Miſſale

Ad vſum celeberrime eccleſie
Eboracenſis optimis caracteribus nouiſſime Im-
preſſum cura peruigili maximaqꝫ lucubratione mē-
dis ꝙ pluribus emendatum atqꝫ in forma portatili
marginatū Ere et impenſis honeſtorū viroꝝ Guil
lermi bernard ꝛ Jacobi couſin bibliopolarū Rotho
magi degentiū ante atriū librariorum maioris ec-
cleſie atqꝫ in ipſo atrio e regiōe curie eccleſiaſtice. An
nō ſalutis chriſtiāe decimoſeptimo ſupra milleſimū
et quingenteſimū die vero viceſimaſexta menſis oc
ctobris completum.

48.

1. 24

76.

1517

A.i.

Conſiderationes circa miſſam celebrandam.

¶ Cōſiderabiles circa miſſe celebra.

SAcerdos celebraturus prius ante ſe penſet que ſit celebrandi intentio vt non ꝓpter vanāgloriam lucrum ꝯſuetudinē aut verecūdiā celebret. Sed itēdat ꝓcipue latriā dn̄i colere mortē xp̄i ſeu paſſionē recolere eccleſiā totā eiuſq; membra ꝓcipue q̄b⁹ magis obligatus eſt: ⁊ qui plus īdigēt iuuare. Intendat deniq; virtute ſacramēti ⁊ ſacrificij: ſe cōſecuturū peccatorū remiſſionē augmētum diuine dilectionis ſueq; tandē aſſecutionem etn̄e ſaluationis ſiue beatificationis. At vero vt ꝓdictū finē ſeu fines cōſequat̄ apud ſe conſiderare debet hui⁹ miſterij veritatē: videlicet q̄d ⁊ q̄s recepit. Quid cōſiderādo rei dignitatē: magnificentiā imēſā maieſtatē atq; ineffabilē clemētiā. Quia hic ſumitur verus de⁹: ſctūs ſctōꝝ rex regū: ⁊ dn̄s dn̄antiū q̄ ſua bonitate cūcta creauit et vt noſtre redēptionis preciū deo p̄ri offerret. Ineſtimabili pietate homo fact⁹ mortē crucis pertulit: ſeq; ſumendū hoc ſacramento ī ei⁹ paſſionis memoriā: ⁊ hereditatis eterne pign⁹ nobis īſtituit. Deinde cōſideret quis ſit ipſe qui ſumere debet q̄ creatura humana rationalis ſpiritualiū oīm quātū infirmior ⁊ īfimior tātū indignior. Sic igitur conſideratio nr̄e prauitatis ad timorē et reuerentiam reſpectu tante maieſtatis animū īclinabit. Nam ſi ipſi⁹ clementiā bonitatē ⁊ ſanctitatem attēdam⁹: quo maior eſt dignitas ſua q̄ īdignitas noſtra eo ip̄o reſpectu tāte bonitatꝫ ī amorem ⁊ deuotionē ſimul accēdemur. Vt et ibi ſimul ſit cū fiducia timor nō ſeruilis ſed cū humilitate amor filialis. Sicq; in ip̄ē mīs cōſequēter erigemur vt ab ipſo auxiliū ſecure poſtulem⁹ qui dixit. Petite et accipietis q̄rite ⁊ inuenietis. Quod maxime nobis ī hac oblatione aſſequi credendum eſt in qua ſacerdos ꝓ ſe et alijs veniā ⁊ gratiā de ſurſū poſtulat. Sed quoniā orantis non eſt ſatis diuinū affectare ſubſidiū: niſi ꝓpriū pri⁹ recognoſcat defectū et delictū ideo miſſam q̄ orationū precipua eſt debet precedere ī omiſſis ⁊ cōmiſſis generalis cōfeſſio cōtritio atq; ſaltē in propoſito ſatiſfactio. Unde nouerit ſacerdos q̄ ſi cū ꝯſciētia certa vel ꝓbabili peccati mortalis miſſam celebret: triplex ad minus mortale peccatum incurrit. Primū quia indign⁹ preſumit accedere. Secūdum quia indign⁹ preſumit ſacra tractare ſacrāq; hoſtiam cōficere. Tercium quia corpus chriſti et ſanguinem indigne ⁊ ad iudicium ſibi non formidat accipere Quapropter cum ſe ad miſſam celebrandam diſponit a mundanis et vanis operationibus et cogitationib⁹ quantum poteſt abſtineat et ſe totū id eſt facta ſua recolligat et ſacerdotem adiens conſciētiam ſuam facta ſua manifeſtando ore ꝓprio accuſet petens benedictionem et abſolutionem. ¶ Et notandum eſt quantum eſt ad formam abſolutionis q̄ quedam verborum multiplicationes ſatis ſolite dici quātūcūq; ad deuotionē īcitēt: vt volūt doctores ⁊ ſignāter magiſter Iohānes de gerſono tuti⁹ dimittunt̄ q̄ ꝓferūt. His ita peractis ⁊ penitētia iniūcta (ſi ſibi ante miſſā perficiat īiunctum) completa cum cōtritiōe et ꝓpoſito de ſatiſfaciēdo de his et his quibus tenetur dicat primum. Iudica me deus ⁊ cetera ſuffragia que dici ſolent ante miſſam. Poſt miſſam ſimiliter gratias agat deo.

Pocula ianus amat.

KL Prima dies menſis et ſeptima truncat vt enſis.
Januarius habet dies triginta vnum. Luna vero triginta.

iii	A	kl		Circumciſio dñi feſtum principale. nouẽ lectionũ.	
	b	iiii	No.	Octa. ſancti ſtephani.	trium lectionum.
xi	c	iii	No.	Octa. ſancti iohannis.	trium lectionum.
	d	ii	No.	Octa ſanctorum innocentium	trium lectionum.
xix	e	Nonas.		Depoſitio ſancti edwardi regis et confeſſoris.	
viii	f	viii	Id.	Epyphania domini duplex feſtum principale. ix. lec.	
	g	vii	Id.		
xvi	A	vi	Id.	Tranſlatio ſcti willelmi ſemper in dñica proxima	
v	b	v	Id.	(poſt feſtum epyphanie. duplex feſtum.	
	c	iiii	Id.	Paulini primi heremite confeſſoris non põtificis.	
xiii	d	iii	Id.	(memoria tantum.	
ii	e	ii	Id.	(med. lectio.	
	f	Idus.		Octa. epy. ix. lec. S. ꝯfeſſo. ſixti/ hilarij/ ⁊ remigij.	
x	g	xix	kl. Februarii	Felicis preſbyteri et cõfeſſoris. triũ lec.	
	A	xviii	kl.	Mauri abbatis et cõfeſſoris non pontificis. iii. lec.	
xviii	b	xvii	kl.	Marcelli [illegible] ⁊ martyris.	trium lectionum.
vii	c	xvi	kl.	Anthonii monachi confeſſoris nõ põtificis. iii. lec.	
	d	xv	kl.	Priſce virginis et martyris.	trium lectionum.
xv	e	xiiii	kl.	Sancti germanici martyris.	trium lectionum.
iiii	f	xiii	kl.	Fabiani et ſebaſtiani martyrum.	nouem lectionum.
	g	xii	kl.	Agnetis virginis et martyris.	nouem lectionum.
xii	A	xi	kl.	Sancti vincentii martyris.	nouem lectionum.
i	b	x	kl.	Emerentiane virginis ⁊ mar.	trium lectionum.
	c	ix	kl.	Babille epĩ cũ tribus pueris martyribus. iii. lect.	
ix	d	viii	kl.	Conuerſio ſancti pauli. ix. le Preiecti mar. me. tm̃.	
	e	vii	kl.	Policarpi epĩ et martyris.	trium lectionum.
xvii	f	vi	kl.	Iuliani epyſcopi et confeſſoris.	trium lectionum.
vi	g	v	kl.	Octa. agnetis virginis ⁊ marty.	trium lectionum.
	A	iiii	kl.		
xiiii	b	iii	kl.	Sancte baltildis regine	trium lectionum.
iii	c	ii	kl.		

Nox habet horas ſexdecim. Dies vero octo.

In iano claris calidiſq; cibis potiaris.
Atq; decens potus poſt fercula ſit tibi notus.
Ledit enim medo tunc potus vt bene credo.
Balnea tunc intres/ et venam findere cures.

Et februus algeo clamat.

Quarta ſubit mortem proſternit tertia fortem.
Februarius habet dies .xxviii. luna .xxix.

	d	kl.		Brigide virginis nō martyris.	trium lectionum.
xi	e	iiii	No.	Purificatio btē marie virginis.	dupl'. feſtū princi.
xix	f	iii	No.	Blaſii epiſcopi ⁊ martyris.	trium lectionum.
viii	g	ii	No.	Gilberti cōfeſſoris nō pōtificis.	trium lectionum.
	A	Nonas.		Agathe virginis ⁊ martyris.	trium lectionum.
xvi	b	viii	Id.	Vedaſti ⁊ amādi. cōfeſſo. ⁊ pōti.	trium lectionum.
v	c	vii	Id.		
	d	vi	Id.		
xiii	e	v	Id.		
ii	f	iiii	Id.	Scolaſtice virginis nō martyris.	triū lectionum.
	g	iii	Id.		
x	A	ii	Id.		
	b	Idus.			
xviii	c	xvi	kl.	Martii. Valentini martyris.	trium lectionum.
vii	d	xv	kl.		
	e	xiiii	kl.	Juliane virginis et martyris.	trium lectionum.
xv	f	xiii	kl.		
iiii	g	xii	kl.		
	A	xi	kl.		
xii	b	x	kl.		
i	c	ix	kl.		
	d	viii	kl.	Cathedra ſancti petri. duplex feſtum de mi.	
ix	e	vii	kl.		
	f	vi	kl.	Mathie apli. duplex feſtū de mi.	¶ Locus biſſexti.
xvii	g	v	kl.		
vi	A	iiii	kl.		
	b	iii	kl.		
xiiii	c	ii	kl.		

Nox habet horas .xiiii. Dies vero .x.

Naſcitur occulta febris februario multa.
Potibus et eſcis / ſi caute minuere velis.
Tunc cave frigora / de pollice funde cruorem.
Suge melle favum pectoris qui morbos curabit.

Martius arua fodit.

KL Primus mandentem diſrūpit / quarta bibentem.
Martius habet dies triginta vnum. Luna vero triginta.

iii	d	kl.		Albini epi et confeſſoris.	trium lectionum.
	e	vi	No.		
xi	f	v	No.		
	g	iiii	No.		
xix	A	iii	No.		
viii	b	ii	No.		
	c	Nonas.			
xvi	d	viii	Id.		
v	e	vii	Id.		
	f	vi	Id.		
xiii	g	v	Id.		¶ Claues paſche.
ii	A	iiii	Id.	Gregorii [redacted] et confeſſoris.	duplex feſtū de mi.
	b	iii	Id.		
x	c	ii	Id.		
	d	Idus.			
xviii	e	xvii	kl. Aprilis.		
vii	f	xvi	kl.		
	g	xv	kl.		
xv	A	xiiii	kl.		
iiii	b	xiij	kl.	Cuthberti epi et cōfeſſoris.	noue lectionum.
	c	xii	kl.	Benedicti abbatis & confeſſoris	noue lectionum.
xii	d	xi	kl.		
i	e	x	kl.		
	f	ix	kl.		
ix	g	viii	kl.	Annunciatio beate marie. feſtū dupl. prin.	¶ Hac
	A	vii	kl.		(die chriſtus paſſus eſt.
xvii	b	vi	kl.	Reſurrectio domini duplex feſtum prin.	
vi	c	v	kl.		
	d	iiii	kl.		
xiiii	e	iii	kl.		
iii	f	ii	kl.		

Nox habet horas .xii. Dies vero duodecim.

Martius humores gignit variosq; dolores.
Sume cibum pure / cocturas ſi placet vre.
Balnea ſunt ſana / ſed que ſuperflua vana.
Vena nec abdenda / nec potio ſit tribuenda.

Et aprilis florida nutrit.

KL. Denus et vndenus eſt mortis vulnere plenus.
Aprilis habet dies triginta. Luna vero viginti nouem.

	g		Kl.	
xi	A	iiii	No.	
	b	iii	No.	
xix	c	ii	No.	Ambroſii epi et cõfeſſo. & doctoris. du. de mi. ix. le.
viii	d		Nonas.	
xvi	e	viii	Id.	
v	f	vii	Id.	
	g	vi	Id.	
xiii	A	v	Id.	
ii	b	iiii	Id.	
	c	iii	Id.	
x	d	ii	Id.	
	e		Idus.	
xviii	f	xviii	Kl. Maii.	Tiburcii valeriani & maximia. mar. iii. l.
vii	g	xvii	Kl.	
	A	xvi	Kl.	
xv	b	xv	Kl.	
iiii	c	xiiii	Kl.	
	d	xiii	Kl.	
xii	e	xii	Kl.	
i	f	xi	Kl.	
	g	x	Kl.	
ix	A	ix	Kl.	Georgii martyris. nouem lectionum.
	b	viii	Kl.	Tranſlatio vvilfridi archiepi. du. le. de mi. ix. lec.
xvii	c	vii	Kl.	Marci euangeliſte. du. le. de mi. Letania maior.
vi	d	vi	Kl.	
	e	v	Kl.	
xiiii	f	iiii	Kl.	Vitalis martyris. trium lectionum.
iii	g	iii	Kl.	
	A	ii	Kl.	

Nox habet horas decem. Dies vero quattuordecim

Spe probatur vere vires aprilis habere.
Cuncta renaſcuntur / pori tunc aperiuntur
In quo ſcalpeſcit corpus / ſanguis quoq; creſcit.
Ergo ſoluatur venter / cruor iminuatur.

Flos et frons nemorum mayo ſunt fomes amorum

KL Tertius occidit et ſeptimus ora reſcidit.
Mayus habet dies triginta vnum. Luna vero triginta.

xi	b	kl.		Apoſtolorum philippi et iacobi. duplex feſtū. de mi.
	c	vi	No.	
xix	d	v	No.	Inuen. ſ. crucis. q. d. Alexandri Euētii. & The. me.
viii	e	iiii	No.	
	f	iii	No.	
xvi	g	ii	No.	Johānis apl̄i & euāge. ante portam latinam. ix. lec.
v	A	Nonas.		Johannis archiepyſcopi de beuer. dupl̄. fe. de mi.
	b	viii	Id.	
xiii	c	vii	Id.	
ii	d	vi	Id.	Gordiani & epimachi martyrū. trium lectionum.
	e	v	Id.	
x	f	iiii	Id.	Nerei achilei & pancratii. trium lectionum.
	g	iii	Id.	
xviii	A	ii	Id.	
vii	b	Idus.		
	c	xvii	kl.	Junii.
xv	d	xvi	kl.	
iiii	e	xv	kl.	
	f	xiiii	kl.	Dunſtani archiepyſcopi et cōfeſſoris. iii. lect.
xii	g	xiii	kl.	
i	A	xii	kl.	
	b	xi	kl.	
ix	c	x	kl.	
	d	ix	kl.	
viii	e	viii	kl.	Urbani [illegible] et martyris. trium lectionum.
vi	f	vii	kl.	Auguſtini anglorū ep̄i. ix. lec. Bede p̄ſbyteri. memo.
	g	vi	kl.	
xiiii	A	v	kl.	Germani ep̄i et cōfeſſoris. trium lectionum.
iii	b	iiii	kl.	
	c	iii	kl.	
xi	d	ii	kl.	Petronille virginis nō martyris. trium lectionum.

Nox habet horas octo. Dies vero ſexdecim.

Mayo ſecure laxari ſit tibi cure.
Scindatur vena / ſed balnea dentur amena.
Cum calidis rebus ſint fercula ſeu ſpeciebus.
Potibus aſtricta ſit ſaluia cum benedicta.

Dat iunius fena.

KL Denus pallescit/ quindenus federa nescit.
Junius habet dies triginta. Luna vero viginti nouem.

	e	Kl.		Nichomedis martyris.	trium lectionum.
xix	f	iiii	No.	Marcellini ⁊ petri martyrum.	trium lectionum.
viii	g	iii	No.		
xvi	A	ii	No.	Petroci confessoris.	trium lectionum.
v	b	Nonas.		Bonifacii martyris.	trium lectionum.
	c	viii	Id.		
xiii	d	vii	Id.		(memoria tantum.
ii	e	vi	Id.	vvillelmi archie. du. fe. ix. lc. Medardi ⁊ gildardi ꝯfe.	
	f	v	Id.	Primi et feliciani martyrum.	trium lectionum.
x	g	iiii	Id.		
	A	iii	Id.	Barnabe apostoli.	nouem lectionum.
xviij	b	ii	Id.	Basilidis/cirini/naboris ⁊ nazarii mar. triū. lec.	
vii	c	Idus.			
	d	xviii	Kl.	Julii. Basilii ep̄i et cōfessoris.	trium lectionum.
xv	e	xvii	kl.	Octa. s. vvillelmi. ix. lc. Viti modesti ⁊ cre. iii. lect.	
iiii	f	xvi	kl.	Cirici et iulite martyrum.	trium lectionum.
	g	xv	kl.	Botulphi abbatis ⁊ cōfessoris.	trium lectionum.
xij	A	xiiii	kl.	Marcelli ⁊ marcelliani martyrū.	trium lectionum
i	b	xiii	kl.	Geruasij ⁊ prothasij martyrum.	trium lectionum.
	c	xii	kl.		
ix	d	xi	kl.	Leufredi abbatis cōfessoris nō pōti.	trium lectionū.
	e	x	kl.	Albani martyris.	nouem lectionum.
xvii	f	ix	kl.	Etheldrede virgīs nō marty. iii. lec.	¶ Vigilia.
vi	g	viii	kl.	Natiuitas sancti iohānis baptiste. du. fe. nouē lec.	
	A	vii	kl.		
xiiii	b	vi	kl.	Johannis et pauli martyrum.	trium lectionum.
iij	c	v	kl.		
	d	iiij	kl.	Leonis [redacted] ⁊ cōfessoris. triū lectionū.	Vigilia.
xi	e	iij	kl.	Apostolorū petri ⁊ pauli. du. fe. prin.	nouem lectio.
	f	ii	kl.	Commemoratio sancti pauli apli.	nouē lectionum.

Nox habet horas. vi. Dies vero octodecim.

In iunio gentes potabit medo bibentes
Atq̧ nouellarum fuge potus ceruisiarum
Ne noceat colera/ valet hec refectio vera
Lactuce frondes ede/ ieiunus bibe fontes.

Julio reſecatur auena.

KL Terdenus mactat iulij denus labefactat.
Julius habet dies triginta vnum. Luna vero triginta.

xix		kl.		Octa. ſancti iohannis baptiſte.	trium lectionum.
viij	A	vi	No.	Swithini ep̄i ⁊ ꝯfeſ. ix. l. ꝓceſſi ⁊ marti. memoria.	
	b	v	No.		
xvi	c	iiij	No.	Tranſlatio ſancti martini ep̄i.	nouē lectionum.
v	d	iii	No.		
	e	ii	No.	Octa. apoſtolorum petri et pauli.	nouē lectionū.
xiii	f	Nonas.		Tranſlatio ſancti thome [illegible] archie. ⁊ mar. ix. lecti.	
ii	g	viii	Id.	Grimbaldi ꝯfeſſoris nō pōtific.	trium lectionum.
	A	vij	Id.	Euerildis virgis nō martyris.	nouē lectionum.
x	b	vi	Id.	Septem fratrum martyrum.	triumlecctionum.
	c	v	Id.		
xviij	d	iiii	Id.		
vii	e	iij	Id.		
	f	ii	Id.	Hic incipiunt dies caniculares.	
xv	g	Idus.			
iiij	A	xvij	Kl.	Auguſti.	
	b	xvi	kl.		
xii	c	xv	kl.		
i	d	xiiij	kl.		
	e	xiij	kl.	Margarete virgis ⁊ martyris.	nouem lectionum.
ix	f	xij	kl.	Praxedis virginis nō martyris.	trium lectionum.
	g	xi	kl.	Marie magdalene. ix. lc. Wandregeſili abba. mēo.	
xvij	A	x	kl.	Apollinaris ep̄i ⁊ martyris	trium lectionum.
vi	b	ix	kl.	Criſtine virginis ⁊ mar. triū lectionū. Vigilia.	
	c	viij	kl.	Iacobi apl̄i. d. fe. de mi. ix. lec. Criſtofori mar. me.	
xiiij	d	vii	kl.	Anne matris virginis glorioſe.	nouem lectionum.
iij	e	vi	kl.	Marthe virg. nō mar. ix. lc. Septē dormientiū mēo.	
	f	v	kl.	Sāſonis ep̄i ⁊ cō. ix. lc. Pantaleonis ep̄i ⁊ mar. mēo.	
xi	g	iiij	kl.	Felicis ſimplicii fauſtini ⁊ be. mar. triuz lectionū.	
xix	A	iii	kl.	Abdon et ſennes martyrum.	trium lectionum.
	b	ii	kl.	Germani ep̄i et cōfeſſoris.	nouem lectionum.

Nox habet horas. viii. Dies vero ſexdecim

Qui vult ſolamen iulio prebet hoc medicamen.
Venam non ſcindat/nec ventrem potio ledat
Somnum compeſcat/et balnea cuncta paueſcat.
Prodeſt recens vnda allium cum ſaluia munda.

Auguſtus ſpicas.

KL Percutit vt funda lux prima a dieſq; ſecunda.
Auguſtus habet dies triginta vnum. Luna vero triginta.

viii	c	kl.		Ad vincula ſcti petri. fe. du. pri.	S. machabeoꝝ me.
xvi	d	iiii	No.	Stephani [redacted] et martyris.	trium lectionum.
v	e	iii	No.	Inuentio corporis ſcti ſtephani prothomar. ix. lec.	
	f	ii	No.		
xiii	g	Nonas.		Oſwaldi regis et martyris.	nouem lectionum.
ii	A	viii	Id.	Sixti [redacted] et mar. S. feliciſſimi ⁊ agapiti.	triū lec.
	b	vii	Id.	Donati ep̄i et martyris.	trium lectionum.
x	c	vi	Id.	Octa. ſcti petri. ix. lec.	S. ciriaci ſocioꝝq; eius me.
	d	v	Id.	Romani militis et mar. iii. lec.	Vigilia cum no.
xviii	e	iiii	Id.	Laurentii martyris.	nouē lectionum.
vii	f	iii	Id.	Tiburcii martyris.	trium lectionum.
	g	ii	Id.		
xv	A	Idus.		Ipoliti cum ſociis martyrum.	trium lectionum.
iiii	b	xix	kl.	Septembris. Euſebii cōfeſſo. nō pōti.	¶ Vigilia.
	c	xviii	kl.	Aſſumptio btē marie virginis. du. fe. prin. ix. lecti.	
xii	d	xvii	kl.		
i	e	xvi	kl.	Octa. ſācti laurentii martyris.	memoria tantum.
	f	xv	kl.	Agapiti martyris.	memoria tantum.
ix	g	xiiii	kl.	Magni martyris.	memoria tantum.
	A	xiii	kl.		
xvii	b	xii	kl.		
vi	c	xi	kl.	Octa. ſ. marie. ix. lec.	S. thimothei ⁊ ſimpho. me. ſ.
	d	x	kl.		Vigilia.
xiiii	e	ix	kl.	Bartholomei duplex fe. pri.	Audoeni ep̄i. me.
iii	f	viii	kl.	Hilde virginis nō martyris.	trium lectionum.
	g	vii	kl.		
xi	A	vi	kl.	Rufi martyris.	trium lectionum.
xix	b	v	kl.	Auguſtini ep̄i cō. docto. du. fe. de mi.	Hermetis me.
	c	iiii	kl.	Decolatio. ſ. iohā. bap. ix. le.	Sabine martyris. m̄.
viii	d	iii	kl.	Felicis ⁊ adaucti martyrum.	trium lectionum.
	e	ii	kl.	Aidani ep̄i et confeſſoris.	trium lectionum.

Nox habet horas decē. Dies vero quattuordecim.

Quiſquis ſub auguſto viuit medicamine iuſto,
Raro dormitet/ eſtum coitum quoq; vitet.
Balnea non curet/ nec multum comeſtio duret.
Nemo laxari debet vel fleubothomari.

September conterit vuas.

KL Tertia ſeptembris et decima ſunt mala membris.
September habet dies triginta. Luna vero. xxix.

xvi	f	kl.		Egidii abbatis & cõfeſ. nõ põti.. ix. l. Priſci mar. me.	
v	g	iiii	No.		
	A	iii	No.	¶ Hic finiunt dies caniculares.	(mẽoria.
xiii	b	ii	No.	Trãſla. ſ. cuthberti epĩ & ꝯfeſ. ix. l. Birini epĩ & ꝯfeſ. l.	
ii	c	Nonas.		Bertini abbatis & cõfeſſoris nõ põti.	trium lectio.
	d	viii	Id.		
x	e	vii	Id.	Euurcii epĩ & cõfeſſoris. triũ lec.	Vigilia cum no.
	f	vi	Id.	Natiuitas btẽ marie. du. fe. p̃i Adriani mar.	
xviii	g	v	Id.	Gorgonii martyris.	mẽo. tãtũ.
vii	A	iiii	Id.		
	b	iii	Id.	Prothi et iacinti martyrum.	mẽoria tantum.
xv	c	ii	Id.		
iiii	d	Idus.		Maurilii epĩ & cõfeſſoris.	memoria tantum.
	e	xviii	kl.	Octobris. Exaltatio. ſ. crucis. ix. l. Cornelii.. mẽo. lc.	
xii	f	xvii	kl.	Octa. ſãcte marie.. ix. lc. Nichomedis marty. mẽo.	
i	g	xvi	kl.	Eufemie lucine matrone & geminiani.	trium lect.
	A	xv	kl.	Lamberti epĩ et martyris.	trium lectionum.
ix	b	xiiii	kl.		
	c	xiii	kl.		
xvii	d	xii	kl.		Vigilia cum no.
vi	e	xi	kl.	Mathei apoſtoli et euãgeliſte. du. fe. de mi. ix. lect.	
	f	x	kl.	Mauricii cũ ſociis ſuis marty.	trium lectionum.
xiiii	g	ix	kl.	Tecle virginis nõ martyris.	trium lectionum.
iii	A	viii	kl.		
	b	vii	kl.	Firmini epiſcopi et martyris.	trium lectionum.
xi	c	vi	kl.	Cypriani et iuſtine martyrum.	trium lectionum.
xix	d	v	kl.	Coſme et damiani martyrum.	trium lectionum.
	e	iiii	kl.		
viii	f	iii	kl.	Michaelis archãgeli. duplex feſt. de mi. ix. lectioñ.	
	g	ii	kl.	Hieronimi p̄bri cõfeſ. et docto. du. fe. de mi. ix. lec.	

Nox habet horas duodecim.. Dies vero. xii.

Fructus maturi ſeptembris ſunt valituri.
Et pira cum vino panis cum lacte caprino.
Aqua de vitica tibi potio fertur amica.
Tunc venam pandas: ſpecies cũ ſemine mandas.

Seminat october.

KL Tertius et denus eſt ſicut mors alienus.
October habet dies triginta vnum. Luna vero triginta.

xvi	A	kl.		Confeſſorum ⁊ ponti. Germani et remigii. iii. lect.
v	b	vi	No.	Thome herfo. epi ⁊ ꝯfeſſo. ix. lec. Leodegarii me. le.
xiii	c	v	No.	
ii.	d	iiii	No.	Franciſci ꝯfeſſoris nõ põtificis. trium lectionum.
	e	iii	No.	
x	f	ii	No.	Fidis virginis et martyris. trium lectionum.
	g	Nonas.		Marci [redacted] ꝯfeſſo. iii. lec. Marcelli ⁊ apulei. me.
xviii	A	viii	Id.	Pelagie matrone. trium lectionum.
vii	b	vii	Id.	Dyoniſij cum ſocijs ſuis martyrum.
	c	vi	Id.	Paulini archiepi eboracẽ. ix. lec. Gereo. cũ ſo. me.
xv	d	v	Id.	Nichaſii ſociorũq; eius martyrum. triũ lectionũ.
iiii	e	iiii	Id.	Depoſitio ſcti vvilfridi ebor. archiepi. du fe. d. m.
	f	iii	Id.	Tranſlatio ſancti edvvardi regis et confeſſoris.
xii	g	ii	Id.	Calixti [redacted] et martyris. trium lectionum.
i	A	Idus.		vvlfranni epi et confeſſoris. trium lectionum.
	b	xvii	kl.	Nouembris.
ix	c	xvi	kl.	
	d	xv	kl.	Luce euãgeliſte dup. fe. de mi. Juſti mar. mẽo.
xvii	e	xiiii	kl.	Feſtum reliquiar eccliẽ ebor. du. fe. de mi. ix. lecti.
vi	f	xiii	kl.	Auſtreberte virgĩs nõ martyris. trium lectionum.
	g	xii	kl.	Undecim milia virginũ. ix. lect. Sãcti hilarionis
xiiii	A	xi	kl.	(Monachi cõfeſſoris nõ põtificis. med. lec.
iii	b	x	kl.	Romani rotho. archiepi ⁊ cõfeſ. trium lectionum.
	c	ix	kl.	
xi	d	viii	kl.	Tranſlatio ſcti iohãnis de beuerla. du. feſ. de mi.
xix	e	vii	kl.	(Criſpini et criſpiniani.
	f	vi	kl.	Vigilia cum noct.
viii	g	v	kl.	Apoſtolor ſymonis et iude. du. fe. de mi. ix. lectionũ.
	A	iiii	kl.	
xvi	b	iii	kl.	Germani capuani epi ⁊ cõfeſſoris. triũ lectionũ.
v	c	ii	kl.	Quintini martyris. trium lec. Vigilia cũ no.

Nox habet horas quattuordecim. Dies vero decẽ.

October vina prebet cum carne ferina.
Necnon aucina caro valet et volucrina.
Quamuis ſint ſana: tamen eſt repletio vana
Quantum vis comede: ſed non precordia lede.

Spoliat virgulta nouember.

KL Quinta nouembris vix tertia manet in vrnis.
Nouember habet dies triginta. Luna vero viginti nouem.

	d	kl.		Feſtiuitas oīm ſanctorum duplex feſtū p̄n. ix. lect.	
xiij	e	iiii	No.	Commemoratio animarum. duplex feſtum. de mi.	
ii	f	iii	No.	Euſtachij ſociorumq; ei⁹ martyrum. trium lectio.	
	g	ii	No.		
x	A	Nonas.			
	b	viii	Id.	Leonardi abbatis et confeſſoris non ponti. ix. lec.	
xviii	c	vii	Id.	Willebrordi epiſcopi et cōfeſſoris. triū lectionum.	
vii	d	vi	Id.	Quatuor coronatorum martyrum. triū lectionū.	
	e	v	Id.	Sancti theodori martyris.	trium lectionum.
xv	f	iiii	Id.	Martini [redacted] et confeſſoris.	trium lectionum.
iiii	g	iii	Id.	Martini epyſcopi & cōfeſſo. ix. le. Menne mar. me.	
	A	ii	Id.		
xii	b	Idus.		Bricij epyſcopi & cōfeſſoris.	trium lectionum.
i	c	xviii	kl.	Decembris.	
	d	xvii	kl.	Macuti epiſcopi et cōfeſſoris.	trium lectionum.
ix	e	xvi	kl.	Edmundi archiepiſcopi et cōfeſſoris. triū lectionū	
	f	xv	kl.	Aniani epyſcopi & confeſſoris.	trium lectionum.
xvii	g	xiiii	kl.	Octa. ſancti martini.	trium lectionum.
vi	A	xiij	kl.		
	b	xii	kl.	Edmundi regis et martyris.	nouem lectionum.
xiiii	c	xi	kl.		
iij	d	x	kl.	Cecilie virginis & martyris.	nouem lectionum.
	e	ix.	kl.	Clemētis [redacted] & mar. ix. lec. Felicitatꝫ matrone. m.	
xi	f	viij	kl.	Griſogoni martyris.	trium lectionum.
xix	g	vii	kl.	katherine virginis & martyris.	nouem lectionum.
	A	vi	kl.	Lini [redacted] et martyris.	trium lectionum.
viij	b	v	kl.		
	c	iiii	kl.		
xvi	d	iii	kl.	Saturnini epyſcopi & martyris. iii. leo. Vig. cū no.	
v	e	ii	kl.	Andree apoſtoli. duplex feſtum.	nouem lectionum.

Nox habet horas ſexdecim. Dies vero octo.

Hoc tibi ſcire datur ꝙ reuma nouembri curatur.
Queq; nociua vita tua ſit precioſa dieta.
Balnea cum venere tunc nullum conſtat habere.
Potio ſit ſana atq; minutio bona.

Querit habere cibum porcum mactando december.

KL Septimus exanguis viroſus denus vt anguis.
December habet dies. xxxi. luna. xxx.

	f	kl.		Sanctoꝝ martyꝛū criſanti et darie triū lectionum
xiii	g	iiii	No.	
ii	A	iii	No.	
x	b	ii	No.	
	c	Nonas.		
xviii	d	viii	Id.	Nicholai epiſcopi et cōfeſſoris. nouem lectionū.
vii	e	vii	Id.	Octaua ſancti andree apoſtoli. trium lectionum.
	f	vi	Id.	Conceptio beate marie duplex feſtū prin. ix. lectio.
xv	g	v	Id.	
iiii	A	iiii	Id.	
	b	iii	Id.	
xii	c	ii	Id.	
i	d	Idus.		Lucie virginis et martyꝛis. nouem lectionum.
	e	xix	kl.	Januarii.
ix	f	xviii	kl.	
	g	xvii	kl.	O ſapientia.
xvii	A	xvi	kl.	
vi	b	xv	kl.	
	c	xiiii	kl.	
xiiii	d	xiii	kl.	Vigilia cum nocturno.
iii	e	xii	kl.	Thome apoſtoli. duplex feſtum de mi. ix. lectio.
	f	xi	kl.	
xi	g	x	kl.	
xix	A	ix.	kl.	Vigilia cum nocturno.
	b	viii	kl.	Natiuitas dn̄i noſtri ieſu chriſti dupl. feſtū princi.
viii	c	vii	kl.	Stephani prothomartyꝛis. feſtum principale.
	d	vi	kl.	Johannis apoſtoli et euāgeliſte feſtum principale.
xvi	e	v	kl.	Innocentium martyꝛum feſtum principale.
v	f	iiii	kl.	~~[illegible] principale.~~
	g	iii	kl.	
xiii	A	ii	kl.	Silueſtri pape ⁊ confeſſoris. nouem lectionum.

Nox habet horas. xviii. Dies vero. vi.

Hec ſunt membris res calide menſe decembris.
Frigus vitetur / capitalis vena ſecetur.
Lotio ſit vana / ſed vaſis potatio cara.
Sit tepidus potus frigori contrarius totus.

BRITISH MUSEUM

¶ Dominica prima aduent⁹ domini peracta proceſſiõe dum tertia cãtat executoꝛ officii et ſui miniſtri ad miſſã dicendam ſe induant et poſtea ante ſupꝛemum gradum altaris ipſe ſacerdos cum diacono a dextris et ſubdiacono a ſiniſtris dicat. Cõfiteoꝛ. et cetera. vt infra notat ante canonem miſſe. Ad miſſam officiũ. Ad te leuaui animam meã. Et cetera. cum pſalmo. Uias tuas dñe demõſtra michi. et cetera. Repetat officiũ ⁊ poſtea dicitur. Gloria patri: ⁊ Sicut erat. Deide repetat officiũ. Et hoc per totum annum obſeruet in dominicis ⁊ in omni ſeruitio duplici ſiue ſĩplici. ix. lectionũ ⁊ ĩ feſtis que pꝛo feſtis. ix. lectio. habẽtur tã de tempoꝛali ꝙ̃ de feſtis ſanctoꝛum et ſexta die a natiuita. domi. quocũꝙ die cõtigerit et quita ⁊ ſex. ⁊ ſabbato ebdomadarum paſche et pentheco. excepto a dominica in paſſione vſꝙ ad cenam domini quãdo de tempoꝛali agitur et in cõmemoꝛa. animarum. Kyrie eleyſõ. iij. Chriſte eleyſõ. iij. Kyrie eleyſon. iij. Nõ dicitur. Gloria ĩ excelſis. Per totũ aduentum de quocunꝙ dicitur miſſa. Oꝛatio. Excita domine potẽtiã tuam. et cetera. Memoꝛia de ſctã maria. Oꝛatio. Deus q̇ de beate marie. Deinde fiat memoꝛatio. de ſctõ andrea ſi ãte aduen. euenerit ei⁹ feſtũ vel de omnibus ſanctis. ſ. Conſcientias. vel ꝑ pace vniuerſalis eccleſie Oꝛatio. Eccleſie tue. vel aliq̃ alia quam pꝛecẽtoꝛ vel ſuccẽtoꝛ aſſignauerit dicendam. Eodem modo dicãtur memoꝛia. aliis dominicis ꝑ aduẽtum. Lectio epiſtole beati pauli apl̃i. Ad Romanos. xiij. Fratres. Scientes qꝛ hoꝛa eſt. ⁊ cetera. Gradale. Uniuerſi q̃ te. ⁊ cetera. Choꝛ⁹ idem dicat et pꝛoſequatur totũ gradale quod per totum annum obſeruetur ad miſſam de quocũꝙ fit ſeruitium. Grad. Uniuerſi qui te. ⁊ cetera. ℣. Uias tuas. et cet̄a. Repetatur gradale poſt verſũ quod per totum annum obſeruetur in omni ſeruitio duplici ſiue ſĩplici. ix. lec ⁊ in feſtis que pꝛo feſtis. ix. lectio. habentur tam de tempoꝛali ꝙ̃ de feſtis ſãctoꝛũ: et. vi. die a natiuita. domini quocũꝙ die contigerit: ac etiam in omni ſeruitio. iij. lec. quando nõ ſequitur. Alleluya. neꝙ. Tract⁹ poſt Gradale. deinde ſequatur. Alleluya cum verſu eodem modo quo. Gradale. et poſt Alleluya reinceptum ĩcipiatur ſequentia. Alleluya. Allã. ℣. Oſtẽde nobis domine. ⁊ cet̄a. Sequẽtia. Sal⁹ eterna. et cetera. Secũdum matheum capitu. xxi. In illo tẽpoꝛe. Cum appꝛopinquaſſet ieſus. et cetera. Credo require ãte canonẽ. Offertoꝛium. Ad te domĩe leuaui. et cet̄a. Secre. Hec ſacra nos vſꝙ pꝛĩcipium dominum noſtrum ieſum chꝛiſtum filiũ tuum. Et alie que ad memoꝛias ſunt adiũcte. In fine p̀mi ſecreti et vltimi dicit. Per dominum noſtrum ieſum chꝛiſtum filium tuum q̇ tecũ viuit ⁊ regnat ĩ vnitate ſpiritus ſancti deus. Pꝛefatio cõmunis dicetur per totũ aduentũ: quando de tẽpoꝛali agitur. Communio. Domin⁹ dabit. ⁊ cet̄a Poſtcommunio. Suſcipiamus domine. et cet̄a. Et alie que ad memoꝛias dicuntur. diacon⁹ verſ⁹ ad altare dicat. Bñdicam⁹ dño. Et hoc per totum annum obſeruetur quãdo non dicitur. Gloria in excelſis niſi in miſſis ꝑ defunctis vbi dicit̃ Requieſcant in pace. Amen.

¶ Ad glorioſam virginem mariam pro pregnantibus et in partu laborantibus. Oratio.

Ancilla xp̄i maria mat̄ dei pauperū exaudi peccatorem ad te vere ſuſpirantem ne matrū in vtero periclitētur infantuli. Qui ꝓpter defectum baptiſmi macula irretiti originali in limbum cōdeſcendunt qui pars eſt īferni. Maria itaqꝫ miſeris ſuccurre puerulis qui pro graui adeo prothoplaſtorū nebula viſione dei ibi carent perpetua. O iudicia dei abyſſus multa q̄ licet ſine culpa pereant: non tamen ſine cauſa. Quā igitur pernicioſus pomi vetiti eue fuit morſus quo mors poſteris ſic cōcludebatur. Sed o q̄ felix fuit et letabundus o maria inter te et angelum dyalogus quo vita orbi toti oriebatur. Pre ceteris autem tuus videt̄ ſplendeſcere beatiſſim⁹ abſqꝫ dolore partus. Per quem eue maledictio eſt ſoluta/nec minus benedictio mulieribus cunctis eſt condonata. Ad quam ergo refugient deſolate pregnantes niſi ad te cunctarū conſolatrix cum lacrimis gemētes Audi eas virgo immaculata nec parentum aſpiciat vnigenitus tuus ad peccata. Sz paruulorū vlulat⁹ clementer exaudi: ne perenni ſubijciantur inferni formidoloſa adeo pena. Eos deniqꝫ poſt ſacri baptiſmatis vndā regeneratos ꝑducere digneris ad eterna gaudia. Amen.

¶ Alia oratio.

Pie et exaudibilis domine deus noſter ieſu chriſte clementiam tuam cum omni ſupplicatione depoſcimus: vt per interuentū et meritum beate ꝛ glorioſe ſemper virginis marie: omniumqꝫ ſanctorum angelorum/archangelorum/patriarcharum/prophetarum/apoſtolorum/martyrum/confeſſorum/virginum/electorū/et omnium ciuium ſupernorum/eccleſie tue ſancte catholice fidem augeas/rectoribus noſtris pacem tribuas: et nobis remiſſionem et indulgentiam peccatorum concedas. Amen Infirmis ſalutem: lapſis reparationem aeris cōmoditatem/nauigantibus atqꝫ iter agentibus fidelibus iter proſperum ac ſalutꝫ portum. Amen Tribulatis et pregnātibus gaudium/oppreſſis releuationē/captiuis/vinctis/peregrinis abſolutionem ꝛ remiſſionem ꝛ ad patriam reuerſionem. Amen.

BRITISH MUSEUM

¶Dominica prima aduentus domini Officium.

AD te leuaui animam meam deꝰ meus: in te cõfido non erubeſcã neqꝫ irrideãt me ĩimici mei. etenĩ vniuerſi q̃ te expectant non cõfundent. ℣. Vias tuas domine demõſtra michi: et ſemitas tuas edoce me. Oratio.

Excita dñe potẽtiam tuam et veni. vt ab iminentibus peccatorum noſtrorũ periculis te mereamur protegente eripi. te liberãte ſaluari. Qui viuis ⁊ regnas.

¶Lectio epiſtole beati pauli apoſtoli. Ad romanos. xiii.

FRatres. Sciẽtes quia hora eſt: iam nos de ſõno ſurgere Nunc aũt propior eſt noſtra ſalꝰ: q̃ cum credidimus. Nox preceſſit: dies aũt appropinquabit. Abiiciamus ergo opera tenebrarum et induamur arma lucis: ſic vt ĩ die honeſte ãbulemꝰ. Non in cõmeſſationibus ⁊ ebrietatibꝰ: nõ in cubilibꝰ et ĩpudiciciis: nõ in ꝯtẽtiõe et emulatione. Sed ĩduimini: dñm ieſum chriſtum. Gradale. Uniuerſi qui te expectãt nõ confundentur dñe. ℣. Vias tuas dñe notas fac michi ⁊ ſemitas tuas edoce me. Allelu ya. ℣. Oſtende nobis dñe miam tuã: ⁊ ſalutare tuũ da nobis Sequentia.

Salus eterna indeficiẽs mundi vita. Lux ſempiterna et redemptio vere noſtra Condolẽs humana perire ſecla per tentãtis numina. Non linquẽs excelſa: adiſti pius ppria clemẽtia. Mox tua ſpõtanea gra aſſumens humana. Que fuerãt perdita oĩa ſaluaſti terrea. ferẽs mũdo gaudia. Tu animas et corpa noſtra chriſte expia. Vt poſſideas lucida. noſmet habitacula Aduẽtu primo iuſtifica. in ſecũdo noſqꝫ libera. Vt cum facta luce magna iudicabis omnia. Compti ſtola ĩcorrupta noſmet tua ſubſequamur rex veſtigia in celi aula.

¶Secundum matheum. x

IN illo tempore. Cũ appropinquaſſet ieſus hieroſolimis ⁊ veniſſet bethfage ad montem oliueti: tunc miſit duos de diſcipulis ſuis. dicens eis. Ite in caſtellũ qđ cõtra vos eſt: et ſtatim inuenietis aſinam alligatã ⁊ pullum cum ea. Soluite: et adducite michi. Et ſi quis vobis aliquid dixerit dicite quia dominus his opus habet: et cõfeſtim dimittet eos. Hoc autem totum factum eſt: vt adimpleretur quod dictũ eſt per prophetã dicentem. Dicite filie ſyon. Ecce rex tuꝰ venit tibi manſuetus ſedens ſuper aſinam ⁊ pullũ filium ſubiugalis. Euntes autem diſcipuli: fecerunt ſicut preceperat eis ieſus Et adduxerunt aſinã et pullũ: et impoſuerunt ſuper eos veſtimẽta ſua. et eũ deſuper ſedere fecerunt. Plurima autẽ turba ſtrauerunt veſtimenta ſua in via. Alii autem cedebant ramos de arboribus: et ſternebãt in via. Turbe autẽ que precedebãt et que ſequebantur clamabant dicẽtes. Oſanna filio dauid. Benedictus qui venit: in noĩe dñi. Credo. Offerto. Ad te dñe leuaui aĩaꝫ meã deus meꝰ in te cõfido nõ erubeſcã. neqꝫ irrideant me ĩimici mei. etenĩ vniuerſi qui te expectant non confundentur. Secreta.

HEc ſacra nos dñe potẽti virtute mũdatos: ad ſuũ faciãt puriores peruenire principiũ dñm noſtrum ieſum chriſtũ. Comunio.

Dominus dabit benignitatem, et terra noſtra dabit fructum ſuum.

Poſtcommunio.

Suſcipiamus domine miſericordiā tuam ĩ medio tēpli tui et reparationis noſtre vētura ſollēnia congruis honoribus precedamus. Per do. ¶ Feria ſecūda. Officiū. **Ad te leuaui.** Ps. **Vias tuas domine.** ſtatī ſequitur. **Gloria patri.** Deinde repetatur officiū quod per totum annum obſeruetur in omni ſeruitio. iij. lectionum ſiue chorus regitur ſiue non tam de tēporali ꝙ de feſtis ſanctorum ſexta die a natiuita. do. excepta / tamen omittitur. **Gloria patri.** infra paſſionem et in miſſis pro defunctis: vt ſupra in dominica notatur. Oratio. **Excita domine po.** vt ſupra. et dicuntur memorie. de dominica et omnibus ſanctis que dicēde ſunt ſingulis diebus fer. vſqꝫ ad vigi. natiuit. domini. Infra oct. vero ſancti andree poſt memoriā de dñica fiat de ro memo. iij. pro pace vel alia prout ſuccētor aſſignare voluerit. iij. concludatur de omnibus ſanctis. que memoria ſemper erit vlti. Epiſtola. **Scientes quia hora eſt.** Graduale. **Uniuerſi.** Vꝰ **Vias tuas.** non repetatur. Graduale poſt ſuum verſum. quod per totū annū obſeruetur in omni ſeruitio. iij. lec. tā de tēporali ꝙ de feſtis ſanctorū quando **Alleluya.** ſequitur vel tractus ſiue chorus regitur ſiue non ſexta die a natiui. domini excepta. nec in miſſis que in capitulo dicuntur in dominicis et in proceſſionibꝰ: ac etiā in ferijs. iiij. temporum: in quibus gradalia que precedunt epiſtolam ſimiliter non repetuntur. **Alla.** V. **Oſtende.** Poſt verſum repetatur. **Alleluya.** Initium ſancti euangelij. Secundum marcum primo.

Sicut ſcriptum eſt in yſaia propheta. Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam: qui preparabit viam tuam. Vox clamātis in deſerto: parate viam domini. rectas facite ſemitas eius. Fuit iohannes in deſerto baptiſans et predicans baptiſmum penitentie ĩ remiſſionem peccatorum. Et egrediebatur ad illum omnis iudee regio et hieroſolimite vniuerſi: ⁊ baptiſabantur ab illo in iordanis flumine confitentes peccata ſua. Et erat iohannes veſtitus pilis cameli. et zona pellicea circa lūbos ſuꝰ ⁊ locuſtas ⁊ mel ſilueſtre edebat et predicabat dicens. Veniet fortior me poſt me: cuius nō ſum dignꝰ procumbens ſoluere corrigiam calciamentorum eius. Ego baptiſo vos aqua: ille vero baptiſabit vos ſpiritu ſancto. Cetera vt ĩ dominica. Et notandum eſt ꝙ ſi in quarta vel ſexta feria aliquod feſtum contigerit vnde fieri debeat ſeruitiū. tunc epiſtola. ⁊ euangeliū. dicte ferie alio die legantur. ſcilicet epiſto. ⁊ euange. de quarta feria: in tercia. ⁊ que in ſexta in quinta fer. legantur: ſi fieri poterit cōpetenter. ſin autem alia feria per ebdomadam legantur: ita tamen ꝙ ſemper anticipetur ſi poterit. Et quando in. iiij. feria. agitur de aliquo ſancto. ⁊ feria. v. ſequens vacauerit: tunc epiſtola ⁊ euangeliū. de quarta feria in ipa quinta feria legantur. ⁊ non illa que in ſexta feria ĩtitulātur. Similiter fiet infra ſeptuageſimam et in tempore paſchali. et etiam alijs anni tꝑibus quādo de huiuſmodi feria agitur.

¶ Feria quarta. Lectio epiſtole beati iacobi apoſtoli. v. ca.

KAriſſimi. Patiētes eſtote vſqꝫ ad aduētum domini. Ecce agricola expectat precioſum terre fructū: patiēter ferens donec accipiat temporaneum ⁊ ſerotinum. Patiētes igitur eſtote et vos: ⁊ cōfirmate corda veſtra quoniam aduent⁹ domini appropinquabit. Nolite ingemiſcere fratres ī alterutrū: vt nō iudicemini. Ecce iudex: ante ianuam aſſiſtit. Exemplum accipite fratres patiētie et laboris per prophetas qui locuti ſunt in nomine domini noſtri ieſu chriſti.

¶ Secundum matheum.iii.

IN illo tēpore. Venit iohannes baptiſta: predicans in deſerto iudee. dicens. Penitētiam agite appropinquabit enī regnum celorum. Hic eſt enī: qui dictus eſt per yſaiam prophetam dicentem. Vox clamantis in deſerto: parate viā domini. rectas facite ſemitas ei⁹ Ipſe autem iohannes habebat veſtimētum de pilis camelorum: et zonam pelliceam circa lumbos eius. Eſca autem ei⁹ erat locuſte: et mel ſilueſtre. Tunc exibat ad eū hieroſolima: et omnis iudea et omnis regio circa iordanem. Et baptiſabantur in iordane ab eo: confitentes peccata ſua. ¶ Feria.vi.

Lectio yſaie ꝓphete.xxviii.et.xxx.

HEc dicit domin⁹ deus. Ecce ego mittam in fundamentis ſyō lapidem probatum āgularem precioſum: in fundamento fundatum. Et omnes qui crediderint in illum: nō cōturbabuntur. Feſtinet vt ponat iudicium ī pondere: ⁊ iuſticiam in menſura. Et ſubuertet grādo ſpē mēdacij: ⁊ in ꝓtectionē aque fundabunt. Hoc erit a domino deo exercituum: vt mirabile faceret iudiciū et magnificaret iuſticiā. Propterea expectat dominus vt miſereatur veſtri: ⁊ ideo exaltabitur parcens vobis: quia deus iudicij dn̄s. Beati omēs: qui expectant eū. ¶ Secundū lucam.iij.

IN illo tpē. Dicebat iohānes ad turbas: que exibant vt baptiſarentur ab ipſo. Genimina viperarū: quis oſtendet vobis fugere a ventura ira? Facite ergo fruct⁹ dignos penitentie: ⁊ ne ceperitis dicere patrem habemus abraham. Dico enim vobis: quia potens eſt de⁹ de lapidibus iſtis ſuſcitare filios abrahe. Iam enim ſecuris: ad radicem arboris poſita eſt. Omnis ergo arbor nō faciens fructum bonum excidetur: et in ignem mittetur. Et interrogabant eum turbe dicētes. Quid ergo faciemus? Reſpondens autē dicebat illis. Qui habet duas tunicas: det non habēti. Et qui habet eſcas: ſimiliter faciat. Venerunt autem ⁊ publicani vt baptiſarentur: et dixerunt ad illum. Magiſter: quid faciemus? At ille dixit ad eos. Nichil ampli⁹ ꝙ qd̄ conſtitutum eſt vobis: faciatis. Interrogabant autem eum et milites: dicētes. Quid faciem⁹ et nos? Et ait illis. Neminem concutiatis: neqꝫ calumniam faciatis. et contēti eſtote ſtipendijs veſtris. Exiſtimante autem populo ⁊ cogitantibus oībus in corde ſuo de iohanne ne forte ipſe eſſet chriſtus. reſpondit iohānes dicens oīb⁹ Ego quidem aqua baptiſo vos. Veniet enī fortior me. cuius nō ſum dign⁹ ſoluere corrigiā calciamentorum eius. Ipſe vos baptiſabit: ī ſpiritu ſancto ⁊ igne. Cuius vētilabrū in manu ei⁹: et purgabit aream ſuam. Et cōgregabit triticū in horreum ſuum paleas aūt cōburet igni īextinguibili. Multa quidē et alia exhortans: euangeliſabat populo.

¶ Dñica .ii. aduentus dñi officiū.

POpulus ſyon ecce dominꝰ veniet ad ſaluādas gētes et auditam faciet dominꝰ gloriā vocis ſue in leticia cordis veſtri. ꝑ Qui regis iſrl' itēde: q̄ deducis velut ouē ioſeph. Or.

EXcita dñe corda noſtra ad preparādas vnigeniti tui vias: vt per eius aduentum purificatis tibi mentibus ſeruire mereamur. Qui tecum viuit et regnat deus.

¶ Lectio epiſtole beati pauli apoſtoli. ad romanos. [illegible]

FRatres. Quecunq̄ ſcripta ſunt ad noſtrā doctrinā ſcripta ſūt: vt ꝑ patiētiā et ꝯſolationē ſcripturarū ſpem hēamꝰ. Deꝰ aūt patiētie et ſolatii det vobis idipm ſape i alterutrū ſcd'm ieſum chriſtū vt vnanimes vno ore honorificetis deū et patrē dñi noſtri ieſu chriſti. Propter quod ſuſcipite inuicē: ſicut et chriſtus ſuſcepit vos in honorē dei. Dico enī chriſtū ieſum miniſtrū fuiſſe circunciſiōis propter veritatē dei: ad confirmādas promiſſiones patrū. Gentes autē ſuper mīa honorare deum: ſicut ſcriptū eſt. Propterea confitebor tibi in gentibus. et nomini tuo cantabo. Et iterū dicit. Letamini gētes cum plebe eius. Et iterū. Laudate omnes gentes dñm: et magnificate eū oēs populi Et rurſum yſaias ait. Erit radix ieſſe et qui exurget regere gentes. in eum gentes ſperabūt. Deus autē ſpei repleat vos omni gaudio et pace in credendo vt abundetis in ſpe: et virtute ſpiritus ſancti. Grad. Ex ſyō ſpecies decoris eius deꝰ manifeſte veniet. ℣. Congregate illi ſctōs eius qui ordinauerunt teſtamentū eius ſuper ſacrificia. Alleluya. ℣. Letatꝰ ſum in his que dicta ſunt michi in domū [illegible] pedes noſtri [illegible] eruſalē. Ubi duo [illegible] Letat[illegible] ſtātes dicantur alternatim per hebdomadā: quādo de feria agitur. ita ꝙ in dominica dicatur primus vſus. et proximo die quādo agitur de feria ſecund[illegible]. ¶ Sequentia.

R[illegible] ſempiternā. Per [illegible]ra. Cōcio deuote concrepat [illegible]tori reddēdo debita. Qu[illegible]gmina celica. Nos vultu exhillarata. Quē expectant oīa terrea. eius nutu examināda. Diſtrictum ad iudicia. Clementē in potentia. Tua nos ſalua chriſte clemētia. propter quos paſſus es dira. Ad poli aſtra ſubleua nitida. qui ſorde tergis ſecula. Influat ſalus vera effuga pericula. Omnia vt ſint munda tribue pacifica. Ut hic tua ſalui miſericordia Leti regna poſt adeamus ſupera. Quo regnas ſecula per infinita.

¶ Secundum lucam. xxi.

IN illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Erunt ſigna in ſole et luna et ſtellis: & in terris preſſura gentiū pre confuſione ſonitus maris et fluctuū: areſcentibus hominibus pre timore et expectatione que ſuperuenient vniuerſo orbi. Nā virtutes celorum mouebuntur. Et tūc videbunt filium hominis venientem in nube: cum poteſtate magna & maieſtate. His autē fieri incipientibus: reſpicite et leuate capita veſtra: quoniā appropinquat redēptio veſtra. Et dixit illis ſimilitudinē. Uidete ficulneā: & oēs arbores. Cum producūt iam ex ſe fructū: ſcitis quoniā prope eſt eſtas. Ita & vos cū videritis hec fieri: ſcitote quoniā prope eſt regnū dei. Amē dico vobis: qꝛ non preteribit generatio hec donec oīa ſtant. Celū et terra trāſibunt: verba autē mea non tranſient. Offr. Deus tu cōuertēs viuificabis nos et plebs tua letabitur in te. oſtēde nobis domīe miſericordiam tuā/ et ſalutare tuū da nobis. Secreta.

Placare q̄ſumus dn̄e humilitatis noſtre precib⁹ ⁊ hoſtijs et vbi nulla ſuppetūt premia meritorū tuis nobis ſuccurre preſidijs Per dn̄m noſtrū. Cōio. Hieruſalē ſurge et ſta ī excelſo. et vide iocūditatē q̄ veniet tibi a deo tuo. Poſtcō.

Repleti cibo ſpūalis alimonie ſupplices te dn̄e deprecamur: vt huius participatione myſterij doceas nos terrena deſpicere: et amare celeſtia. Per dn̄ꝫ nr̄m.

¶ Feria. iiij. Lectio yſaie pro. li.

Hec dicit dn̄s. Audite me qui ſequimini quod iuſtū eſt: et queritis dominū. Attendite ad petrā vnde exciſi eſtis: ⁊ ad cauernā laci. de qua p̄ciſi eſtis. Attēdite ad abraham patrem veſtrum et ſaram que peperit vos: quia vnū vocaui eū: et benedixi / et multiplicaui eum. Conſolabitur ergo dn̄s ſyon: conſolabitur oēs eius ruinas. Et ponet deſertū eius quaſi delicias: et ſolitudinē eius quaſi ortū domini Gaudium et leticia inuenietur in ea: gratiarum actio et vox laudis. Attendite ad me populus meus: ⁊ tribus mea me audite. Quia lex a me exiet: ⁊ iudicium meū in lucem populorum requieſcet. Prope eſt iuſtus meus. egreſſus eſt ſaluator meus: et brachia mea populos iudicabunt. Me inſule expectabunt ⁊ brachium meum ſuſtinebunt. Leuate in celum oculos veſtros: ⁊ videte ſub terra deorſum. quia celi ſicut fumus liqueſcent. et ſicut veſtimentum terra atteretur: et habitatores eius ſicut hec interibūt. Salus autem mea in eternum erit et iuſticia mea non deficiet. Ait dominus omnipotens.

¶ Secundum matheum.

In illo tempore. Dixit ieſus turbis et diſciplis ſuis. Amē dico vobis: non ſurrexit maior inter natos mulierum iohanne baptiſta. Qui autem minor eſt in regno celorum: maior eſt illo. A diebus autem iohannis baptiſte vſq; nunc regnum celorum vim patitur: ⁊ violenti rapiunt illud. Omnes enim prophete et lex vſq; ad iohannem prophetauerūt. Et ſi vultis recipere: ipſe eſt helyas qui vēturus eſt. Qui habet aures audiendi audiat. ¶ Feria ſexta Lectio yſaie prophete. xlij.

Hec dicit dominus deus. Redemptor veſter ſanct⁹ iſrael: dominus exercituum nomen eius Primus ad ſyon dicit ecce aſſum: et hieruſalem euangeliſtam dabo. Ecce ſeruus meus ſuſcipiam eum. electus meus complacuit ſibi in illo anima mea. Dedi ſpiritum meum ſuper eum: iudicium gentibus proferet. Non clamabit neq; accipiet perſonam: neq; audietur foris vox ei⁹. Calamum quaſſatum non conteret: et lignum fumigās non extinguet In veritate educet iudicium: non erit triſtis neq; turbulētus. Donec ponat in terra iudicium: et legem eius inſule expectabunt. Ego dominus vocaui eū in iuſticia. et apprehendi manum eius et ſeruaui. Et dedi eum in fedus populi et in lucem gentium: vt aperiret oculos cecorum. ⁊ educeret de concluſione vinctum / de domo carceris ſedentem in tenebris. Ego dominus: hoc eſt nomē meum. Gloriam meam alteri non dabo: nec laudem meam ſculptilidus. Que prima fuerunt ecce venerunt: noua quoqꝫ ego annuncio anteq̄ oriantur audita vobis faciam. Cantate domino canticum nouum: laus eius ab extremis terre. Quia dominus ſicut fortis egredietur: et ſicut vir preliator ſuſcitabit zelum. ¶ Sequentia ſancti euangelij. Secundum marcum. i.

In illo tempore. Fuit iohannes in deſerto baptiſans: et predicans baptiſmū penitentie in remiſſionem peccatorū Et egrediebatur ad illum omnis iudee regio: et hieroſolimite vniuerſi. Et baptiſabantur ab illo in iordanis flumine: confitentes peccata ſua. Et erat iohannes veſtitus pilis cameli: et zona pellicea circa lumbos eius. Et locuſtas ⁊ mel ſilueſtre edebat: et predicabat dicēs. Venit fortior me poſt me: cuius non ſum dignus procumbens ſoluere corrigiam calciamentorum eius. Ego baptiſo vos aqua. ille vero baptiſabit vos ſpiritu ſancto. ¶ Dominica tertia aduentus. Officium.

Gaudete in domino ſemper iterum dico gaudete. modeſtia veſtra nota ſit omnibus hominibꝰ: dominꝰ prope eſt/ nichil ſolliciti ſitis: ſed in omni oratione petitiones veſtre innoteſcāt apud deum. ps. Et pax dei que exſuperat omnem ſenſum: cuſtodiat corda veſtra et intelligētias veſtras. Oratio.

Aurem tuam queſumus domine precibꝰ noſtris accommoda ⁊ mētis noſtre tenebras gratia tue viſitationis illuſtra. Qui viuis et regnas cum. ¶ Lectio epiſtole beati pauli apoſtoli Ad corithios. iiij.

Fratres. Sic nos exiſtimet homo vt miniſtros chriſti: ⁊ diſpenſatores miniſteriorum dei. Hic iam queritur inter diſpenſatores vt fidelis quis inueniatur. Michi autē pro minimo eſt vt a vobis iudicer/ aut ab humano die: ſed neqꝫ meipſum iudico. Nichil enim michi conſcius ſum: ſed non in hoc iuſtificatus ſum. Qui autem iudicat me: dominus eſt. Itaqꝫ nolite ante tēpus iudicare: quoadusqꝫ veniat dominꝰ qui et illuminabit abſcondita tenebrarum ⁊ manifeſtabit cōſilia cordium. Et tūc laus erit: vnicuiqꝫ a deo. Gradale. Qui ſedes domine ſuper cherubin excita potentiam tuam et veni. V⁹. Qui regis iſrael intende / qui deducis velut ouem ioſeph. Alleluya. V⁹. Excita domine potentiam tuam et veni: vt ſaluos facias nos. ¶ Seq̄ntia.

Qui regis ſceptra forti dextera ſolus cūcta Tu plebi tue oſtē de magnā excitādo potentiā. Preſta dona illi ſalutaria Quem predixerunt ꝓphetica vaticinia. Ac clara poli regia. In noſtra ieſu mitte dn̄e arua. ¶ Secundum matheū.

In illo tempore. Cum audiſſet iohannes in vinculis opera chriſti: mittens duos de diſcipulis ſuis, ait illi. Tu es qui venturꝰ es. an alium expectamꝰ? Et reſpōdens ieſus ait illis. Euntes renunciate iohanni: que audiſtis et vidiſtis. Ceci vident: claudi ambulāt: leproſi mundantur. Surdi audiūt mortui reſurgunt: pauperes euangelizantur. Et beatus eſt qui non fuerit ſcandalizatus in me. Illis autem abeuntibus: cepit ieſus dicere ad turbas de iohanne. Quid exiſtis in deſertum videre? Arundinem vento agitatam? Sed quid exiſtis videre? Hominem mollibꝰ veſtitum? Ecce qui mollibus veſtiuntur: in domibus regū ſunt. Sed quid exiſtis videre? Prophetam?

Etiam dico vobis et pluſꝙ prophetam. Hic eſt enim de quo ſcriptum eſt. Ecce mitto angelum meũ ante faciem tuam: qui preparabit viam tuam: ante te. Offertorium. Benedixiſti domine terram tuam / auertiſti captiuitatem iacob / remiſiſti iniquitatem plebis tue. Secreta.

Deuotionis noſtre tibi queſumus domine hoſtia iugiter immoletur: que et ſacri peragat inſtituta myſterij: et ſalutare tuum nobis mirabiliter operetur. Per dominum. Communio. Dicite puſillanimes: confortamini et nolite timere. ecce deus noſter veniet et ſaluabit nos. Poſtcommunio.

Imploramus domine clementiam tuã: vt hec diuina ſubſidia a vicijs expiatos, ad feſta ventura nos preparent Per dñm. ¶ Feria .v. vt in dñica ferialiter. Feria .iiij. quattuor tẽporum nota ꝙ hac quarta feria ſexta et ſabbato diaconus ⁊ ſubdiaconus ſint tantum albis induti. Ad miſſam. Officium.

Rorate celi deſup: ⁊ nubes pluant iuſtum / aperiatur terra ⁊ germinet ſaluatorem. ps. Et iuſticia oriatur ſimul: ego dominꝰ creaui eum. Non dicitur. Dominꝰ vobiſcum ſed tantum. Oremus. Oratio.

Preſta queſumus omnipotẽs deus: vt redẽptionis noſtre ventura ſolẽnitas: et preſentis nobis vite ſubſidia conferat ⁊ eterne beatitudinis premia largiat̃. Per dñm. ¶ Lectio yſaye prophete .ij.

In diebus illis. Dixit yſaias propheta Erit in nouiſſimis diebus preparatus mõs domus domini in vertice montiũ: et eleuabitur ſuper colles et fluent ad eũ omnes gentes ⁊ ibunt populi multi ⁊ dicent. Venite aſcendamus ad mõtẽ dñi: et ad domũ dei iacob: et docebit nos vias ſuas / et ambulabimus in ſemitis eius: quia de ſyon exibit lex et verbum domini de hieruſalem. Et iudicabit gentes: ⁊ arguet populos multos. Et conflabunt gladios ſuos in vomeres: et lanceas ſuas in falces. Non leuabit gens contra gentem gladium: nec exercebuntur vltra ad prelium. Domus iacob. venite et ambulemus in lumine domini: dei noſtri. Gradale. Tollite portas prĩcipes veſtras / et eleuamini porte eternales / ⁊ introibit rex glorie. v. Quis aſcendet in montem domini / aut quis ſtabit in loco ſancto eius / innocens manibus et mundo corde. Gradale poſt verſum non repetat̃. Dominus vobiſcũ. Oremꝰ. Oro.

Feſtina queſumꝰ domine ne tardaueris: ⁊ auxiliũ nobis ſuperne virtutis impende vt aduẽtus tui conſolationibus ſubleuẽtur qui in tua pietate confidunt. Qui viuis et regnas cum deo patre in vnitate ſpiritus ſancti deus Per omnia ſecula ſeculorũ Amen. ¶ Memoria de beata maria et de omnibus ſanctis. Lectio yſaie prophete .lxxviij. capitulo.

In diebus illis. Locutus eſt dominus ad achaz dicẽs. Pete tibi ſignum a domino deo tuo in profundum inferni ſiue in excelſũ ſupra. Et dixit achaz. Non petam: ⁊ non tentabo dominum. Et dixit Audite ergo domus dauid. Nunquid parum vobis eſt moleſtos eſſe hominibus: quia moleſti eſtis et deo meo? Propter hoc: dabit dominus ipſe vobis ſignum. Ecce virgo concipiet et pariet filium et vocabitur nomen eius emanuel. Butirũ et mel comedet: vt ſciat reprobare malũ: et eligere bonũ. Grad.

Prope eſt dominus oībus inuocātibus eū/ omnibꝰ qui īuocāt eū in veritate. ℣ Laudē dñi loquetur os meū: et benedicat omnis caro nomē ſanctū eiꝰ. Gradale poſt vſum repetatur. ¶ Sequētia ſancti euāgelij Secundum lucam.primo.

In illo tempore. Miſſꝰ eſt angelus gabriel a deo: in ciuitatē galilee cui nomē nazareth ad virginē deſpōſatā viro cui nomē erat ioſeph de domo dauid: et nomē virginis maria Et ingreſſꝰ angelꝰ ad eā dixit. Aue grā plena dñs tecū: benedicta tu in mulieribꝰ. Que cū audiſſet turbata eſt ī ſermone eiꝰ: ⁊ cogitabat/ qualis eſſet iſta ſalutatio Et ait angelus ei. Ne timeas maria: inueniſti eni gratiā apud deū. Ecce concipies in vtero et paries filiū: ⁊ vocabis nomen eius ieſum Hic erit magnus: et filiꝰ altiſſimi vocabitur. Et dabit illi dñs deꝰ ſedē dauid patris eiꝰ: et regnabit in domo iacob ineternū. ⁊ regni eius non erit finis Dixit autē maria ad angelū Quomodo fiet iſtud qm̄ virū nō cognoſco? Et reſpōdēs angelus dixit ei. Spūs ſanctus ſuperueniet in te et virtus altiſſimi obūbrabit tibi. Ideoq; et quod naſcet̄ ex te ſanctū vocabit̄ filiꝰ dei. Et ecce eliſabeth cognata tua et ipſa cōcepit filiū in ſenectute ſua. Et hic mēſis eſt ſextꝰ illi q̄ vocat̄ ſterilis: quia nō erit īpoſſibile apud deū oē verbū Dixit aūt maria. Ecce ancilla dñi. Fiat michi ſcd̄m verbū tuū.

Offm̄. Aue maria gratia plena dñs tecū. bñdicta tu in mulieribꝰ ⁊ bñdictus fructꝰ vētris tui. Secreta.

Accepta tibi ſint q̄s dñe munera noſtra: que et expiando nos tua gratia dignos efficiant et ad ſempiterna promiſſa perducāt. Per dominū. Cōmunio Ecce virgo concipiet et pariet filiū et vocabitur nomē eius emanuel. Poſtcō.

Salutaris tui dñe munere ſaciati ſupplices te dep̄camur vt cuius letamur guſtu: renouemur effectu. Per dominū. ¶ Fer.v.de in do.ferialiter. Feria.vi. Officiū.

Prope eſto domine ⁊ oēs vie tue veritas initio cognoui de teſtimonijs tuis: quia in eternū tu es. Ps Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. Oratio.

Excita dñe q̄s potentiam tuā et veni: vt hi qui in tua pietate confidunt ab omni citius aduerſitate liberentur. Qui viuis.

¶ Memo. de ſancta maria ⁊ de oībus ſanctis. Lctō yſaie pphete.xi.

Hec dicit dñs deus. Egredietur virga de radice ieſſe: et flos de radice eius aſcendet. Et requieſcet ſuper eū ſpiritus dñi ſpiritus ſapientie et intellectus. ſpūs conſilij et fortitudinis. ſpūs ſcientie ⁊ pietatis. et replebit eū ſpūs timoris dñi. Nō ſcd̄m viſionē oculorū iudicabit: neq; ſcd̄m auditū aurium arguet. Sed iudicabit in iuſticia pauperes: et arguet in equitate pro manſuetis terre. Et percutiet terrā virga oris ſui: et ſpiritu labiorū ſuoꝝ interficiet impiū. Et erit iuſticia cingulū lūboꝝ eiꝰ: ⁊ fides cinctoriū renū eius. Gradale.

Oſtende nobis dñe mīam tuā et ſalutare tuū da nobis. ℣ Benedixiſti dñe terram tuā: auertiſti captiuitatē iacob. Repetatur. Gradale

¶ Secundum lucam.primo.

In illo tēpore. Exurgens maria: abijt in montana cum feſtinatione in ciuitatē iuda et intrauit in domū zacharie: et ſalutauit elizabeth. Et factum eſt vt audiuit ſalutationem marie elizabet:

exultauit in gaudio infans in vtero eius. Et repleta eſt ſpiritu ſctō eliſabet: ⁊ exclamauit voce magna et dixit. Benedicta tu inter mulieres: et benedictꝰ fructꝰ vētris tui. Et vnde hoc michi: vt veniat mater dn̄i mei ad me? Ecce ei vt facta eſt vox ſalutatiōis tue in auribus meis exultauit in gaudio infans ī vtero meo Et beata que credidiſti: quoniā perficiētur ea que dicta ſūt tibi a domino. Et ait maria. Magnificat anima mea dominū Et exultauit ſpiritus meus: in deo ſalutari meo. Offerto Deus tu conuertens viuificabis nos et plebs tua letabitur in te. oſtende nobis domine miſericordiam tuam. et ſalutare tuum da nobis. Secreta.

Muneribus noſtris queſumꝰ domine precibuſq; ſuſceptis: et celeſtibus nos mūda myſterijs: ⁊ clemēter exaudi. Per dominū. Cōio. Ecce dn̄s veniet ⁊ oēs ſcti eiꝰ cū eo et erit ī die illa lux magna. Poſtcō.

Tui nos dn̄e ſacramenti libatio ſctā reſtauret: ⁊ a vetuſtate purgatos ī myſterij ſalutaris faciat tranſire conſortiū. Per dn̄m.

¶ Notādū vero ꝙ ſi vig. ſcti tho. vel alicuius alteriꝰ apli ī dn̄ica cōtigerit: miſſa de vig. dicetur ī cap. ſcꝫ ad altare capi. Si vero aliqua alia fer. eue. magna miſ. erit de vig. Et ſi vig. et. iiij. tē. cōcurrāt prima miſ. erit de vig. ⁊. ij. de. iiij. tē. vtraq; eque ſolēniter ad magnū altare. ⁊ ad miſ. de vig. erit ſcđa oīo Deꝰ q̄ caritatꝫ. ⁊. iij. oīo erit Deꝰ a quo ſancta. Et ad miſ. de. iiij. tēporum erit. ij. oīo de ſctā maria. ⁊. iij. de oībus ſctis. In mioribꝰ vo eccl. vbi tantū habet vnꝰ capellanꝰ: dicat miſ. de. iiij. tēporibꝰ ⁊ poſt miſ. fiat memo. cum toto officio miſſe de vigilia. Et ſi feſ. iij. lec. in aliqua fer. iiij. tēporū eue. fiat memo. tantum de eodē. Oīo vo pertinēs ad feriā iiij. tēporū dicetur tantū ad miſſā et ad matuti. et ad alias horas dicitur oratio de dn̄ica niſi in aduentu dn̄i. vbi dicetur oratio ad miſſam que ad matuti. Quando vero feſtū dupl. vel. ix. lec. in aliqua feria iiij. tēporum euene. fiat ſicut ſcribitur de feſto ſancti thome apoſtoli excepta memoria de ſancta maria que non dicetur in feſtis dupl. ſiue. ix. lec. extra aduen. niſi ad placitum. Quādo vero in feſt. ix. lec. fit mentio de miſſa in capi. alia miſſa pro maiori habetur Et ſi contingat in huiuſmodi. feſt. ꝙ vna tantum celebretur miſ. totum ſeruitium fiat de feſ. ix. lec. et poſt miſ. fiat memo. cum toto officio miſſe de ieiunio. In rogationibus vero ſi ita contingat. proceſ. fiat pertinens ad ieiunium. Et ſi feſtum ſancti thome apoſtoli in aliqua feria. quattuor tēporum. euene. miſſa de ieiunio dicetur poſt tertiā cum memoria de ſancta maria et de omnibꝰ ſanctis et poſt. vi. fiat ſolenniter miſſa de anoſtolo ſine aliqua memoria.

¶ Sabbato ad miſſam. Officium.

Veni et oſtende nobis faciē tuam domine qui ſedes ſuper cherubin ⁊ ſalui erimꝰ Ps. Qui regis iſrael intende: qui deducis velut ouem ioſeph. Omnes orationes dicuntur ſine Dominus vobiſcū preter vltimā que eſt proxima ān̄te epiſtolam ſed tantū cū Oremus. ⁊ omnes lec. cū ſuis titulis legantur prima lect. a diacono legatur. cetere lctō. a vicarijs in ſubpellicijs in medio chori legantur. Oratio.

Deus qui cōſpicis quia ex noſtra prauitate affligimur: cōcede propicius: vt ex tua viſitatio ne cōſolemur. Qui viuis ⁊ regnas.

¶ Lectio yſaie prophete. xix.

IN diebꝰ illis. Clamabūt ad dn̄m a facie tribulātis: et mittet eis ſaluatorem et propugnatorem qui liberet eos. Et cognoſcet dominus ab egipto: et cognoſcent egiptij dn̄m in die illa. ⁊ colēt eum in hoſtijs et muneribus: ⁊ vota vouebūt domino et ſoluent. Et percutiet dn̄s egyptum plagā: et ſanabit eam. Et reuertentur ad dn̄m et placabit eis: ⁊ ſanabit eos dn̄s deꝰ noſter. Gradale. A ſūmo celo egreſſio eius. et occurſus eius vſq; ad ſūmū eius. ℣. Celi enarrant gloriam dei: et opera manuum eiꝰ annunciat firmamētū. ¶ Nullū gradale repetatur poſt verſum. Oratio.

COncede q̄s omn̄ps deꝰ. vt qui ſub p̄cti iugo ex vetuſta ſeruitute deprimimur: expectata vnigeniti filij tui noua natiuitate liberemur. Qui tecum viuit et regnat.

¶ Lectio yſaie prophete. xxxv.

HEc dicit dominus. Letabitur deſerta ⁊ inuia: ⁊ exultabit ſolitudo et florebit quaſi liliū. Germinās germinabit: ⁊ exultabit letabūda ⁊ laudās. Gloria libani data eſt ei. decor carmeli et ſarō. Ipſi videbunt gloriam dn̄i: et decorem dei noſtri. Confortate manus diſſolutas: ⁊ genua debilia roborate. Dicite puſillanimes: confortamini: et nolite timere. Ecce deus noſter vltionem adducet retributionis: deꝰ ip̄e veniet ⁊ ſaluabit nos. Tunc aperientur oculi cecorum: et aures ſurdorum patebūt. Tunc ſaliet ſicut ceruus claudus: ⁊ aperta erit lingua mutorum. Quia ſicce ſunt in deſerto aque: et torrentes in ſolitudine. Et que erat arida in ſtagnum: et ſitientes in fontes aquarū. Ait dominus omnipotens. Gradale. In ſole poſuit tabernaculum ſuū. et ip̄e tanq̄ ſponſus p̄cedēs d̄ thalamo ſuo. ℣. A ſūmo celo egreſſio eius et occurſus eius vſq; ad ſummum eius. Oratio.

INdignos nos famulos tuos q̄ſumꝰ dn̄e: quos actionis p̄prie culpa contriſtat: vnigeniti filij tui aduentu letifica. Qui tecum.

¶ Lectio yſaie prophete. xl. ca.

HEc dicit dn̄s deꝰ. Sup mōtē excelſum aſcēde tu q̄ euāgelizas ſyō: exalta in fortitudine vocē tuā q̄ euāgelizas hieruſalē. Exalta: noli timere. Dic ciuitatibꝰ iude. Ecce deus veſter. Ecce dn̄s deus in fortitudine veniet: et brachiū eiꝰ dominabitur. Ecce merces eius cum eo: et opꝰ illius coram illo. Sicut paſtor gregē ſuū paſcet: ī brachio ſuo congregabit agnos: ⁊ in ſinu ſuo leuabit eos dominꝰ deꝰ noſter. Grada. Dn̄e deus virtutum cōuerte nos et oſtende faciem tuam ⁊ ſalui erimus. Verſus. Excita domine potentiam tuam ⁊ veni: vt ſaluos facias nos. Oratio.

PReſta queſumꝰ omnipotens deꝰ: vt filij tui ventura ſolennitas. et p̄ſentis nobis vite remedia cōferat: et p̄mia eterna cōcedat. Per eūdē. ¶ Lectio yſaie prophete. xlv.

HEc dicit dn̄s deus. Chriſto meo cyro cuiꝰ apprehēdi dexteram: vt ſubijciā āte faciē eius gētes et dorſa regum vertam. Et aperiā corā eo ianuas. ⁊ porte nō claudent. Ego ante te ibo: ⁊ glorioſos terre humiliabo. Portas ereas cōterā: et vectes ferreos cōfringā. Et dabo tibi theſauros abſcōditos: ⁊ archana ſecretorū: vt ſcias qꝛ ego dn̄s q̄ voco nomē tuū deꝰ iſrl̄. Propter ſeruum meum iacob: et iſrael electū meum. Et vocaui te nomine tuo: aſſimilaui te ⁊ non cognouiſti me Ego dn̄s et nō eſt aliꝰ .extra me nō eſt deꝰ. Accīxi te: ⁊ nō cognouiſti me. Ut ſciāt hi q̄ ab ortu ſolis ⁊ q̄ ab occidēte: q̄m abſq; me nō eſt deꝰ. Ego dn̄s: ⁊ nō eſt alt̄ Formās lucē. et creās tenebras Faciēs pacē et creās malū Ego dn̄s faciens oīa hec. Rorate celi deſuꝑ ⁊ nubes pluāt iuſtū aperiat̄ terra et germinet ſaluatorē. Et iuſticia oriat̄ ſimul: ego dn̄s creaui eū. Gr̄. Excita dn̄e potētiā tuā ⁊ vēi vt ſaluos facias nos ℣. Qui regis iſrl̄ itēde. q̄ deducis velut ouē ioſeph. q̄ ſedes ſuꝑ cherubī. appare corā effrapm beniamī ⁊ manaſſe. Sequit̄ orō cū. Oremus tm̄.

PReces populi tui queſumus domine clementer exaudi: vt q̄ iuſte pro peccatis noſtris affligimur, pietatis tue viſitatione cōſolemur. Qui viuis et regnas. Hec lec. ſequens legat̄ ī medio chori ab aliquo vicario ſeniori in ſuperpellicio et capa rubea ſerica. ¶ Lctō. danielis prophete. tercio.

IN diebus illis. Angelus domini deſcendit cum azaria et ſocijs eius in fornacem: et excuſſit flammam ignis de fornace. et fecit medium fornacis quaſi ventum roris flantem. Flāma autem diffuſa eſt ſuper fornacem cubitis quadraginta nouem: et incēdit quos repperit iuxta fornacem de caldeis miniſtros regis qui eā incendebant. Illos autem oīno nō tetigit ignis neq; contriſtauit: nec quicꝙ̄ moleſtie intulit. Tunc hi tres quaſi ex vno ore hymnum dicebant et glorificabant deum in fornace dicentes ¶ Sequat̄ ī medio chori a duobus vicarijs: in capis ſericis ſcd̄m diſpoſitionem cantoris Tractus.

BEnedictus es domine deꝰ patrū nr̄oꝝ ⁊ laudabilis ⁊ glorioſus ī ſcl̄a. repetat̄. ℣. Et bn̄dictū nomen glorie tue q̄d eſt ſanctū. ℣. Et laudabile ⁊ glorioſū in ſcl̄a. ℣. Bn̄dictꝰ es in tēplo ſctō glorie tue. Et laudabilis et glorioſꝰ. ℣. Bn̄dictꝰ es ſr̄ thronū ſctm̄ regni tui. Et laudabilis. ℣. Bn̄dictꝰ es q̄ ſedes ſuꝑ cherubī. intuēs abyſſos. Et laudabilis. ℣. Bn̄dictꝰ es q̄ ſedes ſuꝑ ſceptrū diuinitatis tue. Et laudabilis. ℣. Benedictꝰ es qui ābulas ſuꝑ pēnas vētorū Et laudabilis. ℣. Bn̄dicāt te oēs angeli et ſcti tui. ℣. Et laudēt te et glificēt te ī ſcl̄a. ℣. Bn̄dicāt te celi et terra mare ⁊ oīa q̄ in eis ſunt. Et laudēt. ℣. Glīa pr̄i ⁊ filio et ſpūi ſctō. Et laus et honor et ptās ⁊ īperiū. ℣. Sicut erat in principio et nūc et ſemper ⁊ in ſcl̄a ſeculorū. Amē. Et laus. ℣. reincipiatur Tractus Bn̄dictꝰ es. ℣. Et laudabilis et glioſus. Dn̄s vobiſcū. Or̄.

DEus qui tribus pueris mitigaſti flammas ignium concede propicius: vt nos famulos tuos non exurat flamma viciorum. Per dominū. ¶ Memoria de ſancta maria et de omnibus ſanctis. Ad theſſalonicēſes. ſecūda ſecūdo.

FRatres. Rogamus vos per aduentū domini noſtri ieſu chriſti: et noſtre congregatiōis in ipſum: vt nō cito moueamini a veſtro ſenſu. Neq; terreamini neq; ꝑ ſpiritum neq; per ſermonē neq; per epiſtolā tanꝙ̄ per nos miſſam: quaſi inſtet dies domini. Ne quis vos ſeducat vllo modo. Quoniam niſi venerit diſceſſio primum. ⁊ reuelatus fuerit homo peccati filius perditionis qui aduerſatur et extollit̄ ſuper omne quod dicitur deus. aut quod colit̄: ita vt ī tēplo dei ſedeat oſtēdēs ſe tāꝙ̄ ſit deꝰ. Non retinetis ꝙ cū adhuc eſſem apud vos. hec dicebam vobis? Et nūc quid detineat ſcitis: vt reueletur in ſuo tp̄e.

Nam myſteriũ iam operatur iniquitatis: tantum vt qui tenet nunc teneat donec de medio fiat. Et tunc reuelabitur ille iniquꝰ: quẽ dñs ieſꝰ iterficiet: ſpũ oris ſui. Et deſtruet: illuſtratiõe aduẽtꝰ ſui. Tractꝰ.

Qui regis iſrael intẽde. qui deducis velut ouem ioſephꝰ. Qui ſedes ſuper cherubin. appare corã effraym beniamin ⁊ manaſſe. ℣. Excita domine potentiã tuam et veni vt ſaluos facias nos.

¶ Secundum lucam. iii.

Anno quintodecimo imperij tiberij ceſaris: procurãte põtio pilato iudeam. tetrarcha autẽ galilee herode. philippo autem fratre eius tetrarcha iturie ⁊ traconitidis regionis. ⁊ liſania abiline tetrarcha. ſub principibus ſacerdotũ anna et cayppha: factũ eſt verbũ domini ſuper iohannem zacharie filiũ in deſerto. Et venit in omnẽ regionem iordanis: predicans baptiſmũ penitentie in remiſſionem peccatorum ſicut ſcriptum eſt in libro ſermonũ yſaie prophete. Vox clamantis in deſerto: parate viam domino. rectas facite ſemitas eiꝰ. Omnis vallis implebitur et omnis mons et collis humiliabitur: et erunt praua in directa. et aſpera in vias planas. Et videbit omnis caro ſalutare dei. Offertoriũ. Exulta ſatis filia ſyon predica filia hieruſalem ecce rex tuꝰ venit tibi ſanctus et ſaluator. Secreta.

Sacrificijs preſentibus queſumus domine placatus intende: vt et deuotioni noſtre proficiãt et ſaluti. Per dominũ. Comunio. Exultauit vt gygas ad currẽdã viã a ſũmo celo egreſſio eiꝰ. et occurſꝰ eius vſqꝫ ad ſummũ eiꝰ. Poſtcõio.

Queſumꝰ domine deus noſter vt ſacroſancta myſteria que pro reparatiõis noſtre munimine contuliſti: et preſens nobis remediũ eſſe facias et futurũ. Per dñm.

¶ Dñica. iiii. aduẽtus dñi officiũ.

Memẽto noſtri dñe ĩ bñplacito ppli tui. viſita nos in ſalutari tuo. ad videndũ in bonitate electorꝝ tuorũ / in leticia gẽtis tue. vt lauderis cũ hereditate tua. Ps. Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃ in ſcłm mĩa eiꝰ. Or.

Excita domine potentiã tuã ⁊ veni: et magna nobis virtute ſuccurre: vt auxilium gratie tue quod noſtra peccata prepediunt: indulgentia tue propiciationis acceleret. Qui viuis et regnas cum deo patre. Ad philippenſes. iiij.

Fratres. Gaudete ĩ domino ſemper: iterũ dico gaudete. Modeſtia veſtra nota ſit omnibꝰ hominibus: dñs prope eſt. Nichil ſolliciti ſitis: ſed in omni oratione et obſecratione cũ gratiarũ actione petitiões veſtre ĩnoteſcãt apud deũ. Et pax dei que exſuperat oẽm ſenſum: cuſtodiat corda veſtra ⁊ intelligẽtias veſtras. In chriſto ieſu dño noſtro. Gradale. Prope eſt dominus oĩbus inuocãtibus eũ. omnibus qui inuocant eum in veritate. ℣. Laudem dñi loquẽ os meũ ⁊ bñdicat oĩs caro nomen ſctm̃ eius. Alla. ℣. Veni dñe ⁊ noli tardare relaxa facinora plebi tue. Sequẽtia.

Iubilemus oẽs vna. Deo noſtro qui creauit omnia. Per quẽ cuncta condita ſunt ſecula. Celum quod plurima luce choruſcat. et diuerſa ſunt ſydera. Sol mundi ſcema. noctium decꝰ luna. ceteraqꝫ ſplendentia. Mare ſolũ alta plana et profunda flumina. Aeris ampla ſpacia. quo diſcurrunt aues venti atqꝫ pluuia. Hec ſimul cuncta tibi ſoli deo patri militant. Nunc et in euū. ſine fine per ſecla laus eorum tua gloria. Qui pro ſalute noſtra prolem vnicam. Pati in terra miſiſti ſine culpa ſed ob noſtra delicta. Te trinitas precamur. vt corpora noſtra et corda. regas et protegas et dones peccatorum veniam.

¶ Secundum iohannem primo.

IN illo tēpore. Miſerunt iudei ab hieroſolimis ſacerdotes et leuitas ad iohanuē: vt interrogarēt eum. tu quis es? Et cōfeſſꝰ eſt: et nō negauit. Et confeſſus eſt quia non ſum ego chriſtꝰ Quid ergo? Helyas es tu? Et dixit Non ſū Propheta es tu? Et reſpōdit Nō. Dixerūt ergo ei. Quis es vt reſpōſum demus his qui miſerunt nos? Quid dicis de teipſo? Ait. Ego vox clamātis in deſerto dirigite viam domini ſicut dixit yſaias propheta. Et qui miſſi fuerant erāt ex phariſeis. Et interrogauerūt eū: ⁊ dixerunt ei Quid ergo baptiſas ſi tu non es chriſtus neqꝫ helias neqꝫ ꝓpheta? Reſpōdit eis iohannes: dicens. Ego baptiſo in aqua: mediꝰ autem veſtrum ſtetit quem vos neſcitis. Ipſe eſt qui poſt me venturꝰ eſt qui ante me factus eſt: cuiꝰ ego non ſum dignus: vt ſoluā eius corrigiā calciamēti. Hec in bethania facta ſunt trāſiordanē: vbi erat iohānes baptiſans. Offertoriū. Aue maria gratia plena dominꝰ tecū: benedicta tu in mulieribus ⁊ benedictus fructꝰ vētris tui. Secreta.

SAcrificijs preſentibus domine placatus intende: vt et deuotioni noſtre proficiant ⁊ ſaluti. Per dominū. Cōmunio. Ecce virgo concipiet et pariet filium ⁊ vocabit nomē eius emanuel. Poſtcō.

SUmptis muneribus ſacris q̄ſumus domine: vt cū frequētatione myſterij creſcat noſtre ſalutis effectus Per dominū noſtrū.

¶ Feria. ij. vt in dn̄ica ferialiter.

Feria. iiii. Lctō yſaie ꝓphete. xvi.

HEc dicit dominꝰ deus. Emitte agnum domine dominatorem terre de petra deſerti ad montem filie ſyon. et erit ſicut auis fugiens: et pulli de nido aduolantes Sic erunt filie moab: in trāſcenſu arnō. Ini conſilium coge conſiliū pone quaſi noctē vmbrā tuā in meridie. Abſconde fugiētes et vagos ne prodas. Habitabūt apud te profugi mei: moab eſto latibulum eorum a facie vaſtatoris. Finitus eſt puluis: conſummatus eſt miſer defecit qui conculcabat terrā. Et preparabitur in miſericordia ſolium eius: et ſedebit ſuper illud in veritate in tabernaculo dauid. Iudicans et querens iudicium: et velociter reddens quod iuſtum eſt. Ait dn̄s: op̄s. ¶ Secundū matheū. iij.

IN illo tēpore. Videns iohannes multos phariſeorū et ſaduceorum venientes ad baptiſmū ſuum: dixit eis. Progenies viperarum. quis demonſtrauit vobis fugere a futura ira? Facite ergo fructum dignum penitentie. Et ne velitꝫ dicere inter vos: patrem habemus abraham Dico eī vobꝫ: qm̄ potens eſt deus de lapidibus iſtis ſuſcitare filios abrahe. Iam enim ſecuris ad radicem arborum poſita eſt. Omnis ergo arbor que non facit fructū bonum: excidetur et in ignem mittetur. Ego quidē baptiſo vos in aqua in penitentiam: qui autē poſt me venturus eſt fortior me eſt: cuius nō ſum dignus calciamenta portare. Ipſe vos baptiſabit ī ſpū ſancto et igne. ¶ Feria ſexta.

Lectio yſaie prophete. xxviij.

HEc dicit dn̄s deꝰ Ecce ego mittam ī fundamētis ſyō lapidē probatum angularem precioſum in fundamento fundatum. Et omnis qui credit in eum: nō turbabitur. Feſtinet vt ponat iudicium in pondere et iuſticiā in menſura. Et ſubuertet grando ſpem mendacij: & in protectionē aque fundabunt. Hoc enim a domino deo exercituum: vt mirabile faceret iudiciū et magnificaret iuſticiam. Propterea expectat dominus vt miſereatur noſtri et ideo exaltabitur parcens nobis Quia deus iudicij dominus: beati omnes qui expectant eum.

¶ Secundum iohannem primo.

In illo tēpore. Iohannes teſtimonium perhibebat de domino: & clamabat dicens. Hic erat quē dixi vobis: qui poſt me venturus eſt ante me fact⁹ eſt quia prior me erat. Et de plenitudine ei⁹ nos omnes accepimus: et gratiam pro gratia. Quia lex per moyſen data eſt: gratia & veritas per ieſum chriſtum facta eſt. Deum nemo vidit vnq̄: niſi vnigenitus qui eſt in ſinu patris: ipſe enarrabit oīa. ¶ In vigilia natiuitatis dñi. Officium.

Hodie ſcietis qꝛ veniet dominus et ſaluabit vos: et mane videbitis gloriā ei⁹. Ps. Domini eſt terra et plenitudo eius: orbis terrarum et vniuerſi qui habitant in eo. Gloria patri. Hodie ſcietis. Oratio.

Deus qui nos redemptionis noſtre annua expectatione letificas. preſta: vt vnigenitum tuum quem redemptorem leti ſuſcipim⁹ venientem quoqꝫ iudicem ſecuri videamus dominū noſtrū ieſum chriſtū filiū tuū. Qui tecū. ¶ Memo. nō dicitur. Lectō yſaie ꝓphete. lxij.

Hec dicit dominus. Propter ſyon non tacebo: et propter hieruſalem non quieſcam: donec egrediatur vt ſplendor iuſtus eius et ſaluator eius vt lampas accēdatur. Et videbunt gentes iuſtum tuum: et cuncti reges inclitum tuū. Et vocabitur tibi nomen nouum: qđ os domini nominauit. Et eris corona glorie in manu domini et diadema regni ī manu dei tui. Nō vocaberis vltra derelicta: et terra tua non vocabitur amplius deſolata. Sed vocaberis volūtas mea in ea: et terra tua inhabitabitur quia complacuit domino in te.

¶ Ad romanos primo.

Fratres. Paulus ſeruus ieſu chriſti vocatus apoſtolus. ſegregatus in euangelium dei quod ante promiſerat per prophetas ſuos ī ſcripturis ſanctis de filio ſuo: qui factus eſt ei ex ſemine dauid ſecundum carnem. Qui predeſtinatus eſt filius dei in virtute: ſecundum ſpiritum ſanctificationis ex reſurrectiōe mortuorum ieſu chriſti domini noſtri. Per quem accepimus gratiam et apoſtolatum ad obediendum fidei in omnibus gentibus pro nomine eius In quibus eſtis et vos vocati: ieſu chriſti domini noſtri. Gradale. Hodie ſcietis quia veniet dominus et ſaluabit vos. & mane videbitis gloriam eius. V⁹. Qui regis iſraeli intende qui deducis velut ouem ioſeph: qui ſedes ſuper cherubin appare coram effraym beniamyn & manaſſe. Gradale. repetitur ſi ſit dominica Alleluya. V⁹. Craſtina die delebitur iniquitas terre. & regnabit ſuper vos ſaluator mundi.

¶ Secundum matheum. primo.

In illo tempore. Cum eſſet deſponſata mater ieſu maria ioſeph: anteq̄ conuenirent inuenta eſt in vtero habens de ſpiritu ſancto. Ioſeph autem vir eius cū eſſet iuſtus et nollet eam traducere: voluit occulte dimittere eam. Hec autem eo cogitante: ecce angelus domini in ſomnis apparuit ei dicens Ioſeph fili dauid: noli timere accipere mariā coniugem tuā Quod enim in ea natum eſt: de ſpiritu ſancto eſt. Pariet autem filium: et vocabis nomē eius ieſum. Ipſe enim ſaluum faciet populū ſuum: a peccatis eorum. Offertorium. Tollite portas principes veſtras et eleuamini porte eternales et introibit rex glorie. Secreta.

DA nobis queſumus omnipotens deus: vt ſicut ad adorāda filij tui natalicia preuenimꝰ ſic eius munera capiamus ſempiterna gaudentes. Per eundem dominum. Cōmunio. Reuelabitur gloria domini: et videbit omnis caro ſalutare dei noſtri. Poſtcōmunio.

DA nobis domine queſumus vnigēiti filij tui recēſita natiuitate reſpirare: cuius celeſti miſterio paſcimur et potamur. Per dominū. ¶ Si hec vigilia in dñica euenerit miſſa dominicalis dicatur poſt primā ad altare capituli. Officium. Memento noſtri. ⁊c. vt in illa dominica notatur. excepto ꝙ non repetatur officiū ante. Gloria patri. nec. Gradale poſt verſuꝫ nec dicetur ſequentia. Et fiet memoria de ſancta maria et de omnibus ſanctis. et legatur epyſtola in medio chori. Gradale ab vno ceroferario et. Alleluya. ab alio ceroferario viciſſim in medio chori cantentur: et dicetur. Credo. cetera de dominica dicātur. Poſtea fiat proceſ. dominicalis vt in proceſſionali continetur: et ſequatur magna miſſa de vigilia ad maiꝰ altare more ſimplicis feſti. ix. lectio. officiū. Hodie ſcietis. ⁊c. vt ſ̄ notatur vna tantū oratio dicitur. Deus qui nos. ⁊c. lectio ab vno de maioribꝰ perſonis eccleſie legatur in pulpito. ſimiliter epyſtola et euangeliū in eodem loco dicuntur et. Gradale a duobus pueris et. Alleluya. a duobus rectoribus in eodem loco cantentur. et dicatur ſequentia. Iubilemus. vt in eadem dominica notatur. et dicit̄. Credo. ⁊ prefatio cōmunis. cetera de vigilia. ¶ Ad miſſam in gallicantu. Officium.

DOminus dixit ad me filiꝰ meꝰ es tu ego hodie genui te. Pſalmꝰ. Quare fremuerunt gentes et populi meditati ſunt inania. Oratio.

DEus qui hāc ſacratiſſimam noctem veri luminis feciſti illuſtratione clareſcere. da nobis queſumus: vt cuius lucis myſteria in terra cognouimus: eius quoqꝫ gaudijs in celis perfruamur. Per eundem dominum noſtrum.

¶ Lectio yſaie prophete. ix.

HEc dicit dominus. Populus gentium qui ambulabat in tenebris: vidit lucem magnā. Habitantibus in regione vmbre mortis: lux orta eſt eis. Paruulus enī natus eſt nobis: et filius datus eſt nobis. Et factus eſt principatus ſuper humerum eius: et vocabitur nomen eius admirabilis conſiliarius deus fortis pater futuri ſeculi princeps pacis. Multiplicabitur eius imperium: et pacis non erit finis. Super ſolium dauid et ſuper regnum eius ſedebit: vt confirmet illud et corroboret in iudicio ⁊ iuſticia. A modo: et vſqꝫ in ſempiternū. Finita lec. ſine interuallo legatur ibidem epiſtola. Ad tituꝫ. ij.

CAriſſime. Apparuit grā dei ſaluatoris noſtri omnibꝰ hominibꝰ erudiēs nos: vt abnegātes impietatē et ſecularia deſideria. ſobrie et iuſte et pie viuamus in hoc ſeculo. Expectantes beatā ſpē: et aduentum glorie magni dei et ſaluatoris noſtri ieſu chriſti. Qui dedit ſemetipſum pro nobis vt nos redimeret ab omni iniquitate: et mundaret ſibi pplm acceptabilē: ſectatorē bonorum operū. Hec loquere et exhortare In chriſto ieſu domino noſtro. Grada. Tecū principiū in die virtutis tue: in ſplēdoribꝰ ſanctorum ex vtero ante luciferū genui te. V. Dixit dn̄s domino meo ſede a dextris meis donec ponam inimicos tuos ſcabellū pedum tuorū. Gradale repetatur. Alleluya. Vꝰ. Dominus dixit ad me filius meus es tu ego hodie genui te. Sequētia.

Nato canūt omnia dn̄o pie agmina. Sillabatim pneumata perſtringendo organica. Hac die ſacrata in qua noua ſunt gaudia. mundo plene reddita. Hac nocte precelſa itonuit et gloria in voce angelica. Fulſerunt et imania nocte media paſtoribꝰ lumina. Dū fouent ſua pecora. ſubito diua percipiunt monita. Natū alma virgine qui extat ante ſecula. Eſt imēſa in celo gloria pax et ī terra. Sic ergo celi caterua altiſſime iubilat. Et tanto canore crepat. alta poli machina. Sonet et per oīa hac in die gloria voce clara reddita. Humana concrepent cuncta. deū natū in terra. Confracta ſunt ꝙ imperia hoſtis crudeliſſima. Pax in terra reddita. nunc letantur oīa nati per exordia. Solꝰ qui condidit omnia. Solꝰ qui tuetur omnia. Ipſe ſua pietate ſoluat omnia peccata noſtra. Euāgeliū a diacono iuxta altare legatur. ¶ Scd̄m lucam. ij.

In illo tēpore. Exiit edictum a ceſare auguſto vt deſcriberetur vniuerſus orbis. Hec deſcriptio prima: facta eſt a preſide ſirie cyrino. Et ibant omnes: vt profiterentur ſinguli in ſuā ciuitatē. Aſcendit autē et ioſeph a galilea de ciuitate nazareth in iudeā ciuitatē dauid que vocatur bethleē: eo qđ eſſet de domo et familia dauid: vt profiteretur cum maria deſponſata ſibi vxore pregnāte. Factum eſt autē cum eſſent ibi īpleti ſunt dies marie vt pareret. et peperit filium ſuum primogenitū. Et pannis eū inuoluit: et reclinauit eū in preſepio quia nō erat ei locus in diuerſorio Et paſtores erant in regione eadem vigilantes et cuſtodientes vigilias noctis ſuper gregem ſuū. Et ecce angelus domini ſtetit iuxta illos: et claritas dei circumfulſit illos: ꝛ timuerūt timore magno Et dixit illis angelꝰ. Nolite timere. Ecce euangelizo vobis gaudiū magnū quod erit omni populo: qꝛ natus eſt vobis hodie ſaluator qui eſt chriſtus dominꝰ in ciuitate dauid. Et hoc vobis ſignum. Inuenietis infantem pannis inuolutū et poſitū in preſepio. Et ſubito facta eſt cum angelo multitudo militie celeſtis: laudantiū deū et dicentiū. Gloria in altiſſimis deo et in terra pax hominibus ī bone voluntatis. Credo. Offertoriū. Letentur celi et exultet terra ante faciem domini quoniam venit. Secreta.

Accepta tibi ſit q̄s domine hodierne feſtiuitatꝫ oblatio vt tua gratia largiente. per hec ſacroſancta cōmercia in illius inueniamur forma ī quo tecū eſt noſtra ſubſtantia ieſus chriſtus filius tuꝰ dominus noſter. Qui tecū Prefacio. Qr per incarnati. Cōmunicātes et noctē. Cōio. In ſplēdoribꝰ ſctōꝝ ex vtero āte luciferū genui te. Poſtcō.

DA nobis queſumus domine deus noſter: vt qui natiuitatē domini noſtri ieſu chriſti nos frequentare gaudemꝰ: dignis cōuerſationibꝰ ad eiꝰ mereamur ꝑuenire conſortiū. Qui tecū viuit ⁊ reg.

¶Ad miſſam in aurora Officium.

LVx fulgebit hodie ſuꝑ nos quia natus eſt nobis dominus ⁊ vocabitur admirabilis deus princeps pacis pater futuri ſeculi. cuius regni nō erit finis. ps. Dominꝰ regnauit decorē induit: induit dominꝰ fortitudinē et precinxit ſe v̄tute. Oratio.

DA nobis queſumus omnipotēs deus: vt q̄ noua incarnati verbi tui luce perfundimur: hoc in noſtro replendeat opere. quod ꝑ fidem fulget ĩ mente. Memoria. de ſancta anaſtaſia ſub vna ꝯcl. orō.

DA queſumus op̄s deus: vt q̄ beate anaſtaſie martiris tue ſolennia colimus eius apud te patrocinia ſentiamus. Per dominū.

¶Iſte due orationes ſimul finientur ſub vna ꝯcluſione. De ꝯcluſione duarum vel triū orōm Qñcūqꝫ enī due orōnes debent dici ad miſ. ſub vna terminatione concludantur qꝛ quaſi ꝑ vna orōne debēt fieri Et ſi ꝯtingat vt ĩ feſto ſāctorum fabiani et ſebaſtiani qđ vna tantū fiat memo. l. de ſancta maria vel aliqua alia: omēs orationes ſub vna terminatione concludantur.

¶Lectio yſaie prophete. lxi.

HEc dicit dñs. Spūs dñi ſuper me eo qđ vnxerit me: euāgelizare pauperibꝰ miſit me Ad annūciādū māſuetis miſit me: vt mederer cōtritos corde ⁊ p̄dicarē captiuis indulgētiā ⁊ clauſis apertionē Vt p̄dicarē annū placabilē dño: et diē vltionis deo noſtro Vt cōſolarer oēs lugētes: et ponerē fortitudinē lugētibus ſyō. Et darem eis coronā pro cinere: oleū gaudij ꝓ luctu. palliū laudis pro ſpū meroris. Et vocabūtur ĩ ea fortes iuſticie: plātatio dñi ad glorificādū Ecce dñs auditū fecit ĩ extremis terre. Dicite filie ſyon: ecce ſaluator tuus venit. Et merces eiꝰ cū eo: et opꝰ illius corā illo Et vocabūt eos ppls̄ ſanctꝰ redēpti a dño. Ad titum. iij.

CArißime. Apparuit benignitas et humanitas ſaluatoris noſtri dei. Nō ex operibus iuſticie que fecimus nos: ſed ſecūdū ſuā mīam ſaluos nos fecit. Per lauacrū regeneratiōis et renouationis ſpiritꝰ ſctī: quē effudit ĩ nos abūde. per ieſū chriſtū ſaluatorē noſtrū Vt iuſtificati gratia ipſius heredes ſimus ſecūdū ſpē vite eterne In xp̄o ieſu: dño noſtro. Gradale. Benedictꝰ q̄ venit in noīe dñi. deꝰ dñs ⁊ illuxit nobꝫ. V. A dño fctm̄ eſt et eſt mirabile ĩ oculis noſtris. Alleluya. V. Dñs regnauit decorē induit induit dñs fortitudinē et precinxit ſe virtute. ¶Sequentia.

LEtabūdꝰ exultet fidelis chorꝰ allā. Regē regū. intacte profudit thorꝰ res mirāda. Angelꝰ ꝯſilij natꝰ eſt de v̄gine ſol de ſtella. Sol occaſū neſciēs. ſtella ſēꝑ rutilās. ſēper clara. Sicut ſydꝰ radiū profert virgo filiū pari forma. Neqꝫ ſydꝰ radio neqꝫ mater filio fit corrupta Cedrus alta libani conformatur yſopo: valle noſtra. Verbum ens altiſſimi. corporali paſſū eſt carne ſūpta. yſaias precinit/ ſinagoga meminit nūq̄ tamen deſinit eſſe ceca. Si non ſuis vatibꝰ credat vel gētilibus ſibilinis verſibꝰ hec p̄dicta. Infelix ꝓpera/ crede vel vetera/ cur dānaberis gēs miſera. Quē docet littera natū cōſidera/ ipſum genuit puerpera. ¶Scd̄m lucam. ij.

IN illo tempore. Paſtores loquebantur ad inuicē. Trāſeamus vſq; bethleē: et videamus hoc verbū quod factum eſt: quod fecit dñs et oſtendit nobis. Et venerūt feſtinātes: et inuenerunt mariā et ioſeph: et infantē poſitum in preſepio. Vidētes autem cognouerunt de verbo quod dictum erat illis de puero hoc. Et omnes qui audierūt mirati ſūt: et de his que dicta erāt a paſtoribus ad ipſos. Maria autē conſeruabat omnia verba hec: cōferens in corde ſuo. Et reuerſi ſunt paſtores glorificantes et laudātes deum: in omnibus que audierant et viderant: ſicut dictū eſt ad illos Credo. Offertoriū. Deus enim firmauit orbem terre qui non cōmouebitur parata ſedes tua deus ex tunc a ſeculo tu es. Secreta.

MUnera noſtra queſumus domine natiuitatis hodierne myſterijs apta proueniāt: vt ſicut homo genitus idē refulſit deus ſic nobis hec terrena ſubſtātia conferat quod diuinum eſt. Alia ſecreta.

ACcipe queſumus dñe munera dignāter oblata: & anaſtaſie martyris tue ſuffragantibꝰ meritis: ad noſtre ſalutis auxiliū prouenire cōcede. Per dñm. Prefatio. Quia per incarna. Cōmunicātes et diē ſacra. Cōio. Exulta filia ſyō lauda filia hieruſalē ecce rex tuꝰ venit ſctūs et ſaluator mūdi. Poſtcōio.

HUius nos dñe q̄s ſacramēti ſēp nouitas natalis iſtauret cuiꝰ natiuitas ſingularꝫ hūanā repulit vetuſtatē. Aliā ſub vna ꝯclu.

SAtiaſti domine familiā tuam muneribus ſacris: eius queſumus interuētione nos refoue cuius ſolēnia celebramus. Per dominū. ¶ In die natiuitatis domini. Ad magnam miſſam. Officium.

PUer natus eſt nobis & filiꝰ datus eſt nobis cuius imperium ſuper humerū eiꝰ: et vocabit̄ nomen eius magni conſilij angelus. Ps. Cantate domino cāticum nouum: quia mirabilia fecit. Oratio.

COncede q̄s omnipotēs deꝰ: vt nos vnigeniti tui noua ꝑ carnē natiuitas liberet. quos ſub peccati iugo vetuſta ſeruitꝰ tenet. Qui tecum viuit & regnat ī vnita.

¶ Lectio yſaie prophete. lij.

HEc dicit dominus. Propter hoc ſciet ppl̄s meꝰ nomē meū in die illa: qꝛ ego ipſe q̄ loq̄bar ecce aſſum Quā pulchri ſuper mōtes pedes ānūciātis et p̄dicātis pacē: annūciātis bonū predicātis ſalutē dicentis. Syō: regnabit deꝰ tuꝰ Vox ſpeculatorū tuorū leuauerūt vocē ſimul laudabūt: qꝛ oculo ad oculū videbūt. cū conuerterit dñs ſyon. Gaudete et laudate ſimul deſerta hieruſalē: quia conſolatus eſt dñs populū ſuum. redemit hieruſalem. Parauit dñs brachiū ſanctum ſuū in oculis omniū gentium. Et videbunt omnes fines terre: ſalutare dei noſtri. ¶ Ad hebreos primo.

FRatres. Multipharie multiſq; modis olim deꝰ loquēs patribꝰ i ꝓphetis: nouiſſime diebꝰ iſtis locutꝰ eſt nobis in filio quē cōſtituit heredē vniuerſorū: ꝑ quē fecit et ſecula. Qui cū ſit ſplēdor glorie & figura ſubſtātie eiꝰ portanſq; oīa verbo virtutis ſue purgationē peccatorū faciens: ſedet ad dexterā maieſtatis i excelſis Tanto melior angelis effectꝰ: quāto differentius pre illis nomē hereditauit. Cui enī dixit aliquando angelorum filius meus es tu. ego hodie genui te? Et rurſum Ego illi ero in patrem: et ipſe erit michi in filium. Et cum iterum introducit pꝛimogenitum in oꝛbē terre: dicit. Et adoꝛent eū omnes angeli dei. Et ad angelos quidē dicit. Qui facit angelos ſuos ſpiritus: ⁊ miniſtros ſuos flammã ignis. Ad filium autem. Thꝛonus tuus deus in ſeculū ſeculi: virga equitatis virga regni tui. Dilexiſti iuſticiam et odiſti iniquitatē propterea vnxit te deus deus tuus oleo exultationis: pꝛe participibꝰ tuis Et tu in pꝛincipio domine terram fundaſti: ⁊ opera manuū tuarum ſunt celi. Ipſi peribunt tu autem permanes: et omnes vt veſtimentum veteraſcēt. Et velut amictum mutabis eos: ⁊ mutabūtur. Tu autem idem ipſe es: et anni tui non deficient. Gradale. Viderunt oēs fines terre ſalutare dei noſtri iubilate deo omnis terra. ℣. Notū fecit dominus ſalutare ſuum. ante cōſpectū gentiū reuelauit iuſticiã ſuam. Alleluya. Vſꝰ. Dies ſanctificatus illuxit nobꝫ. venite gētes et adoꝛate dominū quia hodie deſcēdit lux magna ſup trã. Sequentia.

Chriſti hodierna celebꝛemus natalicia Celica reſonēt clare camenas agmina. Nunc regis celebꝛando gratulantur nuptias. Lux noua iã terras illuſtrat veteres pellens tenebꝛas. Reſerat ſupna gratia diu clauſa palatia. Felix mater et ſola intacta eterna puerpera. Cum nato ſtas grauida. cum viri ſis cubilis neſcia. Omnis caterua noſtra te rogat domina Soluas quo noſtra cūcta peccaminum vincula virgo ſempiterna beata. Digna fuiſti ſola tollentem crimina. Intra vteri clauſtra poꝛtare q̄ gubernat oīa ſupera infera. Hunc ſua laudant facta. gaudēter bona qua viuunt ſuper eſſētia. Nos humillima turba demus debita poſcētes eius clementiã. Ut noſtra pꝛeſtans tp̄a nunc quieta. det placita frui vita vtilia donando famulis munera. Ac inter nos diſcrimina ſeua ſoluens poſt funera derelicta ſedē ducat moꝛtis ac maloꝛū ignaram. Qui ad dexterã patris almã. ſedens cōregnat coeternus ꝑ omnia. Potenter cuncta diſponendo cum eo ſecla pꝛeſentia et futura. Beata iuſtis donans omnibꝰ pꝛemia. Pꝛeclara qua lux vera micat. que eſt ſalꝰ eterna et noſtra gloꝛia.

¶ Initium ſancti euangelij Secundum iohannem. i.

IN pꝛincipio erat verbum Et verbum erat apud deum. Et deus erat verbum. Hoc erat in pꝛincipio: apud deum. Omnia per ipſum facta ſunt: et ſine ipſo factum eſt nichil. Quod factum eſt: in ipſo vita erat Et vita erat lux hominum Et lux in tenebꝛis lucet: et tenebꝛe eam non compꝛehenderunt. Fuit homo miſſus a deo: cui nomē erat iohãnes. Hic venit in teſtimoniū: vt teſtimoniū perhiberet de lumine: vt oēs crederēt per illū. Nō erat ille lux: ſed vt teſtimoniū perhiberet de lumine. Erat lux vera: que illuminat omnē hominē venientem in hunc mundū. In mundo erat: ⁊ mūdus per ipſum factus eſt et mundus eum non cognouit. In pꝛopꝛia venit: et ſui eū non receperunt. Quotquot aūt receperūt eū dedit eis poteſtatē filios dei fieri: his qui credūt ĩ noīe eius. Qui nō ex ſanguinibus neq̄ ex voluntate carnis. neq̄ ex volūtate viri: ſed ex deo nati ſunt. Et verbū caro factū eſt: ⁊ habitauit ĩ nobis. Et vidimꝰ gliam eiꝰ gliam quaſi vnigeniti a pr̄e. plenū gr̄e: et veritatis. Credo. Dicat̄ per octa. ſiue dicat̄ de nati. ſiue de feſ. aliquo. ex. lctõ nū. Offr.

Tui ſunt celi et tua eſt terra: orbē terrarum et plenitudinem eius tu fundaſti iuſticia et iudicium preparatio ſedis tue. Secreta.

Oblata dñe munera noua vnigeniti tui natiuitate ſctifica: noſq; a peccatorum noſtrorū maculis emūda. Per eundē dñm. Prefatio. Quia per incarnati. Cōmunicantes. Cōmunio. Viderunt oēs fines terre ſalutare dei noſtri. Poſtcōio.

Preſta q̃s omnipotēs deus: vt natus hodie ſaluator mundi. ſicut diuine nobis generationis eſt auctor ita et imortalitatis ſit ipſe largitor. Qui tecum. Finita miſſa dicitur aña et oro̅ de ſancta maria ad placitum et poſtea euange. ſecū dū lucā. Miſſus eſt. loco euāgelij. In principio. quod dictum eſt ad miſſam. ¶ In die ſcti ſtephani miſſa capitularis de natiuita. dicitur eodē ordine vt in vigi. natalis dñi cū in dominica euenerit. Officiū. Puer natus. ps. Cantate. ỽ Gloria patri. Puer natus. kyrie eleyſon. Gloria in excelſis. Sāctus. ꝛc. Agnꝰ. vt in cōmemo. ſancti vbili. Oratio. Concede queſumꝰ. Epla. Multipharie. Gradale. Viderunt Alleluya. vſ. Dies ſanctificatus. Nulla dicitur ſequētia. euāgeliū. In pricipio. et dicatur. Credo. ꝛc. oīa ſicut in die ad magnā miſſam. Finita miſſa dicit̄. añ. et oratio de ſancta maria cum euangelio. Miſſus eſt. Hec miſſa dicatur quotidie vſq; ad circun. dñi preterq̄ in. vi. a na. dñi: vbi dr totū ſeruitiū de na. cū memo. cōgruētibꝰ vt iſta notāt ꝛc. In die ſancti ſtephani Officiū.

Etenī ſederunt principes et aduerſum me loquebantur ꝛ iniqui perſecuti ſunt me: adiuua me dñe deus meus/ qz ſeruꝰ tuꝰ exercebat in tuis iuſtificatiōibꝰ. ps. Btī imaculatī ī via: qui ambulāt in lege domini. Oro.

Da nobis queſumus domine imitari quod colimus vt diſcamus et inimicos diligere: quia eius natalicia celebramus: qui nouit etiam pro perſecutoribus exorare dñm noſtrū ieſum xp̄m filium tuū. Qui tecū. Vbi nō fuerit miſſa capitularis dicta: dicetur memo. de natiuitate cum oratione. Concede queſumus. et ſic per octa. ¶ Lectio actuum apoſtolorum. ſexto.

In diebꝰ illis. Stephanꝰ plenus gratia ꝛ fortitudine: faciebat prodigia et ſigna magna in populo. Surrexerūt autē quidā de ſynagoga que appellabatur libertinorum et cirenenſiū et alexandrinorum: ꝛ eorū qui erant a cilicia ꝛ aſia: diſputantes cū ſtephano. Et non poterant reſiſtere ſapientie: ꝛ ſpiritui qui loquebatur. Audiētes autem hec diſſecabantur cordibus ſuis: et ſtridebāt dentibus in eum. Cū autē eſſet ſtephanus plenꝰ ſpū ſctō: intēdēs in celū vidit gloriam dei ieſū et ſtantē a dextris virtutis dei: et ait. Ecce video celos aptos et filium hominis ſtantē a dextris virtutis dei. Exclamātes autē voce magna cōtinuerunt aures ſuas: et impetū fecerūt vnanimiter ī eū. Et eijciētes eū extra ciuitatē: lapidabāt. Et teſtes depoſuerunt veſtimenta ſua ſecus pedes adoleſcētis qui vocabatur ſaulꝰ Et lapidabāt ſtephanū inuocantē ꝛ dicētē. Dñe ieſu ſuſcipe ſpiritū meum. Poſitis autem genibus: clamauit voce magna dicēs Dñe: ne ſtatuas illis hoc peccatū. Et cū hoc dixiſſet: obdormiuit in dño. Gradale. Sederunt pricipes et aduerſum me loq̄bātur et iniqui ꝑſecuti ſunt me. ỽ. Adiuua me dñe deus meus: ſaluum me fac propter miſam tuam. Allã. vſꝰ. Uideo celos aptos ⁊ ieſū ſtātē a dextris virtutis dei. ¶ Sequentia.

Magnus deus in vniuerſa terra. Magna ſūt eiꝰ vbiqꝫ oīa in celo atqꝫ in terra opera. Qui eſt rex regū dn̄s olīm a patre genitꝰ ante ſcła. Cuiꝰ caritas vera celo ſubleuat ſtephanum de terra. Atqꝫ perenni vita ornat candida digniter corona. Plenus etenim ſtephanus deitate atqꝫ gratia magna dabat veritate ꝓdigia. docēs veriſſima dogmata. Cū autē ꝓdicaret iā preſētia Noſtre redēptiōis noua gaudia. Intento in ſupna celi patet ianua. Dixitqꝫ circūſtāti plebi voce publica ſacra plenus gratia. Ecce dei video admirabilē gloriam. claritate fulgida. Atqꝫ ieſū ſtantē in virtutis dei dextera. Et cū hoc audiſſet ipia gēs iudaica. Dans fremitū concita quaſſat lapidibus ſtephani membra Sed ſtat fortiter patiēs martyr ⁊ orat ne eis xp̄e noxā ſtatuas ſed iam accipe ſpiritū meū Et cum hoc dixiſſet ī dn̄o obdormiuit pace eterna. Tu nobis martyr. o ſtephane ſempiterna ipetra gaudia. ¶ Secundum matheum.

In illo tempore. Dixit ieſus turbis iudeorum: et principibus ſacerdotū. Ecce ego mitto ad vos prophetas et ſapientes et ſcribas: ⁊ ex illis occidetis et crucifigetis. ⁊ ex eis flagellabitꝫ in ſynagogis veſtris. Et perſequimini de ciuitate ī ciuitatē vt veniat ſuper vos oīs ſanguis iuſtus qui effuſus eſt ſuper terrā. A ſanguine abel iuſti: vſqꝫ ad ſanguinem zacharie filij barachie quem occidiſtis inter templū ⁊ altare. Amen dico vobꝫ venient hec omnia ſuper gn̄ationē iſtam. Hieruſalem hieruſalē q̄ occidis prophetas et lapidas eos q̄ ad te miſſi ſūt: quotiēs volui cōgregare filios tuos. quēadmodū gallina congregat pullos ſuos ſub alas et noluiſti? Ecce relinquetur vobis domus veſtra deſerta. Dico enim vobis: non me videbitis amodo: donec dicatis Benedictꝰ q̄ venit: ī nomine dn̄i. Credo. Offerto. In ꝟtute tua dn̄e letabit iuſtus et ſuꝑ ſalutare tuū exultabit vehemēt deſideriū aīe eius tribuiſti ei. Sec.

Suſcipe dn̄e munera pro cōmemoratiōe prothomartyrꝫ tui ſtephani: vt ſicut illū paſſio efficit glorioſū. ſic nos deuotio reddat innocuos. Per dominum. Prefatio. Quia per incarnati Cōmunicates. Cōio Uideo celos aptos/ ⁊ ieſū ſtātē a dextris virtutꝫ dei. dn̄e ieſu accipe ſpm̄ meū. et ne ſtatuas illꝫ hoc pctm̄. q2 neſciūt q̄d faciūt. Poſtcō.

Auxilient nobis domine ſumpta myſteria: et intercedente beato ſtephano prothomartyre tuo: ſempiterna protectione confirment Per dn̄m ¶ Sancti iohānis apl̄i ⁊ euangeliſte. Officium.

In medio eccleſie aperuit os eius. ⁊ impleuit eum dominus ſpiritu ſapientie et intellectus. ſtola glorie induit eū. Ps. Iocūditatē ⁊ exultationē: theſaurizabit ſuꝑ eū. Oro.

Eccleſiam tuā queſumus domine benignꝰ illuſtra: vt beati iohannis apoſtoli tui ⁊ euangeliſte illuminata doctrinis. ad dona perueniat ſempiterna. Per dn̄m. ¶ Lectio libri ſapiētie. prouer. v.

Qui timet deū: faciet bona Et qui cōtinēs eſt iuſticie apprehēdet illā: et obuiabit illi quaſi mater honorificata Cibabit illū pane vite et ītellectꝰ: et aqua ſapientie ſalutaris potabit illū. Et firmabitur in illo et nō flectet: et continebit illum et nō cōfundetur. et exaltabit illum apud proximos ſuos. In medio eccleſie aperiet os eius: et implebit eum dominus ſpiritu ſapientie et itellectus. et ſtola glorie induet eum. Jocunditatē ⁊ exultationem: theſaurizabit ſup eū. Et nomine eterno: hereditabit illum: dominꝰ deꝰ noſter. Gradale. Exiit ſermo iter fratres ꝙ diſcipulus ille non moritur. ꝟ. Sed ſic eū volo manere donec veniam/tu me ſequere. Alleluya. ꝟ. Hic eſt diſcipulus ille qui teſtimonium perhibet de his: et ſcimꝰ quia verum eſt teſtimonium eius. ¶ Sequentia.

Johannes ieſu chriſto multū dilecte virgo Tu eius amore carnalem in naui parentē liquiſti Tu leue coniugis pectus reſpuiſti meſſiam ſecutus. Ut eius pectoris ſacra meruiſſes fluēta potare. Tuqꝫ in terra poſitus gloriam conſpexiſti filij dei. Que ſolum ſanctis in vita creditur cōtuenda eſſe perēni Te chriſtus in cruce triūphās matri ſue dedit cuſtodē. Ut virgo virginem ſeruares atqꝫ curam ſuppeditares. Tu te carcere flagriſqꝫ fractus teſtimonio pro chriſti es gauiſus. Idem mortuos ſuſcitas inqꝫ ieſu nomine venenum forte vincis Tibi ſūmus tacitum ceteris verbum ſuū pater reuelat. Tu nos omnes precibꝰ ſedulis: apud deū ſemper commēda, Johānes chriſti care. ¶ Secundum iohannem. xxi.

In illo tempore. Dixit ieſus petro. Sequere me. Conuerſus petrꝰ: vidit illum diſcipulum quem diligebat ieſus ſequentem: qui et recubuit in cena ſuper pectꝰ eius: et dixit. Domine quis eſt qui tradet te? Hunc ergo cum vidiſſet petrus: dixit ieſu. Domine: hic autem quid? Dixit ei ieſus. Sic eum volo manere: donec veniam Quid ad te? Tu me ſequere Exiit ergo ſermo iſte inter fratres: quia diſcipulus ille non moritur. Et non dixit ei ieſus quia non moritur: ſed ſic eum volo manere: donec veniam. quid ad te. Hic eſt diſcipulus ille qui teſtimonium perhibet de his: et ſcripſit hec. Et ſcimus quia verum eſt: teſtimonium eius. Credo. Offertorium. Juſtus vt palma florebit ſicut cedrus que in libano eſt multiplicabitur. Secreta.

Suſcipe domine queſumꝰ munera que in eius ſolennitate deferimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari. Per dominū. Prefatio. Quia per incarnati. Cōmunicantes. Cōmunio. Exiit ſermo inter fratres quod diſcipulus ille non moritur et non dixit ieſus non moritur ſed ſic eum volo manere donec veniam Poſtcōmunio.

Refecti cibo potuqꝫ celeſti deus noſter te ſupplices deprecamur vt in cuius hec cōmemoratione percepimꝰ: eius muniamur et precibus. Per dominum. ¶ In feſto ſanctorum innocētiū. Officiū.

Ex ore infantium deus ⁊ lactentium perfeciſti laudem propter inimicos tuos. Ps. Domine dominus noſter: q̄ admirabile eſt nomen tuum in vniuerſa terra. Si ſit dominica. Gloria in excelſis. Oratio.

Deus cuius hodierna die preconium innocentes martyres non loquendo ſed moriendo cōfeſſi ſunt: omnia in nobis viciorū mala mortifica: vt fidem tuā quā lingua noſtra loquitur etiam moribꝰ vita fateat̄. Per do. ¶ Lectō libri apocalip. btī iohannis aplī xiiij.

In diebus illis. Vidi ſupra montem ſyon agnum ſtantē et cum eo centumquadꝛagitaquatuoꝛ milia habentes nomen eius ⁊ nomen patris eiꝰ ſcriptum in frontibus ſuis. Et audiui vocem de celo tanꝙ vocem aquarum multarū ⁊ tanꝙ vocem tonitrui magni. Et vocem quam audiui: ſicut cythare doꝛū cytharizantiū in citharis ſuis. Et cantabant quaſi canticū nouū ante ſedem dei: et ante quatuoꝛ animalia et ſenioꝛes. Et nemo poterat dicere canticū niſi illa centū quadꝛagitaquatuoꝛ milia ꝗ empti ſunt de terra. Hi ſunt qui cum mulieribus non ſunt coinquinati: virgines eni ſunt. Hi ſequūtur agnū quocūqꝫ ierit. Hi empti ſunt ex omnibus pꝛimitie deo et agno: et ī oꝛe eoꝛum non eſt inuentum mendacium Sine macula ſunt: ante thꝛonum dei. Gradale. Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venātium. ℣. Laqueus cōtritus eſt et nos liberati ſumus. adiutoꝛiū noſtrū in nōie dñi. qui fecit celū et terrā. Laus tibi chꝛiſte. ℣. Te martyrum candidatus laudat exercitus domine. Si ſit dominica. Alleluya vꝰ. Te martyꝛum. ¶ Sequentia.

CElſa pueri concrepent melodia Eya innocentum colentes tripudia. Quos īfans chꝛiſtus hodie vexit ad aſtra. Quos trucidauit frendens inſania. Herodiāe fraudis ob nulla crimina In bethleem ipſius cuncta ⁊ per confinia. A bimatu et infra iuxta naſcendi tempoꝛa. Herodes rex chꝛiſti nati verens infelix imperia. Infremit totus et erigit arma ſuperba dextera. Querit lucis et celi regem cum mente turbida. Ut extinguat qui vitā pꝛeſtat ꝑ ſua iacula Dum non valet intueri lucem ſplendidam nebuloſa querentis pectoꝛa. Ira feruet fraudes auget herodes ſenus vt ꝑdat pioꝛum agmina. Caſtra militum dux iniquꝰ aggregat Ferrum figit ī membꝛa tenera. Inter vbera lac effudit. anteꝙ ſanguinis fierēt coagula. Hoſtis nature natos euiſcerat atqꝫ iugulat. Ante ꝓſternit ꝙ etas paruula ſumat roboꝛa. Quā beata ſūt innocentū ab herode ceſa coꝛpuſcula. Quan felices exiſtunt matres que ſuderunt talia pignoꝛa. O dulces inocētum acies. o pia lactāctiū ꝓ xp̄o certamina. Paruuloꝛum trucidantur milia. membꝛis ex teneris manāt lactis flumina. Ciues āgelici veniunt ī obuiā Mira victoꝛia vite captat pꝛemia turba cādidiſſima. Te chꝛiſte petimus mēte deuotiſſima. Noſtra qui veniſti refoꝛmare ſecula innocentū gloꝛia ꝑfrui nos concedas ꝑ eterna. Scdꝫ matheum. ij.

IN illo tempoꝛe. Angelus dñi apparuit in ſomnis ioſeph dicēs. Surge et accipe puerum ⁊ matrem eius. et fuge in egyptū et eſto ibi vſqꝫ dum dicam tibi. Futurum eſt eni: vt herodes querat puerum ad perdendū eum. Qui cōſurgēs / accepit puerum et matrem eiꝰ nocte et ſeceſſit ī egyptū: et erat ibi vſqꝫ ad obitū herodis. vt adimpleretur qđ dictū eſt a dño. ꝑ ꝓphetam dicentē. Ex egypto vocaui filium meū. Tūc herodes vidēs quoniā illuſus eſſet a magis: iratꝰ eſt valde Et mittēs occidit oēs pueros qui erant in bethleem ⁊ in omnibus finibus eiꝰ a bimatu et infra: ſecundum tēpus quod exquiſierat a magis. Tunc adimpletum eſt quod dictum eſt ꝑ hieremiam pꝛophetam dicentem. Vox in rama audita eſt ploꝛatus et vlulatus multus rachel ploꝛās filios ſuos. Et noluit conſolari: quia non ſunt. Credo. Offertoꝛiū. Aīa noſtra ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venãtiū. laqueus cõtritꝰ eſt: ⁊ nos liberati ſumꝰ. Sec.

SAnctorū tuorū innocentium nobis dñe pia non deſit oratio: que et munera noſtra tibi cõciliet et tuā nobis īdulgētiā ſemꝑ obtineat. Per dñm. Prefatio. Quia per incarna. Cõmunicãtes. Cõio. Vox in rama audita eſt ploratus ⁊ vlulatꝰ rachel plorãs filios ſuos. noluit ꝯſolari qꝛ nõ ſunt. Poſtcõ.

VOtiua domine dona percepimus que ſanctorum tuorꝫ nobis precibꝰ et preſentis vite que ſumus pariter et eterne tribue conferre ſubſidium. Per dominum.

¶ ~~In natali ſancti thome marty~~ris. Officium. Letabitur iuſtus in domino. Oratio.

DEus pro cuius eccleſia glorioſus martyr et põtifex thomas gladijs impiorum occubuit. preſta qs: vt omnes qui eius implorant auxiliū. petitionis ſue ſalutarem conſequantur effectū. Per dominum. Epiſtola. Iuſtꝰ ſi morte. Grada. Poſuiſti. Alleluya. ℣. Gloria et honore coro. ¶ Sequentia.

SPe mercedis et corone ſtetit thomas in agone ad mortem obediens. Morte chriſtū imitatus fide firmus ſed firmatꝰ firmo greſſu gradiēs. Furit furor militaris vt vir ſacra ſortis aris immoletur hoſtia. Quos occidūt et ſcientes introducūt neſciētes ad eterna gaudia. Chriſti fortis hic athleta. qui ſubire mente leta mortem non abhorruit. Vt ſit ſalus infirmorū et medela languidorū. gratiam ꝓmeruit. Ceci ſurdi claudi muti ſunt ad vſum reſtituti diuina clementia. Non eſt morbus quē non curet dū morboſum non obduret tãta diligentia. Hoſtes chriſti xp̃o cedunt. ſigna ſignis dū ſuccedūt argumenta fidei. Ergo martyr īuocetur vt per eū nobis detur. ad ſuperna prouehi. Euangeliū. Ego ſum paſtor bonus. Quere in dominica ſecunda poſt paſcha. Credo. Offertoriū. Gloria et honore coro. Secreta.

MVneribus noſtris queſumꝰ domine precibuſqꝫ ſuſceptis ⁊ celeſtibus nos munda myſterijs: et intercedente beato thoma martyre tuo atqꝫ pontifice clemēter exaudi. Per do. Prefatio. Qui per incarnati. Cõmunicãtes. Cõmunio. Magna eſt gloria. Poſtcõmunio.

DA nobis qs dñe deus noſter: vt ſicut beati thome martyris tui atqꝫ pontificis cõmemoratione tēporali gratulamur officio ita perpetuo letemur aſpectu. Per do.

¶ Sexta die a natiui. domini miſſa capitularis non dicatur. Dñica infra octa. natiuitatis. Officium.

DVm mediū ſilētiū tenerēt oīa et nox in ſuo curſu mediū iter haberet oīpotens ſermo tuꝰ dñe de celis a regalibus ſedibus venit. Ps. Dñs regnauit decorem induit: īduit dñs fortitudinē et precinxit ſe virtute. repetatur offi. ante Gloria patri. ⁊ gradale poſt verſum. Oratio.

DEus qui ſalutis eterne beate marie virginitate fecūda humano generi premia preſtitiſti. tribue qs: vt ipſam pro nobis intercedere ſentiamus: per quā meruimus auctorē vite ſuſcipere dñz noſtrū ieſum xp̄m filiū tuum. Qui tecum viuit. ¶ Ad galathas. iiij.

FRatres. Quãto tempore heres paruulus eſt: nichil differt a ſeruo cū ſit dominus omniū. Sed ſub tutoribus ⁊ auctoribꝰ eſt vſqꝫ ad prefinitū tempus a patre. Ita et nos cum eſſemus paruuli: ſub elementis mundi eramus ſernientes. At vbi venit plenitudo tēporis: miſit de⁹ filium ſuum factū ex muliere factum ſub lege: vt eos qui ſub lege erāt redimeret: vt adoptionē filiorū reciperemus. Quoniā aūt eſtis filij dei: miſit deus ſpiritū filij ſui in corda veſtra clamātem abba pater. Itaqꝫ iam non eſt ſeruus ſed filius. Quod ſi filius: ⁊ heres per deū. Gradale. Specioſ⁹ forma pre filijs hominū diffuſa eſt gratia in labijs tuis. ℣. Eructauit cor meū verbū bonū: dico ego opera mea regi lingua mea calamus ſcribe velociter ſcribētis. Alleluya ℣. Dominus regnauit decorem induit: induit dominus fortitudinē et precinxit ſe virtute. Sequentia.

Celeſte organū hodie ſonuit in terra. Ad partū virginis ſuperum cecinit caterua. Quid facis humana turba cur non gaudes cum ſupera. Vigilat paſtorū cura vox auditur angelica. Cantabant inclita carmina plena pace et gloria. Ad xp̄m referūt propria nobis canūt ex gratia. Nec cūctorū ſunt hec dona ſed mens quoꝝ erit bona Nō ſunt abſolute data: differēter ſunt prolata. Affect⁹ deſerat vicia: et ſic nobis pax eſt illa quia bonis eſt ꝓmiſſa. Iunguntur ſuperis terrea ob hoc qđ laus eſt iūcta: ſed decenter fit diuiſa. Gaude homo cū perpendis talia. Gaude caro facta verbi ſocia. Nūciant eius ortū ſydera. lucis per indicia. Ineunt duces gregū lumina vſqꝫ bethleē preuia. Inuenitur rex celoꝝ inter alalia. Arto iacet ī preſepe rex qui cingit oīa. Stella maris quē tu paris colit hec ecclia. Ip̄i noſtra ꝓ te pia placeāt ſeruitia. Reſonēt cūcta redēpta. In die ſcti ſiluestri. Sequētia. Organicis. vt ī chi. In circunciſione dñi ſequētia. Letabundus. vt in nati. dñi. In octa. ſanctorum ſtephani iohānis et innocētiū ſi in dñica contigerint dicatur ſequētia vt ſ̄ in eorum feſtis. In vigilia epyphanie ſi in dñica euene. ſequētia. Letabundus. vt ſ̄. In die epyphanie/dñica/et in octa. tota per cātetur ſequentia Ephlaz. ceteris vero diebus infra oct. quādo de ipſis fit ſeruitiū. per tres die particulariter diuiſa. videlicet primo die. Epyphaniam. vſqꝫ. Balaam. ſcđo die Balaā. vſqꝫ Magi. tercio die. Magi. vſqꝫ finē. ⁊ ſic alijs diebus infra oct. ¶ Secundum lucam. ij.

In illo tempore. Erat ioſeph et maria mater ieſu mirantes: ſuper his que dicebantur de illo. Et bñdixit illis ſymeon: ⁊ dixit ad mariam matrem eius. Ecce poſitus eſt hic ī ruinam et in reſurrectionem multorum ī iſrael: ⁊ in ſignum cui contradicetur. Et tuam ipſius animam pertranſibit gladius: vt reuelentur ex multis cordibus cogitationes. Et erat āna prophetiſſa filia phanuel. de tribu aſer: hec ꝓceſſerat in diebus multis et vixerat cum viro ſuo annis ſeptem a ꝟginitate ſua. Et hec vidua erat vſqꝫ ad annos octoginta quatuor: que non diſcedebat de templo. ieiunijs ⁊ orationib⁹ ſeruiēs deo. nocte ac die Et hec ip̄a hora ſuperueniens cōfitebatur domino: et loquebatur de illo omnibus qui expectabāt redemptionem iſrael. Et vt perfecerunt omnia ſecundū legem domini: reuerſi ſunt in galileam in ciuitatem ſuam nazareth. Puer autem creſcebat et confortabatur: plenus ſapientia Et gratia dei: erat in illo Credo. Offertoriū. Deus enim firmauit orbem terre q̄ nō cōmouebit: parata ſedes tua deus extūc a ſeculo tu es. Secreta.

Munerib⁹ noſtris q̄ſum⁹ dn̄e precib⁹ ꝗ ſuſceptis et celeſtib⁹ nos mūda miſterijs ꝑ itercedēte beata dei genitrice maria clemēter exaudi. Per eūdem dominū. Cōio. Tolle puerum et matrem ei⁹ et vade i terram iude defūcti ſūt ei q̄ q̄rebāt animam pueri. Poſtcōmunio.

Hec nos cōmunio dn̄e purget a crimine et itercedēte beata dei genitrice maria celeſtis remedij faciat eſſe cōſortes. Per eūdem.

¶ In circūciſiōe dn̄i. Offiū. Puer nat⁹. vt i die natiuitatis. Oratio.

Deus q̄ nobis nati ſaluatoris diem celebrare cōcedis octauū: fac nos q̄ſum⁹ eius ꝑpetua diuinitate muniri cui⁹ ſum⁹ carnali cōmercio reparati. Qui tecū viuit et re. Nulla memo. Epl'a. Apparuit gr̄a. Grad. Viderūt. Allā. ỽ. Dies ſanctificatus. vt ſupra. Sequentia. Letabundus. quere i natali domini. ¶ Secundū lucam. ij.

In illo tēpore. Poſtq̄ conſummati ſūt dies octo vt circūcideret puer: vocatū eſt nomē ei⁹ ieſ⁹. Quod vocatū eſt ab angelo: priuſq̄ i vtero cōciperet. Credo. Offertorium. Tui ſunt celi. Secreta.

Preſta q̄ſum⁹ dn̄e vt ꝑ hec munera q̄ domini noſtri ieſu xp̄i archane diuinitatis miſterio gerimus: purificate mentis intelligētia conſequamur. Per eūd. Prefatio Qr per icarnati. Cōmunicātes. Cōio Viderūt oēs. Poſtcōmunio

Preſta queſumus omp̄s de⁹: vt quod ſaluatoris noſtri iterata ſolemnitate percepimus: perpetue nobis ſaluationis conferat medicinam. Per eūdē. In oct. ſcti ſtephani. Ad miſſam. Offi. Etenī ſederūt. Oratio Da nobis queſum⁹. Epl'a. Grad: ⁊ cetera. vt s. Graduale non repetatur. Offertorium. Elegerūt apoſtoli ſtephanū leuitā plenū fide ⁊ ſpiritu ſctō quē lapidauerunt iudei orantem et dicentem dn̄e ieſu accipe ſpiritū meum. alleluya. In his octa. ſancti ſtephani et ſctōꝝ innocentiū. non dicit̃ prefatio niſi cōmunis. etiā ſi dn̄ica fuerit. Cōio. Video celos. Si dn̄ica ſit. Grad. poſt verſū repetat̃. Notandū q̄ i his trib⁹ oct. ad miſſā. Offi. ante Gloria patri. non repetat̃ nec grad. poſt v̄ſum nec dr̄ ſeq̄ntia. nec Credo. niſi in dn̄ica eedē octa. eue.

¶ In octa. ſcti iohannis apoſtoli. Officiū. In medio. Oro epl'a. Graduale. ⁊c. vt ſupra in die eo tn̄ modo quo ſupra in oct. ſcti ſtephani. ꝑter prefatio. erit. Et te dn̄e ſuppliciter exo. In octa. innocentiū. Officiū. Ex ore infantiū. Epl'a. Vidi ſupra. Grad. Ala noſtra. Allā. ỽ. Te martyrum. in fine miſſe. Ite miſſa eſt. ⁊c. ſicut in die.

¶ In vigilia epyphanie dn̄i. Officiū. Lux fulge. Si ſit dn̄ica Gloria in excelſis. Oro.

Corda noſtra queſum⁹ domine venture feſtiuitatis ſplēdor illuſtret: quo mundi huius tenebris carere valeamus: et perueniamus ad patriam claritatis eterne. Per do. Nulla fiet mem. Epl'a. Apparuit benignitas Grad. Benedict⁹ q̄ venit. Allā. ỽ. Dn̄s regnauit. ſi ſit dn̄ica. ſequētia Letabundus. vt s. ¶ Secundum matheum. ij.

In illo tempore. Defuncto herode: ecce angel⁹ domini apparuit in ſomnis ioſeph in egypto dicens. Surge et accipe puerum et matrem eius: et vade in terram iſrael. Defuncti ſunt enim: qui querebant animā pueri. Qui conſurgens accepit puerū et matrē eius: et venit in terrā iſrael. Audiēs autē quod archelaus regnaret i iudea ꝓ herode patre ſuo: timuit illo ire.

Et āmonitus in ſomnis: ſeceſſit in partes galilee. Et veniens habitauit in ciuitate que vocatur nazareth vt adimpleretur quod dictum eſt per prophetas: quoniam nazareꝰ vocabit. Si ſit dominica. Credo. Offertoriū. Deus enī fir. Secreta.

Tribue queſumus domine vtrum preſentibus imolemus ſacrificijs et ſumamus: quem venture ſolennitatis pia munera preloquuntur dominum noſtrum ieſum chriſtum filium tuum. Prefatio communis, ſed ſi ſit dominica. Prefatio Quia per incarnati. Cōmunio. Tolle pue. Poſtcōmunio.

Illumina queſumus domine populum tuum: et ſplendore gratie tue cor eius ſemper accende vt ſaluatoris mundi ſtella famulāte manifeſtata natiuitas mentibꝰ eorum ſemper reueletur et creſcat. Per eundem dominum noſtrum ieſum chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit et regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus. Per oīa ſecula.

¶ In die epyphanie. Officium.

Ecce aduenit domīator dominus et regnum in manu eius et poteſtas et imperium. Pſalmꝰ. Deus iudicium tuum regi da: et iuſticiam tuam filio regis. Oratio.

Deus qui hodierna die vnigenitū tuum gentibus ſtella duce reuelaſti: cōcede propicius vt qui iā te ex fide cognouimus: vſqꝫ ad contemplandam ſpeciem tue celſitudinis perducamur. Per eundem do.

¶ Lectio yſaie prophete. lxvij.

Surge illuminare hieruſalem quia venit lumen tuū et gloria domini ſuper te orta eſt. Quia ecce tenebre operient terram: et caligo populos Super te autem orietur dominus: et gloria eius in te videbitur. Et ambulabūt gentes in lumine tuo: et reges in ſplendore ortus tui. Leua in circuitu oculos tuos et vide: omnes iſti congregati ſunt venerunt tibi. Filij tui de longe venient: et filie tue de latere ſurgent. Tunc videbis et afflues et mirabitur et dilatabitur cor tuū quando conuerſa fuerit ad te multitudo maris: fortitudo gentium venerit tibi. Inundatio camelorum operiet te: dromedarij madiā et effa. Omnes de ſaba venient: aurum et thus deferentes: et laudem domino annunciantes. Gradale. Omnes de ſaba venient aurum et thus deferentes et laudem domino annunciantes. ℣. Surge et illuminare hieruſalem. quia gloria domini ſuper te orta eſt. Alleluya. ℣. Vidimus ſtellam eius in oriente: et venimus cum muneribus adorare dominum. ¶ Sequentia.

Epiphaniā domino canamus glorioſam. Qua prolem dei veram magi adorant. Immenſam caldei cuius perſeqꝫ venerantur potentiā Quem cūcti prophete cecinere venturum gentes ad ſaluandas. Cuiꝰ maieſtas ita eſt inclinata: vt aſſumeret ſerui formā. Ante ſecula qui deus et tēpora homo factꝰ eſt i maria. ij. die. Balaā de quo vaticinās exibit ex iacob rutilans inquit ſtella. Et cōfringet ducum agmina regionis moab maxima potentia. Huic magi munera deferunt preclara. aurum ſimul thus et mirrā. Thure deū predicant: auro regem magnū hominem mortalem mirra In ſomnis hos monet angelus ne redeant ad regem commotum propter regna. Pauebat enim nimium regem natum verens amittere regni iura. iij. die. Magi ſibi ſtella micante preuia. Pergunt alacres itinera patriam que eos ducebant ad propriam līquētes herodis mādata. Qui percuſſus corde nimia pre ira. Extimplo mandat infantium agmina inquiri bethleem per confinia. & mox priuari eos vita. Plſ nunc caterua tinulum iungat laudibus organi neuma. Miſtice offerens regi regum chriſto munera precioſa. Poſcens vt per orbem regna omnia protegat in ſecula ſempiterna. ¶ In depoſitiõe ſancti edwardi regis & confeſſoris. Sequentia. Organicis. In tranſlatione ſcti willermi eborack. Sequētia. Plaudat chorus. require .ij. die infra octa. l alio feſto. Dominica prima poſt octauas epy. Sequentia. Celeſte organū. vt ſupra. ſexto die a natiuitate dñi. Dominica .ij. iij. & iiij. Sequentia. Letabundus. vt ſupra in die natiui. dñi. In dñicis vero poſt purificationē. vſq; ad ſeptuageſimam et dominica quinta poſt octauas epypha. dicitur. Sequentia. Vocs iubilantes magna. Regi. require l dominicis per eſtatem. A dominica. lxx. vſq; ad paſcha. nulla dicit̄ ſequentia ſiue fiat ſeruicium. de temporali. ſiue de feſtis ſctorū. ¶ Secundū matheū. ij.

Cum natus eſſet ieſus i bethleem iude in diebus herodis regis: ecce magi ab oriente venerunt hieroſolimā dicentes. Ubi eſt qui natus eſt rex iudeorum? Vidimus enim ſtellam eius in oriente & venimus adorare eum. Audiēs autem herodes rex turbatꝰ eſt: et omnis hieroſolima cum illo. Et congregās oēs principes ſacerdotū et ſcribas populi: ſciſcitabat̄ ab eis vbi xp̄s naſceretur. At illi dixerūt ei. In bethleem iude. Sic enī ſcriptū eſt per prophetā. Et tu bethleē terra iuda: nequaꝙ minima es in principibus iuda. Ex te enim exiet dux: qui regat populū meū iſrael. Tūc herodes clam vocatis magis: diligenter didicit ab eis tēpus ſtelle que apparuit eis. Et mittens illos in bethleē: dixit. Ite et interrogate diligēter de puero. Et cū inveneritis renūciate michi: vt et ego veniēs adorē eū. Qui cū audiſſent regē abierūt. Et ecce ſtella quā viderant in oriēte antecedebat eos: vſq; dū veniens ſtaret ſupra vbi erat puer. Videntes autem ſtellam: gauiſi ſunt gaudio magno valde. Et intrantes domū: inuenerunt puerum cum maria matre eius Et procidentes: adorauerunt eum. Et apertis theſauris ſuis obtulerūt ei munera. Aurum/thus. et mirram. Et reſponſo accepto in ſomnis ne redirēt ad herodem. per aliam viā: reuerſi ſunt in regionem ſuā. Credo. Offertoriū. Reges tharſis & inſule munera offerent: reges arabū et ſabba dona adducent et adorabunt eū omnes reges terre omnes gentes ſeruient ei. Secreta.

Eccleſie tue queſumus domine dona propiciꝰ intuere: quibus iā non aurū thus et mirra profertur. ſed quod eiſdē muneribꝰ declaratur imolatur et ſumitur ieſꝰ chriſtus dominꝰ noſter. Qui tecū. Prefatio. Qui cū vnige. Quotidie dicitur per oct. et. Communicantes. Similiter etiam ſi de ſanctis dicit̄ ſiue de cōmemorationibus. Communio. Vidimus ſtellā eius in oriente & venimus cū muneribus adorare dominum. Poſtcommunio.

Preſta queſumus omnipotēs deus: vt quod ſolēni celebramus officio: purificate mentis intelligētia conſequamur Per dñm. ¶ Scti edwardi regis & confeſſoris. Officiū. Os iuſti medi. Oro.

Omnipotēs ſempiterne deus q̄ beatiſſimum regē edvvardū confeſſorem tuum eternitatis gloria et honore coronaſti: fac nos q̄ſumus ita eū venerari ī terris: vt cū eo regnare poſſim⁹ in celis. Per dn̄m. Mem̄. de epyphania. ⁊ de do. Ep̄la. Dilect⁹ a deo. Gr. Dn̄e preueniſti. Alla. ℣ Inueni dauid. Sequētia. Organicis. vt ī cōi. Euā. Nemo lucernā. Offr̄. Deſideriū aīe. Secre.

Sacrificiū p̄ſentis oblationem queſumus dn̄e beati regis edvvardi cōfeſſoris tui pia cōmēdet īterceſſio: vt ī cui⁹ veneratione ſuſcipiē: ipſo īteruenīēte: ad gaudia eterna ſuſcipi mereamur. Per dn̄m Coīo. Fidelis ſer. Poſtcōmunio.

Pign⁹ perpetue ſalutis ſumētes clementiā tuā om̄ps deus īploram⁹: vt btō rege edvvardo cōfeſſore tuo īteruenīēte. celeſtis vite p̄mia cōſequi mereamur. p d. Dn̄ica infra oct. epypha. Officiū. Ecce aduenit. ⁊c. vt ī die pret epy. et euāge. que ſequitur. Ad romanos. iij.

Fratres. Scimus quoniam quecūq; lex loquitur. his qui in lege ſunt loquitur: vt omne os obſtruatur et ſubditus fiat omnis mundus deo. Quia ex operibus legis: nō iuſtificabitur omnis caro coram illo. Per legem enim: agnitio eſt peccati Nūc enim ſine lege iuſticia dei manifeſtata eſt: teſtificata lege et prophetis. Iuſticia autem dei per fidem ieſu chriſti in omnes et ſuper omnes qui credunt in eum. Non enim eſt diſtinctio iudei et greci. Omnes eī peccauerunt: ⁊ egent gratia dei. Iuſtificati gratis p gratiā ipſius: per redemptionem que eſt in chriſto ieſu Quem p̄poſuit de⁹ p̄piciationem per fidē in ſanguine ipſius: ad oſtēſionem iuſticie ſue. Propter remiſſionē precedentiū delictorū: ī ſuſtitationē fidei: ad oſtēſionē iuſticie ei⁹ ī hoc tp̄e. Vt ſit ip̄e iuſt⁹: ⁊ iuſtificans eū qui eſt ex fide: ieſu xp̄i dn̄i noſtri. ¶ Secundum matheū. iij.

In illo tp̄e. Venit ieſ⁹ a galilea ī iordanē ad iohānē: vt baptiſaretē ab eo. Iohānes aūt: prohibebat eū dicēs. Ego a te debeo baptiſari: ⁊ tu venis ad me? Rn̄dens aūt ieſ⁹: dixit ei Sine: mō Sic eī decet nos īplere omnē iuſticiā. Tunc dimiſit eū Baptizatus autē ieſus: cōfeſtim aſcendit de aqua. Et ecce aperti ſunt ei celi ⁊ vidit ſpm̄ dei deſcendentē ſicut columbā: et manētē ſup ſe. Et ecce vox de celo dicēs. Hic eſt filius me⁹ dilectus: in quo michi cōplacui. Credo. ⁊ cetera ſicut ī die. Infra oct. ad miſſā. Officiū. Ecce aduenit. p̄s De⁹ iudiciū Gloria patri. Ecce aduenit. Orō. Deus qui hodierna die. Epiſtola. Surge illuminare. Grad. Om̄s de ſaba. ℣⁹ Surge. Gradale poſt verſū nō repetatē. Alleluya. ℣ Vidim⁹. ⁊ cetera. ſicut ī die. ¶ In trāſlatione ſancti vvilli. archiepī eboracēſis. Officium. Statuit ei. Oratio.

Omnipotēs et miſericors deus qui glorioſi cōfeſſoris tui atq; pōtificis vvilli: corpus in p̄mo reconditum dignū ſublimatione mōſtraſti: concede nobis eius tranſlationē celebrātibus: ab hac valle miſerie ad celeſtia regna trāſferri Per. Memo. de epy. et de do. Ep̄la. Dedit dn̄s cō. Grada. Ecce ſacerdos. Alla. ℣ Inueni dauid. Sequētia. Plaudat chor⁹. vt ī alio fe. ij. die īfra oct. eiuſdē. Euā. Nolite timere puſillus grex. vſq; ad. cor noſtrum erit. Offr̄. Veritas mea. Secreta.

Munera dn̄e maieſtati tue oblata ī tranſlatione ſcti vvilli benign⁹ aſſume: ⁊ ad altarū noſtra eſt ſalutē proficere facias ſempiternam. Per. Prefatio, et Communicantes, ſicut i die epp. ſi īfra oct eiꝰ venit. Cōio. Beatꝰ ſer. Poſtcōio.

Queſumus domine deꝰ noſter vt hec ſacramenta que ſumpſimꝰ beati vuilli cōfeſſoris tui atq̧ pōtificis īterceſſione nos adiuuēt que i eiuſdē trāſlatione tue obtulimus maieſtati. Per dn̄. In oct. epp. Offm̄. Ecce aduenit dn̄ator. Oro.

Deus cuius vnigenitꝰ in ſubſtantia noſtre carnis apparuit: preſta queſumus: vt per eum quem ſimilem nobis foris agnouimus: intus reformari mereamur. Qui tecū. Memoria de dn̄ica et de confeſſoribus: hilario et remigio.

¶ Lectō yſaie prophē. xxii. ⁊ xxix.

Domine deus meus honorificabo te: laudē tribuam nomini tuo: qui facis mirabiles res. Conſilium tuum antiquū: verum fiat. Dn̄e excelſū eſt brachiū tuum: deus ſabaoth corona ſpei q̄ ornata eſt glīa. Exultet deſertū: ⁊ exultēt ſolitudines iordanis. Et ppl's meꝰ videbit altitudinē dn̄i: et maieſtatem dei. Et erit cōgregatus ⁊ redēptus per deū: et veniet i ſyon cum leticia: et leticia ſempiterna ſup caput eiꝰ laus ⁊ exultatio. Et aperiā in montibꝰ flumina: in medijs cāpis fōtes dirūpā: ⁊ terrā ſitientē ſine aqua confundā. Ecce puer meꝰ exaltabitur et eleuabitur: et ſublimis erit valde. Haurietis aquas i gaudio de fontibꝰ ſaluatoris: ⁊ dicetis in illa die: cōfitemini dn̄o/et inuocate nomen eius. Notas facite in populis adīuētiones eius: cātate dn̄o q͛ mirabilia fecit. Annunciate hoc: in vniuerſa terra. Gr. Omnes de ſaba. All'a. ꝟ. Vidimꝰ. Sequētia. Epiphaniā, vt ſupra, tota dicat. ¶ Scōm iohannem, p̄io.

In illo tempore. Vidit iohānes ieſum venientem ad ſe: ⁊ ait. Ecce agnꝰ dei: ecce qui tollit peccata mūdi. Hic eſt de quo dixi. Poſt me venit vir/qui ante me factꝰ eſt: q͛ prior me erat. Et ego neſciebā eū: ſed vt manifeſtaretur i iſrael: ꝓpterea veni ego in aqua baptiſās. Et teſtimoniū ꝑhibuit iohānes dicēs: q͛ vidi ſpiritū deſcēdētē ſicut colūbam de celo: et manſit ſup eū. Et ego neſciebā eū: ſed q̄ miſit me baptiſare i aqua ille michi dixit. Sup quē videris ſpiritū deſcendētem et manentem ſup eū: hic eſt q̄ baptiſat i ſpiritu ſācto. Et ego vidi/et teſtimoniū perhibui: q͛ hic eſt filius dei. Credo. Offer. Reges tharſis. ⁊c. Secreta.

Hoſtias tibi domine pro nati filij tui apparitione deferimus ſupplicitē exorātes: vt ſicut ipſe noſtrorū auctor eſt munerū: ita ipſe ſit miſericors ⁊ ſuſceptor dn̄s nr̄ ieſus xp̄s. Qui tecū. Prefatio. Qr cū vnigeni. Communicantes. Cōio. Vidimus ſtellā. Poſtcommunio.

Celeſti lumine q̄s dn̄e ſemp̄ hic et vbiq̧ nos p̄ueni: vt myſteriū cuiꝰ nos participes eſſe voluiſti et puro cernamꝰ intuitu: ⁊ digno percipiamꝰ effectu. Per dn̄m.

¶ Dn̄ica prima pꝰ oct. epp. Offm̄.

In excelſo throno vidi ſedere virum quem adorat multitudo angelorū pſallentes in vnū: ecce cuius īperij nomē eſt ēternū. ꝟ. Iubilate deo oīs t̄ra ſeruite dn̄o i leticia. Or.

Vota q̄s dn̄e ſupplicantis populi celeſti pietate proſeq̄re: vt et q̄ agēda ſūt videant: et adimplenda que viderit conualeſcant. Per dominū. ¶ Ad romanos. xij.

Fratres. Obſecro vos ꝑ miſericordiā dei: vt exhibeatis cor poꝛa vr̄a deo hoſtiā viuentē ſctām deo placentē: rationabile obſequiū vr̄m. Et nolite ꝯformari huic ſclo ſed reformamini ī nouitate ſenſus vr̄i: vt ꝓbetis q̄ ſit volūtas dei bōa et bn̄placens et ꝑfecta. Dico enī ꝑ grām q̄ data eſt michi oīb⁹ q̄ ſūt inter nos: nō pl⁹ ſape q̄ȝ oportet ſapere. Sȝ ſape ad ſobrietatē. Et vnicuiq; ſicut de⁹ diuiſit mēſurā fidei Sicut enī ī vno corꝑe multa mēbra hēm⁹: oīa aūt mēbra nō eūdē actū habēt: ita multi vnū corp⁹ ſum⁹ in xp̄o. Singuli aūt alter alteri⁹ membra. In xp̄o ieſu: dn̄o nr̄o. Grada. Benedict⁹ dn̄s deus iſrael: q̄ facis mirabilia magna ſol⁹ a ſclo. ℣. Suſcipiāt mōtes pacē pplo tuo et colles iuſticiā. Alla. ℣⁹. Jubilate deo omnis terra ſeruite dn̄o in leticia. Sequētia. Celeſte organū ꝛc. Seq̄ntia. Letabūd⁹. dr̄ altnati ī dn̄icis vſq; ad purificationē ꝛc. vt ī miſſa ī gallicātu et aurora. Scd̄m lucā. ij.

Cum fact⁹ eſſet ieſus annorū duodecim: aſcēdētibus illis hieroſolimā ſcd̄m ꝯſuetudinē diei feſti: ꝯſūmatiſq; dieb⁹ cū redirēt: remāſit puer ieſ⁹ in hierlm: ꝛ nō cognouerūt parētes ei⁹. Exiſtimātes aūt illū eſſe in comitatu: venerunt iter diei: et requirebant eū inter cognatos et notos. Et nō iueniētes: regreſſi ſunt in hieruſalē requirentes eum Et factū eſt poſt triduum: inuenerunt illū in templo ſedentē in medio doctorū audientē illos: ꝛ interrogātem. Stupebant autem oēs qui eū audiebant: ſuper prudētia et reſponſis eius. Et videntes: admirati ſunt. Et dixit mater eius ad illū. Fili q̄d feciſti nobis ſic? Ecce pater tuus et ego: dolētes q̄rebam⁹ te. Et ait ad illos. Quid eſt q̄ me q̄rebatis? Neſciebatis q2 ī his q̄ patris mei ſunt oportet me eſſe? Et ipſi nō itellexerūt vbū: q̄d locutus eſt ad illos Et deſcēdit cū eis ꝛ venit nazareth: ꝛ erat ſubdit⁹ illis Et mat̄ ei⁹ ꝯſeruabat oīa hec verba cōferēs ī corde ſuo. Et ieſus ꝓficiebat ſapiētia etate et grā: apud deū ꝛ hoīes. Credo. Offer. Jubilate deo omīs terra iubilate deo omnis terra ſeruite dn̄o in leticia: intrate in cōſpectu eius in exultatione q2 dn̄s ipſe eſt deus. Secreta.

Oblatū tibi dn̄e ſacrificiū viuificet nos ſemꝑ ꝛ muniat Per dn̄m. Prefatio. Nr̄ ꝑ icarnati Cōio. Fili q̄d feciſti nobis ſic: ego et pr̄ tu⁹ dolētes querebam⁹ te: et q̄d eſt q̄ me q̄rebatis neſciebatis q2 ī his q̄ pr̄is mei ſunt oportet me eſſe Poſtcōio.

Supplices te rogam⁹ oīps de⁹ vt quos tuis reficis ſacramētis: tibi etiam placitis moribus dignāter deſeruire cōcedas. Per dominū. ¶ Fe. iiij. ad thimotheū. ij.

Cariſſime Obſecro primū oīȝ fieri obſecratiōes orationes poſtulatiōes grārū actiones: ꝑ oībus hoīb⁹. Pro regib⁹ et oīb⁹ q̄ in ſublimitate ſūt vt q̄etā ꝛ trāq̄llā vitā agam⁹ in oī pietate et caſtitate. Hoc eſt eī bonū ꝛ acceptū: corā deo ſaluatore nr̄o. Qui vult oēs hoīes ſaluos fieri: ꝛ ad agnitionē veritatis venire. Vn⁹ eī eſt de⁹: vn⁹ ꝛ mediator dei et hoīm: hō chriſt⁹ ieſus Qui dedit ſemetipm̄ redemptionē ꝓ nobis: teſtimoniū tēporib⁹ ſuis: in quo poſit⁹ ſum ego predicator ꝛ apoſtol⁹ Veritatē dico nō mētior: doctor gentium: in fide ꝛ veritate.

¶ Secundum matheum. xxi.

In illo tēpore. Dixit ieſ⁹ turbis iudeorum. Homo quidā habebat duos filios: et accedēs ad primū: dixit. Fili: vade operare ī vineam meā. Ille autē reſpondēs: ait. Nolo. Poſtea autē penitētia motus abijt. Accedens aũt ad alterum: dixit ſimiliter. At ille reſpondens ait. Eo domine Et non iuit. Quis ex eis voluntatẽ patris fecit? Dicunt. Primus. Dicit eis ieſus. Amen dico vobis: quia publicani et meretrices precedent vos in regno dei Venit ad vos iohannes in via iuſticie: ꝛ nõ crediditis ei. Publicani aũt ꝛ meretrices crediderũt ei. Vos aũt videntes ꝛ audientes: nec penitentiã habuiſtis poſt ut crederetis ei. Qui habet aures audiendi: audiat. ¶ Feria ſexta. Lectio epiſtole beati petri apoſtoli ſecũdo. ij.

Cariſſimi. Non enĩ cõmenticias fabulas ſecuti notã fecimus dñi nr̃i ieſu xp̃i virtutẽ ꝛ preſcientiã: ſed ſpeculatores facti illiꝰ magnitudinis. Accepit enim a deo patre honorẽ et gloriã: voce lapſa ad eũ huiuſcemodi a magnifica glĩa. Hic eſt filius meꝰ dilectꝰ ĩ quo michi cõplacui. Et hãc vocẽ nos audiuimꝰ de celo allatã: cũ eſſemꝰ cũ eo ĩ mõte ſctõ. Et habemꝰ firmiorẽ ꝓpheticũ ſermonẽ: cui bñfacitis attendentes quaſi lucerne lucẽti in caliginoſo loco: donec dies illuceſcat: et lucifer oriatur ĩ cordibꝰ veſtris. Hoc primũ intelligẽtes: ꝙ omnis ꝓphetia vel ſcriptura ꝓpria interpretatione nõ fit. Nõ enĩ voluntate humana allata eſt aliquãdo ꝓphetia: ſed ſpũ ſancto locuti ſunt: ſancti dei homines. ¶ Scdm lucã. iiij.

In illo tẽpore. Cum audiſſet ieſus quod iohãnes traditus eſſet: receſſit ĩ galileam. Et relicta ciuitate nazareth: venit ꝛ habitauit in capharnaum maritima in finibus zabulõ et neptalim. Et cepit ieſus predicare ꝛ dicere. Penitentiã agite: appropinquabit enim regnũ celorũ. ¶ Dominica ſecunda poſt octauas epyphanie. Officium.

Omnis terra adoret te deꝰ ꝛ pſallat tibi pſalmum dicat nomini tuo altiſſime. Ps. Iubilate deo omnis terra pſalmum dicite nomini eius: date gloriam laudi eius. Oratio.

Omnipotẽs ſempiterne deꝰ qui celeſtia ſimul et terrena moderaris: ſupplicatiões ppl'i tui clemẽter exaudi: ꝛ pacẽ tuã nr̃is cõcede tẽporibus. Per dñ. ¶ Ad romanos. xij.

Fratres. Habentes donationes: ſcdm gratiã que data eſt nobis differẽtes. Siue ꝓphetiã ſecũdũ rationẽ fidei: ſiue miniſteriũ in miniſtrãdo: ſiue q̃ docet ĩ doctrina. Qui exhortatur in exhortatione: qui tribuit ĩ ſimplicitate. Qui preeſt ĩ ſollicitudine: qui miſeretur ĩ hilaritate Dilectio: ſine ſimulatione. Odiẽtes malũ: adherẽtes bono Caritatẽ fraternitatis: inuicẽ diligẽtes. Honore inuicẽ preuenientes ſollicitudine nõ pigri. Spiritu feruentes: dño ſeruiẽtes. Spe gaudẽtes: in tribulatione patiẽtes. Orationi inſtãtes: neceſſitatibꝰ ſanctorum cõmunicãtes. Hoſpitalitatẽ ſectantes. Benedicite perſequentibus vos: benedicite et nolite maledicere. Gaudere cum gaudẽtibus flere cum flentibus. Idipſum inuicẽ ſentientes. Non alta ſapientes: ſed humilibꝰ cõſentientes. Grad.

Miſit dñs verbũ ſuum et ſanauit eos: et eripuit eos de interitu eorũ. Vꝰ. Confiteãtur domino mĩe eius: et mirabilia eius filijs hominum. Alleluya. V. Laudate deũ oẽs angeli eius: laudate eũ omnes virtutes eius. ¶ Secundum iohannem. ij.

In illo tp̃e Nuptie facte ſunt ĩ chana galilee: et erat mater ieſu ibi. Vocatus eſt aũt ieſus ꝛ diſcipuli eiꝰ: ad nuptias Et deficiẽte vino: dicit mater ieſu ad eũ. Vinũ non habent. Et dicit ei ieſꝰ. Quid michi et tibi mulier? Nōdū venit hoꝛa mea. Dicit mater eius miſtrꝫ Quodcunqꝫ dixerit vobis facite. Erant autē ibi lapidee ydꝛie ſex poſite: ſecūdū purificationem iudeorum: capientes ſigule metretas binas vel tnas. Dicit eis ieſꝰ Implete ydꝛias aqua Et impleuerūt eas vſqꝫ ad ſummum. Et dicit eis ieſꝰ. Haurite nūc: ⁊ ferte architriclino Et tulerunt. Ut autem guſtauit architriclinus aquā factū vinum et nō ſciebat vnde eſſet miniſtri autē ſciebant qui hauſerāt aquā: vocat ſponſum architriclinus ⁊ dicit ei. Oīs homo pꝛimū bonū vinum ponit: ⁊ cū inebꝛiati fuerit: tūc id qđ deteriꝰ eſt. Tu autē ſeruaſti bonū vinū vſqꝫ adhuc. Hoc fecit initiū ſignoꝝ ieſꝰ in chana galilee: ⁊ manifeſtauit glīā ſuā. Et crediderunt in eū diſcipuli eius. Offer. Iubilate deo vniuerſa terra: iubilate deo vniuerſa terra pſalmum dicite noī eius venite et audite ⁊ narrabo vobis oēs qui timetis deum: quanta fecit dñs anime mee. alľ. Secreta.

Oblata dñe munera ſanctifica noſqꝫ a peccatoꝛum noſtroꝛū maculis emūda. Per do. Prefatio. Qꝛ per incar. Cōio. Dicit dñs implete ydꝛias aqua: et ferte architriclino. Dū guſtaſſet architriclinus aquā vinum factum: dicit ſponſo: ſeruaſti vinū bonum vſqꝫ adhuc: hoc ſignum fecit ieſus pꝛimum corā diſcipulis ſuis. Poſtcōmunio.

Augeatur in nobꝫ dñe queſumus tue virtutis operatio: vt dignis vegetati ſacramentis: ad eoꝛū pꝛomiſſa capienda: tuo munere pꝛeparemur. Per dominum.

¶ Feria quarta. Ad collocēſes. iiij

Fratres. Audiſtis: diſpenſationē dei q̄ data eſt michi in vobis: vt impleam verbū dei. Myſteriū quod abſconditū fuit a ſeculis: ⁊ generationibꝰ. Nūc autē manifeſtatū eſt ſāctis eius quibꝰ dñs voluit notas facere diuitias glīe ſacramēti huiꝰ ī gētibus: quod eſt xp̄s in vobis ſpes glīe: quē nos annūciamꝰ. Coꝛripiētes oēm hoiem et docentes oēm hoiem in oī ſapiētia: vt exhibeamus oēm hoiem perfectū. In chꝛiſto ieſu: dño noſtro.

¶ Secundum matheum. iiij

In illo tēpoꝛe. Circuibat ieſꝰ totā galileam docēs in ſynagoga eoꝝ: ⁊ pꝛedicans euāgeliū regni: ⁊ ſanans omnem languoꝛē et omnē infirmitatem in populo. Et abijt opinio eius ī totā ſyriam. Et obtulerūt ei omnes male habētes varijs languoꝛibus et toꝛmētis cōpꝛehenſos et qui demonia habebāt et lunaticos ⁊ paraliticos et curauit eos. Et ſecute ſūt eū turbe multe. ¶ Feria ſexta. Ad thimotheū. i

Cariſſime. Fidelis ſermo ⁊ oī acceptione dignꝰ qꝛ xp̄s ieſꝰ venit in hūc mundū peccatoꝛes ſaluos facere: quoꝛū pꝛimꝰ ego ſum. Sed ideo miām conſecutꝰ ſū: vt in me pꝛimū oſtēderet xp̄s ieſus oēm patientiā ad infoꝛmationē eoꝛum q̄ credituri ſūt illi ī vitam eternā. Regi autē ſeculoꝛū immoꝛtali inuiſibili ſoli deo honoꝛ et glīa. in ſecula ſeculoꝝ amē. ¶ Scdm lucā. iiij.

In illo tempoꝛe. Deſcēdit ieſus in capharnaū ciuitatem galilee: ibiqꝫ docebat illos ſabbatꝭ Et ſtupebāt in doctrina eius: quia in poteſtate erat ſermo ipſius. Et ī ſynagoga erat homo habēs demonium immundum: et exclamauit voce magna dicēs. Sine: quid nobis ⁊ tibi ieſu nazarene? Veniſti pdere nos? Scio te quia ſis ſāctꝰ dei Et increpauit illū ieſus dicēs Obc muteſce: ⁊ exi ab illo. Et cū ꝓieciſſet illud demoniū in medium: exijt ab illo nichilq; eum nocuit. Et factus eſt pauor in omnibus: et colloquebātur adinuicē dicētes. Quid eſt hoc verbum quia ī poteſtate et virtute imperat īmūdis ſpiritibꝰ et exeūt? Et diuulgabatur fama de illo: ī oēm locū regiōis.

¶ Dñica tercia poſt oct. epyphanie. Officiū.

Adorate deum omēs angeli eiꝰ. audiuit et letata eſt ſyō: et exultauerunt filie iude. ps. Dñs regnauit exultet terra: letentur inſule multe. Or.

Omīps ſēpiterne deꝰ īfirmitatē noſtrā ꝓpiciꝰ reſpice: atq; ad protegēdū nos dexterā tue maieſtatis extēde. Per dñ. Ad romanū. xij.

Fratres Nolite eſſe prudētes apud voſmetipſos: nulli malū ꝓ malo reddētes Prouidētes bona nō tātū corā deo: ſed etiā corā oībꝰ hoībꝰ. Si fieri pōt qđ ex vobis eſt: cū oībꝰ hoībꝰ pacē habētes. Non voſmetipſos defendētes cariſſimi: ſed date locū ire. Scriptū eſt enim. Michi vīdictā: ⁊ ego retribuā: dicit dñs. Sed ſi eſurierit īimicꝰ tuꝰ: ciba illū Si ſitit potum da illi Hec ei faciēs: carbones ignꝭ ꝯgeres ſup caput eius. Noli vinci a malo: ſed vince ī bono malū. Gr. Timebūt gētes nomē tuū dñe ⁊ oēs reges terre gloriam tuam. ℣. Quoniam edificauit dominus ſyon: et videbitur ī maieſtate ſua. Alleluya. ℣. Dñs regnauit exultet tra: letēt̄ iſule multe.

¶ Secundum matheū. octauo.

In illo tempore. Cum deſcendiſſet ieſꝰ de mōte ſecute ſunt eū turbe multe. Et ecce leproſꝰ veniēs adorabat eū dicēs. Dñe: ſi vis potes me mundare. Et extendēs ieſus manū: tetigit eū dicens. Volo. Mūdare. Et ꝯfeſtim mūdata eſt lepra eius. Et ait illi ieſꝰ Vide nemini dixeris: ſed vade oſtēde te ſacerdoti: et offer munꝰ qđ p̄cepit moyſes ī teſtimoniū illis. Cū autē īntroiſſet capharnaū: acceſſit ad eū cēturio rogās eū et dicēs. Dñe puer meus iacet in domo paraliticꝰ et male torqtur. Et ait illi ieſus. Ego veniam: et curabo eū. Et reſpōdēs cēturio: ait. Dñe: nō ſum dignus vt intres ſub tectū meū: ſed tantū dic v̄bo: et ſanabitur puer meus. Nā et ego homo ſū ſub poteſtate cōſtitutꝰ: habēs ſub me milites. Et dico huic vade: ⁊ vadit. Et alio veni: et venit. Et ſeruo meo fac hoc: ⁊ facit. Audiens autē ieſꝰ miratꝰ eſt: ⁊ ſequētibus ſe dixit. Amen dico vobis: non inueni tantā fidē ī iſrael. Dico autē vobis: qđ multi ab oriēte et occidēte veniēt et recūbēt cū abrahā ⁊ yſaac ⁊ iacob ī regno celorum. Filij autē regni eijciētur ī tenebras exteriores. Ibi erit fletꝰ: et ſtridor dētium. Et dixit ieſꝰ centurioni. Vade/ ⁊ ſicut credidiſti: fiat tibi. Et ſanatꝰ eſt puer: ī illa hora. Offr. Dextera dñi fecit v̄tutē dextera dñi exaltauit me: non moriar ſed viuā et narrabo opa dñi. Secre.

Hec hoſtia dñe queſumꝰ emūdet noſtra delicta: et ad ſacrificium celebrādum ſubditorū tibi corpora/ menteſq; ſctificet. Per dñm noſtrum. Prefatio. Quia per īcarnati. Cōio. Mirabātur oēs de his q̄ ꝓcedebāt de ore dei. Poſtcō.

Quos tantis domine largiris vti miſterijs: queſumus vt effectibus nos eorū veraciter aptare digneris. Per dñm noſtrum.

¶ Feria quarta. Ad hebreos. iij.

Fratres: Cōſiderate apoſtolum et pontificem confeſſionis noſtre ieſum: q̄ fidelis eſt ei q̄ fecit illum: ſicut et moyſes ī oī domo illius. Amplioris eñ glorie iſte pre moyſe dignus habitus eſt: quãto ampliorem honorem habet domus qui fabricauit illam. Omnis nanqꝫ domus fabricata eſt ab aliquo. Qui autem omnia creauit: deus eſt. Et moyſes quidem fidelis erat in tota domo eiꝰ: tanꝙ famulus in teſtimonium eorum: que dicenda erant. Chriſtus vero tanꝙ filius in domo ſua: que domus ſumus nos: ſi fiduciam et gloriã ſpei vſqꝫ in finem: firmam teneamus.

¶ Secundum marcum. tercio.

IN illo tẽpore. Exeuntes phariſei cum herodianis cõſiliũ faciebant aduerſus ieſum: quomodo eũ perderent. Ieſꝰ autẽ cũ diſcipulis ſuis: ſeceſſit ad mare. Et multa turba a galilea & iudea ſecuta eſt eũ: et ab hieroſolimis & ab ydumea et trãs iordanem. Et q̃ circa tyrũ & ſydonẽ multitudo magna audientes q̃ faciebat: venerũt ad eũ. Et dixit diſcipulis ſuis: vt i nauicula ſibi deſeruirent: propter turbã ne cõprimerent eũ. Multos enim ſanabat: ita vt irruerẽt in eum vt illum tangerent. Quotquot autem habebãt plagas et ſpũs imũdos: cũ illũ videbant ꝓcidebãt ei/ et clamabãt dicentes. Tu es filius dei. Et vehementer cõminabat̃ eis: ne manifeſtarẽt illũ. Et aſcẽdẽs i mõtẽ vocauit ad ſe quos voluit ipſe & venerũt ad eum. Et fecit vt eſſent duodeci cũ illo: et vt mitteret eos ꝑdicare. Et dedit illis poteſtatẽ curãdi infirmitates & eyciẽdi demonia.

¶ Fer. vi. Lectio ep̃le b̃ti iohãnis apl̃i. ij.

CArissimi. Qui dicit ſe in luce eſſe: & fratrẽ ſuũ odit in tenebris eſt vſqꝫ adhuc. Qui diligit fratrẽ ſuũ in lumine manet: & ſcãdalũ in eo nõ eſt. Qui autẽ odit fratrem ſuũ i tenebris ẽ & i tenebris ãbulat et neſcit quo eat qm̃ tenebre obcecauerunt oculos eius. Scribo vobis filioli: qm̃ remittũtur vobis pctã: ꝓpter nomẽ eiꝰ. Scribo vobis patres qꝛ cognouiſtis eũ q̃ ab ĩitio eſt. Scribo vobꝫ adoleſcẽtes qꝛ fortes eſtis: & verbũ dei in vobꝫ manet et viciſtis malignũ.

Scd̃m lucam. v.

IN illo tp̃e. Cum eſſet ieſus i vna ciuitatũ: ecce vir plenꝰ lepra vidẽs eũ & procidẽs i faciẽ: rogauit eum dicẽs. Dñe: ſi vis potes me mundare. Extẽdẽs manũ: tetigit eũ dicẽs. Volo. Mũdare. Et cõfeſtim lepra diſceſſit ab eo. Et ipſe p̃cepit illi vt nemini diceret: ſed vade oſtẽde te ſacerdoti: & offer munꝰ ꝓ emũdatione tua: ſicut p̃cepit moyſes i teſtimoniũ illꝫ. Perãbulabat aũt magis ſermo de illo: & cõueniebant turbe multe vt audirent eum & curarẽtur ab infirmitatibꝰ ſuis.

¶ Dñica. iiij. poſt oct. epyphanie.

Officium Adorate deum. Oratio.

DEus qui nos in tãtis periculis conſtitutos pro humana ſcis fragilitate nõ poſſe ſubſiſtere: da nobis ſalutem mentis et corporis: vt ea que pro peccatis noſtris patimur: te adiuuante vincamus. Per dñm nr̃m.

Ad romanos. xiij.

FRatres. Nemini quicꝙ debeatis: niſi vt inuicẽ diligatis. Qui enĩ diligit ꝓximũ: legẽ impleuit. Nã nõ adulterabis nõ occides/ nõ furaberꝫ/ nõ falſũ teſtimoniũ dices/ nõ concupiſces rẽ ꝓximi tui: & ſi quod eſt aliud mandatũ in hoc verbo inſtauratur: diliges ꝓximũ tuũ ſicut teipſum. Dilectio proximi malũ non operatur. Plenitudo ergo legis: eſt dilectio. Gr̃. Timebunt gentes. Alla. vꝰ. Dñs regnauit.

¶ Secũdũ matheũ. viij

IN illo tp̃e. Aſcẽdẽte ieſu i nauiculã: ſecuti ſũt eũ diſcipuli eius. Et ecce motꝰ magnꝰ factꝰ eſt ĩ mari: ita vt nauicula operiretur fluctibꝰ. Erat autẽ illis ventꝰ ꝯtrariꝰ. Ille v̄o dormiebat. Et acceſſerunt: et ſuſcitauerũt eum dicentes Dñe: ſalua nos: perimus. Et dicit eis. Quid timidi eſtis modice fidei Tunc ſurgẽs imperauit ventis et mari: ⁊ facta eſt tranquillitas magna. Porro hoĩes mirati ſũt: dicẽtes. Quis eſt hic? Qr vẽti et mare: obediũt ei. Offer. Dextra dñi. Secr.

Concede q̃s op̄s deus: vt huius ſacrificij munus oblatũ fragilitatẽ noſtram ab omni malo purget ſemper ⁊ muniat. Per dñm Prefatio. Quia per incarnati. Cõmunio. Mirabant. Poſtcõmunio.

Munera tua nos deus a delectationibus terrenis expediant: et celeſtibꝰ nos ſemꝑ inſtruãt alimentis. Per dominum noſtrũ.

¶ Feria quarta. Ad romanos. v.

Fratres. Sicut per vnum hominẽ in hũc mundũ peccatũ intrauit et ꝑ pctm̃ mors: ita in oẽs hoĩes mors pertrãſijt ĩ quo oẽs peccauerũt. Vſqꝫ ad legẽ enĩ: peccatũ erat in mũdo. Peccatum autẽ non ĩputabatur: cũ lex non eſſet Sed regnauit mors ab adam vſqꝫ ad moyſem etiam in eos qui non peccauerunt in ſimilitudinẽ preuaricationis ade: qui eſt forma futuri. Sed non ſicut delictum: ita ⁊ donũ. Si enĩ vniꝰ delicto multi mortui ſunt multomagis gr̃a dei et donum vnius hoĩs ieſu chriſti in plures abundauit. Et nõ ſicut per vnũ peccatũ ita ⁊ donũ. Si enim vnius delicto in cõdemnationem: gratia autẽ ex multis delictis in iuſtificationem.

¶ Secundum marcum. ſexto.

In illo tẽpore. Egreſſꝰ ieſus venit in patriã ſuam: ⁊ ſequebãtur eũ diſcipuli eiꝰ. Et cepit ſabbato in ſynagoga docere: et multi audiẽtes admirabãtur ĩ doctrina eiꝰ: dicẽtes. Unde huic hec oĩa? Et q̃ eſt ſapiẽtia q̃ data eſt illi: et tales virtutes que per manus eius efficiuntur Nõne hic eſt fabri filiꝰ ⁊ marie frater iacobi ⁊ ioſeph ⁊ iude ⁊ ſymonis? Nõne et ſorores eiꝰ hic nobiſcũ ſunt? Et ſcãdalizabãtur in illo. Et dicebat illis ieſus. Qr nõ eſt ꝓpheta ſine honore: niſi in patria ſua: ⁊ in cognatione ſua ⁊ in domo ſua. Et nõ poterat ibi virtutem vllam facere: niſi paucos ĩfirmos impoſitis manibus curauit. Et mirabatur: ꝓpter incredulitatẽ illorũ.

¶ Feria. vi. Ad thimotheum. vi.

Cariſſime. Noli erubeſcere teſtimoniũ dñi nr̃i neqꝫ me vinctũ eius: ſed collabora euãgelio ſecũdũ virtutẽ dei: q̃ nos liberauit ⁊ vocauit vocatione ſancta. Non ſecundũ opera noſtra: ſed ſcd̃m ꝓpoſitũ ſuũ ⁊ gratiã: q̃ data eſt nobis ĩ xp̃o ieſu: ante tp̃a ſecularia. Manifeſtata eſt autẽ nũc: per illuminationem ſaluatoris noſtri ieſu chriſti Qui deſtruxit quidem mortem: illuminauit autem vitã ⁊ incorruptionem: per euangeliũ in quo poſitus ſum ego p̃dicator ⁊ apoſtolꝰ et magiſter gentiũ. Ob quã cauſam etiã hec patior: ſed nõ confundor. Scio enĩ cui credidi: et certꝰ ſũ qr potẽs eſt depoſitũ meũ ſeruare in illũ diẽ Formam habens ſanorum verborũ: que a me audiſti: in fide et dilectiõe. ¶ Secundum lucam. nono.

In illo tp̃e. Dixit q̃dã ad ieſũ Sequar te: quocũqꝫ ieris. Et ait illi ieſꝰ Uulpes foueas habẽt ⁊ volucres celi nidos: filiꝰ autẽ hoĩs nõ hꝫ vbi caput ſuũ reclinet. Ait autẽ ad alterũ. Seq̃re me. Ille autẽ dixit Dñe ꝑmitte me p̃mũ ire et ſepelire patrẽ meũ. Dixitqꝫ ei ieſꝰ. Sine vt.

mortui ſepeliant mortuos ſuos: tu aūt vade: et ānūcia regnū dei. Et ait alt̄. Sequar te dñe: ſed primū ꝑmitte michi renūciare his qui in domo ſunt. Et ait ad illum ieſus. Nemo mittens manum ſuā in aratrum et reſpiciēs retro: apt⁹ eſt regno dei. ¶ Dñica. v. poſt octa. epyphanie. Offm. Adorate dñm. Or.

FAmiliam tuā queſumus dñe continua pietate cuſtodi: vt que ī ſola ſpe gratie celeſtis initit̄ tua ſemper protectione muniatur. Per dñm. ¶ Ad coloſenſes. tercio.

FRatres: Induite vos ſicut electi ſancti ⁊ dilecti viſcera mīe: benignitatē: humilitatē: modeſtiā: patiētiā: ſupportātes īuicē et donātes vobiſmetipſis. ſi q̄s aduerſ⁹ aliquem habet q̄relā: ſicut ⁊ dñs donauit vobꝫ: ita ⁊ vos. Sup̄ oīa aūt hec caritatē habētes: qđ eſt vinculū ꝑfectionis. Et pax xp̄i exultet ī cordib⁹ veſtris: ī qua ⁊ vocati eſtꝫ ī vno corpore. Et grati eſtote. Verbū xp̄i habitet ī vobis abūdanter: ī oī ſapiētia docētes et ꝯmonētes voſmetipſos: in pſalmis hymnis et cāticis ſpūalib⁹ in grā: cātātes in cordib⁹ vr̄is dño. Oē qđcunꝙ facitis ī verbo aut ī opere: oīa in noīe dñi ieſu facite. Grās agentes deo et p̄ri: per ieſū xp̄m: dñm nr̄m. Gr. Timebūt gētes. Allā. V. Dñs regnauit exultet t̄ra. ¶ S. lucā. iiij

IN illo tp̄e. Regreſſ⁹ eſt ieſus in virtute ſpūs ī galileā et fama exijt ꝑ vniuerſā regionē de illo. Et ipſe docebat ī ſynagogis eoꝝ et magnificabat̄ ab oībus. Et venit nazareth vbi erat nutrit⁹ ⁊ ītrauit ſcđm cōſuetudinē ſuā die ſabbati: ī ſynagogā. Et ſurrexit legere et tradit⁹ eſt ei liber yſaie ꝓphete. Et vt reuoluit librū: īuenit locū vbi ſcriptum erat. Spūs dñi ſuper me: eo ꝙ vnxerit me: euangelizare pauperib⁹ miſit me. Predicare captiuis remiſſionē ⁊ cecis viſū: dimittere cōfractos in requiē ⁊ p̄dicare ānū dñi acceptū et diē retributiōis. Et cū plicuiſſet librū reddidit miniſtro et ſedit. Et oīm ī ſynagoga oculi: ītendētes erāt ī eū. Cepit aūt dicere ad illos: q2 hodie īpleta eſt hec ſcriptura in auribus vr̄is. Et oēs teſtimoniū illi dabant: et mirabātur ī verbis gratie: q̄ procedebāt de ore ipſius. Offer. Dextera dñi. Secre.

HOſtias tibi dñe placationis offerimus: vt et delicta nr̄a miſerat⁹ abſoluas ⁊ nutātia corda tu dirigas. Per. Prefatio. Qr ꝑ incarna. Cōio. Mirabāt̄. Poſtcōio.

QUeſumus oīps deus vt illius ſalutaris capiamus effectū: cui⁹ per hec miſteria pign⁹ accepimus. Per d. ¶ Fer. iiij ⁊. vi: ep̄le et euā. vt ſ. ī dñi ¶ Dñica. ī. lxx. Offm.

CIrcundederunt me gemitus mortis dolores inferni circundederunt me ⁊ in tribulatione mea īuocaui dñm: ⁊ exaudiuit de templo ſancto ſuo vocē meam. Ps. Diligā te dñe fortitudo mea dñs firmamētū meū ⁊ refugiū meū ⁊ liberator me⁹. Or.

PReces populi tui q̄s dñe clementer exaudi: vt q̄ iuſte pro peccatꝫ nr̄is affligimur: pro tui nominis gloria miſericorditer liberemur. Per do. ¶ Ad corinthios. ix.

FRatres: Neſcitis ꝙ hi qui ī ſtadio currunt oēs q̄dē currunt. ſed vn⁹ accipit brauiū? Sic currite: vt cōprehēdatꝫ. Oīs eni q̄ ī agone ꝯtēdit: ab oīb⁹ ſe abſtinet. Et illi q̄dē vt corruptibilē coronā accipiāt: nos autē īcorruptā. Ego igit̄ ſic curro nō quaſi in īcertum. Sic pugno: nō quaſi aerem verberās. Sꝫ caſtigo corp⁹ meū et ī ſeruit tutē redigo: ne forte cū alijs ꝑdicauerī ipse reprobꝰ efficiar. Nolo eī vos ignorare fratres: qm̄ patres nr̄i oēs sub nube fuerunt / et oēs mare trāsierūt et oēs ī moyse: baptizati sūt ī nube ⁊ ī mari Et oēs eādē escā spūalē mādeucauerūt: et oēs eundē potū spūalē biberūt. Bibebāt autē oēs de spūali consequēti eos petra. Petra aūt: erat xp̄s. Gr. Adiutor in oportunitatibus in tribulatiōe sperēt in te q̄ nouerūt te qm̄ nō derelinq̄s q̄rētes te dn̄e. V. Qm̄ nō ī finē obliuio erit pauperis patientia pauperꝝ nō ꝑibit ineternum: exurge dn̄e non ꝓualeat hō. Tractꝰ.

De ꝓfundis clamaui ad te domine dn̄e exaudi vocē meā. V. Fiant aures tue ītendētes: ī orōnē serui tui. V. Si iniq̄tates obseruaueris domine: dn̄e quis sustinebit. V. Quia apud te ꝓpiciatio est: ⁊ ꝓpter legē tuā sustinui te dn̄e. S. math.

In illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis parabolā hāc. Simile est regnū celoꝝ hoī prīfamilias: qui exijt primo mane conducere operarios in vineā suam. Conuentione aūt facta cū operarijs ex denario diurno: misit eos ī vineā suam. Et egressus circa horam terciam: vidit alios stantes in foro ociosos: ⁊ illis dixit. Ite et vos in vineā meā: et qđ iustum fuerit dabo vobis. Illi aūt abierunt. Iterū aūt exijt circa sextam ⁊ nonam horam: et fecit similit̄. Circa vndecimam vero exijt: et īuenit alios stantes et dixit illis. Quid hic statis tota die ociosi? Dicunt ei. Quia nemo nos ꝯduxit. Dicit illis. Ite ⁊ vos ī vineā meā. Cū sero aūt factū esset: dicit dn̄s vinee ꝓcuratori suo. Voca operarios et redde illis mercedē: incipiens a nouissimis vsq; ad primos. Cū venissent ergo q̄ circa vndecimā horā venerāt: acceperūt singulos denarios. Venientes aūt ⁊ primi: arbitrati sūt q̄ plꝰ essent accepturi. Acceperūt aūt ⁊ ipsi: singulos denarios. Et accipiētes: murmurabāt aduersꝰ patrēfamilias dicētes. Hi nouissimi vna hora fecerūt: ⁊ pares illos nobꝫ fecisti: q̄ portauimꝰ pondꝰ diei ⁊ estꝰ? At ille respōdēs vni eoꝝ dixit Amice nō facio tibi iniuriā. Nōne ex denario cōuenisti mecū? Tolle qđ tuū est: et vade. Volo aūt ⁊ huic nouissimo dare sicut ⁊ tibi Aut nō lꝫ michi qđ volo facere: aut oculꝰ tuꝰ neq̄ est q2 ego bonꝰ sū? Sic erūt nouissimi p̄mi: et p̄mi nouissimi. Multi enī sūt vocati: pauci vero electi. Offerto. Bonum est confiteri domino et psallere nomini tuo altissime. Secreta.

Muneribus nr̄is q̄s dn̄e precibusq; susceptis: ⁊ celestibus nos munda mysterijs et clemēter exaudi. Per. Coio. Illumina faciē tuā super seruū tuū: et saluum me fac ī tua misericordia domine non confundar qm̄ īuocaui te. Postcōio.

Fideles tui deꝰ ꝑ tua dona firment: vt eadē ⁊ ꝑcipiēdo req̄rāt: ⁊ q̄rēdo sine fine ꝑcipiāt. Per.

¶ Feria quarta. Ad hebreos. lectio.

Fratres Impossibile est eos qui semel sūt illuminati gustauerūt etiā donū celeste et participes sunt facti spūs scti: gustauerūt nichilominꝰ bonū dei verbū virtutesq; vētūri seculi ⁊ p̄lapsi sūt renouari rursꝰ ad penitentiā: rursꝰ crucifigētes sibimetipsis filium dei: ⁊ ostētui habētes. Terra enī sepe venientē sup se bibens ymbrem ⁊ generans herbā oportunā illis a quibꝰ colit̄ accepit bn̄dictionē a deo. Proferens aūt spinas ac tribulos reproba est: et maledicto proxima. Cuius ꝯsummatio ī cōbustionē ve niet. Cōfidimus aūt de vobis dilectiſſimi: meliora ⁊ viciniora ſaluti In xp̄o ieſu: dn̄o nr̄o. ¶ S. marcū. ix.

IN illo tp̄e: Egreſſꝰ ieſꝰ ibat per galileā nec volebat quenquā ſcire. Docebat aūt diſcipulos ſuos: et dicebat illꝫ. Qm̄ filiꝰ hoīs tradet̄ in manꝰ hoīm ⁊ occidēt eū: et tercia die reſurget. At illi ignorabāt verbū: et timebāt eū interrogare. Et venerūt capharnaū. Qui cum domi eēt: interrogauit eos. Quid ī via tractabatꝫ? At illi tacebāt. Siq̄dē īter ſe in via diſputauerāt: q̄s eēt illoꝝ maior. Et reſidēs vocauit duodecī: et ait illis. Si q̄s vult primꝰ eſſe: erit oīm nouiſſimꝰ et oīm miniſter. Et aſſumēs pueꝝ: ſtatuit eū in medio eoꝝ. Quē cū cōplexꝰ eēt: ait illis. Quiſq̄s vnū ex huiuſmodi pueris receperit ī noīe meo: me recipit. Et quicūq; me ſuſceperit: nō me ſuſcepit ſed eū q̄ me miſit Qui habet aures audiēdi audiat. ¶ Feria. vi. Ad hebreos. iiij.

FRatres. Feſtinemꝰ īgredi in illā requiē: vt ne ī idipſū q̄ſ īcidat īcredulitatꝫ exēplū. Viuꝰ eſt enī ſermo dei ⁊ efficax: ⁊ penetrabilior oī gladio ācipiti: ⁊ ptigēs vſq; ad diuiſionē aīe ac ſp̄s ꝯpagū quoq; ac medullaꝝ: ⁊ diſcretor cogitationū ⁊ ītētionū cordis: ⁊ nō eſt vlla creatura īuiſibilis: ī ꝯſpectu eiꝰ Oīa aūt nuda ⁊ apta ſūt oculis eiꝰ ad quē nobis ſermo Habētes ḡt pōtificē magnū q̄ penetrauit celos ieſū filiū dei teneamꝰ ꝯfeſſionē. Nō enī hēmꝰ pōtificē q̄ nō poſſit ꝯpati īfirmitatibꝰ nr̄is: tētatū aūt ꝑ oīa ꝓ ſimilitudine abſq; pctō. Adeamꝰ ergo cū fiducia ad thronū gr̄e: vt mīaꝫ ꝯſequamur: ⁊ gr̄aꝫ īueniamꝰ in auxilio oportuno. ¶ S. lucā. ix.

IN illo tp̄e. Factū eſt autē dū ꝯplerent dies aſſumptiōis ieſu: ⁊ ip̄e faciē ſuā firmauit vt iret ī hierl'm et miſit nūcios āte ꝯſpectū ſuū. Et eūtes īrauerūt ī ciuitatē ſamaritanoꝝ vt pararēt illi: et nō receperūt eū q̄r facies eiꝰ erat eūtꝫ ī hieruſalē. Cū vidiſſēt aūt diſcipuli eiꝰ iacobꝰ ⁊ iohānes dixerūt Domine: dicamꝰ vt ignis deſcēdat de celo ⁊ ꝯſumat illos: ſicut helias fecit. Et ꝯuerſꝰ īcrepauit eos dicēs Neſcitis cuius ſpiritꝰ eſtis. Filiꝰ hoīs non venit animas perdere: ſꝫ ſaluare. Et abierunt: in aliud caſtellū. ¶ Dominica in. lx. Officiū.

EXurge quare obdormis domine exurge ⁊ ne repellas ī finē quare faciē tuā auertis obliuiſcerꝭ tribulationē nr̄am adheſit ī terra vēter nr̄ exurge dn̄e adiuua nos ⁊ libera nos. ℣. Deꝰ auribꝰ nr̄is audiuimꝰ: p̄res noſtri annūciauerūt nobis. Orō.

DEus q̄ conſpicis q̄r ex nulla noſtra actione cōfidimꝰ: cōcede ꝓpicius: vt cōtra aduerſa oīa doctoris gentiū protectiōe muniamur. Per dn̄. ¶ Ad corinthios. xi.

FRatres. Libēter ſuffertis īſipiētes: cū ſitis ipſi ſapiētes. Suſtinetis enī: ſi q̄s vos ī ſeruitutē redigit. Si q̄s deuorat: ſi q̄s accipit ſi q̄s extollit̄ ſi q̄s ī faciē vos cedit. Scd̄m ignobilitatē dico: quaſi nos īfirmi fuerimꝰ ī hac parte. In quo q̄s audet: ī ſapiētia dico: audeo et ego. Hebrei ſūt et ego. Iſraelite ſūt: ⁊ ego. Semē abrahe ſūt: ⁊ ego. Miniſtri xp̄i ſūt: ⁊ ego Vt minꝰ ſapiēs dico: plꝰ ego. In laboribꝰ plurimis: ī carceribꝰ abūdātiꝰ: in plagis ſupra modū: ī mortibꝰ freq̄nter A iudeis q̄nq̄es quadragenas: vna minꝰ accepi. Ter virgis ceſꝰ ſū: ſemel lapidatꝰ ſū: ter naufragiū feci Nocte ac die ī ꝓfūdo maris fui. In itineribꝰ ſepe, ꝑiclis fluminū ꝑicu lis latronū. Periculꝫ ex genere: periculis ex gētib⁹. Periculꝫ ī ciuitate: p̄iculꝫ ī ſolitudīe. Periculꝫ ī mari: p̄iculis ī falſis fratrib⁹ In labore et erūna: ī vigilijs multꝫ. In fame ꝛ ſiti: ī ieiunijs multꝫ. In frigore: et nuditate. Pret̄ illa q̄ extrinſec⁹ ſūt īſtātia mea quotidiana: ſolicitudo oīm eccleſiaꝝ. Quis īfirmatur: ꝛ ego nō īfirmoꝛ? Quis ſcādalizat̄: et ego nō vroꝛ? Si gloꝛiari opoꝛtet: q̄ īfirmitatꝫ mee ſūt gloꝛiaboꝛ. De⁹ et p̄r dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ſcit q̄ eſt bn̄dict⁹ ī ſcl'a: q̄ nō mētioꝛ. In dn̄ica legat̄ tota. Damaſci p̄poſit⁹ gētis arethe regis: cuſtodiebat ciuitatē damaſcenoꝝ vt me cōpꝛehēderet: ꝛ p̄ feneſtrā ī ſpoꝛta dimiſſ⁹ ſū p̄ murū: ꝛ ſic effugi man⁹ ei⁹ Si gl'iari opoꝛtet: nō expedit q̄dē. veniā aūt ad viſiones: ꝛ reuelationes dn̄i. Scio hoīem ī xp̄o ante annos quattuoꝛdeci ſiue ī coꝛp̄e ſiue extra coꝛp⁹ neſcio de⁹ ſcit raptū huiuſmodi vſq; ad terciū celū. Et ſcio huiuſmodi hoīem ſiue ī coꝛpoꝛe ſiue extra coꝛp⁹ neſcio de⁹ ſcit q̄m rapt⁹ eſt ī paradiſū: ꝛ audiuit archana verba q̄ nō licet hoī loqui. p̄ huiuſmodi gl'iaboꝛ: p̄ me autē nichil niſi in īfirmitatib⁹ meis. Nā et ſi voluero gloꝛiari: nō ero inſipiēs. Veritatē enim dicā. Parco aūt ne q̄s me exiſtimet ſupꝛa id q̄d videt ī me: aut audit aliquid ex me. Et ne magnitudo reuelationum extollat me: datus eſt michi ſtimul⁹ carnis mee angelus ſathane qui me colaphizet. Propter q̄d ter dn̄m rogaui vt diſcederet a me: et dixit michi. Sufficit tibi gratia mea. Nam virtus in infirmitate perficitur. Libēter igitur gloꝛiaboꝛ ī īfirmitatib⁹ meis: vt inhabitet in me virt⁹ xp̄i. Notandū q̄ iſta ep̄la ī dn̄ica legat̄ tota: et etiā feria ſc̄da q̄n dn̄ica ferialit̄ agit̄: alias diuiſe legāt̄ aliq̄a ſti. Gr. Sciāt gētes q̄m nomē tibi de⁹ tu ſol⁹ altiſſim⁹ ſup̄ oēm t̄rā. ℣. De⁹ me⁹ pone illos vt rotā ꝛ ſicut ſtipulā ante faciem venti. Tract⁹.

Commouiſti dn̄e terrā ꝛ cōturbaſti eam. ℣ Sana cōtritiones eius quia cōmota eſt. ℣ Ut fugiant a facie arcus vt liberētur electi tui. ¶ Secundum lucam. viij.

IN illo tp̄e Cū turba plurima cōueniret ad ieſū: et de ciuitatib⁹ p̄perarēt ad eū dixit p̄ ſimilitudinē. Exijt q̄ ſeminat ſeminare ſemē ſuū. Et dū ſeminat: aliud cecidit ſecus viā ꝛ cōculcatū eſt: ꝛ volucres celi comederūt illud. Et aliud cecidit ſupꝛa petrā: ꝛ natū aruit: q2 nō habebat humoꝛē. Et aliud cecidit īter ſpinas: et ſimul exoꝛte ſpine ſuffocarūt illud Et aliud cecidit ī terrā bonā: ꝛ oꝛtū fecit fructū cētupliū Hec dicēs: clamabat. Qui habet aures audiēdi: audiat. Interrogabāt āt eū diſcipli ei⁹: q̄ eſſet hec parabola Quibus: ip̄e dixit. Uobis datū eſt noſſe myſteriū regni dei: ceterꝫ aūt ī parabolis vt vidētes nō videāt: ꝛ audiētes nō ītelligāt. Eſt aūt parabola. Semē eſt verbū dei. Qui aūt ſec⁹ viā: hi ſunt q̄ audiūt. Deide venit diabol⁹ ꝛ tollit verbū de coꝛde eoꝝ: ne credētes ſalui fiāt. Nā q̄ ſupꝛa petrā: q̄ cū audierit cū gaudio ſuſcipiūt verbū. Et hi radices non habēt q2 ad tp̄s credūt: et ī tp̄e tētatiōis recedūt. Quod aūt ī ſpinis cecidit: hi ſunt q̄ audierūt: ꝛ a ſollicitudinib⁹ ꝛ diuitijs et voluptatib⁹ vite eūtes ſuffocātur: ꝛ nō referūt fructū. Qd̄ aūt ī terrā bonā: hi ſūt q̄ ī coꝛde bono ꝛ optimo: audiētes verbū retinēt. Et fructū afferūt: ī in patiētia. Credo. Offer. Perfice greſſ⁹ meos ī ſemitis tuis vt nō moueantur veſtigia mea: inclina aurem tuā et exaudi verba mea: mirifica miſericordias tuas qui ſaluos facis ſperantes in te. Secreta.

OBlatū tibi dñe ſacrificiū viuificet nos ſemper ⁊ muniat. Per dñm noſtrū. Cōio. Introibo ad altare dei: ad deum qui letificat iuuentutem meā. Poſtcōmunio.

SVpplices te rogamꝰ oṗs deꝰ: vt quos tuis reficis ſacramētis: etiam placitis moribus dignāter deſeruire concedas. Per dñm.

¶ Feria quarta. Ad hebreos. xij.

FRatres. Recogitate dñm ieſum xp̄m qui talē ſuſtinuit a pctōribꝰ aduerſꝰ ſemetip̄m ꝯtradictionē: vt ne fatigemini animis veſtris deficiētes. Nondū enī vſqꝫ ad ſanguinē reſtitiſtis aduerſꝰ pctm̄ repugnātes: ⁊ obliti eſtis ꝯſolationis q̄ vobis tanq̄ filijs loq̄tur dicēs Fili mi noli negligere diſciplinam dñi: neqꝫ fatigeris dū ab eo argueris. Quē enim diligit dñs caſtigat Flagellat autem omnē filiū quem recipit. In diſciplina ꝑſeuerate: tāq̄ filijs vobis offert ſe deus. Quis enim filius: quem non corripit pater? Quod ſi extra diſciplinā eſtis cuiꝰ ꝑticipes facti eſtis? Omnes ergo adulteri: et non filij eſtis. Deinde quidē patres carnis noſtre habuimꝰ eruditores: ⁊ reuerebamur eos. Nūc multomagis obtemperabimus patri ſpirituū: et viuemus.

¶ Secundum matheum. xij.

IN illo tēpore. Dixit ieſꝰ phariſeis. Qui nō eſt mecū: contra me eſt. Et qui nō cōgregat mecum: ſpargit. Ideo dico vobꝫ: omne peccatū et blaſphemia remittē hoībus: ſpiritꝰ aūt blaſphemie nō remittetur. Et quicūqꝫ dixerit verbū contra filiū hoīs: remittetur ei Qui aūt dixerit contra ſpiritū ſanctū: nō remittetur ei: neqꝫ in hoc ſeculo/neqꝫ ī futuro. Aut facite arborem bonā et fructū eius bonū: aut facite arborē malā ⁊ fructum eius malum. Siquidem ex fructu arbor cognoſcitur. Progenies viperarū quomodo poteſtis bona loqui: cū ſitis mali? Ex abundantia cordis: os loquitur. Bonꝰ homo de bono theſauro profert bona: et malꝰ homo de malo theſauro ꝓfert mala. Dico autē vobis ꝙ omne verbum ocioſum qđ locuti fuerint hoīes reddent rationē de eo ī die iudicij. Ex verbis enī tuis iuſtificaberis: et ex verbis tuis damnaberis.

¶ Feria ſexta. Ad hebreos. xij.

FRatres. Oīs diſciplina ī preſenti quidē videtur non eſſe gaudij: ſed merorꝫ. Poſtea aūt fructū pacatiſſimū exercitatꝫ ꝑ eā: reddet iuſticie. Propt̄ qđ remiſſas manꝰ ⁊ ſoluta genua erigite: ⁊ greſſꝰ rectos facite pedibus veſtrꝫ: vt nemo claudicās erret magis autē ſanetur. Pacē ſeq̄mini cū oībus ⁊ ſāctimoniā: ſine qua nemo videbit deū. Contēplātes ne quis deſit grē dei ne qua radix amaritudinis ſurſum germināſ impediat: et per illā inquinentur multi. Ne quis fornicator aut ꝓphanꝰ vt eſau: qui propter vnā eſcā vendidit primogenita ſua. Scitote enī: qꝛ poſtea cupiens hereditare bñdictionē reprobatus eſt. ¶ Secundum lucam. xvii.

IN illo tpē. Interrogatꝰ ieſꝰ a phariſeis qñ venit regnum dei: reſpōdit eis/⁊ dixit. Nō venit regnū dei cū obſeruatiōe neqꝫ dicēt ecce hic aut ecce illic Ecce eī regnū dei: intra vos eſt. Et ait ad diſcipulos ſuos. Veniēt dies qñ deſideretꝫ videre vnū diē filij hoīs: ⁊ nō videbitis. Et dicēt vobꝫ. Ecce hic: et ecce illic. Nolite ire: neqꝫ ſectemini. Nā ſicut fulgur choruſcans deſub celo in ea q̄ ſunt ſub celo fulget: ita erit aduentus filij hoīs in die ſuo. Primū autē oportet illū multa pati: et reprobari a gn̄atiōe hac. Et ſicut factū eſt ī dieb⁹ noe: ita erit aduentus filij hoīs. Edebant et bibebant: vxores ducebāt et dabant ad nuptias vſq̄ ī diē ī qua intrauit noe ī archā: ⁊ venit diluuiū ⁊ perdidit oēs. Similiter fctm̄ eſt ī dieb⁹ loth edebāt ⁊ bibebāt emebāt ⁊ vēdebāt plātabāt ⁊ edificabāt Qua die aūt exiit loth a ſodomis: pluit ignem ⁊ ſulphur de celo: ⁊ ꝑdidit oēs Secūdū hec erit qua die filius hoīs reuelabitur In illa die q̄ fuerit ī tecto ⁊ vaſa ei⁹ in domo nō deſcēdet tollere ea: ⁊ q̄ ī agro: ſimiliter nō rediet retro. Memores eſtote vxoris loth Quicūq̄ aūt queſierit aīam ſuā ſaluā facere: perdet illam. Et qui perdiderit illam propter me: ſaluā faciet illā. Dico autē vobis: ī illa nocte erūt duo in lecto vno: vnus aſſumetur: ⁊ alter relinquetur. Due molentes in vnū: vna aſſumetur ⁊ altera relinquetur. Duo in agro: vnus aſſumetur: et alter relinquetur. Reſpōdentes: dixerunt ei. Ubi domine: Quibus ipſe dixit Ubicūq̄ fuerit corpus: illic congregabūtur et aquile. ¶ Dominica quinquageſime. **Officium.**

Eſto michi in deum protectorem et in locum refugij vt ſaluum me facias: quoniam firmamentum meum et refugium meū es tu: et propter nomen tuum dux michi eris et enutries me. Ps. In te domine ſperaui non confundar in eternum: in iuſticia tua libera me. **Oratio.**

Preces noſtras queſumus domine clementer exaudi: atq̄ a peccatorū vinculis abſolutos ab omni aduerſitate nos cuſtodi Per dn̄m noſtrū. ¶ Ad romanos. xiij.

Fratres. Si linguis hominum loquar et angelorum: caritatē autem non habeā: factus ſum velut es ſonās aut cymbalum tinniens. Et ſi habuero prophetiā et nouerim myſteria omnia: et omnē ſcientiā: ⁊ ſi habuero omnem fidem/ ita vt montes transferā: caritatem autem non habuero: nichil ſum. Et ſi diſtribuero in cibos pauperū omnes facultates meas: et ſi tradidero corpus meū ita vt ardeā caritatem autem non habuero: nichil michi prodeſt. Caritas patiēs eſt: benigna eſt. Caritas non emulatur: non agit perperā/ non inflatur/ non eſt ambitioſa/ non querit que ſua ſunt. Non irritatur nō cogitat malū: non gaudet ſuper iniquitate: congaudet autē veritati. Omnia ſuffert/ oīa credit: omnia ſperat/ oīa ſuſtinet Caritas nunq̄ excidit: ſiue prophetie euacuabuntur: ſiue lingue ceſſabunt: ſiue ſciētia deſtruetur. Ex parte enī cognoſcimus: et ex parte prophetamus. Cum aūt venerit quod perfectum eſt euacuabitur quod ex parte eſt. Cum eſſem paruulus: loquebar vt paruulus: ſapiebā vt paruulus: cogitabā vt paruulus Quādo aūt factus ſum vir: euacuaui que erant paruuli. Uidem⁹ nunc per ſpeculū in enigmate: tunc autē facie ad faciem. Nūc cognoſco ex parte: tunc cognoſcam ſicut et cognitus ſum. Nunc autem manēt fides ſpes caritas: tria hec Maior aūt horū: eſt caritas Grad. Tu es de⁹ q̄ facis mirabilia ſolus notam feciſti in gentibus virtutem tuam. V. Liberaſti in brachio tuo populum tuum: filios iſrael et ioſeph. **Tractus.**

Iubilate deo omnis terra: ſeruite dn̄o ī leticia. V. Intrate in conſpectu eius: in exultatione. ſcitote quoniã ipſe eſt deꝰ. ℣. Ipſe fecit nos et non ipſi nos: nos autẽ populus eius et oues paſcue eius.

¶ Secundum lucam. xviij.

IN illo tempoꝛe. Aſſumpſit ieſus duodecim diſcipulos ſuos: et ait illis. Ecce aſcẽdimus hieroſolimã: ⁊ conſummabuntur omnia que ſcripta ſunt per pꝛophetas de filio hominis. Tradetur enim gentibus et illudetur: et flagellabitur et conſpuetur. Et poſtꝙ flagellauerint occident eum: ⁊ tertia die reſurget. Et ipſi nichil hoꝝ intellexerunt. Erat autem verbum iſtud abſconditum ab eis: et nõ intelligebant que dicebantur. Factũ eſt autem cũ appꝛopinquaret hierico: cecus quidam ſedebat ſecus viã mendicans. Et cum audiret turbam pꝛetereuntem: interrogabat quid hoc eſſet. Dixerunt autem ei: ꝙ ieſus nazarenus trãſiret. Et clamauit dicens. Ieſu fili dauid: miſerere mei. Et qui pꝛeibant increpabant eum vt taceret. Ipſe vero multomagis clamabat Fili dauid miſerere mei. Stans autem ieſus iuſſit illum adduci ad ſe. Et cũ appꝛopinquaſſet interrogauit illum dicens. Quid tibi vis faciam? At ille dixit. Domine: vt videam. Et dixit illi ieſus. Reſpice. Fides tua: te ſaluum fecit. Et confeſtim vidit et ſequebatur eũ: magnificans deũ. Et omnis plebs vt vidit: dedit laudem deo. Offertoꝛiũ. Benedictus es domine doce me iuſtificationes tuas: benedictus es dñe doce me iuſtificationes tuas in labijs meis ꝓnũciaui oĩa iudicia oꝛis tui. Secre.

HEc hoſtia queſumus domine emundet noſtra delicta: ⁊ ad ſacrificium celebrãdum ſubditoꝝ tibi coꝛpoꝛa menteſqꝫ ſanctificet. Per dominum. Communio. Manducauerunt et ſaturati ſunt nimis ⁊ deſideriũ eoꝝ attulit eis dñs: nõ ſunt fraudati a deſiderio ſuo. Poſtc.

QUeſumus omnipotens deus vt qui celeſtia alimenta percepimus: per hec cõtra omnia aduerſa muniamur. Per dominũ. ¶ Feria. iiij. in capite ieiunij. Poſt ſextam pꝛelatus cum miniſtris in albis ſacris indutus veſtibus ⁊ capatus ſermonem de diei pꝛopꝛietate ſcilicet qualiter rei ſe l tempoꝛe iſto contineant: in ambone ſeu in pulpito cruce erecta faciat et poſt ſermonem huiuſmodi pꝛeſente cruce et ceroferarijs ante gradum altaris benedicat cineres dicens.

Dñs vobiſcum. Oꝛemus. Oꝛatio.

DEus qui non moꝛtem ſed penitentiam deſideras peccatoꝛum: fragilitatem cõditionis humane benigniſſime reſpice et hos cineres quos cauſa pꝛoferende humilitatis atqꝫ pꝛomerẽde venie capitibus noſtris imponi decernimꝰ pꝛo tua pietate bene ✠ dicere digneris: vt qui nos cineres eſſe et ob pꝛauitatis noſtre meritum ĩpuluerem reuerſuros cognoſcimus: peccatoꝛum omnium veniam: et pꝛemia penitentibus repꝛomiſſa miſericoꝛditer cõſequi mereamur. Per xp̄m do. no. Oꝛemꝰ. Alia oꝛo.

OMnipotens ſempiterne deus qui miſereris omniũ ⁊ nichil odiſti eoꝛum que feciſti diſſimulãs peccata hominum pꝛopter penitẽtiam: qui etiam ſubuenis in neceſſitate laboꝛãtibus bene ✠ dicere ⁊ ſãctifi ✠ care hos cineres dignare quos cauſa hũilitatis et ſctẽ religionis ad emundãda delicta nr̃a ſup capita nr̃a ferre conſtituiſti moꝛe niniuitarũ: et da ꝑ inuocationẽ tui nominis: vt oẽs qui eos ad depcãdam miam tuā ſuper capita ſua tulerint: a te mereātur oīm delictoꝝ ſuoꝝ veniā accipe: ⁊ hodie ſic eoꝝ ieiunia inchoare: ita vt ī die reſurrectionis purificatis mētibꝰ ad ſanctū mereātur accedere paſcha: ⁊ in futuro ꝑpetuā accipe gloriā. Per.

¶ Poſtea aſpergat cineres bn̄dictos ⁊ thurificet poſtea ꝓlatꝰ cū miniſtris āte altare ꝓſtratꝰ īcepta. aň. Ne reminiſcaris. dicat ſeptē pſal. penitētiales: ⁊ chorꝰ ſimilr̄ pſe: cū p̄miſſa. aň. ⁊ reincepta poſt pſalmos. aň. Ne reminiſcaris. et peccata ſubiungat. Kyri eleyſon. Xp̄e eleyſon. Kyri eleyſon. et. Pater nr̄. Prelatꝰ cū capellano erectꝰ dicat. Et ne nos. Sz libera. Peccauimꝰ cū patribꝰ noſtris. Iniuſte egimꝰ. Dn̄e nō ſcd̄m pctā noſtra facias nobis. Neq̄ ſcd̄m īiq̄tates. Ne memineris dn̄e īiq̄tatū nr̄aꝝ antiquaꝝ. Cito āticipēt. Adiuua nos deꝰ ſalutaris nr̄. Et ꝓpter. Dn̄e deꝰ v̄tutū cōuerte nos. Et oſtende faciē tuā. Dn̄e exaudi orōnē meā. Et clamor meꝰ ad te veniat. Dn̄s vobiſcū. Et cum ſpiritu tuo. Oremus. Oratio.

Domine deus nr̄ q̄ offenſione nr̄a non vinceris: ſed ſatiſfactiōe placaris reſpice q̄s ad hos famulos tuos: q̄ ſe tibi grauiter peccaſſe cōfitētur: tuū eſt enim abſolutionē criminū dare ⁊ veniā preſtare penitētibꝰ: ⁊ q̄ dixiſti te malle penitentiā peccatoꝝ q̄ mortē: cōcede ergo dn̄e vt tibi penitētie excubias celebrēt ⁊ correctis actibꝰ ſuis: cōferri ſibi a te deo viuo et vero ſēpiterna gaudia gratulētur. Per dominū noſtrum. Oremus. Oratio.

Deꝰ q̄ iuſte iraſceris et clemēter ignoſcis: afflicti ꝑp̄li tui lachrymas reſpice ⁊ irā tue īdignationis quā iuſte meremur: ꝓpiciatus auerte. Per xp̄m dn̄z. no. Oro.

Preſta populo tuo domine q̄ſumꝰ cōſolationis auxiliū: ⁊ diuturnis calamitatibus laborantem propiciꝰ reſpirare cōcede. Per xp̄m dn̄m nr̄m. Oremus. Oratio.

Exaudi dn̄e preces noſtras et cōfitentiū tibi parce peccatis vt quos cōſciētie reatꝰ accuſat: īdulgētia tue miſerationis abſoluat. Per xp̄m do. no. Oremꝰ. Oratio.

Preueniat his famulꝫ tuꝫ q̄s domie mīa tua: vt oēs iniq̄tates eoꝝ celeri īdulgētia deleāt. Per xp̄m do. no. Oremꝰ. Oratio.

Adeſto dn̄e ſupplicatiōibus noſtrꝫ nec ſit ab his famulis tuis clemētie tue lōginqua miſeratio ſana vulnera eoꝝ: ⁊ dimitte peccata: vt nullis a te iniq̄tatibꝰ ſeparati tibi dn̄o ſemper valeant adherere. Per. nō vt. Oremꝰ. Abſolutio.

Dominus ieſus xp̄s: q̄ dixit diſcipulis ſuis quecunq̄ ligaueritis ſup terrā erūt ligata et ī celis: et q̄cunq̄ ſolueritis ſup terram erūt ſoluta et ī celo: de quoꝝ numero q̄uis indignos nos eſſe voluit: ipſe vos abſoluat ✠ ꝑ miniſteriū nr̄m ab oībꝰ peccatꝫ v̄ris q̄cunq̄ cogitatione: locutiōe et operatione negligēter egiſtꝫ: ⁊ ab nexibꝰ pctōꝝ abſolutos vos ad regna celoꝝ ꝑducere dignet̄. Per do. Qui cū deo. Miſereat̄ nr̄i. Abſolutionē ⁊ remiſſionē. ¶ Deinde ꝓlatꝰ a decano vel a cātore cineres ſuſcipiat. poſtea vo ꝓlatꝰ decano ⁊ miniſtris et ceteris oībꝰ cinerē det ī capite dicēs vnicuiq̄ ſic. Memēto hō qz cinis es ⁊ ī cinerē reuerteris. Et iteri cātet. aň. Exaudi nos dn̄e qm̄ benigna eſt mīa tua ſecūdū multitudinē miſerationū tuarū reſpice nos dn̄e. ꝑ. Saluū me fac deus: qm̄ intrauerūt aque vſq̄ ad animā meā. Hec. aň. repetatur per ſingulos verſꝰ pſal. vſq̄ ad illum verſum q̄ eſt. an. Poſt datos cineres p̄latus āte gradū altarꝫ dicat. Oſtēde nobꝫ dn̄e miſericordiā tuā. Dn̄s vobiſcum. Oremus. Oratio.

DEus q̄ humili actione flecteris: et ſatiſfactione placaris aurē tue pietatꝭ īclina: ⁊ capitib⁹ ſeruoꝝ tuorum horum cineꝝ aſperſione attactꝫ: effūde ꝓpici⁹ gratiā tue bn̄dictionꝫ ✠ vt eos et ſpiritu ꝯpunctiōis repleas et q̄ iuſte poſtulauerint: efficacit̄ ꝯcedas ⁊ cōceſſa perpetua ſtabilitate manere ītacta decernas. Per dn̄m. Deinde fiat proceſſio. et ordinato p̄ſbytero ⁊ miniſtris in albis in medio chori cātor īcipiat pſalmū. Deus miſereat̄ noſtri. et cetera. cūctꝫ preter ſacerdotem ⁊ miniſtros ſe p̄ſternētibus in choro. Finito pſalmo cū Glīa pr̄i. dicatur Kyrie eleyſon. Chriſte eley Kyri eleyſon. Pater noſter. Et ne nos. Peccauim⁹ dn̄e. Iniuſte egimus. Dn̄e non ſecundum peccata noſtra facias nobis. Neq̄ ſecūdū iniquitates noſtras retribuas nobis. Dn̄s vobiſcū. Oremus. Or.

PReces populi tui q̄s dn̄e clementer exaudi: vt qui iuſte ꝓ peccatis noſtris affligimur: ꝓ tui nominꝫ gloria miſericorditer liberemur. Per xp̄m do. no. Sicq̄ ſurgentibus cūctꝫ cātetur letania. vſq̄ Om̄s ſācti. a duob⁹ rectorib⁹ chori ebdomadariis dictoq̄ Sācta maria. procedat ꝓceſſio: qua finita cātetur miſſa. ¶ Ad miſſā. Officium

MIſereris oīm domīe: et nichil odiſti eorum que feciſti: diſſimulās peccata hominū propter penitētiam et parcens illis: quia tu es dn̄s deus noſter. Ps. Miſerere mei de⁹ miſerere mei: qm̄ ī te confidit anima mea. Sacerdos dicat. Dn̄s vobiſcū. et Oremus. diaconus aūt dicat Flectamus genua leuate. Et dicatur. Flectamus genua leua. hodie ⁊ ab hac die vſq̄ ad vigiliā paſche. Exceptis dn̄icꝫ et feſtis ſanctorum cū de ſāctis dicitur: et excepta oratione. Deus qui tribus pueris. et ī die paraſceue: oratione ꝓ iudeis ⁊ excepta miſſa in cena dn̄i. Oratio.

COncede nobis queſumus domine p̄ſidia militie chriſtiane ſanctis inchoare ieiuniis: vt cōtra ſpirituales nequitias pugnaturi: cōtinentie muniamur auxiliis. Per dn̄m. Memorie. pro peccatis. Exaudi q̄ſumus dn̄e ſuppli. et alia memoria. Sācte dei genitricis. Dicantur ad miſſam his quattuor diebus. Ep̄la. Lctō iohelis ꝓphete. ii.

HEc dicit dn̄s deus. Conuertimini ad me ī toto corde veſtro: ī ieiunio ⁊ fletu et planctu: et ſcindite corda veſtra et nō veſtimēta veſtra. Et cōuertimini ad dn̄m deum veſtrū quia benignus et miſericors eſt patiēs et multū miſericors: ⁊ p̄ſtabilꝫ ſuꝑ malicia. Quis ſcit ſi cōuertatur et ignoſcat de⁹: et relinquat poſt ſe benedictionē: Sacrificiū et libamen: dn̄o deo noſtro. Canite tuba ī ſyon: ſāctificate ieiuniū: vocate cetū: congregate populū: ſāctificate eccleſiā: coadunate ſenes: cōgregate paruulos ⁊ ſugentes vbera. Egrediatur ſpōſus de cubili ſuo: ⁊ ſponſa de thalamo ſuo. Inter veſtibulū et altare plorabūt ſacerdotes miniſtri dn̄i: et dicēt. Parce dn̄e parce pp̄lo tuo: et ne des hereditatem tuā in opprobriū: vt dominentur eis nationes. Quare dicunt ī populis vbi eſt de⁹ eorū: zelatus eſt dn̄s terrā ſuam: et pepercit populo ſuo. Et reſpondit dn̄s: et dixit populo ſuo. Ecce ego mittā vobis frumētū ⁊ vinū ⁊ oleum: ⁊ replebimini ī eis Et nō dabo vos vltra opprobrium in gẽtibus dicit dñs: ops. Gradu. Miſerere mei deus miſerere mei: quoniam in te cõfidit aīa mea. ℣. Miſit de celo et liberauit me: dedit in opprobrium cõculcantes me. Tractus.

Domine nõ ſcdm pctã noſtra facias nobis: neqꝫ ſcdm iniqtates noſtras retribuas nobꝭ. ℣. Dñe ne memineris iniquitatũ noſtrarũ antiquarũ cito anticipẽt nos mīe tue: qꝛ pauperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter et propter gloriã nois tui dñe libera nos: et propicius eſto pctis noſtris ꝓpter nomẽ tuũ. Tractꝰ. Dñe nõ ſcdm. qualibet fer. ij. iiij. et. vj. vſqꝫ ad feriã. iiij. poſt palmas dicatur excepta feria. iiij. quattuor tẽporum vbi propriꝰ tractꝰ habetur.

¶ Secundum matheum. ſexto.

In illo tẽpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis Cũ ieiunatꝭ: nolite fieri ſicut ypocrite triſtes. Exterminant enī facies ſuas: vt appareãt hoībus ieiunãtes. Amen dico vobis: receperunt mercedem ſuã. Tu aũt cũ ieiunas vnge caput tuũ et faciẽ tuam laua: ne videaris hominibꝰ ieiunans: ſed patri tuo qui eſt ī abſcõdito Et pater tuꝰ q̃ videt ī abſcõdito: reddet tibi Nolite theſaurizare vobis theſauros ī terra: vbi erugo ⁊ tinea demolitẽ ⁊ vbi fures effodiunt et furãtur. Theſaurizate aũt vobis theſauros ī celo: vbi nec erugo nec tinea demolitur: et vbi fures non effodiunt nec furantur. Vbi enī eſt theſaurꝰ tuꝰ: ibi eſt ⁊ cor tuum. Offer. Exaltabo te dñe quoniã ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuper me: dñe clamaui ad te et ſanaſti me. Secreta.

Hac nos dñe q̃ſ his muneribꝰ offerendis cõuenienter aptari: quibus ipſiꝰ venerabilis ſacramenti celebramus exordium. Per. Prefatio. Qui corporali. hodie ⁊ ad hoc die vſqꝫ ad paſſionẽ dñi ſingulis diebus quadrageſime: tã dñicis q̃ alijs diebꝰ ferialibꝰ exceptis miſſis ſctõꝝ. Cõio. Qui meditabitẽ ī lege dñi die ac nocte dabit fructũ ſuum in tempore ſuo. Poſtcõmunio.

Percepta nobis dñe prebeant ſacramenta ſubſidium: vt et tibi grata ſint noſtra ieiunia: ⁊ nobis ꝓficiant ad medelã. Per dñm. Humiliate capita veſtra deo. ⁊ oratio ſup populũ hodie et ab hoc die vſqꝫ ad cenã dñi dicatẽ. niſi ī dñicis et in miſſis de ſctis et ſabbato. iiij. temporum vbi non habetur oratio ſuper populum. Super populum.

Inclinantes ſe dñe maieſtati tue ꝓpiciatus intẽde: vt q̃ diuino munere ſunt refecti: celeſtibꝰ ſemper nutriantẽ auxilijs. Per dominũ. ¶ Feria quinta. Officium.

Dum clamarẽ ad dñm exaudiuit vocẽ meã ab his qui appropinquãt michi: et humiliauit eos q̃ eſt ante ſecla et manet ineternũ: iacta cogitatũ tuũ in dño et ipſe te enutriet. Ps. Exaudi deus orationem meã et ne deſpexeris deprecationem meã: intende michi et exaudi me. Oratio.

Deus qui culpa offẽderis: penitentia placaris: preces populi tui ſupplicãtis ꝓpicius reſpice: ⁊ flagella tue iracũdie q̃ ꝓ peccatis nr̃is meremur auerte. Per d.

¶ Lectio yſaie prophete. xxxviij.

In diebꝰ illis. Egrotauit ezechias vſqꝫ ad mortẽ: et introiuit ad eũ yſaias filiꝰ amos ꝓpheta ⁊ dixit ei. Hec dicit dñs Diſpõe domui tue: qꝛ morieris tu et nõ viues Et conuertit ezechias faciem ſuã ad parietẽ: et orauit ad dñm et dixit. Obſecro dñe: memẽto q̃ſo quo modo ambulauerim corã te in veritate et in corde perfecto: ⁊ qđ bonum eſt in oculis tuis fecerim. Et fleuit ezechias fletu magno. Et factum eſt verbum dñi ad yſaiam dicẽs. Uade: et dic ezechie. Hec dicit dñs deus dauid patris tui. Audiui orationẽ tuã: et vidi lachrimã tuã Ecce ego adiiciã ſup dies tuos quindecim annos: ⁊ de manu regis aſſiriorũ eruam te et ciuitatẽ iſtã et ꝓtegã eã. Dicit dñs: oþs. Gradale. Iacta cogitatũ tuum in dño ⁊ ipſe te enutriet. Vꝰ. Dum clamarem ad dominum exaudiuit vocem meam ab his qui appropinquant michi.

¶ Secundum matheum. viii.

In illo tp̄e. Cũ introiſſet ieſus capharnaũ acceſſit ad eũ centurio: rogãs eũ et dicẽs. Dñe puer meus iacet ĩ domo paraliticꝰ ⁊ male torq̃tur. Et ait illi ieſus. Ego veniã: et curabo eũ. Et reſpõdẽs centurio: ait. Dñe nõ ſum dignꝰ vt intres ſub tectũ meũ: ſed tãtũ dic verbo: ⁊ ſanabit puer meꝰ. Nã et ego homo ſum ſub poteſtate cõſtitutꝰ: habẽs ſub me milites. Et dico huic vade: ⁊ vadit Et alio veni: ⁊ venit Et ſeruo meo fac hoc: ⁊ facit. Audiens autẽ ieſus miratus eſt: ⁊ ſequẽtibꝰ ſe dixit. Amẽ dico vobis: non inueni tantã fidẽ in iſrael Dico autẽ vobis ꝙ multi ab oriente et occidẽte veniẽt: et recũbent cũ abrahã ⁊ yſaac et iacob ĩ regno celoꝝ. Filii autẽ regni huius eiicient ĩ tenebras exteriores. Ibi erit fletꝰ: et ſtridor dẽtium. Et dixit ieſus centurioni. Uade: et ſicut credidiſti: fiat tibi. Et ſanatus eſt puer: in illa hora. Offertoriũ. Ad te dñe leuaui aĩam meã deus meus in te confido non erubeſcam: neqꝫ irrideant me inimici mei etenim vniuerſi qui te expectant nõ confundent. Secreta.

Sacrificiis preſentibꝰ dñe q̃s intende placatꝰ: vt et deuotioni noſtre ꝓficiant ⁊ ſaluti. Per dñm. Cõmunio. Acceptabis ſacrificium iuſticie oblationes et olocauſta ſuper altare tuũ dñe. Poſtcõmunio.

Celeſtis doni bñdictione percepta ſupplices te deꝰ omnipotens deprecamur: vt hoc idẽ nobis et ſacramẽti cauſa ſit et ſalutis Per dñm noſtrũ. ¶ Super populũ.

Parce dñe parce populo tuo: vt dignis flagellationibꝰ caſtigatꝰ: in tua miſeratiõe reſpiret. Per dñm. ¶ Feria ſexta. Officiũ.

Audiuit dñs et miſertꝰ eſt michi: dominus factꝰ eſt adiutor meus. ps. Exaltabo te domine quoniam ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuper me. Oratio.

Inchoata ieiunia q̃s dñe benigno fauore ꝓſequere: vt obſeruãtiã quã corporaliter exhibemꝰ: mẽtibus etiã ſinceris exercere valeamꝰ. Per. ¶ Lectõ yſaie. ꝓphe. lviii.

Hec dicit dñs deus. Clama ne ceſſes: quaſi tuba exalta vocem tuã: ⁊ annũcia populo meo ſcelera eorum ⁊ domui iacob peccata eorũ. Me etenim de die in diẽ querũt: et ſcire vias meas volũt. Quaſi gens que iuſticiam fecerit: ⁊ que iudicium dei ſui non dereliquerit. Rogant me iudicia iuſticie: et appropinquare deo volũt. Quare ieiunauimꝰ et nõ aſpexiſti: humiliauimus animas noſtras ⁊ neſciſti? Ecce in die ieiunii veſtri ĩuenit voluntas veſtra: et oẽs debitores veſtros repetitis. Ecce ad lites et cõtẽtiões ieiunatis: ⁊ percutitis pugno ĩpie. Nolite ieiunare ſicut vſqꝫ in hanc diẽ: vt audiatur in excelſo clamor veſter. Nunquid tale eſt ieiuniũ quod elegi: ꝑ diẽ affligere:

hominem animā ſuam? Nunquid cōtorquere quaſi circulū caput ſuum: et ſaccū et cinerē ſternere? Nunquid iſtud vocaui ieiuniū et diē acceptabilem dn̄o? Nōne hoc eſt magis ieiunium quod elegi? Diſſolue colligationes impietatis: ſolue faſciculos deprimētes. Dimitte eos qui cōfracti ſunt liberos: et omē onꝰ dirumpe. Frāge eſurienti panē tuū et egenos vagoſq; induc in domū tuā. Cum videris nudū operi eum et carnem tuam ne deſpexeris. Tūc erumpet quaſi mane lumen tuū: et ſanitas tua citiꝰ orietur. Et anteibit faciē tuā iuſticia tua: et gloria dn̄i colliget te. Tunc inuocabis et dn̄s exaudiet: clamabis et dicet ecce aſſum. Quia miſericors ſum: dn̄s deus tuus. Gradale. Domine refugium factus es nobis a generatione et progenie. v. Priuſq; montes fierent aut formaretur terra et orbis a ſeculo et in ſeculum tu es deus. Tractus. Domine non ſecundum. ¶ Secundum matheum. v.

In illo tēpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Audiſtis quia dictū eſt antiquis. Diliges proximū tuū: et odio habebis inimicū tuū. Ego autē dico vobis. Diligite inimicos veſtros: benefacite his q̄ oderunt vos. Et orate ꝓ perſequētibꝰ et calūniātibus vos: vt ſitis filij patris veſtri qui in celis eſt. Qui ſolē ſuū facit oriri ſuꝑ bonos et malos: et pluit ſuꝑ iuſtos et iniuſtos. Si enī diligitis eos qui vos diligunt: quā mercedē habebitis? Nōne et publicani hoc faciūt. Et ſi ſalutaueritis fratres veſtros tantū: quid āplius facietis? Nōne et ethnici hoc faciunt. Eſtote ergo vos ꝑfecti: ſicut et pater veſter celeſtis perfectꝰ eſt. Attēdite ne faciatis corā hominibus iuſticiam veſtrā: vt videamini ab eis. Alioquin mercedē non habebitis apud patrē veſtrū qui ī celis eſt. Cum ergo facis elemoſinā noli tuba canere ante te: ſicut ypocrite faciūt in ſynagogis et in vicis vt honorificētur ab hoībus. Amen dico vobis: receperunt mercedem ſuam. Te autē faciēte elemoſinā: neſciat ſiniſtra tua: q̄d faciat dextera tua vt ſit elemoſina tua in abſcondito. Et pater tuus qui videt in abſcondito: reddet tibi. Et cū oratis: non eritis ſicut ypocrite q̄ amāt ī ſynagogis et ī angulis platearū ſtātes orare: vt videant ab hoībus. Amē dico vobis: receperūt mercedē ſuā. Tu autē cū oraueris intra in cubiculū tuū: et clauſo oſtio ora patrē tuū in abſcōdito: et pater tuus q̄ videt in abſcōdito: reddet tibi. Offer. Dn̄e viuifica me ſecundū eloquiū tuū: vt ſciā teſtimonia tua. Secre.

Sacrificium dn̄e obſeruantie quadrageſimalis offerimus. preſta queſumus: vt tibi et mentes noſtras reddat acceptas: et continentie ſalutaris nobis tribuat facultatem Per dominū. Cōmunio. Seruite dn̄o ī timore et exultate ei cū tremore apprehēdite diſciplinā ne pereatis de via iuſta. Poſtcōio.

Spiritū nobis dn̄e tue caritatis īfunde: vt quos vno pane celeſti ſatiaſti tua facias pietate cōcordes. Per do. eiuſdē. Sup ppl'm.

Tuere dn̄e ppl'z tuū et ab oībꝰ peccatis clemēter emūda: q2 nulla ei nocebit aduerſitas ſi nulla dominet̄ iniq̄tas. Per do. ¶ Sabbato ad miſſā. Offī. Audiuit dn̄s. Oro.

Obſeruationis huius ieiunij annua celebritate letātes queſumus dn̄e vt quadrageſimalibus ac cōmunibus īherētes: plenis eiꝰ effectibus gaudeamus. Per dn̄m.

¶ Lectio yſaie prophete. lviij.

Hec dicit dñs. Si abſtuleris de medio tui cathenā: ⁊ deſieris digitū tuū extēdere ⁊ loqui qđ nō ꝓdeſt: cū effuderis eſurienti animam tuā et animā afflictā repleueris: oriet̄ ī tenebrꝫ lux tua ⁊ tenebre tue erūt ſicut meridies. Et requiē tibi dabit dñs deus tu⁹ ſemper: et implebit ſplendoribus animā tuā: ⁊ oſſa tua liberabit. Et erꝫ quaſi ortus irriguus: et ſicut fons aquarū cuius nō deficiēt aque. Et edificabuntur in te deſerta ſeculorū: fūdamēta generationis et generatiōis ſuſcitabꝫ. Et vocaberis edificator ſepiū: auertēs ſemitas iniquitatū. Si auerteris a ſabbato pedem tuum facere voluntatem tuam in die ſācto meo: et vocaueris ſabbatum delicatum et ſanctum dñi glorioſum: et glorificaueris eum dū non facis vias tuas ⁊ nō inuenietur voluntas tua vt loquaris ſermonem: tunc delectaberis ſup dño deo tuo. Et ſuſtollā te ſuper altitudinē terre: et cibabo te hereditate iacob patris tui. Os enim dñi locutum eſt hec. Građ. Unā petij a dño hanc requirā vt inhabitē ī domo dñi. Ut videam voluntatem domini et protegar a templo ſancto eius.

¶ Secundum marcum. ſexto.

In illo tempore. Cum ſero factum eſſet: erat nauis in medio maris et ieſus ſolus ī terra. Et videns eos laborantes in remigando: erat enim vētus cōtrarius eis. Et circa quartam vigiliam noctis venit ad eos ambulans ſuper mare: et volebat p̄terire eos. At illi vt viderunt eum ambulantē ſup mare putauerūt fantaſma eſſe ⁊ exclamauerūt. Omnes enim eum viderunt: et conturbati ſūt. Et ſtatim locutus eſt cum eis: et dixit illis. Confidite: ego ſum nolite timere. Et aſcendit ad illos ī nauim: ⁊ ceſſauit ventus: et plus magis intra ſe ſtupebant. Nō enim ītellexerāt de panibus: erat enim cor eorū obcecatum. Et cum tranſfretaſſent: peruenerūt in terram genezareth: et applicuerunt. Cunqꝫ egreſſi eſſent de naui: ꝯtinuo cognouerunt eum. Et precurrentes vniuerſam regionem illam: ceperunt in grabatis eos qui ſe male habebant circūferre vbi audiebāt eum eſſe. Et quocunqꝫ introibat in vicos vel in villas: aut ī ciuitates: ī plateis ponebant infirmos: et deprecabātur eum vt vel fimbriam eius veſtimēti tangerēt. Et quotquot tāgebāt eum: ſalui fiebant. Offertoriū. Domine viuifica me. Secreta.

Suſcipe dñe ſacrificium cui⁹ te voluiſti dignanter immolatione placari et preſta queſum⁹: vt huius operatione mūdati beneplacitum tibi noſtre mentis offeramus affectum. Per dñm noſtrū ieſum. Cōio. Seruite dño. Poſtcōio.

Celeſtis vite munere vegetati q̄s dñe: vt quod eſt nobis ī p̄ſēti vita myſteriū: fiat eternitatis auxiliū. Per dñm. Sup p̄plm̄.

Conſerua dñe familiā tuam bonis ſēper operibus eruditam: vt ſicut preſentibus conſolaris ieiunijs: ita eā ad ſuperna p̄ducas premia propicius. Per dñm noſtrum. Dñica prima. xl. Officiū.

Inuocauit me et ego exaudiam eum eripiam eum et glorificabo eum longitudine dierū adimplebo eū. P̄s. Qui habitat ī adiutorio altiſſimi: ī protectiōe dei celi ꝯmorabit̄. Or.

Deus qui eccleſiā tuā annua quadrageſimali obſeruatione purificas p̄ſta familie tue vt qđ a te obtinere abſtinendo nitit̄: hoc bonis operibꝰ exequatur. Per dominũ noſtrũ. ¶ Ad corinthios .ij.

FRatres. Hortamur vos ne in vacuum gratiam dei recipiatis. Ait enim. Tp̃e accepto exaudiui te: et ĩ die ſalutis adiuui te Ecce nunc tẽpus acceptabile: ecce nunc dies ſalutis. Nemini dãtes vllam offenſionẽ: vt nõ vituperetur miniſteriũ noſtrũ. Sed ĩ oĩbus exhibeamus noſmetipſos ſicut dei miniſtros. In multa patiẽtia: in tribulationibꝰ: in neceſſitatibus in anguſtijs: in plagis: ĩ carceribus: in ſeditionibus: in laboribus in vigilijs: in ieiunijs in caſtitate ĩ ſciẽtia in lõganimitate in ſuauitate: ĩ ſpiritu ſancto. In caritate nõ ficta: ĩ verbo veritatis in virtute dei. Per arma iuſticie a dextris ⁊ a ſiniſtris Per gloriã et ignobilitatẽ: per infamiã: et bonam famam. Ut ſeductores: et veraces. Sicut qui ignoti: et cogniti. Quaſi moriẽtes: ⁊ ecce viuimus. Ut caſtigati: ⁊ nõ mortificati. Quaſi triſtes: ſemper aũt gaudentes. Sicut egẽtes: multos autem locupletantes. Tanquam nichil habentes: et omnia poſſidẽtes. Gradale. Angelis ſuis deꝰ mãdauit de te: vt cuſtodiant te in omnibus vijs tuis. ỽ. In manibꝰ portabunt te ne vnquam offendas ad lapidem pedem tuum. Tractus.

QUi habitat ĩ adiutorio altiſſimi: in ꝓtectione dei celi cõmorabitur. ỽ. Dicet domino ſuſceptor meus es tu et refugium meũ: deus meꝰ ſperabo in eum. ỽ. Quoniã ipſe liberauit me de laqueo venantiũ: ⁊ a verbo aſpero. ỽ. Scapulis ſuis obumbrabit tibi: ⁊ ſub pẽnis eius ſperabis. ỽ. Scuto circundabit te veritas eius: non timebis a timore nocturno. ỽ. A ſagitta volante per diem a negocio perambulante in tenebris a ruina et demonio meridiano. ỽ. Cadent a latere tuo mille et decẽ milia a dextris tuis: tibi autẽ non appropinquabit. ỽ. Quoniã angelis ſuis mandauit de te: vt cuſtodiãt te in oĩbus vijs tuis. ỽ. In manibus portabũt te: ne vnquã offendas ad lapidẽ pedẽ tuũ. ỽ. Super aſpidem et baſiliſcũ ambulabis: ⁊ conculcabis leonem et draconẽ. ỽ. Quoniã in me ſperauit: liberabo eũ: protegã eum quoniã cognouit nomẽ meũ. ỽ. Inuocauit me: et ego exaudiam eũ: cum ipſo ſum in tribulatiõe. ỽ. Eripiã eũ ⁊ glorificabo eũ: lõgitudine dierum adimplebo eũ ⁊ oſtẽdã illi ſalutare dei. ¶ Secũdum matheũ .iiij.

IN illo tp̃e. Ductus eſt ieſꝰ in deſertũ a ſpiritu: vt tentarẽt a dyabolo. Et cũ ieiunaſſet quadraginta diebꝰ ⁊ quadragita noctibꝰ: poſtea eſuriit. Et accedẽs tẽtator: dixit ei. Si filius dei es: dic vt lapides iſti panes fiãt. Qui reſpondẽs dixit. Scriptũ eſt. Nõ in ſolo pane viuit homo: ſed ĩ oĩ v̄bo qd̃ ꝓcedit de ore dei. Tũc aſſumpſit eũ dyabolus ĩ ſanctã ciuitatẽ ⁊ ſtatuit eũ ſupra pinaculũ tẽpli: et dixit ei. Si filiꝰ dei es: mitte te deorſũ. Scriptũ eſt enĩ qꝛ angelis ſuis mandauit de te: et ĩ manibꝰ tollẽt te: ne forte offẽdas ad lapidẽ pedẽ tuũ. Ait illi ieſus rurſum. Scriptũ eſt. Non tẽtabis dñm deũ tuũ. Iterũ aſſũpſit eũ dyabolꝰ in montẽ excelſũ valde: et oſtẽdit ei oĩa regna mũdi: ⁊ gloriã eiꝰ: ⁊ dixit illi Hec oĩa dabo tibi: ſi cadẽs adoraueris me. Tũc dixit ei ieſus. Uade ſathana. Scriptum eſt enim. Dñm deũ tuũ adorabis: et illi ſoli ſeruies. Tunc reliquit eũ tẽtator: et ecce ãgeli acceſſerũt: et miniſtrabãt ei. Offertoriũ. Scapulis ſuis obumbrabit tibi dominus: et ſub pennis eius ſperabis ſcuto circundabit te veritas eius Secreta.

Sacrificiū quadrageſimalis initij ſolenniter immolamus te domine deprecantes: vt cum epularum reſtrictione carnaliū/a noxijs quoqꝫ voluptatibus temperemur. Per dominum noſtrū. Cōio. Scapulis ſuis obumbrabit tibi: et ſub pennis eius ſperabis ſcuto circūdabit te veritas eius. Poſtcōio.

Qui nos dñe ſacramenti libatio ſancta reſtauret: & a vetuſtate purgatos: i miſterij ſalutaris faciat tranſire conſortium Per dominum. ¶ Feria ſecūda. Officiū.

Sicut oculi ſeruorū i manibus dñorū ſuorū: ita oculi noſtri ad dñm deū noſtrū donec miſereatur noſtri: miſerere nobis domine miſerere nobis. Ps. Ad te leuaui oculos meos: qui habitas in celis. Oratio.

Conuerte nos de⁹ ſalutaris noſter: et vt ieiuniū quadrageſimale nobis ꝓficiat: mētes noſtras celeſtib⁹ inſtrue diſciplinis. Per dñm nrm. Memoria pro peccatis. Oratio. Exaudi q̄ſum⁹ dñe. quotidie dicat̄ in omni miſſa feriali ab hac die vſqꝫ ad cenā dñi cū aliis memorijs ſcilicet. Sancte dei genitricis. et Omnipotens ſempiterne deus qui viuoꝝ. alternis vicib⁹ ita quod feria ſcđa quarta et ſexta erit vltima. Oratio Sancte dei genitricis. & feria quarta quīta & ſabbato. erit vltima. Oratio. Omnipotēs ſempiterne de⁹ qui viuorum ¶ Lectō ezechielis ꝓphete. xxxiiij.

Hec dicit dñs deus. Ecce ego ipſe requirā oues meas: & viſitabo illas ſicut viſitat paſtor gregē ſuum: in die quādo fuerit in medio ouiū ſuarū diſſipatarū. Sic viſitabo oues meas: et liberabo eas de oībus locis in quibus diſperſe fuerant i die nubis & caliginis Et educā eas de populis: et ꝯgregabo eas de terris: & inducā eas in terrā ſuā Et paſcam eas in mōtib⁹ iſrael: in riuis et in cūctis ſedibus terre. In paſcuis vberrimis paſcam eas: et in montib⁹ excelſis iſrael erunt paſcue earū. Ibi requieſcent i herbis virētib⁹: et in paſcuis pinguibus paſcentur ſuper mōtes iſrael. Ego paſcā oues meas: et eas accubare faciā dicit dñs. Quod perierat requirā: et quod abiectum fuerat reducam: et quod fractū erat alligabo: et quod infirmū erat conſolidabo: & quod pingue & forte cuſtodiā Et paſcā illas i iudicio et iuſticia: dicit dñs: omꝑs. Grad. Protector noſter aſpice deus: et reſpice ſuper ſeruos tuos. V. Domine de⁹ virtutum exaudi preces ſeruorum tuoꝝ.

¶ Secundum matheum. xxv.

In illo tēpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cum venerit filius hominis i maieſtate ſua et omnes angeli ei⁹ cū eo: tūc ſedebit ſuper ſedē maieſtatis ſue. Et ꝯgregabuntur ante eum oēs gētes: et ſeparabit eas abinuicē: ſicut paſtor ſegregat oues ab hedis Et ſtatuet oues quidē a dextris ſuis: hedos autem a ſiniſtris. Tūc dicet his qui a dextris ei⁹ erūt. Venite bñdicti patris mei: poſſidete paratū vobis regnū: a cōſtitutione mūdi. Eſuriui ei: & dediſtis michi māducare. Sitiui: & dediſtis michi bibere Hoſpes eram: et collegiſtis me. Nudus: et cooperuiſtis me. Infirmus: & viſitaſtis me. In carcere erā: & veniſtis ad me. Tunc reſpōdebunt ei iuſti dicentes. Dñe quando te vidimus eſurientem et pauimus: ſitientē et dedimus tibi potum? Quando autem te vidimus hoſpitem et collegimus te: aut nudū ⁊ cooperuimꝰ te? Aut quādo te vidimus infirmū ⁊ in carcere ⁊ venimus ad te? Et reſpondēs rex: dicet illis. Amen dico vobis: q̄diu feciſtis vni de his fratribꝰ meis minimis: michi feciſtis Tunc dicet ⁊ his qui a ſiniſtris eiꝰ erunt Diſcedite a me maledicti: in ignem eternum: qui preparatꝰ eſt dyabolo et āgelis eiꝰ. Eſuriui enī: et non dediſtis michi manducare. Sitiui: ⁊ nō dediſtis michi bibere. Hoſpes eram: ⁊ nō collegiſtis me. Nudus: et non operuiſtis me. Infirmus et ī carcere: ⁊ nō viſitaſtis me. Tunc reſpondebunt ⁊ ipſi: dicentes. Dn̄e quando te vidimꝰ eſurientē aut ſitientem: aut hoſpitem aut nudū/aut infirmū/vel in carcere: et nō miniſtrauimꝰ tibi? Tūc reſpondebit eis: dicens. Amē dico vobis: q̄diu non feciſtis vni de minoribus meis his: nec michi feciſtis. Et ibūt hi in ſupplicium eternum. Iuſti autem: in vitam eternam. Offertoriū. Leuabo oculos meos ⁊ conſiderabo mirabilia tua domine vt doceas me iuſticiam tuam da michi ītellectum vt diſcam mandata tua. Secreta.

Munera dn̄e oblata ſāctifica: noſq̄ a pctōrum noſtrorū maculis emūda. Per dominū noſtrū ieſum xp̄m filiū tuū. Qui tecum viuit et regnat. Cōmunio. Voce mea ad dominum clamaui ⁊ exaudiuit me de monte ſctō ſuo nō timebo milia populi circundantis me. Poſtcōio.

Salutaris tui domine munere ſatiati ſupplices exoramꝰ vt cuiꝰ letamur guſtu: renouemur effectu. Per dominū noſtrū ieſum chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit et regnat. ⁋ Super populū.

Abſolue q̄ſumꝰ dn̄e noſtrorū vincula peccatorum ⁊ quicquid pro eis meremur propiciatus auerte. Per dn̄m nr̄m ieſum xp̄m filiū tuū. Qui tecū viuit et regnat.

⁋ Ab hac dn̄ica velū ſuſpēſum habeatur inter ſancta ſanctorum ⁊ clerum vſq̄ ad cenā dn̄i: nec abſtrahatur niſi dum legitur euāgeliū ⁊ ad eleuationem hoſtie: ⁊ ad proceſſionē.

⁋ Feria quarta et ſexta ⁊ in obitꝰ ad cōmendationē et ad miſſam tantum: ⁊ in dn̄icis ⁊ in aliīs feſtis nouem lectionū apponatur velum ad miſſam de feria: et tantū amoueat ad euange. et ad eleuationē hoſtie. ſicut in aliīs feriīs. In preſentia tamen prelati amoueatur velum ad Confiteor. ⁋ Feria tercia. Offiū.

Domine refugium factꝰ es nobis a generatione et progenie a ſeculo et in ſeculū tu es. ℣. Priuſq̄ mōtes fierēt aut formarerē terra et orbis: a ſeculo et in ſeculū tu es deꝰ. Oratio.

Reſpice dn̄e familiā tuā ⁊ preſta: vt apud te mens noſtra tuo deſiderio fulgeat: que ſe carnis maceratiōe caſtigat. Per dominū noſtrū ieſum chriſtum filium tuū. Qui. ⁋ Lectio yſaie prophete. lv.

In diebus illis. Locutus eſt yſaias ꝓpheta dicēs. Querite dn̄m dū inueniri poteſt: inuocate eum dū ꝓpe eſt. Derelinquat impius viā ſuam/et vir iniquus cogitatiōes ſuas: ⁊ reuertatur ad dn̄m et miſerebitur eius/et ad deum noſtrum: q̄m multus eſt ad ignoſcendum. Non enī cogitatiōes mee cogitationes veſtre: neq̄ vie mee vie veſtre: dicit dn̄s. Quia ſicut exaltātur celi a terra: ſic exaltate ſunt vie mee a viīs veſtris: et cogitationes mee a cogitatiōibꝰ veſtris. Et quomodo deſcēdit ymber et nix de celo et illuc vltra nō reuertitur/ſed īebriat terrā et īfundit eā: et germinare rā facit: & dat ſemē ſerēti & panē comedēti: ſic erit verbū meū qđ egredieť de ore meo. Nō reuerteť ad me vacuū: ſed faciet quecūqꝫ volui: et proſperabitur in his ad que miſi illud. Ait dn̄s: omnipotens. Grada. Dirigatꝛ oratio mea ſicut incēſum in conſpectu tuo dn̄e. ℣. Eleuatio manuū mearū ſacrificiū veſpertinum. ¶ Secūdum matheum. xxi.

IN illo tēpore. Cū intraſſet ieſus hieroſolimā: cōmota eſt vniuerſa ciuitas dicens. Quis eſt hic? Populi aūt dicebāt. Hic eſt ieſus ꝓpheta: a nazareth galilee. Et intrauit ieſus ī templū dei: & eijciebat oēs vendētes et emētes ī tēplo et mēſas nūmulariorꝫ & cathedras vendētiū colūbas euertit. Et dicit eis. Scriptū eſt: qꝛ domus mea domus orationis vocabiť. Vos autē feciſtis illā: ſpelūcā latronum. Et acceſſerūt ad eū ceci et claudi in tēplo: et ſanauit eos. Videntes autē prīcipes ſacerdotū & ſcribe mirabilia que fecit: & pueros clamātes in templo & dicentes / oſanna filio dauid: indignati ſunt / & dixerunt ei. Audis quid iſti dicunt? Ieſus autē dixit eis. Vtiqꝫ. Nunq̄ legiſtis qꝛ ex ore infantium et lactentium perfeciſti laudē? Et relictis illis abijt foras extra ciuitatē in bethaniam ibiqꝫ manſit. Et docebat eos: de regno dei. Offertoriū. In te domine ſperaui dixi tu es deus meꝰ in manibus tuis tempora mea. Secreta.

OBlatis queſumꝰ domine placare muneribus: et a cunctis nos defende periculis. Per. Cōio. Cum inuocarē te exaudiſti me deꝰ iuſticie mee in tribulatione dilataſti me: miſerere michi dn̄e et exaudi orationem meā. Poſtcōmunio.

QUeſumus omp̄s deus: vt illius ſalutaris capiamꝰ effectū cuius per hec myſteria. pignꝰ accepimus. Per do. ¶ Super populū.

AScendāt ad te dn̄e preces noſtre: et ab eccleſia tua cunctā repelle nequitiam. Per dominum noſtrū. ¶ Feria quarta. Officiū.

REminiſcere miſerationum tuarum domine et mīe tue que a ſeculo ſūt: ne vnq̄ dominēťur nobis inimici noſtri: libera nos deus iſrael ex omnibus anguſtijs noſtris. Ps. Ad te domine leuaui animā meā: deus meus in te confido non erubeſcam. Prima oratio. ſine Dn̄s vobiſcum Premiſſo tantum Oremus ꝛc. Flectamus genua leuate. Oratio.

PReces nr̄as q̄s dn̄e clemēter exaudi: et cōtra cūcta nobis aduerſātia dexterā tue maieſtatis extende. Per dn̄m noſtrum ieſum xp̄z filiū. ¶ Lectio lib. exodi. xxiiij.

IN diebus illis. Dixit dn̄s ad moyſen. Aſcēde ad me in mōtē: et eſto ibi. Daboqꝫ tibi duas tabulas lapideas: & legē ac mandata q̄ ſcripſi vt doceas filios iſrl̄. Surrexerunt moyſes et ioſue miniſter eius: aſcendenſqꝫ moyſes in montē dei ſenioribus ait. Expectate hic donec reuertamur ad vos. Habetiſ aaron et hꝛ vobiſcū: ſi quid natum fuerit queſtionis: referetis ad eos. Cūqꝫ aſcēdiſſet moyſes operuit nubes mōtem: et habitauit gloria domini ſuper ſynai: tegens illū nube ſex diebus. Septimo aūt die vocauit eū dominꝰ: de medio caliginis. Erat autem ſpecies glorie dn̄i quaſi ignis ardens ſuper verticē montis: in conſpectu filiorū iſrael. Ingreſſuſqꝫ moyſes mediū nebule: aſcendit in mōtē. Et fuit ibi quadraginta diebus & quadraginta noctibus. Gradale. Tribulationes cordis mei dilatate ſunt de neceſſitati bus meis eriſpe me dñe ℣. Vide humilitatē meā et laboꝛem meū: et dimitte omnia peccata mea. Graduale poſt verſum nō repetatur. Dñs vobiſcum. Et cū ſpiritu. Oꝛemus. Flectamus genua. Leuate. Oꝛatio.

Deuotionē populi tui domine queſumus benignus intende: vt qui per abſtinentiā macerantur in coꝛpoꝛe/ per fructū boni operis reficiantur in mente. Per dñm noſtrum. ¶ Et ſequantur memoꝛie. Lectio libꝛi. iij. regum. xix.

In diebus illis Venit helyas i berſebee iuda: et dimiſit ibi puerū ſuum: et perrexit in deſertū viam vnius diei. Cumq; veniſſet et ſederet ſubter vnam iuniperum petiuit anime ſue vt moꝛeretur: ⁊ ait Sufficit michi domine: tolle aīam meā. Neq; enim melioꝛ ſum: q̄ patres mei. Pꝛoiecitq; ſe: et obdoꝛmiuit in vmbꝛa iuniperi. Et ecce angelus domini tetigit eum: et dixit illi. Surge: comede. Et reſpexit: et ecce ad caput ſuum ſubcinericius panis et vas aque. Comedit ergo et bibit: ⁊ rurſum obdoꝛmiuit. Reuerſuſq; angelus domini ſecundo tetigit eum: dixitq; illi. Surge comede: grandis enim tibi reſtat via Qui cum ſurrexiſſet: comedit et bibit. Et ambulauit in foꝛtitudine cibi illiꝰ quadꝛaginta diebus ⁊ quadꝛaginta noctibus: vſq; ad montem dei oꝛeb. Tractus.

De neceſſitatibus meis eripe me dñe vide humilitatē meā et laboꝛem meū: et dimitte omnia pctā mea. ℣. Ad te dñe leuaui animā meam deus meus in te confido non erubeſcam: neq; irrideant me inimici mei. ℣. Etenim vniuerſi qui te expectant non cōfundentur confundantur oēs facientes mala ¶ Secundū matheū duodecimo.

In illo tēpoꝛe Acceſſerunt ad ieſum ſcribe et phariſei dicentes. Magiſter: volumus a te ſignū videre. Qui reſpōdēs: ait illis. Generatio mala ⁊ adultera ſignū querit ⁊ ſignū nō dabitur ei niſi ſignū ione pꝛophete. Sicut enim fuit ionas in vētre ceti tribus diebꝰ ⁊ tribus noctibus: ſic erit filius hominis in coꝛde terre tribꝰ diebus ⁊ tribus noctibꝰ. Viri niniuite ſurgēt in iudicio cum generatione iſta: et condemnabunt eam quia penitentiam egerūt in pꝛedicatione ione. Et ecce pluſq̄ ionas hic. Regina auſtri ſurget in iudicio cum generatione iſta/ et condemnabit eam: quia venit a finibꝰ terre audire ſapientiā ſalomonis. Et ecce pluſq̄ ſalomon hic. Cum autem immundus ſpiritꝰ exierit ab homine: ambulat per loca arida et inaquoſa/ querens requiem: et non inuenit. Tunc dicit. Reuertar in domū meam: vnde exiui. Et veniēs inuenit eam vacantē: ſcopis mundatam et oꝛnatā. Et tūc vadit/ et aſſumit ſeptem alios ſpiritꝰ ſecū nequioꝛes ſe: et ingreſſi habitāt ibi. Et fiūt nouiſſima hominis illiꝰ: peioꝛa pꝛioꝛibus. Sic erit ⁊ generationi huic peſſime. Adhuc eo loquente ad turbas: ecce mater eius et fratres ſtabāt foꝛis: querētes loqui ei. Dixit autem ei quidam. Ecce mater tua ⁊ fratres tui foꝛis ſtāt querētes te. At ille rñdens: dicēti ſibi ait. Que eſt mater mea: et q̄ ſūt fratres mei? Et extendens manū: in diſcipulos ſuos dixit. Ecce mater mea: et fratres mei. Quicūq; enim fecerit voluntatē patris mei qui in celis eſt: ipſe meꝰ frater ⁊ ſoꝛoꝛ ⁊ mater eſt. Offr. Meditaboꝛ i mādatis tuis q̄ dilexi valde et leuabo manꝰ meas ad mādata tua que dilexi. Secreta.

HOſtias tibi dñe placationis offerimꝰ: vt et delicta noſtra miſeratus abſoluas: et nutantia corda tu dirigas. Per dominum. Communio. Intellige clamorem meum intende voci orationis mee rex meus ⁊ deus meus quoniam ad te orabo domine. Poſtcommunio.

TUi nos domine perceptione ſacramenti et a noſtris mundemur occultis: et ab hoſtium liberemur inſidijs. Per dñm noſtrũ ieſum xp̄m filiũ tuũ. ¶ Suꝑ populũ.

MEntes noſtras queſumus domine lumine tue claritatis illuſtra: vt videre poſſimꝰ que agẽda ſunt: et que recta ſunt agere valeamus. Per dominũ noſtrũ ieſum chriſtũ. ¶ Feria quinta. Officiũ.

COnfeſſio et pulchritudo in conſpectu eius ſanctitas ⁊ magnificentia in ſanctificatione eius. p̄s. Cãtate domino canticum nouũ: cantate domino omnis terra. Oratio.

OMnipotens ſempiterne deꝰ: qui nobis in obſeruatione ieiunij: et elemoſynarum largitione poſuiſti noſtrorum remedia peccatorũ: concede nos mente et corpore tibi ſemper eſſe deuotos. Per dominũ.

¶ Lectio ezechielis prophete.

IN diebus illis. Factꝰ eſt ſermo dñi: ad me dicens. Quid eſt quod inter vos parabolã vertitis in prouerbiũ iſtud in terra iſrael: dicentes. Patres noſtri comederũt vuam acerbã: et dentes filiorũ obſtupeſcunt? Viuo ego dicit dñs deꝰ: ſi erit vltra parabola hec i prouerbium in iſrael. Ecce oẽs anime mee ſunt. Ut ala patris ita et ala filij mea eſt. Anima que peccauerit: ipſa morietur. Et vir ſi fuerit iuſtꝰ et fecerit iudiciũ ⁊ iuſticiã in mõtibus non comederit: et oculos ſuos nõ leuauerit ad ydola domꝰ iſrael/ et vxorẽ proximi ſui nõ violauerit: ⁊ ad mulierẽ mẽſtruatã nõ acceſſerit: ⁊ hoĩez nõ cõtriſtauerit: pignꝰ debitori reddiderit: ꝑ vi nichil rapuerit: panẽ ſuũ eſurienti dederit: ⁊ nudũ operuerit veſtimẽto: ad vſurã nõ cõmodauerit: et ãplius nõ acceperit: ab ĩiquitate auerterit manum ſuã: iudiciũ verũ fecerit inter virũ ⁊ virũ: in p̄ceptis meis ambulauerit: et iudicia mea cuſtodierit vt faciat veritatẽ: hic iuſtus eſt: et vita viuet. Ait dñs: om̄ps. Grada. Cuſtodi me domine vt pupillã oculi: ſub vmbra alarum tuarum protege me. ℣. De vultu tuo iudicium meũ prodeat oculi tui videant equitatem. ¶ Secũdum iohannẽ. viij.

IN illo tẽpore. Dicebat ieſus ad eos qui crediderunt ei ex iudeis. Si mãſeritis i ſermõe meo: vere diſcipuli mei eritis. Et cognoſcetis veritatẽ: ⁊ veritas liberabit vos. Reſponderũt ei iudei. Semen abrahe ſumꝰ: et nemini ſeruiuimꝰ vnq̄. Quomodo tu dicis quia liberi eritis? Reſpõdit eis ieſꝰ. Amẽ dico vobis quia omnis qui facit peccatũ: ſeruus eſt peccati. Seruꝰ autem non manet in domo ineternũ: filius autẽ manet ineternũ. Si ergo filius vos liberauerit: vere liberi eritis. Scio qꝛ filij abrahe eſtis ſed queritis me ĩterficere: quia ſermo meus non capit in vobis. Ego quod vidi apud patrem meũ hec loquor: et vos q̄ vidiſtis apud patrẽ veſtrũ facitis. Reſpõderũt iudei: ⁊ dixerũt ei. Pater noſter: abrahã eſt. Dixit eis ieſus. Si filij abrahe eſſetis: oꝑa abrahe faceretis. Nũc autẽ queritis me interficere: hominẽ qui veritatem locutus ſum vobis: quã audiui a deo. Hoc abrahã non fecit. Uos facitis oꝑa patris veſtri

Dixerūt ergo ei. Nos ex fornicatione non ſumus nati: vnū patrē habemus deum. Dixit ergo eis ieſus. Si deus pater veſter eſſet: diligeretis vtiq; me. Ego enim ex deo proceſſi ⁊ veni. Neq; enim a meipſo veni: ſed ipſe me miſit. Quare loquelam meā non cognoſcitis? Qui non poteſtis audire ſermonem meum. Vos ex patre dyabolo eſtis et deſideria patris veſtri vultꝫ facere. Ille homicida fuit ab initio: ⁊ ī veritate nō ſtetit / quia nō eſt veritas ī eo. Cum loquitur mendacium ex ꝓprijs loquitur: quia mendax eſt et pater eius. Ego autem qui veritatem dico: non creditis michi. Si veritatem dico: quare non creditis michi? Qui eſt ex deo: verba dei audit. Offertorium. Immittit angelus domini in circuitu timentium eū et eripiet eos guſtate ⁊ videte quoniam ſuauis eſt dñs. Secre.

Concede queſumus omnipotens deus: vt huius ſacrificij munus oblatum: fragilitatem noſtram ab omni malo purget ſemper et muniat. Per dominū. Cōio. Panis quem ego dedero: caro mea eſt pro ſeculi vita. Poſtcōmunio.

Tuorum nos dñe queſumus largitate donorum: et tēporalib⁹ attolle p̄ſidijs: ⁊ renoua ſempiternis. Per dñm. Sup populū.

Auerte q̄ſumus dñe iram tuā propiciatus a nobis: et facinora noſtra quibus īdignationem tuam prouocamus expelle. Per dominum. ¶ Feria ſexta. Officium.

De neceſſitatib⁹ meis eripe me domine vide humilitatem meam et laborem meū et dimitte oīa peccata mea. Pſalm⁹. Ad te domine leuaui animam meam: deus meus in te confido non erubeſcam. Oratio.

Eſto domine propicius plebi tue et quam tibi facis eſſe deuotam: benigno refoue miſeratus auxilio. Per dñm noſtrū ieſū xp̄m.

¶ Lectio ezechielis prophete. i.

Hec dicit dñs de⁹. Anima que peccauerit: ipſa morietur. Filius nō portabit iniquitatē patris et pater nō portabit īiquitatē filij. Iuſticia iuſti ſup eū erit: ⁊ īpietas impij ſup eū erit. Si aūt īpius egerit penitentiā ab omnib⁹ peccatis ſuis que operatus eſt: ⁊ cuſtodierit vniuerſa p̄cepta mea et fecerit iudiciū et iuſticiā vita viuet et nō morietur: oīm iniquitatū eius quas operatus eſt: nō recordabor. In iuſticia ſua quā operatus eſt: viuet. Nunquid volūtatis mee eſt mors impij: dicit dñs deus ⁊ nō vt cōuertatur a vijs ſuis et viuat? Si autē auerterit ſe iuſt⁹ a iuſticia ſua ⁊ fecerit iniquitatem ſecūdum omnes abhominationes quas operari ſolet impius: nūquid viuet? Omnes iuſticie eius quas fecerat: nō recordabuntur. In preuaricatione qua preuaricat⁹ eſt: et in omni peccato ſuo quod peccauit: in ipſis morietur. Et dixiſtis. Non eſt equa via dñi. Audite ergo domus iſrael. Nūquid via mea nō eſt equa: et non magis vie veſtre praue ſunt? Cū enī auerterit ſe iuſt⁹ a iuſticia ſua ⁊ fecerit iniquitatē: morietur ī ea. In iniuſticia ſua quā operatus eſt: morietur. Et cum auerterit ſe impius ab impietate ſua quā operat⁹ eſt: ⁊ fecerit iudicium et iuſticiā: ipſe animam ſuā viuificabit. Conſiderās enim et auertens ſe ab omnib⁹ iniquitatib⁹ ſuis quas operatus eſt: vita viuet / et nō morietur. Dicit dominus: omnipotēs. Grada. Saluū fac ſeruum tuū deus me⁹ ſperātē ī te. V. Aurib⁹ p̄cipe dñe orationem meam. ¶ Secundū iohānem.

IN illo tempore: Erat dies feſtus iudeoꝝ: et aſcendit ieſꝰ hieroſolimā. Eſt aūt hieroſolimis probatica piſcina: que cognominatur hebꝛaice bethſaida: quiqꝫ poꝛticus habens. In his autē iacebat multitudo magna languentiū: cecoꝛum / claudoꝝ / aridoꝛū expectātium aque motum. Angelꝰ autem dñi ſecundū tempus deſcēdebat in piſcinam: et mouebatur aqua. Et qui pꝛimus deſcendiſſet ī piſcinam poſt motionem aque: ſanꝰ fiebat a quacūqꝫ detinebatur infirmitate. Erat autē quidam homo ibi triginta et octo annos habēs: in infirmitate ſua. Hunc cum vidiſſet ieſꝰ iacentē / ⁊ cognouiſſet quia iam multum tempꝰ haberet: dicit ei. Vis ſanꝰ fieri? Reſpōdit lāguidus. Dñe hominē non habeo: vt cum turbata fuerit aqua mittat me ī piſcinā. Dum venio enī ego: alius ante me deſcēdit. Dixit ei ieſꝰ. Surge / tolle grabatū tuū: ⁊ ambula. Et ſtatim ſanus factꝰ eſt homo: et ſuſtulit grabatū ſuū / et ābulabat. Erat autē ſabbatū: in illo die Dicebant ergo iudei: illi q̄ ſanꝰ fuerat. Sabbatum eſt: nō licet tibi tollere grabatū tuum. Reſpondit. Qui me ſanū fecit: ille michi dixit. Tolle grabatum tuū: et ambula. Interrogauerunt ergo eū. Quis eſt homo ille qui dixit tibi tolle grabatū tuū: et ambula? Is aūt qui ſanꝰ fuerat effectꝰ: neſciebat quis eſſet. Ieſꝰ autem declinauit a turba: cōſtituta ī loco. Poſtea inuenit eum ieſus ī tēplo: ⁊ dixit illi. Ecce ſanꝰ factꝰ es: iā noli peccare: ne deteriꝰ tibi aliquid cōtingat. Abijt ille homo / et nūciauit iudeis quia ieſus eſſet: q̄ fecit eum ſanum. Offertoꝛium. Benedic ala mea dño: et noli obliuiſci oēs retributioēs eiꝰ: et renouabit ſicut aq̄le iuuētꝰ tua. Secreta.

SUſcipe queſumꝰ domine munera noſtris oblata ſeruitijs: et tua pꝛopicius dona ſanctifica. Per dominum noſtrum ieſum chꝛiſtum. Cōmuuio. Erubeſcant ⁊ conturbentur omnes inimici mei auertantur retroꝛſum ⁊ erubeſcāt valde velociter. Poſtommunio.

PEr huius dñe operationem myſterij: ⁊ vicia noſtra purgentur et iuſta deſideria compleātur. Per dñm. ¶ Super populum.

EXaudi nos miſericoꝛs deus: ⁊ mentibꝰ noſtris gratie tue lumen oſtende. Per dñm noſtrum ieſū xp̄m. ¶ Sabbato. Officium.

INtret oꝛatio mea in conſpectu tuo: inclina aurem tuam ad precē meam dñe. ℣. Dñe deus ſalutis mee: in die clamaui ⁊ nocte coꝛā te. Nō dicitur Dominus vobiſcū Ad oīones niſi ad vltimā ante epiſtolā ſcilicet. Deꝰ qui tribꝰ pueris. ad quā tantum tacet. Flectamus genua. ſed pꝛemiſſo Oꝛemus. ⁊ Flectamꝰ genua: in alijs oꝛationibus ſubiūgat pꝛeſbiter oꝛatonem. Oꝛatio.

POpulū tuū q̄s dñe ꝓpiciꝰ reſpice: atqꝫ ab eo flagella tue iracūdie: clemēter auerte. Per do.

¶ Lectio libꝛi deuteronomij. xxvi.

IN diebus illis. Locutus eſt moyſes ad dñm dicens. Reſpice dñe de ſāctuario tuo: et de excelſo celoꝛū hītaculo. Et bñdic populo tuo iſrael: ⁊ t̄rā quam dediſti nobꝫ ſicut iuraſti patribꝰ noſtris: t̄rā lacte et melle manātē. Audi iſrael hodie dñs deus tuus p̄cipit tibi: vt facias mādata eius atqꝫ iudicia ⁊ cuſtodias ⁊ ipleas ex toto coꝛde tuo: et ex tota anima tua. Dñm elegiſti hodie vt ſit tibi deꝰ: et ambules in vijs eius et cuſtodias cerimonias illius et mãdata atq; iudicia: et obedias eiꝰ ĩperio. Et dñs elegit te hodie vt ſis ei populus peculiarꝫ: ſicut locutꝰ eſt tibi ⁊ cuſtodias oĩa precepta eiꝰ: et faciat te excelſiorem cũctꝫ gẽtibus quas creauit in laudem et nomẽ et gloriã ſuam. Ut ſis populus ſãctus dñi dei tui ſicut locutus eſt tibi. Gradale. Protector noſter aſpice deus et reſpice ſuper ſeruos tuos. V. Domine deus virtutum exaudi preces ſeruorũ tuorum. Nullum. Gradale repetatur poſt verſum. Oratio.

Deus qui nos in tantis periculis conſtitutos pro humana ſcis fragilitate non poſſe ſubſiſtere: da nobꝫ ſalutem mẽtis et corporis vt ea q̃ ꝓ peccatis noſtris patimur: te adiuuãte vĩcamus. Per dñm. ¶ Lectio libri deuterono. xi.

In diebꝰ illis. Dixit moyſes filijs iſrael. Si cuſtodieritis mãdata que ego precipio vobis ⁊ feceritis ea: vt diligatis dominũ deum veſtrum: ⁊ ambuletis in oĩbus vijs eius adherentes ei: diſperdet dominus omnes gentes iſtas ante faciem veſtram/ et poſſidebitis eas q̃ maiores ⁊ fortiores vobꝫ ſũt. Oĩs locus quẽ calcauerit pes veſter: veſter erit. A deſerto ⁊ libano ⁊ flumĩe magno euphrate: vſq; ad mare occidẽtale: erũt t̃mini veſtri. Nullꝰ ſtabit cõtra vos. Terrorem veſtrũ et formidinẽ dabit dñs deꝰ veſter ſup oẽm terrã quã calcaturi eſtis: ſicut locutꝰ eſt vobꝫ dñs deus veſter. Gradale. Propicius eſto domine peccatis nr̃is neqñ dicant gentes vbi eſt deus eorum. V. Adiuua nos deꝰ ſalutarꝫ nr̃: et ꝓpt honorẽ noĩs tui dñe libera nos. Or.

Protector noſter aſpice deus vt qui malorũ noſtrorũ pondere ꝓmimur: ꝑcepta miſa libera tibi mẽte famulemur. Per dñm no. ¶ Lectio libri machabeorum. ij. i.

In diebus illis. Orationẽ faciebãt ſacerdotes dum offerrẽt ſacrificiũ pro populo iſrael: ionata ĩchoãte ceteris aũt reſpõdẽtibus ⁊ dicẽtibꝰ. Bñfaciat vobis deus ⁊ meminerit teſtamẽti ſui qđ ad abrahã et yſaac ⁊ iacob locutus eſt ſeruorũ ſuorũ fideliũ. Et det vobꝫ cor oĩbꝰ vt colatis eũ: et faciatꝫ eiꝰ voluntatẽ. Adaperiat cor veſtrũ ĩ lege ſua et ĩ ꝑceptis ſuis: et faciat pacem. Exaudiat orationes veſtras ⁊ recõcilietur vobꝫ: nec vos deſerat in tempore malo dominus deus veſter. Gradale. Dirigatur oratio mea ſicut ĩcenſum in cõſpectu tuo domĩe. V. Eleuatio manuum mearum ſacrificium veſpertinũ. Oro.

Adeſto dñe queſumus ſupplicationibus noſtris: vt eſſe te largiente mereamur ⁊ ĩter proſpera humiles: et ĩter aduerſa ſecuri. Per dñm. Lectio lib. ſapiẽtie. xxvi.

Miſerere nr̃i deꝰ oĩm et reſpice nos: et oſtende nobis lucẽ miſerationũ tuarũ. Et immitte timorem tuũ ſup gentes q̃ nõ exquiſierunt te: et cognoſcãt qꝛ nõ eſt deus niſi tu vt enarrẽt magnalia tua Alleua manũ tuã ſuper gẽtes alienas: vt videãt potẽtiã tuã. Sicut enĩ in cõſpectu eorũ ſãctificatꝰ es ĩ nobis: ſic ĩ cõſpectu noſtro magnificaberis ĩ illis. Ut cognoſcãt te ſicut ⁊ nos cognouimꝰ: qm̃ nõ eſt deus ꝑter te dñe. Innoua ſigna: et immuta mirabilia. Glorifica manũ: et brachiũ dextrũ. Excita furorẽ ⁊ effũde irã. Extolle aduerſariũ: ⁊ afflige inimicũ. Feſtina tẽpus: et memẽto finis. Ut enarrent vniuerſa mirabilia tua: domine deꝰ noſter. Gradale. Saluum fac populum tu um domine: et benedic hereditati tue. Verſꝰ. Ad te domine clamabo deus meus ne ſileas a me: et ero ſimilis deſcendētibꝰ ĩ lacū. Oratio.

Preces populi tui q̄s dn̄e clemēter exaudi: vt qui iuſte ꝓ peccatis nr̄is affligimur: ꝓ tui nominis gloria miſericorditer liberemur. Per do. Lec. daniel. ꝓphe.iij.

Angelus domini deſcēdit cū azaria ⁊ ſocijs eius in fornacem: et excuſſit flammā ignis de fornace: et fecit mediū fornacis quaſi ventū roris flantē. Flāma autē diffuſa eſt ſuꝑ fornacē cubitis quadragita nouē: et ĩcēdit quos repit iuxta fornacē de caldeis miniſtros regis q̄ eā incendebāt. Et nō tetigit eos omnino ignis neqꝫ cōtriſtauit nec quicq̄ moleſtie ĩtulit. Tunc hi tres quaſi ex vno ore laudabant et glorificabāt et bn̄dicebāt deū ĩ fornace: dicētes. Bn̄dictus es dn̄e deus patrū noſtroꝝ: et laudabilꝫ ⁊ ſuperexaltatꝰ ĩ ſecula. Et benedictū nomē glorie tue ſanctū: et laudabile et ſuperexaltatū in oībus ſeculis. Bn̄dictꝰ es ĩ tēplo ſctō glorie tue: et ſuꝑlaudabilis et ſuꝑglorioſꝰ in ſecula. Bn̄dictꝰ es in throno regni tui et ſuperlaudabilis et ſuperexaltatus ĩ ſecula. Bn̄dictꝰ es q̄ intueris abiſſos ⁊ ſedes ſuꝑ cherubī: et laudabilis et ſuperexaltatus ĩ ſecula. A duobus cantoribus. Tractus.

Benedictus es ĩ firmamento celi: et laudabilis et glorioſꝰ in ſecula. Chorus. Benedictus. V. Benedicite omnia opera dn̄i dn̄o: bn̄dicite celi dn̄o: bn̄dicite angeli domini domino. Chorꝰ. Hymnum dicite ⁊ ſuperexaltate eū ĩ ſecula. Vꝰ. Bn̄dicite aq̄ que ſuꝑ celos ſūt dn̄o bn̄dicite oēs virtutes dn̄i domino bn̄dicite ſol ⁊ luna dn̄o Hymnū di. V. Benedicite ſtelle celi dn̄o benedicite ymber ⁊ ros dn̄o: benedicite oēs ſpiritus dei dn̄o. hymnū dicite. V. Benedicite ignis ⁊ eſtus dn̄o: benedicite noctes ⁊ dies dn̄o: benedicite tenebre et lumen dn̄o: hymnū dicite. Vꝰ. Bn̄dicite frigꝰ et cauma domino: bendicite pluina et niues dn̄o: bn̄dicite fulgura ⁊ nubes dn̄o hymnū di. V. Benedicat terra dn̄m bn̄dicite montes ⁊ colles domino: bn̄dicite oīa naſcētia terre domio. hymnū dicite. V. Bn̄dicite maria ⁊ et flumina domino: bn̄dicite fōtes dn̄o: bn̄dicite cete et oīa que mouētur in aq̄s domino. hymnū dicite. V. Benedicite volucres celi dn̄o: benedicite beſtie et vniuerſa pecora domino: benedicite filij hominum dn̄o. hymnū di. V. Bn̄dicat iſrl' dn̄o bn̄d ſacerdotes dn̄i dn̄o: bn̄d ſerui dn̄i dn̄o: hymnū dicite. V. Bn̄dicite ſpūs ⁊ aīe iuſtoꝝ dn̄o: bn̄dicite ſctī et humiles corde dn̄o: hymnū dicite. V. Bn̄dicite anania azaria miſael dn̄o: hymnū dici. Repetat ymꝰ. V. Bn̄dictꝰ es ĩ firmamēto. Finito vero tractu remoueat' veliū: nec iterū apponat' durāte miſſa mēorie nō fiāt poſt collectā Deꝰ q̄ tribꝰ. ſcilicꝫ vbi fiūt ordies. alibi āt fiāt mō. ſicut ĩ alijs ſabbatꝫ. xl. nec dr̄. Flectamꝰ genua. ad illā collectā. nec or. ſuꝑ pplꝫ. Idē ordo ſeruet' ad Sitiētes vbi ordies fiūt. ſeq̄t. Dn̄s vo. Oremꝰ. ſine Flectamꝰ genua. Or.

Deus qui tribus pueris mitigaſti flammas igniū concede ꝓpicius: vt nos famulos tuos nō exurat flāma viciorū. Per dn̄m noſtrū. ¶ Ad theſſalonicēſes ii. v.

Fratres. Rogamus vos corripite inquietos: conſolamini puſillanimes: ſuſcipite ĩfirmos patiētes eſtote ad oēs Videte ne q̄s malū ꝓ malo alicui reddat: ſed ſemper q̄d bonū eſt ſectamini ĩ ĩuicē ⁊

in oēs Semper gaudete: ſine intermiſſione orate: in oībꝰ grãs agite. Hec eſt enī volūtas dei ī xp̄o ieſu: ⁊ in oībꝰ vobis. Spiritū nolite extinguere: ꝓphetias nolite ſpnere Oīa aūt probate qđ bonū eſt tenete: ab oī ſpecie mala abſtinete vos. Ipſe aūt deus pacis ſanctificet vos per oīa: vt integer ſp̄us veſter et aīa et corpꝰ ſine q̄rela in die aduētus dn̄i noſtri ieſu xp̄i: ſeruetur. Tractus.

Laudate dominū omnes gentes: et collaudate eum omnes populi. Quoniam confirmata eſt ſuper nos miſericordia eius: et veritas dn̄i manet in eternum.

¶ Secundum matheum. nono.

In illo tēpore. Aſſumpſit ieſꝰ petrū et iacobum et iohannē fratrē eiꝰ: et duxit illos in mōtē excelſū ſeorſū: et trāſfiguratꝰ eſt ãte eos Et reſplēduit facies eius ſicut ſol: veſtimēta aūt eiꝰ facta ſunt alba ſicut nix. Et ecce apparuerūt illis moyſes ⁊ helyas: cū eo loq̄ntes Reſpondēs aūt petrꝰ: dixit ad ieſū Dn̄e: bonū eſt nos hic eſſe. Si vis: faciamꝰ hic tria tabernacula Tibi vnū / moyſi vnū: et helye vnū. Adhuc eo loquente: ecce nubes lucida obūbrauit eos. Et ecce vox de nube dicens. Hic eſt filius meus dilectꝰ in quo michi bene cōplacuit: ipſum audite. Et audiētes diſcipuli ceciderūt ī faciē ſuā: et timuerūt valde Et acceſſit ieſus ⁊ tetigit eos dixitq; illis. Surgite: nolite timere. Leuantes autē oculos ſuos: neminē viderunt niſi ſolum ieſum. Et deſcendētibus illis de mōte: precepit eis ieſus dicens Nemini dixeritis viſionem: donec filius hominis a mortuis reſurgat. Offertoriū. Domine deꝰ ſalutis mee in die clamaui et nocte corā te ītret oratio mea in cōſpectu tuo domine. Secreta.

Preſentibꝰ ſacrificijs dn̄e noſtra ieiunia ſanctifica: vt qđ obſeruãtia nr̄a ꝓfitet extrīſecꝰ: interius operet. Per. Cōio. Dn̄e deꝰ meꝰ in te ſperaui libera me ab oībꝰ ꝑſequētibꝰ me et eripe me. Poſtcō.

Sanctificationibus tuis omnipotens deus ⁊ vicia noſtra curentur: et remedia nobis eterna prouenīãt. Per dominū. ¶ Oratio ſuper populū non dicitur. ¶ Dn̄ica ſecūda quadrageſime. Officiū.

Reminiſcere miſeratignum tuarum domine: et mīe tue que a ſeculo ſūt ne vnq̄ dominētur nobis inimici noſtri: libera nos deus iſrael ex oībꝰ anguſtijs noſtris. ps. Ad te dn̄e leuaui animã meã: deus meus in te confido non erubeſcam. Oratio.

Deus q̄ conſpicis oī nos virtute deſtitui interius exteriꝰq; cuſtodi: vt et ab oībꝰ aduerſitatibꝰ muniamur in corpore: ⁊ a prauis cogitationibꝰ mūdemur in mēte. Per dn̄m. ¶ Ad theſſalonic. iiij.

Fratres. Rogamꝰ vos et obſecramus in dn̄o ieſu: vt quēadmodū accepiſtis a nobis quomodo vos oporteat ambulare et placere deo: ſic et ambuletis vt abundetis magis Scitis enī que precepta dederim vobis: per dominū ieſum Hec eſt enim voluntas dei ſanctificatio veſtra: vt abſtineatis vos a fornicatione: vt ſciat vnuſquiſq; veſtrum ſuum vas poſſidere in ſanctificatione et honore. Nō in paſſione deſiderij: ſicut et gentes que ignorant deum. Et ne quis ſupergrediatur neq; circumueniat in negocio fratrem ſuum: quoniam vindex eſt dominus de his omnibus ſicut prediximus vobis: et teſtificati ſumus. Non enim vocauit nos deus in immundiciam: ſed in ſanctificationẽ. In chriſto ieſu: dño nr̃o. Grad. De neceſſitatibꝰ meis erue me dñe vide hũilitatẽ meã ⁊ laboꝛẽ meũ ⁊ dimitte oĩa pctã mea. V. Ad te domine leuaui animam meã deꝰ meꝰ i te ꝯfido nõ erubeſcã neq̃ irrideant me inimici mei. Tractꝰ.

Dixit dñs mulieri cananee: nõ eſt bonum ſumere panẽ filioꝝ ⁊ mittere canibꝰ ad mãducandũ. V. At illa dixit: etiã dñe nam et catelli edũt de micis q̃ cadũt de mẽſa dñoꝝ ſuoꝝ. V. Ait illi ieſus o mulier magna eſt fides tua fiat tibi ſicut petiſti. Secundũ matheum. xv.

In illo tẽpoꝛe. Egreſſus ieſꝰ de genezareth: receſſit i ptes tyꝛi ⁊ ſydonis. Et ecce mulier chananea a finibus illis egreſſa clamauit dicẽs ei. Miſerere mei dñe: fili dauid filia mea male a demonio vexatur. Qui nõ reſpõdit ei verbum. Et accedẽtes diſcipli eiꝰ: rogabãt eũ dicẽtes. Dimitte eã: qꝛ clamat poſt nos. Ipſe autẽ reſpõdens ait. Nõ ſum miſſꝰ niſi ad oues: que perierũt domus iſrael. At illa venit: et adoꝛauit eum dicens. Dñe: adiuua me. Qui reſpõdens ait. Non eſt bonum ſumere panem filioꝛum: et mittere canibus At illa dixit. Etiã dñe. Nam et catelli edunt de micꝫ que cadunt de menſa dominoꝛum ſuoꝛum. Tunc reſpondens ieſꝰ ait illi. O mulier: magna eſt fides tua Fiat tibi: ſicut vis. Et ſanata eſt filia eius: ex illa hoꝛa. Offertoꝛium. Meditaboꝛ in mandatis tuis que dilexi valde: ⁊ leuabo manꝰ meas ad mandata tua q̃ dilexi. Secreta.

Sacrificiis pꝛeſentibꝰ dñe queſumus intende placatus: vt et deuotioni noſtre ꝑficiãt: et ſaluti. Per dñm nr̃m ieſũ xp̄m filium. Cõio. Intellige clamoꝛẽ meũ. itẽde voci oꝛationis mee rex meꝰ ⁊ deus meus qm̃ ad te oꝛabo dñe. Poſtcõ.

Supplices te rogamus omnipotẽs deus: vt quos tuis reficis ſacramẽtis: tibi etiã placitis moꝛibus dignanter deſeruire cõcedas. Per. ¶ Feria ſcḋa. Officium.

Redime me dñe et miſerere mei: pes enim meus ſtetit in via recta: in eccleſiis benedicam dominum. Ps. Iudica me domĩe quoniam ego i innocẽtia mea ingreſſus ſũ: et in dño ſperãs nõ infirmaboꝛ. Or.

Preſta queſumus omnipotẽs deus: vt familia tua q̃ ſe affligendo carnem ab alimentis abſtinet: ſectando iuſticiam: a culpa ieiunet. Per dominum noſtrum.

¶ Lectio danielis pꝛophete. nono

In diebꝰ illis. Oꝛauit daniel dicẽs. Dñe deus noſter q̇ eduxiſti populũ tuum de terra egypti i manu foꝛti ⁊ feciſti tibi nomẽ ſcḋꝫ diem hanc. Peccauimꝰ: iniq̇tatẽ fecimꝰ dñe in oẽm iuſticiã tuã. Auertatur obſecro ira tua et furoꝛ tuꝰ a ciuitate tua hieruſalẽ: et a mõte ſctõ tuo. Propter pctã eni noſtra et iniq̇tates patrũ noſtroꝝ: hieruſalẽ et populus tuꝰ in oppꝛobriũ ſunt: oĩbus per circuitũ noſtrũ. Nũc ergo exaudi deꝰ noſter oꝛationem ſerui tui ⁊ pꝛeces eiꝰ: et oſtẽde faciẽ tuã ſuper ſanctuariũ tuum quod deſertum eſt. Propter temetipſũ ĩclina deꝰ meꝰ aurẽ tuã ⁊ audi: aperi oculos tuos ⁊ vide deſolationẽ noſtrã et ciuitatẽ ſuper quã inuocatũ eſt nomẽ tuũ. Neq̃ enim in iuſtificationibus noſtris pꝛoſternim̃ p̄ces ante faciẽ tuã: ſed in miſerationibus tuis multis Exaudi dñe placare dñe: attẽde et fac. Ne moꝛeris ꝓpter temetipſum deus meus: qꝛ nomen tuum iuocatum eſt ſuper ciuitatem ⁊ ſuper populum tuum: dñe deus noſter. Graduale. Adiutoꝛ meus et liberatoꝛ meus eſto domine: ne tardaveris. verſus. Confundātur et revereantur inimici mei qui querunt animam meam.

¶ Secundum iohannem octavo.

IN illo tēpoꝛe. Dixit ieſꝰ turbis iudeoꝛum. Ego vado et q̄retis me: et ī peccato veſtro moꝛiemini. Quo ego vado: vos non poteſtis venire. Dicebāt ergo iudei. Nunq̄d īterficiet ſemetipſū: qꝛ dicit quo ego vado vos non poteſtis venire? Et dicebat eis. Vos de deoꝛſum eſtis: ego de ſupius ſum. Vos de mundo hoc eſtis: ego nō ſum de hoc mundo. Dixi ergo vobꝫ: quia moꝛiemini in peccatis veſtris. Si enim non credideritis qꝛ ego ſum: moꝛiemini in peccato veſtro. Dicebant ergo ei. Tu quis es? Dixit eis ieſus. Pꝛīcipium: qui ⁊ loquoꝛ vobis. Multa habeo de vobꝫ loqui ⁊ iudicare: ſed qui miſit me verax eſt. Et ego q̄ audivi ab eo hec loquoꝛ ī mundo. Et nō cognoverunt: quia de patre eis dicebat. Dixit ergo eis ieſꝰ. Cum exaltaveritis filiū hoīs tunc cognoſcetis qꝛ ego ſum. Et a meip̄o facio nichil ſed ſicut docuit me pater: hec loquoꝛ. Et q̄ me miſit mecum eſt: et nō reliquit me ſolum. Quia ego que placita ſunt ei: facio ſemper. Offertoriū. Benedicam dominum qui michi tribuit īntellectum pꝛovidebam deum in cōſpectu meo ſēper: quoniā a dextris eſt michi ne commovear. Secreta.

HEc hoſtia dn̄e placationis ⁊ laudis tua nos pꝛopiciatione dignos efficiat. Per dn̄m. Cōio. Dn̄e dn̄s nr̄ q̄ admirabile eſt nomē tuum in univerſa terra. Poſtcōio.

HEc nos communio domine purget a crimine: et celeſtis remedij faciat eſſe cōſoꝛtes. Per dominum noſtrū. Super populum.

ADeſto ſupplicationibus noſtris omnipotens deꝰ: et quibus fiduciam ſperande pietatis indulges cōſuete miſericoꝛdie tribue benignꝰ effectum. Per dominū no.

¶ Feria tertia. Officium.

TIbi dixit coꝛ meum queſivi vultum tuum: vultum tuum domine requiram ne avertas faciem tuam a me. Ps. Dominus illuminatio mea: ⁊ ſalus mea quem timebo. Oratio.

PErfice queſumus dn̄e benignus in nobis obſervantie ſācte ſubſidium: ut que te auctoꝛe facienda cognovimus: te opitulāte impleamus. Per dn̄m noſtrum.

¶ Lectio libri regum. iiij. xvij.

IN diebus illis Factus eſt ſermo dn̄i ad helīā theſbiten dicens. Surgē ⁊ vade ī ſareptā ſydonioꝝ: et manebis ibi. Pꝛecepi enī ibi mulieri vidue ut paſcat te. Surrexit helias: et abijt ī ſareptā. Cumq̄ veniſſet ad poꝛtā civitatis: apparuit ei mulier vidua colligēs ligna et vocavit eā dixitq̄ ei. Da michi paululū aque ī vaſe: ut bibā. Cumq̄ illa ꝑgeret ut afferret: clamavit poſt tergū eius dicens. Affer michi obſecro et bucellam panis: ī manu tua. Que reſpōdit. Vivit dn̄s deꝰ tuus qꝛ non habeo panē niſi quantum pugillꝰ capere poteſt farine ī ydꝛia: et paululū olei ī lechito. En colligo duo ligna: ut īgrediar ⁊ faciā illud michi ⁊ filio meo ut comedamus ⁊ moꝛiamur. Ad quam helyas ait. Noli timere ſed vade ⁊ fac ſicut dixiſti Verūtamē michi pꝛimū fac de ipſa farinula ſubcinericiū panem parvulū: et affer ad me. Tibi autē ⁊ filio tuo: facies poſtea. Hec aūt dicit dn̄s deꝰ iſrael. Ydꝛia farine nō deficiet/ nec lechitꝰ olei mi nuet: vſqꝫ ad diē ī qua daturus eſt dñs pluuiā: ſuꝑ faciē terre. Que abijt et fecit iuxta verbū helie: ⁊ comedit ipſe et illa et domus ei⁹. Et ex illa die hydria farine nō defecit: et lechitus olei nō eſt īminut⁹: iuxta verbum dñi quod locutus eſt: ī manu helye. Gradale. Jacta cogitatum tuum in domino: et ipſe te enutriet. verſus. Dum clamarem ad dominum exaudiuit vocē meā. ab his qui appropinquant michi.

¶ Secundum matheum. xxiij.

In illo tēpore. Locutus eſt ieſus ad turbas et ad diſcipulos ſuos dicēs. Suꝑ cathedrā moyſi ſederūt ſcribe et phariſei. Oīa ergo quecūqꝫ dixerint vobꝫ: ſeruate et facite. Secundū vero opera eorū nolite facere. Dicunt eni et nō faciūt. Alligāt eni onera grauia et importabilia/ ⁊ īponūt ī humeros hominū: digito autē ſuo nolūt ea mouere. Oīa aūt opera ſua faciūt: vt videātur ab hominib⁹. Dilatant enim philateria ſua: et magnificāt fimbrias. Amant eni primos accubitus ī cenis: ⁊ primas cathedras ī ſynagogis: et ſalutationes ī foro: et vocari ab hominib⁹ rabbi. Vos autē: nolite vocari rabbi/ vn⁹ eſt enim magiſter veſter. Oēs autem vos: fratres eſtis. Et patrē nolite vocare vobis ſuper terrā: vnus eſt eni pater veſter q̄ in celis eſt. Nec vocemini magiſtri: q2 magiſter veſter vnus eſt xp̄s. Qui maior eſt veſtrū: erit miniſter veſter. Qui aūt ſe exaltauerit: humiliabitur. Et q̄ ſe humiliauerit: exaltabit̄. Offer. Miſerere michi domīe ſecūdū magnam miſericordiam tuam dele domine iniquitatē meam. Secreta. Sanctificationē tuam nobis domine his myſterijs placat⁹ operare q̄ nos et a terrenis purget vicijs: et ad celeſtia regna perducat. Per dominū. Cōmunio. Narrabo omnia mirabilia tua letabor et exultabo in te pſallā nomini tuo altiſſime. Poſtcommunio. Ut ſacris dñe reddamur digni munerib⁹: fac nos tuis queſumus obedire mandatis. Per dñm. ¶ Super populum. Oratio. Propiciare dñe ſupplicationibus noſtris: et animarum noſtrarū medere languorib⁹: vt remiſſione percepta in tua ſemper benedictione letemur Per dñm nrm̄.

¶ Feria quarta. Officium.

Ne derelinquas me domine deus me⁹ ne diſcedas a me intende in adiutoriū meū domine virtus ſalutꝫ mee. ps. Dñe ne ī furore tuo arguas me neqꝫ in ira tua corripias me. Orō. Populum tuū q̄s dñe propicius reſpice: et quos ab eſcis carnalib⁹ precipis abſtinere: a noxijs quoqꝫ vicijs ceſſare concede. Per dñm. ¶ Lectio libri heſter. vi.

In dieb⁹ illis. Orauit heſter ad dñm: dicens. Domine deus rex omnipotens in ditione tua cuncta ſūt poſita: et nō eſt qui poſſit reſiſtere volūtati tue. Si decreueris ſaluare nos: cōtinuo liberabimur. Tu enim dñe feciſti celum et terrā: et quicquid celi ābitu continet̄. Dñs omnium tu es: nec eſt q̄ reſiſtat maieſtati tue. Et nūc dñe rex regum deus abraham miſerere populo tuo: quia volūt nos inimici noſtri perdere et hereditatē tuā delere. Ne deſpicias partē quā redemiſti tibi ex egypto: ſed exaudi deprecationem noſtrā et ꝓpici⁹ eſto ſorti ⁊ funiculo hereditatꝫ tue. Et conuerte luctū noſtrū ī gaudium: vt viuētes laudemus nomē tuum dñe. Et ne perdas ora canētium te:

domine deus noster. Graduale. Saluū fac populum tuū domine et benedic hereditati tue. Vꝰ. Ad te dn̄e clamabo deus meus ne ſileas a me et ero ſimilis deſcendentibus in lacum. ❡ Secundum matheum.

IN illo tēpore. Aſcēdēs ieſus hieroſolimā aſſūpſit duodeci diſcipulos ſuos ſecreto: et ait illis. Ecce aſcēdimꝰ hieroſolimā: et filius hoīs tradetur principibꝰ ſacerdotū et ſcribis: ⁊ cōdēnabunt eum morte. Et tradent eū gētibꝰ ad illudendū et flagellandū et crucifigendū. Et tertia die reſurget. Tunc acceſſit ad eū mater filioꝝ zebedei cū filijs ſuis: adorās ⁊ petēs aliqd ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic vt ſedeant hi duo filij mei: vnꝰ ad dexterā tuā / et vnus ad ſiniſtrā in regno tuo Reſpōdēs autē ieſus: dixit. Neſcitis qd petatꝭ. Poteſtis bibere calicē quē ego bibiturꝰ ſum? Dicūt ei Poſſumꝰ. Ait illis Calicē quidem meū bibetis: ſedere aūt ad dexterā meā ⁊ ad ſiniſtrā: nō eſt meum dare vobis: ſed quibus paratū eſt a patre meo. Et audiētes decem indignati ſunt: de duobꝰ fratribꝰ. Ieſus aūt vocauit eos ad ſe: et ait illis. Scitis qr principes gētiū dominātur eorū: et qui maiores ſunt poteſtatē exercent in eos. Non ita erit inter vos. Sed quicūqꝫ voluerit īter vos maior fieri: ſit veſter miniſter. Et qui voluerit īter vos primus eſſe: erit veſter ſeruꝰ. Sicut filius hominis non venit miniſtrari: ſed miniſtrare Et dare animam ſuā: redēptionē pro multis. Offer. Ad te leuaui animā meā deus meꝰ i te cōfido nō erubeſcā neqꝫ irrideāt me inimici mei: etenī vniuerſi q te expectāt nō ꝯfundentur. Secreta.

HOſtias qs dn̄e quas tibi offerimꝰ ꝓpicius reſpice: ⁊ ꝑ hec ſctā cōmercia vincula peccatoꝝ noſtroꝝ abſolue. Per dn̄m. Cōmunio. Iuſtꝰ dn̄s et iuſticias dilexit equitatem vidit vultus eius. Poſtcōmunio.

SUmptis domine ſacramētis ad redemptionis eterne queſumus proficiamus augmentum. Per dominū. ❡ Super populum.

DEus innocentie reſtitutor ⁊ amator caſtitatis dirige ad te tuorum corda ſeruorū: vt ſpiritus tui feruore cōcepto: et in fide inueniātur ſtabiles: ⁊ in opere efficaces. Per do. ❡ Feria. v. Officium.

DEus in adiutorium meū intende: dn̄e ad adiuuādum me feſtina: confundantur ⁊ reuereantur inimici mei qui querunt animā meā. Ps. Auertantur retrorſum et erubeſcāt: qui volunt michi mala. Oratio.

PReſta nobis queſumꝰ domine auxilium gratie tue: vt ieiunijs et orationibus conuenienter intenti: liberemur ab hoſtibus mentis et corporis. Per dn̄m noſtrum. ❡ Lectio hieremie prophete. xvi.

HEc dicit dn̄s deus. Maledictus homo qui ꝯfidit i hoīe: et ponit carnē brachiū ſuū: ⁊ a dn̄o recedit cor eius. Erit enī quaſi mirice in deſerto et non videbit cum venerit bonū: ſꝫ habitabit i ſiccitate in deſerto: in terra ſalſuginis ⁊ ihabitabili. Bn̄dictus vir qui cōfidit i dn̄o: et erit dn̄s fiducia eiꝰ. Et erit tanq̄ lignū quod trāſplantat ſuper aquas: quod ad humorē mittit radices ſuas: et nō timebit cum venerit eſtus. Et erit foliū eius viride ⁊ i tpe ſiccitatis nō erit ſollicitū: nec aliquādo deſinet facere fructum. Prauū eſt cor hominis ⁊ inſcrutabile: qs cognoſcet illud? Ego dn̄s ſcrutās cor et probans renes: qui do vnicuiqꝫ iuxta viam ſuam:

et iuxta fructũ adinuentionũ ſuarũ. Dicit dñs: omp̃s. Grada. Propicius eſto dñe peccatis noſtris ne quãdo dicant gentes vbi eſt deꝰ eorũ. Adiuua nos deꝰ ſalutaris nr̃: et propter honorẽ nõis tui dñe libera nos. ¶ Secundũ iohannem. v.

IN illo tẽpore. Dixit ieſꝰ turbis iudeorum. Non poſſum ego a meipſo facere quicquã: ſed ſicut audio iudico/ ⁊ iudiciũ meũ iuſtum eſt: qꝛ nõ quero voluntatẽ meã ſed voluntatẽ eius qui miſit me. Si ego teſtimoniũ perhibeo de meipſo teſtimoniũ meũ non eſt verũ. Aliꝰ eſt qui teſtimoniũ perhibet de me: et ſcio qꝛ verũ eſt teſtimoniũ eiꝰ qđ perhibet de me. Vos miſiſtis ad iohannẽ: et teſtimoniũ ꝑhibuit veritati. Ego autẽ nõ ab homine teſtimoniũ accipio: ſed hec dico vt vos ſalui ſitis. Ille erat lucerna ardẽs et lucẽs: vos aũt voluiſtis ad horã exultare in lucẽ eius. Ego autẽ habeo teſtimoniũ maiꝰ iohãne. Opera enĩ que dedit michi pater vt perficiam ea ipſa opera q̃ ego facio teſtimoniũ perhibent de me: qꝛ pater me miſit. Et qui miſit me pater: ipſe teſtimoniũ perhibet de me. Neq; vocem eius vnq̃ audiſtis: neq; ſpeciẽ eius vidiſtis. Et verbũ eius nõ habetis in vobis manẽs: quia quẽ miſit ille huic vos nõ creditꝭ. Scrutamini ſcripturas ĩ quibꝰ putatis vos vitã eternã habere: et ille ſunt que teſtimoniũ perhibẽt de me. Et non vultis venire ad me: vt vitam habeatis Claritatẽ ab hominibus nõ accipio ſed cognoui vos: qꝛ dilectionem dei non habetis in vobis. Ego veni in nõie patris mei: et nõ ſuſcepiſtis me. Si alius venerit in nõie ſuo: illũ accipietis. Quomodo poteſtis vos credere qui gloriã abinuicẽ accipitis: et gloriã que a ſolo deo eſt nõ queritis? Nolite ergo putare: qꝛ ego accuſaturꝰ ſum vos apud patrẽ. Eſt qui vos accuſat moyſes: ĩ quo vos ſperatis. Si enim crederetis moyſi: crederetis forſitan et michi. De me enim ille ſcripſit. Si autem illiꝰ litteris nõ creditꝭ: quomodo verbis meis credetis. Offertoriũ. Precatꝰ eſt moyſes in conſpectu dñi dei ſui ⁊ dixit: precatus eſt moyſes in ꝯſpectu dñi dei ſui et dixit. quare dñe iraſceris ĩ pplõ tuo: ꝑce ire animi tui memẽto abrahã yſaac et iacob q̃bus iuraſti dare terrã fluẽtẽ lac et mel ⁊ placatꝰ factꝰ ẽ dñs de malignitate quã dixit facere populo ſuo. Secreta.

PReſẽti ſacrificio nomini tuo nos domĩe ieiunia dicata ſãctificent: vt quod obſeruantia noſtra profitetur exterius: interius operetur effectu. Per. Cõmunio. Qui manducat carnem meam ⁊ bibit ſanguinẽ meum in me manet et ego in eo dicit dñs. Poſtcõmunio.

GRatia tua nos queſumꝰ dñe nõ derelinquat: q̃ et ſacre nos deditos faciat ſeruituti: et tuã nobis opem ſemper acquirat. Per dominum noſtrũ. ¶ Super populũ.

ADeſto domine famulis tuis et perpetua dona largire poſcentibus vt his q̃ te auctore et gubernatore gloriãtur: et cõgregata reſtaures: et reſtaurata conſerues Per dñm. ¶ Feria ſexta. Officiũ.

EGo autem cum iuſticia apparebo in conſpectu tuo ſatiabor dũ manifeſtabitur gloria tua. Pſalmꝰ. Exaudi domine iuſticiam meã: intende deprecationem meam. Oratio.

DA q̃s op̃s deus vt ſacro nos purificãte ieiunio: ſinceris mẽtibꝰ ad ſctã ventura facias peruenire Per. Lctõ li. geneſis. xxxvi.

IN diebus illis: Dixit ioſeph fratribꝰ ſuis. Audite ſomniū meū qd̄ vidi. Putabam ligare nos manipulos ī agro: & quaſi cōſurgere manipulū meū & ſtare: veſtroſq; manipulos circunſtantes adorare manipulū meū. Reſponderūt frēs eiꝰ Nunqd̄ rex nr̄ eris: aut ſubijciemur ditioni tue? Hec ergo cauſa ſōnioꝝ atq; ſermonū: inuidie et odij fomitem miniſtrauit. Aliud quoq; vidit ſomniū qd̄ narrans fratribꝰ ait. Vidi per ſomnū quaſi ſolē & lunam et ſtellas vndeci adorare me. Quod cū patri ſuo et fratribꝰ retuliſſet: increpauit eū pat̄ et ait. Quid ſibi vult hoc ſomniū quod vidiſti? Nū ego & mater tua et fratres tui adorabimꝰ te ſup t̄rā? Inuidebāt igit̄ ei fratres ſui: pat̄ vero rē tacitus cōſiderabat. Cumq; fratres illius ī paſcēdis gregibus patris morarētur ī ſichē: dixit ad eum iſrael. Fratres tui paſcunt oues in ſichimis: veni mittā te ad eos. Quo reſpōdēte preſto ſū: ait. Vade et vide ſi cūcta proſpera ſint erga fratres tuos & pecora: et renūcia michi qd̄ agatur. Miſſꝰ de valle hebron: venit in ſichē. Inuenitq; eū vir errātem in agro: & interrogauit qd̄ quereret. At ille reſpōdit. Fratres meos quero: īdica michi vbi paſcunt greges. Dixitq; ei vir. Receſſerūt de loco iſto audiui enī eos dicētes. eamꝰ ī dothaym. Perrexit ergo ioſeph poſt fratres ſuos: & īuenit eos in dothaym. Qui cū vidiſſent eum procul āteq̄ accederet ad eos: cogitauerūt illū occidere et mutuo loq̄bātur. Ecce ſomniator venit: venite occidamus eū: et mittamus eū ī ciſternā veterē: dicemuſq; fera peſſima deuorauit eū. Et tūc apparebit: quid illi proſint ſōnia ſua. Audiens autem hoc ruben: nitebatur liberare eum de manibus eoꝝ et dicebat. Nō interficiamus animā eius: nec effundamus ſanguinem: ſed proijcite eum ī ciſternam hanc que eſt in ſolitudine: manuſq; veſtras ſeruate īnoxias. Hoc autē dicebat: volens eū eripere de manibꝰ eoꝝ: et reddere patri ſuo. Grad. Ad dominum cum tribularer clamaui: et exaudiuit me. Verſus. Domine libera animam meam a labijs iniquis: et a lingua doloſa.

¶ Secundum matheum .xxi.

IN illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis et turbis iudeoꝝ. Homo quidā erat paterfamilias q̄ plantauit vineam et ſepem circumdedit ei. et fodit ī ea torcular et edificauit turrī: et locauit eā agricolis: et peregre ꝓfectꝰ eſt. Cum aūt tēpus fructuū appropiquaſſet: miſit ſeruos ſuos ad agricolas vt acciperēt fructus eius. Et agricole apprehēſis ſeruis eius aliū ceciderūt aliū occiderūt aliū vero lapidauerunt. Iterū miſit alios ſeruos plures prioribꝰ: et fecerūt illis ſimiliter. Nouiſſime aūt: miſit ad eos filium ſuū dicēs. Verebūtur filium meū. Agricole autē vidētes filium dixerunt intra ſe. Hic eſt heres. Venite occidamus eū: et habebimꝰ hereditatem eius. Et apprehēſum eū eiecerūt extra vineā: et occiderūt. Cū ergo venerit dn̄s vinee: quid faciet agricolis illis? Aiunt illi. Malos male perdet et vineā ſuam locabit alijs agricoliꝫ: qui reddāt ei fructum tēporibus ſuis. Dicit illis ieſus. Nūq̄ legiſtis in ſcripturis: lapidem quē reprobauerūt edificantes: hic factꝰ eſt in caput anguli: a dn̄o factum eſt iſtud et eſt mirabile in oculis noſtris? Ideo dico vobiꝫ qꝛ auferetur a vobis regnum dei & dabitur gēti facienti fructꝰ eiꝰ. Et qui ceciderit ſuꝑ lapidē iſtū: cōfrigetur. Suꝑ quē vero ceciderit cōteret eum. Et cū audiſſēt p̄ncipes ſacerdotū ⁊ phariſei parabolas eiꝰ: cognouerunt ꝙ de ipſis diceret Et querentes eum tenere: timuerunt turbas. Quoniam ſicut ꝓphetā: eum habebant. Offertorium Dn̄e in auxiliū meum reſpice ꝯfundantur ⁊ reuereantur qui querunt animā meam vt auferant eā. Secreta.

Hec in nobis ſacrificia domine deus et actione permaneant: et operatione firmentur. Per dominum. Cōmunio. Tu domine ſeruabis nos ⁊ cuſtodies nos a generatione hac ineternū. Poſtcōio.

Hac nos domie accepto pignore ſalutis eterne ſic tendere congruenter: vt ad eam peruenire poſſimꝰ. Per dn̄z. Suꝑ populum.

Da queſumꝰ dn̄e populo tuo ſalutē mentis et corporis: vt bonis operibꝰ inherēdo: tue ſempͤ virtutis mereatur protectione defendi. Per dn̄z. ¶ Sabbato. Offm̄.

Lex dn̄i irreprehēſibilis conuertens animas teſtimonium dei fidele ſapiētiam preſtās paruulis. Ps. Celi enarrant gloriam dei: et opera manuū eius annunciat firmamentū. Or.

Da queſumus dn̄e noſtris effectum ieiunijs ſalutarem: vt caſtigatio carnis aſſumpta: ad noſtrarū vegetationē tranſeat aīarū. Per. ¶ Lectiō libri geneſis. xxvij.

In diebꝰ illis. Dixit rebeca filio ſuo iacob. Audiui patrem tuū loquētē cū eſau fratre tuo: ⁊ dicētē ei. Affer michi de venatiōe tua et fac cibos vt comedā: ⁊ bn̄dicā tibi corā dn̄o anteq̄ moriar. Nūc ergo fili mi acquieſce cōſilijs meꝭ: et pergens ad gregē affer michi duos edos optimos vt faciā ex eis eſcas patri tuo: q̄bꝰ libēter veſcitur: quas cū intuleris et comederit benedicat tibi priuſq̄ moriat̄. Cui ille rn̄dit. Noſti: qḋ eſau frater meus homo piloſꝰ ſit: et ego lenis? Si attrectauerit me pater meꝰ ⁊ ſēſerit: timeo ne putet ſibi me voluiſſe illudere ⁊ inducat ſuꝑ me maledictionē ꝓ bn̄dictione. Ad quem mat̄. In me ſit ait iſta maledictio fili mi tantū audi vocē meā et pergens affer que dixi. Abijt ⁊ attulit deditq̄ matri Parauit illa cibos ſicut velle nouerat patrē illiꝰ: ⁊ veſtibꝰ eſau valde bonis quas apud ſe domi habebat induit eū. Pelliculaſq̄ edoꝝ circūdedit manibꝰ ⁊ colli nuda protexit: deditq̄ pulmentū ⁊ panes quos coxerat tradidit Quibꝰ illatis dixit: pater mi. At ille reſpondit. Audio. Quis es tu fili mi? Dixitq̄ iacob. Ego ſum eſau primogenitꝰ tuus: feci ſicut p̄cepiſti michi. Surge: ſede ⁊ comede de venatiōe mea vt bn̄dicat michi aīa tua. Rurſūq̄ yſaac ad filiū ſuū Quomodo inquit tam cito inuenire potuiſti fili mi Qui reſpōdit: volūtas dei fuit: vt cito occurreret michi quod volebā. Dixitq̄ yſaac. Accede huc vt tangā te fili mi: et probē vtrum tu ſis filiꝰ meus eſau aut non. Acceſſit ille ad patrem ⁊ palpato eo dixit yſaac. Vox quidē vox iacob eſt: ſed manꝰ: manꝰ ſunt eſau. Et nō cognouit eū q2 piloſe manus ſimilitudinem maioris expreſſerant. Benedicens ergo illi: ait. Tu es filius meꝰ eſau. Reſpondit. Ego ſum. At ille. Affer michi īquit cibos de venatione tua fili mi: vt benedicat tibi anima mea Quos cū oblatos comediſſet obtulit ei etiā ⁊ vinū. Quo hauſto dixit ad eum. Accede ad me: et da michi oſculū fili mi. Acceſſit ⁊ oſculatꝰ ē eū. Statimq̄ vt ſenſit veſtimētoꝝ illi⁹ fragrãtiã: bñdicẽs illi ait. Ecce odoꝛ filij mei ſicut odoꝛ agri pleni: cui bñdixit dñs. Det tibi de⁹ de roꝛe celi ⁊ de pĩguedine terre habũdãtiã frumẽti vini ⁊ olei et ſeruiãt tibi populi et adorẽt te trib⁹. Eſto dñs fratrũ tuoꝝ: ⁊ icuruẽtur ante te filij matrꝫ tue. Qui maledixerit tibi ſit ille maledict⁹: ⁊ q̇ benedixerit tibi bñdictionib⁹ repleat̃. Vix yſaac ſermonẽ impleuerat: ⁊ egreſſo iacob foꝛas venit eſau Coctoſq̃ de venatione cibos ĩtulit patri: dicẽs. Surge pater mi: et comede de venatione filij tui vt benedicat michi aĩa tua Dixitq̃ illi yſaac Quis enim es tu? Qui reſpõdit. Ego ſũ fili⁹ tu⁹ pꝛimogenitus eſau. Expauit yſaac ſtupoꝛe vehemẽti et vltra q̃ credi poteſt admirãs ait. Quis igitur ille eſt: qui dudũ captã venationẽ attulit michi: ⁊ comedi ex oĩbus priuſq̃ tu venires? Bñdixiq̃ ei: et erit bñdict⁹. Auditis eſau ſermonibus patris: irrugijt clamoꝛe magno: et conſternatus ait. Benedic etiã et michi: pater mi. Qui ait Venit germanus tuus fraudulenter: et accepit bñdictionẽ tuã At ille ſubiũxit. Iuſte vocatũ eſt nomẽ ei⁹ iacob ſupplãtauit enĩ me: en altera vice. Pꝛimogenita mea ante tulit: et nunc ſecũdo ſurripuit bñdictionem meã. Rurſũq̃ ad patrẽ Nũquid nõ reſeruaſti ait ⁊ michi benedictionem? Reſpõdit ei yſaac Dñm tuũ illũ ꝯſtitui ⁊ oẽs fratres ei⁹ ſeruituti illi⁹ ſubiugaui. Frumẽto ⁊ vino ſtabiliui eũ ⁊ tibi poſt hec fili mi vltra q̇d faciã? Cui eſau Nũ vnã inquit tãtum bñdictionẽ habes pater? Michi quoq̃ obſecro vt bñdicas. Cũq̃ eiulatu magno fleret: motus yſaac: dixit ad eum. In pĩguedine terre ⁊ in roꝛe celi de ſuper: erit bñdictio tua. Gradale.

Bonum eſt confiteri dño ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Ad annunciandũ mane miam tuam et veritatẽ tuã per noctẽ. ¶ S. lucã. xv.

IN illo tp̃e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis Homo q̇dã habuit duos filios et dixit adoleſcentioꝛ ex illis pr̃i. Pater da michi poꝛtionẽ ſubſtãtie: q̇ me contingit. Et diuiſit illꝫ ſubſtãtiã. Et nõ poſt multos dies: congregatis oĩbus: adoleſcẽtioꝛ filius peregre pfect⁹ eſt ĩ regionẽ lõginquã: et ibi diſſipauit ſubſtãtiã ſuã viuẽdo luxurioſe. Et poſtq̃ oĩa conſũmaſſet: fctã eſt fames valida ĩ regiõe illa: ⁊ ipſe cepit egere. Et abijt et adheſit vni ciuiũ regionis illi⁹: et miſit illũ ĩ villam ſuam: vt paſceret poꝛcos. Et cupiebat implere vẽtrẽ ſuum de ſiliquis quas poꝛci manducabant: ⁊ nemo illi dabat. In ſe aũt reuerſ⁹ dixit. Quanti mercẽnarij in domo pr̃is mei abundãt panibus: ego autem hic fame pereo. Surgã ⁊ ibo ad patrẽ meũ: et dicã illi. Pater peccaui in celũ ⁊ coꝛã te: iam nõ ſum dign⁹ vocari fili⁹ tu⁹. Fac me: ſicut vnũ de mercẽnarijs tuis. Et ſurgens: venit ad patrẽ ſuũ. Cum autem adhuc lõge eſſet: vidit illum pater ipſius et mĩa motus eſt. Et accurrẽs cecidit ſuper collũ ei⁹: ⁊ oſculat⁹ eſt eum. Dixitq̃ ei fili⁹. Pater peccaui in celum ⁊ coꝛam te: ⁊ iam nõ ſum dignus vocari filius tu⁹. Dixit autẽ pater: ad ſeruos ſuos. Cito pꝛoferte ſtolam pꝛimam et induite illum: ⁊ date anulũ in manũ ei⁹ et calciamẽta ĩ pedes. Et adducite vitulum ſaginatũ: ⁊ occidite ⁊ mãducemus et epulemur: qꝛ hic fili⁹ meus moꝛtu⁹ erat ⁊ reuixit: perierat ⁊ inuẽtus eſt. Et ceperũt epulari Erat autem filius eius ſenioꝛ in agro. Et cum veniret et appꝛopinquaret domui: audiuit symphoniā et chorum. Et vocauit vnum de seruis: et interrogauit q̄ hec essēt. Isqꝫ dixit illi. Frater tuus venit: ⁊ occidit pater tuꝰ vitulum saginatū: quia saluum illū recepit. Indignatus est autē: et nolebat itroire. Pater vero illius egressus cepit rogare illū. At ille respōdēs: dixit patri suo. Ecce tot ānis seruio tibi: ⁊ nūq̄ mandatum tuū preteriui ⁊ nunq̄ dedisti michi edū vt cum amicis meis epularer. Sed postq̄ hic filiꝰ tuus q̄ deuorauit substantiā suā cū meretricibꝰ venit: occidisti ei vitulum saginatū. At ip̄e dixit illi. Fili tu semper mecum es: ⁊ oīa mea tua sūt. Epulari aūt ⁊ gaudere oportebat qr frater tuꝰ hic mortuꝰ fuerat et reuixit. Perierat: et inuētus est. Offertoriū. Illumina oculos meos ne vnquam obdormiam ī morte nequando dicat inimicus meꝰ preualui aduersus eum. Secreta.

His sacrificijs dñe q̄s concede placatus vt qui proprijs oramꝰ absolui delictis: nō grauemur externis. Per dominū. Cōmunio. Oportet te fili gaudere quia frater tuus mortuus fuerat ⁊ reuixit perierat et inuētꝰ est. Postcōmunio.

Sacramenti tui dñe diuina libatio penetralia nostri cordis infundat ⁊ sui participes potēter efficiat. Per. Super populum.

Familiam tuam q̄s dñe continua pietate custodi vt que in sola spe gratie celestis innitit: celesti etiā protectione muniatur. Per dominum ¶ Dominica. tertia. xl.

Oculi mei semp̄ ad dominū qr ipse euellet de laqueo pedes meos: respice in me et miserere mei: quoniam vnicus: ⁊ pauper sū ego. Ps. Ad te dñe leuaui animā meam: deus meus in te confido nō erubescam. Oratio.

Quesumꝰ omnipotēs deꝰ vota hūiliū respice: atqꝫ ad defensionē nostrā dexterā tue maiestatꝭ extēde. Per do. ¶ Ad ephesios. ix.

Fratres. Estote imitatores dei sicut filij carissimi et ambulate in dilectione: sicut ⁊ christꝰ dilexit nos ⁊ tradidit semetipsū p̄ nobis oblationē et hostiam deo in odorem suauitatis. Fornicatio autem et omnis immūdicia aut auaricia: nec nominetur ī vobis: sicut decet sctōs. Aut turpitudo aut stultiloquiū aut scurrilitas que ad rē non pertinet: sꝫ magis gratiarum actio. Hoc autem scitote itelligentes quod omnis fornicator aut immundus aut auarus q̄d est ydolorum seruitus: non habet hereditatē in regno xp̄i et dei. Nemo vos seducat: inanibꝰ verbꝭ. Propter hec enim venit ira dei: in filios diffidētie. Nolite ergo effici p̄ticipes eorū. Eratis enim aliq̄n tenebre nūc autē lux in dño: vt filij lucis ambulate. Fructꝰ enī lucis est in oī bonitate: et iusticia et veritate. Grad. Exurge domine non preualeat homo iudicentur gētes in conspectu tuo. Vsus. In conuertendo inimicum meum retrorsum infirmabuntur ⁊ perient a facie tua. Tractus.

Ad te leuaui oc̄los meos qui habitas ī celis. ℣. Ecce sicut oculi seruorum in manibus dñorū suorū. ℣. Et sicut oculi ancille ī manibꝰ dñe sue. Vsꝰ. Ita oculi nr̄i ad dñm deū nostrū donec misereat̄ nostri. ℣. Miserere nobis domine miserere nobꝭ. ¶ Secūdū lucā. xi.

In illo tp̄e. Erat iesus eijciēs demoniū: et illud erat mutū. Et cū eiecisset demoniū locutꝰ est mutus ⁊ admirate sūt turbe. Quidā aūt ex eis dixerūt. In beelzebub ꝑcipe demonioꝝ: eiicit demonia. Et alii tentātes: ſignum de celo q̄rebant ab eo. Ipſe autē vt vidit cogitationes eoꝝ: dixit eis. Omē regnū in ſeipſum diuiſum deſolabit᷑: ⁊ domus ſupra domū cadet. Si autē et ſathanas in ſeipſū diuiſus eſt: quō ſtabit regnū ipſi⁹ qꝛ dicitis in beelzebub eiicere me demonia. Si autē ego ī beelzebub eiicio demonia filii veſtri in quo eiiciūt? Ideo ipſi iudices veſtri erūt. Porro ſi ī digito dei eiicio demonia: ꝑfecto ꝑuenit in vos regnū dei. Cū autē fortis armat⁹ cuſtodit atriū ſuū: ī pace ſūt ea q̄ poſſidet. Si autē fortior illo ſuperueniēs vicerit eū: vniuerſa arma ei⁹ auferet in q̄bus ꝯfidebat: et ſpolia ei⁹ diſtribuet. Qui nō eſt mecū: aduerſum me eſt. Et q̄ nō colligit mecū: diſpergit. Cū immūdus ſpiritus exierit ab hoīe: ambulat ꝑ loca inaquoſa: querens requiē et non inueniens dicit. Reuertar ī domū meā vnde exiui. Et cum venerit: inuenit eā vacantē: ſcopis mūdatā et ornatam. Et tūc vadit et aſſumit alios ſpūs ſecū nequiores ſe: ⁊ ingreſſi habitant ibi. Et ſunt nouiſſima hoīs illius: peiora prioribus. Factū eſt autē cū hec diceret: extollens vocē q̄dā mulier de turba dixit illi. Beatus vēter q̄ te portauit: et vbera q̄ ſuxiſti. At ille dixit. Quinimo: beati qui audiūt verbū dei: et cuſtodiūt illud. Offertorium. Iuſticie dñi recte letificātes corda: et dulciora ſuper mel et fauū: nam et ſeruus tu⁹ cuſtodiet ea. Secreta.

Hec hoſtia q̄s dñe emūdet noſtra delicta: ⁊ ad ſacrificiū celebrādū ſubditoꝝ tibi corpora mētesq̧ ſanctificet. Per. Cōio. Paſſer inuenit ſibi domū ⁊ turtur nidum vbi reponat pullos ſuos altaria tua dñe virtutum rex meus ⁊ deus meus: beati q̄ habitāt in domo tua in ſecła ſecłi laudabūt te. Poſtcōio.

A Cunctis nos dñe reatibus ⁊ periculis propiciatus abſolue quos tanti myſterii tribuis eſſe ꝑticipes. Per do. ¶ Feria .v. Offi.

In deo laudabo vbū in dño laudabo ſermonē ī deo ſperaui: nō timebo quid faciat michi homo. ℣ Miſerere mei deus quoniam conculcauit me homo: tota die impugnans tribulauit me. Oratio.

Cordibus noſtris q̄s dñe graciam tuā benign⁹ infunde: vt ſicut ab eſcis corporalib⁹ abſtinem⁹ ita quoq̧ ſenſ⁹ noſtros a noxiis retrahamus exceſſibus. Per dominum.

¶ Lectio libri regum quarti .v.

In diebus illis. Naamā princeps militie regis ſyrie: erat vir magn⁹ corā dño ſuo et honoratus. Per illū enī dedit dñs ſalutem ſyrie. Erat autē vir fortis et diues ſed leproſus. Porro de ſyria egreſſi fuerant latrunculi: et captiuam duxerant de terra iſrael puellam paruulā: que erat in obſequio vxoris naamā. Que ait ad dñam ſuā. Utinam fuiſſet dñs meus ad prophetā qui eſt in ſamaria: ꝑfecto curaſſet eum a lepra quā habet. Ingreſſus eſt itaq̧ naamā ad dñm ſuū: et nunciauit ei dicēs. Sic et ſic locuta eſt puella: de terra iſrael. Dixitq̧ ei rex ſyrie. Uade ⁊ mittā litteras: ad regē iſrael. Qui cū profectus eſſet et tuliſſet ſecū decē talēta argēti et ſex milia aureos ⁊ decē mutatoria veſtimētoꝝ detulit litteras ad regē iſrł in hec verba. Cū acceperis epiſtolam hanc ſcito q̄ miſerim ad te naamā ſeruū meū: vt cures eū a lepra ſua. Cumq̧ legiſſet rex iſrł litteras: ſcidit veſtimēta ſua dicēs. Nū q̄d de⁹ ego ſū vt occidere poſſim et viuificare: qꝛ iſte miſit ad me vt curē hoīem a lepꝛa ſua? Aīaduertite ⁊ videte: quot occaſiōes ꝗrat aduerſū me. Quō cū audiſſet heliſe⁹ vir dei ſcidiſſe videlicet regē iſrł veſtimenta ſua: miſit ad eū dicēs. Cur ſcidiſti veſtimēta tua? Veniat ad me: ⁊ ſciat ꝓphetam eſſe in iſrael. Venit ergo naamā cū equis et currib⁹: et ſtetit ad hoſtiū dom⁹ heliſei. Miſit qꝫ ad eū heliſeus nūciū ſuū dicens Vade ⁊ lauare ſepties ī ioꝛdane: et recipiet ſanitatē caro tua: atqꝫ mūdaberis. Iratus naamā: recedebat dicens. Putabā quod egrederetur ad me: et ſtās inuocaret nomē dñi dei ſui et tāgeret manu ſua locum lepꝛe et curaret me. Nūquid nō melioꝛes ſunt abana et pharphar fluuij damaſci oībus aquis iſrael: vt lauer in eis et munder? Cum ergo vertiſſet ſe et abiret indignans: acceſſerunt ad eum ſerui ſui: ⁊ locuti ſunt ei. Pater: ⁊ ſi rē grandē dixiſſet tibi ꝓpheta: certe facere debueras. Quāto magis qꝛ nūc dixit tibi lauare et mundaberis. Deſcendit ergo ⁊ lauit ī ioꝛdane ſepties iuxta ſermonē viri dei: ⁊ reſtituta ē caro ei⁹ ſicut caro pueri paruuli: et mūdatus eſt a lepꝛa. Reuerſuſqꝫ ad virū dei cū vniuerſo comitatu ſuo: venit et ſtetit coꝛā eo et ait. Vere ſcio ꝙ non ſit alius deus in vniuerſa terra: niſi tantum dñs deus iſrael. Gradale. Deus vitam meā annunciaui tibi poſuiſti lachꝛymas meas in conſpectu tuo. ꝟ⁹. Miſerere michi domine quoniam conculcauit me homo tota die bellās tribulauit me. ¶ Secūdum lucam. iiij.

In illo tēpoꝛe. Dixerūt phariſei ad ieſum. Quanta audiuimus facta in capharnaū: facet hic in patria tua. Ait aūt. Amē dico vobis: quia nemo pꝛopheta acceptus eſt ī patria ſua In veritate dico vobis: qꝛ multe vidue erāt ī dieb⁹ helie in iſrael quādo clauſum eſt celū annis trib⁹ et menſib⁹ ſex cū facta eſſet fames magna ī omni terra: et ad nullā earū miſſ⁹ eſt helyas niſi in ſareptā ſydonie: ad mulierem viduā. Et multi lepꝛoſi erāt ī iſrł ſub heliſeo pꝛopheta: et nemo eoꝛū mūdatus eſt niſi naamā ſyꝛus. Et repleti ſunt oēs in ſynagoga ira: hec audiētes. Et ſurrexerūt ⁊ eiecerūt eū extra ciuitatē ⁊ duxerūt illū vſqꝫ ad ſupercilium mōtis ſuper quem ciuitas illoꝝ erat edificata: vt pꝛecipitarent eū. Ipſe autē tranſiēs per mediū illoꝛū ibat. Offertoꝛiū. Exaudi deus oꝛationē meā: intende in me et exaudi me. Secreta.

Mun⁹ quod tibi dñe noſtre ſeruitutis offerimus: tu ſalutare nobis perfice ſacramentū. Per. Cōio. Quis dabit ex ſyon ſalutare iſrael cum auerterit dñs captiuitatem plebis ſue exultabit iacob et letabitur iſrael. Poſtcommunio.

Preſta qs omnipotens et miſericoꝛs deus: vt que oꝛe contigimus: pura mente capiamus. Per dominū. ¶ Super populum.

Subueniat nobis qs domine miſericoꝛdia tua: vt ab imminentib⁹ noſtroꝛum peccatoꝛū periculis: te mereamur pꝛotegēte ſaluari. Per. ¶ Feria tercia. Offm.

Ego clamaui qm̄ exaudiſti me deus inclina aurē tuā et exaudi verba mea cuſtodi me dñe vt pupillā oculi ſub vmbꝛa alarū tuarū ꝓtege me. p̄s. Exaudi dñe iuſticiā meā: intende depꝛecationem meam. Oꝛatio.

Exaudi nos oīpotēs ⁊ miſericoꝛs deus: ⁊ continētie ſalutaris pꝛopici⁹ nobis dona cōcede. Per dñm. ¶ Lectio libri regū. iiij. c. iiij.

IN diebus illis. Mulier quedam clamauit ad heliſeū prophetam dicens. Seruꝰ tuꝰ vir meꝰ mortuus eſt: et tu noſti quia ſeruꝰ tuus fuit timens deum Et ecce creditor venit vt tollat duos filios meos ad ſeruiendum ſibi. Cui dixit heliſeus. Quid vis vt faciā tibi? Dic michi quid habes in domo tua? At illa reſpondit. Non habeo ancilla tua quicquā in domo mea: niſi parū olei quo vngar. Cui ait. Uade ⁊ pete mutuo ab oībꝰ vicinis tuis vaſa vacua non pauca: ⁊ ingredere ⁊ claude oſtiū cū intrinſecꝰ fueris tu et filij tui et mitte inde in vaſa oīa hec: ⁊ cū plena fuerint tolles. Iuit itaqꝫ mulier ⁊ clauſit oſtiū ſuper ſe et ſuper filios ſuos. Illi offerebāt vaſa: et illa infundebat. Cumqꝫ plena fuiſſent vaſa dixit ad filiū ſuum Affer michi adhuc vas. Et ille reſpōdit. Non habeo. Stetitqꝫ oleū. Uenit autem illa ⁊ indicauit homini dei. Et ille. Uade inq̄t vēde oleū et redde creditori tuo. Tu autem ⁊ filij tui: viuite de reliquo. Grad. Ab occultis meis munda me domine et ab alienis parce ſeruo tuo. V. Si mei nō fuerint dn̄ati tūc imaculatus ero ⁊ emūdabor a delicto maximo. ¶ Secūdum matheū. xviij.

IN illo tempore. Reſpiciēs ieſus i diſcipulos ſuos: dixit ſymoni petro Si peccauerit in te frater tuus: vade ⁊ corripe eū inter te et ipſum ſolū. Si te audierit: lucratus eris fratrem tuum. Si autem te non audierit: adhibe tecū adhuc vnū vel duos: vt in ore duorū vel trium teſtium ſtet omne verbum. Quod ſi nō audierit eos: dic eccleſie. Si autem eccleſiam non audierit: ſit tibi ſicut ethnicꝰ et publicanus. Amen dico vobis quecunqꝫ alligaueritis ſuper terrā: erunt ligata ⁊ in celis. Et quecūqꝫ ſolueritis ſuper terram: erūt ſoluta et i celis. Iterum dico vobis: quia ſi duo ex vobis cōſenſerint ſuper terram de omni re quācūqꝫ petierint fiet illis a patre meo: qui i celis eſt. Ubi enī ſunt duo vel tres congregati in nomine meo: ibi ſum in medio eorum. Tunc accedens petrus ad eum: dixit. Dn̄e quotiēs peccabit i me frater meus: dimittā illi vſqꝫ ſepties? Dicit illi ieſus. Nō dico tibi vſqꝫ ſepties: ſed vſqꝫ ſeptuagieſſepties. Offer. Dextera dn̄i fecit vtutē: dextera dn̄i exaltauit me nō moriar ſꝫ viuā et narrabo opa dn̄i. Secreta.

PEr hec veniat queſumus domine ſacramenta noſtre redemptionis effectus qui nos et ab humanis retrahat ſemper exceſſibus: et ad ſalutaria cuncta perducat. Per. Cōmunio. Domine quis habitabit in tabernaculo tuo: aut quis requieſcet in monte ſancto tuo qui ingreditur ſine macula et operatur iuſticiam. Poſtcommunio.

SAcris dn̄e myſterijs expiati et veniā conſequamur et gratiam. Per. ¶ Super populū. Oro.

TUa nos dn̄e protectione defende: et ab omni ſemper iniquitate cuſtodi. Per dominum.

¶ Feria quarta. Officium.

EGo autē in dn̄o ſperaui exultabo et letabor i tua miſericordia: quoniā reſpexiſti humilitatē meā. V. In te dn̄e ſperaui non cōfundar i eternū in iuſticia tua libera me. Oratio.

PReſta nobis queſumꝰ domine vt ſalutaribꝰ ieiunijs eruditi: a noxijs quoqꝫ vicijs abſtinētes: ꝓpiciationē tuā faciliꝰ īpetremus Per do. ¶ Lectō libri exodi. ij.

HEc dicit dn̄s deus. Honora patrē tuum et matrem tuam.

7

Vt ſis longeu⁹ ſuper terram quam dñs deus tuus dabit tibi. Nō occides: non mechaberis: non furtum facies nō loqueris cōtra proximū tuū falſum teſtimoniū. Nō concupiſces domū proximi tui: nec deſiderabis vxorem eius. Nō ſeruum non ancillā: non bouē non aſinū: nec omnia que illius ſunt. Cūctus autem populus audiebat voces et lampades et ſonitum buccine: mōtemq₃ fumigantem: & perterriti ac pauore cōcuſſi ſteterūt procul dicētes moyſi. Loquere tu nobis: et audiemus. Nō loquatur nobis dñs: ne forte moriamur. Et ait moyſes ad pplm̄. Nolite timere. Vt eni͂ probaret vos venit dñs: et vt terror illi⁹ eſſet in vobis: et non peccaretis Stetitq₃ populus de lōge: moyſes autem acceſſit ad caliginem in qua erat deus. Dixitq₃ preterea dominus ad moyſen. Hec dices filijs iſrael: vos vidiſtis quod de celo locutus ſim vobis. Non facietis deos argenteos: nec deos aureos facietis vobis. Altare de terra facietis michi: et offeretȝ ſuꝑ illud holocauſta et pacifica veſtra. Oues veſtras: et boues: in omni loco ī quo memoria fuerit: noīs mei. Gradua. Miſerere michi dñe qm̄ infirmus ſum ſana me dñe. ℣. Cōturbata ſūt oīa oſſa mea: & aīa mea turbata eſt valde. ¶ Secūdum matheum. xv.

IN illo tempore. Acceſſerunt ad ieſū ab hieroſolimis ſcribe & phariſei: dicentes. Quare diſcipuli tui tranſgrediūtur traditionem ſeniorum? Non enim lauant manus ſuas: cum panem manducant. Ipſe autem reſpōdens: ait illis. Quare et vos tranſgredimini mandatū dei: propter traditionem veſtram? Nam deus dixit. Honora patrē tuū et matrē. Et qui maledixerit patri vel matri morte moriet̄. Vos aūt dicitis. Quicunq₃ dixerit patri vel matri mun⁹ quodcūq₃ eſt ex me tibi proderit: & non honorificabit patrem ſuum et matrem ſuā: & irritum feciſtis mandatū dei propter traditionem veſtrā. Hypocrite: bene ꝓphetauit de vobis yſaias dicens. Populus hic labijs me honorat: cor autē eorum lōge eſt a me Sine cauſa autem colunt me: docētes doctrinas et mādata hominū. Et ꝯuocatis ad ſe turbis: dixit eis Audite: et intelligite: non quod intrat in os coinquinat hominē: ſed quod ꝓcedit de ore hoc coinquinat hominem. Tunc accedentes diſcipuli eius dixerūt ei. Scis quia phariſei audito hoc verbo ſcādalizati ſunt? At ille reſpondens: ait. Omnis plantatio quam nō plantauit pater meus celeſtis: eradicabitur. Sinite illos: ceci ſunt duces cecoꝝ Cecus ſi ceco ducatū preſtet: ambo in foueam cadunt. Reſpōdens autem petr⁹: dixit ei. Ediſſere nobis parabolam iſtam. At ille dixit. Adhuc & vos ſine intellectu eſtis? Nō intelligitis qꝛ omne quod in os intrat in ventrē vadit & ī seceſſū emittitur? Que autē procedūt de ore de corde exeūt: et ea ſunt q̄ coinq̄nāt hominē. De corde eni͂ exeunt cogitatiões male: homicidia: adulteria fornicationes: furta: falſa teſtimonia blaſphemie. Hec ſunt que coinquinant hominē. Non lotis autē manib⁹ māducare: nō coinquinat hoīem. Offer. Dñe fac mecū miām tuam: propter nomen tuum: qꝛ ſuauis eſt miſericordia tua. Secreta.

SVſcipe queſumus dñe preces populi tui cum oblationib⁹ hoſtiarum: et tua myſteria celebrātes: ab omnibus nos defende periculis. Per dñm. Cōmunio. Notas michi feciſti vias vite: adīplebis me leticia cū vultu tuo dñe. Poſtcōio.

Sanctificet nos queſumꝰ dñe qua paſti ſumus menſa celeſtis: et a cūctis erroribus expiatos ſupernis promiſſionibꝰ reddat acceptos. Per dñm. Super populū.

Concede queſumus omnipotens deus: vt qui protectionis tue gratiā querimus liberati a malis oībus ſecura tibi mēte ſeruiamus. Per. ¶ Feria .v. Officium.

Salus populi ego ſum dicit dominus de quacumqꝫ tribulatione clamauerint ad me: exaudiam eos et ero illorum dominus imperpetuum. Ps. Attendite popule meus legem meam: inclinate aurē veſtram in verba oris mei. Oratio.

Concede queſumus omps deus vt ieiuniorū nobis ſancta deuotio ⁊ purificationē tribuat: ⁊ maieſtati tue nos reddat acceptos. Per. ¶ Lectō hieremie ꝓphete .vij.

In diebꝰ illis. Factū eſt verbum dñi ad me dicens. Sta in porta domꝰ dñi: et ꝑdica ibi verbum iſtud et dic. Audite verbū domini omnis iuda qui ingredimini per portas has vt adoretꝭ dominū. Hec dicit dñs exercituū: deꝰ iſrael. Bonas facite vias vr̄as et ſtudia veſtra: ⁊ habitabo vobiſcū in loco iſto. Nolite confidere in verbꝭ mēdacij dicentes. Templum dñi: templum dñi: templum dñi eſt. Quoniā ſi benedixeritis vias veſtras ⁊ ſtudia veſtra: ſi feceritis iudicium īter virum ⁊ proximum eius: ⁊ aduene pupillo ⁊ vidue non feceritis calumniam nec ſanguinem innocētem effuderitꝭ i loco hoc: et poſt deos alienos nō ambulaueritis i malum vobiſmetipſis: habitabo vobiſcum in loco iſto: in terra quā dedi patribus veſtris: a ſeculo et vſqꝫ in ſeculum. Dicit dominus omnipotēs. Graduale. Oculi oīm i te ſperāt dñe: et tu das illis eſcā i tēpore oportuno. ℣. Aperis tu manū tuā et imples omne animal benedictiōe.

¶ Secundum iohannem .vi.

In illo tēpore. Dixit ieſꝰ turbis iudeorū. Operamini non cibū qui perit: ſed qui permanet in vitam eternā: quam filiꝰ hominis dabit vobis. Hūc enim deus pater ſanctificauit. Dixerūt ergo ad eū. Quid faciemus vt operemur opera dei? Reſpōdit ieſus: et dixit eis. Hoc eſt opꝰ dei vt credatis i eū quē miſit ille. Dixerūt ergo ei. Quod ergo facis ſignū vt videamus ⁊ credamꝰ tibi? Quid operarꝭ? Patres nr̄i māducauerūt manna in deſerto ſicut ſcriptū eſt. Panē de celo dedit eis māducare. Dixit ergo eis ieſus. Amē amē dico vobis: nō moyſes dedit vobis panē de celo: ſed pater meus dat vobis panem de celo verum. Panis enim dei eſt: qui deſcendit de celo: et dat vitam mūdo. Dixerunt ergo ei. Domine da nobis hūc panem. Dixit autem eis ieſus. Ego ſum panis vite. Qui venit ad me: nō eſuriet. Et qui credit in me non ſitiet vnquam. Offerto. Si ābulauero i medio tribulatōis viuificabis me dñe: et ſuper irā inimicorū meorū extēdes manū tuā ⁊ ſaluū me fecit dextera tua. Secreta.

Hec nos q̄ſumus dñe ad ſancta miſteria purificatis mentibꝰ accedere vt tibi ſemꝑ cōpetēs deferamꝰ obſequū. Per d. Cōio. Tu mandaſti mādata tua cuſtodiri nimis vtinā dirigāt vie mee ad cuſtodiēdas iuſtificatiōes tuas. Poſtc.

Sacramenti tui domine veneranda perceptio: et miſterio nos mundet effectu: ⁊ perpetua virtute deſēdat. Per d. Sup ppl̄m.

Subiectum tibi populum que ſumus domine propiciatio celeſtis amplificet: ⁊ tuis faciat ſemper ſeruire mādatis. Per dominū

¶ Feria ſexta. Officium.

Fac mecum domine ſignum in bonum vt videāt qui me oderunt et confundantur: quoniā tu domine adiuuiſti me: et conſolatus es me. Ps Inclina dñe aurē tuā, ⁊ exaudi me: qm̄ inops et pauper ſum ego. Oratio.

Ieiunia noſtra queſum⁹ dñe benigno fauore proſequere: vt ſicut ab alimētis abſtinemus in corpore: ita a vicijs ieiunem⁹ i mēte. Per. ¶ Lectio libri numeri. xx.

In diebus illis. Conuenerūt filij iſrael ad moyſen et aarō: et verſi in ſeditionem dixerūt. Da nobis aquā: vt bibamus. Ingreſſiq; moyſes ⁊ aaron dimiſſa multitudine ante tabernaculū federis corruerunt proni i terrā. Clamaueruntq; ad dñm atq; dixerunt. Dñe deus exaudi clamorem populi huius: et aperi eis theſaurum tuū: fōtem aque viue vt ſatiati ceſſet murmuratio eorum. Et apparuit gloria dñi ſuper eos. Locutuſq; eſt dominus ad moyſen dicēs. Tolle virgā et congrega populū tu et aaron frater tuus: ⁊ loquimini ad petrā coram eis ⁊ illa dabit aquas. Cumq; eduxeris aquam de petra: bibet omnis multitudo et iumenta eius Tulit ergo moyſes virgā q̄ erat in cōſpectu domini ſicut p̄ceperat ei: cōgregata multitudine āte petrā: dixitq; eis. Audite rebelles et icreduli. Nū de petra hac vobis aquā poterimus eijcere? Cumq; eleuaſſet moyſes manum percutiens virga bis ſilicem: egreſſe ſūt aque largiſſime: ita vt popul⁹ biberet ⁊ iumēta. Dixitq; dominus ad moyſen et aaron. Quia nō credidiſtis michi vt ſāctificaretis me coram filijs iſrael: nō itroducetis hos populos in terrā quā dabo eis. Hec eſt aqua contradictionis vbi iurgati ſūt filij iſrael contra dominum: ⁊ ſāctificatus eſt i eis. Gradu. In deo ſperauit cor meū et adiut⁹ ſū: et refloruit caro mea ⁊ ex volūtate mea ꝯfitebor illi. V. Ad te dñe clamabo de⁹ meus ne ſileas ne diſcedas a me.

¶ Secundum iohannem decimo.

In illo tempore. Opportebat ieſum tranſire per ſamariam Venit ergo i ciuitatē ſamarie que dicitur ſychar: iuxta p̄dium quod dedit iacob ioſeph filio ſuo Erat autem ibi fōs iacob. Ieſus autem fatigat⁹ ex itinere: ſedebat ſic ſupra fōtē. Hora aūt erat quaſi ſexta. Venit mulier de ſamaria haurire aquā Dixit ei ieſ⁹. Da michi bibere. Diſcipuli autem abierant in ciuitatē vt cibos emerēt. Dixit ergo ei: mulier illa ſamaritana. Quomodo tu iudeus cū ſis bibere a me poſcis q̄ ſum mulier ſamaritana? Non enī coutuntur iudei ſamaritanis. Reſpondit ieſ⁹ ⁊ dixit ei. Si ſcires donum dei et quis eſt qui dicit tibi da michi bibere: tu forſitā petiſſes ab eo et dediſſet tibi aquam viuā. Dicit ei mulier. Dñe neq; in quo haurias habes: et puteus alt⁹ eſt. Unde ergo habes aquā viuam? Nunq̄d tu maior es patre noſtro iacob: qui dedit nobꝫ puteum. Et ipſe ex eo bibit et filij ei⁹ et pecora ei⁹. Reſpondit ieſ⁹ et dixit ei. Omnis qui biberit ex aqua hac: ſitiet iterum. Qui autē biberit ex aqua quā ego dabo ei: nō ſitiet ineternum. Sed aqua quā ego dabo ei: fiet i eo fōs aque ſaliētis in vitam eternā. Dixit ad eum mulier. Domine da michi hanc aquam: vt non ſitiam: neq̧ veniam huc haurire. Dicit ei ieſus. Vade voca virum tuum et veni huc. Reſpondit mulier: et dixit Non habeo virum. Dicit ei ieſus. Bene dixiſti: quia non habeo virū Quinq̧ enī viros habuiſti: ⁊ nunc quem habes: nō eſt tuus vir. Hoc vere dixiſti. Dicit ei mulier Domine video quia propheta es tu. Patres noſtri in monte hoc adorauerunt: et vos dicitis quia hieroſolimis eſt locus vbi adorare oportet. Dicit ei ieſꝰ. Mulier crede michi: quia venit hora: quādo neq̧ ī monte hoc neq̧ in hieroſolimis adorabitis patrem. Vos adoratis qđ neſcitis: nos adoramꝰ quod ſcimus: quia ſalus ex iudeis eſt. Sed venit hora ⁊ nunc eſt quando veri adoratores adorabunt patrem in ſpiritu et veritate. Nam ⁊ pater tales querit: qui adorent eū. Spiritus eſt deus: et eos qui adorāt eū ī ſpiritu ⁊ veritate oportet adorare. Dicit ei mulier. Scio quia meſſias venit: q̄ dicitur chriſtꝰ Cum ergo venerit: ille nobis annunciabit omnia. Dicit ei ieſus Ego ſum: qui loquor tecum. Et continuo venerunt diſcipuli eius: ⁊ mirabātur quia cū muliere loquebatur. Nemo tamen dixit ei quid queris aut quid loquerꝭ cum ea. Reliquit ergo ydriam ſuā mulier: et abijt ī ciuitatem et dixit illis hominibꝰ. Venite ⁊ videte hominē qui dixit michi omnia quecūq̧ feci. Nūquid ipſe eſt chriſtꝰ? Et exierunt de ciuitate et veniebāt ad eū Interea rogabant eū diſcipuli: dicētes. Rabbi: manduca. Ille autem dixit eis. Ego cibū habeo mā ducare: quē vos neſcitis. Dicebāt ergo diſcipuli: ad inuicē. Nūquid aliq̄s attulit ei manducare? Dicit eis ieſꝰ. Meus cibus eſt vt faciam voluntatem eius qui miſit me vt ꝑficiam opus eius. Nonne vos dicitis quia adhuc quattuor mēſes ſūt et meſſis venit? Ecce dico vobis: leuate oculos veſtros ⁊ videte regiones quia albe ſunt iam ad meſſem. Et qui metit mercedē accipit: ⁊ cōgregat fructum in vitam eternam vt et qui ſeminat ſimul gaudeat: ⁊ qui metit. In hoc enim eſt verbum verum: quia alius eſt qui ſeminat: et aliꝰ eſt qui metit. Ego miſi vos metere: quod vos non laboraſtis. Alij laborauerūt: ⁊ vos in labores eorum introiſtis. Ex ciuitate autē illa multi crediderūt in eum ſamaritanorum: propter verbum mulieris teſtimonium perhibentis quia dixit michi oīa quecunq̧ feci. Cum veniſſent ergo ad illū ſamaritani: rogauerunt eum vt ibi maneret et manſit ibi duos dies Et multo plures crediderunt in eum propter ſermonem eius: et mulieri dicebant. Quia nō iam propter tuam loquelam credimus. Ipſi enim audiuimus ⁊ ſcimꝰ quia hic eſt vere ſaluator mūdi. Offer. Intende voci orationis mee rex meus et deus meus q̄m ad te orabo domine. Secreta.

REſpice domine propicius ad munera que ſacramus vt et tibi grata ſint: et nobis ſalutaria ſemper exiſtāt. Per do. Cōio. Qui biberit aquā quā ego do: dicit dñs ſamaritane: fiet in eo fons aq̄ ſalientis ī vitam eternā. Poſtcōmunio.

HUius nos domine perceptio ſacramenti mundet a crimine: ⁊ ad celeſtia regna ꝑducat. Per dominum. ¶ Super populum.

PReſta queſumꝰ omnipotens deus vt qui in tua protectione confidimus: cūcta nobis aduerſantia te adiuuāte vincamus. Per dominum. ¶ Sabbato. Officium.

VErba mea auribus percipe domine intellige clamoꝛē meum intende voci oꝛationis mee. Pſalmꝰ. Rex meus et deus meus. Oꝛatio.

PReſta queſumus omnipotēs deus: vt qui ſe affligendo carnem ab alimentis abſtinent: ſectādo iuſticiam a culpa ieiunent. Per

¶ Lectio danielis pꝛophete. xiij.

IN diebus illis. Erat vir ī babilone: et nomē eiꝰ ioachim. Et accepit vxoꝛem nomine ſuſannam filiam helchie pulchꝛā nimis et timentē dn̄m. Parentes enim illius cū eſſent iuſti: erudierūt filiā ſuā ſecundum legē moyſi. Erat autem ioachim diues valde: et erat ei pomerium vicinum domui ſue. Et ad ipſum cōfluebant iudei eo ꝙ eſſet honoꝛabilioꝛ omnium. Et conſtituti ſunt duo ſenes iudices ī anno illo: de quibus locutus eſt dn̄s: quia egreſſa eſt iniquitas de babilone a ſenioꝛibus iudicibus qui videbantur regere populū. Iſti frequētabant domū ioachim: ⁊ veniebāt ad eos omnes qui habebāt iudicia. Cum aūt populus reuertiſſet poſt meridiem: īgrediebatur ſuſanna: et deambulabat ī pomerio viri ſui. Et videbant eam ſenes quotidie ingredientē et deambulantē: et exarſerūt in concupiſcētia eiꝰ. Et auerterunt ſenſum ſuū: ⁊ declinauerūt oculos ſuos: vt non viderent celū: neqꝫ recoꝛdarentur iudicioꝛum iuſtoꝛum. Factum eſt autē vt obſeruarent diem aptū quādo eam poſſent inuenire ſolam: īgreſſa eſt aliquādo ſicut heri et nudiuſtercius: cum duabꝰ ſolis puellis: voluitqꝫ lauari ī pomerio. Eſtus qͥppe erat. Et nō erat ibi quiſquā pꝛeter duos ſenes abſconditos: et contemplantes eā. Dixit ergo puellis. Afferte michi oleum et ſmigmata: et oſtia pomerij claudite vt lauer. Cum autē egreſſe eſſent puelle: ſurrexerūt duo ſenes et accurrerunt ad eam et dixerunt. Ecce oſtia pomerij clauſa ſunt: et nemo nos videt. Quam obꝛem aſſentire nobis: et cōmiſcere nobiſcū. Quod ſi nolueris: dicemus teſtimoniū contra te ꝙ fuerit tecū iuuenis: et ob hāc cauſā emiſiſti puellas a te. Ingemuit ſuſanna et ait. Anguſtie michi ſunt vndiqꝫ. Si enim hoc egero moꝛs michi eſt. Si autem non egero: nō effugiam manus veſtras. Sed melius eſt michi abſqꝫ opere incidere in manꝰ veſtras: ꝗ̄ peccare in ꝯſpectu dn̄i. Et exclamauit voce magna ſuſanna. Exclamauerūt aūt et ſenes aduerſus eā. Cum autē audiſſent clamoꝛē in pomerio famuli domus irruerūt per poꝛticū: vt viderēt quidnā eſſet. Poſtꝗ̄ autē ſenes locuti ſunt erubuerunt ſerui vehemēter: quia nunꝗ̄ dictus fuerat ſermo huiuſce modi de ſuſanna. Et facta eſt dies craſtina. Cunqꝫ veniſſet populus ad virū eiꝰ ioachim: venerūt ⁊ duo pꝛeſbiteri pleni iniqua cogitatiōe aduerſus ſuſannā vt interficerent eā. Et dixerunt coꝛā populo. Mittite ad ſuſannā filiam helchie: vxoꝛem ioachim. Et ſtatim miſerunt. Et venit cum parentibꝰ et filijs: et vniuerſis cognatis ſuis. Flebant igitur ſui: et oēs qui nouerant eā. Conſurgentes autē duo pꝛeſbiteri in medio populi: poſuerunt manꝰ ſuper caput eiꝰ. Que flens ſuſpexit in celū. Erat enī coꝛ eiꝰ: fiduciam habēs ī dn̄o. Et dixerūt pꝛeſbiteri. Cū deambularemꝰ in pomerio ſoli: īgreſſa eſt hec cum duabus ſolis puellis: ⁊ clauſit oſtia pomerij ⁊ dimiſit puellas. Venitqꝫ ad eam adoleſcens qui erat abſconditus: et cū rubuit cum ea: porro nos cum eſſemus in angulo pomerij: videntes iniquitatem cucurrimus ad eos: ⁊ vidimꝰ eos pariter commiſceri. Et illum quidē nequiuimus cōprehēdere: q2 fortior nobis erat: ⁊ aperto oſtio exiliuit: hanc autē cum apprehendiſſemus: interrogauimꝰ quiſnam eſſet adoleſcens: et noluit indicare nobis. Huius rei teſtes ſumꝰ. Credidit eis multitudo quaſi ſenibus et iudicibus populi ⁊ condemnauerūt eam ad mortem. Exclamauit autem voce magna ſuſanna: et dixit. Deus eterne qui abſcōditorū es cognitor: q̄ noſti oīa anteq̄ fiāt tu ſcis q2 falſū tulerūt cōtra me teſtimoniū Et ecce morior cū nichil horū fecerim: que iſti malicioſe cōpoſuerūt aduerſū me. Exaudiuit autē dñs vocē eius. Cumq; duceretur ad mortem: ſuſcitauit deꝰ ſpiritū pueri iunioris cui nomē daniel. Et exclamauit voce magna. Mūdꝰ ego ſum: a ſanguine huius. Et conuerſus omnis populus ad eum: dixit. Quis eſt ſermo iſte quē tu locutus es? Qui cum ſtaret ī medio eorum ait. Sic fatui filij iſrael nō iudicātes neq; quod verum eſt cognoſcētes: cōdemnaſtis filiam iſrael. Reuertimini ad iudicium: quoniā falſum teſtimoniū locuti ſunt aduerſus eam. Reuerſus eſt ergo populus cum feſtinatiōe: ⁊ dixit ad eos daniel. Separate eos abinuicē procul et dījudicabo eos. Cum ergo diuiſi eſſent alter ab altero: vocauit vnum ex eis: et dixit ad eum. Inueterate dierū malorū: nunc venerūt peccata tua q̄ operabaris priꝰ: iudicans iudicia iniuſta: innocētes opprimēs et dimittens noxios dicente dño. Innocentē et iuſtū non interficies. Nūc ergo ſi vidiſti eā: dic ſub qua arbore videris eos colloquentes ſibi. Qui ait. Sub cino. Dixit autē daniel. Recte mentitus es in caput tuum. Ecce enim angelus domini accepta ſentētia ab eo: ſcindet te medium. Et amoto eo iuſſit venire alium. Et dixit ei. Semen chanaan ⁊ nō iuda: ſpecies decepit te ⁊ cōcupiſcētia ſubuertit cor tuū. Sic faciebatis filiabꝰ iſrael: et ille timentes loquebātur vobis. Sed non filia iuda: ſuſtinuit iniq̄tatem veſtram. Nunc ergo dic michi: ſub qua arbore cōprehenderis eos loquētes ſibi Qui ait. Sub prino. Dixit autē ei daniel. Recte mētitus es et tu in caput tuū. Manet enim angelus domini gladium habens: vt ſcindat te medium: et interficiat vos. Exclamauit itaq; omnis cetus voce magna: et benedixerunt deum: qui ſaluat ſperantes in ſe. Et conſurrexerunt aduerſus duos preſbiteros: cōuixerat enim eos daniel ex ore ſuo: falſū dixiſſe teſtimoniū. Feceruntq; eis ſicuti male egerāt aduerſus proximū: et interfecerūt eos. Et ſaluatꝰ eſt ſanguis innoxius: in die illa. Gradale. Si ambulem in medio vmbre mortis: non timebo mala quoniam tu mecum es domine. ℣. Virga tua et baculus tuus: ipſa me conſolata ſunt. ¶ Sequentia ſancti euangelij. Secundum iohannem. viij.

In illo tempore. Perrexit ieſus in montem oliueti: et diluculo iterum venit in templū. Et omnis populꝰ venit ad eum: et ſedens docebat eos. Adducunt autē ſcribe ⁊ pharisei mulierem in adulterio deprehēſam. Et ſtatuerūt eā in medio: ⁊ dixerunt ei. Magiſter. Hec mulier modo deprehēſa eſt in adulterio. In lege autē moyſes mādauit nobis huiuſmodi lapidare. Tu ergo quid dicis? Hec autem di cebant tentantes eū: vt poſſent accuſare eū. Jeſus autem inclinās ſe deorſum: digito ſcribebat in terra Cū autē perſeuerarent interrogātes eū: erexit ſe ⁊ dixit eis Qui ſine peccato eſt veſtrū: primus in illam lapidē mittat. Et iterū ſe inclinās ſcribebat in terra. Audientes autē vnus poſt aliū exibāt incipiētes a ſenioribꝰ. Et remanſit ſolus ieſus et mulier in medio ſtans. Erigens autē ſe ieſus: dixit ei. Mulier: vbi ſunt qui te accuſabāt? Nemo te cōdemnauit. Que dixit. Nemo domine. Dixit autem ei ieſꝰ. Nec ego te condēnabo. Vade et iam amplius noli peccare Offer. Greſſꝰ meos dirige dn̄e ſcd̄m eloq̄ū tuū: vt nō dn̄etur mei oīs īiuſticia dn̄e. Secreta.

COncede q̄s op̄s deus: vt huius ſacrificij munꝰ oblatū: fragilitatē noſtrā ab oī malo purget ſemper et muniat. Per. Cōio. Nemo te condemnauit mulier nemo dn̄e nec ego te condēnabo: iam amplius noli peccare. Poſtcōio.

QVeſumus op̄s deus: vt inter eius mēbra numeremur: cuius corpori cōmunicamus et ſanguini. Per eundem dominum.

¶ Super populum. Oratio.

PRetende dn̄e fidelibus tuis dexterā celeſtis auxilij: vt te toto corde perquirāt et q̄ digne poſtulant: cōſequi mereātur. Per do.

. Dominica quarta. xl. Officiū.

LEtare hieruſalem et cōuentū facite oēs q̄ diligitis eā gaudete cū leticia q̄ ī triſticia fuiſtis vt exultetis ⁊ ſatiemini ab vberibꝰ cōſolatiōis eiꝰ P. Letatꝰ ſū in his q̄ dicta ſunt michi: in domū dn̄i ibimus. Oratio.

COncede queſumus omnipotens deus: vt qui ex merito noſtre actiōis affligimur: tue gratie conſolatione reſpiremus. Per dominum. ¶ Ad galathas. iiij.

FRatres. Scriptū eſt quoniam abraham duos filios habuit: vnū de ācilla: ⁊ vnū de libera Sed qui de ancilla: ſecundū carnē natus eſt Qui autem de libera: per repromiſſionem: que ſunt per allegoriā dicta. Hec enī ſunt duo teſtamenta: vnū quidē in mōte ſyna in ſeruitutem generans: que eſt agar Syna enī mons eſt in arabia q̄ coniunctus eſt ei que nūc eſt hieruſalē et ſeruit cū filijs ſuis. Illa aūt que ſurſū eſt hieruſalē libera eſt que eſt mater noſtra. Scriptū eſt enī. Letare ſterilis que nō paris: erūpe et clama que nō parturis: qꝛ multi filij deſerte: magis q̄ eius que habet virum. Nos autē fratres ſecundū yſaac promiſſionis filij ſumꝰ. Sed quomodo tūc is q̄ ſecūdū carnē natus fuerat: perſequebatur eum qui ſecundum ſpiritū: ita ⁊ nunc. Sed quid dicit ſcriptura? Eijce ancillā et filium eius. Non enī heres erit filius ancille: cū filio libere. Itaq̄ fratres: nō ſumꝰ ancille filij: ſ; libere. Qua libertate: xp̄s nos liberauit. Grad. Letatꝰ ſum ī his q̄ dicta ſunt michi: in domū dn̄i ibimꝰ. V. Fiat pax in virtute tua et abundātia in turribus tuis. Tractus.

QVi confidūt ī dn̄o ſicut mōs ſyō: nō cōmouebit ī eternū q̄ habitat ī hiernſalē. V. Mōtes in circuitu eius: ⁊ dn̄s in circuitu populi ſui ex hoc nūc ⁊ vſq̄ in ſeculū.

¶ Secundum iohannem. vi.

IN illo tempore. Abijt ieſus trans mare galilee qđ eſt tiberiadis. Et ſequebatur eū multitudo magna: qꝛ videbāt ſigna que faciebat ſuper his qui infirmabantur. Subijt ergo in montem ieſus: et ibi ſedebat cum diſcipulis ſuis.

Erat autem proximum paſcha: dies feſtus iudeorum. Cum ſubleuaſſet ergo oculos ieſꝰ et vidiſſet quia multitudo maxima venit ad eum: dicit ad philippum. Unde ememꝰ panes vt manducent hi? Hoc autē dicebat: tentās eum. Ipſe enī ſciebat quid eſſet facturus. Reſpondit ei philippus. Ducentorum denariorum panes non ſufficiūt eis: vt vnuſquiſqꝫ modicum ꝗd accipiat. Dicit ei vnus ex diſcipulis eius andreas frater ſymonis petri. Eſt puer vnꝰ hic: qui habet quinqꝫ panes ordeaceos ⁊ duos piſces Sꝫ hec ꝗd ſūt īter tātos? Dixit ergo eis ieſꝰ: facite hoīes diſcumbere. Erat enī fenum multū ī loco. Diſcubuerūt ergo viri: numero quaſi quinqꝫ milia. Accepit ergo ieſꝰ panes: ⁊ cum gratias egiſſet diſtribuit diſcūbentibus. Similiter et ex piſcibꝰ: quātum volebant. Ut autem impleti ſunt: dixit diſcipulis ſuis. Colligite que ſuperauerunt fragmēta: ne pereant. Collegerunt ergo ⁊ impleuerūt duodecim cophinos fragmentorū: ex quinqꝫ panibus ordeaceis que ſuperfuerunt his qui manducauerūt. Illi ergo homīes cum vidiſſet quod fecerat ſignum: dicebant. Qꝛ hic eſt vere propheta: qui venturus eſt in mundum. Offertorium. Laudate dominum quia benignus eſt pſallite nomini eiꝰ quoniam ſuauis eſt omnia quecūqꝫ voluit fecit in celo et ī terra. Secreta.

Sacrificijs preſentibus domine queſumus intende placatus: vt et deuotioni noſtre proficiant et ſaluti. Per dominum. Communio. Hieruſalem que edificatur vt ciuitas cuius participatio eius in idipſum: illuc enim aſcenderunt tribus tribus domini: ad confitendum nomini tuo dn̄e. Poſtcōio.

Da nobis q̄s miſericors deus vt ſancta tua quibus inceſſanter explemur: ſinceris tractemus obſequijs et fideli mēte ſumamus. Per dn̄m. Feria ſecunda. Offīm.

Deus in nomine tuo ſaluū me fac: et in virtute tua iudica me: deꝰ exaudi orationem meam. Ps. Quoniam alieni īſurrexerūt aduerſū me ⁊ fortes q̄ſierūt aīam meā: ⁊ nō ꝓpoſuerunt deū ante conſpectū ſuū. Oro.

Preſta q̄s omnipotens deus vt obſeruationes ſacras annua deuotione recolētes ⁊ corpore tibi placeamꝰ et mente. Per dn̄m.

Lectio libri regum. xxxvii.

In diebus illis. Venerūt due mulieres meretrices ad regē ſalomonem: ſteteruntqꝫ coram eo. Quarū vna ait. Obſecro mi dn̄e: ego ⁊ mulier hec habitabamꝰ ī domo vna: et peperi apud eam in cubiculo. Tertia vero die poſtq̄ ego peperi: peperit et hec. Et eramꝰ ſimul: nulluſqꝫ alius in domo nobiſcum exceptis nobꝫ duabus. Mortuus eſt autem filius mulieris huius nocte: dormiēs quippe oppreſſit eum. Et conſurgens ītempeſte noctis ſilentio tulit filiū meum de latere meo ancille tue dormiētis et collocauit ī ſinu ſuo. Suum autē filiū qui erat mortuus: poſuit ī ſinu meo. Cumqꝫ ſurrexiſſem mane vt darem lac filio meo: apparuit mortuus. Quem diligētius ītuens clara luce: deprehendi non eſſe meum quem genuerā. Reſpōdit itaqꝫ altera mulier. Non eſt ita: ſed filiꝰ tuus mortuus eſt: meus autem viuit. Econtrario illa dicebat. Mentiris. Filius quippe meus viuit: et filiꝰ tuus mortuus eſt. Atqꝫ in hunc modū contendebant corā rege. Tunc rex ait. Hec dicit filius meꝰ viuit ⁊

filius tuus mortuꝰ eſt: ⁊ iſta reſpōdit non: ſed filiꝰ tuus mortuꝰ eſt: et filius meꝰ viuit. Dixit ergo rex. Afferte michi gladiū. Cūq; attuliſſēt gladiū corā rege ait. Diuidite īfantē viuū ī duas partes ⁊ date dimidiam partē vni: et dimidiā alteri. Dixit aūt mulier cuiꝰ filiꝰ erat viuus ad regem cōmota ſunt quippe viſcera eius ſuper filio ſuo. Obſecro dn̄e date illi infantē viuū: et nolite īterficere eū. Econtrario illa dicebat Nec michi nec tibi ſit: ſ; diuidatur. Reſpōdit rex et ait. Date huic infantem viuū: ⁊ non occidatur. Hec eſt enim mater eius. Audiuit itaq; omnis populus iudicium quod iudicaſſet rex: et timuerūt regem. Videntes ſapientiam dei eſſe ī eo: ad faciendum iudiciū. Grad. Eſto michi in deum protectorem: et in locum refugij vt ſaluū me facias. Vſ. Deus in te ſperaui domine non confundar ineternum.

¶ Secundum iohannem. ij.

In illo tēpore. Prope erat paſcha iudeoꝝ: ⁊ aſcendit ieſus hieroſolimā. Et inuenit ī templo vendētes boues ⁊ oues ⁊ colūbas: et nummularios ſedētes. Et cum feciſſet quaſi flagellū de funiculis: oēs eiecit de templo. Oues quoq; ⁊ boues et nummulariorum effudit es ⁊ mēſas ſubuertit: et his qui vēdebāt colūbas dicebat Auferte iſta hinc: ⁊ nolite facere domum patrꝫ mei: domū negociationis. Recordati vero ſūt diſcipuli eius: q2 ſcriptū erat zelus domus tue comedit me. Reſponderunt ergo iudei: ⁊ dixerunt ei. Quod ſignū oſtendis nobis quia hec facis? Reſpōdit ieſus et dixit eis. Soluite tēplū hoc: et ī tribus diebus excitabo illud Dixerūt ergo iudei. Quadragita et ſex ānis edificatum eſt templū hoc: et tu ī tribꝰ diebꝰ excitabis illud? Ille aūt dicebat: de tēplo corporis ſui. Cū ergo reſurrexiſſet a mortuis recordati ſūt diſcipuli eius quia hec dicebat. Et crediderūt ſcripture ⁊ ſermoni quē dixit ieſꝰ. Cū aūt eſſet hieroſolimꝫ ī die feſto: multi crediderūt in nōie eiꝰ vidētes ſigna q̄ faciebat. Ipſe aūt ieſus nō credebat ſemetipſum eis eo quod ipſe noſſet omnes: ⁊ quia opus ei non erat vt quis teſtimoniū perhiberet de homine. Ipſe enī ſciebat quid eſſet in homine. Offertoriū. Iubilate deo vniuerſa terra: iubilate deo vniuerſa terra: pſalmum dicite nomini eius: venite ⁊ audite ⁊ narrabo vobis oēs qui timetis deū: quanta fecit dominꝰ anime mee. Secreta.

Oblatum tibi domine ſacrificium viuificet nos ſemper et muniat. Per dominū. Cōmunio. Ab occultꝫ meis mūda me dn̄e: ⁊ ab alienis parce ſeruo tuo. Poſtcōio.

Sumptis dn̄e ſalutaribus ſacramentis: ad redemptionis eterne q̄s proficiamus augmētum Per dominum. ¶ Super populū.

Deprecationem noſtram queſumus domine benignus exaudi: et quibꝰ ſupplicandi preſtas affectū: tribue defenſiōis auxiliū. Per do. ¶ Feria tercia. Officium.

Exaudi deus orationem meam: ⁊ ne deſpexeris deprecationem meam: intende in me et exaudi me. Vs. Contriſtatꝰ ſū ī exercitatione mea et conturbatꝰ ſum: a voce inimici et a tribulatione pctōris. Oratio.

Sacre nobis queſumus domine obſeruationis ieiunia: et pie conuerſationis augmentum: et tue propiciationis continuum preſtent auxilium. Per dominum.

¶ Lectio libri exodi. xxxij.

IN diebus illis. Locutus eſt dominꝰ ad moyſen dicēs. Deſcende de monte: qꝛ peccauit populus tuꝰ quē eduxiſti de terra egypti. Receſſerūt cito de via quā oſtendiſti eis: feceruntq; ſibi vitulū cōflatilē: et adorauerūt atq; imolātes ei hoſtias dixerūt. Iſti ſunt dij tui iſrael: qui eduxerūt te de terra egypti. Rurſumq; ait dn̄s ad moyſen. Cerno quod populus iſte dure ceruicis ſit dimitte me vt iraſcatur furor meus cōtra eos: et deleā eos faciamq; te in gentem magnā. Moyſes aūt orabat dn̄m deū ſuū dicēs. Cur dn̄e iraſcitur furor tuus cōtra populū tuū: quem eduxiſti de terra egypti in fortitudine magna ⁊ manu robuſta? Ne q̄ſo dicāt egyptij: callide eos eduxit: vt īterficeret in mōtibꝰ ⁊ deleret de terra Quieſcat ira tua ⁊ eſto placabilis ſup neq̄tia ppl̄i tui. Recordare abrahā yſaac ⁊ iſrael ſeruorū tuorū: quibꝰ iuraſti per temetipſū dicens. Multiplicabo ſemen veſtrum ſicut ſtellas celi et vniuerſam terrā hanc de qua locutus ſū dabo ſemini veſtro ⁊ poſſidebitis eam ſemper. Placatuſq; eſt dn̄s: ne faceret malū quod locutus fuerat aduerſus populū ſuum. Et miſertus eſt populo ſuo: dn̄s deus nr̄. Grad Exurge dn̄e fer opem nobis et libera nos propter nomē tuum. Vꝰ Deus auribus noſtrꝭ audiuimus patres noſtri annunciauerunt nobis opus quod operatꝰ es in diebus eorum ét in diebus antiquis. ¶ Secundū iohannē. vij.

IN illo tempore. Iam die feſto mediante: aſcendit ieſus ī templū: et docebat. Et mirabātur iudei adiuicem dicentes. Quomodo hic litteras ſcit: cum nō didicerit? Reſpōdit eis ieſꝰ ⁊ dixit. Mea doctrina non eſt mea: ſed eius qui miſit me. Si quis voluerit voluntatem eius facere: cognoſcet de doctrina vtrum de deo ſit an ego a meipſo loquor. Qui a ſemetipſo loq̄tur gloriam propriam querit. Qui autem querit gloriam eius qui miſit illum: hic verax eſt: et iniuſticia in illo non eſt. Nonne moyſes dedit vobis legem: ⁊ nemo ex vobis facit legem? Quid me queritis interficere. Reſpondit ei turba: ⁊ dixit ei. Demoniū habes. Quis te querit interficere. Reſpondit ieſꝰ et dixit eis. Vnū opus feci: et oēs admiramini. Propterea moyſes dedit vobis circuncisionem: nō quia ex moyſe eſt: ſed ex patribus et ī ſabbato circūciditꝭ hominē. Si circūciſionē accipit homo ī ſabbato vt non ſoluatur lex moyſi: michi indignamini: quia totū hominē ſanū feci ī ſabbato Nolite iudicare ſecūdum faciem: ſed iuſtū iudiciū iudicate. Dicebāt ergo quidam ex hieroſolimis. Nōne hic eſt quem querebant interficere. Ecce palā loq̄tur: ⁊ nichil ei dicūt. Nunq̄d vere cognouerūt principes quia hic eſt chriſtus? Sed hunc ſcimꝰ vnde ſit: chriſtus aūt cū venerit: nemo ſcit vnde ſit. Clamabat ergo ieſus docens in templo: et dicēs. Et me ſcitis: et vnde ſim ſcitis. Et a meipſo non veni: ſed eſt verꝰ qui miſit me quem vos neſcitꝭ. Ego ſcio eū. Et ſi dixero quia neſcio eum: ero ſimilis vobis mendax. Sed ſcio eū: qꝛ ab ipſo ſum: et ipſe me miſit. Querebant ergo eū apprehēdere: ſed nemo miſit in illū manus: qꝛ nondū venerat hora eiꝰ. De turba autem multi crediderūt in eū. Offer Expectans expectaui dominum ⁊ reſpexit me: ⁊ exaudiuit deprecationē meam: ⁊ immiſit in os meum canticū nouū: hymnū deo nr̄o. Secr.

Hec hoſtia q̄s domine emũdet noſtra delicta: et ſacrificium celebrandũ ſubditorũ tibi corpora menteſq̄ ſctificet. Per. Cõis. Letabimur ĩ ſalutari tuo: ⁊ in nõie dñi dei nr̄i magnificabimur. Poſtcõ.

Huius nos dñe perceptio ſacramenti mundet a crimine et ad celeſtia regna perducat. Per dominum. ¶ Super populum.

Miſerere dñe populo tuo ⁊ cõtinuis tribulationib⁹ laborantem: propicius reſpirare concede. Per. ¶ Feria quarta. Officiũ.

Dum ſanctificatus fuero in vobis congregabo vos de vniuerſis terris: et effundam ſuper vos aquam mũdam: et mundabimini ab oĩb⁹ inquinamentis veſtris: ⁊ dabo vobis ſpiritum nouum. Ps. Benedicam dominum in omni tempore: ſemper laus eius in ore meo. Orem⁹. Sine Domin⁹ vobiſcum. Or.

Deus qui et iuſtis premia meritorũ ⁊ peccatoribus per ieiuniũ veniam prebes: miſerere ſupplicibus tuis: vt reatus noſtri cõfeſſio: indulgentiam valeat percipere delictorum. Per dominum. ¶ Lectio ezechielis ꝓphete. xxxvi.

Hec dicit dñs deus. Sanctificabo nomen meũ magnum: vt ſciãt gẽtes qꝛ ego dñs: cũ ſctificatus fuero ĩ vobis corã eis. Tollã quippe vos de gentibus: ⁊ congregabo vos de vniuerſis terris: ⁊ educam vos in terrã veſtram. Et effũdam ſuper vos aquam mundam: et mundabimini ab omnibus ĩquinamentis vr̄is: ⁊ ab vniuerſis ydolis veſtris mundabo vos. Et dabo vobis cor nouum ⁊ ſpiritum nouũ ponam in medio veſtri. Et auferã cor lapideum de carne veſtra: et dabo vobis cor carneum ⁊ ſpiritũ meum ponam in medio veſtri. Et faciam vt in preceptis meis ambuletis ⁊ iudicia mea cuſtodiatꝭ: et operemini. Et habitabitis ĩ terra quã dedi patribus veſtris: et eritis michi in populũ: et ego ero vobis in deũ. Dicit dñs: oĩps. Grad. Venite filij audite me: timorem dñi docebo vos. V. Accedite ad eũ ⁊ illuminamini: et facies veſtre non cõfundentur. Domin⁹ vobiſcũ. Oratio.

Preſta queſumus omnipotẽs deus vt quos ieiunia votiua caſtigant: ipſa quoq̄ deuotio ſctã letificet: vt terrenꝭ affectib⁹ mitigatis: facilius celeſtia capiamus. Per dñm. ¶ Lectõ eſaie ꝓphete. i.

Hec dicit dñs deus. Lauamini mundi eſtote auferte malum cogitationum veſtrarum ab oculis meis. Quieſcite agere peruerſe diſcite benefacere. Querite iudicium ſubuenite oppreſſo iudicate pupillo: defendite viduam: et venite et arguite me dicit dñs. Si fuerint peccata veſtra vt coccinum: quaſi nix dealbabuntur. Et ſi fuerint rubra quaſi vermiculus: velut lana alba erunt. Si volueritis et audieritis me: bona terre comedetis. Dicit dñs omnipotẽs. Gradale. Beata gens cuius eſt dñs deus eorum populus quem elegit dñs in hereditatem ſibi. V. Verbo domini celi firmati ſunt et ſpiritu oris ei⁹ omnis virtus eorum. Tractus. Dñe non ſecũdũ. ¶ Secũdũ iohãnẽ. ix.

In illo tempore. Preteriẽs ieſus: vidit hominẽ cecũ a natiuitate ſua. Et interrogauerũt eũ diſcipuli ei⁹. Rabbi: quis peccauit hic aut parentes ei⁹ vt cecus naſceretur? Reſpõdit ieſ⁹. Neq̄ hic peccauit neq̄ parẽtes eius: ſed vt manifeſtẽtur oꝑa dei ĩ illo. Me oportet operari opera eius qui miſit me donec dies eſt. Venit nox quando nemo poteſt operari: quādiu ī mūdo ſum: lux ſum mundi. Hec cū dixiſſet: expuit in terrā: et fecit lutū ex ſputo et liniuit lutum ſuper oculos ei⁹: ⁊ dixit ei. Vade et laua ī natatoria ſyloe: qđ interpretatur miſſus. Abijt ergo et lauit: et venit videns. Itaqꝫ vicini ⁊ qui viderāt eū prius quia mendicus erat: dicebāt Nonne hic eſt qui ſedebat ⁊ mendicabat? Alij dicebant quia hic eſt: alij autem nequaquam: ſed ſimilis eius eſt. Ille aūt dicebat: quia ego ſum. Dicebant ergo ei. Quomodo apti ſunt tibi oculi? Reſpōdit Ille homo qui dicitur ieſ⁹: lutum fecit ⁊ vnxit oculos meos: ⁊ dixit michi Vade ad natatoriam ſyloe: ⁊ laua. Et abij et laui: et vidi. Dixerūt ergo ei. Vbi eſt ille? Ait. Neſcio. Adducūt eū ad phariſeos: q̄ cecus fuerat. Erat autem ſabbatum quando lutum fecit ieſus: ⁊ aperuit oculos eius. Iterum ergo interrogabant eum phariſei: quomodo vidiſſet. Ille autem dixit eis. Lutum poſuit michi ſup̄ oculos: et laui ⁊ video. Dicebāt ergo ex phariſeis quidam. Non eſt hic homo a deo qui ſabbatum nō cuſtodit. Alij autem dicebant. Quomodo poteſt homo pctōr hec ſigna facere? Et ſciſma erat inter eos. Dicūt ergo ceco iterum. Tu quid dicis de eo: qui aperuit oculos tuos. Ille autem dixit Quia propheta eſt. Nō crediderūt ergo iudei de illo quia cecus fuiſſet et vidiſſet: donec vocauerūt parentes eius qui viderat. Et interrogauerunt eos: dicētes. Hic eſt fili⁹ veſter quē vos dicitis qꝛ cecus natus eſt. Quomodo ergo nūc videt? Reſponderunt eis parētes eius: et dixerunt. Scimus quia hic eſt filius noſter: et quia cecus nat⁹ eſt. Quomodo autem nunc videt nos neſcimus: aut quis aperuit oculos ei⁹. nos neſcim⁹. Ipſum interrogate. Etatem habet: ipſe de ſe loquatur. Hec dixerunt parentes eius: quia timebant iudeos. Iam enī conſpirauerant iudei: vt ſi quis eum confiteretur chriſtū extra ſynagogam fieret. Propterea parētes ei⁹ dixerūt: quia etatē habet: ipſum interrogate. Vocauerūt ergo rurſū hominē qui fuerat cecus: et dixerunt ei. Da gloriā deo. Nos ſcimus: qꝛ hic homo pctōr eſt. Dixit ergo ille. Si peccator eſt: neſcio. Vnum ſcio qꝛ cecus cū eſſem modo video. Dixerūt ergo illi. Quid fecit tibi. Quomodo aperuit tibi ocl'os? Rñdit eis Dixi vobis iam et audiſtis. Quid iterum vultis audire. Nunquid ⁊ vos vultis diſcipuli ei⁹ fieri. Maledixerunt ergo ei: et dixerunt. Tu diſcipulus illi⁹ ſis: nos aūt moyſi diſcipuli ſum⁹. Nos ſcimus: quia moyſi locutus eſt deus. Hunc aūt neſcimus vnde ſit. Reſpōdit ille homo: ⁊ dixit eis. In hoc enī mirabile eſt qꝛ vos neſcitis vnde ſit: ⁊ aperuit meos oculos Scimus autē qꝛ pctōres deus nō audit. Sed ſi quis dei cultor eſt et volūtatē eius facit hūc exaudit. A ſeculo nō eſt auditū qꝛ q̇s apuit oculos ceci nati. Niſi eſſet hic a deo: nō poterat facere q̄cq̄. Reſpōderūt ⁊ dixerūt ei. In peccatis nat⁹ es tot⁹: ⁊ tu doces nos? Et eiecerūt eum foras. Audiuit ieſus qꝛ eiecerūt eum foras: et cū inueniſſet eum dixit ei. Tu credis in filiū dei? Rñdit ille: et dixit. Quis eſt dñe: vt credam in eum. Et dixit ei ieſus. Et vidiſti eū: et qui loquitē tecū ipſe eſt. At ille ait. Credo dñe. Et procidēs: adorauit eū. Offerto. Bñdicite gentes dñm deū noſtrū: et obaudite vocē laudis eius: qui poſuit aīam meā ad vitam et nō dedit cōmoueri pedes meos: bñdict⁹ dñs qui āmouit deprecationē meā et miſericordiā ſuā a me. Secreta.

SUpplices te domine rogam⁹: vt his ſacrificijs peccata noſtra mundētur quia tunc nobis verā tribuis ⁊ mētis et corporis ſanitatem. Per. Cōio. Lutū fecit ex ſputo dñs ⁊ liniuit oclos meos ⁊ abij et laui et vidi et credidi deo. Poſtcō.

SAcramenta que ſumpſimus dñe deus noſter: et ſpiritualibus nos repleant alimentis: et corporalibus tueant̄ auxilijs. Per dominum. ¶ Super populum.

PAteant aures mīe tue domine precibus ſupplicantium: ⁊ vt petentib⁹ deſiderata cōcedas fac eos q̄ tibi ſūt placita poſtulare. Per dñm. ¶ Feria quīta. Officiū.

LEtetur cor querentium dominum querite dominū et confirmamini: querite faciem eius ſempp̄s. Cōfitemini dño ⁊ īuocate nomē ei⁹ annūciate īter gētes opera ei⁹. Oratio.

PReſta queſum⁹ dñe vt ſalutaribus ieiunijs eruditi: a noxijs quoqꝫ vicijs abſtinentes: propiciationē tuam facilius impetremus. Per. ¶ Lec. lib. regū. iiij. iiij.

IN dieb⁹ illis. Venit mulier ſunamitꝫ: ad heliſeū ꝓphetā in montē carmeli. Cūqꝫ vidiſſet eā vir dei econtra: ait ad giezi puerū ſuū. Ecce ſunamitis illa venit: vade ī occurſū ei⁹: et dic ei. Recte ne agitur circa te: ⁊ circa virū tuū: et circa filiū tuū? Que reſpondit. Recte. Cumqꝫ veniſſet ad virum dei in montē: apprehendit pedes ei⁹. Et acceſſit giezi vt ammoueret eā. Et ait homo dei. Dimitte eam: anima enim eius ī amaritudine eſt: ⁊ dñs celauit a me: ⁊ nō indicauit michi. Que dixit illi. Nunqd petiui filiū a dño meo. Nūquid nō dixi tibi ne illudas me. Et ille ait ad giezi. Accige lumbos tuos: et tolle baculū meum in manu tua ⁊ vade. Si occurrerit tibi homo nō ſalutes eum et ſi ſalutauerit te quiſpiā: non reſpondeas illi. Et pone baculū meū ſup faciē pueri. Porro mater pueri ait. Viuit dñs ⁊ viuit aīa tua nō dimittā te. Surrexit ergo: ⁊ ſecutus eſt eam. Giezi autē preceſſerat ante eos: et poſuerat baculum ſup faciem pueri: et nō erat vox neqꝫ ſēſus. Reuerſuſqꝫ eſt giezi ī occurſū eius ⁊ nunciauit ei dicens. Nō ſurrexit puer. Ingreſſuſqꝫ eſt heliſeus domum et ecce puer mortuus iacebat ī lectulo eius. Ingreſſuſqꝫ clauſit oſtium ſup ſe et ſuper puerum: et orauit ad dñm. Et aſcendit et incubuit ſuper puerū: poſuitqꝫ os ſuum ſuper os ei⁹: ⁊ oculos ſuos ſup oculos ei⁹: ⁊ manus ſuas ſuper manus eius. Et incuruauit ſe ſup puerū et calefctā eſt caro pueri. At ille reuerſus deambulabat in domo ſemel huc ⁊ illuc. Et aſcēdit ⁊ incuruauit ſe ſup eū ⁊ oſcitauit puer ſepties aperuitqꝫ oclos ſuos. At ille vocauit giezi et dixit ei. Voca ſunamitē hanc. Que vocata īgreſſa eſt ad eū Qui ait. Tolle filiū tuū. Venit illa et corruit ad pedes ei⁹: et adorauit ſuper terrā. Tulitqꝫ filium ſuum ⁊ egreſſa eſt. Heliſe⁹ vero reuerſ⁹ eſt in galgala. Grada. Reſpice dñe in teſtamentum tuū et animas pauperū tuorū ne obliuiſcaris in finē. V. Exurge domine et iudica cauſam tuam: memor eſto opprobrij ſeruorū tuorū. ¶ Scdm̄ iohannem. v.

IN illo tempore. Dixit ieſus turbis iudeorū. Pater meus vſqꝫ modo operatur: ⁊ ego operor. Propterea ergo magis querebant eū iudei interficere: quia non ſolū ſoluebat ſabbatum: ſed ⁊ patrē ſuū dicebat deum equalē ſe faciēs deo. Reſpōdit itaqꝫ ieſꝰ ⁊ dixit eis. Amē amen dico vobis: non poteſt filius a ſeipō facere quicquam: niſi quod viderit patrem facientem. Quecūqꝫ enim ille fecerit: hec et filiꝰ ſimiliter facit. Pater enim diligit filiū ⁊ oīa demonſtrat ei que ipſe facit. Et maiora his demōſtrabit ei opera: vt ⁊ vos miremini. Sicut enim pater ſuſcitat mortuos ⁊ viuificat ſic et filiꝰ quos vult viuificat. Neqꝫ eni pater iudicat quēꝙ ſed iudicium omne dedit filio: vt oēs honorificent filium: ſicut honorificant patrem. Qui non honorificant filium: non honorificāt patrem qui miſit illū. Amen amen dico vobis: quia qui verbum meū audit et credit ei qui me miſit: habet vitā eternā. Et ī iudiciū nō venit: ſꝫ trāſiet a morte in vitā. Amē amē dico vobis: qꝛ venit hora ⁊ nūc eſt: qñ mortui audiēt vocē filij dei: et q̇ audierint viuent. Sicut eni pater habet vitā in ſemetipſo: ſic dedit et filio vitā habere ī ſemetipſo. Et poteſtatē dedit ei iudiciū facere: qꝛ filiꝰ hominis eſt. Nolite mirari hoc quia venit hora ī qua omnes qui in monumentis ſunt audiēt vocē filij dei Et procedēt qui bona fecerūt: in reſurrectionē vite. Qui vō mala egerūt: ī reſurrectionē iudicij.. Offer.

Dñe ī auxiliū meū reſpice ꝯfundātur et reuereant̄ qui querunt aīam meam vt auferant eam. Secreta.

Purifica nos miſericors deꝰ: vt eccle tue p̄ces q̄ tibi grate ſunt pia munera deferētes fiant expiatis mentibus gratiores. Per.

Cōmunio. Dñe memorabor iuſticie tue ſoliꝰ deꝰ docuiſti me a iuuētute mea et vſqꝫ in ſenectā et ſeniū deus ne derelīquas me.. Poſtcōio.

Celeſtia dona capientibꝰ q̄s dñe nō ad iudiciū prouenire patiaris: qd̄ fidelibꝰ tuis ad remediū prouidiſti. Per. ¶ Sup ppłm.

Populi tui deus inſtitutor et rector peccata quibus impugnatur expelle: vt tibi ſemp placitꝰ: ⁊ tuo munimine ſit ſecurꝰ. Per dñm nr̄m. ¶ Feria ſexta. Officiū.

Meditatio cordis mei in conſpectu tuo ſemper: dñe adiutor meus et redēptor meus. Ps. Celi enarrāt gloriā dei: et opera manuum eius annunciat firmamentum. Oratio.

Deus qui ineffabilibꝰ mūdū renouas ſacramētis / preſta q̄s: vt eccliā tua ⁊ eternis pficiat īſtitutꝫ: ⁊ tp̄alibꝰ nō deſtituat̄ auxilijs. Per. ¶ Lectio libri regū. xvij.

In diebꝰ illis Egrotauit filiꝰ mulierꝫ matrisfamilie ⁊ erat lāguor fortiſſimꝰ ita vt nō remaneret in eo alitꝰ. Dixit ergo ad heliā. Quid michi ⁊ tibi vir dei? Ingreſſus es ad me vt rememorarent̄ iniq̄tates mee: et īterficeres filiū meū. Et ait ad eā helias. Da michi filiū tuū Tulitqꝫ eū de ſinu illiꝰ: ⁊ portauit eū ī cenaculū vbi ipſe manebat Et poſuit eū ſup lectū ſuū ⁊ clamauit ad dñm ⁊ dixit. Dñe deus meꝰ: etiā ne viduā hāc apud quā ego vtcūqꝫ ſuſtētor afflixiſti: vt interficeres filiū eiꝰ? Et expādit ſe atqꝫ mēſus eſt ſup puerū tribus vicibꝰ: clamauitqꝫ ad dñm ⁊ dixit. Dñe deus meꝰ: reuertat̄ obſecro aīa pueri huius: ī viſcera eius. Exaudiuit autē dñs vocē helie: et reuerſa ē aīa pueri intra eū: et reuixit. Tulitqꝫ helias puerꝫ ⁊ depoſuit eū de cenaculo ī inferiorē domū: ⁊ tradidit illū matri ſue. Et ait illi. En viuit filius tuꝰ. Dixitqꝫ mulier ad heliā. Nūc

In iſto cognoui q̄m vir dei es tu: et verbū dei ī oꝛe tuo verū eſt. Grad. Bonū eſt confidere in dño ꝙ̄ confidere in hoīe. V. Bonū eſt ſperare in dño ꝙ̄ ſperare ī pꝛīcipibꝰ. Tractꝰ. Dñe non. ¶ Secūdū iohānē. xvi.

IN illo tēpoꝛe. Erat quidā lāguens lazarus a bethania: de caſtello marie et marthe ſoꝛoꝝ eiꝰ. Maria aūt erat que vnxit dñm vnguēto: et extersit pedes eiꝰ capillis ſuis: cuiꝰ frater lazarꝰ infirmabatur. Miſerunt ergo ſoꝛoꝛes eiꝰ ad eū: dicētes Dñe: ecce quē amas īfirmatur. Audiens autem ieſus: dixit eis. Infirmitas hec non eſt ad moꝛtē: ſed ꝑ gloꝛia dei vt gloꝛificet̄ filius dei per eā. Diligebat autē ieſus marthā: et ſoꝛoꝛē eiꝰ mariā et lazarū. Vt ergo audiuit qꝛ infirmabatur: tūc quidē manſit in eodē loco duobus diebꝰ. Deinde poſt hec: dixit diſcipulis ſuis. Eamus ī iudeā iterū. Dicūt ei diſcipuli eius. Rabbi nunc querebāt te iudei lapidare et iterū vadis illuc. Reſpōdit ieſꝰ. Nonne duodeci hoꝛe ſunt diei? Si quis aūt ambulat in die non offendit: qꝛ lucē huius mundi videt. Si quis autē ambulauerit in nocte offendit: quia lux nō eſt in eo Hec ait et poſt hec dicit eis. Lazarꝰ amicꝰ noſter doꝛmit: ſed vado vt a ſomno excitem eum. Dixerunt ergo diſcipuli eius. Domine: ſi doꝛmit ſaluus erit. Dixerat aūt ieſus de moꝛte eiꝰ. Illi aūt putauerūt: ꝙ de doꝛmitione ſomni diceret. Tunc ergo dixit eis ieſus manifeſte. Lazarus moꝛtuꝰ eſt: et gaudeo pꝛopter vos vt credatis quoniam non eram ibi Sed eamus ad eū. Dixit ergo thomas qui dicitur didimus ad condiſcipulos. Eamꝰ ⁊ nos: ⁊ moꝛiamur cū eo. Venit itaq; ieſus: et inuenit eū quattuoꝛ dies iam in monumento habentem. Erat autē bethania iuxta hieroſolimam: quaſi ſtadijs quīdecim. Multi autem ex iudeis venerāt ad marthā et mariā: vt cōſolarentur eas de fratre ſuo. Martha aūt vt audiuit qꝛ ieſꝰ venit: occurrit ei. Maria aūt domi ſedebat Dixit ergo martha ad ieſū. Dñe ſi fuiſſes hic: frater meus non fuiſſet moꝛtuus. Sed ⁊ nūc ſcio: quia quecūq; popoſceris a deo: dabit tibi deus. Dicit illi ieſꝰ. Reſurget frater tuus. Dicit ei martha. Scio qꝛ reſurget in reſurrectiōe: ī nouiſſimo die. Dicit ei ieſꝰ. Ego ſum reſurrectio ⁊ vita. Qui credit in me etiā ſi moꝛtuus fuerit viuet. Et oīs q̇ viuit et credit ī me: nō moꝛiet̄ ineternum. Credis hoc? Ait illi. Vtiq; domine. Ego credidi qꝛ tu es chꝛiſtꝰ filius dei: qui in hūc mūdū veniſti Et cū hoc dixiſſet abijt et vocauit mariā ſoꝛoꝛē ſuā ſilētio dicēs. Magiſter adeſt: ⁊ vocat te. Illa aūt vt audiuit ſurrexit cito: ⁊ venit ad eū Nondū enī venerat ieſꝰ ī caſtellū: ſed erat adhuc ī illo loco vbi occurrerat illi martha. Iudei ergo q̇ erāt cū ea in domo et cōſolabātur eā de fratre ſuo: cū vidiſſent mariā qꝛ cito ſurrexit et exijt: ſecuti ſunt eā dicentes: qꝛ vadit ad monumētū: vt ploꝛet ibi. Maria ergo cū veniſſet vbi erat ieſus: videns eū cecidit ad pedes eius ⁊ dixit ei. Dñe ſi fuiſſes hic: nō eſſet moꝛtuus frater meus. Ieſus ergo videns eā ploꝛātem et iudeos qui venerāt cū ea ploꝛātes: īfremuit ſpū et turbauit ſemetipſm ⁊ dixit. Vbi poſuiſtis eū? Dicūt ei. Dñe veni ⁊ vide. Et lachꝛimatꝰ eſt ieſꝰ. Dixerūt ergo iudei. Ecce quomodo amabat eum. Quidam autē ex ipſis dixerūt Non poterat hic q̇ apuit oculos ceci nati: facere vt et hic nō moꝛeret̄? Ieſus aūt rurſum fremens in ſemetipſo: venit ad monumentū. Erat autē ſpelunca: & lapis ſuperpoſitus erat ei: et ait ieſ⁹ Tollite lapidem. Dicit ei martha: ſoror eius qui mortu⁹ fuerat. Domine iam fetet: quatriduanus enī eſt. Dixit ei ieſus. Nōne dixi tibi: qm̄ ſi credideris videbis gloriam dei? Tulerunt ergo lapidē. Ieſus autē eleuatis ſurſum oculis dixit. Pater tibi gratias ago: qm̄ exaudiſti me. Ego autē ſciebā: q2 ſemꝑ me audis Sed ꝓpter populū qui circūſtat dixi: vt credāt q2 tu me miſiſti. Hec cū dixiſſet voce magna clamauit. Lazare: veni foras. Et ſtatim prodijt qui fuerat mortuus ligat⁹ manus & pedes inſtitis: & facies illius ſudario erat ligata. Dixit eis ieſus. Soluite eum: & ſinite abire. Multi ergo ex iudeis qui venerāt ad mariam et martham: et viderant que fecit: crediderunt in eum. Offertorium. Populum humilem ſaluū facies domine: et oculos ſuperborū humiliabis quoniā quis deus preter te domine. Secreta.

Munera nos dn̄e q̄s oblata purificēt: et te nobis iugiter faciant eſſe placatum. Per do. Cōio. Videns dn̄s flentes ſorores lazari ad monumentum: lachrimatus eſt corā iudeis et clamabat lazare veni foras: et prodijt ligatis manibus et pedibus qui fuerat quatriduamus mortuus. Poſtcōmunio.

Hec nos q̄s dn̄e participatio ſacramēti: et a proprijs reatibus indeſinēter expediat: et ab oīb⁹ tueatur aduerſis. p. ¶ Sup ppl̄m.

Da queſumus omnipotens deus: vt qui infirmitatis noſtre conſcij de tua virtute confidimus: ſub tua ſemper protectione gaudeamus. Per dominū noſtrū.

¶ Sabbato. Officium.

Sitientes venite ad aquas: dicit dn̄s: et qui non habetis p̄cium venite bibite cū leticia. Ps. Attendite popule meus legem meā: inclinate aurē veſtram ī verba oris mei. Oratio.

Fiat queſumus domine per gratiā tuam fructuoſus noſtre deuotionis affectus: quia tūc nobis proderunt ſuſcepta ieiunia: ſi tue ſint placita pietati. Per do.

¶ Lectio yſaye prophete. xx.

Hec dicit dn̄s In tēpore placito exaudiui te: & ī die ſalutis auxiliat⁹ ſū tui Et ſeruaui te & dedi ī fedus ppl̄i: vt ſuſcitares terrā: et poſſideres hereditates diſſipatas. Vt diceres his q̄ vincti ſūt exite: et his q̄ ī tenebris ſūt reuelamini. Super vias paſcent: et in oīb⁹ planis erūt paſcua eoꝝ. Nō eſurient neq3 ſitiēt & nō percutiet eos eſt⁹ et ſol q2 miſerator eoꝝ reget eos & ad fōtes aquaꝝ potabit eos Et ponā oēs mōtes meos ī viā: & ſemite mee exaltabūtur. Ecce iſti de lōge venient: & ecce illi ab aquilōe & mari & iſti de terra auſtrali. Laudate celi et exultet terra iubilate mōtes laudē q2 cōſolatus eſt dn̄s ppl̄m ſuū: et pauperū ſuorū miſerebit. Et dixit ſyon. Dereliquit me dn̄s: et dn̄s oblit⁹ eſt mei Nūquid obliuiſci poteſt mulier infantē ſuum: vt nō miſereatur filio vteri ſui Et ſi illa oblita fuerit ego tamē nō obliuiſcar tui. Dicit dn̄s oip̄s. Grad. Tibi dn̄e derelictus eſt pauper: pupillo tu eris adiutor. V. Vt quid dn̄e receſſiſti lōge: deſpicis in oportunitatibus in tribulatione: dum ſuperbit impius incēditur pauper. ¶ Secundū matheū. viij.

In illo tēpore. Dicebat ieſus turbis iudeoꝝ Ego ſū lux mūdi. Qui ſequit̄ me non ambulat in tenebris: ſed habebit lumē vite Di xerūt ergo ei phariſei. Tu de teipſo teſtimoniū ꝑhibes: teſtimoniū tuū nō eſt verū. Reſpōdit ieſus: ⁊ dixit eis. Et ſi ego teſtimoniū ꝑhibeo de meipſo: verū eſt teſtimoniū meū: qꝛ ſcio vnde veni et quo vado: vos aūt neſcitis vnde veni aut quo vado. Vos ſecūdū carnem iudicatis: ego non iudico quēq̄. Et ſi iudico ego iudiciū meū verū eſt: qꝛ ſolus nō ſum: ſed ego ⁊ q̇ miſit me pater. Et ī lege veſtra ſcriptū eſt: qꝛ duoꝝ hoīm teſtimoniū verū eſt. Ego ſum q̇ teſtimoniū ꝑhibeo de meipſo: ⁊ teſtimoniū perhibet de me q̇ miſit me pater. Dicebant ergo ei. Vbi eſt pater tuus? Reſpōdit ieſus. Neq; me ſcitis: neq; patrem meū. Si me ſciretis: forſitā et patrē meū ſciretis. Hec verba locut⁹ eſt ieſus in gazophilatio docens in tēplo. Et nemo apprehendit eū: qꝛ nondū venerat hora ei⁹. De turba aūt multi crediderūt in eū. Offerto. Fact⁹ eſt dñs firmamētū meū ⁊ refugiū meū ⁊ liberator me⁹ ſperabo ī eū. Secreta.

Oblationib⁹ q̄s dñe placare ſuſceptis: ⁊ ad te noſtras etiam rebelles cōpelle propicius volūtates. Per. Cōio. Dñs regit me et nichil michi deerit in loco paſcue ibi me collocauit: ſuper aquā refectionis educauit me. Poſtcommunio.

Tua nos dñe q̄s purificent ſancta: et oꝑatione ſua: te nob̄ faciant eſſe placatū. P. Sup ꝑplm.

Deus qui ſperantibus in te miſereri potius eligis q̄ iraſci: da nobis digne flere mala que fecimus: vt tue conſolationis gratiam inuenire valeamus. Per dominum. ¶ Dominica in paſſione.

Iudica me deus et diſcerne cauſam meam de gente nō ſancta: ab homine iniquo et doloſo eripe me quia tu es de⁹ me⁹ ⁊ fortitudo mea. Ps. Emitte lucem tuā ⁊ veritatē tuā ip̄a me deduxerūt ⁊ adduxerūt in mōtē ſanctum tuum et in tabernacula tua. Non dicitur Gloria patri.

Poſt offiñ infra tp̄s paſſionis niſi qñ canitur de feſtis ſanctoꝝ. Orō.

Queſumus omīps deus familiam tuam propicius reſpice: vt te largiēte regatur in corpore: ⁊ te ſeruāte cuſtodiatur in mente. Per dominū. ¶ Ad hebreos nono.

Fratres: Chriſtus aſſiſtens pōtifex futuroꝝ bonorū per amplius ⁊ ꝑfectius tabernaculum nō manufactū: ideſt nō hui⁹ creationis neq; per ſanguinē hircoꝝ aut vituloꝝ: ſed ꝑ ꝓpriū ſāguinē introiuit ſemel ī ſctā eterna redēptione inuētā. Si enī ſanguis hircoꝝ aut tauroꝝ: et cinis vitule aſpſus inq̄natos ſctificat ad emūdationē carnis: q̄to magis ſanguis xp̄i q̇ per ſpiritū ſctū ſemetipſū obtulit immaculatū deo: emūdabit cōſciētiā noſtrā ab operibus mortuis ad ſeruiendū deo viuēti? Et ideo noui teſtamēti mediator eſt: vt morte īntercedēte ī redēptionē eaꝝ preuaricationū q̄ erāt ſub priori teſtamento repromiſſionē accipiāt qui vocati ſūt: eterne hereditatis. In chriſto ieſu dño nr̄o. Gradal. Eripe me domine de inimicis meis doce me facere volūtatē tuā. V. Liberator meus dñe de gentibus iracūdis ab inſurgentibus in me exaltabis me a viro iniquo eripies me. Tractus.

Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea. V. Dicat nūc iſrael ſepe expugnauerunt me a iuuentute mea. V. Etenim nō potuerūt michi ſupra dorſū meū fabricauerūt pctōres. V. Prolōgauerunt iniquitatem ſibi dñs iuſtus concidet ceruices peccatoꝝ. ¶ S. iohān. viij.

IN illo tēpore. Dicebat ieſus turbis iudeoꝝ ⁊ principibus ſacerdotū. Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatē dico quare vos nō creditiſ michi? Qui eſt ex deo: vba dei audit. Propterea vos non auditis: quia ex deo non eſtis Reſpōderūt ergo iudei: et dixerūt ei. Nōne bene dicimꝰ nos qꝛ ſamaritanus es tu: ⁊ demonium habes Reſpōdit ieſus. Ego demoniū nō habeo: ſed honorifico patrē meū: ⁊ vos inhonoraſtis me. Ego nō quero gloriā meā: eſt q̄ q̄rat et iudicet. Amē amē dico vobis: ſi q̄s ſermonem meū ſeruauerit mortē non videbit ieternū Dixerūt ergo ei iudei Nūc cognouimus qꝛ demoniū habes. Abrahā mortuus eſt ⁊ ꝓphete. Et tu dicis ſi quis ſermonē meum ſeruabit: mortē nō guſtabit ineternum. Nūq̄d tu maior es patre nr̄o abrahā: q̄ mortuus eſt? Et ꝓphete mortui ſunt. Quē teipſū facis? Reſpōdit ieſꝰ. Si ego glorifico meipſū: glīa mea nichil eſt. Eſt pr̄ meus q̄ glorificat me: quē vos dicitis q̄a deꝰ veſter eſt: et nō cognouiſtis eū Ego aūt noui eū Et ſi dixero qꝛ nō ſcio eum: ero ſimilis vobis mēdax. Sed ſcio eū: et ſermonē eius ſeruo Abrahā pr̄ veſter exultauit vt videret diē meū: vidit et gauiſꝰ eſt. Dixerūt ergo iudei ad eū. Quīquaginta ānos nondū habes: ⁊ abrahā vidiſti? Dixit ergo eis ieſꝰ. Amē amē dico vobis: āteq̄ abrahā fieret ego ſum. Tulerūt ergo lapides: vt iacerent in eū. Jeſus aūt abſcōdit ſe: et exiuit de tēplo. Offert. Confitebor tibi domine ī toto corde meo retribue ſeruo tuo viuam et cuſtodiam ſermones tuos viuifica me ſecundum verbum tuum dn̄e. Secretū.

HEc munera q̄s dn̄e et vincula nr̄e prauitatis abſoluant: et tue nobis mīe dona conciliēt. Per dn̄m. Prefatio. Qui ſalutem. Cōmunio. Hoc corpꝰ quod pro vobis tradetur: hic calix noui teſtamenti eſt in meo ſanguine dicit dominꝰ: hoc facite quotieſcūq̄ ſumitis ī meā cōmemorationē. Poſtcō.

ADeſto nobis domine deꝰ noſter: et quos tuis myſterijs recreaſti: ꝑpetuis defēde ſubſidijs. Per dn̄m ¶ Feria ſcd̄a. Officium.

MIſerere michi domine quoniam conculcauit me homo: tota die bellans tribulauit me. Ps. Conculcauerūt me inimici mei tota die: q̄m multi bellātes aduerſum me. Oratio.

SAnctifica q̄s dn̄e noſtra ieiunia: ⁊ cunctarum nobꝫ propicius indulgentiā largire culparū. Per do. ¶ Lectiō ione prophete. iij

IN diebꝰ illis. Factū eſt verbū dn̄i ad ionā ꝓphetā ſecundo: dicēs. Surge ⁊ vade ī niniuē ciuitatē mangā: et p̄dica in ea p̄dicationē quā ego loquor ad te. Et ſurrexit ionas et abijt ī niniuē: iuxta verbū dn̄i. Et niniue erat ciuitas magna itinere dierꝫ triū Et cepit ionas ītroire ī ciuitatē itinere diei vnius ⁊ clamauit et dixit. Adhuc quadraginta dies ⁊ niniue ſubuertetꝛ Et crediderūt viri niniuite dn̄o: ⁊ p̄dicauerūt ieiuniū: ⁊ veſtiti ſūt ſaccꝫ a maiori vſq̄ ad minorē. Et peruenit verbū ad regē niniue ⁊ ſurrexit de ſolio ſuo: et abiecit veſtimentū ſuū a ſe et īdutꝰ eſt ſacco: et ſedit in cinere Et clamauit ⁊ dixit ī niniue ex ore regis ⁊ p̄ncipū eiꝰ dicēs. Homines et iumēta ⁊ boues ⁊ pecora nō guſtent quicq̄ nec paſcantur: ⁊ aquā nō bibant. Et operiantur ſaccis hoīes: ⁊ iumēta clamēt ad dn̄m ī fortitudine. Et cōuertatur vir a via ſua mala: ⁊ ab īiquitate que eſt in manibꝰ eoꝝ. Quis ſcit ſi cõuertatur et ignoſcat deꝰ et reuertatᷣ a furore ire ſue: et nõ peribimus? Et vidit deus opera eoꝝ: qꝛ conuerſi ſunt de via ſua mala: et miſertꝰ eſt populo ſuo: dominꝰ deus noſter. Gradale. Deus exaudi orationem meam: auribus percipe verba orꝫ mei. ℣. Deus in nomine tuo ſaluum me fac: et in virtute tua iudica me. ℂ Secundũ iohannem. vij.

In illo tp̃e. Miſerũt pꝛĩcipes et phariſei miniſtros: vt apprehẽderẽt ieſũ. Dixit ergo eis ieſus. Adhuc modicũ tẽpus vobiſcũ ſum: ⁊ vado ad eũ q̇ me miſit. Queretis me et nõ inuenietꝫ: et vbi ego ſum: vos nõ poteſtis venire. Dixerũt ergo iudei ad ſemetipſos. Quo hic iturꝰ ẽ qꝛ nõ ĩueniemꝰ eũ? Nũquid in diſperſionẽ gẽtiũ iturꝰ eſt: et docturꝰ gẽtes. Quis eſt hic ſermo quẽ dixit: queretis me et nõ inuenietis: ⁊ vbi ſũ ego / vos non poteſtis venire. In nouiſſimo autẽ die magno feſtiuitatis ſtabat ieſꝰ ⁊ clamabat dicẽs. Si q̃s ſitit: veniat ad me ⁊ bibat Qui credit ĩ me ſicut dicit ſcriptura fluia de vẽtre eiꝰ fluẽt aq̃ viue. Hoc aũt dixit de ſpũ quẽ accepturi erãt: credẽtes in eũ. Offer. Dñe ꝯuertere ⁊ eripe aĩam meã ſaluũ me fac ꝓpter mĩam tuã. Secre.

Concede nobis dñe deus noſter: vt hec hoſtia ſalutaris et noſtroꝝ fiat purgatio delictoꝛũ et tue pꝛopiciatio maieſtatis. Per. Pꝛefatio. Qui ſalutẽ. Cõio. Dñs v̾tutũ ip̃e eſt rex gloꝛie. Poſtcõio.

Sacramẽti tui q̃s dñe participatio ſalutaris: et purificationem nobis tribuat et medelam. Per dominũ. ℂ Super populum.

Da queſumꝰ dñe populo tuo ſalutẽ mentis et coꝛpoꝛis vt bonis operibus inherẽdo: tua ſemper mereatur pꝛotectione defendi. Per dñm. ℂ Feria tertia. Officiũ.

Expecta dominum viriliter age et confoꝛtetur coꝛ tuũ ⁊ ſuſtine dominũ. Pſalmꝰ. Dominꝰ illuminatio mea et ſalꝰ mea quem timebo. Oꝛatio.

Noſtra tibi dñe q̃s ſint accepta ieiunia: que nos ⁊ expiãdo gr̃a tua dignos efficiant: ⁊ ad remedia perducãt eterna. Per dominum. ℂ Lectõ daniel. ꝓphete. xiiij.

In diebꝰ illis. Cõgregati ſũt babilonij ad regẽ: et dixerũt ei. Trade nobis danielem q̇ bel deſtruxit ⁊ dꝛachonem ĩterfecit. Alioquin ĩterficiemus te: et domũ tuã. Uidit ergo rex ꝙ irruerent ĩ eũ vehemẽter: ⁊ neceſſitate cõpulſꝰ tradidit eis danielẽ. Qui miſerũt eũ ĩ lacũ leonũ ⁊ erat ibi ſex diebꝰ. Poꝛro ĩ lacu erãt leones ſeptẽ: ⁊ dabãtur eis quotidie duo coꝛpoꝛa et due oues. Et tũc nõ data ſũt eis: vt deuoꝛarẽt danielẽ Erat aũt abacuch ꝓpheta in iudea: ⁊ ipſe coxerat pulmẽtũ ⁊ ĩtriuerat panes ĩ alueolo ⁊ ibat ĩ cãpũ vt ferret meſſoꝛibꝰ. Dixitq̃ angelus dñi ad abacuch. Fer pꝛãdiũ qđ habes ĩ babilonẽ danieli: q̇ eſt in lacu leonũ. Et dixit abacuch. Dñe babilonẽ nõ vidi ⁊ lacũ neſcio. Et appꝛehendit eũ angelus dñi in vertice eiꝰ / et poꝛtauit eũ capillo capitis ſui: poſuitq̃ eũ ĩ babilonẽ ſup̱ lacũ in ĩpetu ſpũs ſui. Et clamauit abacuch: dicẽs. Daniel ſerue dei: tolle pꝛãdiũ qđ miſit tibi deꝰ Et ait daniel. Recoꝛdatꝰ es mei dñe deus meꝰ: et non dereliq̃ſti diligẽtes te. Surgẽſq̃ daniel comedit Poꝛro ãgelꝰ dñi reſtituit abacuch cõfeſtim ĩ loco ſuo. Venit ergo rex die ſeptima: vt lugeret danielẽ. Et venit ad lacũ ⁊ ĩtroſpexit ⁊ ecce daniel ſedens in medio leonũ. Excla mauit rex voce magna dicēs. Magnus eſt dñs deꝰ danielis. Et extraxit eū de lacu. Illos aūt qui perditiōis eiꝰ cauſa fuerāt itromiſit ī lacū: et deuorati ſunt in momēto corā eo. Tunc rex ait. Paueant habitātes ī vniuerſa terra deū danielis qr ip̄e ē ſaluator ⁊ liberator faciēs ſigna ⁊ mirabilia ī celo ⁊ in terra. Qui liberauit danielē: de lacu leonū. Grad. Diſcerne cauſā meā dñe ab hoīe iniquo et doloſo eripe me. ℣. Emitte lucē tuā et veritatē tuā: ipſa me deduxerūt et adduxerūt in mōtē ſctm̄ tuū. ¶ Scđm iohā. vij.

In illo tp̄e. Ambulabat ieſus in galileā: non enim volebat in iudeā ambulare: qr querebāt eū iudei interficere. Erat aūt in proximo dies feſtus iudeorum: cenophegia. Dixerunt autē ad eum fratres eius. Tranſi hinc et vade in iudeā: vt et diſcipuli tui videāt opera tua que facis. Nemo quippe ī occulto aliquid facit: et querit ipſe in palā eſſe. Si hec facis: manifeſta teipſū mundo. Neq; enim fratres eiꝰ credebant in eū. Dixit ergo eis ieſus. Tēpus meū nondū aduenit tēpus aūt veſtrū: ſemper eſt paratū. Nō poteſt mūdus odiſſe vos. Me autē odit qr ego teſtimoniū perhibeo de illo: quia opera eiꝰ mala ſunt. Vos aſcendite ad diem feſtum hūc: ego non aſcendā ad diē feſtū iſtū: quia tēpus meū nondum impletum eſt. Hec cū dixiſſet: ipſe manſit in galilea. Vt autem aſcenderunt fratres eius: tūc et ipſe aſcendit ad diem feſtū non manifeſte. Sed quaſi in occulto. Iudei ergo querebant eū in die feſto: et dicebāt. Vbi eſt ille. Et murmur multꝰ erat de eo in turba. Quidā enim dicebant quia bonus eſt: alij aūt dicebant non / ſed ſeducit turbas. Nemo tamen palam loquebat de illo: ꝓpter metū iudeoꝝ. Offertoriū. Sperēt in te oēs q̄ nouerunt nomē tuū dñe qm̄ non derelinquis querētes te pſallite dño q̄ habitat in ſyon qm̄ non eſt oblitꝰ orationem pauperis. Secreta.

Hoſtias tibi dñe deferimꝰ immolātes: que tēporali conſolatione nos letificent: vt promiſſa certius ſperemus eterna. Per do. Cōio. Redime me deus iſrael ex oībus āguſtijs meis. Poſtcōmunio.

Da q̄s ōps deꝰ / vt q̄ diuina ſūt iugiter exequētes: donis mereamur celeſtibꝰ ꝓpinquare. Per dñm. ¶ Super populum. Oratio.

Da nobis q̄s dñe perſeuerātē ī tua volūtate famulatū: vt ī diebꝰ noſtris et merito ⁊ numero plebs tibi ſeruiens augeatur. Per dñm. ¶ Feria quarta. Officium.

Liberator meꝰ de gētibꝰ iracūdis ab īſurgētibꝰ ī me exaltabis me / a viro īiquo eripies me dñe ꝑ. Diligā te dñe fortitudo mea dñs firmamētū meū ⁊ refugiū meū ⁊ liberator meꝰ. Or.

Sanctificato hoc ieiunio deꝰ tuoꝝ corda fidelium miſerator illuſtra: ⁊ q̄bꝰ deuotionis p̄ſtas affectū: p̄be ſupplicātibꝰ piū benignus auditū. Per. Lec. li. leuit. xix.

In diebꝰ illis Locutꝰ eſt dñs ad moyſen dicens. Ego dñs deus veſter. Nō facietis furtū: nō mētiemini nec decipiet vnuſquiſq; ꝓximū ſuū. Nō piurabis ī noīe meo nec polluies nomē dei tui: ego dñs. Nō facies calūniā ꝓximo tuo: nec vi opprimes eū. Non morabit opꝰ mercenarij tui apud te: vſq; mane. Nō maledices ſurdo: nec corā ceco pones offēdiculū. Sz timebis dñm deum tuū: qr ego ſum dñs. Non facies qđ iniquū eſt: nec iniuſte iudicabis. Nō conſideres perſonā paupe ris: nec honores vultū potētis. Iuſte iudica ꝓximo tuo. Nō eris criminator ⁊ ſuſurro in populis. Nō ſtabis ꝯtra ſanguinē ꝓximi tui: ego dn̄s. Non oderis fratrē tuū in corde tuo/ ſed publice argue eū: ne habeas ſuper illo peccatū. Nō queras vltionē: nec memor eris īiurie ciuiū tuorū. Diliges amicū tuū: ſicut teipſum. Ego dn̄s: leges meas cuſtodite. Ego enī ſum: dn̄s deꝰ veſter. Grad. Exaltabo te dn̄e qm̄ ſuſcepiſti me nec delectaſti inimicos meos ſuper me. ℣. Dn̄e deꝰ meꝰ clamaui ad te et ſanaſti me dn̄e abſtraxiſti ab īferis aīaꝫ meā ſaluaſti me a deſcēdētibꝰ ī lacū. Scd̄m iohā. x.

IN illo tp̄e. Fctā ſūt encenia ī hieroſolymis: ⁊ hyems erat. Et ambulabat ieſꝰ in tēplo: in porticu ſalomonis. Circūdederunt ergo eū iudei ⁊ dicebant ei. Quouſq̃ animā noſtrā tollis? Si tu es xp̄s: dic nobis palā. Reſpōdit eis ieſus. Loquor vobis: ⁊ nō creditis. Opera que ego facio in nōīe patris mei hec teſtimonium perhibent de me. Sed vos nō creditis: quia nō eſtis ex ouibꝰ meis. Oues mee vocē meā audiunt: et ego cognoſco eas et ſequūtur me. Et ego vitā eternā do eis et nō peribunt ineternū: et nō rapiet eas quiſq̄ de manu mea. Pater meꝰ qd̄ dedit michi maiꝰ omnibus eſt: et nemo poteſt rape de manu patris mei. Ego ⁊ pater: vnū ſumus. Suſtulerūt lapides iudei: vt lapidarent eū. Reſpondit eis ieſꝰ. Multa bona opera oſtēdi vobis ex patre meo: propter qd̄ eorum opus me lapidatis? Reſpōderūt ei iudei. De bono opere nō lapidamꝰ te: ſed de blaſphemia. Et q2 tu homo cum ſis: facis teipſum deum. Reſpōdit eis ieſus. Nōne ſcriptum eſt ī lege veſtra: quia ego dixi dȳ eſtis. Si ergo illos dixit deos ad quos ſermo dei factus eſt: et nō poteſt ſolui ſcriptura: quem pater ſanctificauit et miſit in mundum vos dicitis quia blaſphemas q2 dixi filiꝰ dei ſū. Si nō facio opa patris mei: nolite credere michi. Si aūt facio: ⁊ ſi michi nō vultis credere operibꝰ credite. Ut cognoſcatis et credatis: quia ī me eſt pater: ⁊ ego in patre. Offer. Eripe me de inimicis meis deꝰ meus: et ab inſurgentibus in me libera me domine. Secreta.

ANnue miſericors deꝰ: vt hoſtias placationis et laudis: ſincero tibi deferamus obſequio. Per. Cōio. Lauabo īter īnocētes manꝰ meas: ⁊ circuibo altare tuū dn̄e vt audiā vocē laudis tue ⁊ enarrē vniuerſa mirabilia tua. Poſtcōio.

CEleſtis doni bn̄dictione ꝑcepta: ſupplices te deꝰ oīp̄s dep̄camur: vt hoc idē nobis ⁊ ſacramēti cauſa ſit ⁊ ſalutis. P. Sup ppl̄m.

ADeſto ſupplicationibus noſtris oīpotēs deus et q̇bus fiduciā ſperādē pietatis īdulges cōſuete mīe tribue benignus effectū. Per dn̄m. ¶ Feria quinta. Offm̄.

OMnia que feciſti nobis domine: in vero iudicio feciſti: quia peccauimus tibi: et mādatis tuis nō obediuimus ſed da gloriā nomini tuo et fac nobiſcū ſecundum multitudinem miſericordie tue. Ps. Magnꝰ dn̄s et laudabilis nimis: in ciuitate dei noſtri in mōte ſctō eiꝰ. Oro.

PReſta q̄s oīp̄s deus vt dignitas conditiōis humane per immoderantiam ſauciata medicinalis parſimonie ſtudio reformetur. Per. ¶ Lctō daniel. ꝓphete. x.

IN diebꝰ illis. Orauit daniel dicēs. Dn̄e deus ne deſpicias populū tuum: neq̃ auferas miam tuā a nobis. Propter abraham dilectū tuū: et yſaac ſeruū tuū et iſrael ſanctū tuū: quibus locut⁹ es pollicēs ꝙ multiplicares ſemen eoꝝ ſicut ſtellas celi: et ſicut arenā q̄ eſt ī littoꝛe marꝫ. Qꝛ dn̄e iminuti ſum⁹ pluſq̄ oēs gētes: ſumuſq; humiles in vniuerſa terra hodie ꝓpter peccata nr̄a. Et nō eſt in tp̄e hoc ꝓpheta ⁊ pꝛinceps et dux neq; olocauſtū neq; ſacrificiū neq; oblatio: neq; incēſum: neq; loc⁹ pꝛimitiaꝝ coꝛā te: vt poſſim⁹ īuenire miām tuā. Sed in animo cōtrito ⁊ ſpiritu humilitatis ſuſcipiamur. Sicut ī olocauſtū arietū ⁊ tauroꝝ ⁊ ſicuti ī milib⁹ agnoꝝ pinguiū: ſic fiat ſacrificiū noſtrū in ꝯſpectu tuo hodie: vt placeat tibi qꝛ nō eſt confuſio cōfidētibus in te. Et nūc ſequimur in toto coꝛde ⁊ timemus te: et q̄rim⁹ faciē tuā ne cōfundas nos ſed fac nobiſcum iuxta manſuetudinē tuā: et ſecūdū multitudinē miē tue. Et erue nos ī mirabilib⁹ tuis: et da gloꝛiā noi tuo dn̄e. Et confundantur oēs qui oſtēdūt ſeruis tuis mala. Cōfundantur in oīpotentia tua: et robur eoꝝ conteratur. Et ſciant qꝛ tu es dn̄s deus ſolus: et gloꝛioſus ſuper omnē terram: domine deus noſter. Grad. Tollite hoſtias et introite in atria eius: adoꝛate dn̄m in aula ſancta eius. ℣. Reuelauit dn̄s condenſa ⁊ in tēplo eius omnes dicent gloꝛiam. ¶ Secūdū iohannē. vij.

In illo tēpoꝛe. Cum audiſſēt quidā de turba ſermones ieſu: dicebant. Hic eſt vere pꝛopheta. Alij dicebāt hic eſt xp̄s. Quidā aūt dicebant. Nunq̄d a galilea xp̄s veniet? Nōne ſcriptura dicit: qꝛ ex ſemine dauid: ⁊ de bethleem caſtello vbi fuerat dauid xp̄s venit? Diſſenſio itaq; fcā eſt in turba ꝓpter eū. Quidā aūt ex ipſis volebāt appꝛehendere eum: ſed nemo miſit in illū manus. Venerūt ergo miniſtri: ad pōtifices ⁊ phariſeos. Quibus illi dixerunt. Quare non adduxiſtis eū? Reſpōderūt miniſtri. Nunq̄ ſic locutus eſt hō: ſicut hic loq̄tur. Reſpōderūt ergo phariſei. Nūquid ⁊ vos ſeducti eſtis. Nunq̄d aliq̄s ex pꝛincipib⁹ aut ex phariſeis credidit in eū? Sed turba hec q̄ nō nouit legē maledicti ſūt. Dixit nichodem⁹ ad eos ille q̄ venerat ad ieſū nocte: q̄ vnus erat ex ipſis. Nūq̄d lex nr̄a iudicat hominē niſi audierit ab ip̄o pꝛius: et cognouerit q̄d faciat? Reſpōderunt et dixerūt ei. Nūquid et tu galileus es. Scrutare ſcripturas ⁊ vide qꝛ pꝛopheta a galilea nō ſurgit. Et reuerſi ſunt vnuſq̄ſq; in domū ſuam. Offerto. Super flumina babilonis illic ſedim⁹ et fleuimus dū recoꝛdaremur tui ſyon. Secreta.

Domine deus noſter: q̄ in his potius creaturis quas ad fragilitatis nr̄e ſubſidiū ꝯdidiſti: tuo quoq; noi munera iuſſiſti dicanda cōſtitui: tribue q̄s: vt et vite nobis p̄ſentis auxiliū: et eternitatis efficiāt ſacramētū. Per do. Cōio. Memēto verbi tui ſeruo tuo dn̄e: ī quo michi ſpem dediſti hec me cōſolata eſt in humilitate mea. Poſtcōio.

Quod oꝛe ſumpſim⁹ dn̄e pura mente capiamus et de munere tēpoꝛali fiat nobis remediū ſempiternum. Per. ¶ Super populū.

Eſto q̄s dn̄e ꝓpici⁹ plebi tue: vt que tibi non placēt reſpuens: tuoꝛum potius repleatur delectationibus mandatoꝛum. Per dominum. ¶ Feria ſexta. Officium.

Miſerere michi domine quoniam tribuloꝛ: libera me et eripe me de manibus inimicoꝛum meoꝛum: et a perſequētib⁹ me dn̄e non cōfundar qm̄ inuocaui te. Ps. In te dñe ſperaui: non confundar ineternũ. Oratio.

Cordibus noſtris dñe gratiã tuã benignꝰ infunde: vt pctã noſtra caſtigatiõe voluntaria cohibẽtes: tẽpaliter potius maceremur ꝙ̃ ſupplicijs deputemur eternis. P.

¶ Lectio hieremie prophete. xvij.

In diebꝰ illis. Dixit hieremias. Dñe oẽs qui te dereliquerunt: cõfundentur. Recedẽtes a te in terra ſcribẽtur: qm̃ dereliquerũt venã aquarũ viuentiũ dñm. Sana me dñe et ſanabor: ſaluum me fac ⁊ ſaluus ero: qm̃ laus mea tu es. Ecce ipſi dicũt ad me. Ubi eſt verbum dñi? Ueniat. Et ego nõ ſum turbatus te paſtorẽ ſequens: et diẽ hoĩs non deſideraui tu ſcis. Qđ egreſſũ eſt de labijs meis: rectũ in cõſpectu tuo fuit Nõ ſis michi tu formidini ſpes mea tu in die afflictionis. Cõfundãtur q̇ ꝑſequũtur me: et nõ cõfundar ego Paueãt illi: ⁊ nõ paueã ego. Induc ſuper eos diẽ afflictionis et duplici contritione contere eos dñe deus noſter. Grad. Pacifice loquebãtur michi inimici mei ⁊ in ira moleſti erãt michi ℣. Uidiſti dñe deus meꝰ ne ſileas ne diſcedas a me. ¶ Secundum iohannem. xi.

In illo tempore. Collegerunt pontifices ⁊ phariſei cõſiliũ aduerſꝰ ieſum ⁊ dicebant. Quid facimus quia hic homo multa ſigna facit. Si dimittimus eũ ſic omnes credent in eũ. Et venient romani: ⁊ tollent noſtrũ locũ ⁊ gentẽ. Unꝰ autẽ ex ipſis cayphas nomine cum eſſet põtifex ãni illiꝰ dixit eis. Uos neſcitis q̇cꝙ̃ nec cogitatis: qꝛ expedit vobis vt vnꝰ moriatur hõ pro populo: et nõ tota gẽs pereat. Hoc autẽ a ſemetipõ non dixit: ſed cum eſſet pontifex anni illius prophetauit: qꝛ ieſus moriturus erat pro gẽte. Et non tantum pro gẽte: ſed vt filios dei qui erant diſperſi congregaret in vnum. Ab illo ergo die cogitauerunt interficere eum. Ieſus ergo iam non palã ãbulabat apud iudeos: ſed abijt in regionem iuxta deſertum: ĩ ciuitatẽ que dicitur effrem. Et ibi morabatur: cum diſcipulis ſuis. Offertoriũ. Benedictus es dñe doce me iuſtificatiões tuas: ⁊ non tradas calũniantibus me ſuperbis: et reſpondebo exprobrantibus michi verbũ. Secreta.

Preſta nobis miſericors deus vt digne tuis ſeruire ſemper altaribus mereamur: et eorum perpetua participatione ſaluari Per.

Cõmunio. Ne tradideris me dñe ĩ aĩas perſequentiũ me: quia inſurrexerũt in me teſtes iniqui ⁊ mẽtita eſt ĩiquitas ſibi. Poſtcõmunio.

Sumpti ſacrificij dñe perpetua nos tuitio nõ dereliquat et noxia ſemper a nobis cuncta depellat. Per do. ¶ Super populũ.

Concede q̃s oĩps deus: vt qui protectionis tue gratiã querimꝰ: liberati a malis oĩbꝰ: ſecura tibi mẽte ſeruiamꝰ. P. ¶ Sabbato. Offm̃. Miſerere michi do.. vtʒ. or.

Proficiat queſumꝰ dñe plebs tibi dicata pie deuotiõis affectu: vt ſacris actionibꝰ erudita: quãto maieſtati tue fit gratior: tãto donis potioribꝰ augeatur. Per dñm. ¶ Lectõ hieremie ꝓphe. xviij.

In diebus illis. Dixerunt impij iudei adinuicẽ. Uenite cogitemus cõtra iuſtũ: cogitationes Non enĩ peribit lex a ſacerdote: neq̧ conſilium a ſapiẽte: nec ſermo a ꝓpheta. Uenite et percutiamus eũ lingua: et non attendamus ad vniuerſos ſermones eius Attende dñe ad me: et audi voces aduerſariorũ meorũ. Nunqđ redditur pro bono malū: quia foderūt foueā aīe mee? Recordare quod ſteterim in conſpectu tuo vt loquerer pro eis bonū ⁊ auerterem indignationē tuam ab eis. Propterea da filios eorum ī famem: et deduc eos in manu gladij. Fiāt vxores eorum abſq; liberis et vidue: ⁊ viri earum interficiantur morte. Iuuenes eoꝝ cōfodiantur gladio ī prelio audiatur clamor de domibus eoꝝ. Adduces ſup eos latronē repente: q2 foderūt foueā vt caperēt me: et laqueos abſcōderūt pedibus meis. Tu aūt dñe: ſcis oē ꝯſiliū eoꝝ aduerſū me ī mortē. Ne ꝓpicieris iniq̄tati eoꝝ: et peccatū eoꝝ a facie tua non deleatur. Fiāt corruentes in conſpectu tuo: in tēpore furoris tui domine deus meꝰ.

Grad. Pacifice loquebanē. ℣. Vidiſti dñe. ¶ Secundū iohannē. vj.

IN illo tēpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amē amē dico vobis niſi mādūcaueritis carnem filij hoīs ⁊ biberitis eiꝰ ſanguinē: nō habebitis vitam in vobis. Qui mādūcat meā carnē et bibit meum ſanguinē: habet vitā eternam. Et ego reſuſcitabo eū: ī nouiſſimo die. Caro mea vere eſt cibus: et ſāguis meꝰ vere eſt potus. Qui mādūcat meā carnē et bibit meū ſāguinē: in me manet ⁊ ego ī illo. Sicut miſit me viuēs pat̄: ⁊ ego viuo ꝓpter patrē. Et q̄ mādūcat me: ipſe viuet ꝓpter me. Hic eſt panis q̄ de celo deſcēdit. Nō ſicut mādūcauerūt patres veſtri māna ī deſerto: ⁊ mortui ſūt. Qui mādūcat hūc panē: viuet ī eternū. Hec dixit ī ſynagoga docēs ſabbato ī capharnaū. Multi ergo audiētes ex diſcipulis eiꝰ dixerūt: Durus eſt hic ſermo. Et quis poteſt eū audire? Cognouit aūt ieſus apud ſemetipſū q2 murmurarent de hoc diſcipli eiꝰ ⁊ dixit eis. Hoc vos ſcādalizat. Cū ergo videritis filiū hominis aſcēdentē vbi erat priꝰ. Spiritus eſt qui viuificat: nā caro nichil prodeſt. Verba que ego locutꝰ ſum vobis: ſpiritꝰ ⁊ vita ſūt. Sed ſunt quidam ex vobis: qui non credūt. Sciebat enī ab initio ieſꝰ qui eſſēt credētes: et q̄s traditurꝰ eſſet eum et dicebat. Propterea dixi vobis quia nemo poteſt venire ad me niſi fuerit ei datū a patre meo. Ex hoc ergo multi diſcipuloꝝ eiꝰ abierunt retro: et amplius cum illo nō ambulabāt. Dixit ergo ieſꝰ ad duodecim. Nunquid et vos vultis abire? Reſpōdit ergo ei ſymon petrꝰ Dñe ad quem ibimus. Verba vite eterne habes. Et nos credimꝰ ⁊ cognouimꝰ: quia tu es chriſtꝰ filius dei. Reſpondit ei ieſus. Nōne ego vos duodecim elegi: et vnus ex vobis dyabolus eſt. Dicebat enim de iuda ſymonis ſcariothis. Hic enī erat traditurus eum: cū eſſet vnus ex duodecim.

Offertoriū. Recordare quod ſteterī in ꝯſpectu tuo vt loquerer pro eis bonū: et auerterē indignationem tuā ab eis. Secreta.

PReſta q̄ſumꝰ omnipotēs deꝰ: vt ieiuniorum placatus ſacrificijs indulgentie nos munere ꝓſequaris. Per dominū. Comunio. Ne tradideris me. Poſtcōmunio.

DIuini muneris ſatiati largitate q̄s dñe deus noſter vt huius ſemper participatiōe viuamus. Per dñm. ¶ Sup populum.

TUeatur q̄s dñe dextera tua populum tuum deprecantē: et purificatū dignanter erudiat vt conſolatiōe p̄ſenti foueatur: ⁊ ad futura bona ꝓficiat. Per. ¶ Do. ī ramiſpalmaꝝ. Poſt tciā fiat aqua bñdicta. et aſpergatur ab ebdomadario. Poſt aſperſionē ⁊ orōnē magiſter ſcolariū non ī ſuppellicio le gat ī medio āte gradꝰ altaris ꝓpe choꝝ ad aquilonē cōuerſꝰ lectionē ꝑmiſſo titulo. ¶ Lec. li. exodi. xv.

IN diebus illis. Venerūt filij iſrael in helym vbi erant duodecim fontes aquarū et ſeptuaginta palme: et caſtrametati ſūt iuxta aquas. Profectiq; ſūt de helym: ⁊ venit oīs multitudo filioꝝ iſrael ī deſertum ſyn quod eſt iter helym ⁊ ſynay quītodecimo die mēſis ſecūdi: poſtꝙ̄ egreſſi ſunt de terra egypti. Et murmurauit omnis cōgregatio filiorum iſrael cōtra moyſen et aaron: in ſolitudine. Dixerūtq; ad eos filij iſrael. Utinā mortui eſſemus per manum dñi in terra egypti: qñ ſedebamus ſuper ollas carniū: ⁊ comedebamꝰ panes ī ſaturitate. Cur induxiſtis nos in deſertū iſtud: vt occideretis oēm multitudinē fame? Dixit aūt dñs ad moyſen. Ecce ego pluā vobis panē de celo: egrediatur populꝰ ⁊ colligat ꝗ ſufficiunt ꝑ ſigulos dies: vt tēptē eū vtrū ambulet ī lege mea: an nō. Die aūt ſexto parēt quod īferāt: et ſit dupliū ꝙ̄ colligere ſolebāt per ſingulos dies. Dixeruntq; moyſes et aarō ad oēs filios iſrl'. Veſpe ſcietis quod dñs eduxerit vos de terra egypti: ⁊ mane videbitꝭ gloriā dñi Audiui ei murmur vrm̄ ꝯtra dñm Nos vero ꝗd ſumꝰ qꝛ muſſitatꝭ cōtra nos. Et ait moyſes. Dabit vobis dñs veſpere carnes edere et mane panes ī ſaturitate: eo quod audierit murmurationes veſtras quibus murmuraſtis ꝯtra eū. Nos ei ꝗd ſumus. Nec cōtra nos eſt murmur vrm̄: ſed contra dñm. Dixitq; moyſes ad aarō. Dic vniuerſe congregatiōi filioꝝ iſrl'. Accedite corā dño: audiuit eni murmur vrm̄. Cūq; loquereť aarō ad oēm cetū filioꝝ iſrl': reſpexerūt ad ſolitudinē: et ecce gloria dñi apparuit in nube. Deinde diaconꝰ accepta bñdictiōe a ꝑlato ī eo loco quo legebať lectō: legat euāge. ¶ Scd̄m iohānē. xij.

IN illo tempore. Turba multa que conuenerant ad diem feſtum cum audiſſent quia venit ieſus hieroſolimam: acceperunt ramos palmarum ⁊ proceſſerunt obuiam ei: et clamabant. Oſanna bñdictus qui venit ī noīe dñi: rex iſrael. Et īuenit ieſus aſellū: ⁊ ſedit ſuper eū ſicut ſcriptū eſt. Noli timere filia ſyon: ecce rex tuꝰ venit tibi ſedens ſuper pullū aſine. Hec nō cognouerunt diſcipuli eiꝰ primū: ſed quādo glorificatꝰ eſt ieſus: tūc recordati ſūt qꝛ hec erāt ſcripta de eo et hec fecerūt ei. Teſtimoniū ergo perhibebat turba que erat cū eo qñ lazarū vocauit de monummēto: ⁊ ſuſcitauit eū a mortuiꝭ. Propterea et obuiā venit ei turba qꝛ audierāt eū feciſſe hoc ſignū. Pharisei ergo dixerūt ad ſemetipſos. Videtis qꝛ nichil ꝓficimus. Ecce mūdus totꝰ poſt eū abijt. ¶ Lectoq; euangelio textum ꝑlato apertū deferať ad oſculandū: canonico vero ſi ꝑlatus non affuerit librum euangelij. Poſtea benedicūtur palme a ꝑlato in loco vbi lectio ⁊ euangeliū legebātur: hoc modo Dñs vobiſcū. Et cū ſpiritu tuo. Oremꝰ. Oratio.

DEus cuius filius pro ſalute generis humani de celo deſcendit ad terras: et appropinquāte hora paſſionis ſue hieroſolimā ī aſino ſedēs venire: ⁊ a turbis rex appellari ac laudari voluit benedice ✠ re dignare hos palmarum ceterarūq; arborum ramos: vt omnes qui eos laturi ſūt ita benedi ✠ ctiōis tue dono repleantur quatinus et in hoc ſeculo hoſtis antiqui tentamēta ſuperare: et ī futuro cū palma victorie et fructu bonorum operum tibi valeāt apparere. Per eundē chriſtum. Oremus. Oratio.

O Mnipotens deus mūdi creator et redēptor: qui noſtre ſaluationis gratia ex ſūma celi arce deſcendere carnem ſumere ⁊ paſſionē ſubire dignatus es: quiq; cū ad ſalutarē redēptionis noſtre victimā properabas a turbis cū ramiſpalmarū obuiantibus bñdici laudari et rex bñdict⁹ in noīe dñi appellari clara voce voluiſti: tu dñe cōfeſſionis noſtre laudationē dignāter ſuſcipe: et hos palmarū atq; florū ramos: bñ✠dicere ⁊ ſanctifi✠care digneris vt quicūq; in tue deuotionis obſequio ex fide geſtauerit: celeſti bñdictiōe ſanctificatus ſalutē ⁊ ſanitatē: pctōꝝq; remiſſionē: ac vite eterne premia ꝯſeq̄ mereatur: te annuēte. Qui viuis ⁊ reg. ¶ Deinde aſpergatur aqua benedicta ⁊ poſtea thurificentur: ⁊ in diſtributione palmarum cantentur he. antip.

P Ueri hebreorum tollētes ramos oliuarum: obuiauerūt domino clamantes et dicentes oſanna in excelſis. Antiphona.

P Ueri hebreorū veſtimēta proſternebāt in via et clamabant dicētes. Oſanna filio dauid: benedict⁹ qui venit in nomine domini. an.

O Sanna filio dauid: bñdict⁹ q̄ venit ī noīe dñi rex iſrl. oſāna ī excelſis. ¶ Poſt diſtributionem palmaꝝ dicat plat⁹ verſū. Ex ore īfantiū de⁹ ⁊ lactētiū ꝑfeciſti laudē ꝓpter inimicos tuos. Orem⁹ Or.

O Mnīps ſempiterne deus qui dominū noſtrū ieſū chriſtū die azimoꝝ ſup pullum aſine ſedere voluiſti: ac pueros hebreoꝝ veſtimenta vel ramos oliuarū in via ſternere ⁊ ī laudē ip̄i⁹ oſanna filio dauid decātare docuiſti: da q̄s: vt innocentiū laudē in tēplo clamātiū et eorū merita in celeſtibus cōſequi mereamur. Per eūdē xp̄z. ¶ In ingreſſu ꝓceſſionis Sicq; incepta. an. ſequētī a ꝓceptore ꝓcedat ꝓceſſio vſq; tātoriū. an. Ante ſex dies ſolēnitatis paſche quando venit dñs in ciuitatem hieruſalē occurrerūt ei pueri et in manibus portabāt ramos palmarum: et clamabant voce magna dicentes oſanna in excelſis benedictus qui veniſti in multitudine miſericordie: oſanna in excelſis. An. Prima die azimoꝝ acceſſerūt diſcipuli ad ieſū dicētes vbi vis parem⁹ tibi comedere paſcha: at ieſ⁹ dicit eis: ite in ciuitatē ad quēdā ⁊ dicite ei: magiſter dicit tēpus meū prope eſt: apud te facio paſcha cū diſcipulis meis: ⁊ fecerunt diſcipuli ſicut preceperat eis dñs ⁊ parauerūt paſcha. ℟. Dñs ieſ⁹. ℟. Cogitauerūt. ℟. Cū audiſſet turba. ā. Cū audiſſet popul⁹ qꝛ ieſ⁹ venit hieroſolimā acceperūt ramos palmarū et exierūt ei obuiā et clamabāt pueri dicētes. Hic eſt ſal⁹ nr̄a redēptio iſrael: quāt⁹ eſt iſte cui throni ⁊ dñatiōes occurrunt: noli timere filia ſyō: ecce rex tu⁹ venit tibi ſedēs ſup pullū aſine ſicut ſcriptuꝫ eſt: ſalue rex fabricator mundi q̄ veniſti redimere nos. Deīde cū āte tētoriū proceſ. ordinata fuerit diaconus accepta bñdictiōe a ꝑlato cū pbr̄o ⁊ ſubdiacono ⁊ crucifero ⁊ ceroferarijs ī medio ſtās legat euāg. S. mat. xxi.

I N illo tēpore. Cū appropinquaſſet ieſus hieroſolimis et veniſſet bethphage ad mōtē oliueti: tunc miſit duos diſcipulos ſuos dicens. Ite in caſtel. ¶ Et cetera vt in .i. dñica aduen. dñi. Et poſtea ſacerdos flexis genibus dicat ter. Dign⁹ es domine accipere gloriā et honorem. Adorans corpus chriſti quod tenet preſbiter in tētorio ⁊ ſimiliter chorus adoret ter dicēs Dignꝰ es dñe deꝰ noſter accipe gloriā et honorē. Et cetera. Tunc redeat ſacer. cum corpore dñi et miniſtri eiꝰ in eccleſiam: per eandē viam per quā venerunt. Interim fiat ſermo. Deinde finito ſermone: ⁊ cātore incipiēte. an. Cum appropinquaret dñs hieroſolimā: miſit duos ex diſcipulis ſuis dicēs: ite in ca. Progrediatur proceſſio circa eccleſiā cātādo. an.

Cum appropīquaret dñs hieroſolimā miſit duos ex diſcipulis ſuis dicens: ite in caſtellū qđ contra vos eſt: et inuenietis pullū aſine alligatū ſuꝑ quē nullꝰ homo ſedit ſoluite ⁊ adducite michi: ſi q̄s vos interrogauerit: dicite opꝰ dñi eſt: ſoluētes adduxerunt ad ieſum et impoſuerunt illi veſtimēta: et ſedit ſuper eū: alij proſternebant veſtimēta ſua in via alij ramos de arboribus externebāt: et qui ſequebātur clamabāt: oſanna bñdictꝰ q̄ venit ī noīe dñi: benedictū regnū patris dauid noſtri: oſanna ī excelſis miſerere nobis fili dauid. ¶ Percātata vero. an. addātur Rña. Dñs ieſus. R. Cogitauerunt. R. Cum audiſſet. Et alia Rña. ſi opꝰ fuerit. Cū aūt ad portas vrbis vel oſtiū occidētalis eccleſie peruentū fuerit: ibi ordinata proceſſiōe. incipiat cātor. R. Collegerūt pōtifices ⁊ phariſei cōſilium et dicebant: quid faciemꝰ quia hic homo multa ſigna facit Si dimittimus eū ſic: omnes credent in eū ⁊ forte venient romani: et tollent noſtrū locū et gentem ¶ Tres vicarij dicant verſū. Unꝰ autē ex ip̄is cayphas nomine: cum eſſet pontifex anni illius prophetauit dicens: expedit vobis vt vnus moriatur homo ꝓ populo et nō tota gens pereat: ab illo ergo die cogitauerūt interficere eū dicētes. Si dimittimꝰ eū ſic: oēs credēt in eū: et forte veniēt romani: et tollēt locū nr̄m ⁊ gentē. ¶ Finito regreſſu pueri in altū ſupra oſtiū eccleſie cantant verſum Gloria laus ⁊ honor tibi ſit rex chriſte redēptor: cui puerile decꝰ ꝓmpſit oſanna piū. Chorꝰ cū genuflexiōe dicat Gloria laus et honor tibi ſit. Pueri Iſrael es tu rex dauidis et inclita proles: nomine qui in dñi rex bñdicte venis. Chorus Gloria laus. Pueri Cetꝰ in excelſis te laudat celitꝰ omnis ⁊ mortalis homo: et cuncta creata ſimul. Chorus Gloria laus. Pueri. Plebs hebrea tibi cum palmis obuiam venit cum p̄ce voto hymnis aſſumus ecce tibi. Chorus Gloria laus et honor tibi ſit. Pueri reincipiāt Gloria laus ⁊ honor tibi ſit rex xp̄e redēptor: cui puerile decus prompſit oſanna piū. et chorꝰ ſtando finiat. Deīde itroeat ꝓceſſio cātore incipiē. R. Ingrediēte dño in ſctām ciuitatē hebreoꝝ pueri reſurrectionē vite ꝓnūciātes. Cū ramiſ palmarū oſanna clamabāt in excelſis. V. Cum audiſſet populꝰ quia ieſus venit hieroſolimā: exierunt obuiam ei. Cū ramiſpalmarū. In ingreſſu ꝓceſſionis prelatꝰ ter flexis genibus ante crucem diſcoopertā adoret dicens cantando. Aue rex noſter. Et chorꝰ idem repetat. an.

Aue rex noſter fili dauid redēptor mundi: quē ꝓphete predicauerunt ſaluatorē domui iſrael eſſe venturū te enī ad ſalutarē victimā pater miſit in mundū: quē expectabāt oēs ſancti ab origine mūdi et nūc oſanna filio dauid: bñdictꝰ q̄ venit ī noīe dñi: oſanna ī excelſis Poſtea vo quattuor vel ſex vicarij ī pulpito īcipiāt. R. Circūdederūt me. V. Qm̄ tribulatio. Reſcepto ab eiſdē. ℟. intret ꝓceſſio ī chorū ⁊ ſequat̄ vſicu. ſacerdotalis Bñdictꝰ q̄ venit in noīe dñi. ℟. Oſanna ī excelſis. Oro. Oḿps ſempiterne deus q̄ humano generi. ¶ Dñica ī ramiſpalmarum. Ad miſſam. Officium.

DOmine ne longe facias auxilium tuum a me ad defenſionem meam aſpice libera me de ore leonis ⁊ a cornibꝰ vnicornium humilitatē meā. Ps. Deus deus meus reſpice in me: quare me dereliquiſti. Oratio.

OMñps ſempiterne deꝰ qui humano generi ad imitandū humilitatis exemplū ſaluatorem noſtrū carnē ſumere ⁊ crucē ſubire feciſti: cōcede ꝓpicius: vt et patiētie ipſius habere documēta et reſurrectionis conſortia mereamur. Per eundē. ¶ Lectio epiſtole beati pauli apoſtoli. Ad philippēſes ſecūdo.

FRatres Hoc ſentite ī vobis: qđ et ī xp̄o ieſu. Qui cū in forma dei eſſet/ nō rapinā arbitratus eſt eſſe ſe equalē deo: ſed ſemetipſū exinaniuit formā ſerui accipiēs In ſimilitudinē hoīm factꝰ ⁊ habitu īuentꝰ vt homo. Humiliauit ſemetipſum factꝰ obediēs vſq; ad mortē mortē aūt crucis. Propter qđ et deus exaltauit illū et donauit illi nomen qđ eſt ſuper oē nomē: vt ī noīe ieſu omne genu flectat̄ celeſtiū terreſtriū et infernorū. Et omnis lingua cōfiteatur: qꝛ dñs ieſus xp̄s in gl̄ia eſt dei patris. Grad. Tenuiſti manū dexterā meā: ⁊ in voluntate tua deduxiſti me et cū gloria aſſumpſiſti me. ℣. Quā bonꝰ iſrael deꝰ rectis corde: mei autē pene moti ſunt pedes pene effuſi ſunt greſſus mei: quia zelaui in peccatoribꝰ pacem peccatorum videns. Tractus.

DOmine deꝰ meꝰ reſpice in me quare me dereliquiſti. ℣. Lōge a ſalute meā verba delictoꝝ meorum. ℣. Deus meus clamabo ꝑ diē nec exaudies et nocte et nō ad inſipientiā michi. ℣. Tu autem in ſancto habitas laus iſrael: in te ſperauerūt patres noſtri: ſperauerūt et liberaſti eos. ℣. Ad te clamauerūt et ſalui facti ſunt: in te ſperauerūt et nō ſūt cōfuſi. ℣. Ego autē ſū vermis ⁊ nō homo: opprobriū hoīm ⁊ abiectio plebis. ℣. Oēs qui videbant me aſpernabantur me: locuti ſunt labijs et mouerunt caput. ℣. Sperauit ī dño eripiat eū: ſaluū faciat eū qm̄ vult eū. ℣. Ipſi vero cōſiderauerūt ⁊ inſpexerūt me diuiſerunt ſibi veſtimēta mea ⁊ ſuꝑ veſtē meā miſerūt ſortē. ℣. Libera me de ore leonis: et a cornibꝰ vnicorniū humilitatē meā. ℣. Qui timetꝫ dñꝫ laudate eū vniuerſum ſemē iacob glorificate eū. ℣. Annūciabit̄ dño generatio ventura et annūciabūt celi iuſticiam eius. ℣. Populo qui naſcetur: quem fecit dñs. Lectio. Dominus vobiſcum. Et cum ſpiritu tuo ¶ Paſſio dñi noſtri ieſu xp̄i ſecundum matheum. xxvi. Non reſpōdeatur. Gloria tibi domine.

IN illo tēpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Scitis qꝛ poſt biduū paſcha fiet et filius hoīs tradetur vt crucifigat̄. Tūc cōgregati ſūt ꝑncipes ſacerdotū ⁊ ſeniores populi in atriū pricipis ſacerdotū qui dicebatur cayphas: ⁊ conſiliū fecerūt: vt ieſum dolo tenerēt ⁊ occiderēt. Dicebāt aūt. Nō in die feſto. Ne forte tumultꝰ fieret ī populo. Cū autē eſſet ieſus in bethania in domo ſymōis leproſi: acceſſit ad eum mulier habēs alabaſtrum vnguēti ꝓcioſi: et effudit ſuper caput ipſius recūbentis. Vidētes aūt diſcipuli: indignati ſunt dicētes. Vt quid perditio hec? Potuit ei iſtud venũdari multo: et dari pauꝑibus. Sciẽs aũt ieſꝰ: ait illis. Quid moleſti eſtis huic mulieri Opus enim bonũ operata eſt in me. Nã ſemper pauperes habetis vobiſcũ: me aũt nõ ſemꝑ habebitis. Mittens enim hec vnguentũ hoc in corpus meũ: ad ſepeliendum me fecit. Amẽ dico vobis: vbicũq; predicatum fuerit hoc euãgeliũ in toto mundo dicetur et qđ hec fecit in memoriã eiꝰ. Tunc abijt vnus de duodecim qui dicitur iudas ſcarioth ad pricipes ſacerdotũ: et ait illis. Quid vultis michi dare: et ego vobis eũ tradã? At illi cõſtituerũt ei: triginta argẽteos. Et exinde querebat oportunitatẽ: vt eũ traderet. Prima aũt die azimoꝝ: acceſſerunt diſcipuli ad ieſum dicẽtes Vbi vis paremus tibi comedere paſcha? At ieſꝰ dixit. Ite i ciuitatẽ ad quẽdã: & dicite ei. Magiſter dicit. Tẽpus meũ prope eſt: apud te facio paſcha cuz diſcipulis meis. Et fecerũt diſcipli ſicut cõſtituit illis ieſꝰ: & parauerũt paſcha. Veſpere aũt facto diſcũbebat cum duodecim diſcipulis ſuis. Et edentibus illis: dixit. Amen dico vobis qꝛ vnus veſtrum me traditurꝰ eſt. Et cõtriſtati valde ceperunt ſinguli dicere. Nũquid ego ſum dñe? At ipſe reſpõdens: ait. Qui intigit me cum manũ i parapſide: hic me tradet. Filiꝰ quidem hoĩs vadit: ſicut ſcriptũ eſt de illo. Ve aũt hoĩ illi ꝑ quẽ filius hoĩs tradetur. Bonum erat ei: ſi natꝰ nõ fuiſſet homo ille. Reſpondens aũt iudas q̃ tradidit eum: dixit. Nunqđ ego ſum rabbi? Ait illi. Tu dixiſti. Cenãtibus aũt eis: accepit ieſus panẽ et benedixit ac fregit deditq; diſcipulis ſuis et ait. Accipite: et comedite. Hoc eſt corpꝰ meũ. Et accipiẽs calicẽ grãs egit: & dedit illis dicens. Bibite ex hoc oẽs. Hic eſt enim ſanguis meꝰ noui teſtamẽti: q̃ pro multis effundetur i remiſſionẽ peccatoꝝ. Dico autẽ vobis: nõ bibã amodo de hoc genimine vitis vſq; in diẽ illum cũ illud bibã vobiſcũ nouũ: in regno patris mei. Et hymno dicto: exierũt i montẽ oliueti. Tunc dicit illis ieſus. Oẽs vos ſcãdalum patiemini in me: in iſta nocte. Scriptũ eſt enĩ Percutiã paſtorem: et diſpergẽtur oues gregis. Poſtq̃ aũt reſurrexero: precedã vos in galileã. Reſpondẽs autẽ petrꝰ: ait illi. Et ſi oẽs ſcãdalizati fuerint i te: ego nunq̃ ſcãdalizabor. Ait illi ieſus Amen dico tibi: quia in hac nocte anteq̃ gallꝰ cãtet: ter me negabis. Ait illi petrꝰ Etiã ſi oportuerit me mori tecum: nõ te negabo. Similiter et omnes diſcipuli dixerunt. Tunc venit ieſus cum illis in villam que dicitur gethſemani: et dixit diſcipulis ſuis. Sedete hic: donec vadam illuc et orem. Et aſſumpto petro et duobus filijs zebedei: cepit ꝯtriſtari et meſtꝰ eſſe. Tũc ait illis. Triſtis eſt anima mea vſq; ad mortẽ. Suſtinete hic & vigilate mecũ. Et progreſſus puſillũ: ꝓcidit i faciẽ ſuã: orãs & dicens. Mi pater/ ſi poſſibile eſt: trãſeat a me calix iſte. Veruntamẽ nõ ſicut ego volo: ſꝫ ſicut tu. Et venit ad diſciplos ſuos: et inuenit eos dormiẽtes. Et dicit petro: ſic. Nõ potuiſtis vna hora vigilare mecũ. Vigilate & orate: vt nõ itretis in tẽtationẽ. Spiritus quidẽ ꝓptꝰ eſt caro aũt infirma Iterũ ſecũdo abijt et orauit dicẽs. Pater mi: ſi nõ poteſt hic calix trãſire niſi bibã illum fiat voluntas tua. Et venit iterũ: et inuenit eos dormiẽtes. Erant enĩ: oculi eoꝝ grauati. Et relictis illis iterũ abijt & orauit tertio: eũdẽ ſermonẽ dicens. Tunc venit ad diſcipulos ſuos: et dicit illis. Dormite iã ⁊ reqeſcite. Ecce appropiquabit hora: et filius hoĩs tradetur in manus peccatoꝝ. Surgite eamꝰ: ecce appropinquabit qui me tradet. Adhuc eo loquẽte: ecce iudas vnus de duodecim venit: ⁊ cũ eo turba multa cũ gladijs et fuſtibꝰ miſſi a principibus ſacerdotũ ⁊ ſenioribus populi. Qui autẽ tradidit eũ: dedit illis ſignũ dicens. Quẽcunq; oſculatus fuero: ipſe eſt Tenete eũ. Et cõfeſtim accedẽs ad ieſum: dixit. Aue rabbi. Et oſculatꝰ eſt eũ. Dixitq; illi ieſꝰ. Amice: ad quid veniſti? Tũc acceſſerũt / et manꝰ iniecerũt in ieſum: ⁊ tenuerũt eũ Et ecce vnus ex his qui erant cũ ieſu extẽdẽs manũ exemit gladiũ ſuũ: et percutiẽs ſeruũ prĩcipis ſacerdotũ / amputauit auriculam eius. Tunc ait illi ieſꝰ. Cõuerte gladiũ tuũ: in locũ ſuum. Oẽs eni qui acceperint gladium: gladio peribunt. An putas qr non poſſum rogare patrẽ meum: et exhibebit michi modo pluſq̄ duodecim legiones angeloꝝ? Quomodo ergo implebũtur ſcripture? Qr ſic oportet fieri In illa hora dixit ieſꝰ turbis. Tanq̄ ad latronem exiſtis cum gladijs et fuſtibꝰ cõprehẽdere me. Quotidie apud vos ſedebã i tẽplo docens: ⁊ nõ me tenuiſtis. Hoc autẽ totum factũ eſt vt adimplerẽtur ſcripture prophetarũ. Tunc diſcipuli oẽs: relicto eo fugerunt. At illi tenẽtes ieſũ duxerũt ad cayphã principẽ ſacerdotũ vbi ſcribe et ſeniores cõuenerãt. Petrus aũt ſeq̄batur eũ a longe: vſq; in atriũ principis ſacerdotũ. Et īgreſſus intro ſedebat cũ miniſtris: vt videret finem. Principes aũt ſacerdotum et omne conſiliũ querebãt falſum teſtimoniũ cõtra ieſum: vt eũ morti traderẽt. Et nõ inuenerũt: cũ multi falſi teſtes acceſſiſſent. Nouiſſime aũt venerũt duo falſi teſtes: ⁊ dixerũt. Hic dixit. Poſſum deſtruere tẽplũ dei: et poſt triduũ reedificare illud. Et ſurgẽs princeps ſacerdotũ ait illi. Nichil reſpõdes ad ea q̄ iſti aduerſũ te teſtificant? Ieſꝰ aũt tacebat. Et princeps ſacerdotũ: ait illi. Adiuro te per deũ viuũ: vt dicas nobis ſi tu es xp̄s filiꝰ dei. Dicit illi ieſus. Tu dixiſti. Verũtamen dico vobis: amodo videbitis filium hominis ſedentem a dextris virtutis dei: et venientem in nubibus celi. Tunc princeps ſacerdotũ ſcidit veſtimenta ſua dicens. Blaſphemauit. Quid adhuc egenus teſtibus? Ecce nunc audiſtis blaſphemiam. Quid vobis videtur? At illi reſpõdentes: dixerunt. Reus eſt mortis. Tũc expuerũt in faciẽ eius: et colaphis eum ceciderunt. Alij autẽ palmas in faciẽ eius dederũt: dicẽtes. Prophetiza nobis xp̄e: quis eſt q̄ te ꝑcuſſit? Petrꝰ vero ſedebat foris i atrio. Et acceſſit ad eũ vna ancilla dicẽs. Et tu cum ieſu galileo eras. At ille negauit corã oĩbus: dicẽs Neſcio qd̄ dicis. Exeũte aũt illo ianuã: vidit eũ alia ancilla: ⁊ ait his q̄ erãt ibi. Et hic erat cũ ieſu nazareno. Et iterũ negauit cũ iuramẽto qr non nouiſſet hoĩem. Et poſt puſillũ acceſſerunt qui ibi ſtabãt: ⁊ dixerũt petro. Vere et tu ex illis es: nã et loquela tua manifeſtum te facit Tũc cepit deteſtari et iurare: quia non nouiſſet hoĩem. Et ꝯtinuo gallus cãtauit. Et recordatꝰ eſt petrꝰ verbi ieſu qd̄ dixerat Priuſq̄ gallꝰ cantet: ter me negabis. Et egreſſꝰ foras: fleuit amare. Mane autẽ facto conſiliũ inierũt oẽs principes ſacerdotũ ⁊ ſeniores populi aduerſus ieſum: vt eũ morti traderẽt. Et vinctũ adduxerunt eum: et tradiderunt pontio pilato pꝛeſidi. Tũc videns iudas qui tradidit eũ qđ damnatꝰ eſſet: penitẽtia ductus retulit triginta argẽteos pꝛincipibꝰ ſacerdotũ: et ſenioꝛibus dicẽs. Peccaui tradens ſanguinẽ iuſtum At illi dixerunt. Quid ad nos? Tu videris Et ꝓiectis argẽteis in tẽplo receſſit: et abiẽs laqueo ſe ſuſpẽdit. Pꝛincipes autẽ ſacerdotum acceptis argẽteis: dixerũt. Non licet mittere eos ĩ coꝛbanã: qꝛ pꝛeciũ ſanguinis eſt. Cõſilio aũt inito: emerunt ex illis agrũ figuli ĩ ſepulturã peregrinoꝝ. Pꝛopter hoc vocatꝰ eſt ager ille acheldemach: hoc eſt ager ſãguinis vſq; in hodiernum diem. Tunc adimpletũ eſt qđ dictũ eſt per hieremiã ꝓphetã: dicẽtẽ. Et acceperunt triginta argẽteos pꝛeciũ appꝛeciati quẽ appꝛeciauerũt a filijs iſrael: et dederũt eos in agrũ figuli ſicut cõſtituit michi dñs. Jeſus autẽ ſtetit ante p̃ſidẽ: ⁊ ĩterrogauit eũ pꝛeſes dicẽs. Tu es rex iudeoꝝ? Dixit illi ieſus Tu dicis. Et cũ accuſaret̃ a p̃ncipibꝰ ſacerdotũ et ſenioꝛibꝰ: nihil reſpõdit Tũc dicit illi pylatꝰ Nõ audis quãta aduerſũ te dicunt teſtimonia? Et nõ reſpõdit ei ad vllũ verbũ: ita vt miraret̃ pꝛeſes vehementer. Per diẽ autem ſolennẽ conſueuerat pꝛeſes dimittere pplo vnũ vinctũ quẽ voluiſſent. Habebat aũt tunc vnũ vinctum inſignẽ qui dicebat̃ barrabas q̃ pꝛopter homicidiũ miſſus fuerat in carcerem Cõgregatis ergo illis: dixit pylatꝰ Quem vultis dimittã vobis barrabã: an ieſum qui dicitur xp̃s. Sciebat enim quod per inuidiã tradidiſſent eum. Sedente autẽ eo pꝛo tribunali: miſit ad illũ vxoꝛ eiꝰ dicẽs Nichil tibi et iuſto illi. Multa eni paſſa hodie ſum per viſũ pꝛopter illum Pꝛincipes autem ſacerdotum et ſenioꝛes perſuaſerũt populis vt peterẽt barrabã: ieſum vero perderent. Reſpõdens autem pꝛeſes: ait illis. Quem vultis vobis de duobus dimitti? At illi dixerunt. Barrabã. Dicit illis pylatus. Quid ergo faciã de ieſu qui dicitur chꝛiſtꝰ? Dicunt omnes. Crucifigatur. Ait illis pꝛeſes. Quid enim mali fecit? At illi magis clamabant dicentes. Crucifigatur. Videns autem pilatus quia nichil ꝓficeret / ſed magꝭ tumultꝰ fieret: accepta aqua lauit manus ſuas coꝛã omni populo dicens. Innocens ego ſum a ſanguine iuſti eius: vos videritis. Et reſpondens vniuerſus populꝰ dixit. Sanguis eius ſuper nos ⁊ ſuper filios noſtros. Tũc dimiſit illis barrabã: ieſum vero flagellatũ tradidit eis vt crucifigeretur. Tũc milites p̃ſidis ſuſcipiẽtes ieſũ ĩ p̃toꝛio: cõgregauerũt ad eũ vniuerſam cohoꝛtẽ. Et exuentes eum: clamidem coccineã circũdederũt ei. Et plectẽtes coꝛonã de ſpinis poſuerũt ſuꝑ caput eiꝰ ⁊ arũdinẽ in dextera eiꝰ. Et genu flexo ante eũ illudebãt ei: dicẽtes. Aue rex iudeoꝛũ. Et expuẽtes in eũ acceperũt arundinẽ ⁊ percutiebãt caput eius. Et poſtq̃ illuſerũt ei: exuerũt eũ clamide ⁊ ĩduerũt eũ veſtimẽtis eiꝰ: ⁊ duxerũt eũ vt crucifigerent. Exeuntes aũt inuenerũt hoĩem quendã cyreneum: nomine ſymonẽ. Hũc ãgariauerũt vt tolleret crucẽ eiꝰ. Et venerũt in locum q̃ dicit̃ golgotha: qđ eſt caluarie locus. Et dederũt ei vinũ bibere cũ felle mixtũ. Et cũ guſtaſſet noluit bibere. Poſtq̃ aũt crucifixerunt eũ: diuiſerunt veſtimẽta eius ſoꝛtẽ mittẽtes vt ĩpleret̃ qđ dictũ eſt per pꝛophetã dicentẽ Diuiſerũt ſibi veſtimẽta mea ⁊ ſuꝑ veſtẽ meã miſerunt ſoꝛtẽ: et ſedẽtes ſeruabãt eũ. Et impoſuerunt ſuper caput eiꝰ cauſã ipſius ſcriptã: hic eſt ieſꝰ rex iudeoꝝ. Tunc crucifixi ſũt cum eo duo latrones: vnꝰ a dextris ⁊ vnꝰ a ſiniſtris. Pretereũtes autẽ blaſphemabant eum: mouẽtes capita ſua ⁊ dicentes. Vah ꝗ deſtruit templũ dei: et in triduo illud reedificat Salua temetipſũ. Si filius dei es: deſcẽde de cruce. Similiter ⁊ principes ſacerdotũ illudẽtes cũ ſcribꝫ ⁊ ſenioribꝰ: dicebãt. Alios ſaluos fecit: ſeipſum nõ poteſt ſaluum facere. Si rex iſrael eſt deſcẽdat nũc de cruce ⁊ credimꝰ ei. Confidit in deo liberet nũc eum ſi vult. Dixit ei qꝛ filiꝰ dei ſũ. Idipſũ autẽ ⁊ latrones ꝗ crucifixi erãt cũ eo: improperabãt ei A ſexta autẽ hora tenebre facte ſunt ſuper vniuerſam terrã: vſꝗ ad horam nonã. Et circa horã nonã clamauit ieſus voce magna dicẽs. Hely hely: lamazabatani. Hoc eſt. Deus meꝰ: deus meꝰ vt ꝗd dereliq̃ſti me? Quidã autẽ illic ſtãtes et audiẽtes: dicebãt. Helyam vocat iſte Et cõtinuo currẽs vnꝰ ex eis: acceptam ſpõgiã impleuit aceto: et impoſuit arũdini: et dabat ei bibere. Ceteri vero dicebãt. Sine: videamꝰ an veniat helyas liberare eũ. Ieſꝰ autem iterũ clamans voce magna emiſit ſpiritũ. Pat̃ nr̃. Et ecce velum tẽpli ſciſſum eſt ĩ duas partes a ſummo vſꝗ deorſũ. Et terra mota eſt et petre ſciſſe ſũt: ⁊ monumẽta aperta ſũt: et multa corpora ſanctoꝝ qui dormierãt ſurrexerũt. Et exeũtes de monumẽtis: poſt reſurrectionẽ eius venerũt in ſanctã ciuitatẽ ⁊ apparuerũt multis. Cẽturio autẽ et ꝗ cum eo erãt cuſtodientes ieſũ: viſo terremotu et his ꝗ fiebãt timuerũt valde dicẽtes. Vere filiꝰ dei erat iſte. Erant ibi mulieres multe a longe: ꝗ ſecute erant ieſũ a galilea miniſtrãtes ei. Inter quas erat maria magdalene et maria iacobi et ioſeph mater et mater filiorum zebedei. Cum ſero autem factũ eſſet venit quidam homo diues ab arimathia nomine ioſeph: ꝗ et ipſe diſcipulꝰ erat ieſu. Hic acceſſit ad pilatũ: et petijt corꝰ ieſu. Tũc pilatus iuſſit reddi corpꝰ. Et accepto corpore ioſeph inuoluit illud ĩ ſyndone munda: ⁊ poſuit in monumẽto ſuo nouo: quod exciderat ĩ petra. Et aduoluit ſaxum magnum ad oſtium monumenti: ⁊ abijt. Erant autem ibi maria magdalene et altera maria ſedentes cõtra ſepulchrum. Euangeliũ.

Altera autem die que eſt poſt paraſceuẽ: cõuenerunt principes ſacerdotũ et phariſei ad pylatum dicẽtes. Dñe recordati ſumus qꝛ ſeductor ille dixit adhuc viuens poſt tres dies reſurgã. Iube ergo cuſtodiri ſepulchrum vſꝗ in diem tertium: ne forte veniãt diſcipuli eius et furẽtur eum et dicant plebi ſurrexit a mortuis. Et erit nouiſſimus error peior priore. Ait illis pylatꝰ. Habetis cuſtodiã. Ite: cuſtodite ſicut ſcitis. Illi autẽ abeũtes munierunt ſepulchrum ſignantes lapidem: cum cuſtodibus. Offer. Improperium expectauit cor meũ et miſeriam et ſuſtinui qui ſimul contriſtaretur et non fuit conſolãtem me queſiui et non inueni et dederunt in eſcam meam fel: ⁊ in ſiti mea potauerũt me aceto. Secreta.

Concede q̃s dñe vt oculis tue maieſtatis munꝰ oblatũ: et gratiã nobis deuotiõis obtineat: et effectum beate perennitatis acquirat. Per. Prefatio. Qui ſalutem huma. Cõmunio. Pater ſi nõ poteſt hic calix trãſire niſi bibam illũ fiat voluntas tua. Poſtcõio.

PEr huius dñe operationem miſterij: et vicia noſtra purgẽtur et iuſta deſideria cõpleãtur. Per dñm. ¶ Feria ſcd̃a. Officiũ.

IUdica dñe nocentes me expugna impugnãtes me apprehende arma et ſcutum et exurge in adiutoriũ meum: domine virtꝰ ſalutis mee. Ps. Effunde frameã et conclude aduerſus eos qui me ꝑſequũtur: dic anime mee ſalus tua ego ſum. Oratio.

DA q̃s oĩps deus: vt q̃ in tot aduerſis ex nr̃a infirmitate deficimus: ĩtercedẽte vnigeniti filij tui paſſione reſpiremus. Qui tecũ viuit. ¶ Lectio yſaie prophete. L.

IN diebus illis. Dixit yſaias. Dñs deus aperuit michi aurem: ego aũt nõ ꝯtradico retrorſũ nõ abij. Corpus meũ dedi percutiẽtibus: et genas meas vellentibus. Faciem meã non auerti ab ĩcrepãtibus et conſpuentibus in me. Dominus deus auxiliator meus: ideo non ſum confuſus. Ideo poſui faciem meã vt petram duriſſimam: et ſcio quoniã non confũdar. Iuxta eſt q̃ iuſtificat me: q̃s ꝯtradicit michi? Stemꝰ ſimul. Quis eſt aduerſarius meus. Accedat ad me. Ecce dñs deus auxiliator meus quis eſt qui condẽnet me. Ecce omnes quaſi veſtimentum conterentur: tinea comedet eos. Quis ex vobis timẽs dominum: audiens vocẽ ſerui ſui. Quis ambulauit in tenebris: & nõ eſt lumen ei? Speret in nomine domini: & initatur ſuper domino deo ſuo. Gradale. Exurge dñe et intende iudicio meo deꝰ meꝰ & dominꝰ meus ĩ cauſã meã. V. Effunde frameam & cõclude aduerſꝰ eos qui me ꝑſequũtur. ¶ Scd̃m iohannem. xij.

ANte ſex dies paſche venit ieſus bethaniã: vbi fuerat lazarus mortuus quẽ ſuſcitauit ieſꝰ. Fecerunt aũt ei cenã ibi: & martha miniſtrabat. Lazarꝰ vero vnꝰ erat ex diſcũbẽtibꝰ cũ eo. Maria ergo accepit librã vnguẽti nardi piſtici p̃cioſi & vnxit pedes ieſu & extersit capillis ſuis pedes eiꝰ: et domus impleta eſt ex odore vnguẽti. Dicit ergo vnꝰ ex diſcipulis eius iudas ſcariothis qui erat traditurꝰ eũ. Quare hoc vnguẽtũ nõ venijt trecẽtis denarijs: et datũ eſt egenis. Dixit autem hoc nõ qꝛ de egenis pertinebat ad eũ: ſed qꝛ fur erat & loculos habens ea que mittebantur portabat. Dixit ergo ieſus. Sine illã: vt ĩ diẽ ſepulture mee ſeruet illud. Pauperes enim ſemꝑ habetis vobiſcum: me aũt nõ ſemꝑ habebitis. Cognouit ergo turba multa ex iudeꝫ qꝛ illic eſſet: et venerunt nõ propter ieſum tantũ: ſed vt lazarum viderẽt quem ſuſcitauit a mortuꝫ. Cogitauerũt autẽ p̄ncipes ſacerdotũ vt & lazarũ ĩterficerẽt: qꝛ multi ꝓpt̃ eũ abibãt ex iudeis: et credebãt ĩ ieſũ. In craſtinũ aũt turba multa q̃ ꝯuenerat ad diẽ feſtum: cũ audiſſent qꝛ venit ieſꝰ hieroſolimã acceperũt ramos palmaꝝ et ꝓceſſerũt obuiã ei: et clamabãt. Oſanna: bñdictꝰ qui venit ĩ noĩe dñi: rex iſrael. Et inuenit ieſꝰ aſellũ: et ſedit ſuꝑ eũ: ſicut ſcriptũ eſt. Noli timere filia ſyõ ecce rex tuꝰ venit tibi mãſuetꝰ: ſedẽs ſuper pullũ aſine. Hec nõ cognouerũt diſcipuli eius primũ ſed qñ glorificatꝰ eſt ieſꝰ: tũc recordati ſunt qꝛ hec erãt ſcripta de eo: et hec fecerunt ei. Teſtimoniũ ergo perhibebat turba q̃ erat cũ eo: qñ lazaꝝ vocauit de monumẽto & ſuſcitauit eũ a mortuis. Propterea & obuiã venit ei turba: qꝛ audierant eũ feciſſe hoc ſignũ. Phariſei ergo dixerũt ad ſemetipſos. Videtis qꝛ nichil ꝑ ficimus. Ecce mūdus totꝰ: poſt eū abijt. Erāt aūt gētiles quidā ex his qui aſcēderant vt adorarēt ī die feſto. Hi ergo acceſſerūt ad philippū qui erat a bethſaida galilee ⁊ rogabāt eū dicētes. Dñe volumꝰ ieſum videre. Venit philippꝰ: ⁊ dixit andree. Andreas rurſū et philippꝰ: dixerūt ieſu. Ieſꝰ aūt reſpōdit eis dicēs. Venit hora vt clarificet̄ filius hoīs. Amē amē dico vobꝫ: niſi granū frumēti cadēs in terra mortuū fuerit ipſū ſolū manet. Si aūt mortuū fuerit: multum fructum affert. Qui amat aīam ſuā: perdet eā. Et qui odit aīam ſuā ī hoc mundo: in vitā eternā cuſtodit eā. Si quis michi miniſtrat: me ſequatur. Et vbi ſū ego illic ⁊ miniſter meꝰ erit. Si quis michi miniſtrauerit honorificabit eū pater meus qui eſt in celis. Nunc anima mea turbata eſt. Et qd dicā? Pater ſaluifica me ex hac hora. Sed propterea veni ī horam hāc. Pater clarifica nomē tuū. Venit ergo vox de celo dicēs. Et clarificaui ⁊ iterū clarificabo. Turba ergo q̄ ſtabat ⁊ audierat dicebat tonitruū factū eſſe. Alij dicebāt: āgelꝰ ei locutus eſt. Reſpōdit ieſus ⁊ dixit. Non propter me vox hec venit ſed ꝓpter vos. Nūc iudiciū eſt mūdi: nūc prīceps mūdi huiꝰ eijcietur foras. Et ego ſi exaltatꝰ fuero a terra oīa trahā ad meipſū. Hoc aūt dicebat ſignificās q̄ morte eſſet moriturꝰ. Reſpōdit ei turba. Nos audiuimus ex lege qꝛ xp̄s manet ī eternū: ⁊ quomodo tu dicis oportet exaltari filiū hoīs? Quis eſt iſte filiꝰ hoīs. Dixit ergo eis ieſꝰ Adhuc modicū lumen in vobis eſt. Ambulate dū lucē habetis: vt nō tenebre vos cōprehendant. Et qui ambulat ī tenebris: neſcit quo vadat. Dum lucem habetis credite ī lucem: vt filij lucis ſitis. Hec locutus eſt ieſus et abijt et abſcōdit ſe ab eis. Offerto. Eripe me de inimicꝫ meis dñe ad te cōfugi doce me facere volūtatē tuā quia deus meus es tu. Secreta.

Hec ſacrificia nos omīps deꝰ: potenti virtute mūdatos ad ſuum faciant puriores venire principium. Per dominū. Communio. Erubeſcant et reuereantur ſimul qui gratulantur malis meis: induantur pudore ⁊ reuerētia q̄ maligna loquūtur aduerſum me. Poſtcōio.

Prebeant nobis domine diuinum tua ſancta feruorem quo eoꝝ pariter ⁊ actu delectemur et fructu. Per do. ¶ Sup populū.

Adiuua nos deꝰ ſalutaris noſter: et ad bñficia recolēda q̄bus nos inſtaurare dignatꝰ es: tribue venire gaudētes Per dominū.

¶ Feria tercia. Officium.

Nos autē gloriari oportet ī cruce domini nr̄i ieſu chriſti: in quo eſt ſalus vita ⁊ reſurrectio noſtra per quē ſaluati et liberati ſumus. ps. Deus miſereatur noſtri et benedicat nobis: illuminet vultum ſuum ſuper nos et miſereatur noſtri. Or.

Omīps ſempiterne deꝰ: da nobꝫ ita dñice paſſiōis ſacramēta peragere: vt īdulgētiam percipere mereamur. p. Le. hieremie. prophe. xi.

In diebꝰ illis. Dixit hieremias. Dñe demōſtraſti michi et cognoui: tu oſtēdiſti michi ſtudia eoꝝ. Et ego quaſi agnꝰ māſuetus qui portatur ad victimā: et nō cognoui qꝛ cogitauerūt aduerſū me cōſilia dicētes. Mittamꝰ lignū ī panē eiꝰ ⁊ eradamꝰ eū de terra viuentiū: et nomē eiꝰ nō memoret̄ āpliꝰ. Tu autē dñe ſabaoth q̄ iudicas iuſte: ⁊ ꝓbas renes ⁊ corda: videā vitionem tuā ex eis. Tibi ei reuelaui cauſã meã: dñe deus meus. Grad. Ego autem dum michi moleſti eſſent induebam me cilicio et humiliabam in ieiunio animã meam et oratio mea ĩ ſinu meo cõuertet. V. Judica dñe nocentes me: expugna ĩpugnãtes me: apprehẽde arma ⁊ ſcutũ ⁊ exurge ĩ adiutoriũ michi. Dñs vobiſcũ. Et cum ſpũ tuo. ¶ Paſſio dñi noſtri ieſu chriſti. Secũdũ marcũ. xiiij. Nõ dicatur. Glia tibi dñe

IN illo tp̃e. Erat paſcha ⁊ azima poſt biduũ. Et querebant ſũmi ſacerdotes ⁊ ſcribe quomodo ieſũ dolo tenerẽt ⁊ occiderẽt. Dicebãt enĩ. Nõ ĩ die feſto. Ne forte tumultꝰ fieret ĩ pplo. Et cũ eſſet ieſꝰ bethanie ĩ domo ſymonis leproſi ⁊ recũberet venit mulier habẽs alabaſtrũ vnguenti nardi ſpicati p̄cioſi: ⁊ fracto alabaſtro effudit ſr̃ caput eiꝰ. Erãt aũt qdã ĩdigne ferẽtes intra ſemetipſos ⁊ dicẽtes. Ut qd perditio iſta vnguenti fctã eſt? Poterat enĩ vnguentũ iſtud venundari pluſq̃ trecẽtis denariis: ⁊ dari pauperibꝰ. Et fremebãt ĩ eã. Jeſꝰ aũt dixit. Sinite eã. Quid illi moleſti eſtis? Bonũ opꝰ operata eſt in me. Semp enĩ pauperes habetꝫ vobiſcũ: et cũ volueritis poteſtꝫ illis bñ facere. Me aũt ſemp nõ habebitis. Quod habuit hoc fecit: p̄uenit vngere corpꝰ meũ in ſepulturã. Amẽ dico vobꝫ vbicũqꝫ predicatũ fuerit euãgeliũ iſtud ĩ vniuerſo mundo ⁊ qd hec fecit narrabitur ĩ memoriã eius. Et iudas ſcarioth vnꝰ de duodecim abiit ad ſummos ſacerdotes vt proderet eũ illis. Qui audiẽtes gauiſi ſũt ⁊ promiſerũt ei pecuniã ſe daturos. Et q̃rebat quomodo illũ oportune traderet. Et p̄mo die azimorꝝ qñ paſcha ĩmolabãt dicũt ei diſcipuli. Quo vis eamus ⁊ paremus tibi vt manduces paſcha? Et mittẽs duos ex diſcipulꝫ ſuis dicit eis. Jte in ciuitatẽ ⁊ occurret vobꝫ homo lagenã aque portãs. Sequimini eũ: ⁊ quocũqꝫ ĩtroierit dicite dño domus qꝛ magiſter dicit. Ubi eſt refectio mea vbi paſcha cũ diſcipulis meis mãducẽ? Et ipſe vobis demonſtrabit cenaculũ grãde ſtratũ: ⁊ illic parate nobis. Et abierũt diſcipuli eius et venerũt ĩ ciuitatẽ et ĩuenerũt ſicut dixerat illꝫ ⁊ parauerũt paſcha. Veſpere aũt fctõ: venit cũ duodecim. Et diſcũbentibꝰ eis ⁊ mãducantibꝰ: ait ieſus. Amẽ dico vobis: qꝛ vnꝰ ex vobis me tradet qui mãducat mecũ. At illi ceperũt contriſtari: ⁊ dicere ſigillatim Nunquid ego? Qui ait illis. Unꝰ ex duodecim: q̇ ĩtingit mecum manũ in cathino. Et filiꝰ quidẽ hominis vadit ſicut ſcriptũ eſt de eo. Ue aũt hoĩ illi: per quẽ filiꝰ hoĩs tradetur. Bonũ erat ei: ſi natꝰ nõ fuiſſet hõ ille. Et mãducãtibꝰ illꝫ accepit ieſus panẽ et bñdicẽs fregit ⁊ dedit eis: ⁊ ait. Sumite hoc eſt corpꝰ meum. Et accepto calice grãs agens dedit eis: ⁊ biberunt ex illo oẽs. Et ait illis. Hic eſt ſãguis meꝰ noui teſtamẽti: qui pro multis effũdetur. Amen dico vobis: qd iã nõ bibã de hoc genimine vitis: vſqꝫ in diẽ illũ cũ illud bibã nouum in regno dei. Et hymno dicto exierunt in mõtẽ oliuarũ. Et dicit eis ieſꝰ. Oẽs ſcãdalizabimini ĩ me in iſta nocte: qꝛ ſcriptũ eſt. Percutiã paſtorẽ: ⁊ diſpergẽtur oues. Sed poſtq̃ reſurrexero precedã vos in galileã. Petrꝰ aũt ait illi Et ſi oẽs ſcãdalizati fuerit: ſed nõ ego. Et ait illi ieſꝰ. Amẽ dico tibi qꝛ hodie ĩ nocte hac priuſq̃ gallus bis vocẽ dederit ter me es negaturꝰ. At ille ampliꝰ loquebat̃ Et ſi oportuerit me ſimul cõmori tibi: nõ te negabo. Similit ⁊ oẽs di ſcipuli dicebāt Et veniūt ī p̄diū: cui nomē gethſemani. Et ait diſcipulis ſuis. Sedete hic donec orem. Et aſſūpſit petrū ⁊ iacobū ⁊ iohannē ſecū: et cepit pauere ⁊ tedere. Et ait illis Triſtis eſt aīa mea: vſqꝫ ad mortē. Suſtinete hic ⁊ vigilate Et cū ꝓceſſiſſet paululū: ꝓcidit ſuper terrā et orabat vt ſi fieri poſſet: trāſiret ab eo hora. Et dixit. Abba pat̄ oīa tibi poſſibilia ſūt trāſfer calicē hūc a me. Sed nō qđ ego volo: ſed qđ tu. Et vēit: ⁊ īuenit eos dormiētes: ⁊ ait petro Symō dormis? Nō potuiſti vna hora vigilare mecum Vigilate ⁊ orate vt nō ītretis in tētationē. Spūs quidē promptꝰ eſt: caro aūt infirma. Et iterū abiens: orauit eundē ſermonē dicēs. Et reuerſꝰ denuo: īuenit eos dormiētes Erā enī oculi eoꝝ grauati: ⁊ ignorabāt qđ reſpōderēt ei. Et venit tercio ⁊ ait illis. Dormite iā ⁊ req̄eſcite. Sufficit Venit hora: ecce tradet̄ filiꝰ hoīs in manꝰ pctōꝝ Surgite: eamus. Ecce q̄ me tradet prope eſt. Et adhuc eo loquente venit iudas ſcarioth vnꝰ de duodecim ⁊ cū illo multa turba cum gladijs et lignis miſſi a ſūmis ſacerdotibꝰ ⁊ ſcribis et ſenioribꝰ. Dederat āt traditor ſignū eis: dicēs. Quēcūqꝫ oſculatus fuero ip̄e eſt: tenete eū ⁊ ducite caute. Et cū veniſſet ſtatim accedēs ad eum: ait. Rabbi. et oſculatus eſt eū At illi manus iniecerūt in eū: et tenuerūt eum. Unus autē de circunſtantibus educēs gladiū: percuſſit ſeruū ſummmi ſacerdotis: ⁊ āputauit illi auriculā. Et reſpōdens ieſꝰ ait illis. Tanq̄ ad latronem exiſtis cū gladijs et fuſtibus ꝯprehendere me. Quotidie erā apud vos ī tēplo docēs: et nō me tenuiſtis. Sed vt īpleant̄ ſcripture. Tūc diſcipuli eiꝰ relinquētes eū: oēs fugerūt. Adoleſcēs autē quidā ſequebatur eū amictus ſyndone ſuꝑ nudo: ⁊ tenuerūt eū. At ille reiecta ſyndone: nudꝰ ꝓfugit ab eis. Et adduxerūt ieſū ad ſummū ſacerdotē: ⁊ cōueniunt oēs ſacerdotes ⁊ ſcribe ⁊ ſeniores. Petrus aūt a lōge ſecutꝰ eſt eū: vſqꝫ in atriū ſummi ſacerdotis Et ſedebat cum miniſtris: ⁊ calefaciebat ſe ad ignē. Sūmi vero ſacerdotes et oē conſiliū querebāt aduerſus ieſum teſtimoniū: vt eum morti traderēt nec inueniebāt. Multi enī falſum teſtimonium dicebāt aduerſꝰ eum: et conuenientia teſtimonia nō erāt. Et quidā ſurgētes falſum teſtimonium ferebant aduerſus eum dicētes. Quoniā nos audiuimus eum dicētē. Ego diſſoluā templum hoc manufactū: ⁊ poſt triduū aliud nō manufactū reedificabo Et nō erat cōueniens teſtimoniū illorum. Et exurgēs ſummꝰ ſacerdos ī mediū: interrogauit ieſum dicēs. Non reſpōdes quicq̄ ad ea que tibi obijciūtur ab his? Ille autē tacebat: ⁊ nichil reſpondit Rurſum ſummus ſacerdos iterrogauit eum et dixit ei. Tu es chriſtꝰ filius dei bñdicti. Jeſus autē dixit illi. Ego ſum. Et videbitis filium hominis ſedētem a dextris virtutis dei et veniētem in nubibus celi. Sūmus autem ſacerdos ſcindens veſtimenta ſua ait. Quid adhuc deſideramꝰ teſtes. Audiſtis blaſphemiā. Quid vobis videtur. Qui omnes condēnauerunt eum eſſe reum mortis. Et ceperunt quidā cōſpuere in eū ⁊ velare faciē eiꝰ: ⁊ colaphis eum cedere ⁊ dicere ei Prophetiſa: ⁊ miniſtri alapis eū cedebant. Et cū eſſet petrꝰ in atrio deorſum: venit vna ex āncillis ſūmi ſacerdotis. Et cum vidiſſet petrū calefacientē ſe: aſpiciēs illū ait Et tu cū ieſu nazareno eras. At ille ne gauit dicēs Neqꝫ ſcio neqꝫ noui q̄d dicas. Et exijt f[illegible] ante oſtium ⁊ gallus cantauit. Rurſum aūt cum vidiſſet illū alia ācilla: cepit dicere circūſtātibꝰ: qꝛ hic ex illis eſt. At ille negauit iterꝝ. Et poſt puſillū rurſū qui aſtabāt dicebāt petro. Vere ex illis es: nā ⁊ galileꝰ es. Ille āt cepit anathematizare ⁊ iurare: qꝛ neſcio hominē iſtū quē dicitis. Et ſtatim iterū gallus cātauit. Et recoꝛdatus eſt petrꝰ verbi qd̄ dixerat ei ieſus: pꝛiuſq̄ gallus cantet bis: ter me negabis. Et cepit flere. Et cōfeſtim mane cōſiliū faciētes ſummi ſacerdotes cū ſenioꝛibꝰ ⁊ ſcribis ⁊ vniuerſo cōſilio: vincientes ieſū duxerūt et tradiderūt pylato. Et īterrogauit eū pilatꝰ. Tu es rex iudeorū? At ille reſpōdēs: ait illi. Tu dicis. Et accuſabant eum ſummi ſacerdotes ī multꝫ. Pylatꝰ aūt rurſꝰ īterrogauit eū dicēs. Non reſpondes q̄cq̄? Vide in q̄tis te accuſāt. Ieſus aūt āpliꝰ nichil reſpōdit ita vt miraretur pylatꝰ. Per diē aūt feſtū: dimittere ſolebat illis vnū ex vinctis: quēcūqꝫ petiſſēt. Erat aūt qui dicebat barrabas q̄ cū ſeditioſis erat vīctꝰ q̄ in ſeditione fecerat homicidiū. Et cū aſcēdiſſet turba cepit rogare ſicut ſemꝑ faciebat illis. Pilatꝰ aūt reſpōdit eis: ⁊ dixit Vultis dimittā vobis regem iudeorū? Sciebat enī q̄ per īuidiā tradidiſſent eū ſūmi ſacerdotes. Pōtifices aūt cōcitauerūt turbam: vt magꝫ barrabā dimitteret eis. Pylatꝰ aūt iterū reſpōdēs: ait illis. Quid vultꝫ faciā regi iudeoꝝ? At illi iterꝝ clamauerūt. Crucifige eū. Pylatꝰ vero dicebat. Quid enī mali fecit? At illi magis clamabāt. Crucifige eū. Pylatꝰ āt volēs pplo ſatiſfacere dimiſit illꝫ barrabā ⁊ tradidit illis ieſū flagellꝫ ieſū vt crucifigeretur. Milites aūt duxerunt eū īntro in atriū pꝛetoꝛij ⁊ cōuocāt totā cohoꝛtem: ⁊ īduūt eū purpura ⁊ īponūt ei plectētes ſpineā coꝛonā: ⁊ ceperunt ſalutare eū. Aue rex iudeoꝝ. Et pcutiebāt caput eiꝰ arūdine: et cōſpuebāt ī eū. Et ponētes genua: adoꝛabāt eū. Et poſtq̄ illuſerūt ei exuerunt illū purpura et induerūt eū veſtimētis ſuis ⁊ educūt illū vt crucifigerēt eū. Et angariauerūt p̄tereuntē quēpiā ſymonē ſyreneū venientē de villa patrē alexādꝛi ⁊ ruffi: vt tolleret crucē eiꝰ. Et pducūt illū ī golgotha locū: qd̄ eſt īterp̄tatū caluarie locꝰ: et dabāt ei bibere mirratū vinū ⁊ nō accepit. Et crucifigētes eum diuiſerunt veſtimēta eius: ſoꝛtem mittētes ſuper his quis quid tolleret. Erat autē hoꝛa tercia: ⁊ crucifixerūt eum. Et erat titulus cauſe eius īſcriptus: rex iudeoꝛum. Et cū eo crucifigūt duos latrones vnū a dextris ⁊ aliū a ſiniſtris eius. Et adimpleta eſt ſcriptura q̄ dicit. Et cum iniq̄s reputatꝰ eſt. Et pꝛetereuntes blaſphemabāt eum mouētes capita ſua: et dicentes. Vah qui deſtruis templū: et in tribꝰ diebꝰ reedificas Saluū fac temetipſū: deſcēdens de cruce. Similiter ⁊ ſūmi ſacerdotes illudētes ad alterutrum cum ſcribis: dicebant Alios ſaluos fecit: ſeipſū nō poteſt ſaluū facere. Xp̄s rex iſrl' deſcēdat nūc de cruce: ⁊ videamꝰ ⁊ credamꝰ Et q̄ cū eo crucifixi erāt: ꝯuiciabātur ei. Et factā hoꝛa ſexta tenebꝛe facte ſunt ſuꝑ totā terrā vſqꝫ in hoꝛā nonā: et hoꝛa nona exclamauit voce magna dicēs. Heloy. Heloy. Lamazabatani. Qd̄ eſt īterpꝛetatum deus meꝰ: deus meus: vt q̄d dereliquiſti me? Et quidā de circūſtantibus audiētes: dicebāt. Ecce: heliā vocat. Currēs autē vnus et īplens ſpōgiā aceto: circūponenſq; calamo: potū dabat ei dicēs. Sinite videamꝰ ſi veniat helias: ad deponendum eū. Jeſus autē emiſſa voce magna expirauit. Pat noſter. Et velum tēpli ſciſſum eſt in duo: a ſummo vſq; deorſum. Uidens autē centurio q̄ ex aduerſo ſtabat quia ſic clamās expiraſſet ait. Vere homo hic filius dei erat. Erāt autē ⁊ mulieres multe a longe aſpiciētes: inter quas erat maria madalene/ et maria iacobi minoris ⁊ ioſeph mater et ſalome. Et cū eſſet in galilea ſequebantur eum: ⁊ miniſtrabant ei. Et alie multe que ſimul cum eo aſcēderant hieroſolimam. Euangelium.

Et cū iam ſero eſſet factum qꝛ erat paraſceue qđ eſt ſabbatū venit ioſeph ab arimathia nobilis decurio q̄ ⁊ ipē erat expectās regnū dei. Et audacter introiuit ad pylatū: ⁊ petijt corpꝰ ieſu. Pylatꝰ autē mirabat̄ ſi iā obijſſet. Et accerſito cēturione: īterrogauit eū ſi iam mortuꝰ eſſet. Et cū cognouiſſet a cēturione: donauit corpꝰ ioſeph. Joſeph autē mercatꝰ ſyndonem: et deponēs eū inuoluit ſyndone: et poſuit eum ī monumento quod erat excisum de petra. Et aduoluit lapidē: ad oſtiū monumenti. Offer. Cuſtodi me de manu pctōꝛis: ab hominibꝰ iniq̄s eripe me dn̄e. Secreta.

Sacrificia q̄s dn̄e nos propenſius iſta reſtaurent q̄ medicinalibus ſūt īſtituta ieiunijs. Per.

Cōmunio. Aduerſum me exercebātur qui ſedebāt ī porta ⁊ in me pſallebant qui bibebant vinum ego vero orationem meam ad te domine tempus beneplaciti deus in multitudine miſericordie tue. Poſtcōio.

Sanctificationibus tuis omnipotens deus: et vicia noſtra curētur: et remedia nobis ſem

ſdā ſeq

piterna ꝓueniāt. Per. Sup ppłm.

Tua nos miā deus ⁊ ab omni ſurreptiōe vetuſtatis expurget: ⁊ capaces ſācte nouitatꝭ efficiat. Per. ¶ Feria quarta. Officiū.

In nomine domini omē genu flectatur: celeſtium terreſtrium et infernorum qꝛ dominꝰ factꝰ eſt obediens vſq; ad mortem mortem autem crucis ideo dominꝰ ieſus chriſtꝰ ī gloria eſt dei patris. Ps. Domine exaudi orationem meam: et clamor meus ad te veniat. Iſta orō dicitur ſine Dominus vobiſcum. Premiſſo tn̄ Orēmꝰ. Flectamꝰ ge. Leua. Or.

Preſta q̄s omnipotens deus: vt qui noſtris exceſſibus inceſſanter affligimur: per vnigeniti tui paſſionē liberemur. Qui tecū viuit. ¶ Lectō yſaie prophete. lxiij.

Hec dicit dn̄s deus. Dicite filie ſyō. Ecce ſaluator tuꝰ venit: ⁊ merces eiꝰ cū eo. Quis eſt iſte q̄ venit de edō tīctis veſtibꝰ de boſra? Iſte formoſꝰ ī ſtola ſua gradiēs ī multitudine fortitudis ſue. Ego q̄ loquor iuſticiā: ⁊ ꝓpugnator ſū ad ſaluādū. Quare ergo rubrū eſt īdumētū tuū ⁊ veſtimēta tua ſicut calcantium ī torculari? Torcular calcaui ſolus: et de gentibus non eſt vir mecum. Calcaui eos in furore meo: et cōculcaui eos ī ira mea. Et aſperſus eſt ſanguis eorū ſuper veſtimenta mea. Et omnia indumenta mea inquinaui. Dies eni vltionis in corde meo: annꝰ retributionis mee venit. Circumſpexi et non erat auxiliator: queſiui ⁊ non erat qui adiuuaret Et ſaluauit michi brachiū meū: ⁊ īdignatio mea auxiliata eſt michi. Miſerationū dn̄i recordabor: et laudē dn̄i annūciabo ſup oīa q̄ reddidit nobis dn̄s deꝰ nr̄. Gradu. Ne auertas faciem tuā a puero tuo q̄m tribulor velociter exaudi me. V. Saluum me fac deus quoniam intrauerunt aque vſqꝫ ad animā meam īfixus ſū ī limo pfūdi et nō eſt ſubſtātia. Gradale. poſt. v. nō repetat̄. Dñs vobiſcum Oremꝰ. Flectamꝰ genū. Leua. Or.

Deus q̇ ꝓ nobis filiū tuū crucis patibulū ſubire voluiſti vt inimici a nobꝫ expelleres poteſtatē: cōcede nobꝫ famulis tuis: vt reſurrectiõis gl'iā cōſequamur. Per eūdē dñm. ¶ Lctō yſaie ꝓphē. liij.

In diebꝰ illis: Dixit yſayas. Dñe q̇s credidit auditui nr̄o ⁊ brachium dñi cui reuelatū eſt. Et aſcēdit ſicut virgultū corā eo: ⁊ ſicut radix de t̄ra ſitiēti et nō eſt ſpecies et neqꝫ decor. Et vidimꝰ eū et nō erat aſpectꝰ et deſiderauimꝰ eū deſpectū ⁊ nouiſſimū virorū: virū dolorū ⁊ ſcientē īfirmitatē. Et quaſi abſcōditus vultꝰ eiꝰ et deſpectꝰ: vnde nec reputauimꝰ eū. Vere languores nr̄os ip̄e tulit ⁊ dolores noſtros ip̄e portauit. Et nos putauimus eū quaſi leproſū: ⁊ ꝑcuſſum a deo et humiliatū. Ipſe autē vulneratꝰ eſt ꝓpter iniq̄tates nr̄as: attritus eſt propter ſcelera noſtra. Diſciplina pacis nr̄e ſuper eum: ⁊ liuore eius ſanati ſumus. Oēs nos quaſi oues errauimꝰ: vnuſq̇ſqꝫ in viam ſuā declinauit ⁊ dñs poſuit ī eo iniquitatē oīm noſtrū. Oblatꝰ eſt q2 ipſe voluit: et nō aꝑuit os ſuū. Sicut ouis ad occiſionem ducet̄ ⁊ q̄ſi agnꝰ corā tondēte ſe obmuteſcet ⁊ nō aperiet os ſuū. De āguſtia et de iudicio ſublatꝰ eſt: generationē eiꝰ q̇s enarabit? Q2 abſciſus eſt de terra viuētiū. Propter ſcelus populi mei percuſſi eū: et dabit ipios ꝓ ſepultura: et diuitē ꝓ morte ſua eo ꝙ iniquitatē nō fecerit: nec dolꝰ fuerit ī ore eiꝰ: ⁊ dñs voluit ꝯterere eū in īfirmitate. Si poſuerit pro pctō aīam ſuā: videbit ſemē lōgeuū/ et volūtas dñi in manu eiꝰ dirigetur. Pro eo ꝙ tradidit ī mortē aīam ſuam: ⁊ cū ſceleratis reputatꝰ eſt. Et ipſe peccata multorū tulit: ⁊ ꝓ trāſgreſſoribus orauit vt non perirēt. Dicit dñs: omnipotēs. Tractus.

Domine exaudi orationē meā: et clamor meus ad te veniat. Vꝰ. Ne auertas faciem tuam a me in quacunqꝫ die tribulor īclina ad me aurē tuā. V. In quacūqꝫ die inuocauero te velocitē exaudi me. V. Q2 defecerūt ſicut fumꝰ dies mei: ⁊ oſſa mea ſicut ī frixorio cōfrixa ſūt. Vꝰ. Percuſſus ſū ſicut fenū ⁊ aruit cor meum: q2 oblitus ſū mãducare panē meū. V. Tu exurgēs dñe miſereberis ſyon: q2 venit tēpus miſerēdi eiꝰ. Dñs vobiſcū. Et cū ſpū tuo non dicat̄ Glla tibi dñe. ¶ Paſſio dñi nr̄i ieſu xp̄i. Scd̄m lucam. xxij.

In illo tēpore. Appropinquabat dies feſtus azimoruꝫ qui dicitur paſcha: ⁊ querebant principes ſacerdotū ⁊ ſcribe quomodo ieſum interficerent. Timebant vero plebē. Intrauit aūt ſathanas in iudā qui cognominabatur ſcarioth: vnū ex duodeci: ⁊ abijt ⁊ locutꝰ eſt cū p̄ncipibꝰ ſacerdotū et magiſtratibus quemadmodū illum traderet eis. Et gauiſi ſunt: ⁊ pacti ſunt pecuniam illi dare. Et ſpopōdit. Et querebat oportunitatem: vt traderet illum ſine turbis. Venit aūt dies feſtus azimorum/ in qua neceſſe erat occidi paſcha: et miſit petrum et iohannē dicēs. Eūtes parate nobis paſcha: vt mãducemus. At illi dixerūt. Vbi vis paremꝰ? Et dixit ad eos. Ecce introeuntibꝰ vobꝫ in ciuitatē: occurret vobis homo amphorā aque portās. Sequimini eū in domū in quā intrat: ⁊ dicetis pa.

trifamilias domꝰ. Dicit tibi magiſter. Ubi eſt diverſoꝛiū: ubi paſcha cū diſcipulis meis māducē? Et ipſe vobis oſtendet cenaculū magnum ſtratū: ⁊ ibi parate. Euntes aūt invenerūt ſicut dixit illis: ⁊ paraverūt paſcha. Et cū facta eſſet hoꝛa diſcubuit / ⁊ duodecim apoſtoli cum eo: ⁊ ait illis Deſiderio deſideravi hoc paſcha manducare vobiſcū anteq̄ patiar. Dico eī vobis: qꝛ ex hoc nō māducabo illud donec īpleat̄ in regno dei. Et accepto calice: gratias egit ⁊ dixit. Accipite: ⁊ dividite inter vos. Dico enī vobis ꝙ nō bibā de generatiōe vitis huiꝰ: donec regnum dei veniat. Et accepto pane gr̄as egit ⁊ fregit: ⁊ dedit eis dicēs Hoc eſt coꝛpꝰ meū qđ pꝛo vobis datur: hoc facite ī meā cōmemoꝛationē. Similiter et calicē: poſtq̄ cenavit dicēs Hic eſt calix novum teſtamentū in meo ſanguine: q̄ ꝓ vobis fundet̄. Verūtamē ecce manꝰ tradētis me: mecū eſt in menſa Et quidē filius hoīs ſcđm qđ diffinitū eſt vadit. Veruntamē ve illi homini: per quē tradetur. Et ipſi ceperunt querere inter ſe: quis eſſet ex eis qui hoc facturus eſſet. Facta eſt autē et cōtentio inter eos: quis eoꝛū videret̄ eſſe maioꝛ. Dixit autē eis ieſus. Reges gentiū dominātur eoꝝ: et q̄ poteſtatē habēt ſuper eos benefici vocantur. Vos autē non ſic: ſed q̄ maioꝛ eſt ī vobis: fiat ſicut minoꝛ. Et qui pꝛeceſſoꝛ : eſt ſicut miniſtratoꝛ. Nam quis maioꝛ eſt qui recumbit an qui miniſtrat? Nonne qui recūbit? Ego aūt in medio veſtrū ſum: ſicut qui miniſtrat. Vos autē eſtis qui permanſiſtis mecū: in tentationibus meis. Et ego diſpono vobis ſicut diſpoſuit michi pater meꝰ regnū: ut edatis et bibatis ſuper mēſam meā in regno meo. Et ſedeatis ſup thꝛonos duodecī iudicātes duodecī tribus iſrael Ait aūt dñs ſimoni. Simon ecce ſathanas expetivit vos: ut cribꝛaret ſicut triticū Ego autē rogavi ꝓ te: ut non deficiat fides tua. Et tu aliqñ ꝯverſus: cōfirma fratres tuos. Qui dixit ei. Dñe tecū paratꝰ ſū: ⁊ ī carcerē et ī moꝛtē ire. At ille dixit. Dico tibi petre: nō cātabit hodie gallꝰ donec ter abneges noſſe me. Et dixit eis. Quando miſi vos ſine ſacculo ⁊ pera ⁊ calciamētis: nūquid aliquid defuit vobis? At illi dixerūt. Nichil. Dixit ergo eis Sed nūc q̄ habet ſacculū tollat ſimiliter ⁊ perā Et q̄ non habet vendat tunicā ſuā et emat gladiū. Dico enī vobis: qm̄ adhuc qđ ſcriptū eſt: opoꝛtet īpleri ī me. Et cū iniquis deputatꝰ eſt. Etenī ea q̄ ſūt de me: finē habēt. At illi dixerūt. Dñe ecce gladii duo hic. At ille dixit Satis eſt. Et egreſſꝰ: ibat ſcđm ꝯſuetudinē in montē olivarū. Secuti ſūt aūt illū ⁊ diſcipuli Et cū pveniſſet ad locū: dixit illis. Oꝛate: ne intretꝭ ī tētationē. Et ipſe avulſꝰ eſt ab eis q̄tū iactꝰ eſt lapidis. Et poſitis genibꝰ: oꝛabat dicēs. Pat̄ ſi vis trāſfer calicē iſtū a me. Verūtamen nō mea volūtas: ſed tua fiat. Apparuit autē illi angelꝰ de celo: cōfoꝛtās eū. Et factꝰ in agonia: pꝛolixius oꝛabat. Et factꝰ eſt ſudoꝛ eiꝰ: ſicut gutte ſanguinis decurrētis ī terrā. Et cum ſurrexiſſet ab oꝛatione ⁊ veniſſet ad diſcipulos ſuos: invenit eos doꝛmiētes pꝛe triſticia. Et ait illis Quid doꝛmitis? Surgite / oꝛate: ne intretis in tētationē. Adhuc eo loquēte: ecce turba et qui vocabat̄ iudas unus de duodecim antecedebat eos. Et appꝛopinquavit ieſu: ut oſcularetur eū Jeſus aūt: dixit illi Juda: oſculo filiū hoīs tradis? Videntes aūt hi qui circa eū erant qđ futurū erat dixerunt ei. Dn̄e ſi ꝑcutimus in gladio. Et ꝑcuſſit vnꝰ ex illis ſeruū pꝛīcipis ſacerdotū: ⁊ āputauit auriculā eiꝰ dextrā. Reſpōdens autē ieſꝰ: ait. Sinite vſꝫ huc. Et cū tetigiſſet auriculā eiꝰ: ſanauit eū. Dixit aūt ieſus ad eos q̇ venerant ad ſe pꝛincipes ſacerdotū ⁊ magiſtratꝰ tēpli: ⁊ ſenioꝛes. Quaſi ad latronē exiſtis cum gladijs et fuſtibꝰ: cū quotidie vobiſcū fueri in tēplo ⁊ nō extēdiſtis manꝰ ī me. Sed hec eſt hoꝛa veſtra: ⁊ poteſtas tenebꝛaꝝ. Cōpꝛehendentes aūt eū duxerūt ad domū pꝛīcipis ſacerdotum. Petrꝰ aūt ſequebatur eū a lōge. Accēſo aūt igne in medio atrio et circūſedētibus illis: erat petrꝰ in medio eoꝝ. Quē cū vidiſſet ācilla quedā ſedentē ad lumē et eū fuiſſet ītuita: dixit. Et hic cū illo erat. At ille negauit eū: dicens. Mulier nō noui illū. Et poſt puſillū aliꝰ videns eū: dixit. Et tu de illis es. Petrus vero ait. Homo: nō ſum. Et īteruallo facto quaſi hoꝛe vniꝰ: alius q̇dē affirmabat dicens. Vere et hic cū illo erat nā et galileꝰ eſt. Et ait petrꝰ. Hō: neſcio quid dicȝ. Et cōtinuo adhuc eo loquēte: cātauit gallus. Et conuerſus dn̄s: reſpexit petrū. Et recoꝛdatus eſt petrꝰ verbi dn̄i ſicut dixerat: qꝛ pꝛiuſꝙ gallus cātet: ter me negabis. Et egreſſus foꝛas fleuit amare. Et viri q̇ tenebant eū illudebāt ei cedētes. Et velauerūt eū: ⁊ percutiebant faciē eius: et interrogabāt eum dicētes Pꝛophetiza: q̇s eſt qui te percuſſit. Et alia multa blaſphemātes: dicebant in eū. Et vt factus eſt dies cōuenerūt ſenioꝛes plebis ⁊ pꝛīcipes ſacerdotū ⁊ ſcribe: ⁊ duxerūt eū in cōſiliū ſuū dicentes. Si tu es xp̄s: dic nobis. Et ait illis. Si vobis dixero: nō credetis michi. Si aūt ⁊ īterrogauero nō reſpondebitis michi neqꝫ dimittetis. Ex hoc autem erit filius hoīs ſedēs a dextris virtutis dei. Dixerunt aūt oēs. Tu ergo es filius dei. Qui ait. Vos dicitis: qꝛ ego ſū. At illi dixerūt. Quid adhuc deſideramus teſtimonium. Ipſi enī audiuimus de oꝛe eiꝰ. Et ſurgēs oīs multitudo eoꝝ duxerūt ad pilatū. Ceperūt autem accuſare illū dicētes. Hunc inuenimus ſubuertentē gentē noſtrā: ⁊ ꝓhibentē tributa dari ceſari: ⁊ dicētē ſe xp̄m regē eſſe. Pilatus aūt īterrogauit eū: dicēs. Tu es rex iudeoꝝ. At ille reſpōdēs ait. Tu dicis. Ait autem pilatꝰ ad pꝛīcipes ſacerdotū et turbas. Nichil īuenio cauſe: ī hoc homine. At illi inualeſcebāt: dicētes Cōmouit populū docēs ꝑ vniuerſam iudeā: incipiens a galilea vſꝫ huc. Pilatꝰ aūt audiens galileam interrogauit ſi homo galileꝰ eſſet. Et vt cognouit ꝙ de herodis poteſtate eſſet: remiſit eū ad herodē q̇ ⁊ ipſe hieroſolimis erat illis diebus Herodes aūt viſo ieſu: gauiſus eſt valde. Erat enī cupiēs ex multo tēpoꝛe videre eū: eo qd̄ audierat multa de illo ⁊ ſperabat ſignū aliq̇d videre ab eo fieri. Interrogabat aūt illū multis ſermonibus. At ipſe nichil illi reſpōdebat. Stabāt etiam pꝛīcipes ſacerdotū ⁊ ſcribe: ꝯſtāter accuſantes eū. Spꝛeuit aūt illū herodes cū exercitu ſuo: et illuſit īdutum veſte alba: ⁊ remiſit ad pilatū Et facti ſunt amici herodes et pilatus in ipſa die. Nam ātea: inimici erāt adinuicem. Pilatus autē conuocatis pꝛīcipibus ſacerdotum et magiſtratibꝰ ⁊ plebe dixit ad illos Obtuliſtis michi hunc hoīem quaſi auertētē populū: ⁊ ecce ego coꝛā vobis interrogans: nullā cauſam inuenio in hoīe iſto ex his in quibꝰ eũ accuſatꝫ / ſed neq; herodes. Nã remiſi vos ad illũ: et ecce nichil dignum morte actũ eſt ei. Emẽdatũ ergo illum: dimittã. Neceſſe autẽ habebat dimitere eis ꝑ diẽ feſtum vnum. Exclamauit aũt ſimul vniuerſa turba dicẽs. Tolle hũc: et dimitte nobis barrabã. Qui erat propter ſeditionẽ quandã factã ĩ ciuitate ⁊ homicidiũ miſſus in carcerẽ Iterũ aũt pilatus locutꝰ eſt ad illos: volens dimitere ieſum. At illi ſucclamabant dicentes. Crucifige crucifige illũ. Ille aũt tertio dixit ad illos. Quid enim mali fecit iſte? Nullã cauſã mortis inuenio in eo Corripiã ergo illũ et dimittã. At illi inſtabãt vocibꝰ magnis poſtulãtes vt crucifigeret᷑. Et ĩualeſcebãt voces eoꝝ. Et pilatꝰ adiudicauit fieri petitionẽ eoꝝ Dimiſit aũt illis eũ q propter homicidiũ ⁊ ſeditionẽ miſſus fuerat ĩ carcerẽ quẽ petebãt ieſum vero tradidit volũtati eoꝝ. Et cũ ducerẽt eũ apprehẽderunt ſymonẽ quẽdã ſyrenẽſem venientem de villa ⁊ ĩpoſuerũt illi crucẽ portare poſt ieſum. Seq̃batur aũt illum turba multa populi ⁊ mulierũ que plãgebãt ⁊ lamentabãtur eũ. Conuerſꝰ aũt ad illas ieſꝰ: dixit. Filie hieruſalẽ nolite flere ſup̱ me ſed ſup̱ voſipſas flete et ſup̱ filios vr̃os Qm̃ ecce veniẽt dies in q̇bus dicẽt Btẽ ſteriles et vẽtres q̃ non genuerunt: ⁊ vbera que non lactauerũt. Tunc icipiẽt dicere mõtibus cadite ſup̱ nos: et collibus operite nos Qꝛ ſi ĩ viridi ligno hec faciũt: ĩ arido quid fiet? Ducebãtur aũt et alij duo nequam cũ eo: vt interficerẽt Et poſtq̃ venerũt in locũ q̇ vocat᷑ caluarie: ibi crucifixerũt eũ. Et latrones: vnũ a dextris et alterũ a ſiniſtris. Ieſꝰ aũt dicebat. Pat. Dimitte illis: nõ enĩ ſciunt q̇d faciũt Diuidẽtes vero veſtimẽta eiꝰ miſerũt ſortes. Et ſtabat pp̄lus ſpectãs ⁊ deridebãt illũ prĩcipes ſacerdotũ cũ eis dicẽtes. Alios ſaluos fecit ſe ipſum ſaluũ faciat: ſi hic eſt xp̄s dei electꝰ. Illudebãt autẽ ei et milites accedẽtes ⁊ acetũ offerẽtes illi: ⁊ dicentes. Si tu es rex iudeoꝝ ſaluũ te fac. Erat aũt ⁊ ſup̱ſcriptio ſcripta ſuper eũ litteris grecis et latinꝫ: et hebraicis. Hic eſt rex iudeoꝝ. Vnꝰ aũt ex his qui pendebãt latronibꝰ: blaſphemauit eum dicẽs. Si tu es xp̄s ſaluũ fac temetipſũ et nos. Reſpondens aũt alter: icrepabat illũ dicẽs. Neq; tu times deũ: qui in eadem dãnatione es. Et nos quidem iuſte: nam digna factis recipimus Hic vero nichil mali geſſit. Et dicebat ad ieſum. Dñe memento mei: dum veneris ĩ regnũ tuum. Et dixit illi ieſus. Amen dico tibi: hodie mecũ eris ĩ paradiſo. Erat autem fere hora ſexta et tenebre facte ſũt ĩ vniuerſa terra: vſq; ad horã nonã. Et obſcuratꝰ ẽ ſol: ⁊ velũ tẽpli ſciſſum eſt medium. Et clamans voce magna ieſus: ait. Pater. In manꝰ tuas: cõmendo ſpiritũ meũ. Et hec dicẽs: expirauit. Pater nr̃. Vidẽs autẽ centurio quod factum fuerat glorificauit deũ dicẽs. Vere hic hõ iuſtus erat. Et oĩs turba eoꝝ qui ſimul aderãt ad ſpectaculũ iſtud ⁊ videbant q̃ fiebant percutiẽtes pectora ſua: reuertebãtur. Stabãt autẽ omnes noti eius alonge et mulieres q̃ ſecute erãt eũ a galilea hec videntes. Euangelium. Et ecce vir nomine ioſeph q̃ erat decurio vir bonus ⁊ iuſtꝰ hic nõ cõſenſerat cõſilio ⁊ actibus eoꝝ ab arimathia ciuitate iudee: q̃ expectabat ⁊ ipſe regnũ dei. Hic acceſſit ad pilatũ ⁊ petijt corpꝰ ieſu Et depoſitũ inuoluit ſyndone: ⁊ poſuit in monumento ſuo exciſo. In quo nondum quiſꝙ poſitus fuerat. Offertoriū. Domine exaudi orationem meā et clamor meus ad te veniat. Secreta.

PUrifica nos miſericors deus vt eccleſie tue preces que tibi grate ſūt pia munera deferētes fiant expiatis mētibꝰ gratiores. Per dn̄m. Cōio. Potū meū cū fletu tēperabā: qꝛ eleuās alliſiſti me et ego ſicut fenū arui: tu aūt dn̄e ſeternū ꝑmanes tu exurgēs miſereberis ſyō qꝛ venit tp̄s miſerendi eiꝰ. Poſtcō.

LArgire ſenſibus noſtris omnipotens deus: vt per temporalem filij tui mortem quā myſteria veneranda teſtātur: vitā nobis dediſſe perpetuā confidamus. Per eundem. ¶ Super populum.

REſpice q̄s dn̄e ſuper hanc familiam tuam pro qua dn̄s noſter ieſus xp̄s nō dubitauit manibꝰ tradi nocētium ⁊ crucis ſubire tormētum. Qui tecū. ¶ Feria. v. idie cene. Facto ſermōe i pulpito ꝓlatꝰ cū ſuis ad gradū altaris ꝓſtratꝰ dicat. vij. pſalmos penitētiales ſn̄. Ne reminiſcaris. Et chorꝰ ſimilit᷑ ꝓ ſe ſubiūgendo cuilibet pſalmo. Gloria pr̄i. Pſalmis vō cū ātiphōis finitꝫ ſequat᷑. Kyrieł. Xp̄e eł. Kyrieł. Pat nr̄. Prelatꝰ vero erectꝰ ⁊ ceteris ꝓſtratis dicat. Et ne nos. Sed li. Tu mādaſti mādata tua. Cuſtodiri nimis. Dn̄e non ſcd̄m peccata nr̄a facias nobꝫ. Neq̃ ſcd̄m iniq̄ta. Saluos fac ſeruos tus et ācillas tuas. Deꝰ meus ſperantes ī te. Conuertere dn̄e vſq̃ quo. Et dep̄cabilꝫ. Eſto dn̄e turris fortitudinis. A facie inimici. Mitte eis domine auxilium de ſancto. Et de ſyon tuere eos. Domine exaudi. Dominꝰ vobiſcum. Et cla. Oremus. Oratio.

ADeſto dn̄e ſupplicatiōibus noſtris: ⁊ me q̄ etiam mīa tua p̄mꝰ idigeo clemēter exaudi et quē nō electiōe meriti/ ſꝫ dono gr̄e tue cōſtituiſti opis huiꝰ miniſtrū da fiduciā tui muneris exequēdi: ⁊ ip̄e i noſtro miniſterio qđ tue pietatꝫ eſt opare. Per xp̄m. Alia oratio.

PReſta q̄s dn̄e famulis tuis dignum penitentie fructū: vt eccleſie tue ſācte a cuiꝰ itegritate deuiarant peccādo: admiſſoꝝ reddātur innoxij veniā conſequēdo. Per xp̄m dn̄m nr̄m. Alia oratio.

DEus humani generis benigniſſime cōditor et miſericordiſſime reformator q̄ hoīem iuidia dyaboli ab et̄nitate deiectū: vnici filij tui ſāguine redemiſti viuifica hos famulos tuos quos tibi nullatenꝰ mori deſideras et q̄ nō derelinq̄s deuios aſſume correctos. Moueant pietatē tuā q̄s dn̄e horum famuloꝝ tuorū lachrimoſa ſuſpiria tu eoꝝ medere vulneribꝰ tu iacentibus manū porrige ſalutarē ne eccleſia tua aliqua ſui corporis portio ne vaſtetur: ne grex tuus detrimentū ſuſtineat/ ne de familie tue dāno inimicꝰ exultet/ ne renatos lauacro ſalutari mors ſecūda poſſideat. Tibi ergo dn̄e ſupplices p̄ces tibi fletū cordis effūdimꝰ tu parce cōfitētibus vt ſic i hac mortalitate peccata ſua te adiuuāte defleāt quatinꝰ in tremendi iudicij die ſentētiā dānationis eterne euadāt et neſciant quod terret i tenebris qđ ſtridet in flammis atq̃ ab erroris via ad iter reuerſi iuſticie nequaq̄ vulneribꝰ vltra ſauciētur ſed itegrum ſit eis atq̃ perpetuū et qđ gratia tua contulit: ⁊ qđ miſericordia tua reformauit. Per xp̄m dn̄m nr̄m. Oro.

DEus miſericors deꝰ clemens qui ſcd̄m multitudinē miſerationū tuarū peccata deliquētiū deles: ⁊ p̄teritoꝝ criminū culpas venia remiſſionis euacuas: reſpice ſup hos famulos tuos: ⁊ remiſſionē ſibi oīm peccatoꝝ ſuoꝝ tota cordis cōfeſſione poſcētes dep̄catꝰ exaudi: renoua ī eis pijſſime pater q̄cquid terrena fragilitate corruptū vel quicq̄d dyabolica fraude violatū eſt ⁊ in vnitate corporis eccleſie tue mēbris ꝑfecta remiſſiōe reſtitue Miſerere dn̄e gemituū miſerere lachrimarū: et non habentes fiduciā niſi in tua mīa ad ſacramentum recōciliationis admitte. Per chriſtū dominū noſtrum. Amen. Oratio.

Maieſtatē tuam dn̄e ſupplices deprecamur: vt his famulis tuis lōgo ſqualore penitētie maceratꝫ miſeratiōis tue veniā largiri digneris: vt nuptiali veſte recepta ad regalē mēſā vnde eiecti fuerant mereāt̄ itroire. Per do. Abſolutio

Dominus ieſus chriſtꝰ q̄ diſcipulis ſuis dixit: q̄cunq̄ ligaueritis ſup terrā: erūt ligata et ī celis: ⁊ q̄cunq̄ ſolueritis ſup terram erūt ſoluta et ī celis: de quoꝝ numero q̄uis me īdignū et pctōrē: miniſtrū tamen eſſe voluit: ipſe vos abſoluat ꝑ miniſteriū noſtrū ab oībꝰ peccatis vr̄is q̄cūq̄ cogitatiōe aut locutione ⁊ opatione negligenter egiſtis atq̄ a vinculis peccatoꝝ veſtroꝝ abſolutos ꝑducere dignet̄ ad regna celorum. Qui cū patre ⁊ ſpiritu ſācto viuit et regnat deꝰ. Per oīa ſecula ſeculorum. Amen. Orō.

Miſereatur veſtri omnipotens deus et dimittat vobis omnia peccata veſtra/ꝑducat vos ad vitam eternā. Abſolutio.

Abſolutionem et remiſſionē omnium peccatorū veſtroꝝ ꝑcipere mereamini hic et in eternū

¶ Poſt hec īcipiatur miſſa. Offm̄. Nos autē gloriari oportet ī cruce dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. ⁊ cetera vt ſupra in feria t̄tia. Prelatꝰ vero ī reueſtiario feſtiue paratꝰ cum duodecim presbyterꝫ caſulatis et ſeptē diaconibus ⁊ totidē ſubdiaconibꝰ cum dalmaticꝫ ⁊ tunicis feſtiue īdutꝫ ⁊ thuriferꝫ ⁊ ceroferarijs ad altare ſecūdum q̄ ordinatum erit. incepto. Gloria patri. itroeat. Et dicto Kyrie eleyſō. prelatus incipiat. Gloria ī excelſis quod dū canitur claſſicum pulſetur prelatꝰ dicat. Pax vobis. Et cum ſpiritu tuo. ſacerdos dicat. Dn̄s vobiſcū. ſed non dicat. Flectamꝰ genua. nec Gloria in excelſis. nec Credo. nec Agnꝰ dei. nec Ite miſſa eſt. Niſi ī matrici eccliā vbi penitentium ſit reconciliatio et criſmatis conſecratio. Oratio.

Deus a quo et iudas proditor reatꝰ ſui penā et cōfeſſionis ſue latro p̄miū ſūpſit cōcede nobis tue ꝓpiciatiōis effectū: vt ſicut in paſſiōe ſua ieſus xp̄s dn̄s nr̄ diuerſa vtriſq̄ intulit ſtipēdia meritorū ita nobis ablato vetuſtatis errore: reſurrectiōis ſue gratiā largiatur. Qui tecū viuit et regnat deꝰ. Per oīa. ſ. ¶ Lectio epiſtole beati pauli apoſtoli. Ad corinthios. p̄ma. xi.

Fratres. Cōuenientibus vobis in vnū: iā nō eſt dn̄icā cenā manducare. Vnuſquiſq̄ enim ſuā cenā preſumit ad manducandū Et alius quidē eſurit: aliꝰ autem ebrius eſt. Nunq̄d domos non habetis ad manducandū et bibendū: aut eccleſiam dei contēnitis et confunditis eos q̄ non habēt? Quid dicā vobis. Laudo vos: in hoc non laudo. Ego enim accepi a dn̄o quod et tradidi vobis: quoniam dominus ieſus ī qua nocte tradebatur accepit panē et gratias agens fregit: et dixit. Accipite: et māducate. Hoc eſt corpus meū: quod pro vobis tradetur. Hoc facite: ī meā ꝯmemoratio nē. Similiter ⁊ calicē: poſtq̄ cenauit dicēs Hic calix nouū teſtamētū eſt: ī meo ſanguine. Hoc facite quotienſcunq; biberitis: in meā cōmemorationē. Quotienſcūq; enī māducabitis panē hunc et calicē bibetis: mortē dn̄i annūciabitis donec veniat. Itaq; q̇cunq; manducauerit panē vel biberit calicem dn̄i īdigne: re⁹ erit corporis et ſanguinis dn̄i. Probet autē ſeipſum homo: et ſic de pane illo edat et de calice bibat Qui eī māducat ⁊ bibit īdigne iudiciū ſibi manducat ⁊ bibit non diiudicās corp⁹ dn̄i. Ideo īter vos multi īfirmi ⁊ ībecilles: ⁊ dormiūt multi. Quod ſi noſipſos diiudicaremus: nō vtiq; iudicaremur. Dū iudicamur autē a dn̄o corripimur vt non cum hoc mūdo damnemur.

Gradale. Chriſtus fact⁹ eſt pro nobis obediens vſq; ad mortem: mortem autē crucis. V⁹. Propter quod et deus exaltauit illum: ⁊ dedit illi nomen quod eſt ſuper omne nomē. Gradale poſt verſum reincipiatur

¶ Secundum iohannem. xiij.

Ante diem feſtum paſche ſciens ieſus qꝛ venit ei⁹ hora/ vt tranſeat ex hoc mundo ad patrē cū dilexiſſet ſuos qui erant in mundo in finē dilexit eos Et cena facta cum dyabolus iam miſiſſet in cor/ vt traderet eū iudas ſymōis ſcariotis: ſciēs ieſus qꝛ oīa dedit ei pater in man⁹: et qꝛ a deo exiuit ⁊ ad deū vadit: ſurgit a cena et ponit veſtimenta ſua Et cū accepiſſet lintheū precinxit ſe. Deinde miſit aquā in peluī: ⁊ cepit lauare pedes diſcipuloꝝ ⁊ extergere lītheo quo erat precinctus. Venit ergo ad ſymonē petrum: et dicit ei petrus. Dn̄e tu michi lauas pedes? Reſpōdit ieſus et dixit ei. Qđ ego facio tu neſcis modo: ſcies autem poſtea. Dicit ei petrus. Non lauabis michi pedes ī eternū. Reſpondit ei ieſus. Si nō lauero te: nō habebis partē mecū Dicit ei ſymō petr⁹. Dn̄e nō tantū pedes meos: ſed et man⁹ et caput. Dicit ei ieſus. Qui lot⁹ eſt nō indiget niſi vt lauet pedes: ſed eſt mūd⁹ totus et vos mundi eſtis: ſed nō oēs. Sciebat enī quiſnā eſſet qui traderet eum propterea dixit. non eſtis mūdi oēs. Poſtq̄ ergo lauit pedes eorum accepit veſtimēta ſua: et cū recubuiſſet iterū dixit eis. Scitis: quid fecerim vobis. Vos vocatis me magiſter et domine/ et bene dicitis: ſum etenim Si ergo ego laui veſtros pedes dominus ⁊ magiſter et vos debetis alter alterius lauare pedes. Exemplū enī dedi vobis: vt quemadmodum ego feci vobis: ita et vos faciatis. Offer. Dextera domini fecit virtutē dextera dn̄i exaltauit me: non moriar ſed viuā et narrabo opera domini. Secreta.

Ipſe tibi q̄s dn̄e ſancte pater oīpotens eterne deus ſacrificium noſtrū reddat acceptū: qui diſcipulis ſuis in ſui cōmemoratiōe actiōe hec fieri hodierna traditione mōſtrauit: ieſ⁹ xp̄s dn̄s noſter. Qui tecum. Prefatio. Qui ſalutē. Infra actionē. Cōmunicātes ⁊ diē ſa. Infra actionē Hāc igit̄ oblationem. et Qui pridie q̄ pro nr̄a. vſq; Per quē oīa. Prelat⁹ facta benedictiōe cōuerſ⁹ ad altare: factaq; fractione dicat. Et pax ei⁹ ſit ſemꝑ vobiſcū. Et ſi ali⁹ celebret q̄ prela. dicat Pax dn̄i ſit ſemꝑ vobiſcū. Chorus rn̄deat. Et cū ſpū tuo. Et ſine pacis oſculo. Et cōmunicet maiores eccleſie. Sāguis peruit⁹ ſumat̄ De corpe dn̄i in craſtinū ſeruet̄: et a p̄lato vbi ſeruādū erit reuerēter ponat̄. Cōio. Dn̄s ieſ⁹ poſtq̄ cenauit cū diſcipulis ſuis: lauit pedes eoꝝ et ait illis ſcitis qđ feceri vobꝫ ego dñs ⁊ magr̃ exẽplū dedi vobꝫ vt et ita vos faciatꝫ. Dicta cõmunide cãtor incipiat. an. Ad veſperas. an.

Calicē ſalutaris accipiã et nomen domini inuocabo. ps.

Credidi ꝓpter quod locutus ſum: ego autem humiliatus ſum nimis. Ego dixi in exceſſu meo: oĩs homo mendax. Quid retribuã dño pro oĩbus que retribuit michi Calicē ſalutaris accipiã: et nomē dñi inuocabo. Vota mea dño reddam corã omni populo eiꝰ: precioſa in cõſpectu dñi mors ſanctorum eius. O dñe quia ego ſeruus tuus ego ſeruus tuꝰ ⁊ filius ancille tue. Dirupiſti vincula mea tibi ſacrificabo hoſtiam laudis et nomen dñi inuocabo. Vota mea domino reddam ĩ cõſpectu omnis populi eiꝰ: in atriis domus domini in medio tui hieruſalem. Gloria patri et fil. Sicut erat in principio. an. Cū his qui oderūt pacē erã pacificꝰ cū loquebar illis ĩpugnabãt me gratis. ps.

Ad dñm cum tribularer clamaui: et exaudiuit me. Domine libera animã meam a labiis iniquis et a lĩgua doloſa. Quid detur tibi aut qđ apponat̃ tibi: ad lĩguã doloſã. Sagitte potentis acute cū carbonibꝰ deſolatoriis. Heu michi qr incolatus meus prolõgatus eſt habitaui cum habitantibꝰ cedar: multum incola fuit anima mea. Cum his qui oderunt pacem eram pacificus: cum loquebar illꝫ impugnabant me gratis. Gloria patri. Sicut erat. an. Ab hoĩbꝰ iniquis libera me dñe. Pſalmus.

Eripe me dñe ab homine malo: a viro iniquo eripe me. Qui cogitauerūt iniq̃tates ĩ corde tota die cõſtituebant prelia. Acuerunt linguã ſuã ſicut ſerpentes venenū aſpidum ſub labiis eoꝝ. Cuſtodi me dñe manu peccatoris: et ab hoĩbus iniquis eripe me. Qui cogitauerūt ſupplantare greſſus meos abſconderūt ſuperbi laqueū michi. Et funes extenderūt in laqueum: iuxta iter ſcandalū poſuerunt michi. Dixi dño deus meus es tu: exaudi domine vocē deprecationꝫ mee. Dñe dñe virtus ſalutis mee: obūbraſti ſuꝑ caput meū ĩ die belli Nõ tradas me domine a deſiderio meo pctõri cogitauerūt ꝯtra me ne derelinquas me ne forte exaltēt. Caput circuitꝰ eoꝝ labor labioꝝ ipſoꝝ operiet eos. Cadēt ſuꝑ eos carbões ĩ ignē deiicies eos ĩ miſeriis nõ ſubſiſtēt. Vir lĩguoſꝰ nõ dirigēt ĩ terra virū iniuſtū mala capiēt ĩ interitu Cognoui qr faciet dñs iudiciū inopis: ⁊ vindictã pauperꝝ. Verūtamen iuſti ꝯfitebuntur nomini tuo et habitabunt recti cum vultu tuo Gloria. an. Cuſtodi me a laqueo quem ſtatuerunt michi et a ſcandalis operantium iniquitatem. ps.

Domine clamaui ad te exaudi me: intende voci mee dum clamauero ad te. Dirigat̃ oratio mea ſicut incēſum ĩ cõſpectu tuo eleuatio manuū meaꝝ ſacrificiū veſptinū. Pone dñe cuſtodiã ori meo: et oſtium circūſtantie labiis meis. Nõ declines cor meū ĩ verba malicie: ad excuſãdas excuſatiões ĩ peccatis. Cū hoĩbꝰ operãtibꝰ iniq̃tatē: et nõ cõmunicabo cū electis eorū. Corripiet me iuſtus in miſericordia et increpabit me: oleum aūt peccatoris nõ impinguet caput meū Qm̃ adhuc et oratio mea in bñplacitis eoꝝ: abſorpti ſūt iuncti petre iudices eorū. Audient verba mea qm̃ potuerūt: ſicut craſſitudo terre erupta eſt ſuꝑ terram. Diſſipapata ſunt oſſa noſtra ſecus infernū.

qꝛ ad te dñe dñe oculi mei: in te ſpaui nõ auferas aĩam meã. Cuſtodi me a laq̃o quē ſtatuerũt michi ⁊ ab ſcãdalis opantiũ iniq̃tatē. Cadēt ĩ retiaculo ei⁹ pctõres: ſingularitē ſum ego donec tranſeã. Gloria. ã. Cõſiderabã ad dexterã et videbã et nõ erat q̃ cognoſceret me. Pſalm⁹.

Uoce mea ad dñm clamaui voce mea ad dominum deprecatus ſum. Effundo in cõſpectu ei⁹ orationē meã: et tribulationē meã ante ipſum ꝓnũcio. In deficiēdo ex me ſpiritum meũ: et tu cognouiſti ſemitas meas. In via hac qua ambulabã: abſcõderũt ſuperbi laqueum michi. Conſiderabam ad dexteram et videbã: et nõ erat qui cognoſceret me. Periit fuga a me et nõ eſt qui requirat animã meam Clamaui ad te dñe dixi tu es ſpes mea: portio mea in terra viuentiũ Intende ad deprecationē meam: quia humiliatus ſum nimis. Libera me a perſequētibus me qꝛ confortati ſunt ſuper me. Educ de cuſtodia animã meã ad confitēdũ nomini tuo me expectant iuſti donec retribuas michi. Gloria patri. ⁊c.

Diacon⁹ ad altare ĩcipiat hãc. ãn.

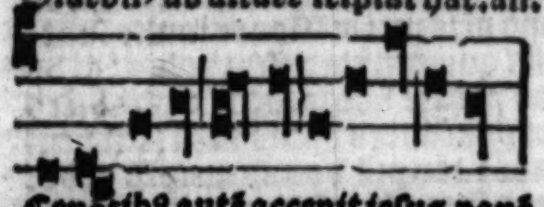

Cenātib⁹ autē accepit ieſus panē bñdixit ac fregit dedit diſciplĩs ſuis. p̃. Magñ. ã. ſine neumate ſicut et cetere dicat. ã. finita p̃lat⁹ dicat Dñs vobiſcum. Oremꝰ. Poſtcõio

Refecti vitalibus alimentis quęſumus domine deus noſter: vt quod tēpore noſtre mortalitatis exequimur īmortalitatis tue munere cõſequamur. Per dñm no. Diacon⁹ ĩ eccleſijs exteriorib⁹ dicat

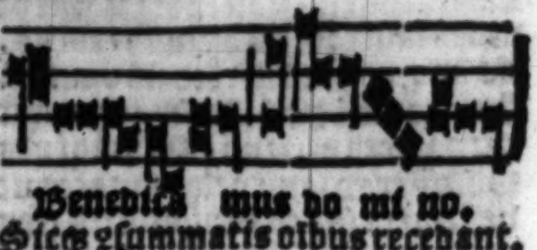

Sicq̃ ꝯſummatis oĩbus recedant. Poſt refectionē circa horã veſptinaꝝ cõueniãt p̃latus ⁊ clerici oĩs eccleſie ad eccleſiã. Et fcõ pri⁹ mã dato pauperꝝ. Poſtea fiat mãdatũ fratrũ vbi p̃latus ⁊ decan⁹ ⁊ maiores eccleſie nudis pedib⁹ accĩcti lintheis lauēt fratrũ circũſedētiũ pedes: et cãtēt iteri ã. Dñs ieſ⁹ poſtꝗ̃ cũ reliquis ãtiph. q̃ ad hoc ĩſtitute ſunt ĩ ãtiphonario. Poſt hec diaconus in albis ⁊ ſubdiacon⁹ et ceroferarij in mediũ procedant: vbi diaconus legat in modum lectionis. Euãgeliũ. Scdm iohannem. xiij.

Ante diem feſtum paſche ſciens ieſus qꝛ venit hora eius vt tranſeat ex hoc mundo ad patrē cũ dilexiſſet ſuos qui erant in mundo: ĩ finē dilexit eos. Et cena facta cum dyabolus iam miſiſſet in cor vt traderet eum iudas ſymonis ſcariothis: ſciens quia oĩa dedit ei pater ĩ manus: et qꝛ a deo exiuit et ad deũ vadit ſurgit a cena et ponit veſtimenta ſua. Et cum accepiſſet lintheũ: precixit ſe. Deide miſit aquã ĩ peluim et cepit lauare pedes diſcipulorum: et extergere lintheo quo erat precinctus. Uenit ergo ad ſymonem petrum: et dicit ei petrus. Dñe tu lauas michi pedes? Reſpõdit ieſ⁹: et dicit ei. Quod ego facio tu neſcis modo: ſcies autem poſtea Dicit ei petr⁹. Nõ lauabis michi pedes in eternũ? Reſpondit ei ieſus Si non lauero te non habebis partem mecum. Dicit ei ſymõ perus. Domine non tantum pedes meos: ſed et manus et caput. Dicit ei ieſ⁹

Qui lotus eſt / non indiget niſi vt pedes lauet: et ſed eſt mūdꝰ totus. Et vos mūdi eſtis: ſed nō omnes. Sciebat enī quiſnā eſſet q̄ traderet eū: ꝓpterea dixit nō eſtis mūdi oēs. Poſtq̄ ergo lauit pedes eoꝝ accepit veſtimēta ſua cū recubuiſſꝫ: ⁊ iteꝝ dixit eis. Scitꝫ q̄d fecerī vobꝫ. Vos vocatis me magiſter ⁊ dñe: ⁊ bñ dicitis: ſū etenī. Si ergo ego laui veſtros pedes dñs ⁊ magiſter: ⁊ vos debetis alter alteriꝰ lauare pedes. Exemplū enī dedi vobis: vt quēadmodū ego feci vobis ita ⁊ vos faciatis. Amen amē dico vobis: nō eſt ſeruus maioꝛ dño ſuo: neqꝫ apoſtolus maioꝛ illo q̄ miſit illū. Si hec ſcitis beati eritis ſi feceritꝫ ea. Nō de oībus vobis dico: ego ſcio quos elegerim. Sed vt īpleatur ſcriptura: qui māducat meū panem: leuabit cōtra me calcaneū ſuum. Amodo dico vobꝫ pꝛiuſq̄ fiat: vt credatis cum factum fuerit: qꝛ ego ſum. Amen amē dico vobis: qui accipit ſi quē miſero me accipit. Qui autē me accipit: accipit eū qui me miſit Cū hec dixiſſet ieſus turbatꝰ eſt ſpiritu: et proteſtatus eſt ⁊ dixit. Amē amen dico vobis: qꝛ vnus ex vobis tradet me. Aſpiciebant ergo ad īuicem diſcipuli heſitātes de quo diceret. Erat ergo recūbens vnus ex diſcipulis eiꝰ in ſinu ieſu: quē diligebat ieſꝰ. Innuit ergo huic ſymō petrus: ⁊ dicit ei. Quis eſt de quo dicitur? Itaqꝫ cū recubuiſſet ille ſupꝛa pectꝰ ieſu dicit ei. Dñe q̄s ē? Reſpōdit ieſꝰ. Ille eſt cui ego intinctū panē poꝛrexero Et cū intinxiſſet panē: dedit iude ſymonis ſcariothis. Et poſt bucellā tūc introiuit in illū ſathanas. Dicit ei ieſus. Quod facis fac citius. Hoc autē nemo ſciuit diſcumbētiū: ad quid dixerit ei. Quidam enī putabant quia loculos habebat iudas quod dixiſſet ei ieſus: eme ea que opus ſunt nobis ad diē feſtum: aut egenis vt aliquid daret Cum ergo accepiſſet ille bucellam: exiuit continuo. Erat autē nox. Cū ergo exiſſet dicit ieſꝰ. Nūc clarificatus eſt filius hoīs et deus clarificatus eſt in eo. Si deus clarificatꝰ eſt in eo / et deus clarificabit eū ī ſemetipſo: et cōtinuo clarificabit eū. Filioli adhuc modicum vobiſcum ſū. Queretis me / et ſicut dixi iudeis: quo ego vado vos non poteſtis venire. Et vobis dico modo. Mandatum nouum do vobis: vt diligatis īuicem ſicut dilexi vos vt ⁊ vos diligatis inuicem. In hoc cognoſcent oēs quia mei eſtis diſcipuli ſi dilectionem habueritis ad īuicem. Dicit ei ſymō petrus. Dñe quo vadis? Reſpondit ieſus. Quo ego vado nō potes me modo ſequi: ſequeris autē poſtea. Dicit ei petrꝰ. Quare non poſſum ſequi te modo? Animam meā: pꝛo te ponam. Reſpondit ieſus. Animā tuā ꝓ me pones? Amē amen dico tibi nō cātabit gallꝰ donec me ter neges. Et ait diſcipulis ſuis. Nō turbetur coꝛ veſtrū Creditꝫ ī deū et ī me credite. In domo p̄ris mei māſiones multe ſunt. Si quominꝰ dixiſſem vobis: qꝛ vado parare vobis locū. Et ſi abiero et p̄parauero vobis locū iteꝝ veniam ⁊ accipiā vos ad meipſū vt vbi ego ſum ⁊ vos ſitis: et quo ego vado ſcitis: ⁊ viā ſcitis. Dicit ei thomas. Dñe: neſcimus quo vadis et quomodo poſſumꝰ viā ſcire? Dicit ei ieſꝰ. Ego ſum via / veritas / et vita. Nemo venit ad patrē: niſi ꝑ me Si cognouiſſetis me: et patrē meū vtiqꝫ cognouiſſetis. Et amodo cognoſcetis eū: et vidiſtis eū. Dicit ei philippus. Dñe: oſtēde nobis patrem ⁊ ſufficit nobis. Dicit ei ieſꝰ.

Tāto tēpoꝛe vobiſcum ſum: et non cognouiſtis me. Philippe: qui videt me: videt ⁊ patrē meū. Quomodo tu dicis oſtende nobis patrem? Nō credis qꝛ ego in pr̄e: ⁊ pr̄ in me eſt? Verba que ego loquoꝛ vobis a meipſo nō loquoꝛ. Pater autē ī me manēs: ipſe facit opera. Nō credꝭ qꝛ ego in pr̄e. et pr̄ in me eſt? Alioqn ꝓpter opera ipſa credite. Amē amē dico vobis qui credit in me opera q̄ ego facio ⁊ ipſe faciet et maioꝛa hoꝛum faciet: qꝛ ego ad patrem vado Et qđcunqꝫ petieritis in noīe meo: hoc faciā. Vt clarificetur pater in filio: ſi quid petieritis in noīe meo hoc faciam. Si diligitis me: mandata mea ſeruate. Et ego rogabo patrē et alium paraclitū dabit vobis: vt maneat vobiſcum ineternū ſpiritū veritatis quē mundus non poteſt accipere: quia nō vidit eum nec ſcit eū. Vos autē cognoſcetis eum: qꝛ apud vos manebit: et ī vobis erit. Nō derelinquā vos oꝛphanos: veniā ad vos. Adhuc modicū et mundus me iam non videt. Vos autē videtis me qꝛ ego viuo et vos viuetis. In illo die vos cognoſcetꝭ me: qꝛ ego ſū ī pr̄e meo: et vos ī me ⁊ ego ī vobis. Qui habet mandata mea ⁊ ſeruat ea: ille eſt q̄ diligit me Qui aūt diligit me: diligetᷣ a patre meo. Et ego diligā eū: ⁊ manifeſtabo ei meipſum. Dicit ei iudas nō ille ſcariothis Dn̄e qđ factū eſt qꝛ nobis manifeſtaturus es teipſū: et nō mūdo? Reſpōdit ieſꝰ ⁊ dixit ei. Si qͥs diligit me: ſermonē meū ſeruabit. Et pater meꝰ diliget eū ⁊ ad eū veniemꝰ et manſionē apud eum faciemus. Qui non diligit me: ſermones meos nō ſeruat. Et ſermonem quē audiſtis nō eſt meus: ſed eius q̄ miſit me pr̄is. Hec locutus ſum vobis: apud vos manēs. Paraclitus autē ſpūs ſāctus quē mittet pater in noīe meo: ille vos docebit oīa et ſuggeret vobis oīa quecunqꝫ dixero vobis. Pacē relinquo vobis pacem meam do vobis. Non quomodo mūdus dat: ego do vobis. Nō turbetur coꝛ veſtrū: neqꝫ foꝛmidet Audiſtis qꝛ ego dixi vobis vado et venio ad vos. Si diligeretis me: gauderetis vtiqꝫ qꝛ vado ad patrē: qꝛ pat̄ maioꝛ me eſt. Et nūc dixi vobiˢ pꝛiuſq̄ fiat vt cū factū fuerit credatꝭ. Iā nō multa loquar vobiſcū. Venit eñi pꝛīceps mūdi huius: ⁊ ī me non habet qͥcq̄. Sed vt cognoſcat mūdus qꝛ diligo patrē: et ſicut mādatū dedit michi pater ſic facio **Surgite: eamꝰ hinc.** Interim a miniſtris eccleſie ponāt coꝛā pꝛelato ⁊ ceteris cōſedētibꝰ mappe: ⁊ nebule cum vino quaſi ad cenādum. Finita vero lectione poſt mādatū cōpletū ſtati pꝛelatꝰ dicat hāc oꝛationem. **Dn̄s vobiſcū. Oꝛemꝰ.** Oꝛo.

Adeſto dn̄e officio ſeruitutis nr̄e: et qꝛ tu pedes lauare dignatꝰ es tuis diſcipulis ne deſpicias opa manuū tuarū q̄ nobis retinēda mādaſti vt ſicut hic exterioꝛa abluūt a nobis inqͥnamēta ſic a te oīm nr̄oꝝ interioꝛa lauēt peccata Qđ ip̄e p̄ſtare digneris q̄ cū deo patre ī vnitate ſpūs ſancti: viuis ⁊ regnas deꝰ. Per oīa ſc̄la ſc̄loꝝ. Amē

His pactis ſtati ſacerđ cū miſtris ⁊ crucifero ⁊ ceroferꝛ. ſīt ī albꝭ comitāte clero ad altaria lauāda pcedāt vbi pꝛiꝰ aqua bn̄dicta ſupiſūdant lauētqꝫ ſacerđ ⁊ diaconꝰ altaria cū yſopo ⁊ ſauina ſiľ mixta ⁊ deīde vinū ſupiſūdāt dū hec ſiūt canat. R. **Circūdederūt me,** cū v. Poſtea vođi. an. de ſctō cuiuſcūqꝫ altare erit. ⁊ ſacerdos ſubiūgat vſiculū cū oꝛone de eodē ꝯcludēs oꝛonē **Per xp̄z [illegible].** Hoc oꝛdie fiat ꝑ ſingula altaria. Poſt hec vo bini ⁊ bini dicant cōpletoriū priuatim cum. an. Dn̄s tanꝗ. ps. Cum inuocarem. ps. In te dn̄e ſperaui. ps. Ecce nūc benedicite. vſ. Chriſtus factus eſt pro nobis. Pater noſter. Ego dixi, ⁊ ceteri. ps. Miſerere mei. Subiūcta cōtinuo poſt pſalmū oratione. Reſpice queſumus dō. premiſſo tm̄ Oremus. ¶ Feria. vi. ĩ paraſceue dn̄i. Poſt nonā prelatus ſacris veſtibus indutus cū caſula: et miniſtris in albis tantū preeuntibus ceroferarijs introeat ad altare et dicto ante gradus altaris. Pater noſter. Sedeāt. Interim lectio iſta a preſbytero in nigra cappa ĩ medio chori abſqꝫ titulo legatur. Oſee. vi.

IN tribulatione ſua mane cōſurgēt ad me. Venite reuertamur ad dn̄z: qꝛ ipſe cepit ⁊ ſaluabit nos: ꝑcutiet ⁊ curabit nos. Viuificabit nos poſt duos dies ĩ die tercia ſuſcitabit nos. Et viuemꝰ in ꝯſpectu eiꝰ: ſciemꝰ ſeq̄murqꝫ vt cognoſcamꝰ dn̄m. Quaſi diluculū preparatus eſt egreſſus eiꝰ: ⁊ veniet quaſi imber tēporaneus: ⁊ ſerotinꝰ terre. Quid faciā tibi effraym: q̄d faciam tibi iuda? Mia veſtra quaſi nubes matutina: ⁊ quaſi ros mane ꝑtrāſiens. Propter hoc dolaui in ꝓphetis ⁊ occidi eos: ĩ verbis oris mei et iudicia mea quaſi lux egredient. Quia miſericordiā volo et non ſacrificium: ⁊ ſcientiā dei pluſꝗ olocauſta. ¶ Tractus iſte a duobꝰ vicarijs in cappis nigris cantetur.

DOmine audiui auditū tuū ⁊ timui: cōſideraui op̄a tua et expaui. ℣. In medio duū aīaliū innoteſceris dū appropinquauerint anni cognoſceris: dum aduenerit tēpus oſtēderis. ℣. In eo dū cōturbata fuerit aīa mea: in ira miſe̅ memoreris. ℣. Deꝰ a libano veniet et ſanctus de monte vmbroſo et condenſo. ℣. Operuit celos gloria eiꝰ et laudis eius plena eſt terra. Tunc dicat prelatus Oremus. Diaconꝰ. Flectamus genua. Prelatus orationē. Deus a quo et iudas. Require ſupra in cena dn̄i ante epiſtolam. Iſta lectio a preſbytero in nigra cappa in medio chori: abſqꝫ titulo legatur. lectio prima. Exodi. xij.

MEnſis iſte vobis principium menſiū: primꝰ erit in menſibus anni. Loquimini ad vniuerſū cetū filioꝝ iſrael: ⁊ dicite eis. Decima die mēſis huiꝰ tollat vnuſquiſqꝫ agnū per familias et domos ſuas. Si aūt minor eſt numerus vt ſufficere non poſſit ad veſcēdum agnū aſſumat vicinū ſuū qui iunctus eſt domui eius: iuxta numerū animarū q̄ ſufficere poſſint ad eſum agni. Erit enī agnus abſqꝫ macula: maſculus anniculus. Iuxta quē ritū tolletis et edū: ⁊ ſeruabitis eum vſqꝫ ad quartamdecimā diem menſis huius: immolabitqꝫ eum vniuerſa multitudo filioꝝ iſrael ad veſperā: et ſumēt de ſanguine ac ponent ſuper vtrūqꝫ poſtē et in ſuperliminaribus domoꝝ in quibus comedent illū. Et edent carnes nocte illa: aſſas igni: et azimos panes cū lactucis agreſtibꝰ. Non comedetis ex eo crudū q̄d nec coctū aqua: ſed aſſum tantū igni. Caput cū pedibus eius et inteſtinis vorabitis et os eiꝰ nō ꝯfringetis: nec remanebit ex eo q̄c q̄ vſqꝫ mane. Si q̄d reſiduum fuerit: igne cōburetis. Sic autē comedetis illū. Renes veſtros accingetis: calciamēta habebitis ĩ pedibꝰ tenētes baculos in manibus: et comedetis feſtinantes. Eſt enim phaſe: id eſt tranſitus dn̄i. ¶ Cōpleta iſta lectione ſtatim iſte tractus a duobus vicacarijs ĩ nigris cappis cantetur vt ſolitum eſt. Tractus.

Eripe me dn̄e ab hoīe malo: a viro īiquo libera me. ℣. Qui cogitauerūt malicias in corde: tota die cōſtituebant prelia. ℣. Acuerūt linguas ſuas ſicut ſerpētes: venenū aſpidū ſub labijs eoꝝ. ℣. Cuſtodi me dn̄e de manu pctōris: et ab hoībus iniquis libera me. ℣. Qui cogitauerūt ſupplātare greſſꝰ meos: abſcōderūt ſuperbi laqueū michi. ℣. Et funes extēderūt in laqueum pedibꝰ meis: iuxta iter ſcandalū poſuerūt michi. ℣. Dixi dn̄o deꝰ meꝰ es tu: exaudi dn̄e vocē orationis mee. ℣. Dn̄e dn̄e ꝟtutis ſalutis mee obumbra caput meū in die belli. ℣. Ne tradas me a deſiderio meo peccatori: cogitauerūt aduerſum me ne derelīquas me ne vnq̄ exaltent̄. ℣. Caput circuitꝰ eoꝝ labor labiorū ipſorū operiet eos. ℣. Veruntamen iuſti cōfitebūtur nomini tuo: ⁊ habitabūt recti cū vultu tuo. Hodie nō dicitur. Gloria tibi. ſed tūc diaconꝰ accepta benedictiōe legat paſſionē ſine. Dn̄s vobiſcū. ⁊ ſine aliqua alia rn̄ſiōe vel legat̄ a tribꝰ p̄ſby. ſi ſic ordīatū erit. ¶ Paſſio dn̄i nr̄i ieſu x̄p̄i. Scd̄m iohānē. xviij. c.

IN illo tēpore. Egreſſꝰ eſt ieſus cum diſcipulis ſuis trās torrentē cedron: vbi erat ortꝰ ī quē īntroiuit ipſe et diſcipuli eius. Sciebat aūt et iudas qui tradebat eū locum: qꝛ frequēter ieſus cōuenerat illuc cū diſcipulis ſuꝫ. Judas ergo cū accepiſſet cohortē ⁊ a pōtificibꝰ et phariſeis miniſtros: venit illuc cū laternis ⁊ facibꝰ ⁊ armis. Jeſꝰ itaqꝫ ſciēs oīa q̄ ventura erāt ſuper eū ꝓceſſit: et dixit eis. Quē q̄ritis? Reſpōderūt ei. Jeſum nazarenum. Dicit eis ieſꝰ Ego ſum. Stabat autem ⁊ iudas q̄ tradebat eū cū ipſis. Vt ergo dixit eis ego ſū: abierūt retrorſum et ceciderūt ī terrā. Jterū ergo īterrogauit eos. Quē q̄ritis? Jlli aūt dixerūt. Jeſum nazarenū. Reſpōdit ieſus Dixi vobis: qꝛ ego ſum. Si ergo me q̄ritis: ſinite hos abire. Vt īpleret̄ ſermo quē dixit: qꝛ quos dediſti michi nō perdidi ex eis quēq̄. Symon ergo petrus habēs gladiū eduxit eum: ⁊ percuſſit pontificis ſeruū et abſcidit auriculam eius dextrā. Erat autē nomen ſeruo malchus. Dixit ergo ieſꝰ petro. Mitte gladiū tuū in vaginam Calicē quē dedit michi pater: non vis vt bibā illū? Cohors ergo ⁊ tribunus et miniſtri iudeorū comprehenderūt ieſum/ et ligauerunt eū: et adduxerunt eū ad annā primum Erat autē ſocer cayphe: q̄ erat pontifex anni illiꝰ. Erat autē cayphas qui cōſiliū dederat iudeis: qꝛ expedit vnū hoīem mori pro pplo. Seq̄batur aūt ieſum ſymō petrꝰ: ⁊ aliꝰ diſcipłs. Diſcipulꝰ aūt ille erat notus pōtifici ⁊ īntroiuit cū ieſu ī atrium pontificis. Petrꝰ aūt ſtabat ad oſtiū foris. Exiuit ergo alius diſcipłs q̄ erat notꝰ pōtifici ⁊ dixit oſtiarie ⁊ īntroduxit petrū Dixit ergo petro āncilla oſtiaria. Nūquid ⁊ tu ex diſcipulis es hoīs iſtius? Dicit ille Nō ſum. Stabāt aūt ſerui et miniſtri ad prunas qꝛ frigꝰ erat: ⁊ calefaciebāt ſe. Erat autē cū eis petrꝰ ſtās: ⁊ calefaciēs ſe. Pōtifex ergo īterrogauit ieſū de diſciplꝭ ſuis: ⁊ de doctrina eiꝰ. Rn̄dit ei ieſꝰ. Ego palā locutꝰ ſum mūdo: ego ſemper docui in ſynagoga et in tēplo quo oēs iudei cōueniūt: et ī occulto locutꝰ ſum nichil. Quid me interrogas? Interroga eos q̄ audierūt q̄d locutus ſum ipſis. Ecce hi ſciūt q̄d dixeri ego. Hec aūt cū dixiſſet vnꝰ aſſiſtens miniſtrorū dedit alapam ieſu dicēs. Sic reſpōdes pontifici?

Reſpõdit ei ieſꝰ. Si male locutus ſum: teſtimoniũ perhibe de malo. Si aũt bene q̃d me cedis? Et miſit eum annas ligatũ: ad cayphã pontificē. Erat autē ſymon petrꝰ ſtãs et calefaciens ſe. Dixerunt ergo ei Nunquid et tu ex diſcipulꝫ eiꝰ es? Negauit ille: et dixit. Nõ ſum. Dicit ei vnꝰ ex ſeruis põtificis cognatus eius cuiꝰ abſcidit petrus auriculam. Nõne ego te vidi in orto cũ illo? Iterum ergo negauit petrꝰ: et ſtatim gallus cãtauit. Adducũt ergo ieſum ad caypham in pretorium. Erat autem mane: ⁊ ipſi non introierũt in pretorium: vt nõ contaminarētur: ſed vt manducarent paſcha. Exiuit ergo pylatꝰ ad eos foras: et dixit. Quã accuſationē affertis aduerſꝰ hoīem hunc. Reſpõderũt et dixerunt ei. Si nõ eſſet hic malefactor: nõ tibi tradidiſſemus eũ. Dixit ergo eis pylatꝰ. Accipite eũ vos: et ſecundũ legem veſtrã iudicate eum. Dixerunt ergo ei iudei Nobꝫ nõ licet īterficere quēq̄. Ut ſermo ieſu īplerētquē dixit: ſignificans qua morte eſſet moriturus. Introiuit ergo iterũ ī pretoriũ pylatꝰ et vocauit ieſũ: ⁊ dixit ei. Tu es rex iudeorum. Reſpondit ieſus. A temetipſo hoc dicis an alij tibi dixerũt de me. Reſpõdit pylatꝰ. Nũquid ego iudeus ſum? Gens tua / et pontifices tradiderunt te michi Quid feciſti? Reſpondit ieſus. Regnum meũ non eſt de hoc mundo. Si ex hoc mundo eſſet regnũ meũ: miniſtri mei vtiq̃ decertarēt vt nõ traderer iudeis. Nunc autē regnũ meũ nõ eſt hinc. Dixit itaq̃ ei pylatus. Ergo rex es tu. Reſpõdit ieſꝰ. Tu dicis qꝛ rex ſũ ego. Ego in hoc natus ſum et ad hoc veni in mundum: vt teſtimonium perhibeã veritati. Omnis ꝗ eſt ex veritate audit vocem meam. Dicit ei pylatus Quid eſt veritas Et cũ hoc dixiſſet iterũ exiuit ad iudeos ⁊ dicit eis. Ego nullã īuenio ī eo cauſã. Eſt aũt ꝯſuetudo vobis vt vnũ dimittã vobis ī paſcha. Uultis ergo dimittã vobis regē iudeorũ? Clamauerunt omnes rurſum dicentes. Nõ hũc: ſed barrabam. Erat autem barrabas latro. Tunc ergo apprehendit pylatꝰ ieſum: et flagellauit. Et milites plectentes coronã de ſpinis: īpoſuerũt capiti eiꝰ: et veſte purpurea circundederunt eum. Et veniebant ad eum et dicebãt. Aue rex iudeorum. Et dabãt ei alapas. Exijt ergo iterum pylatus foras: et dixit illis. Ecce adduco eũ vobis foras: vt cognoſcatꝫ qꝛ in eo nullã cauſã inuenio. Exijt ergo ieſus portans ſpineam coronam: ⁊ purpureũ veſtimentum. Et dicit eis pylatꝰ. Ecce homo. Cum ergo vidiſſent eum pontifices ⁊ miniſtri: clamabãt dicẽtes. Crucifige: crucifige eũ. Dicit eis pylatꝰ. Accipite eum vos: ⁊ crucifigite. Ego enim non īuenio in eo cauſam. Reſpõderunt ei iudei Nos legem habemus ⁊ ſecundum legem debet mori qꝛ filiũ dei ſe fecit Cũ ergo audiſſet pylatus hunc ſermonē: magis timuit. Et ingreſſus eſt pretorium iterum: et dixit ad ieſum. Unde es tu? Ieſus autē reſpõſum nõ dedit ei. Dicit ergo ei pylatus Michi nõ loq̇ris? Neſcis quia poteſtatē habeo crucifigere te ⁊ poteſtatē habeo dimittere te? Reſpõdit ieſus. Nõ haberes poteſtatem aduerſum me vllam: niſi tibi datũ eſſet deſuꝑ. Propterea qui me tradidit tibi: maius peccatum habet. Et exinde querebat pylatus dimittere eũ. Illi autem clamabãt dicentes. Si hunc dimittis: non es amicus ceſaris. Omnis qui ſe regē faeſt: contradicit ceſari. Pylatꝰ autẽ cũ audiſſet hos ſermones adduxit foꝛas ieſũ ⁊ ſedit pꝛo tribunali ĩ loco q̇ dicit̄ licoſtratos: hebꝛaice gabatha. Erat aũt paraſceue paſche: hoꝛa quaſi ſexta. Et dicit iudeꝭ Ecce rex veſter. Illi aũt clamabãt. Tolle tolle crucifige eũ. Dicit eis pylatus. Regẽ veſtrum crucifigã? Reſpõderũt pontifices. Nõ habemus regẽ niſi ceſarem. Tunc ergo tradidit eis illum vt crucifigeret̄. Suſceperũt aũt ieſũ: ⁊ eduxerunt Et baiulãs ſibi crucẽ exiuit ĩ eum qui dicitur caluarie locũ hebꝛaice autẽ golgotha: vbi eũ crucifixerũt Et cum eo alios duos hinc et hinc mediũ autem ieſum. Scripſit autẽ et titulũ pylatus: ⁊ poſuit ſuꝑ crucem. Erat autẽ ſcriptum: Ieſꝰ nazarenus rex iudeoꝝ. Hũc ergo titulum multi legerunt iudeoꝝ: qꝛ ꝓpe ciuitatẽ erat locꝰ vbi crucifixꝰ eſt ieſꝰ. Et erat ſcriptũ: hebꝛaice / grece / et latine. Dicebãt ergo pylato põtifices iudeoꝝ. Noli ſcribere rex iudeoꝝ: ſed quia ip̄e dixit rex ſũ iudeoꝛũ. Reſpondit pylatus. Quod ſcripſi ſcripſi. Milites ergo cũ crucifixiſſent eũ: acceperũt veſtimẽta eius ⁊ fecerũt quattuoꝛ partes vnicuiq̃ militi partem ⁊ tunicã. Erat autẽ tunica inconſutilis deſuꝑ: cõtexta per totũ. Dixerũt ergo adinuicem. Non ſcindamꝰ illã: ſed ſoꝛtiamur de illa cuius ſit. Ut ſcriptura impleretur dicẽs.

¶ Hic diſtrahant̄ lintheamina ſuꝑ altare ꝯnexa.

Partiti ſunt veſtimẽta mea ſibi: ⁊ in veſtem meã miſerũt ſoꝛtẽ. Et milites quidẽ hec fecerũt Stabãt autem iuxta crucẽ ieſu mater eiꝰ ⁊ ſoroꝛ matris eiꝰ maria cleophe: ⁊ maria magdalene. Cũ vidiſſet ergo ieſꝰ matrẽ ⁊ diſcipulũ ſtãtẽ quẽ diligebat dixit matri ſue. Mulier ecce filiꝰ tuꝰ Deinde dicit diſcipulo. Ecce mat̄ tua. Et ex illa hoꝛa: accepit eã diſcipulꝰ in ſua. Poſtea ſciẽs ieſus qꝛ iam oĩa conſummata ſunt: vt cõſummaretur ſcriptura dicit Sitio Uas ergo poſitũ erat: aceto plenũ. Illi aũt ſpongiã plenã aceto: yſopo circũponẽtes obtulerũt oꝛi eiꝰ. Cum ergo accepiſſet ieſꝰ acetũ: dixit. Cõſummatũ eſt. Et ĩclinato capite: tradidit ſp̄m. Pater noſter.

Iudei ergo qm̄ paraſceue erat / vt nõ remanerẽt in cruce coꝛpoꝛa ſabbato erat eni magnus dies ille ſabbati: rogauerũt pylatũ vt frangerẽtur eoꝝ crura / ⁊ tollerent̄. Uenerũt ergo milites / ⁊ pꝛimi q̇dem fregerũt crura: et alterius q̇ crucifixꝰ eſt cum eo. Ad ieſum autẽ cũ veniſſent vt viderũt eũ iã moꝛtuũ: non fregerunt eiꝰ crura. Sed vnꝰ militum lãcea latus eius aperuit: ⁊ cõtinuo exiuit ſãguis ⁊ aqua. Et q̇ vidit teſtimoniũ perhibuit: ⁊ veꝝ eſt teſtimoniũ eiꝰ. Et ille ſcit qꝛ vera dicit: vt et vos credatis. Facta ſũt eni hec: vt ſcriptura ĩpleret̄ Os nõ cõminuetꝫ ex eo. Et iteꝝ alia ſcriptura dicit. Uidebũt: in quẽ tranſfixerunt. Euangelium. Poſt hec autem rogauit pylatũ ioſeph ab arimathia eo ꝙ eſſet diſcipulꝰ ieſu occultus autẽ ꝓpter metũ iudeoꝝ: vt tolleret coꝛpꝰ ieſu Et ꝑmiſit pylatꝰ Uenit ergo: ⁊ tulit coꝛpꝰ ieſu. Uenit autẽ et nichodemꝰ q̇ venerat ad ieſũ nocte pꝛimũ ferẽs mixturã mirre ⁊ aloes quaſi libꝛas cẽtũ Acceperũt ergo coꝛpꝰ ieſu: ⁊ ligauerũt lintheis cũ aromatibus: ſicut mos eſt iudeis ſpelire. Erat autẽ ĩ loco vbi crucifixꝰ eſt oꝛtus: ⁊ in oꝛto monumentũ nouũ in quo nondũ quiſq̃ poſitus fuerat. Ibi ergo ꝓpter paraſceuẽ iudeoꝝ: qꝛ iuxta erat monumẽtũ poſuerũt ieſũ.

¶ Poſt paſſio

nē pꝛelatꝰ oſculato textu dicat hās oꝛōnes: ſtās ī dextra p̄te altaris. oꝛ.

ORemus dilectiſſimi nobis ꝓ eccleſia ſancta dei: vt eā deꝰ ⁊ dñs noſter pacificare adunare ⁊ cuſtodire dignetur toto oꝛbe terraꝝ: ſubiiciens ei pꝛincipatus ⁊ poteſtates: detq; nobis quietā ⁊ trāquillā vitā: de gentibus gloꝛificare deū ⁊ patrē oīpotētē. Oꝛemꝰ. Diaconꝰ. Flectamus genua. Leuate. Oꝛo.

OMñpꝰs ſempiterne deꝰ q̄ gloꝛiam tuā oībꝰ in xp̄o gentibꝰ reuelaſti cuſtodi oꝑa mīe tue vt eccleſia toto oꝛbe diffuſa ſtabili fide ī cōfeſſione tui nominis ꝑſeueret. Per eundem dominū noſtrū. Pꝛelatus.

ORemꝰ et ꝓ btiſſimo papa noſtro. N. vt deꝰ et dñs nr̄ q̄ elegit eū ī oꝛdinē epiſcopatꝰ: ſaluū atq; icolumē cuſtodiat eccliē ſue ſctē ad regendū populum ſanctum dei. Oꝛemꝰ. Diaconꝰ. Flecta. ge. Oꝛo.

OMñpꝰs ſempit̃ne deꝰ cuiꝰ iudicio vniuerſa fundant̄ reſpice ꝓpicius ad p̄ces nr̄as et electū nobis ātiſtitē tua pietate cōſerua: vt xp̄iana plebs q̄ tali gubernatur auctoꝛe: ſub tāto pōtifice credulitatꝫ ſue meritis augeat̄. Per do. Oꝛo.

ORemꝰ ⁊ ꝓ oībꝰ epiſcopis pꝛeſbyteris diaconibꝰ ⁊ ſubdiaconibꝰ accolitis/ exoꝛciſtis/ lectoribꝰ oſtiariis/ ꝯfeſſoꝛibꝰ / ꝟginibꝰ viduis: et ꝓ oī populo ſctō dei. Oꝛemus. Diaconus. Flectamꝰ. Oꝛo.

OMñpꝰs ſempiterne deꝰ cuiꝰ ſpū totū coꝛpus eccleſie ſctificatur et regit̄: exaudi nos pꝛo vniuerſis oꝛdinibꝰ ſupplicātes vt gratie tue munere ab oībus tibi gradibꝰ fideliter ſeruiatur. Per dñꝫ no. In vnitate eiuſdē ſpū ſcti deus. Oꝛo.

ORemus et ꝓ xp̄ianiſſimo ip̄eratoꝛe nr̄o: vt deus et dñs nr̄ ſubditas illi faciat oēs barbaras natiōes ⁊ faciat ſap̄e ea q̄ recta ſūt atq; cōtra īimicos catholice ⁊ apoſtolice eccleſie triūphū largiat̄ victoꝛie ad noſtrā ꝑpetuā pacē. Oꝛemus. Diaconꝰ. Flectamꝰ. Oꝛatio.

OMñpꝰs ſempiterne deꝰ in cuiꝰ manu ſunt oīm poteſtates et oīa iura regnoꝝ reſpice chꝛiſtianū benignus imperiū vt gētes que in ſua feritate cōfidūt: potētie tue dextera cōpꝛimantur. Per dñm. Oꝛo.

ORemꝰ et ꝓ cathecuminis noſtris vt deus et dñs nr̄ adaperiat aures p̄coꝛdioꝝ ipoꝝ: ianuaq; mīe: vt ꝑ lauacrū regeneratiōis accepta remiſſiōe oīꝫ peccatoꝝ digni et ipſi īueniātur ī xp̄o ieſu dño nr̄o. Oꝛemꝰ. Diaconꝰ. Flectamꝰ. Oꝛo.

OMnipotens ſempiterne deus qui eccleſiā tuā noua ſemper pꝛole fecundas auge fidem et intellectū cathecuminis nr̄is vt renati fonte baptiſmatis adoptionis tue filiis aggregētur. Per dñm. Oꝛo.

ORemꝰ dilectiſſimi nobis deū patrē oīpotētē: vt cūctis mūdū purget erroꝛibus: moꝛbos auferat: famē repellat: ap̄iat carceres: vincula diſſoluat: ꝑegrinātibꝰ reditū / infirmātibus ſanitatē nauigātibus poꝛtū ſalutis īdulgeat. Oꝛemus. Diaconꝰ. Flecta. genua. oꝛo.

OMñpꝰs ſēpiterne deꝰ: meſtoꝛū cōſolatio: laboꝛantiū foꝛtitudo perueniāt ad te pꝛeces de quacūq; tribulatiōe clamātiū: vt oēs ſibi in neceſſitatibꝰ ſuis miām tuā gaudeant affuiſſe. Per dñm. Oꝛatio.

ORemꝰ et ꝓ hereticis ⁊ ſciſmaticis: vt deus et dñs nr̄ eruat eos ab erroꝛibꝰ vniuerſis: ⁊ ad ſanctā matrē ecclīam catholicā atq; apoſtolicā reuocare dignet̄. Oꝛemꝰ. Diaconus. Flectamꝰ genua. Oꝛo.

OMnipotens ſempiterne deus qui ſaluas omnes et neminē vis perire: reſpice ad alas diabolica fraude deceptas: vt omni heretica prauitate depoſita errantiū corda reſipiſcāt: et ad veritatis tue redeant vnitatē. Per dn̄m. Oratio.

Oremus et pro ꝑfidis iudeis: vt deus et dominꝰ noſter auferat velamen de cordibus eorum: vt ⁊ ipſi cognoſcāt ieſum xp̄m dn̄m noſtrū. hic nō dr̄. Flecta. gen̄. Orō.

Omnipotens ſempiterne deus qui etiā iudaicam perfidiam a tua miſericordia non repellis: exaudi preces noſtras quas tibi pro illius populi obcecatione deferimus: vt agnita veritatis tue luce que chriſtꝰ eſt a ſuis tenebris eruātur. Per eundē dn̄m noſtrū. Orō.

Oremus et ꝓ paganis vt deus om̄ps auferat iniquitatē de cordibꝰ eoꝝ: et relictis ydolis ſuis cōuertantur ad deū viuū: et verum ⁊ vnicū filiū eiꝰ ieſū xp̄m: deū ⁊ dn̄m noſtrum cū quo viuit et regnat cū ſpiritu ſancto deus per omnia ſecula ſeculorum. Amen. Oremꝰ. Diaconus. Flectamus genua. Oratio.

Omnip̄s ſempiterne deus: q̄ non vis mortē peccatoꝝ: ſed vitā ſemꝑ inq̄ris: ſuſcipe propiciꝰ orationē noſtrā: et libera eos ab ydolorū cultura: et aggrega ecclīe tue ſancte/ ad laudē et gloriā nōis tui. Per dn̄m. ¶ Orationibus completis prelatꝰ et miniſtri ī reueſtiario diſcalciati in albis tm̄ ꝓcedāt ſuꝑ tapeta ſtrata et ī auſtrali parte chori ſedeāt ſuper ſcannū ſubſtrato illis tapeto et litheo ſuꝑ puluinaria iniecto. Deīde vicarij duo ī albis a dextera parte altaris ſtolas ſuas coram ſe in modū crucis habētes pedibus ſuper tapeta ab altari vſqꝫ ī chorū expanſa procedētes: et crucē coopertā cū ceruicali ſuperpoſito baiulantes canant antiphonam.

Popule meꝰ q̄d feci tibi aut in quo cōtriſtaui te reſpōde michi q̄r eduxi te de terra egypti paraſti crucē ſaluatori tuo. Duo diaconi ī albis nudis pedibꝰ ī medio chori āte oſtiū occidētale chori rn̄deāt: ter genua flectendo. Agyos otheos: agyos yſkyros: agyos athanathos: eleyſon. ymas. Chorus ſimiliter ter genua flectendo dicat. an̄. Sanctus deus ſanctus fortis: ſanctus et īmortalis: miſerere nobis. Poſtea dicti duo vicarij cum cruce aliquantulū progreſſi dicant. an̄. Quia eduxi te per deſertū quadraginta annis et māna cibaui te: et ītroduxi in terram ſatis optimā: paraſti crucē ſaluatori tuo Diaconꝰ. Agios otheos: agyos yſkyros: agyos athanatos: eleyſō ymas Chorꝰ. Sanctus deus: ſanctus fortis: ſanctus et īmortalis miſerere nobis. Deinde duo vicarij choro appropinquantes dicant. Quid vltra debui facere tibi et nō feci: ego quidē plātaui te vineā meā fructu decorā: et tu facta es michi nimis amara: aceto nāqꝫ ſitim meā potaſti: et lancea perforaſti latꝰ ſaluatoris tui. Diaconus. Agyos otheos: agyos yſkyros agyos athanatos eleyſō. ymas Chorus. Sanctus deus: ſanctꝰ fortis: ſanctꝰ ⁊ īmortalis miſerere nobis. Tādē duo vicarij ītra ianuas auſtrales chori ſuper gradus altiores ſtātes diſcooperta cruce dicāt hāc an̄. Ecce lignum crucis in qua ſalus mundi pepēdit: venite adoremus. Chorus flexis genibus dicat. Ecce lignū crucis in qua ſalus mūdi pepēdit: venite adoremꝰ. p̄s. Beati īmaculati ī via q̄ ambulāt ī lege dn̄i. an̄. Ecce lignum crucis in qua ſalꝰ mūdi. p̄s. Bti q̄ ſcrutātur. an̄. Ecce lignū crucis ī qua ſalus. vt ſ. p̄s. Nō eni q̄ operant̄. ⁊ cetera. In terim prelat⁹ ⁊ miniſtri ⁊ decanus cũ reliquo clero adorẽt crucẽ. Alia ãn. interim canẽda. Tuã crucẽ adoramus dñe et ſanctã reſurrectionẽ tuã laudamus ⁊ glorificamus ecce enim ꝓpter crucẽ venit gaudiũ in vniuerſo mũdo. ps. Deus miſereatur noſtri et bñdicat nobis illuminet vultũ ſuũ ſuper nos ⁊ miſereat̃ noſtri. ãn. Tuã crucẽ adoram⁹ dñe. ℣. Ut cognoſcam⁹ in terra. Itẽ dũ chorus adorat canatur. Hymnus.

Crux fidelis inter oẽs / arbor vna nobilis: nulla ſilua talẽ ꝓfert frõde flore germine: dulce lignũ dulces clauos: dulce pondus ſuſtinet. ℣. Pange lingua glorioſi. hy⁹. Crux fidelis. ℣⁹. De parentis. Hymn⁹. Crux fidelis inter omnes arbor. ℣. Hoc opus. ¶ Dum populus adorat canatur. ãn. cum. ℣ſu.

Dum fabricator mũdi mortis ſuppliciũ pateret̃ ĩ cruce clamãs voce magna tradidit ſpm̃: ⁊ ecce velũ tẽpli ſciſſũ eſt: monumenta aperta ſunt terremot⁹ enĩ fact⁹ fuerat magn⁹ qꝛ mortẽ filij dei clamabat mũd⁹ ſe ſuſtinere nõ poſſe apto ergo militis lãcea latere crucifixi dñi exiuit ſanguis et aqua in redẽptionẽ ſalutis nr̃e. ℣. O admirabile ꝓciũ cui⁹ põdere captiuitas redẽpta eſt mũdi: tartarea cõfracta ſũt clauſtra ĩferni apta ẽ nobis ianua regni. Tandẽ adorata cruce baiulẽt eã duo vicarij vſq; ad locũ ſepulchri: vbi prelat⁹ eã accipiẽs: incipiat has ãtiphonas et chorus finiat.

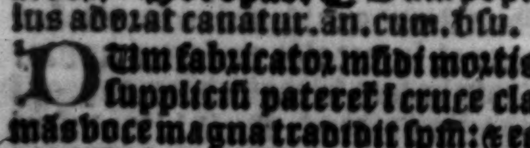

Super omnia ligna cedrorũ tu ſola excelſior in qua vita mundi pependit in qua xp̃s triumphauit: et mors mortem ſuperauit infernũ.

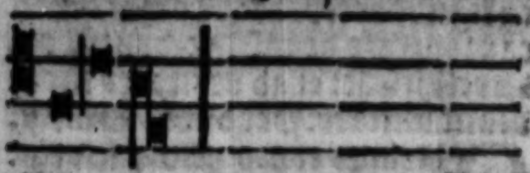

In pace ĩ idipm̃ dormiã ⁊ requieſcã.

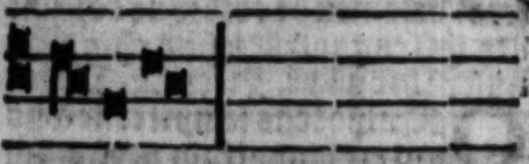

Habitabit in tabernaculo tuo requieſcet in monte ſancto tuo.

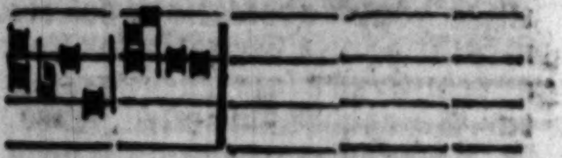

Caro mea requieſcet in ſpe. Poſtea p̃lat⁹ ponat flexis genib⁹ crucẽ ĩ ſepulchro et duos cereos accẽſos cũ duob⁹ vrceis poſtea thurificet eã: et tunc erect⁹ incipiat. ãn.

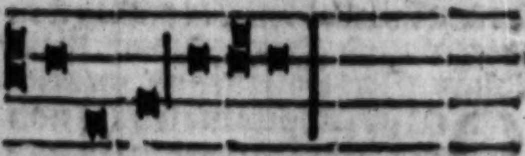

Sepulto domino ſignatũ eſt monumẽtum ponentes milites qui cuſtodirent illud. Chorus canendo finiat. Deinde prelatus caſulatus ⁊ miniſtri in albis in reueſtiario calciati accedant ad gradus ante altare. dictiſq; Confiteor. ⁊ Miſereatur. et abſolutione. cum precibus et oratione Aufer a nobis. more ſolito prelat⁹ accipiat in armariolo calicẽ cũ corpore dñi quod a pridie ſeruabatur: et precedẽtibus duob⁹ torchijs accẽſis vſq; ad altare baiulet. Sacrificioq; ſuper altare collocato: vinum aqua mixtum non ſanctificatũ in calicẽ ponat et thurificet. ablutiſq; manibus redeat ad al tare pretermiſſis ẽc. In ſpiritu humilitatis ẽc. et factã cõuerſione ad populum dicat ſtatim mediocri voce

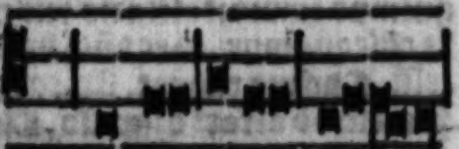

Per omnia ſecula ſeculorũ

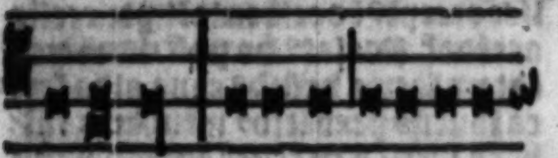

Oremus. Preceptis ſalutaribus

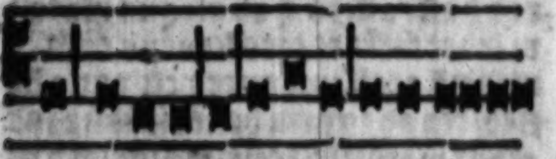

moniti: et diuina inſtitutione

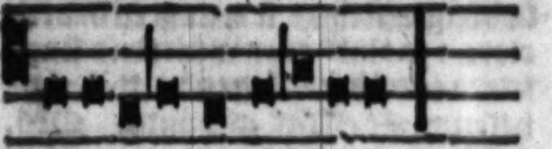

formati audemus dicere.

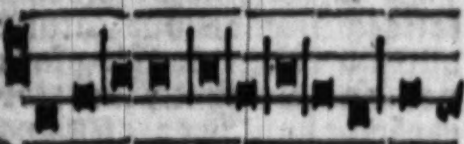

Pater noſter q̃ es in celis ſan=

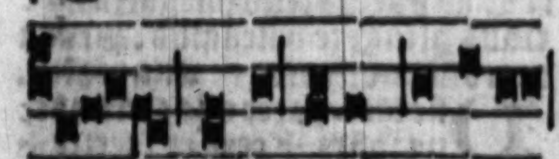

ctificetur nomen tuum. Adueniat

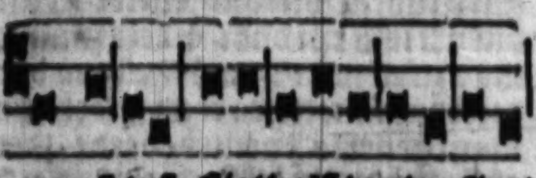

regnũ tuũ. Fiat voluntas tua ſicut

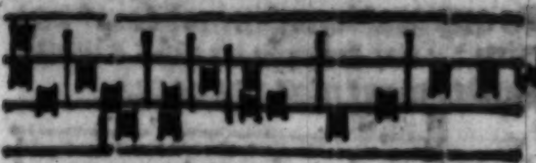

in celo et in terra. Panem noſtrũ

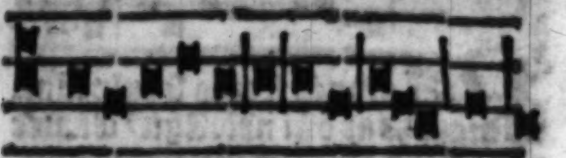

quotidianũ da nobis hodie. Et di=

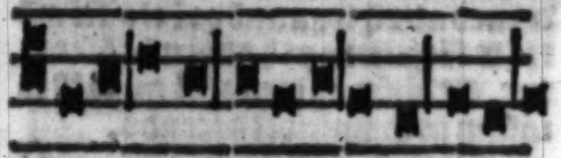

mitte nobis debita noſtra ſicut ⁊

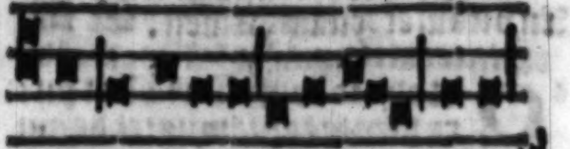

nos dimittim⁹ debitorib⁹ noſtris

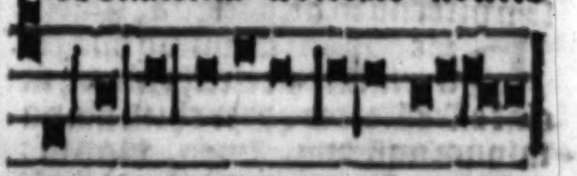

Et ne nos inducas in tentationẽ. Chorus reſpõdeat. Sed libera nos a malo. Deinde dicat. Amen.

Libera nos q̃s dñe ab omnibus malis preteritis preſentibus et futuris: et intercedẽte p̱ nobis beata ⁊ glorioſa ſemper virgĩe dei genitrice maria: ⁊ beatis apl̃is tuis Petro ⁊ Paulo atq̃ Andrea cũ omnibus ſanctis. Da propici⁹ pacẽ in dieb⁹ noſtris vt ope miſericordie tue adiuti: et a pctõ ſimus ſemper liberi: et ab omni perturbatione ſecuri. Per eundẽ dñm nrm̃ ieſũ xp̃m filiũ tuũ. Qui tecũ viuit et regnat in vnitate ſpirit⁹ ſancti de⁹.

In qua oratione diuidat corpꝰ domini: ſicut fieri ſolet aliis diebus. Poſtea dicat modeſta voce.

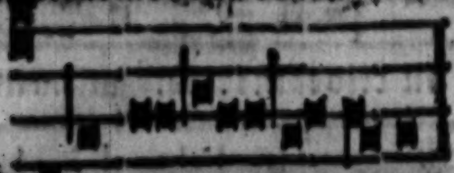

Per omnia ſecula ſeculorum. nō dicat Pax dñi nec. Agnꝰ dei. nec pax detur ſȝ ſtati mittat ꝑticula hoſt. ī calicē nec dr̄. Fiat ꝯmixtio. ſeu orationes alie q̄ ſequunt̄ qr ī eis fit mētio de ſāguine qui hodie nō cōſecratur. Et abſq̃ interuallo prelatꝰ ſe ipſum communicet dicendo.

Corpus dñi noſtri ieſu xp̄i: ſit michi remediū ſempiternū in vitam eternam. Amen. Et fiat recincerationes more ſolito. dicēdo

Quod ore ſumpſimꝰ dñe: pura mente capiamus: et de munere temporali fiat nobis remediū ſempiternū in vitā eternā. Amen.

Hec nos dñe cōmunio purget a crimine ꝛ celeſtiȝ remedij faciat eſſe cōſortes. Per chriſtum dominum noſtrum. Amen. Non dicatur nec ſequatur. Placeat tibi ſācta trinitas qr ibi cōtinet̄. Preſta vt hoc ſacrificium qd̄ oculȝ tue maieſtatis idignus obtuli. Hac enim die ſacrificium nō offert̄ ſacramentalit̄ ſȝ ſumit̄ altera die oblatū. p̄lato autem cum ſilen. cōicato. vt premittitur cum ceterȝ qui cōicare voluerint. Idem p̄la. ad alta. cū ſuis et ī choro bini ꝛ bini dicāt priuati veſperas cum antipho Calicem. ps. Credidi propter quod locutus ſum. et cetera. vts. In euange. an. Ieſus autem cum accepiſſet acetū dixit conſummatū eſt: ꝛ inclinato capite tradidit ſpiritum. ps. Magnificat. Finita ān. ſubmiſſa voce p̄la. dicat mediocri voce. Oremꝰ. Or.

Refecti vitalibꝰ alimētis quesumꝰ domine deus noſter: vt qd̄ tempore noſtre mortalitatȝ exequimur immortalitatis tue munere cōſequamur. Per dñm noſtrum ieſū. Chorus rñdeat. Amen. Sicq̃ prelato ab altari digreſſo. Clerꝰ et populꝰ diſcedat. ¶ In ſabbato ſancto paſche ignis de berillo vel de ſilice exceptꝰ ī occidentali pte eccleſie accēdat̄. Prelatꝰ vo poſt nonā decātatam ſacris veſtibꝰ capa alba ſerica īdutus ꝑcedētibꝰ miniſtris ī albȝ cū textu ꝛ cū cruce appēſo ꝛ thurifero cū thuribulo vacuo ꝛ cū cereo haſte affixo q̄ ab aliquo maiori debet ferri et ceroferarijs cum cereis nō accēſis ꝛ puero cū aqua benedicta ad ignem benedicēdū procedat maioribꝰ eccleſie proximo p̄latum ſequentibꝰ: et inferioribus ſubſequentibus ſtanteq̃ in ordine clero: prelatꝰ cum miniſtris ſtans iuxta ignē dicat legendo. Dñs vobiſcum. Et cū ſp̄ũ. Oremus. Oro.

Deus qui filium tuum āgularem ſcilicet lapidem caritatis ignem fidelibus cōtuliſti: ꝑductum e ſilice noſtris ꝓfuturum nobis nouum ignem ſancti ✠ fica et cōcede nobȝ per hec feſta paſchalia celeſtibus deſiderijs inflammari vt ad ꝑpetua feſta purgatis mētibus ꝑtingere valeamus. Per eūdem dñm noſtrum. Alia oratio.

Dñe ſācte pater oīs eterne deus: bñdi ✠ cere et ſāctifi ✠ care digneris iſtū ignē quē nos īdigni ꝑ īuocationē vnigeniti filij tui dñi nr̄i ieſu xp̄i bñdi ✠ cere p̄ſumimus tu clemētiſſime deꝰ eū tua bñdictione ſanctifica et ad ꝑfectū humani generis ꝓuenire cōcede. Per eūdē. Bñdictio icēſi. Oremꝰ. Oro.

Veniat oīs deꝰ ſup hoc incēſum larga tue benedi ✠ ctio nis īfuſio huiuſq; thimiamatꝫ creaturā īuiſibilis regnator ītende: vt non ſolū ſacrificiū qđ in hac nocte litatū eſt archana luminis tui admixtione refulgeat: ſed ī quocūq; loco fideliū tuoꝝ aliqđ ex huius ſanctificationis fuerit miſterio deportatū expulſa oī diabolice fraudis nequitia: virtus tue maieſtatis aſſiſtat. Per dn̄m. ¶ Deinde aſpgat ignis a p̄lato aqua bn̄dicta: ⁊ īpleto thuribulo de igne benedicto: et incēſo benedicto a prelato impoſito thurificetur ignis a p̄lato. Poſtea accenſis cereis videlicet tā cereis a ceroferarijs deportatis q̄ cereo haſte aſſixo de igne bn̄dicto: redeat ī chorum proceſſio ex parte boriali: ⁊ p̄latus cū miniſtris et maioribus eccleſie proceſſionē ſequat: ceroferarijs canentibus hunc hymnum.

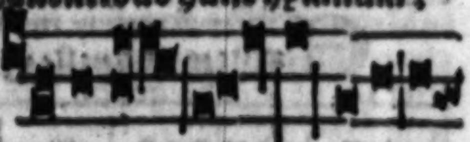

INuentor rutili dux bone lu-

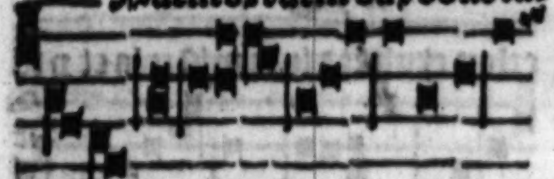

minis q̄ certis vicibus tempora di-

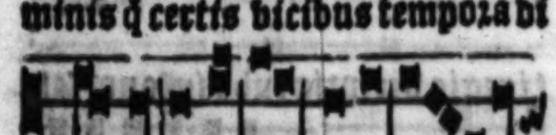

uidis merſo ſole chaos ingruit

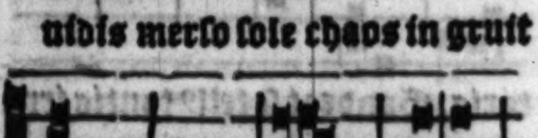

horridum lumen redde tuis xp̄e fi-

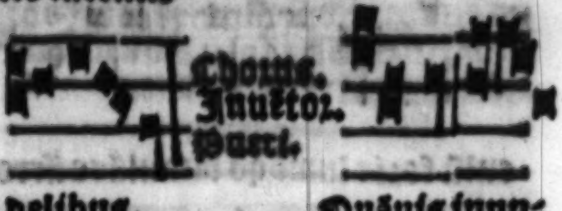

Chorus. Inuentor. Pueri.

delibus. Quāuis innu-

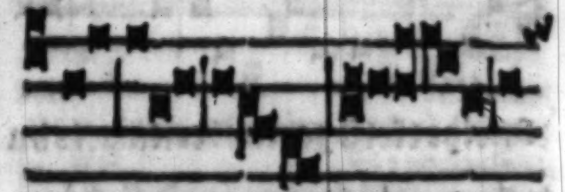

mero ſydere regiam lunariq; po-

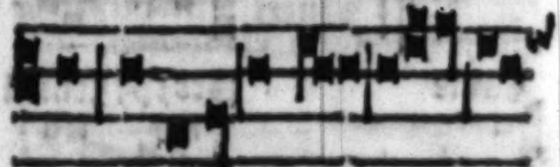

lum lampade pinxeris īcuſſu ſili-

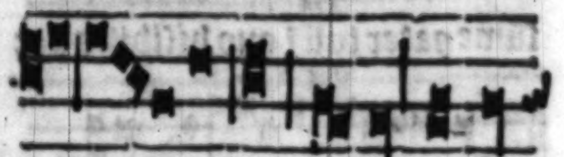

cis lumi na nos tamen monſtrās

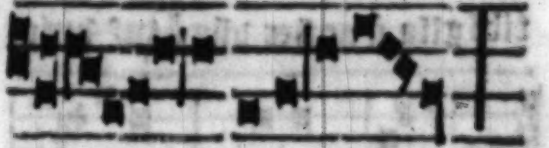

ſaxi geno ſemine querere.

Chorus Inuen. Pueri.

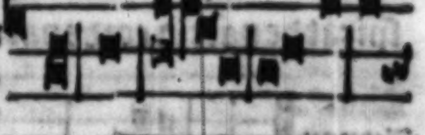

Tu lux vera oculis lux

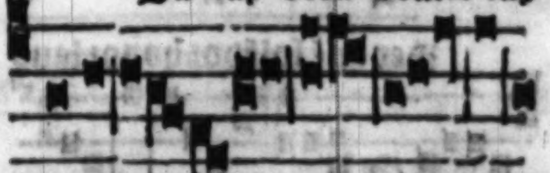

quoq; ſenſib9 intus tu ſpeculū tu ſpe-

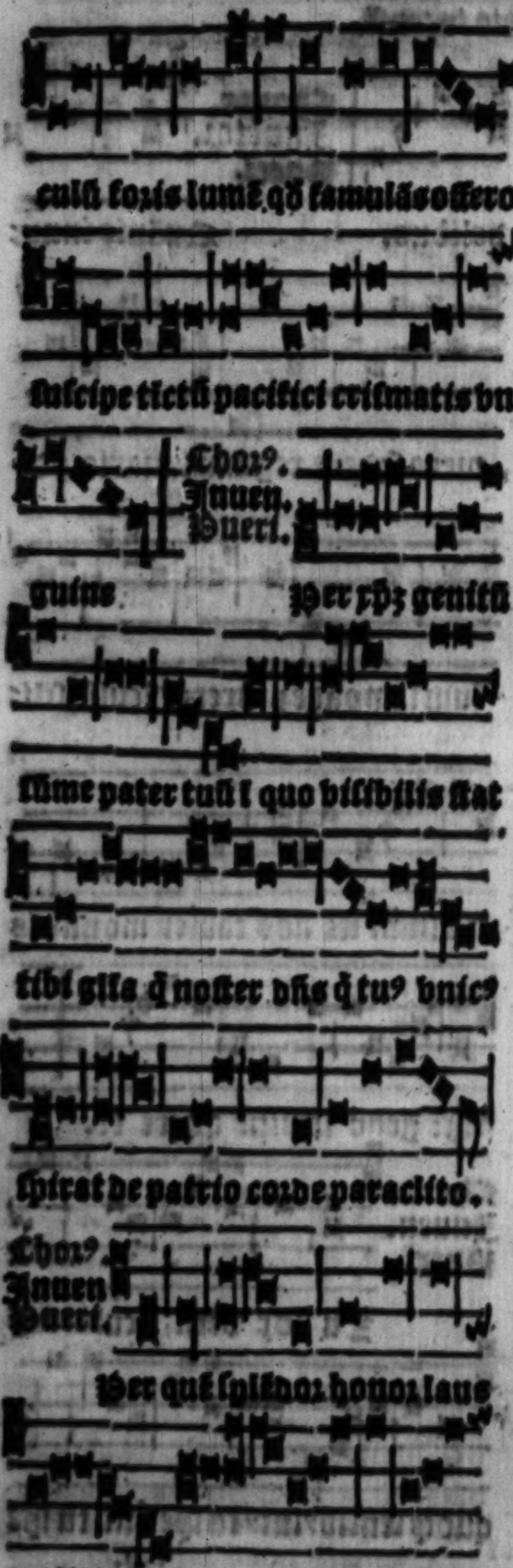
cultū foris lumē. qđ famulās offero
suscipe tictū pacifici crismatis vn
Chor9.
Inuen.
Pueri.
guine
Per xp̄z genitū
sūme pater tuū i quo visibilis stat
tibi glia q̄ noster dn̄s q̄ tu9 vnic9
spirat de patrio corde paraclito.
Chor9
Inuen
Pueri.
Per quē splēdor honor laus
sapiētia maiestas bonitas ⁊ pietas

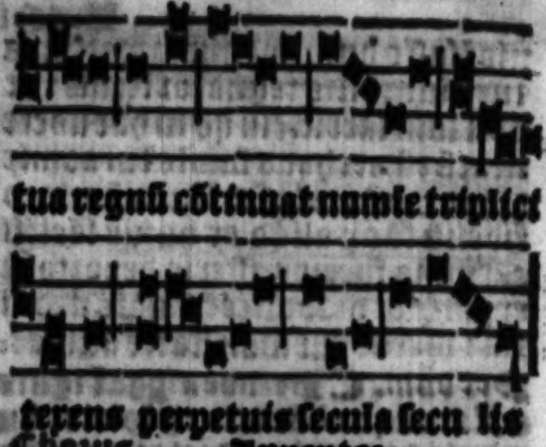
tua regnū cōtinuat numie triplici
terens perpetuis secula secu lis

Chorus. Inuentor.

Seq̄r bn̄dictio cerei paschal. a diacono dalmaticato faciēda p̄lato capato iteri i sede sua residēte. Exultet iā āgelica. c. diacon9 āte q̄ cātet postulet bn̄dictionē a p̄lato et cātata Exultet deferat libri p̄lato ad osculādum.

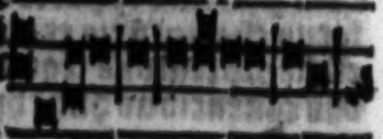

Exultet iā āgelica turba

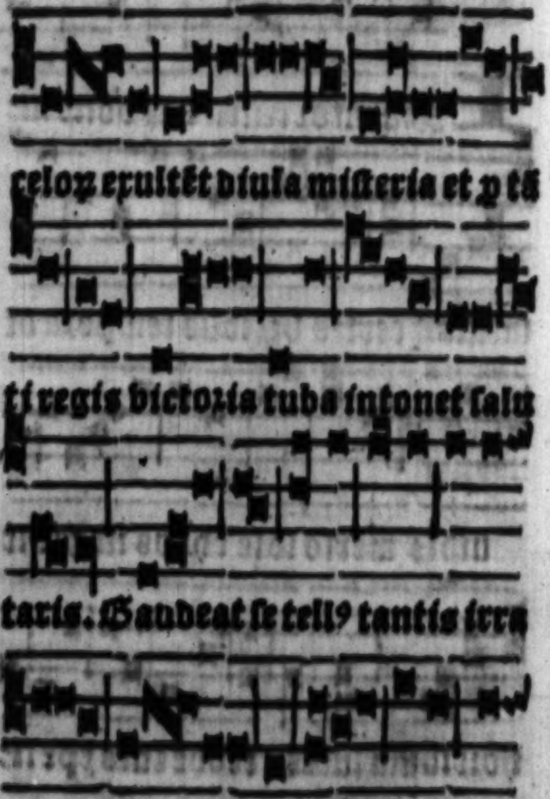
celoꝝ exultēt diuīa misteria et p tā
ti regis victoria tuba intonet salu
taris. Gaudeat se tell9 tantis irra
diata fulgorib9 ⁊ eterni regis splē

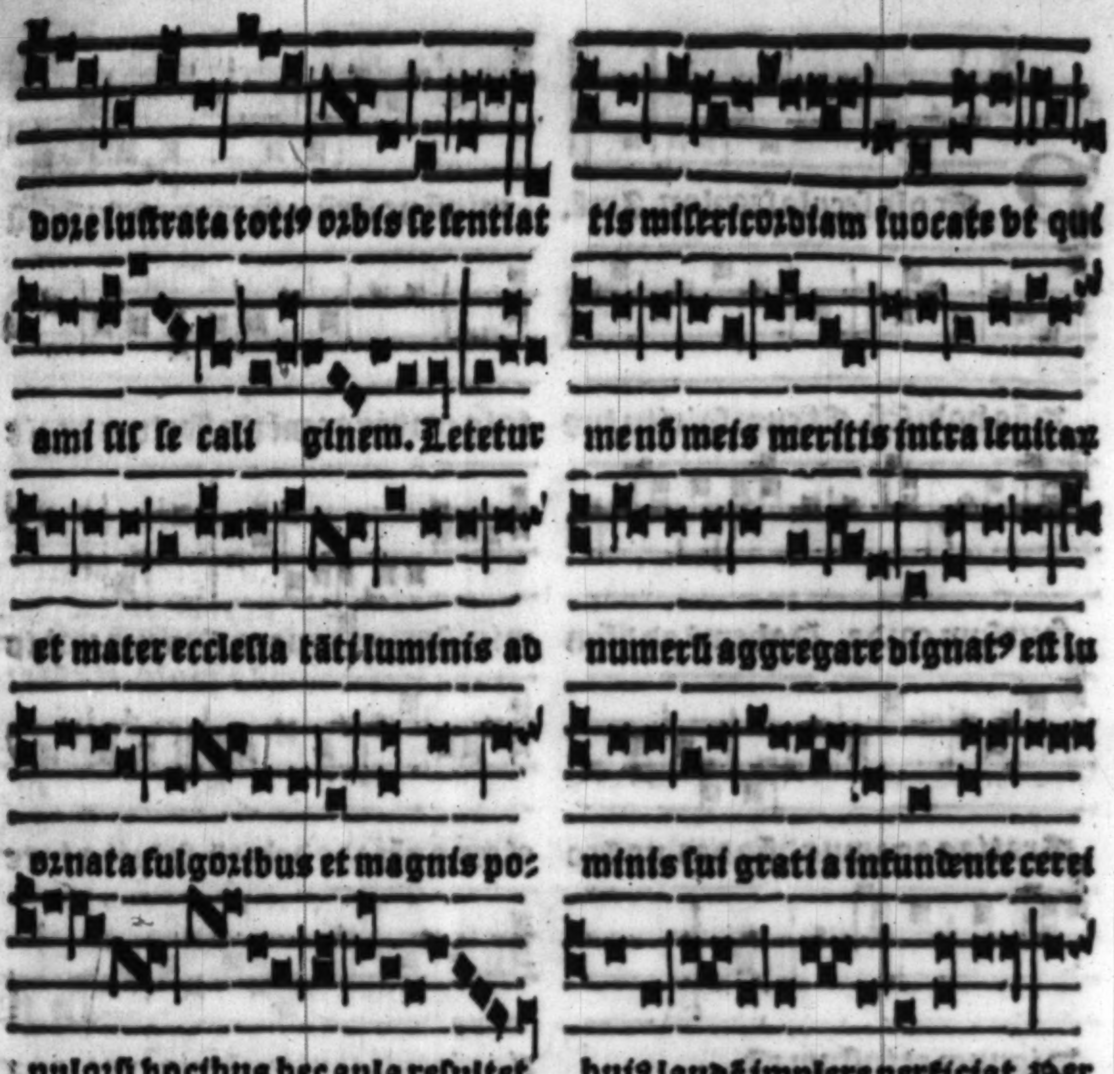
doꝛe luſtrata toti⁹ oꝛbis ſe ſentiat
ami ſiſ ſe cali ginem. Letetur
et mater eccleſia tāti luminis ad
oꝛnata fulgoꝛibus et magnis po-
puloꝛū vocibus hec aula reſultet.
Quappt̄ aſtātib⁹ vobis frēs cariſ-
ſimi ad tā mirā ſcti. hui⁹ luminis
claritatē vna mecū q̄ſo dei oīpotē
tis miſericoꝛdiam invocate vt qui
me nō meis meritis intra levitaꝝ
numerū aggregare dignat⁹ eſt lu
minis ſui grati a infundente cerei
hui⁹ laudē implere perficiat. Per
dominū noſtrū ieſum chꝛiſtū filiū
eius qui cū eo vivit et regnat de⁹
in vnitate ſpiritus ſancti.

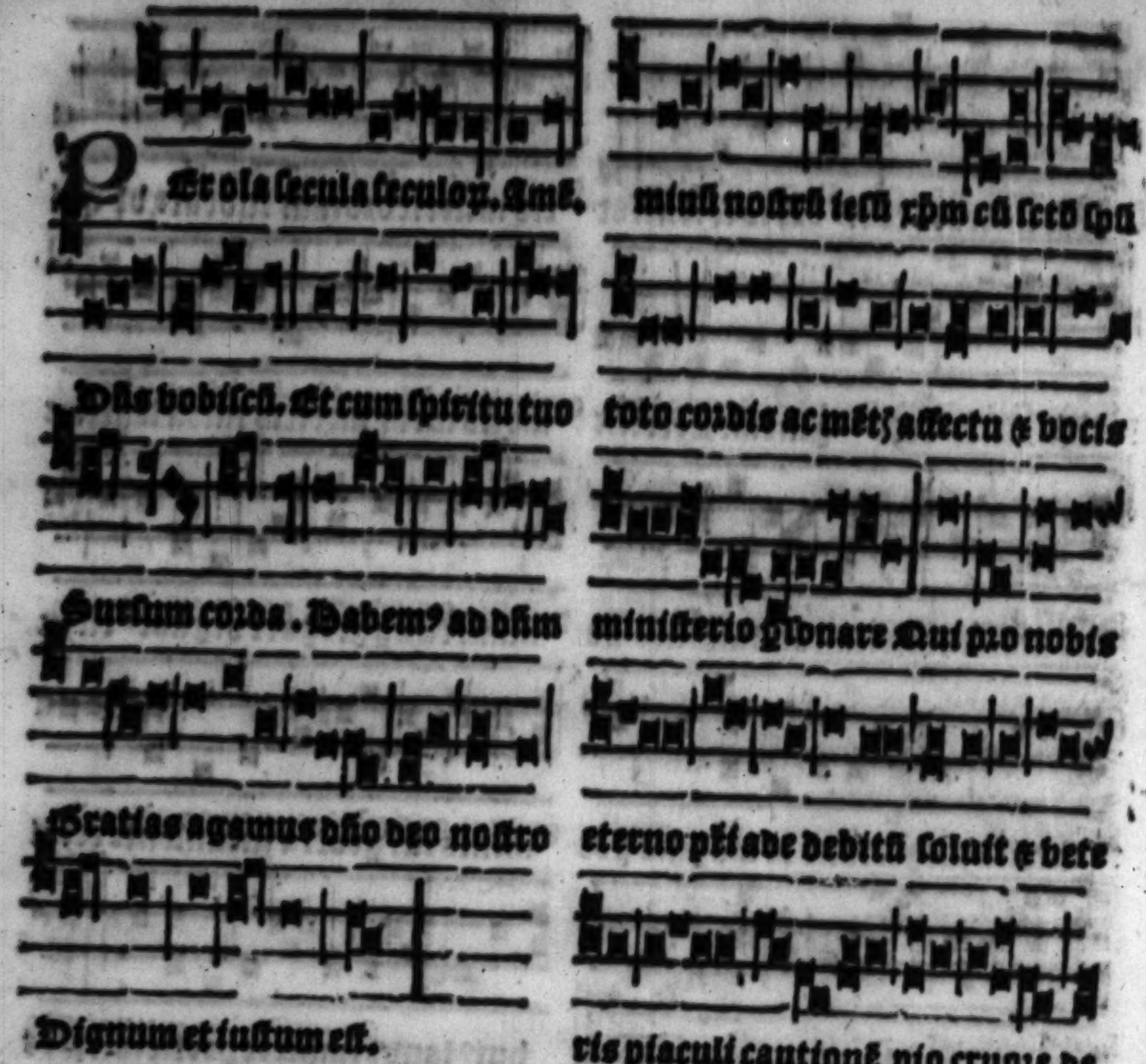
Per ola secula seculoꝝ. Amē.
Dñs vobiscū. Et cum spiritu tuo
Sursum corda. Habem⁹ ad dñm
Gratias agamus dño deo nostro
Dignum et iustum est.
Vere quia dignū ꝛ iustū est
inuisibilem deū omnipotentē pa-
trem filiumq̄ eius unigenitū do-
minū nostrū iesū xp̄m cū sctō spū
toto cordis ac mētꝭ affectu ꝛ vocis
ministerio psonare. Qui pro nobis
eterno pr̄i ade debitū soluit ꝛ vete-
ris piaculi cautionē pio cruore de-
tersit. Hec sunt enī festa paschalia.
in quib⁹ verus ille agnus occidit:
eiusq̄ sanguine postes cōsecrātur.

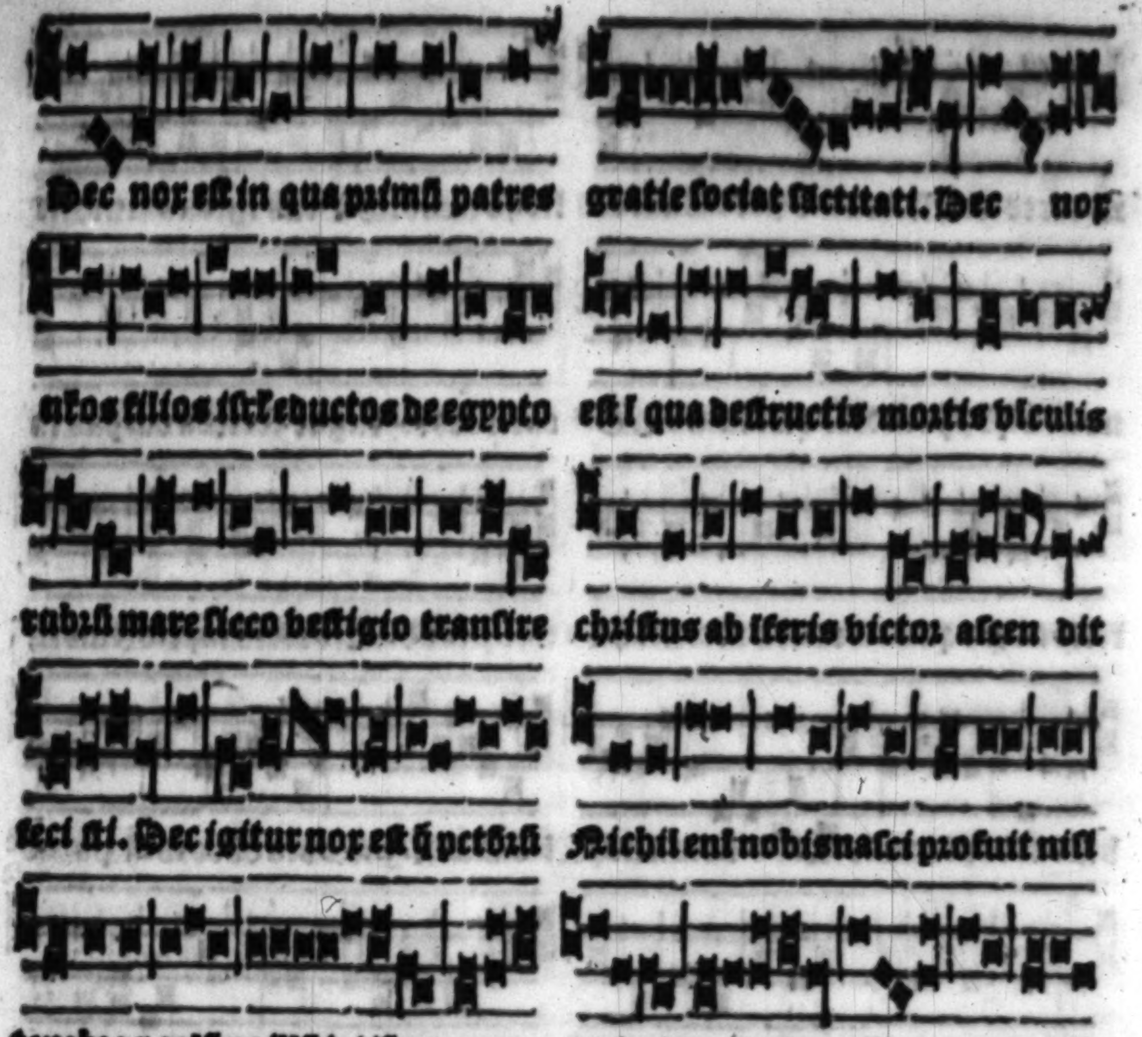
Hec nox eſt in qua primū patres
nr̄os filios iſrl' eductos de egypto
rubrū mare ſicco veſtigio tranſire
feciſti. Hec igitur nox eſt q̄ pctōrū
tenebras colūne illūiatiōe purga=
uit. Hec nox eſt q̄ hodie p̄ vniuerſū
mūdū in xp̄m credētes a viciis ſclī
gregatos et caligīe pctōꝝ reddit
gratie ſociat ſc̄titati. Hec nox
eſt i qua deſtructis mortis vinculis
chriſtus ab inferis victor aſcen dit
Nichil enī nobis naſci profuit niſi
redimi profuiſſet. O ſctē pr̄ q̄
mira circa nos tue pietatis dignatio
O ieſtimabilis dilectio caritatis
vt ſeruū redimeres filiū tradidiſti

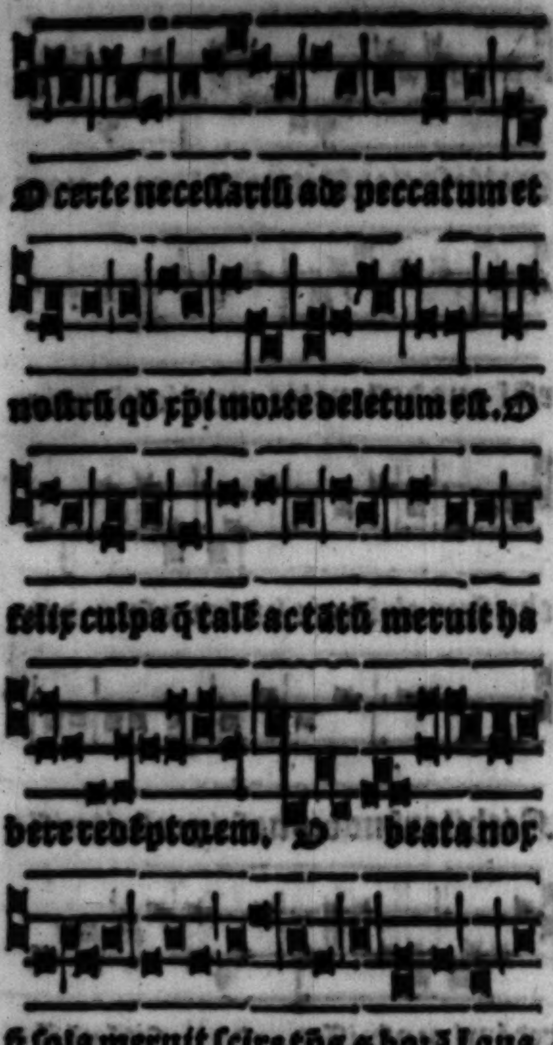
O certe neceſſariũ ade peccatum et
noſtrũ qd xp̃i morte deletum eſt. O
felix culpa q̃ talẽ ac tãtũ meruit ha
bere redẽptorem. O beata nox
q̃ ſola meruit ſcire tp̃s ⁊ horã ĩ qua
xp̃s ab inferis reſurrexit. Hec
nox eſt de qua ſcriptũ eſt ⁊ nox vt di
es illuĩabit ⁊ nox illuĩatio mea ĩ de

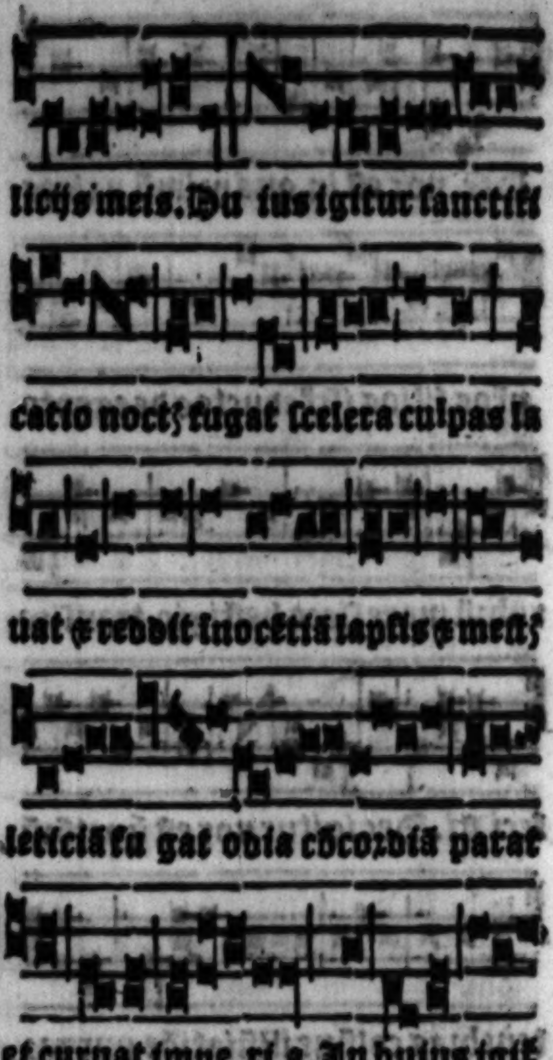
licijs meis. Hu ius igitur ſanctifi
catio noctiꝫ fugat ſcelera culpas la
uat ⁊ reddit ĩnocẽtiã lapſis ⁊ meſtiꝫ
leticiã fu gat odia cõcordiã parat
et curuat impe ri a. In huius igit̃
noctis grã ſuſcipe ſctẽ p̃r ſcẽfi huiꝰ
ſacrificiũ veſpertinũ.
Quod tibi ĩ hac cerei oblatione ſo

Hic innotatur ſcẽm modum crucis et thurificet in circuitu.

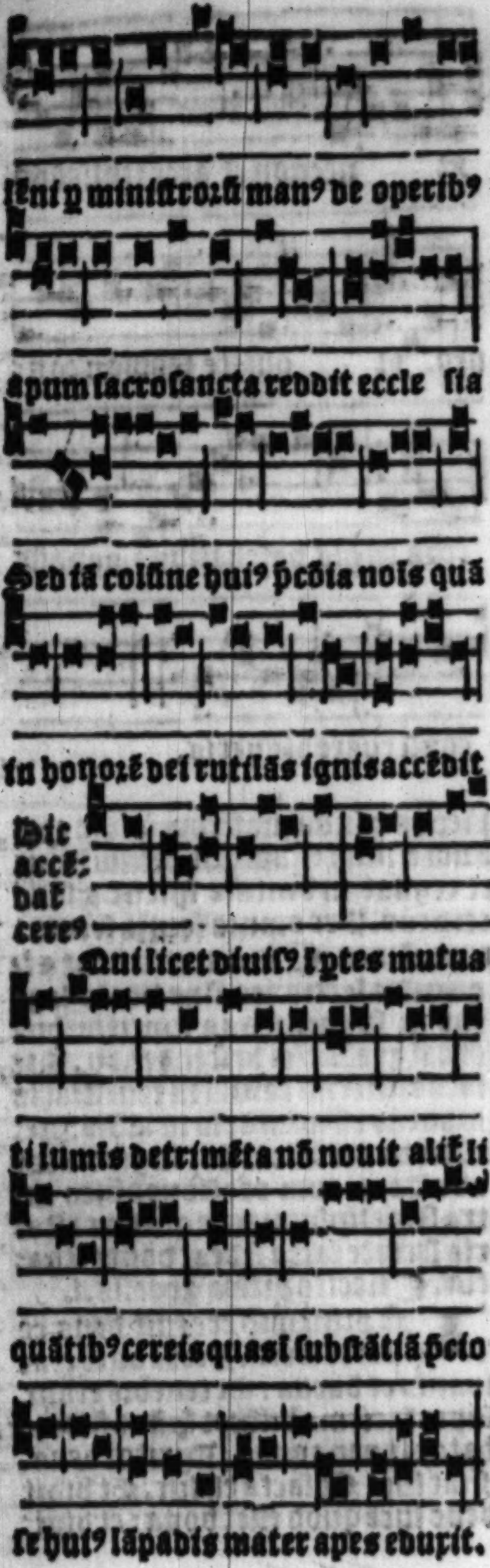
ſeni ꝑ miniſtroꝝ man⁹ de operib⁹
apum ſacroſancta reddit eccle ſia
Sed iā colūne hui⁹ ꝑcōia nōis quā
in honorē dei rutilās ignis accēdit
Hic accē-dat cere⁹
Qui licet diuiſ⁹ i ꝑtes mutua
ti lumis detrimēta nō nouit alit̄ li
quātib⁹ cereis quasi ſubſtātiā ꝑcio
ſe hui⁹ lāpadis mater apes eduxit.

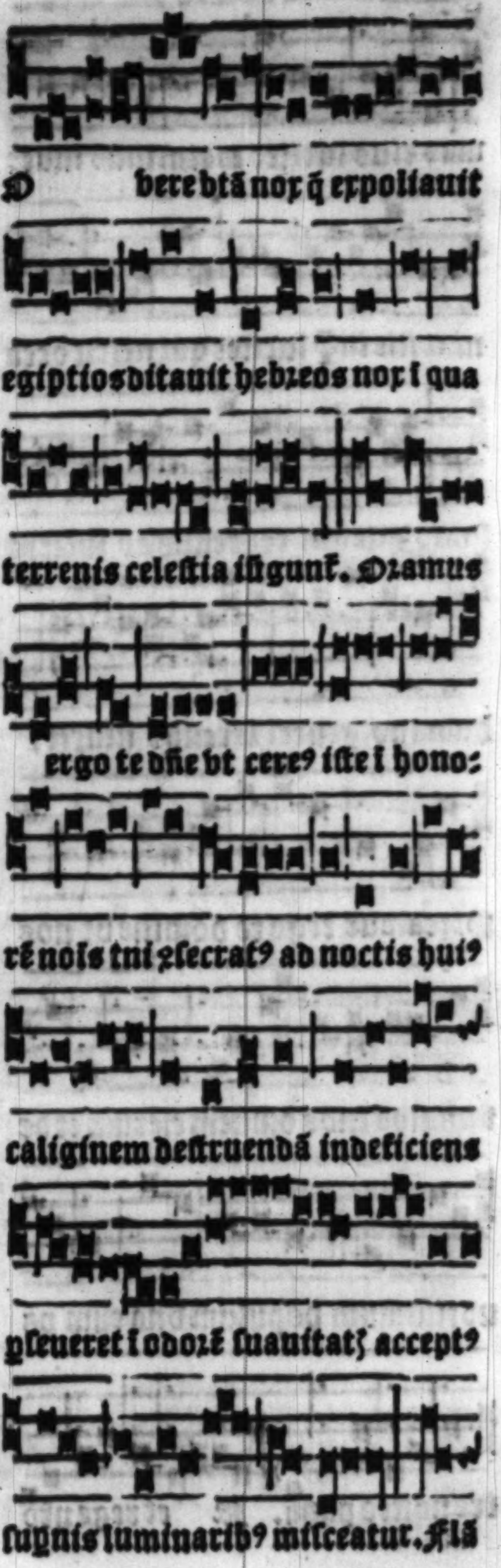
O vere btā nox q̄ expoliauit
egiptios ditauit hebreos nox i qua
terrenis celeſtia iūgunt. Oramus
ergo te dn̄e vt cere⁹ iſte i hono-
rē nōis tui ↄſecrat⁹ ad noctis hui⁹
caliginem deſtruendā indeficiens
ꝑſeueret i odorē ſuauitat̄ accept⁹
ſupnis luminarib⁹ miſceatur. Flā

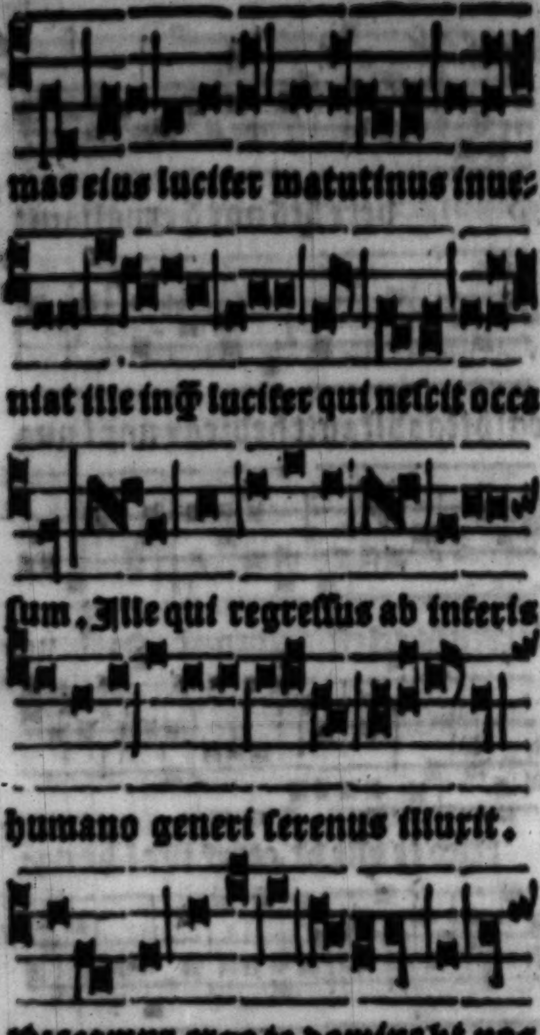
mās eius lucifer matutinus inue:
niat ille inq̄ lucifer qui neſcit occa
ſum. Ille qui regreſſus ab inferis
humano generi ſerenus illuxit.
Precamur ergo te domine vt nos
famulos tuos omnem clerum et de
uotiſſimum populum vna cum pa
tre noſtro papa. N. et rege nr̄o

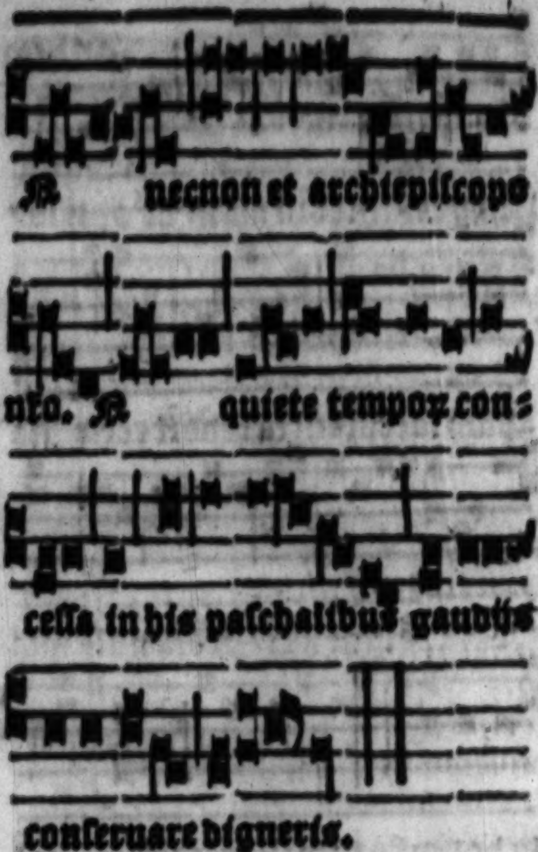
N. necnon et archiepiſcopo
nr̄o. N. quiete tempoꝝ con:
ceſſa in his paſchalibus gaudijs
conſeruare digneris.

Per dominum noſtrum ieſum chriſtum filium tuum qui tecum viuit et regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus. Per omnia ſecula ſeculorum. Amen. ¶ Hec lectio ſicut & ſequentes lectiones ſine titulo legatur in ſuppellicijs a ſuperioribus chori gradatim deſcendendo. Prelatus interim caſula in reueſtiario indutus cū miniſtris in albis: preeuntibus ceroferarijs: ingrediatur ad altare. cum oratione dñica intra ſemetipſum: ante gradus altaris ſecrete facta ſedeat donec legatur. ¶ Lectio prima geneſis. i.

IN principio creauit deus celum et terrā. Terra autē erat inanis et vacua. Et tenebre erant ſuper faciem abiſſi: et ſpūs dñi ferebatur ſuper aquas. Dixitq; deus. Fiat lux. Et facta eſt lux. Et vidit deus lucē quod eſſet bona: et diui:

ſit lucem a tenebris. Appellauitqꝫ lucē diē: et tenebras noctē. Factūqꝫ eſt veſpere et mane: dies vnus. Dixit quoqꝫ deus. Fiat firmamentum in medio aquarum: et diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamentū diuiſitqꝫ aquas que erāt ſub firmamento: ab his que erāt ſupra firmamentū. Et factum eſt ita Vocauitqꝫ deus firmamentū celū Et factū eſt veſpere et mane: dies ſecundus. Dixit vero deus. Cōgregentur aque que ſub celo ſunt in locum vnū et appareat arida. Factūqꝫ eſt ita. Et vocauit deus aridam terrā: cōgregationeſqꝫ aquarū appellauit maria. Et vidit deꝰ quod eſſet bonū: et ait. Germinet terra herbā virentē et facientē ſemē: et lignū pomiferū faciēs fructū iuxta genus ſuū: cuiꝰ ſemē in ſemetipſo ſit ſuper terrā. Et factū eſt ita. Et protulit terra herbā virētē ⁊ afferētem ſemen iuxta genus ſuū: lignūqꝫ pomiferū faciens fructū: et habens vnūquodqꝫ ſementē ſecundū ſpeciē ſuam. Et vidit deus ꝙ eſſet bonū factumqꝫ eſt veſpere et mane dies tercius. Dixit autem deus. Fiant luminaria in firmamēto celi: et diuidant diem ac noctem et ſint in ſigna et tempora et dies et ānos vt luceant in firmamento celi et illuminēt terram. Et factum eſt ita. Fecitqꝫ deus duo magna luminaria: luminare maius vt p̄eſſet diei: et luminare minus vt preeſſet nocti et ſtellas. Et poſuit eas ī firmamento celi: vt lucerent ſuper terrā et preeſſent diei ac nocti et diuiderent lucem ac tenebras. Et vidit deus quod eſſet bonum: et factum eſt veſpere et mane dies quartus. Dixit etiam deus. Producant aque reptile anime viuentis: ⁊ volatile ſuper terrā: ſub firmamēto celi. Creauitqꝫ deus cete grādia et omnē animam viuentem atqꝫ motabilē quā produxerant aque in ſpecies ſuas: et omne volatile ſecundum genus ſuum. Et vidit deus ꝙ eſſet bonum benedixitqꝫ eis dicens. Creſcite et multiplicamini et replete aquas maris: aueſqꝫ multiplicētur ſuper terram Et factum eſt veſpere ⁊ mane: dies quintus. Dixit quoqꝫ deus. Producat terra animam viuentem in genere ſuo: iumenta et reptilia et beſtias terre ſecundum ſpecies ſuas. Factumqꝫ eſt ita. Et fecit deus beſtias terre ſecūdum ſpecies ſuas: et iumenta et omne reptile terre in genere ſuo. Et vidit deꝰ quod eſſet bonum: et ait. Faciamꝰ hominem ad ymaginem ⁊ ſimilitudinē noſtrā: et preſit piſcibus maris et volatilibus celi ⁊ beſtijs vniuerſeqꝫ creature omniqꝫ reptili qđ mouetur in terra. Et creauit deus hominē ad ymaginem ſuā: ad ymaginem dei creauit illum: maſculū et feminā creauit eos. Benedixitqꝫ illis deus: et ait. Creſcite et multiplicamini et replete terram et ſubijcite eam et dominamini piſcibꝰ maris et volatilibus celi: ⁊ vniuerſis animantibus que mouentur ſuper terram. Dixitqꝫ deus. Ecce dedi vobis omnem herbam afferentē ſemē ſuper terrā: et vniuerſa ligna que habent in ſemetipſis ſemētem generis ſui: vt ſint vobis in eſcam et cunctis animantibus terre: omniqꝫ volucri celi: et vniuerſis q̄ mouentur in terra: ⁊ in quibus eſt aīa viuens vt habeant ad veſcēdū. Et factū eſt ita. Viditqꝫ deꝰ cūcta que fecit ⁊ erāt valde bona. Et factū eſt veſpere ⁊ mane dies ſextꝰ. Igitur ꝑfecti ſūt celi ⁊ terra: ⁊ oīs ornatꝰ eoꝛū. Cōpleuitq; deus die ſeptimo op⁹ ſuū quod fecerat: et requieuit ab omni opere ſuo quod patrarat. Prelatus dicat. Oremus. Oratio.

DEus qui mirabiliter hominē creaſti ⁊ mirabilius redemiſti da nobis q̄s cōtra oblectamēta pc̄ti mētis ratione perſiſtere: vt mereamur ad gaudia eterna peruenire. Per do. ¶ Lctō. ij. exod. xiiij.

FActum eſt in vigilia matutina ⁊ ecce reſpiciens dn̄s ſuper caſtra egiptorū: per colūnam ignis ⁊ nubis īterfecit exercitū eorū ⁊ ſubuertit rotas curruū ferebāturq; in profundum. Dixerunt ergo egiptij. Fugiamus iſraelē: dn̄s enī pugnat pro eis contra nos. Et ait dn̄s ad moyſen. Extende manū tuā ſuꝑ mare: vt reuertātur aq̄ ad egiptios ſuper currus ⁊ equites eorū. Cūq; extendiſſet moyſes manū cōtra mare: reuerſū eſt primo diluculo ad priorem locum fugiētibuſq; egiptijs occurrerūt aque et īuoluit eos dn̄s in medijs fluctib⁹. Reuerſeq; ſūt aque ⁊ cooperuerūt currus et equites cuncti exercit⁹ pharaonis qui ſequentes īgreſſi fuerāt mare: nec vnus quidē ſuperfuit ex eis. Filij autē iſrael perrexerūt per mediū ſicci maris: ⁊ aque eis erāt quaſi ꝓ muro a dextris ⁊ a ſiniſtrꝭ. Liberauit dn̄s in die illo iſrl̄ de manu egiptiorum ⁊ viderūt egiptios mortuos ſuper littus maris et manum magnam quā exercuerat dn̄s contra eos. Timuitq; ppl̄s dn̄m: ⁊ crediderunt dn̄o et moyſi ſeruo ei⁹. Tūc cecinit moyſes et filij iſrl̄ carmen hoc dn̄o: et dixerunt. Tract⁹.

CAntate dn̄o glorioſe enī honorificat⁹ eſt equū ⁊ aſceſſorē ꝓiecit ī mare adiutor ⁊ ꝓtector factus eſt michi in ſalutem. Vſus. Hic deus meus ⁊ honorificabo eū deus patris mei ⁊ exaltabo eum. ℣. Dn̄s ꝯterēs bella dn̄s nomē eſt illi. Or.

DEus cui⁹ antiqua miracula etiā nr̄is ſeculis choruſcare ſentim⁹: dū qd̄ vni ppl̄o a perſecutiōe egiptiaca liberādo dextere tue potētia cōtuliſti id ī ſalutē gētiū ꝑ aquā regeneratiōis operaris: preſta vt ⁊ ī abrahe filios: ⁊ ī iſraeliticam dignitatem totius mūdi tranſeat plenitudo. Per. Lctō. iij. yſaie.

APprehendēt ſeptē mulieres virū vnū ī die illa dicentes. Panē nr̄m comedem⁹ et veſtimētꝭ nr̄is operiemur tm̄modo īuocetur nomē tuū ſuꝑ nos aufer opprobrium nr̄m. In die illa erit germē dn̄i ī magnificētia et gl̄ia et fruct⁹ t̄re ſublimꝭ ⁊ exultatio his qui ſaluati fuerit de iſrl̄ ⁊ erit oīs q̄ relict⁹ fuerit ī ſyō ⁊ reſidu⁹ ī hierl̄m ſctūs vocabit oīs q̄ ſcript⁹ eſt ī vita ī hieruſalē. Si abluerit dn̄s ſordes filiarū ſyō ⁊ ſāguinē hierl̄m lauerit de medio ei⁹ in ſpū iudicij et ſpū ardoris. Et creabit dn̄s ſuꝑ oēm locū montis ſyō et vbi īuocat⁹ eſt nubē ꝑ diē ⁊ fumū ⁊ ſplendorē ignis flamātis ī nocte. Suꝑ oēm enī gl̄iaꝫ ꝓtectio ⁊ tabernaculū erit ī vmbraculū diei ab eſtu ⁊ ī ſecuritatē ⁊ abſconſionē a turbine et a pluuia. Tractus.

VInea facta eſt dilecto: in cornu in loco vberi. ℣. Et maceriam circundedit et circunfodit: ⁊ plantauit vineam ſoreth et edificauit turrim in medio eius. Vſus. Et torcular fodit ī ea vinea dn̄i ſabaoth dom⁹ iſrl̄ eſt. Oremus. Or.

DEus q̄ nos ad celebrandum paſchale ſacramentum vtriuſq; teſtamenti paginis ībuiſti: da nobis ītelligere miām tuam: vt ex perceptione preſentium munerum firma ſit expectatio futuroꝝ. Per.

¶ Lectio quarta. deuteronō. xxxi.

Scripſit moyſes canticum: ⁊ docuit filios iſrl' p̄cepitqꝫ ioſue filio nū: ⁊ ait. Cōfortare ⁊ eſto robuſt⁹. Tu ei ītroduces filios iſrl' ī terrā quā pollicitus ſū: ⁊ ego ero tecū. Poſtq̄ ergo ſcripſit moyſes verba legis hui⁹ in volumine atqꝫ compleuit p̄cepit leuitis qui portabant archā federis dn̄i dicēs. Tollite librū iſtū et ponite illū ī latere arche federis dn̄i dei vr̄i vt ſit ibi cōtra te ī teſtimoniū. Ego eni ſcio cōtentionē tuā et ceruicē tuā duriſſimā. Adhuc viuente me ⁊ īgrediēte vobiſcū ſemꝑ cōtentioſe egiſtis cōtra dn̄m q̄to magis cū mortu⁹ fuero: Cōgregate ad me oēs maiores natu per tribus veſtras atqꝫ doctores ⁊ loquar audiētibus eis ſermones iſtos: ⁊ īuocabo cōtra eos celū ⁊ terrā. Noui eī qđ poſt mortē meā iniq̄ agetꝭ ⁊ declinabitꝭ cito de via quā precepi vobis. Et occurrēt vobis mala ī extremo tp̄e q̄n feceritis malū ī cōſpectu dn̄i: vt irritetis eū ꝑ opera manuū vr̄arū. Locut⁹ eſt ergo moyſes audiēte vniuerſo cetu filiorū iſrael v̉ba carminis hui⁹ et ad finē vſqꝫ compleuit. Tractus.

Attende celū ⁊ loquar ⁊ audiat terra verba ex ore meo. ℣. Expectetē ſicut pluuia eloquiū meum ⁊ deſcēdāt ſicut ros v̉ba mea: ſicut ymber ſuꝑ gramina ⁊ ſicut nix ſuꝑ fenū q2 nomē dn̄i inuocabo. ℣. Date magnificētiā deo nr̄o deus verax opera ei⁹ et oēs vie ei⁹ iudicia. ℣. De⁹ fidelis in quo non eſt iniquitas iuſt⁹ ⁊ ſctūs dn̄s. Orem⁹. Or.

Deus qui eccleſiā tuā ſemper gentiū vocatione multiplicas cōcede propicius: vt quos aqua baptiſmatꝭ abluꝭ: cōtinua ꝓtectione tuearis. Per dn̄m. ¶ Le. v. oſee

Hec eſt hereditas ſeruoꝝ dn̄i: et iuſticia eorū apud me dicit dn̄s. Oēs ſitiētes venite ad aquas ⁊ qui non habetis argentum: ꝓperate emite ⁊ comedite. Venite emite abſqꝫ argēto ⁊ abſqꝫ vlla commutatiōe: vinū et lac. Quare appēditis argentū nō in panib⁹: ⁊ laborē veſtrū nō ī ſaturitate: Audite audientes me ⁊ comedite bonum ⁊ delectabitur ī craſſitudine aīa vr̄a. Inclinate aurē veſtrā ⁊ venite ad me: audite ⁊ viuet aīa veſtra. Et feriā vobiſcū pactū ſempiternū mias dauid fidelis. Ecce teſtem ppl'is dedi eū ducē ac preceptorē gētib⁹. Ecce gentē quam neſciebas vocabis ⁊ gentes que nō cognouerūt te ad te currēt propter dn̄m deū tuū: ⁊ ſctm̄ iſrl' q2 glorificabit te. Querite dn̄ꝫ dū inueniri poteſt īuocate eū dū prope eſt. Derelinquat ipi⁹ viā ſuā et vir iniquus cogitationes ſuas et reuertatur ad dn̄m ⁊ miſerebitur eius ⁊ ad deū nr̄m q̄m mult⁹ eſt ad ignoſcendū. Nō eni cogitationes mee cogitationes vr̄e neqꝫ vie mee vie veſtre dicit dn̄s. Qr ſicut exaltātur celi a terra ſic exaltate ſūt vie mee ab vijs veſtris: ⁊ cogitatiōes mee a cogitationib⁹ vr̄is Et quomodo deſcēdit ymber ⁊ nix de celo et illuc vltra nō reuertitꝰ ſed īebriat terrā ⁊ infūdit eā: et germinare eam facit et dat ſemen ſerenti et panem comedēti: ſic erit oē verbum quod egredietur de ore meo. Dicit dn̄s oīps. Tractus.

Sicut ceruus deſiderat ad fontes aquarū ita deſiderat aīa mea ad te deus. ℣. Sitiuit aīa mea ad deū viuū q̄n veniā et apparebo ante faciem dei mei. ℣. Fuerunt michi lachrime mee panes die ac nocte: dū dicitur michi per ſingulos dies vbi eſt de⁹ tu⁹. Oremus. Oro.

Concede q̄s oīps de⁹: vt qui feſta paſchalia agim⁹ celeſtib⁹ deſiderijs accēſi: fōtē vite ſitiamus dn̄m nr̄m iesū xp̄m filiū tuū. Qui te. Postea septē pue. ī suppell. vel ī albis ī choro letaniā hāc cātent cho. eis alterna. rn̄dēte. ¶ Letania

Kyrie eleysō. Christe eleyson. Christe audi nos. Pater de celis deus: miserere nob̄. Fili redemptor mundi deus: misere no. Sp̄us sctē deus mise. no. Sctā trinitas vnus deus mise. no. Sācta maria or. Sctē michael. or.

Oēs scti āgeli ⁊ archāgel. dei or̄t.
Oēs scti btōꝝ spirituū ordīes. or̄t.
Sancte iohannes baptista. or.
Oēs scti pr̄iarche ⁊ prophete. or̄t.
Sancte petre. ij. Ora pro nobis.
Sancte paule or.
Sancte andrea or.
Oēs scti apl̄i et euangeliste. or̄t.
Oēs sancti discipuli domini or̄t.
Omnes sancti innocentes or̄t.
Sancte stephane or.
Sancte line or.
Sancte clete or.
Omnes sancti martyres. or̄t.
Sancte siluester or.
Sancte martine or.
Sancte benedicte or.
Omnes sancti confessores or̄t.
Oēs scti monachi ⁊ heremite or̄t.
Sancta maria magdalena or.
Sancta felicitas or.
Sancta perpetua or.
Omnes sancte virgines or̄t.
Omnes sancti. or̄t.

¶ Deīde quiqꝫ diaconi vel subdiaconi ī suppellicijs hāc etinno subiūgāt letaniā: ⁊ cū dr̄. Sctā dei genitrix procedat pcessio ad fōtes bn̄dicēdos p̄cedētibꝰ puero cū aqua bn̄dicta ⁊ ceroferarijs et crucifero et duobꝰ diaconibꝰ in suppellicijs cū crismate et oleo et subdiacono cū textu ⁊ diacono ī albis. ⁊ his q̄ letaniā canūt ī medio processionis subsequētibꝰ p̄latꝰ vo capatꝰ cū capellano et baculo sue crucis et duobꝰ ceroferarijs sequatur processionē.

Kyrie eleyson. Christe eleysō. Christe audi nos.

Sancta dei genitrix or.
Sancte gabriel Ora pro nobis.
Oēs scti angeli ⁊ archāgeli or̄t.
Oēs scti pr̄iarche ⁊ prophete or̄t.
Sancte iacobe or.
Sancte iohannes or.
Sancte philippe or.
Oēs scti apl̄i et euangeliste. or̄t.
Sancte clemens or.
Sancte sixte or.
Sancte laurenti or.
Omnes sancti martyres or̄t.
Sancte gregori or.
Sancte iohannes or.
Sancte vuilfride or.
Omnes sancti confessores or̄t.
Sancta agata or.
Sancta agnes or.
Sancta cecilia. or.
Omnes sancte virgines. or̄t.
Omnes sancti. Orate pro nobis.

Finita vo letania stet p̄latꝰ vlꝰ orientē: vn̄ bn̄dicet fōtē. Bn̄dictio fōtis. Dn̄s vobiscū. Oremus. Orō.

Omnip̄s sempiterne deꝰ: adesto magne pietatis tue misterijs adesto sacramentis ⁊ ad creandos nouos populos quos tibi fons baptismatis parturit spm̄ adoptiōis emitte vt qd̄ nostre humilitatis gerēdū est ministerio: tue vtutis impleatur effectu. Per dn̄m. In vnitate eiusdem spiritus sancti deus.

Per oīa secula seclo꞉. Dn̄s vobiscū. Sursum corda. Grās agamus dn̄o deo nr̄o. Vere dignū ⁊ iustū est equū ⁊ salutare nos tibi semp ⁊ vbiqꝫ grās agere: dn̄e sācte pat oīps etne deꝰ. Qui inuisibili potētia sacramētoꝝ tuoꝝ mirabilit̄ operaris effectū ⁊ licet nos tātis misterijs exequēdis simꝰ indigni tu tn̄ grē tue dona non deſerens etiā ad nr̄as ꝓces aurē tue pietatꝫ īclinas. Deꝰ cuiꝰ ſpūs ſuper aquas inter ipſa mūdi primordia ferebat̄: vt iā tūc v̓tutē ſctificatiōis aquarꝫ natura ꝯciperet. Deꝰ q̄ nocētis mūdi crimina ꝑ aquas abluēs: regn̄atiōis ſpeciē in ip̄a diluuij effuſiōe ſignaſti vt vniꝰ eiuſdēq; elemēti miſterio ⁊ finis eſſet vicijs ⁊ origo v̓tutibꝰ. Reſpice dn̄e ī faciē eccle tue: ⁊ multiplica ī ea regn̄atiōes tuas q̄ grē tue affluentis īpetu letificas ciuitatē tuā fōtēq; baptiſmatꝫ aperꝫ toto orbe terrarꝫ gētibꝰ īnouādꝫ vt tue maieſtatꝫ īpio ſumat vnigeniti tui grām de ſpū ſctō. Hic diuidat̄ aqua manu ī modu crucis. Qui hanc aquā regenerādis hoībꝰ ꝑparatam archana ſui luminis admixtiōe fecundet vt ſctificatiōe ꝯcepta ab īmaculato diuini fōtis vtero: ī nouā renata creaturā: ꝓgenies celeſtis emergat. Et quos aut ſexꝰ ī corꝑe: aut etas diſcernit ī tp̄e oēs ī vnā pariat grā mr̄ īfātiā. Procul ergo hinc iubēte te dn̄e oīs ſpūs īmūdꝰ abſcedat: ꝓcul tota neq̄tia diabolice fraudis abſiſtat. Nichil hic loci habeat ꝯtrarie v̓tutꝫ admixtio nō īſidiādo circūuolet nō latēdo ſurrepat nō īficiēdo corrūpat. Sit hec ſctā ⁊ īnocēs creatura libera ab oī īpugnatorꝫ īcurſu ⁊ totiꝰ neq̄tie purgata diſceſſu. Sit fōs ✠ viuꝰ aqua ✠ regenerēs vnda puri ✠ ficās. Vt oēs hoc lauacro ſalutifero diluēdi operāte in eis ſpū ſctō ꝑfecte purgatiōis indulgētiā ꝯſequāt̄. Hic ſignet aquā manū dī. Unde bn̄ ✠ dico te creatura aque: ꝑ deū ✠ viuū: ꝑ deū ✠ verū: ꝑ deū ✠ ſanctū ꝑ deū q̄ te ī p̄ricipio verbo ſeparauit ab arida: cuiꝰ ſpūs ſuper te ferebat̄ qui te de paradiſo manare fecit: et ī quattuor fluminibꝰ totā terrā rigare precepit.

¶ Hic ſacerdos eiciat aquā de fonte ī quattuor partibꝰ dicēdo. Qui te ī deſerto amarā ſuauitate īdita fecit eſſe potabilē ⁊ ſitiēti pp̄lo de petra ꝓduxit. Bn̄ ✠ dico te ꝑ ieſū xp̄ꝫ filiū eius vnicū dn̄m nr̄m q̄ te ī chana galilee ſigno admirabili ſua potētia ꝯuertit ī vinū. Qui pedibus ſuper te ambulauit ⁊ a iohāne ī iordane ī te baptizatꝰ eſt. Qui te vna cum ſāguine de latere ſuo ꝓduxit et diſcipulis ſuis iuſſit vt credētes baptizarentur in te dicens. Ite docete omnes gētes baptizātes eos ī noīe pa ✠ tris ⁊ fi ✠ lij ⁊ ſpiritꝰ ✠ ſācti. Hic mutet vocē ſuā quaſi ad legēdū dicēs. Hec nobꝭ p̄cepta ſeruantibꝰ tu deus omp̄s clemēs adeſto: tu benignus aſpira. ¶ Hic ſpiret in aquā in modū huius figure.

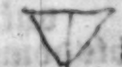

Tu has ſimplices aquas ore tuo bn̄dicito vt preter naturalē emūdationē quam lauandis poſſint adhibere corporibus: ſint etiā purificādis mētibus efficaces. ¶ Hic cereꝰ liq̄ſcat aquā in modu crucis ⁊ ponat̄ in aquā in modū crucis. Deſcēdat ī hanc plenitudinem fontis virtꝰ ſpūs tui totāq; huius aque ſubſtantiā regenerādi fecūdet effectu. Hic oīꝫ peccatorū macule deleātur. Hic natura ad ymaginē tuā cōdita ⁊ ad honorē ſui reformata p̄ricipij cunctꝫ vetuſtatis ſqualoribus emūdetur vt oīs homo hoc ſacramētū regeneratiōis īgreſſus ī vere īnocētie nouā īfantiā renaſcat̄. Per dn̄m. In vnitate eiuſdē. ¶ Factaq; benedictione fontis criſma et oleū niſi aliqui affuerint baptizādi nō ponātur in aquā. Poſtea vero cū hac letania a tribus vicarijs ī cappis cātanda eat proceſſio ī chorum dicto prius.

Kyrie eleyſon. Chriſte eleyſon. Chriſte audi nos. Sancta

virgo virginum. Ora pro nobis.
Sancte raphael. or.
Oẽs ſcti ãgeli ⁊ archangeli ort.
Oẽs ſcti patriarche ⁊ ꝓphete ort.
Sancte bartholomee or.
Sancte iacobe or.
Sancte mathee or.
Oẽs ſcti aplĩ ⁊ euangeliſte. ort.
Sancte vincenti or.
Sancte georgi or.
Sancte dioniſi cum ſociis. or.
Omnes ſancti martires ort.
Sancte auguſtine or.
Sancte vvillelme or.
Sancte cuthberte or.
Omnes ſancti confeſſores. ort.
Sancta lucia or.
Sancta petronilla or.
Sancta iuliana or.
Omnes ſancte virgines ort.
Omnes ſancti ort.
Propicius eſto parce nobis domine. ¶ Totum repetatur a choro.
Ab om̃i malo. Chorꝰ. Lib. nos dñe.
Ab inſidiis diaboli. libe. nos dñe.
Per miſterium ſancte incarnationis tue. libera nos domine.
Per paſſionem ⁊ crucẽ tuã libera.
Per ſanctã reſurrectionẽ tuam li.
Per admirabilẽ aſcẽſionẽ tuã. li.
Per gratiã ſcti ſpũs paracliti. li.
In die iudicii. libera nos domine.
Peccatores. te rogamꝰ audi nos.
¶ Totum repetatur a choro.
Ut pacẽ et cõcordiã nobis dones.
Chorus. Te rogamus audi nos.
Ut ſanctã eccleſiã tuam regere ac defẽſare digneris. te rogamus au.
Ut domnũ aplĩcum ⁊ oẽs gradus eccleſie ĩ ſancta religione cõſeruare digneris. te rogamus audi nos.
Ut archiepm̃ noſtrum ⁊ omnẽ cõgregationem ſibi ꝯmiſſã in ſancta religione cõſeruare digneris. te ro.
Ut cunctum populum chriſtianũ precioſo ſanguine tuo redemptum conſeruare digneris. te rogamus.
Ut gratiam ſancti ſpũs cordibus noſtris ĩfundere digneris. te rog.
Ut cunctis fidelibus defunctis requiem eternã donare digneris. te r.
Ut nos exaudire digneris. te rog.
Fili dei. te rogamus audi nos.
¶ Totum repetatur a choro.
Agnus dei qui tollis peccata mũdi. Parce nobis domine.
Agnus dei qui tollis peccata mũdi. exaudi nos domine.
Agnus dei qui tollis peccata mũdi. miſerere nobis.

¶ Deinde rector chori ĩcipiat. Kyrieleyſon. ter. Chriſte eleyſon. ter. Kyrieleyſon. ter. Deinde prelatus cũ. vii. vel. v. diaconibus dalmaticatis et totidẽ ſubdiaco. tunica. feſtiue paratis: ꝓcedẽ. cero. et. ii. thuri. introeat ad altare factaq; ꝯfeſ. et dictis. kyrieleyſon. vts. platꝰ incipiat. Gloria in excelſis deo. quod dũ canitur claſſicũ pulſetur. Oro.

Deus qui hãc ſacratiſſimam noctem gloria dñice reſurrectionis illuſtras: cõſerua in nouã familie tue progeniem adoptionis ſpiritum quem dediſti vt corpore ⁊ mente renouati puram tibi exhibeant ſeruitutem. Per eũdẽ dñm. In vnitate eiuſdem. ¶ Ad colloceñ.

Fratres. Si conſurrexiſtis cum chriſto que ſurſum ſunt querite: vbi chriſtꝰ eſt ĩ dextera dei ſedens. Que ſurſum ſunt ſapite nõ que ſuper terrã. Mortui enĩ eſtis: et vita veſtra abſcõdita eſt cũ chriſto in deo. Cũ enim xp̃s apparuerit vita veſtra: tũc et vos apparebitis cũ ipſo in gloria. ¶ Duo vicarii ĩ albis cantãt. Allã. Quo ĩcepto chorus nigras cappas exuãt et miſſã ĩ ſuppelliciis expleant. Alleluya. ℣. Cõfitemini dño qm̃ bonus: qm̃ ĩ ſeculũ mĩa eius. Alleluya. repetat.

Sequitur tractus a duobus rectoribus chori poſt Alla. canendus in pulpito in cappis ſericis. Tractꝰ.

Laudate dñʒ oẽs gentes et collaudate eũ omnes populi. ℣. Qm̃ confirmata eſt ſuper nos miſericordia eiꝰ ⁊ veritas dñi manet in eternũ. ¶ Secundum matheum.

Veſpere ſabbati q̃ luceſcit in prima ſabbati: venit maria magdalene ⁊ altera maria videre ſepulchrũ. Et ecce terremotus factꝰ eſt magnus: angelus enim deſcendit de celo et accedẽs reuoluit lapidem et ſedebat ſuper eum. Erat autem aſpectus eiꝰ ſicut fulgur et veſtimentũ eiꝰ ſicut nix. Pre timore autem eius exterriti ſũt cuſtodes ⁊ facti ſũt velut mortui. Reſpõdens aũt angelus: dixit mulieribꝰ. Nolite timere vos. Scio eñ q̄ ieſũ qui crucifixus eſt queritis. Nõ eſt hic: ſurrexit eñ ſicut dixit. Venite ⁊ videte locũ vbi poſitꝰ erat dñs. Et cito euntes dicite diſcipulis eiꝰ quia ſurrexit ⁊ ecce precedet vos ĩ galileam. Ibi eũ videbitis: ecce p̄dixi vobis. Nõ dr̃. Credo. nec offr̃. ſʒ Dñs vo. dicat cũ. Oremꝰ. Secreta

Suſcipe dñe q̃s preces populi tui: cũ oblationibꝰ hoſtiarũ vt paſchalibus ĩitiate miſterijs ad eternitatis nobis medelã te operante proficiãt. Per do. Prefatio. Et te quidẽ omni tempore ſed ĩ hac potiſſimũ nocte. ⁊c. rector chori incipiat. Sanctus. Infra actionẽ. Cõmunicãtes ⁊ noctẽ ſacratiſſimã. ⁊ Hanc igit̃. ⁊c. dicto aũt. Per oĩa ſecula ſclorũ. Chorꝰ reſpõdeat Amẽ. Sacerdos Dñs vobiſcũ. Chorus. Et cũ ſpũ tuo, non dicat. Agnꝰ dei. nec pax detur. Sʒ cõpleto ſacramẽto ⁊ cõicatis maioribus eccleſie cãtor icipiat veſperas hoc mõ. Alla. alla. all. al. Ps. Laudate dñm oẽs Poſt pſalmũ tota cãtetur. An. ſine neuma: qua finita diaconus qui legit euãgelium incipiat ĩ euãgelio ã. Veſpere autem. An. vero ãte. Ps. Magnifi. nõ p̃cantat licet feſtũ ſit duplex: ſʒ poſt pſalmũ p̃cantat ã. ſine neuma. An. Veſpere autem ſabbati que luceſcit in prima ſabbati venit maria magdalene: et altera maria videre ſepulcrum alla. Ps. Mag. Sacerd. Dñs vobiſcũ. Or.

Spiritum nobis domine tue caritatis ĩfunde vt quos ſacramentis paſchalibus ſatiaſti tua facias pietate cõcordes. Per dñʒ no. In vnitate eiuſdem. Dñs vobiſcũ Diaconꝰ. Ite miſſa eſt. Deo grãs.

¶ In die ſancto paſche. Officium

Reſurrexi et adhuc tecũ ſũ alla: poſuiſti ſup me manũ tuam alleluya: mirabilis facta eſt ſciẽtia tua alleluya allã. Ps. Dñe p̃baſti me et cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionẽ meam et reſurrectionẽ meã. Oro.

Deus qui hodierna die per vnigenituʒ tuum eternitatis nobis aditum deuicta morte reſeraſti: vota noſtra que preueniendo aſpiras etiam adiuuando proſequere, per eundem. Ad corin. i. v.

Fratres. Expurgate vetus fermentũ: vt ſitis noua conſperſio ſicut eſtis azimi. Etenim paſcha noſtrũ immolatꝰ eſt chriſtꝰ. Itaq̃ epulemur non in fermẽto veteri neq̃ in fermẽto malicie ⁊ neq̃tie Sed in azimis ſinceritatis: ⁊ veritatis. Gra. Hec dies quã fecit dñs exultemꝰ ⁊ letemur in ea. ℣. Cõfitemini dño quoniã bonꝰ q̃m ĩ ſeculũ miſericordia eiꝰ. Alleluya. ℣. Paſ cha noſtrum ĩmolatus eſt chriſtus Ad veſperas .V̄ſus. Epulemur in azimis ſinceritatis et veritatis.

¶ In die ſctō paſche. Sequētia.

Fulgens preclara rutilat per orbē hodie dies ī qua chriſti lucida narrātur ouāter prelia. De hoſte ſuperbo quē chriſtus trūphauit pulchre caſtra illiꝰ ꝑimēs teterrima. Infelix culpa eue qua caruimus omnes vita. Felix proles marie qua epulamur modo vna. Bñdicta ſit celſa regina illa. Generās regem ſpoliantem tartara: pollentem iam in ethera. Rex eternū ſuſcipe benignꝰ preconia noſtra tibi ſedulo canentia p̄ris ſedens ad dexterā. Victor vbiqꝫ morte ſuperata atqꝫ triūphata poloꝝ poſſidēs gaudia. O magna o celſa: o pulchra clementia xp̄i luciflua: o alma. Laus tibi honorqꝫ ac virtꝰ qui noſtrā ātiq̄ leuiaſti ſarcinā. Roſeo cruore agni benigniſſimi ēpta florida micat hec aula. Potēti virtute q̄ nr̄a lauit facinora tribuēs dona fulgida. Stupens valde in memet admiror hodierna. Tanta indignis pādere modo ſacramenta. Stirpe dauitica ortꝰ de tribu iuda leo potēs ſurrexiſti ī gloria: agnus viſus es in terra. Mūdās olim arua regna petēs ſupera: iuſtis reddēs premia in ſecula dignāter ouātia. Dic impie zabule q̄d valet nūc fraus tua: igneis nexꝰ loris a chriſti potētia. Tribꝰ lingue admiramini q̄s audiuit talia miracula Ut mors mortem ſic ſuperaret rei ꝑciperent talē gratiā. Iudea ĩcredula cur manes adhuc inuerecūda. Perſpice xp̄icolas qualiter leti canūt inclita redēptori carmina. Ergo pie rex chriſte nobis dans precamina: ſolue nexorū vincula: electoꝝ agmina Fac tecū reſurgere ad beatā gloriam: digna repēdēs merita. Paracliti ſācti cōſolationē piam. Expectamus ſecūdum promiſſionē tuam. Poſt acta aſcēſionis ſctā ſolēnia. Qua es regreſſꝰ ad celū nube tectꝰ clara Pollēs laude et̄na. Scd̄m marcū. xvi.

In illo tempore. Maria magdalene ꝫ maria iacobi ꝫ ſalome emerūt aromata: vt venientes vngerent ieſū. Et valde mane vna ſabbatoꝝ veniūt ad monumentū: orto iā ſole. Et dicebāt adinuicem Quis reuoluet nobis lapidē ab hoſtio monumēti? Et reſpiciētes: viderūt reuolutū lapidē. Erat q̄ppe magnꝰ valde. Et introeuntes ī monumētū: viderunt iuuenē ſedentē in dextris coopertū ſtola cādida: ꝫ obſtupuerūt. Qui dicit illis. Nolite expaueſcere ieſū queritis nazarenū crucifixū. Surrexit: nō eſt hic Ecce locus vbi poſuerūt eum. Sed ite dicite diſcipulis eiꝰ et petro: q2 precedet vos in galileam. Ibi eum videbitis ſicut dixit vobis. Offer. Terra tremuit et q̄euit dū reſurgeret ī iudicio deꝰ alleluya. Secreta.

Suſcipe queſumus dn̄e preces populi tui cum oblationibꝰ hoſtiarū vt paſchalibꝰ initiate miſterijs ad eternitatis nobis medelā te opāte ꝓficiāt. Per d. Prefa. Et te q̄d. Cōmunicātes. Hāc igit. vtſ. Cōio. Paſcha noſtrū imolatꝰ eſt xp̄s allā itaqꝫ epulemur ī azimis ſinceritatis et veritatis. Allā alleluya alleluya. Poſtcōmunio.

Spiritū nobis dn̄e tue caritatis īfūde: vt quos ſacramētꝭ paſchalibꝰ ſatiaſti tua facias pietate cōcordes. Per dn̄. In vnitate eiuſdē ſpūs. ¶ Feria ſecūda. Offi.

Introduxit vos dominꝰ in terrā fluentē lac ꝫ mel allā et vt lex dn̄i ſemper ſit in ore veſtro. alleluya alleluya

℣. Cõfitemini dño qm̃ bonus: qm̃ in ſeculū miſericoꝛdia eiꝰ. Oratio

Deus q̄ ſolennitate paſchali mūdo remedia ꝯtuliſti: populū tuū q̄s celeſti dono pſeq̄re vt ꝑfectā libertatē ꝯſequi mereatur et ad vitā pꝛoficiat ſempiternam. Per dñm. ¶ Lectio actuū aploꝝ. x.

In diebꝰ illis: Stans petrus ī medio plebis dixit. Viri fratres: vos ſcitis qđ factū eſt verbū per vniuerſā iudeā. Incipiēs enī a galilea poſt baptiſmum qđ p̄dicauit iohānes: ieſum a nazareth quomodo vnxit eū deus ſpiritu ſctō et virtute. Qui ꝑtrāſiuit bñfaciēdo et ſanando oppſſos a dyabolo: qm̄ deꝰ erat cū illo. Et nos teſtes ſumꝰ oīm que fecit ī regiōe iudeoꝝ ⁊ hieruſalē: quē occiderūt ſuſpēdētes ī ligno. Hūc deꝰ ſuſcitauit tertia die: et dedit eū manifeſtū fieri non omni populo ſed teſtibꝰ p̄oꝛdinatis a deo: nobis autē q̄ manducauimus et bibimꝰ cū illo poſtq̄ꝫ reſurrexit a moꝛtuis. Et pꝛecepit nobis pꝛedicare populo ⁊ teſtificari: q2 ipe eſt qui cōſtitutus eſt a deo iudex viuorum ⁊ moꝛtuoꝛū. Huic oēs pphete teſtimoniū perhibēt: remiſſionem peccatoꝝ accipere per nomen eius oēs q̄ credunt in eū. Gradale. Hec dies. ℣. Dicat nūc iſrael qm̄ bonꝰ qm̄ ī ſeculū mīa eiꝰ. Allā. ℣. Nōne coꝛ nr̄m ardēs erat in nobis de ieſu dū loq̄ret nobis in via. Sequētia.

Laudes ſaluatoꝛi voce modulemur ſupplici. Et deuotis melodijs celeſti domino iubilemꝰ meſſie. Qui ſeipſum exinaniuit vt nos pditos liberaret hoīes. Carne gloꝛiā deitatis occulens panniſtegitur ī pꝛeſepe miſerās p̄cepti trāſgreſſoꝛem pulſum patria paradiſi nudulū. Ioſeph marie ſymeōi ſubditur circūciditur: et legali hoſtia mū datur vt pctōꝝ noſtra qui venit relaxare crimina. Serui ſubijt manus baptizādus ⁊ perfert fraudes tētatoꝛis: fugit ꝓſequētiū lapides Famem patitur doꝛmit et triſtat ac lauit diſcipulis pedes deꝰ homo ſummus humilis. Sed tamē inter hec abiecta coꝛpoꝛis eiꝰ deitas nuſquā q̄uiuit latere ſignis varijs ⁊ doctrinis pdita. Aquā nuptijs dat ſapoꝛis vini cecos oclos claro veſtiuit lumine: lepꝛā luridā tactu fugat placido Putres ſuſcitat moꝛtuos mēbꝛaq̄ꝫ curat debilia fluxū ſanguinis cōſtrinxit ⁊ ſaturauit q̄nq̄ꝫ de panibꝰ q̄na milia. Stagnū peragrat fluctuās ceu ſiccū littus vēto ſedat ligūā reſerat ꝯſtrictā recludit aures pꝛiuatas vocibus febꝛes depulit. Poſt hec mira miracula tali aq̄ꝫ. Sponte ſua ꝯpꝛehēdit ⁊ dānatur. Et ſe crucifigi nō deſpexit Sed ſol eius moꝛtē nō aſpexit. Illuxit dies quā fecit dñs moꝛtē deuaſtās et victoꝛ ſuis apparēs dilectoꝛibꝰ viuus. Pꝛimo marie dehīc apoſtolis docens ſcripturas coꝛ aperiens vt clauſa de ipſo reſerarent. Fauēt igitur reſurgēti chꝛiſto cūcta gaudijs. Floꝛes ſegetes rediuiuo fructu vernant et volucres gelu triſti terſo dulce iubilāt Lucēt clariꝰ ſol ⁊ luna moꝛte chꝛiſti turbida. Telluꝰ herbida reſurgenti xp̄o plaudat q̄ tremfa eiꝰ moꝛte ſe caſurā minitat Ergo die iſta exultemꝰ qua nobis viā vite reſurgēs patefecit ieſꝰ. Aſtra ſolū mare iocūdēt ⁊ cūcta gratulent ī celis ſpiritales choꝛi trinitati. ¶ Secundum lucam. xxiiii.

In illo tp̄e. Exeūtes duo ex diſcipulis ieſu ibāt ip̄o die ī caſtellū qđ erat ī ſpacio ſtadioꝝ ſexagita ab hieruſalē: nomine emaus. Et ipi loquebāt ad inuicē de hiſ oībꝰ q̄ acciderāt. Et factū eſt dū fabula rētur ⁊ ſecū q̄rerēt: ⁊ ip̄e ieſꝰ appropinquās ibat cū illis. Oculi aūt illoꝝ tenebāť ne eū agnoſcerēt. Et ait ad illos Qui ſūt hi ſermões quos cōfertis adinuicē ambulātes ⁊ eſtis triſtes? Et reſpōdēs vnꝰ cui nomē cleophas dixit ei. Tu ſolꝰ ꝑegrinꝰ es in hieřlm et nō cognouiſti q̄ facta ſūt ī illa his diebꝰ? Quibꝰ ille dixit. Que? Et dixerūt de ieſu nazareno q̄ fuit vir ꝓpheta potēs ī opere ⁊ ſermone coꝛā deo ⁊ oī populo. Et quomō eū tradiderūt ſūmi ſacerdotes et pꝛīcipes nři ī dānationē moꝛtis: ⁊ crucifixerūt eū. Nos aūt ſꝑabamꝰ q2 ip̄e eſſet redēpturꝰ iſrł. Et nūc ſuper hec oīa: dies tercia eſt hodie: ex quo hec fctā ſūt. Sed ⁊ mulieres quedā ex nřis terruerūt nos q̄ ante lucē fuerūt ad monumētū. Et nō inuēto coꝛpoꝛe eiꝰ venerūt dicētes ſe etiā viſionē angeloꝝ vidiſſe: q̄ dicūt eū viuere. Et abierūt q̄dā ex nřis ad monumētū / et ita inuenerūt ſicut mulieres dixerūt: ipſū vero nō inuenerūt. Et ip̄e dixit ad eos O ſtulti et tardi coꝛde ad credēdū in omnibus: que locuti ſunt ꝓphete. Nonne hec opoꝛtuit xp̄m pati: et ita intrare in gloꝛiā ſuam? Et incipiens a moyſe et oībus pꝛophetis: interpꝛetabať illis ī oībus ſcripturis que de ipſo erant. Et appꝛopinquauerūt caſtello quo ibant: ⁊ ipſe ſe finxit lōgiꝰ ire. Et coegerunt illum dicētes. Mane nobiſcū q̄m adueſperaſcit et īclinata eſt iam dies Et intrauit cū illis. Et factū ē dū recūberet cū eis accepit panē et bñdixit ac fregit / ⁊ poꝛrigebat illis. Et aperti ſūt oculi eoꝝ: ⁊ cognouerūt eum. Et ipſe euanuit ex oculis eoꝝ Et dixerūt adinuicē. Nōne coꝛ noſtrum ardēs erat in nobis dum loquereť in via: et apiret nobis ſcripturas? Et ſurgētes eadem hoꝛa: regreſſi ſunt in hieruſalem. Et inuenerūt cōgregatos vndecim: et eos qui cum ipſis erant dicentes q2 ſurrexit dominꝰ vere: et appuit ſymoni. Et ipſi narrabant que geſta erant ī viā: ⁊ quomodo cognouerūt eum ī fractione panis. Offertoꝛiū.

Angelus domini deſcendit de celo et dixit mulieribus quem queritis ſurrexit ſicut dixit allā. Secreta.

Paſchales hoſtias recenſentes queſumus dñe: vt quod frequētamꝰ actu: cōpꝛehendamus effectu. Per dñm no. Pꝛefatio. Et te quidem. Infra act. Cōmunicātes. et Hāc igiť. Cōio. Surrexit dñs et apparuit petro alleluya Poſtcōio.

Impleatur ī nobis q̄s dñe ſacramenti paſchalis ſancta libatio: noſq3 de terrenis affectibus ad celeſte trāſferat inſtitutū. Per dominū nřm. ¶ Feria .iiij. Officiū.

Aqua ſapientie potauit eos alleluya: firmabitur ī illis et non flectetur allāt et exaltabit eos ineternū. alleluya alleluya. Ps. Cōfitemini domino quoniam bonus: quoniā in ſeculum miſericoꝛdia eiꝰ. Orō.

Deus qui eccleſiā tuam nouo ſemꝑ fetu multiplicas: concede famulis tuis: vt ſacramentū viuēdo teneāt qđ fide perceperunt Per d. ¶ Lec. actuum apłoꝝ. xiij.

In diebus illis. Surgēs paulus / ⁊ manu ſilētium īdicēs ait. Viri fratres filij generis abꝛahā et q̄ ī vobꝫ timēt deū: vobis vbū ſalutis huiꝰ miſſū eſt. Qui eī habitāt hieruſalē ⁊ pꝛīcipes eiꝰ ignoꝛātes ieſū ⁊ voces ꝓphetarū q̄ per oē ſabbatū legūtur: iudicātes īpleuerūt. Et nullā cauſā moꝛtis inuenientes ī eo: petierūt a pylato: vt īficerent eū. Cūq3 conſūmaſſēt oīa q̄ de eo ſcripta erāt: deponentes eū de li gno poſuerūt eū ī monumēto Deꝰ vero ſuſcitauit eū: tertia die a mortuis. Qui viſꝰ eſt per dies multos his ꝗ ſimul aſcēderāt cū eo de galilea ī hieruſalē: ꝗ vſqꝫ nūc ſūt teſtes eiꝰ ad plebē. Et nos vobis ānūciamus eā ꝗ ad patres nr̄os repromiſſio facta eſt: qm̄ hāc deꝰ adīpleuit filijs nr̄is: reſuſcitās ieſū xp̄m: dn̄m nr̄m. Grad. Hec dies. ℣. Dicāt nūc ꝗ redēpti ſunt a dn̄o quos redemit de manu īimici de regionibꝰ cōgregauit eos. Allā. ℣. Angelꝰ dn̄i deſcēdit de celo ⁊ accedēs reuoluit lapidē ⁊ ſedebat ſup eū. ℣. Rn̄dens aūt āgelꝰ dixit mulieribꝰ quē ꝗritꝫ ille aūt dixerūt ieſū nazarenū. Sequē.

Victime paſchali laudes immolant xp̄iani. Agnus redemit oues xp̄s innocēs pr̄i recōciliauit peccatores Mors ⁊ vita duello cōflixere mirādo dux vite mortuꝰ regnat viuus Dic nobis maria ꝗd vidiſti in via? Sepulchrū xp̄i viuētis et gloriā vidi reſurgētis. Angelicos teſtes ſudariū et veſtes. Surrexit xp̄s ſpes noſtra p̄cedet vos in galileam. Credendū eſt magis ſoli marie veraci ꝙ iudeoꝝ turbe fallaci. Scimus chriſtū ſurrexiſſe a mortuis vere tu nobis victor rex miſerere. ¶ Secundum lucam. xxiiij.

In illo tp̄e Stetit ieſꝰ ī medio diſcipulorū ſuoꝝ: ⁊ dixit eis. Pax vobis. Ego ſū nolite timere. Cōturbati vō ⁊ cōterriti: exiſtimabāt ſe ſpiritum videre. Et dixit eis Quid turbati eſtis: et cogitatiōes aſcēdūt ī corda vr̄a? Videte manꝰ meas et pedes meos: qꝛ ego ipſe ſū. Palpate et videte: qꝛ ſp̄us carnē et oſſa nō habet: ſicut me videtis habere. Et cū hoc dixiſſet: oſtēdit eis manꝰ ⁊ pedes. Adhuc autē illis nō credētibꝰ ſed mirātibꝰ pre gaudio dixit. Habetis hic aliq̄d q̄d mānducetur? At illi obtulerūt ei partē piſcis aſſi: ⁊ fauū mellis Et cū mānducaſſet corā eis: ſumēs reliq̄as dedit illis. Et ait ad illos. Hec ſunt vba ꝗ locutꝰ ſum ad vos/ cū adhuc eſſē vobiſcū: qm̄ neceſſe eſt īpleri oīa ꝗ ſcripta ſunt ī lege moyſi: ⁊ p̄phetꝫ et pſalmis de me Tūc apuit illis ſēſum/ vt intelligerēt ſcripturas Et dixit eis. Qm̄ ſic ſcriptū eſt/ ⁊ ſic oportebat chriſtū pati et reſurgere a mortuis die tertia. Et predicari in nōie eius penitentiā: ⁊ remiſſionem pctōꝝ in oēs gentes. Credo. Offerto. Intonuit de celo dn̄s ⁊ altiſſimꝰ dedit vocē ſuam: ⁊ apparuerunt fontes aquarū allā. Secreta.

Suſcipe domine fideliū p̄ces cum oblationibꝰ hoſtiarum vt ꝑ hec pie deuotionis officia: ad celeſtē gloriā trāſeamꝰ. Per dn̄m. Prefatio. Et te ꝗdē. Cōmunicātes ⁊. Hāc igitur. Cōio. Si cōſurrexiſtis cū xp̄o ꝗ ſurſū ſūt ꝗrite allā vbi xp̄s eſt ī dextera dei ſedens ꝗ ſurſū ſūt ſapite alleluya. Poſtcōmunio.

Concede q̄s op̄s deꝰ: vt paſchalis perceptio ſacramēti: cōtinua ī noſtris mētibus perſeueret. Per do. ¶ Feria. iiij. Officiū.

Venite benedicti patrꝫ mei percipite regnum alleluya quod vobis paratum eſt ab origine mūdi alleluya alleluya alleluya. P̄s Cantate dn̄o canticū nouū qꝛ mirabilia fecit Orō.

Deus qui nos reſurrectionis dn̄ice annua ſolēnitate letificas: concede propicius: vt per tēporalia feſta que agimus peruenire ad gaudia etn̄a mereamur. Per do. ¶ Lectio actuū apoſtoloꝝ. iij.

In diebꝰ illis. Aperiēs petrꝰ os ſuū: dixit. Viri iſraelite: ⁊ ꝗ timetꝫ deū audite. Deꝰ abrahā ⁊ deꝰ iſaac: ⁊ deꝰ iacob. Deus patrū noſtroꝝ glorificauit filiū ſuū ieſū quē vos quidē tradidiſtis et negaſtis āte faciē pylati iudicāte illo dimitti. Vos aūt ſctm̄ ⁊ iuſtū negaſtis ⁊ petiſtis virum homicidam donari vobis. Auctorē vero vite īterfeciſtis quē deꝰ ſuſcitauit a mortuis cuiꝰ nos teſtes ſumꝰ. Et nūc fratres ſcio qꝛ per ignorantiā feciſtis ſicut et principes veſtri. Deꝰ autē q̄ prenunciauit per os oīm ꝓphetaꝝ paſſi xp̄m ſuū īpleuit ſic. Penitemini igitur et conuertimini: vt deleantur veſtra peccata. Gradale. Hec dies. vſ. Dextera domini fecit virtutē dextra dn̄i exaltauit me. Allā. v. In die reſurrectiōis mee dicit dn̄s p̄cedā vos in galileā. Sequentia.

Concinat orbis cunctus allā Votis voce ſolennia. Celebrādo paſchalia. Inſolitum tenera Cōgaudeat turma. Sacro fonte niuea. Spernens flegetontis vndas Nos quoq; laxas aptemꝰ fibras arte muſica. Voce ſonora modificantes p̄ſis neumata. Voce ſatis tinnula xp̄s nāq; mitis hoſtia Factꝰ nr̄a ob remedia. Crucis ꝑtulit ꝓbra Et iugis vita manens ſubijt letalia. Fellis amara paſſꝰ ꝓlibare pocula Vulnera ſatꝫ tolerauit dira trāſfixꝰ clauis ⁊ lācea. Sic tolerādo mala gerēs nr̄a deſcēdit ad ꝑma tartara. Hoſtis ātiq̄ quo deſtrigēs arma reuehit potēs āpla ouādo trophea Sicq; deuicta morte ac reſūpta carne reſurgit victor die hodierna Vnde iam iocūdas ipſi canamꝰ odas. Per quē nobis vita redit et̄na. Et celi clara nobis pateſcit aula. Cui ſit laus et̄na. ¶ Scd̄m iohēm. xxi.

In illo tp̄e Manifeſtauit ſe ieſus diſcipulis ſuis: ad mare tiberiadis: manifeſtauit autem ſic Erāt autē ſimul ſymō petrꝰ et thomas q̄ dicit' didimꝰ / ⁊ nathanael q̄ erat a chana galilee ⁊ filij zebedei ⁊ alij ex diſcipulis eiꝰ duo. Dicit eis ſymō petrꝰ. Vado piſcari. Dicunt ei. Venimꝰ ⁊ nos tecū. Et exierūt ⁊ aſcēderūt ī nauim ⁊ illa nocte nichil prēdiderūt. Mane aūt fctō ſtetit ieſus ī littore nō tamē cognouerūt diſcipuli qꝛ ieſꝰ eſt. Dicit ergo eis ieſꝰ. Pueri: nunq̄d pulmētariū habetꝫ? Reſpōderūt ei. Nō. Dixit eis Mittite ī dexterā nauigij rethe et inuenietis. Miſerūt ergo et iā nō valebāt illud trahere p̄e multitudine piſciū. Dicit ergo diſcipulꝰ ille quē diligebat ieſus petro. Dn̄s eſt. Symon petrus cū audiſſet qꝛ dn̄s eſt: tunica ſuccinxit ſe: erat enī nudus et miſit ſe in mare. Alij aūt diſcipuli nauigio venerūt. Nō eī lōge erāt a terra ſed quaſi cubitis ducētis trahētes rethe piſciū. Vt ergo deſcēderūt ī trā viderūt prunas poſitas et piſcē ſuppoſitū: ⁊ panē. Dicit eis ieſus. Afferte de piſcibꝰ: quos prēdidiſtis nūc. Aſcendit aūt ſymon petrꝰ et traxit rethe ī terrā plenū magnis piſcibus centū quīquagintatribus. Et cū tāti eſſent nō eſt ſciſſum rethe. Dicit eis ieſꝰ. Venite prādete. Et nemo audebat diſcūbentiū īterrogare eū tu quis es: ſciētes qꝛ dn̄s eſt. Et venit ieſꝰ et accepit panē et dedit eis et piſcē ſimilr̄. Hoc iā tertio manifeſtatus eſt ieſꝰ diſcipulis ſuis cū reſurrexiſſet a mortuis. Offertoriū. Portas celi aperuit dominus et pluit illis manna vt ederent panem celi dedit illis: panem angelorum māducauit homo alleluya. Secreta.

Sacrificia domine paſchalibus gaudijs immolata nobis tue propiciationis munus obtineant quibus eccleſia tua mirabiliter et paſcitur et nutrit̄. Per d̄. Prefa. Et te q̄dē. Cōmunicantes. ⁊. Hanc igitur. Cōio. Chriſtꝰ reſurgēs ex mortuꝫ iā nō morit̄ mors illi vltra non dominabit̄ alleluya. Poſtcō.

AB omī nos q̄s domine vetuſtate purgatos ſacramenti tui veneranda perceptio : in nouam transferat creaturam. Per.

¶ Notandū qđ ī his tribus diebꝰ. ſcʒ feria.v.vi.et ſabbato. Offi. āte Gloria patri. repetatur et gradale poſt vſum. ¶ Feria .v. Officium.

VIctricem manū tuā domine laudauerunt pariter alleluya : quia ſapientia aperuit os mutū ⁊ liguas īfantiū fecit diſertas alla alla. ps. Cōfitemini dn̄o quoniā bonꝰ qm̄ ī ſeculum miſericordia eius. Oratio.

DEus q̄ diuerſitatē gentium in confeſſione tui nōis adunaſti. da vt renatis fonte baptiſmatis vna ſit fides mētium : et pietas actionum. P. Lec. actu. ap. viij.

IN diebus illis. Angelus dn̄i locutus eſt ad philippum : dicens Surge et vade cōtra meridianū ad viam q̄ deſcēdit ab hieŕlm in gazam : hec eſt deſerta. Et ſurgens abijt. Et ecce vir ethiops eunuchus potens cādacis regine ethiopū qui erat ſup oēs gazas eiꝰ venerat adorare in hieruſalem : ⁊ reuertebatur ſedens ſuper currum ſuum legenſqꝫ yſaiā pphetam. Dicit autem ſpiritus philippo . Accede et adiunge te ad currum iſtū . Accurrens autē philippꝰ audiuit illū legētem yſaiam pphetā et dixit . Putas ne intelligis q̄ legis? Qui ait . Et quomodo poſſum intelligere ſi non aliquis oſtēderit michi? Rogauitqꝫ philippum vt aſcenderet ⁊ ſederet ſecum. Locꝰ āt ſcripture quā legebat : erat hic. Tanq̄ ouis ad occiſionē ductꝰ eſt : ⁊ ſicut agnꝰ corā tōdēte ſe ſine voce ſic non aꝑuit os ſuum. In humilitate iudiciū eiꝰ ſublatum ē gnātionē illiꝰ q̄s enarrabit Quoniam tolletur de tr̄a vita eius. Reſpondens autem eunuchus philippo : dixit Obſecro te de quo propheta dicit hoc : de ſeipſo an de alio aliquo? Aperiens autem philippus os ſuum : et incipiens a ſcriptura iſta : euangelizauit illi ieſū. Et dū irēt ꝑ viā : venerunt ad quādam aquā. Et ait eunuchꝰ. Ecce aqua. Quis prohibet me baptizari? Dixit autē philippus. Si credis ex toto corde : licʒ. Et rn̄dens ait Credo dei filium eſſe ieſū xp̄m. Et iuſſit ſtare currum . Et deſcēderunt vterqꝫ in aquā philippus ⁊ eunuchus ⁊ baptizauit eū. Cū autem aſcendiſſent de aqua : ſp̄s dn̄i rapuit philippū : ⁊ āpliꝰ non vidit eum eunuchꝰ. Ibat autē ꝑ viā ſuā gaudēs. Philippꝰ aūt īuentꝰ eſt ī azoto. Et ꝑtrāſiens euāgelizauit ciuitatibꝰ cūctis : donec veniret ceſareā : nomen dn̄i ieſu xp̄i. Gradale. Hec dies. v. Lapidem quē reprobauerunt edificātes hic factus eſt in caput āguli : a dn̄o factū ē iſtud et ē mirabile in oculis noſtris. Alla. v. Surrexit dominꝰ ⁊ occurens mulieribꝰ ait auete tūc acceſſerūt ⁊ tenuerunt pedes eius. Sequentia.

PRome caſta cōcio cantica organa ſubnectens ypodorica Regi clauſtra deo tartarea rūpenti decāta nunc ſymphonia. Morte q̄ victa reſurgēs gaudia mūdo geſtat colēda. Hac īſolita morantes per dira cochiti ꝯfinia. Aſpectant luia intrāte illo vita vtā. Terrore perculſa tremeſcit demonū plebs valida. Dant ſuſpiria fletuū alta repagula. Quis ſic audax fregerit mirant̄ tūc fortia. Sic ad ſupera redit cū turma glorioſa et timida refouet diſcipulorū corda. Precel⸗

ta huius trophea admirātes flagitemus nūc voce decliua. Virginū inter agmina mereamur precioſū colere vt paſcha. Galilea ibi ſacrata preſulgidis ꝯtueri lucis exordia.

Secundum iohannem. xx.

In illo tēpore. Maria ſtabat ad monumētum foris plorās. Dū ergo fleret: inclinauit ſe: & ꝓſpexit ī monumētum. Et vidit duos angelos in albis ſedentes: vnū ad caput et vnum ad pedes vbi poſitum fuerat corp⁹ ieſu. Dicūt ei illi. Mulier quid ploras? Dicit eis. Quia tulerunt dn̄m meum: & neſcio vbi poſuerunt eū. Hec cū dixiſſet: conuerſa eſt retrorſum. Et vidit ieſum ſtantē et neſciebat quia ieſus eſt. Dicit ei ieſ⁹. Mulier quid ploras? Quē queris? Illa autē exiſtimās quia ortolan⁹ eſſet dicit ei. Dn̄e ſi tu ſuſtuliſti eum: dicito michi vbi poſuiſti eum. et ego eum tollā. Dicit ei ieſus Maria. Conuerſa illa: dicit ei. Rabboni quod dicitur magiſter. Dicit ei ieſus. Noli me tangere: nondum enim aſcendi ad patrem meum. Vade autē ad fratres meos et dic eis. Aſcendo ad patrē meum & patrem veſtrum deum meum & deum veſtrum. Venit maria madalene annuncians diſcipulis quia vidi dominum: & hec dixit michi. Credo. Offer. In die ſolēnitatis vr̄e dicit domin⁹ inducā vos in terrā fluētē lac et mel all̄a. Secre.

Suſcipe domine munera populorum tuoꝝ ꝓpicius: vt ī cōfeſſione tui nominis et baptiſmate renouati: ſempiternam beatitudinē cōſequātur. Per dn̄m. Prefa. Et te quidē. et. Cōmunicantes. et. Hāc igitur. Communio. Popul⁹ acq̄ſitiōis annūciate virtutes ei⁹ all̄a. q̄ nos de tenebris vocauit ī admirabile lumen ſuū. All̄a. Poſtcō.

Exaudi domine preces noſtras: vt redēptionis nr̄e ſacroſancta cōmercia: vite nobis conferant p̄ſentis auxilium & gaudia ſempiterna cōcilient. Per. ¶ Fer. vi. Offi.

Eduxit eos dominus in ſpe all̄a all̄a & inimicos eorum operuit mare alleluya all̄a. alleluya ps. Attēdite popule meus legē meam: inclinate aurē veſtrā in verba oris mei. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne deus q̄ paſchale ſacramentum in recōciliationis humane federe cōtuliſti: da mentib⁹ nr̄is vt qd̄ ꝓfeſſione celebramus: imitemur effectu. Per. Lec. ep̄le beati petri apl̄i. i. iij.

Chariſſimi. Chriſtus ſemel pro peccatis noſtris mortuus eſt: iuſtus pro iniuſtis: vt nos offerret deo mortificatos quidem carne: viuificatos autem ſpū. In quo et his qui in carcere cōcluſi erant ſpiritualiter veniens predicauit q̄ increduli fuerant aliquādo quādo expectabant dei patiētiā in dieb⁹ noe dū fabricaretur archa: ī qua pauci: id eſt octo anime ſalue facte ſunt per aquam. Quod et nos nūc ſimilis forme ſaluos fecit baptiſma: non carnis depoſitio ſordiū ſed cōſcientie bone interrogatio in deum. Per reſurrectionē ieſu chriſti domini noſtri: qui eſt in dextera dei. Gradale. Hec dies. ℣. Benedictus qui venit in nomine domini de⁹ dn̄s et illuxit nobis. All̄a. ℣. Surrexit altiſſimus de ſepulchro q̄ ꝓ nobis pependit in ligno. Seq̄ntia

z Ima vetus expurgetur vt ſincere celebret noua reſurrectio. Hec eſt dies noſtre ſpei huius mira vis diei: legis teſtimonio. Hec egiptum ſpoliauit et hebreos liberauit: de fornace ferrea. His in arto conſtitutis opus erat ſeruitutis: lutū later palea. Iā diuine laus virtutis iā triūphi iam ſalutis: vox erūpat libera. Hec eſt dies quam fecit dn̄s dies nr̄i doloris terminus dies ſalutifera. Lex eſt vmbra futuroꝝ xp̄s finis promiſſoꝝ qui ↄſūmat omnia. Chriſti ſanguis igneam hebetauit rūpheam ammota cuſtodia. Puer noſtri forma riſus pro quo veruex eſt occiſꝰ vite ſignat gaudium. Ioſeph exit de ciſterna ieſus redit ad ſuperna: poſt mortis ſupplicia. Hic dracones pharaōis draco vorat a draconis immunis malicia. Quos ignitus vulnerat hos ſerpentis liberat enei preſentia. Anguē forat in maxilla xp̄s hamus et armilla ī cauerna reguli. Manum mittit ablactatus ⁊ ſic fugit exturbatꝰ vetus hoſpes ſcl̄i. Irriſores heliſei dum conſcēdit domū dei: zelū calui ſentiūt. Dauid arrepticꝰ hircꝰ emiſſariꝰ ⁊ paſſer effugiunt. In maxilla mille ſternit ⁊ de tribu ſua ſpernit ſāpſon mr̄imoniū. Sāpſon gaze ſeras pādit et aſportans portas ſcādit mōtis ſupciliū. Sic de iuda leo fortis fractis portis dire mortꝫ die ſurgens tercia. Rugiente voce p̄ris ad ſupne ſinum matris tot reuexit ſpolia. Cetus ionam fugitiuū veri ione ſignatiuum poſt tres dies reddit viuum de ventris anguſtia. Botrus cypri refloreſcit dilatatur et excreſcit: ſinagoge flos marceſcit et floret eccleſia. Mors et vita conflixere reſurrexit chriſtus vere ⁊ cum xp̄o ſurrexere multi teſtes glīe. Mane nouum mane letum veſpertinum tergat fletum quia vita vicit letum tēpus eſt leticie. Ieſu victor / ieſu vita / ieſu vite via trita / cuiꝰ morte mors ſopita / ad paſchalē nos inuita mēſā cum leticia. Viue panis viuax vnda vera vitis et fecunda tu nos paſce tu nos munda vt a morte nos ſecunda: tua ſaluet gratia.

¶ Secundum matheum. xxvi.

IN illo tp̄e. Vndecim diſcipuli abierunt in galileā: in mōtē vbi cōſtituerat illis ieſus. Et videntes eum adorauerunt: qdā aūt dubitauerunt. Et accedens ieſus locutus eſt eis dicēs. Data eſt michi oīs poteſtas: in celo et ī terra. Euntes ergo docete omēs gentes baptizantes eos in noīe p̄ris et filij ⁊ ſpūs ſancti docētes eos ſeruare oīa quecūq; vobis mandaui. Et ecce ego vobiſcū ſum: oībꝰ diebus vſq; ad ↄſūmationem ſcl̄i. Credo. Offer. Erit vobis hec dies memorialis all'a. et diem feſtum celebrabitis ſolennem domino ī ꝓgenijs veſtris legitimun ſempiternum diem alleluya alleluya all'. Secreta.

HOſtias q̄s domine placatꝰ aſſume quas ⁊ pro renatorum expiatiōe pc̄ti deferimus: et pro acceleratione celeſtis auxilij. Per dominum noſtrum. Prefa. Et te quidem. Cōmunicantes. ⁊ Hanc igit'. Cōio. Data eſt michi omnis poteſtas in celo et in terra all'a. euntes docete oēs gentes baptizātes eos in nomine p̄ris et filij et ſpūs ſācti alleluya alleluya. Poſtcōmunio.

REſpice q̄s domīe pp̄l'm tuum et quem eternis dignatus es innouare myſterijs: a temporalibus culpis dignanter abſolue. Per dn̄m. ¶ Sabbato. Officium.

EDuxit dominus pp̄l'm ſuū in exultatione all'a et electos ſuos ī leticia alleluya. alleluya. Ps. Confitemini domino ⁊ īuocate nomē eiꝰ ānūciate inter gētes opera eiꝰ. Oratio.

COncede queſumus oīpotēs deus: vt qui feſta paſchalia venerando egimus: per hec contingere ad gaudia eterna mereamur. Per do. Lectō. ep̄le bt̄i petri apl̄i.ij.

Chariſſimi. Deponentes omnem maliciam et omnē dolū et ſimulationes et inuidias: & omnes detractiones. Sicut modo geniti infantes rationabiles et ſine dolo lac concupiſcite: vt in eo creſcatis in ſalutem: ſi tamē guſtatis quoniā dulcis eſt dn̄s. Ad quem accedentes lapidem viuum ab hominibus quidem reprobatū. a deo autem electū et honorificatum: & ipſi tanq̄ lapides viui ſuperedificamini domos ſpirituales ſacerdotium ſanctum offerentes ſpirituales hoſtias acceptabiles deo per ieſū chriſtum. Propter quod continet ſcriptura. Ecce ponam in ſyon lapidē ſummū angularem probatum electum precioſum: et qui crediderit in eū nō cōfundetur. Vobis igitur honor credētibus nō credentibus autē: lapis quē reprobauerunt edificantes: hic factus eſt in caput anguli. Et lapis offenſionis et petra ſcandali his qui offendunt verbo nec credunt in quo et poſiti ſunt. Vos autē genus electum regale ſacerdotium. gēs ſancta populꝰ acq̄ſitionis: vt virtutes annuncietis eius qui de tenebris vos vocauit ī admirabile lumen ſuum. Qui aliquando nō populus: nunc autē populus dei. Et qui nō conſecuti miſericordiā nunc autē miām conſecuti. Allā. ℣. Hec dies quā fecit dominus exultemus et letemur in ea. Allā. ℣. Laudate pueri dn̄m laudate nomen domini. Sequentia.

Hic nobis quibus etheris noua cuncto mundo nuncians gaudia. Noſtram rurſus viſitans patriā. Reſpondens placido vultu clara voce dixit allā. Angelus michi de chriſto indicauit: pſa miracula. Reſurrexiſſe dn̄m ſyderum cecinit voce laudanda. Mox ergo pē nas volucris vacuas dirigens leta per auras. Redijt famulis vt dixit vacuatam legem veterē & nouā regnare gratiā. Itaq̄ plaudite famuli voce clara. Chriſtus hodie redemit nos a morte dira Pater filiū tradidit ſeuis vt interimerēt ꝓ ſalute noſtra. Spōte ſubijt filiꝰ mortē vt nos redimeret morte ab eterna. Nunc requiem capere licet omnibus et vita frui ꝑpetua. Nūc collite mecum pariter famuli celebri laude ſanctum paſcha. Xp̄s eſt pax noſtra. ¶ Secundū iohannem. xx.

In illo tempore. Vna ſabbati maria magdalene venit mane cum adhuc tenebre eſſent ad monumentum: et vidit lapidem ſublatum a monumento. Cucurrit ergo et venit ad ſymonem petrum et ad alium diſcipulum quem amabat ieſus: et dicit eis. Tulerunt dominū de monumēto: et neſcimus vbi poſuerunt eum. Exijt ergo petrus et ille alius diſcipulus: et venerunt ad monumentum. Currebant autem duo ſimul: et ille alius diſcipulus precucurrit citius petro: et venit prior ad monumētum. Et cum ſe inclinaſſet: vidit poſita linthea mina: non tamen introiuit. Venit ergo ſymon petrus ſequens et introiuit in monumentum. Et vidit lintheamina poſita: et ſudarium quod fuerat ſuper caput ieſu nō cū lintheaminibꝰ poſitum ſed ſeparatim inuolutū in vnum locū. Tunc ergo introiuit et ille diſcipulꝰ q̄ venerat primꝰ ad monumentū: et vidit et credidit. Nondū enī ſciebat ſcripturas qꝛ oporteret eum a mortuis reſurgere. Credo. Offer. Benedictus qui venit in nōīe dn̄i: benedixim9 nos de domo dñi de9 dñs et illuxit nobis alleluya. Secreta.

Concede q̄ſum9 domine ſemper nos per hec miſteria paſchalia gratulari vt cõtinua noſtre reparatiõis operatio perpetue nobis fiat cauſa leticie Per dominũ. Prefatio. Et te quidẽ. Cõmunicãtes. et. Hanc igitur. Cõio. Omnes qui in chriſto baptizati eſtis chriſtum induiſtis alleluya. Poſtcõio.

Redemptionis noſtre munere vegetati queſumus dñe: vt ꝑ hoc perpetue ſalutis auxiliũ fides ſemper vera ꝓficiat. Per dominũ.

¶ Dñica in octa. paſche. Officiũ.

Quaſi modo geniti infantes allã rõnabiles ſine dolo lac cõcupiſcite allã allã. allã. p̃. Exultate deo adiutori noſtro iubilate deo iacob. Or.

Preſta q̄ſumus omnipotens de9 vt qui paſchalia feſta peregimus: hec te largiente moribus et vita teneamus. Per dominum.

¶ Tempore quidem iſto: die dñica vel feſto. ix. lec. dicitur tãtum vna oratio: niſi feſtum veniat de quo fiet memoria et tunc concludãtur ſub vna concluſione: ſicut et ſemper debent quando tantũ due ſunt Diebus vero ferialibus dicuntur. iij. vel. v. ſi neceſſe fuerit Prima ſcʒ pertinens ad miſſam: relique vero vnde fuerint memorie in matutinis et alie ad nutum ſuccentoris.

¶ Lctõ ep̃le bti iohãnis apl̃i. i. v.

Chariſſimi. Omẽ quod natũ eſt ex deo: vincit mundũ. Et hec eſt victoria que vincit mũdũ: fides noſtra. Quis eſt aũt q̄ vicit mũdũ: niſi q̄ credit qm̄ ieſus eſt filius dei: Hic eſt q̄ venit per aquã et ſanguinẽ: ieſus xp̃s. Non in aqua ſolum: ſed in aqua et ſanguine Et ſpiritus eſt qui teſtificatur qm̄ chriſt9 eſt veritas. Quia tres ſunt qui teſtimoniũ dãt in terra. ſpirit9 aqua et ſanguis. Et tres ſũt qui teſtimoniũ dant in celo pater et fili9 et ſp̃s ſanctus. Et hi tres vnũ ſunt. Si teſtimoniũ hominũ accipimus: teſtimonium dei maius eſt. Qm̄ hoc eſt teſtimoniũ dei quod maius eſt: qꝛ teſtificatus eſt de filio ſuo. Qui credit i filiũ dei: habet teſtimoniũ dei i ſe. Allã. ꝟ. Poſt dies octo ianuis clauſis ſtetit ieſus i medio diſcipulorũ ſuorum et dixit eis. pax vobis Iſte. vſus cum ſuo. Allã. dicat primo loco qñ agitur de feria per totã ebdomadã. Allã. ꝟ. Angelus domini deſcendit de celo: et accedens reuoluit lapidem et ſedebat ſuper eũ Sequentia. Mane prima ſabbati. dicatur tantũ in dñica. Quãdocũq; duo. Allã. cantãtur in vna miſſa primũ. Allã. poſt ꝟ9. non iteratur: ſed ſecundum tantum. Et ſi tantũ vnum. Allã. ſi in aliqua miſſa tunc Allã. iteratur poſt verſum vt in rogationibus. Subſequẽter aũt iſta per ebdomadã ſecũdo loco dicẽda vſq; ad aſcenſionẽ cum de feria dicitur videlicet. Feria. ij. Allã. ꝟ. Surrexit dñs vere et apparuit petro. Feria. iij. Allã. ꝟ. Surrexit chriſt9 et illuxit populo ſuo quem redemit ipſe ſanguine ſuo. Feria. iiij. Allã. ꝟ. Surgens ieſus dñs noſter ſtans in medio diſcipulorum et dixit. pax vobis. Feria. v. Allã. ꝟ9. Surrexit chriſtus qui creauit omnia et miſertus eſt hũano generi. Feria. vi. Allã. ꝟ. Chriſtus reſurgens ex mortuis iã non moritur mors illi vltra non dominabitur. Sabbato. Alleluya. ꝟ. Ite nũciate fratrib9 meis vt eant in galileam ibi me videbũt

Sequentia.

Mane prima ſabbati ſurgẽs dei filius noſtra ſpes et gloria. Victo rege ſceleris redijt ab īferis cū ſumma victoria Cuius reſurrectio omni plena gaudio conſolatur omnia Reſurgētis itaqꝫ maria magdalene facta eſt p̄nūcia. Ferens chriſti fratribus eiꝰ morte triſtibus expectata gaudia. O beati oculi q̄bꝰ regē ſeculi morte iā depoſita prima eſt ītuita. Hec eſt illa femina cuiꝰ cuncta crimina ad chriſti veſtigia eiꝰ lauit gratia. Que dū plorat et mens orat facto clamat quod cor amat ieſum ſuper oīa. Nō ignorat quē adorat q̄d precetur ſic delet quod mēs timet conſcia. O maria mater pia ſtella maris appellaris operum per merita. Matri xp̄i coequata dū fuiſti ſic vocata ſed honore ſubdita Illa mūdi īperatrix iſta btā peccatrix leticie primordia fuderūt in eccleſia Illa enī fuit porta per quā fuit lux exorta: hec reſurgētis nūcia mūdum replet leticia O maria magdalena audi vota laude plena apud chriſtum chorū iſtum clementer cōſilia. Ut fons ſumme pietatis qui te lauit a peccatis ſeruos ſuos atqꝫ tuos mūdet data venia. Amen dicant omnia. Omnibus dominicis dominicaliter dictis ab octa. paſche vſqꝫ ad aſcenſionem domini dicitur ſequētia. Victimepaſchali. vt ſupra

¶ Secundum iohannem. xx.

IN illo tp̄e. Cum eſſet ſero die illo vna ſabbatorum et fores eſſent clauſe vbi erant diſcipuli cōgregati ꝑpter metū iudeorū: venit ieſus et ſtetit in medio: et dixit eis. Pax vobis. Et cū hoc dixiſſet oſtēdit eis manus et latus. Gauiſi ſūt ergo diſcipuli: viſo domino. Dixit ergo eis iterum Pax vobis. Sicut miſit me pater: et ego mitto vos. Hoc cum dixiſſet: inſufflauit et dicit eis. Accipite ſpiritum ſanctum Quorū remiſeritis pctā remittūtur eis. Et quorū retinueritis: retenta ſunt. Thomas autem vnus ex duodecim qui dicitur didimus: non erat cū eis quādo venit ieſus. Dixerunt ergo ei alij diſcipuli. Uidimus dominū. Ille autē dixit eis Niſi videro in manibus eius fixurā clauorum: et mittā digitū meū in locum clauorū: ⁊ mittā manum meam in latus eius: non credam. Et poſt dies octo: iterum erant diſcipuli eius intus et thomas cū eis Uenit ieſus ianuis clauſis ⁊ ſtetit ī medio et dixit eis. Pax vobis. Deinde dicit thome. Infer digitū tuum huc: et vide manus meas et affer manū tuā ⁊ mitte in latus meū et noli eſſe īcreduluꝰ ſed fidelis. Reſpondit ei thomas et dixit ei. Dn̄s meꝰ et deꝰ meꝰ. Dicit ei ieſꝰ. Qꝛ vidiſti me thoma credidiſti beati qui nō viderūt et crediderūt. Multa q̄dem et alia ſigna fecit ieſus in conſpectu diſcipulorū ſuorū: que non ſunt ſcripta in libro hoc. Hec autē ſcripta ſunt vt credatis: quia ieſus eſt filiꝰ dei Et vt credentes vitā habeatis ī noīe eiꝰ. Credo. Offerto. Angelus domini deſcendit de celo ⁊ dixit mulieribꝰ quē queritis: ſurrexit ſicut dixit alleluya. Secreta.

SUſcipe munera queſumꝰ domine exultātis eccleſie et cui cauſam tāti gaudij preſtitiſti: perpetuum fructum concede leticie. Per dominū. Prefatio. Et te quidem omni tempore: ſed in hoc potiſſimū. Cōmunio. Mitte manum tuam et cognoſce loca clauorum alleluya ⁊ noli eſſe increduluꝰ ſed fidelis alleluya alleluya. Poſtcōio.

QUeſumus dn̄e deus noſter vt ſacroſancta miſteria que pro reparationis noſtre munimine cōtuliſti: et preſens nobis remedium facias eſſe et futurū. Per dominū.

Fer.ij. Ad miſſā. Officium. Quaſi modo geniti. ꝑ. Exultate. Oratio. Preſta qs. Memo. vt s. Epiſtola. Omne qđ natū eſt. Alla. vꝰ. Poſt dies octo ſcđʒ Alla. v. Surrexit dominus vere. Euāgeliū. Cum eſſet ſero. Offr. Angelus dñi. Secreta. Suſcipe munera. Prefatio cōmunis ⁊c. vt in dñica cū Benedicamus dño. Et ſciēdum eſt ꝙ quando die lune vel die martis vel die iouis cantatur de feria legentur epiſtole et euangelia que in dominica niſi forte feſto aliquo impediente nō poſſent legi. iiij. feria. vel vi. epiſtole et euangelia pertinentia ad ipſas ferias: vel alia forte ratione omitterentur: vt in capella ſiue eccleſia parrochiali: pro obitu vel diſponſatione vel huiuſmodi et tunc fiat ꝑut notatur feria. iiij. in aduē. Fer. iiij. Ad hebreos. xiij.

Fratres. Obedite prepoſitis veſtris et ſubiacete eis. Ipſi enī ꝑuigilant quaſi rationē ꝓ aīabus vr̄is reddituri vt cum gaudio hoc faciant: et non gemētes. Hoc enim expedit vobis. Orate pro nobis. Confidimus enī qꝛ bonam cōſcientiam habemus in oībus bene volentes conuerſari. Ampliꝰ aūt deprecor vos hoc facere: quo celerius reſtituar vobis. Deus autem pacis qui eduxit de mortuis paſtorem magnum ouium in ſanguine teſtamēti eterni dominū noſtrum ieſum chriſtum: aptet vos in omni bono vt faciatis voluntatē eiꝰ: faciens in vobis qđ placet coram ſe. Per ieſum xp̄m: cui eſt glīa i ſecula ſeculoꝝ. Secūdum marcum. xvi.

In illo tempore. Surgens ieſus mane prima ſabbati apparuit primo marie magdalene de qua eiecerat ſeptem demonia. Illa autem ꝯcurrens: nunciauit his qui cum eo fuerant lugētibus ⁊ flētibus. Et illi audientes quia viueret ⁊ viſus eſſet ab ea: non crediderunt. Poſt hec autem duobꝰ ex eis ambulantibus oſtenſus eſt in alia effigie: eūtibus in villā. Et illi euntes nunciauerunt ceteris.

¶ Feria. vi. Ad romanos quinto.

Fratres. Cum adhuc eſſemꝰ infirmi: chriſtus ſecundum carnem pro ipſis mortuus eſt. Vix enim ꝓ iuſto quis moritur. Nam pro bono forſitan quis audeat mori? Commendat autem ſuam charitatem in nobis deus: quoniam adhuc cum peccatores eſſemꝰ chriſtus pro nobis mortuus eſt. Multomagis igitur iuſtificati nunc in ſanguine ipſius: ſalui erimus ab ira ꝑ ipſum. Si enim cū inimici eſſemus recōciliati ſumꝰ deo ꝑ mortem filij eius: multomagis recōciliati: ſalui erimus in vita ipſius Per dñm noſtrū: ieſum chriſtum. Secundum matheum. xxvi.

In illo tempore. Exierunt mulieres cito de monumento cum timore: et gaudio magno, currentes nunciare diſcipulis eiꝰ Et ecce ieſus occurrit illis dicens Auete. Ille autem acceſſerunt et tenuerunt pedes eius: ⁊ adorauerunt eum. Tūc ait illis ieſus. Nolite timere. Ite nūciate fratribus meis vt eant in galileam: ibi me videbunt. Que cum abijſſent: ecce quidam de cuſtodibus venerūt in ciuitatem ⁊ nunciauerunt principibus ſacerdotum omnia que facta fuerant. Et congregati cum ſenioribus: conſilio accepto: pecuniam copioſam dederunt militibus dicentes. Dicite quia diſcipuli eius nocte venerunt et furati ſunt eum vobis dormientibus. Et ſi hoc auditum fuerit a preſide nos ſuadebimus ei et ſecuros vos faciemus. At illi accepta pecunia fecerūt ſicut erant edocti Et diuulgatum eſt verbū iſtud apud iudeos vſq; in hodiernū diē. ¶ Dominica cunda poſt paſcha. Officium.

Miſericordia domini plena eſt terra: alleluya verbo dei celi firmati ſūt alleluya alleluya. ℣. Exultate iuſti in dño: rectos decet collaudatio. Or.

Deus qui in filij tui humilitate iacentem mundum erexiſti: fidelibus tuis perpetuam concede leticiā: vt quos perpetue mortis eripuiſti caſibus: gaudijs facias ſempiternis perfrui. Per eundem dominum noſtrum. ¶ Lectio epiſtole beati petri apoſtoli. i. ij.

Chariſſimi. Chriſtꝰ paſſus eſt ꝓ nobis vobis relinquēs exēplum vt ſequamini veſtigia eius. Qui peccatum non fecit: nec inuētus eſt dolus in ore eius. Qui cum malediceretur: non maledicebat. Cum pateretur: non comminabatur. Tradebat autem iudicanti ſe iniuſte: qui peccata noſtra ipſe pertulit in corpore ſuo ſuper lignum: vt peccatis mortui iuſticie viuamus cuius liuore ſanati eſtis. Eratis enim ſicut oues errātes: ſed cōuerſi eſtis nunc ad paſtorem ⁊ epiſcopum: animarum veſtrarum. Alleluya. ℣. Ego ſum paſtor bonus ⁊ cognoſco oues meas: et cognoſcūt me mee. Iſte verſus cum ſuo Alleluya. dicitur primo loco: quando agitur de feria per ebdomadā Alleluya. ℣. Reſpondens autem angelus dixit mulieribꝰ: quē queritis? ille autē dixerunt ieſum nazarenū ¶ Notādū ꝙ in oībus dñicis dñicaliter dictis ab octa. paſche vſq; ad aſcenſionem dicitur Sequētia. Victime. Secūdum iohannem. x.

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ego ſum paſtor bonus. Bonus paſtor animā ſuam dat pro ouibus ſuis. Mercenarius autem et qui non eſt paſtor cuius non ſunt oues proprie videt lupum venientem ⁊ dimittit oues et fugit. Et lupus rapit et diſpergit oues. Mercennarius autem fugit quia mercēnariꝰ eſt: et nō pertinet ad eum de ouibus. Ego ſum paſtor bonus Et cognoſco meas ⁊ cognoſcunt me mee. Sicut nouit me pater: et ego agnoſco patrē: et animam meā pono pro ouibus meis. Et alias oues habeo que non ſunt ex hoc ouili: et illas oportet me adducere et vocem meam audiēt. Et fiet vnū ouile et vnꝰ paſtor. Offer. Deus deus meus ad te de luce vigilo: ⁊ in nomine tuo leuabo manus meas. Alleluya. Secreta.

Benedictionem domīe nobis cōferat ſalutarem ſacra ſemper oblatio vt quod agit miſterio virtute perficiat. Per dominum. Prefatio Et te quidem omni tempore: ſed in hoc potiſſimum. Communio. Ego ſum paſtor bonus alleluya: et cognoſco oues meas et cognoſcunt me mee. Alleluya alleluya. Poſtcommunio.

Preſta nobis queſumus omnipotens deus: vt viuificationis tue gratiam conſequentes: in tuo ſemꝑ munere gl̄iemur Per. Feria iiij. Lectio ep̄le beati petri ap̄li. i. i.

Chariſſimi. Scientes qꝺ non corruptibilibus auro vel argento redempti eſtis de vana veſtra conuerſatione paterne traditionis: ſed precioſo ſanguine quaſi agni incōtaminati et immaculati chriſti. Precogniti quidem ante mundi conſtitutionē: manifeſtati autem nouiſſimis temporibus pro pter vos qui per ipſum fideles eſtis in deo. Qui ſuſcitauit eum a mortuis: et dedit ei gloriam vt fides veſtra et ſpes eſſet in domio. Animas veſtras caſtificãtes in obedientia caritatis: in fraternitatis amore. Simplici ex corde inuicẽ diligite attentius renati non ex ſemine corruptibili ſed incorruptibili ꝑ verbũ dei viui et permanẽtis ineternum. Quia oĩs caro vt fenum: et oĩs gloria eiꝰ tanꝙ̃ flos feni. Exaruit enĩ fenum ⁊ flos eius decidit: verbum autem domini: manet ineternum.

❡ Secundum lucam. xx.

IN illo tempore. Vna ſabbati valde diluculo venerunt mulieres ad monumentũ portantes que parauerant aromata. Et inuenerunt lapidem reuolutũ a monumẽto: ⁊ ingreſſe nõ inuenerũt corpus dñi ieſu. Et factũ eſt dũ mente conſternate eſſent de iſto: ecce duo viri ſteterunt iuxta illas in veſte fulgenti. Cum timerẽt aũt et declinarent vultum in terrã dixerũt ad illas. Quid queritis viuẽtẽ cũ mortuis? Non eſt hic: ſed ſurrexit. Recordamini qualiter locutus ſit vobis cum adhuc in galilea eſſet dicens Quia oportet filium hoĩs tradi in manus peccatorũ et crucifigi et tercia die reſurgere. Et recordate ſunt verborum eius: ⁊ regreſſe a monumẽto: nunciauerunt hec oĩa illis vndecim et ceteris oĩbꝰ. Erat autẽ maria magdalene et iohanna et maria iacobi et cetere que cum eis erant: que dicebant ad apoſtolos hec. Et viſa ſunt ante illos ſicut deliramenta verba iſta: et non credebant illis. Petrꝰ autẽ ſurgẽs cucurrit ad monumẽtum: et procũbens vidit lintheamina ſola poſita. Et abijt ſecũ mirãs: quod factũ fuerat. Feria. vi. Ad collocen. xvi.

FRatres. Sicut in adam omnes moriuntur: ita et in xp̃o oẽs viuificabũtur. Vnuſquiſq; autẽ in ſuo ordine. Primitie chriſtus deinde hi qui ſunt chriſti: qui in aduentu eius crediderunt. Deinde finis cum tradiderit regnũ deo et patri: cũ euacuauerit oẽm principatũ et poteſtatem et virtutẽ. Oportet autem illum regnare donec ponat omnes inimicos eius ſub pedibus eius. Nouiſſime autem inimica deſtruetur mors. Omnia autem ſubiecit ſub pedibus eius. Cum autem dicat omnia ſubiecta ſunt ei: ſine dubio preter eum qui ſubiecit ſibi omnia. Cum autem ſubiecta fuerint illi omnia: tunc et ipſe filius ſubiectus erit illi qui ſibi ſubiecit omnia: vt ſit deus omnia in omnibus. Secundum matheũ. ix.

IN illo tempore. Acceſſerunt ad ieſum diſcipuli iohannis: dicentes. Quare nos et phariſei ieiunamus frequenter: diſcipuli autem tui non ieiunant. Et ait illis ieſus. Nunquid poſſunt filij ſponſi lugere ꝙ̃diu cũ illis eſt ſponſus? Venient autem dies cũ auferetur ab eis ſponſus: et tunc ieiunabũt. Nemo autẽ imittit cõmiſſurã panni rudis: in veſtimentũ vetus. Tollit enĩ plenitudinẽ eius a veſtimento: et peior ſciſſura fit. Neq; mittunt vinum nouum in vtres veteres: alioquin rumpuntur vtres et vinum effunditur ⁊ vtres pereunt Sed vinum nouum ĩ vtres nouos mittunt: et ambo conſeruantur.

❡ Dñica. iij. poſt paſcha. Officiũ.

IVbilate deo oĩs terra allã pſalmũ dicite nomini eius alleluya. date gl'am laudi eiꝰ allã all'. al'. ℣ Dicite deo q̃m terribilia ſũt opera tua dñe: in multitudine virtutis tue. Oratio.

DEus qui errãtib⁹ vt in viam poſſint redire iuſticie veritatis tue lumen oſtendis: da cunctis q̃ chriſtiana ꝓfeſſiõe cenſent̃ et illa reſpuere q̃ huic ĩimica ſunt nõi: et ea que ſunt apta ſectari. Per dñm.

¶ Lectio ep̄le beati petri apl̄i. i. ij.

CHariſſimi. Obſecro vos tanq̃ aduenas ⁊ peregrinos: abſtinere vos a carnalibus deſiderijs que militant aduerſus animã. Cõuerſationẽ veſtrã inter gentes habentes bonam: vt in eo quod detrectant de vobis: tanq̃ de malefactoribus ex bonis operibus vos conſiderantes: glorificent deũ in die viſitatiõis. Subiecti eſtote omni humane creature: ꝓpter deum. Siue regi quaſi precellenti: ſiue ducibus tanq̃ ab eo miſſis ad vindictã malefactorum laudem vero bonorum. Quia ſic eſt volũtas dei: vt benefacientes obmuteſcere faciatis ĩprudentium hominũ ignorantiã. Quaſi liberi ⁊ non quaſi velamen habẽtes malicie libertatẽ ſed ſicut ſerui dei. Oĩs honorate: fraternitatem diligite. Deum timete: regẽ honorificate. Serui ſubditi eſtote: ĩ omni timore dominis. Non tantũ bonis et modeſtis: ſed etiam diſcolis Hec eſt enĩ gratia. In chriſto ieſu: domino noſtro. Allã. ℣. Modicum et non videbitis me dicit domin⁹ et iterũ modicũ et videbitis me. qꝛ vado ad p̄rem. Allã. ℣ In die reſurrectiõis mee dicit dñs precedã vos ĩ galileã. Feria. ij. primo loco. Alleluya. ℣⁹. Iterũ autẽ videbo vos et gaudebit cor veſtrũ et gaudium veſtrum nemo tollet a vobis. Si duo ℣ſ. Modicũ et Iterũ. dicãtur per ebdo. alternatim primo loco. qñ de feria agitur. Sequentia. Victime paſchali. vt̃s. Scd̃z iohã. xvi

IN illo tp̃e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Modicũ et iã non videbitis me et iterũ modicũ et videbitis me: qꝛ vado ad patrem Dixerũt ergo ex diſcipulis eius adinuicem Quid eſt hoc qđ dicit nobis modicũ ⁊ iã nõ videbitis me: ⁊ iterũ modicũ et videbitis me: et qꝛ vado ad patrẽ: Dicebãt ergo. Quid eſt hoc quod dicit modicũ. Neſcim⁹ qđ loquitur. Cognouit autẽ ieſus quia volebant eum interrogare: ⁊ dixit eis. De hoc queritis ĩter vos quia dixi modicum et nõ videbitis me: et iterũ modicum et videbitis me: Amen amen dico vobis: qꝛ plorabitis et flebitis vos: mũdus autẽ gaudebit. Vos autẽ contriſtabimini: ſed triſticia veſtra vertetur in gaudium. Mulier cum parit triſticiã habet: quia venit hora eius. Cũ autem peperit puerum iam nõ meminit preſſure propter gaudiũ: qꝛ natus eſt homo in mundũ Et vos igitur nunc quidem triſticiã habetis Iterũ autẽ videbo vos et gaudebit cor veſtrũ. Et gaudiũ veſtrum nemo tollet a vobis. Offertorium. Lauda anima mea dñz laudabo dominũ in vita mea pſallam deo meo q̃diu fuero. alleluya. Secreta.

HIs nobis dñe miſterijs conferatur quo terrena deſideria mitigantes diſcamus amare celeſtia. Per dñm. Prefatio. Et te quidẽ omni tẽpore ſed ĩ hoc po. Cõio. Modicum et nõ videbitis me allã iterũ modicũ ⁊ videbitis me. qꝛ vado ad patrem allã allã. Poſtcõio.

SAcramenta que ſumpſim⁹ domine queſumus: et ſpiritualibus nos inſtruãt alimẽtis et corporalibus tueant̃ auxilijs. Per dominũ. ¶ Feria quarta. Lectio epiſtole beati iohannis apoſtoli. i. i.

CHariſſimi Hec ſcribo vobis vt non peccetis. Sed et ſi qs peccauerit aduocatum habemus apud patrem ieſū xp̄m iuſtum ⁊ ipſe eſt ꝓpiciatio pro peccatis noſtris. Nō pro nr̄is aūt tātum: ſed etiam pro totiꝰ mūdi. Et ī hoc ſcimꝰ qm̄ cognouimꝰ eum: ſi mādata eiꝰ obſeruemꝰ. Qui dicit ſe noſſe eum et mādata eius nō cuſtodit: mendax eſt: et v̄itas in eo non eſt. Qui aūt ſeruat verbum eius: vere in hoc caritas dei ꝑfecta eſt. In hoc ſcimꝰ qm̄ in ipſo ſumꝰ: ſi in ipſo perfecti fuerimus. Qui dicit ſe in ipſo manere: debet ſicut ipſe ambulauit ⁊ ipſe ambulare. Chariſſimi non mādatum nouum ſcribo vobꝫ: ſed mādatum vetus: qđ habuiſtis ab initio. Mādatum vetꝰ eſt verbum qđ audiſtis. Iterꝫ mandatuꝫ nouum ſcribo vobis: qđ verum eſt in ipſo et in vobis qm̄ tenebre tranſierūt et lumē verū iā lucet Per ieſū xp̄m dn̄m nr̄m. ¶ Sc̄dm iohannem.iii.

IN illo tēpore. Facta eſt queſtio ex diſcipulis iohānis cū iudeis de purificatione: et venerunt ad iohannem et dixerunt ei. Rabbi: q̄ erat tecum tranſiordanē cui tu teſtimonium ꝑhibuiſti ecce hic baptizat ⁊ oēs veniunt ad eum Reſpondit iohānes: ⁊ dixit. Non poteſt hō accipere quicq̄ niſi fuerit ei datū de celo. Ipſi vos michi teſtimonium ꝑhibetis qđ dixerim vobis: ego non ſum chriſtꝰ ſꝫ quia miſſus ſum ante illum. Qui hꝫ ſpōſam ſponſus eſt. Amicꝰ autem ſpōſi qui ſtat et audit eū: gaudio gaudet ꝓpter vocem ſponſi. Hoc ergo gaudium meū īpletū eſt: illū oportet creſcere me autem minui. Qui de ſurſum venit ſuꝑ omēs eſt. Qui autem de terra eſt de terra loquitur Qui de celo venit ſuper omnes eſt Et quod vidit ⁊ audiuit hoc teſtatur: et teſtimonium eius nemo accipit. Qui autem accipit eius teſtimonium: ſignauit quia deus verax eſt. Quem enim miſit deus verba dei loquitur. Non enim ad mēſuram: dat deus ſpiritum. Pater diligit filium: et omnia dedit in manu eius. Qui credit in filium: habet vitam eternam. Qui autem incredulus eſt filio: non habet vitam. Sed ira dei manet ſuper eum.

¶ Feria.vi. Ad romanos.xiiii.

FRatres. Nemo noſtrum ſibi viuit: et nemo ſibi moritur Siue enim viuimꝰ dn̄o viuimꝰ: ſiue morimur domino morimur. Siue ergo viuimus ſiue morimur domini ſumꝰ. In hoc enim xp̄s mortuus eſt ⁊ reſurrexit: vt et mortuorum ⁊ viuorum dominet̄. Tu autem quid iudicas fratrem tuū aut quare ſpernis fratrem tuum? Oēs eñ ſtabimꝰ ante tribunal dn̄i. Scriptū eſt enī. Viuo ego dicit dn̄s qm̄ michi flectetur oē genu ⁊ omnis lingua cōfitebit̄ domino. Itaqꝫ vnuſquiſqꝫ noſtrū pro ſe rationem reddet deo. Secundum iohannem. xii.

IN illo tēpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ego lux in hūc mūdum veni: vt omnis qui credit in me: in tenebris non maneat. Et ſi quis audierit verba mea et non cuſtodierit: ego non iudico eum. Non enim veni vt iudicem mundum: ſed vt ſaluificem mundum. Qui ſpernit me et non accipit verba mea: habet qui iudicet eū. Sermo quē locutus ſum: ille iudicabit eum in nouiſſimo die. Quia ego ex meipſo non ſum locutꝰ ſed qui miſit me pater ipſe michi mandatum dedit quid dicam: et quid loquar. Et ſcio quia mandatum eius vita eterna eſt. Que ergo ego loquor ſicut dixit michi pater ſic loquor.

¶ Dn̄ica.iiii.poſt paſcha Officiū.

CAntate domino canticum nouum alleluya quia mirabilia fecit dñs allã. ante cõſpectũ gentiũ reuelauit iuſticiã ſuã allã alleluya alleluya. ps Saluauit ſibi dextera ei⁹ et brachium ſanctum eius. Oratio.

DEus qui fidelium mẽtes vnius efficis voluntatis: da populis tuis id amare quod precipis id deſiderare quod promittis vt inter mundanas varietates ibi noſtra fixa ſint corda: vbi vera ſunt gaudia. Per dominum noſtrum.

¶ Lectio epl'e beati iacobi apl'i. i.

CHariſſimi. Omne datũ optimũ et omne donum perfectũ deſurſum eſt: deſcendẽs a patre luminũ. Apud quem non eſt tranſmutatio: nec viciſſitudinis obumbratio. Voluntarie enim genuit nos verbo veritatis: vt ſimus initium aliquod creature eius. Scitis fratres mei dilectiſſimi. Sit autẽ omnis homo velox ad audiendum tardus autẽ ad loquendum: et tardus ad irã. Ira enim viri: iuſticiam dei nõ operatur. Propter quod abijciẽtes omnẽ immundiciã et habundãtiam malicie: in manſuetudine ſuſcipite inſitũ verbũ. Quod poteſt ſaluare: animas veſtras. All'. v. Vado ad eũ qui miſit me: ſed qꝛ hec locutus ſũ vobis triſticia ĩpleuit cor veſtrũ. Allã. v Surrexit dñs et occurrens mulieribus ait. Auete. tũc acceſſerunt et tenuerunt pedes ei⁹ Feria. ij. primo loco. Allã. v. Vado ad eũ qui miſit me ⁊ nemo ex vobis interrogat me quo vadis ſed qꝛ hec locutus ſum vobis triſticia impleuit cor veſtrum. Si duo v⁹. Vado. et Vado. dicantur per ebdomadã. alternati primo loco qñ de feria agitur. Sequentia. Victime. ⁊c. vt ſ.

¶ Secundum iohannem. xvi.

IN illo tẽpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Vado ad eum q̄ me miſit: et nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Sed quia hec locutus ſum vobis: triſticia impleuit cor veſtrũ. Sed ego veritatẽ dico vobis: expedit vobis vt ego vadã. Si enim nõ abiero: paraclitus non veniet ad vos. Si autẽ abiero mittã eũ ad vos. Et cũ venerit ille arguet mundũ de peccato et de iuſticia et de iudicio. De pctõ quidẽ: qꝛ nõ credunt in me. De iuſticia vero qꝛ ad patrẽ vado: et iã non videbitis me De iudicio autem: qꝛ princeps mũdi huius iam iudicat⁹ eſt. Adhuc multa habeo vobis dicere: ſed non poteſtis portare modo. Cũ autem venerit ille ſpiritus veritatis: docebit vos omnẽ veritatem. Non enim loquetur a ſemetipſo ſed quecũq; audiet loquetur: et que ventura ſunt annunciabit vobis. Ille me clarificabit: qꝛ de meo accipiet et annũciabit vobis. Offr̃. Iubilate deo vniuerſa terra: iubilate deo vniuerſa t̃ra pſalmũ dicite nomĩ ei⁹: venite et audite et narrabo vobis oẽs qui timetis deum quanta fecit dñs anime mee alleluya. Secreta.

DEus qui nos per huius ſacrificij veneranda commercia vnius ſummeq; dignitatis participes eſſe feciſti: preſta queſumus vt ſicut tuã cognoſcamus veritatem ſic eã dignis moribus aſſequamur. Per dominũ. Prefatio. Et te quidem. Cõio Dum venerit paraclit⁹ ſpiritus veritatis ille arguet mundum de pctõ et de iuſticia et de iudicio. Alleluya alleluya. Poſtcõio.

ADeſto nobis queſum⁹ domine de⁹ noſter: vt per hec que fideliter ſumpſimus et purgemur a vicijs: ⁊ a periculis omnib⁹ eruamur. Per. ¶ Feria. ij. ad miſſã que in dominica. ſed ferialiter cū Alleluya ſecūdo loco dicendo vt ſupra

¶ Feria quarta. Ad theſſaloñ. i. v.

Fratres. Omnes vos filij lucis eſtis: ⁊ filij diei. Nos nō ſumus noctis neq; tenebrarū. Igitur non dormiamus ſicut et ceteri ſed vigilemus et ſobrij ſimus. Qui enim dormiunt nocte dormiunt: ⁊ qui ebrij ſunt nocte ebrij ſunt Nos autem qui diei ſumus ſobrij ſimus induti loricā fidei et caritatis ⁊ galeā ſpē ſalutis. Quoniā non poſuit nos dñs in irā: ſed in acq̄ſitionē ſalutis: per dñm noſtrū ieſum xp̄m. q̄ mortuus eſt pro nobis. vt ſiue vigilemus ſiue dormiamus ſimul cū illo viuam⁹ Propter quod cōſolamini inuicem: et edificate alterutrū. In chriſto ieſu: domino noſtro.

¶ Secundum iohannem. xvij.

In illo tp̄e. Reſpiciēs ieſ⁹ ī diſcipulos ſuos: dixit Pater ſctē ſerua eos in noīe tuo quos dediſti michi vt ſint vnū ſicut et nos. Cū eſſem cū eis: ego ſeruabā eos in nomine tuo. Quos dediſti michi cuſtodiui: et nemo ex eis perijt niſi filius perditiōis: vt ſcriptura īpleatur. Nūc autē ad te venio: et hec loquor in mūdo. vt habeant gaudiū meū impletū in ſemetipſis. Ego dedi eis ſermonē tuū: et mundus eos odio habuit qꝛ non ſunt de mundo ſicut et ego nō ſum de mundo. Nō rogo vt tollas eos de mundo: ſed vt ſerues eos a malo. De mūdo nō ſunt: ſicut et ego non ſum de mundo. Pater ſctifica eos in v̄itate: ſermo tuus veritas eſt. Sicut tu me miſiſti in mundū et ego miſi eos in hūc mundū: ⁊ p eis ſctifico meip̄m vt ſint et ip̄i ſanctificati ī veritate Nō p his autē rogo tm̄: ſed pro eis qui credituri ſunt per verbū eoꝝ in me vt oēs vnū ſint. ſicut tu pater ī me et ego ī te. vt et ipſi ī nobis vnū ſint vt mundus credat quia tu me miſiſti. Et ego claritatem quam dediſti michi dedi eis: vt ſint vnum ſicut et nos vnum ſumus: et ego in eis et tu in me vt ſint ꝯſummati in vnū vt cognoſcat mundus quia tu me miſiſti: et dilexiſti eos. ſicut et me dilexiſti. Pater quos dediſti michi volo: vt vbi ego ſum et illi ſint mecum vt videant claritatem meā quā dediſti michi quia dilexiſti me ante mundi conſtitutionem Pater iuſte mundus te non cognouit: ego autē te cognoui. Et hi cognouerunt quia tu me miſiſti. Et notum feci eis nomē tuum: ⁊ notū faciam vt dilectio qua me dilexiſti in ipſis ſit et ego in ipſis.

¶ Feria ſexta. Ad corinthios. xv.

Fratres. Gratias agim⁹ deo patri qui dignos nos fecit: ī partē ſortis ſctōꝝ in luce Qui eripuit nos de poteſtate tenebrarum: et tranſtulit in regnū filij dilectionis ſue. In quo habemus redēptionem ī remiſſionē peccatoꝝ: qui eſt ymago dei inuiſibilis. primogenitus oīs creature qꝛ in ipſo condita ſunt vniuerſa in celo et in terra viſibilia ⁊ īuiſibilia: ſiue throni ſiue dñationes: ſiue principat⁹: ſiue poteſtates. Oīa p ip̄m ⁊ ī ipſo creata ſunt: ⁊ ip̄e eſt āte oēs ⁊ ī ipſo oīa cōſtant. Et ipſe eſt caput corporis eccleſie: q̄ eſt principiū primogenit⁹ ex mortuis: vt ſit in omnibus ipſe primatū tenēs: ieſ⁹ xp̄s dñs noſter.

¶ Secundum iohannem. xiij.

In illo tēpore Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Filioli: adhuc modicū vobiſcum ſum. Queretis me: et ſicut dixi iudeis quo ego vado vos non poteſtis venire. Et vobis dico modo. Mandatū nouū do vobis: vt diligatis inuicē ſicut dilexi

Cantate domino canticum nouum alleluya quia mirabilia fecit dñs allã. ante cõſpectũ gentiũ reuelauit iuſticiã ſuã allã alleluya alleluya. ps Saluauit ſibi dextera eiꝰ et brachium ſanctum eius. Oratio.

Deus qui fidelium mẽtes vnius efficis voluntatis: da populis tuis id amare quod precipis id deſiderare quod promittis vt inter mundanas varietates ibi noſtra fixa ſint corda: vbi vera ſunt gaudia. Per dominum noſtrum.

¶ Lectio ep̃le beati iacobi apl̃i. i.

Chariſſimi. Omne datũ optimũ et omne donum perfectũ deſurſum eſt: deſcendẽs a patre luminũ. Apud quem non eſt tranſmutatio: nec viciſſitudinis obumbratio. Voluntarie enim genuit nos verbo veritatis: vt ſimus initium aliquod creature eius. Scitis fratres mei dilectiſſimi. Sit autẽ omnis homo velox ad audiendum tardus autẽ ad loquendum: et tardus ad irã. Ira enim viri: iuſticiam dei nõ operatur Propter quod abiiciẽtes omnẽ immundiciã et habundãtiam malicie: in manſuetudine ſuſcipite inſitũ verbũ. Quod poteſt ſaluare: animas veſtras. All'. v. Vado ad eũ qui miſit me: ſed qꝛ hec locutus ſũ vobis triſticia ĩpleuit cor veſtrũ. Allã. v. Surrexit dñs et occurrens mulieribus ait. Auete. tũc acceſſerunt et tenuerunt pedes eiꝰ Feria. ij. primo loco. Allã. v. Vado ad eũ qui miſit me ⁊ nemo ex vobis interrogat me quo vadis ſed qꝛ hec locutus ſum vobis triſticia impleuit cor veſtrum. Si duo vꝰ. Vado. et Vado. dicantur per ebdomadã. alternatĩ primo loco qñ de feria agitur. Sequentia. Victime. ꝛc. vt ſ.

¶ Secundum iohannem. xvi.

In illo tẽpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Vado ad eum q̃ me miſit: et nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Sed quia hec locutus ſum vobis: triſticia impleuit cor veſtrũ. Sed ego veritatẽ dico vobis: expedit vobis vt ego vadã. Si enim nõ abiero: paraclitus non veniet ad vos. Si autẽ abiero mittã eũ ad vos. Et cũ venerit ille arguet mundũ de peccato et de iuſticia et de iudicio. De pctõ quidẽ qꝛ nõ credunt in me. De iuſticia vero qꝛ ad patrẽ vado: et iã non videbitis me De iudicio autem: qꝛ princeps mũdi huius iam iudicatꝰ eſt. Adhuc multa habeo vobis dicere: ſed non poteſtis portare modo. Cũ autem venerit ille ſpiritus veritatis: docebit vos omnẽ veritatem. Non enim loquetur a ſemetipſo ſed quecũq; audiet loquetur: et que ventura ſunt annunciabit vobis. Ille me clarificabit: qꝛ de meo accipiet et annũciabit vobis. Offẽ. Iubilate deo vniuerſa terra: iubilate deo vniuerſa t̃ra pſalmũ dicite nõi eiꝰ: venite et audite et narrabo vobis oẽs qui timetis deum quanta fecit dñs anime mee alleluya. Secreta.

Deus qui nos per huius ſacrificii veneranda commercia vnius ſummeq; dignitatis participes eſſe feciſti: preſta queſumus vt ſicut tuã cognoſcamus veritatem ſic eã dignis moribus aſſequamur Per dominũ. Prefatio. Et te quidem. Cõio Dum venerit paraclitꝰ ſpiritus veritatis ille arguet mundum de pctõ et de iuſticia et de iudicio. Alleluya alleluya. Poſtcõio.

Adeſto nobis queſumꝰ domine deꝰ noſter: vt per hec que fideliter ſumpſimus et purgemur a viciis: ⁊ a periculis omnibꝰ eruamur. Per. ¶ Feria. ij. ad miſſã que in dominica. ſed ferialiter cū Alleluya ſecūdo loco dicendo vt ſupra

¶ Feria quarta. Ad theſſalon. i. v.

FRatres. Omnes vos filij lucis eſtis: & filij diei. Nos nō ſumus noctis neq; tenebrarū. Igitur non dormiamus ſicut et ceteri ſed vigilemus et ſobrij ſimus. Qui enim dormiunt nocte dormiunt: & qui ebrij ſunt nocte ebrij ſunt Nos autem qui diei ſumus ſobrij ſimus induti loricā fidei et caritatis & galeā ſpē ſalutis. Quoniā non poſuit nos dn̄s in irā: ſed in acq̄ſitionē ſalutis: per dn̄m noſtrū ieſum xp̄m. q̄ mortuus eſt pro nobis. vt ſiue vigilemus ſiue dormiamus ſimul cū illo viuamꝰ Propter quod cōſolamini inuicem: et edificate alterutrū. In chriſto ieſu: domino noſtro.

¶ Secundum iohannem. xvij.

IN illo tp̄e. Reſpiciēs ieſꝰ i diſcipulos ſuos: dixit Pater ſctē ſerua eos in nōie tuo quos dediſti michi vt ſint vnū ſicut et nos. Cū eſſem cū eis: ego ſeruabā eos in nomine tuo. Quos dediſti michi cuſtodiui: et nemo ex eis perijt niſi filius perditiōis: vt ſcriptura impleatur. Nūc autē ad te venio: et hec loquor in mūdo. vt habeant gaudiū meū impletū in ſemetipſis. Ego dedi eis ſermonē tuū: et mundus eos odio habuit qꝛ non ſunt de mundo ſicut et ego nō ſum de mundo. Nō rogo vt tollas eos de mundo: ſed vt ſerues eos a malo. De mūdo nō ſunt: ſicut et ego non ſum de mundo. Pater ſctifica eos in vītate: ſermo tuus veritas eſt. Sicut tu me miſiſti in mundū et ego miſi eos in hūc mundū: & p eis ſctifico meip̄m vt ſint et ip̄i ſanctificati i veritate Nō p his autē rogo tm̄: ſed pro eis qui credituri ſunt per verbū eoꝝ in me vt oēs vnū ſint. ſicut tu pater i me et ego i te. vt et ipſi i nobis vnū ſint vt mundus credat quia tu me miſiſti. Et ego claritatem quam dediſti michi dedi eis: vt ſint vnum ſicut et nos vnum ſumus: et ego in eis et tu in me vt ſint ꝯſummati in vnū vt cognoſcat mundus quia tu me miſiſti: et dilexiſti eos. ſicut et me dilexiſti. Pater quos dediſti mi michi volo: vt vbi ego ſum et illi ſint mecum vt videant claritatem meā quā dediſti michi quia dilexiſti me ante mundi conſtitutionem Pater iuſte mundus te non cognouit: ego autē te cognoui. Et hi cognouerunt quia tu me miſiſti. Et notum feci eis nomē tuum: & notū faciam vt dilectio qua me dilexiſti in ipſis ſit et ego in ipſis.

¶ Feria ſexta. Ad corinthios. xv.

FRatres. Gratias agimꝰ deo patri qui dignos nos fecit: i partē ſortis ſctōꝝ in luce Qui eripuit nos de poteſtate tenebrarum: et tranſtulit in regnū filij dilectionis ſue. In quo habemus redēptionem i remiſſionē peccatoꝝ: qui eſt ymago dei inuiſibilis. primogenitus oīs creature qꝛ in ipſo condita ſunt vniuerſa in celo et in terra viſibilia & inuiſibilia: ſiue throni ſiue dn̄ationes: ſiue principatꝰ: ſiue poteſtates. Oīa p ip̄m & i ipſo creata ſunt: & ip̄e eſt āte oēs & i ipſo oīa cōſtant. Et ipſe eſt caput corporis eccleſie: q̄ eſt principiū primogenitꝰ ex mortuis: vt ſit in omnibus ipſe primatū tenēs: ieſꝰ xp̄s dn̄s noſter.

¶ Secundum iohannem. xiij.

IN illo tēpore Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Filioli: adhuc modicū vobiſcum ſum. Queretis me: et ſicut dixi iudeis quo ego vado vos non poteſtis venire. Et vobis dico modo. Mandatū nouū do vobis: vt diligatis inuicē ſicut dilexi vos vt et vos inuicē diligatis. In hoc cognoſcent omnes quia mei diſcipuli eſtis: ſi dilectionē habueritis adinuicem. Dicit ei ſymon petrus. Dñe quo vadis? Reſpōdit ieſus. Quo ego vado non potes me modo ſequi: ſequeris autē poſtea.

¶ Dñica.v.poſt paſcha. Officiū.

Vocē iocūditatis ānūciate et audiatur allā. nūciate vſq; ad extremū terre. liberauit dñs ppl'm ſuū all' all'. ℣ Iubilate deo oīs terra pſalmū dicite noī eius: date gl'iam laudi eiꝰ. Or.

Deus a quo bona cūcta procedunt largire ſupplicibus: vt cogitemꝰ te īſpirāte que recta ſunt et te gubernante eadem faciamus. Per do. Lctō epl'e. btī iacobi apl'i. i.

Chariſſimi Eſtote factores verbi et non auditores tantum fallētes voſmetipſos Quia ſi quis auditor eſt verbi et nō factor: hic cōparabitur viro cōſideranti vultū natiuitatis ſue ī ſpeculo. Cōſiderauit enī ſe et abijt: et ſtatī oblitꝰ eſt qualis fuerit. Qui aūt perſpexerit in lege perfecte libertatis et ꝑmāſerit ī ea. nō auditor obliuioſꝰ factus ſed factor opis: hic beatꝰ ī facto ſuo erit Siqs aūt putat ſe religioſū eſſe: nō refrenās linguā ſuam. ſed ſeducēs cor ſuū: huiꝰ vana eſt religio. Religio mūda et īmaculata apud deū ꝛ patrē hec eſt. Viſitare pupillos et viduas in tribulatione eoꝝ. Et immaculatū ſe cuſtodire ab hoc ſeculo. Allā. ℣ Vſq; modo non petiſtis quicꝙ̄ in noīe meo petite ꝛ accipietis. Allā. ℣ Surrexit altiſſimus de ſepulchro: qui pro nobis pependit in ligno. Sequētia. Victime. vtſ.

¶ Secundum iohannem. xvi.

In illo tēpore. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Amen amen dico vobis: ſi ꝗd petieritis patrē ī noīe meo: dabit vobis. Vſq; modo non petiſtis qcꝙ̄ in noīe meo. Petite et accipietis: vt gaudiū veſtrū ſit plenū. Hec in ꝓuerbijs locutꝰ ſum vobis. Venit hora cū iā nō ī ꝓuerbijs loquar vobis: ſed palam de patre meo annūciabo vobis. Illo die in noīe meo petetis. Et nunc dico vobis: qꝛ ego rogabo patrē de vobis. Ipſe enī pater amat vos qꝛ vos me amaſtis et credidiſtis: qꝛ a deo exiui. Exiui a patre ꝛ veni in mundū: Iterū relinquo mundū: ꝛ vado ad patrē. Dicunt ei diſcipuli eius. Ecce nūc palā loqͥris: et ꝓuerbiū nullum dicis. Nūc ſcimus qꝛ ſcis oīa et nō opus eſt tibi vt qs te interroget. In hoc credimus: qꝛ a deo exiſti. Offer. Bñdicite gentes dñm deū noſtrum et obaudite vocem laudis eius: qui poſuit animā meā ad vitam ꝛ non dedit commoueri pedes meos benedictus dominus qui nō amouit deprecationem meā ꝛ miſericordiā ſuam a me allā. Secreta.

Suſcipe domine fidelium preces cum oblationibus hoſtiarum: vt per hec pie deuotionis officia: ad celeſtem gloriam tranſeamus. Per dñm. Prefatio Et te quidem. Cōmunio. Cantate dño allā. cantate domino benedicite nomē eius bene nunciate de die in diem ſalutare eius alleluya. Poſtcōio.

Tribue nobis domīe celeſtis menſe virtute ſatiatis: et deſiderare que ſunt recta: et deſiderata percipere. Per dominū noſtrū.

¶ Feria.ij.in rogationibꝰ. Offm.

Exaudiuit de templo ſancto ſuo vocem meā alleluya. et clamor meus in conſpectu eius introiuit in aures eiꝰ alleluya alleluya. Ps. Diligam te domine fortitudo mea: dominꝰ firmamentū meum et refugium meū et liberator meus. Oratio.

Preſta queſumus omnipotēs deus vt qui in afflictione noſtra de tua pietate confidimus: cōtra aduerſa omnia tua ſemper protectione muniamur. Per dominū.

Lectō eplē beati iacobi apoſto. v.

Cariſſimi. Confitemini alterutrum peccata veſtra: et orate pro inuicem vt ſaluemini. Multum enim valet: deprecatio iuſti aſſidua. Helias homo erat ſimilis vobis paſſibilis: ⁊ oratione orauit vt non plueret ſuper terram: et non pluit ānos tres ⁊ mēſes ſex. Et ruſum orauit: et celum dedit pluuiā: ⁊ terra dedit fructum ſuum. Si q̄s autem ex vobis errauerit a veritate et cōuerterit quis eum: ſcire debet quoniam qui conuerti fecerit peccatorem ab errore vie ſue: ſaluabit animam eius a morte. Et operit: multitudinem peccatorū. Alleluya. V. Confitemini domino quoniam bonus quoniam in ſeculū miſericordia eius Secūdum lucā. ij.

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Quis veſtrū habebit amicum: et ibit ad illum media nocte et dicet illi? Amice commoda michi tres panes quoniam amicus meus venit de via ad me et non habeo quod ponam ante illū. Et ille deintus reſpondens: dicat. Noli michi moleſtus eſſe iam hoſtium clauſum eſt et pueri mei mecum ſunt in cubili: nō poſſum ſurgere et dare tibi. Et ille ſi perſeuerauerit pulſans dico vobis et ſi nō dabit illi ſurgens: eo quod amicus eius ſit. propter improbitatem tamen eius ſurget: et dabit illi quotquot habet neceſſarios. Et ego vobis dico. Petite: et dabitur vobis. Querite et inuenietis: pulſate et aperietur vobis. Omnis enim qui petit accipit: qui querit inuenit: et pulſanti aperietur Quis autem ex vobis patrem petit panem. nunq̄d lapidem dabit illi? Aut piſcem: nū quid pro piſce ſerpētem dabit illi? Aut ſi petierit ouum: nunquid porriget illi ſcorpionem? Si ergo vos cū ſitis mali noſtis bona data dare filijs veſtris: quantomagis pater veſter de celo dabit ſpiritū bonum: petentibus ſe Offertorium.

Confitebor domino nimis in ore meo: in medio multorum laudabo eum: qui aſtitit ad dexterā pauperis: vt ſaluam faceret a perſequētibus animā meā alleluya. Secreta.

Hec munera queſumus domine et vincula noſtre prauitatis abſoluant: et tue nobis miſericordie dona concilient Per. Cōio.

Petite et accipietis querite et inuenietis: pulſate et aperietur vobis: omnis enim qui petit accipit ⁊ qui querit inuenit: et pulſanti aperietur alleluya alleluya. Poſtcōio.

Vota noſtra queſumus domine pio fauore proſequere: vt dum dona tua in tribulatione percipimus: de cōſolatione noſtra in tuo amore creſcamus. Per dominum. ¶ Feria tertia. Officium. Exaudiuit. Oratio. Preſta queſumus. ¶ Ad timotheum ſecundo.

Cariſſimi. Obſecro primo omnium fieri obſecrationes poſtulationes: gratiarum actiones: pro omnibus hominibus: pro regibus ⁊ omnibus qui in ſublimitate ſunt conſtituti: vt quietam ⁊ tranquillā vitam agamus: in omni pietate et caſtitate. Hoc enim bonum eſt ⁊ acceptum coram ſaluatore noſtro deo: qui omnes homines vult ſaluos fieri: ⁊ ad agnitionem veritatis venire. Unus enim deus vnꝰ et mediator dei et hominum homo chriſtus ieſus: qui dedit redēptionem ſemetipſum pro omnibus cuius teſtimoniū tēporibus ſuis confirmatum eſt: in quo poſitus ſum ego predicator et apoſtolus veritatem dico non mentior. doctor gentium: in fide et veritate. Alleluya. v. Cōfitemini. Secūdū marcū. xi.

IN illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amē dico vobis: quia ſi quis dixerit huic monti tollere et mittere in mare. ⁊ non heſitauerit in corde ſuo. ſed crediderit quia quodcunqꝫ dixerit fiat: fiet ei. Propterea dico vobis: omnia quecunqꝫ orantes petitis credite quia accipietis: et venient vobis. Et cum ſtabitis ad orandum: dimittite ſi quid habetis aduerſus aliquem vt pater veſter qui ī celis eſt dimittat vobis peccata veſtra. Quod ſi vos non dimiſeritis: nec pater veſter qui in celis eſt: dimittet vobis delicta veſtra. Offerto. Cōfitebor. Secreta. Hec munera. Cōmunio. Petite. Poſtcōmunio. Vota noſtra queſumus. ¶ In vigilia aſcenſionis Officium.

OMnes gentes plaudite manibus iubilate deo in voce exultationis allā allā allā. ps. Subiecit pplos nobis ⁊ gentes ſub pedibus noſtris. Oro.

PReſta queſumus omnipotens pater: vt noſtre mentis intētio quo ſolennitatis venture glorioſus auctor ingreſſus eſt ſemper intendat: et quo fide pergit cōuerſatione perueniat. Per eūdem dominum. Lec. actuum apoſtolo. iiij.

IN dieb9 illis. multitudinis credentium: erat cor vnum ⁊ anima vna. Nec quiſq̄ eorum que poſſidebat aliquid ſuum eſſe dicebat: ſed erāt illis omnia cōmunia et virtute magna reddebāt apoſtoli teſtimoniū reſurrectiōis ieſu xp̄i dn̄i noſtri: et gratia magna erat in oībus illis. Neqꝫ enim quiſq̄ egēs erat: inter illos Quotquot enī poſſeſſores domoꝝ aut agrorum erāt: vendentes afferebant precia eorū que vendebant: et ponebāt ante pedes apoſtolorum. Diuidebātur autem ſingulis: prout cuiqꝫ op9 erat. Allā. v. Omnes gētes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis. Secūdum iohannem. xvij.

IN illo tp̄e. Subleuatis ieſus oculis in celū: dixit Pater venit hora: clarifica filiū vt fili9 tu9 clarificet te. Sicut dediſti ei poteſtatē oīs carnis: vt omne qđ dediſti ei: det eis vitā eternā. Hec eſt autē vita etna vt cognoſcāt te ſolū deū verū: ⁊ quē miſiſti ieſū xp̄m. Ego te clarificaui ſup terrā op9 cōſūmaui quod dediſti michi vt faciā Et nūc clarifica me tu pater apud temetipſum. claritate quam habui priuſq̄ mundus eſſet apud te: manifeſtaui nomen tuū hominibus: quos dediſti michi de mūdo. Tui erant et michi eos dediſti: et ſermonē tuū ſeruauerunt. Et nunc cognouerūt qꝫ oīa q̄ dediſti michi abs te ſunt quia verba que dediſti michi dedi eis. Et ipſi acceperunt et cognouerunt vere qꝫ a te exiui: et crediderunt qꝫ tu me miſiſti. Ego pro eis rogo. nō ꝓ mundo rogo: ſed pro his quos dediſti michi quia tui ſunt. Et mea oīa tua ſunt et tua mea ſunt: et clarificatus ſum in eis. Et iā non ſum de mūdo et hi in mūdo ſunt: et ego ad te venio. Offertorium. Viri galilei quid admiramini aſpicientes in celū. hic ieſ9 qui aſſumpt9 eſt a vobis in celū: ſic veniet quēadmodū vidiſtis eū aſcēdentē in celū allā. Secre.

SAcrificium domine pro filij tui ſupplices venerabili quā preuenimus nūc aſcenſione deſerimus: preſta q̄s: vt et nos per ipſum his cōmercijs ſacroſanctis ad celeſtia conſurgamus Qui tecū. Cōio. Pater cum eſſem cū eis ego ſeruabā eos quos dediſti michi allā. nūc autē ad te venio. nō rogo vt tollas eos de mundo: ſed vt ſerues eos a malo. Alleluya alleluya Poſtcōio.

Tribue queſumus domine deus noſter: vt per hec ſancta que ſumpſimus illuc tendat noſtre deuotionis affectus: quo tecum eſt noſtra ſubſtantia ieſus xp̄s filius tuus dominus noſter. Qui tecum.

¶ In die aſcenſionis. Officium.

Viri galilei quid admiramini aſpicientes in celū allā. quēadmodū vidiſtis eū aſcēdentē in celū: ita veniet allā al. al. p̄s. Cūq; ītuerent̄ ī celū eūtē illū ecce duo viri aſtiterūt iuxta illos ī veſtib⁹ albis q̄ et dixerūt. Iſte v̄ſ⁹ p̄cedēs dicat̄ p̄mo die tm̄. v. Oēs gētes plaudite manib⁹ iubilate deo in voce exultatiōis. Iſte. v. dicat̄ quotidie īfra octa. et etiā die octa. qn̄ de aſcēſione canitur. Orō.

Concede q̄s omnipotens de⁹: vt qui hodierna die vnigenitum tuū redemptorem noſtrum ad celos aſcēdiſſe credimus: ipſi quoq; mēte in celeſtib⁹ habitem⁹. Per eundem. ¶ Lectio actuū apl'oꝝ. i.

Primū quidem ſermonē feci de omnibus o theophile: que cepit ieſus facere et docere: vſq; in diem qua precipiens apoſtolis per ſpiritum ſctm̄ quos elegit aſſūpt⁹ eſt. Quibus et prebuit ſeipſum viuum poſt paſſionem ſuam: in multis argumentis per dies quadraginta apparens eis: et loquens de regno dei. Et conueſcens precepit eis ab hieroſolimis ne diſcederent: ſʒ expectarent promiſſionem patris. quam audiſtis īquit per os meum. Quia iohannes quidem baptizauit aqua vos autem baptizabimini ſpiritu ſctō: non poſt multos hos dies. Igitur qui conuenerant: interrogabant eum dicentes Dn̄e ſi in tempore hoc reſtitues regnū iſrael? Dixit autem eis. Nō eſt veſtrū noſſe tp̄a vel momenta q̄ pater poſuit in ſua p̄tāte: ſed accipietis virtutem ſuperuenientis ſpirit⁹ ſcti in vos et eritis michi teſtes in hieruſalē: et in omni iudea et ſamaria ⁊ vſq; ad vltimum terre. Et cū hoc dixiſſet videntibus illis eleuatus eſt: et nubes ſuſcepit eum ab oculis eoꝝ. Cūq; intuerentur in celum euntem illū: ecce duo viri aſtiterunt iuxta illos ī veſtibus albis qui et dixerunt. Viri galilei quid ſtatis aſpiciētes in celū? Hic ieſus qui aſſūpt⁹ eſt a vobis in celum ſic veniet quēadmodum vidiſtis eum euntem in celum. Alla. v. Aſcendit deus in iubilatione et domin⁹ ī voce tube. Alla. v. Aſcendens chriſt⁹ ī altum captiuā duxit captiuitatē dedit dona hominibus. Sequentia.

Rex om̄ps die hodierna Alla. Mūdo triumphali redēpto potētia. Victor aſcendit celos vn̄ deſcēderat. Nā quadraginta poſtq̄ ſurrexerat. Dieb⁹ ſacris confirmās pectora. Apl'orum pacis cara relinquens oſcula. Quib⁹ et dedit poteſtatem laxādi crimina. Et miſit eos in mundum baptizare cunctas aīas. In patris ⁊ filij: ⁊ ſp̄us ſcti clementia. Et cōueſcēs p̄cepit eis ab hieroſolimis. Ne abirent ſed expectarent promiſſa munera. Non poſt multos enim dies mittā vobis ſpm̄ paraclitum ī terra. Et eritis michi teſtes: ī hieruſalem iudea ſiue ſamaria. Et cum hoc dixiſſet vidētibus illis eleuat⁹ eſt ⁊ nu bes clara. Suſcepit eum ab eoꝛum oclis ſtuētibus illis ethera. Ecce ſtetere amicti duo viri in veſte alba. Iuxta dicentes q̄d admiramini celoꝝ alta. Jeſus enim hic q̄ aſſumptꝰ eſt a vobis ad patris dexteram. Ut aſcēdit ita veniet querēs talēti cōmiſſi lucra. O deus maris poli arvi hominē quē creaſti quem fraude ſubdola. Hoſtis expulit paradiſo / et captiuatum ſecū traxit ad tartara. Sāguine ꝓprio quē redemiſti deus. Illuc et ꝓuehis vnde pꝛius coꝛruit paradiſi gaudia. Iudex cum veneris iudicare ſeculum Da nobis q̄ſumꝰ ſempiterna gaudia in poloꝝ patria. In qua cantemus oēs allā. Scōm marcum. xvi.

IN illo tp̄e. Recūbentibꝰ vndeci diſcipulis apparuit illis ieſus: et expꝛobꝛauit icredulitatē illoꝛum et duriciā coꝛdis: qꝛ his q̄ viderant eū reſurrexiſſe a moꝛtuis nō crediderāt. Et dixit eis. Eūtes in mundū vniuerſū: pꝛedicate euāgeliū omni creature. Qui crediderit et baptizatus fuerit ſaluus erit Qui vero nō crediderit cōdēnabit̄ Signa aūt eos qui crediderint hec ſequētur. In noīe meo demonia eicient: līguis loquētur nouis ſerpētes tollent. Et ſi moꝛtiferū quid biberint nō eis nocebit. Sup egros manus īponent: et bene habebunt Et dominꝰ quidē ieſus poſtq̄ locutus eſt eis aſſumptus eſt in celū: et ſedet a dextris dei. Illi autē pꝛofecti pꝛedicauerunt vbiqꝫ domino cooperante et ſermonē confirmante ſequentibus ſignis. Credo. Off̄. Aſcendit deus in iubilatione et dominus in voce tube allā. Secreta.

SUſcipe dn̄e munera q̄ pꝛo filij tui gl̄oſa aſcenſione deferimus: et ꝯcede ꝓpiciꝰ vt ⁊ a p̄ſētibꝰ ꝑiculꝭ liberemur ⁊ ad vitā ꝑueniamus eternam. Per dn̄m. Prefatio. Qui poſt reſurrectionem. et Cōicantes. Cōmunio. Pſallite domino qui aſcendit ſuper celos celoꝝ ad oꝛientem. Alleluya. Poſtcōio.

PReſta nobis q̄s omp̄s et miſericoꝛs deꝰ: vt q̄ viſibilibꝰ miſterijs ſumenda percepimus: inuiſibili conſequamur effectu. Per dn̄m noſtrū. ¶ Feria ſexta. Offī. Uiri galilei. p̄ Oēs gētes plaudite manibus. Quotidie p oct. dicātur alternatim iſte due ſequentie.

SOnet vox fidelium alleluya. Chriſto regi ad gloꝛiam. Scādenti poſt victoꝛiā. Nam hoſte antiquo. Eius moꝛte victo. Clara ſuſceptus nube. Celos aſcēdit hodie Et quā captiuam ſub moꝛtis iugo hoſtis p̄ſſerat. Natura noſtra dei vnita verbo iam regnat. Patris ſedens ad dexterā. O q̄ mira dei pietas. Per quē noſtra ſic captiuitas Libertati redditur. O quāta ſumme maieſtatis miſeratio. Que noſtrum tali lenit doloꝛem ſolatio. Letentur āgeli inuenta et repoꝛtata oue cēteſima. Gaudet vnita dꝛagma dei ſapientie theſauro decima Gaudeat ergo die iſta homo tanta ſibi ī chꝛiſto iā data gloꝛia. Et terris adhuc fidelium turma militās laudū chꝛiſto ſoluat preconia. Poſcens vt iocunda ſaluatoꝛis viſio. Nobis vite huius facto termino. Chꝛiſti pꝛelarga donetur clemētia Laus cui ſit et gloꝛia. Sequentia.

LEtetur oꝛbis die iſta in qua noſtre cū carnis ſubſtantia xp̄s patris locat̄ ī dextera. Caſum hodie nr̄m xp̄i releuat aſcenſio. Et reparationis fit humane ꝯſummatio. Nā lapſum hominis miſerans dei clemētia. Natus de virgine fit homo mira potentia. Et quia non erat hoſtia que mūdi purgaret cri mina. Pꝛo nobꝭ moꝛitur celica ſic nobis reſerās limina. Et ſpoliatꝭ inferis die reſurrexit tercia. Cōfirmatiſq; diſcipulis ad celi ſublimia Videtibꝰ illis hodie noſtra regreditur cū carne. Ipſi laus ⁊ honoꝛ ī ſecula. Pꝛefatio Qui poſt reſur. ⁊ Cōicātes. ⁊c. ſicut ī die p̄ter Aſcē do. qđ tm̄ dr̄ ī dn̄ica īfra et ī die oct. Et ſi fiat ſeruitiū de feſto alicuius ſcti īfra oct. ſiue de cōmēoꝛat. dicet̄ p̄fatio. et Cōicantes. de aſceſ̄ ſicut dr̄ de feſtis ſctōꝝ īfra na. ſcꝫ p̄fatio et Cōmunicātes. de nat. ¶ Sabbato ad miſſam vt in die pꝛecedenti.

¶ Dn̄ica īfra octa. aſceſ̄. Officiū.

Exaudi domīe vocē meam qua clamaui ad te allā: alleluya: tibi dixit coꝛ meū q̄ſiui vultum tuū vultum tuū dn̄e req̄rā ne auertas faciē tuā a me allā allā. ꝟ. Dn̄s illuminatio mea: ⁊ ſalus mea quē timebo. Oꝛ.

Omnipotens ſempiterne deꝰ fac nos tibi ſemper et deuotā gerere volūtatē: et maieſtati tue ſincero coꝛde ſeruire. Per dn̄m noſtrū.

¶ Lectio ep̄le beati petri ap̄li. i. x.

Cariſſimi: Eſtote pꝛudentes ⁊ vigilate ī oꝛonibus. Ante oīa autem mutuā in vobiſmetipſis caritatem continuā habentes: qꝛ caritas operit multitudinē pctōꝝ. Hoſpitales īuicē ſine murmuratione. Vnuſq̄ſq; ſicut accepit gratiā ī alterutrū illā adminiſtrātes: ſicut boni diſpēſatoꝛes m̄tifoꝛmis gratie dei. Si q̄s loq̄t̄: quaſi ſermōes dei. Si q̄s miniſtrat tāq̄ ex virtute quam adminiſtrat deus: vt in omnibus honoꝛificet̄ deus. Per ieſū chꝛiſtū dn̄ꝫ noſtrum. Allā. ꝟ. Dn̄s in ſyna in ſctō aſcendens in altum captiuā duxit captiuitatē. Allā. ꝟ. Nō vos reliquā oꝛphanos vado et venio ad vos ⁊ gaudebit coꝛ veſtrū.

¶ Secundum iohānem. xv. ⁊. xvi.

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cū venerit paraclitus quē ego mittā vobis a patre ſpiritū v̄itatꝭ q̄ a p̄re ꝓcedit: ille teſtimoniū ꝑhibebit de me. Et vos teſtimoniū ꝑhibebitis qꝛ ab initio mecum eſtis. Hec locutꝰ ſū vobis vt nō ſcādalizemini. Abſq; ſinagogis facient vos. Sed venit hoꝛa: vt oīs q̄ interficit vos arbitret̄ obſequiū ſe pꝛeſtare deo. Et hec facient vobis qꝛ nō nouerūt patrē neq; me. Sed hec locutꝰ ſū vobis: vt cū venerit hoꝛa eoꝝ reminiſcamini qꝛ ego dixi vobis. Offerto. Lauda aīa mea dn̄ꝫ laudabo dn̄m ī vita mea pſallā deo meo q̄diu ero alleluya. Secre.

Sacrificia nos dn̄e immaculata purificent: et mentibus nr̄is ſuperne gratie dent vigoꝛem. Per do. Pꝛefatio. Qui poſt reſurrectionē. Cōio. Nō vos reliquā oꝛphanos: veniā ad vos iterū allā et gaudebit coꝛ veſtrū allā all. Poſtc.

Repleti dn̄e muneribꝰ ſacris da q̄s: vt ī grāꝝ actione ſemꝑ maneamꝰ. Per do. ¶ In oct. die aſcēſiōis. Offm̄. Viri galilei. ꝟ. Oēs gētes ⁊c. ſicut ī die p̄ter ep̄laꝫ ⁊ euāgeliū q̄ ſequunt̄. Ad epheſios. iiij.

Fratres: Vnicuiq; nr̄m data eſt grā: ſcđm menſurā donationis xp̄i. Pꝛopt̄ qđ dicit. Aſcendēs ī altū captiuā duxit captiuitatē: dedit dona hoībꝰ. Qđ autē aſcēdit q̄d eſt niſi qꝛ ⁊ deſcēdit pꝛimū ī inferioꝛes partes t̄re? Qui deſcēdit ipſe eſt ⁊ q̄ aſcēdit ſuꝑ oēs celos: vt adimpleret oīa. Et ipſe dedit quoſdā quidē ap̄los: quoſdā aūt ꝓphetas. Alios vero euāgeliſtas: alios aūt paſtoꝛes ⁊ doctoꝛes ad cōſūmationē ſanctoꝝ in opꝰ miniſterij in edificationē coꝛpis xp̄i: donec occurramꝰ oēs ī vnitatē fidei: ⁊ agnitio nis filij dei. In vir͂ ꝑfectū īmēſurā etatis plenitudinis xp̄i. Sequētia. Rex omꝑs. vt s̄. Scdm lucā. ix.

In illo tp̄e. Dixit ieſ9 diſcipulis ſuis. Ego mittā ꝓmiſſum p̄ris mei ī vos: vos aūt ſedete ī ciuitate quoadusq; induamini virtute ex alto. Eduxit aūt eos foras in bethaniā: ⁊ eleuatis manib9 ſuis bn̄dixit eis. Et factū eſt dū bn̄diceret eis: receſſit ab illis et ferebat̄ in celum. Et ipſi adorātes: regreſſi ſūt in hieruſalē cū gaudio magno. Et erāt ſemꝑ in tēplo: laudātes et bn̄dicētes deū. Credo. ¶ In vigilia pēthecoſtes oēs lec. legant̄ ad miſſam ſine titulo: et tractus cātent̄ eodē mō ſicut ī vigil. paſche a maioribus deſcēdēdo. Lect. i. Geñ. xxi.

Tentauit deus abrahā ⁊ dixit ad eū. Abrahā abraham. At ille reſpōdit. Aſſū. Ait illi. Tolle filiū tuū vnigenitū quem diligꝭ yſaac: ⁊ vade in terrā viſionis atq; offer eū ibi in olocauſtū ſuꝑ vnum mōtiū quē mōſtrauero tibi. Igit̄ abrahā de nocte conſurgēs ſtrauit aſinū ſuū ducēs ſecū duos iuuenes et yſaac filiū ſuū. Cūq; cōſcidiſſet ligna in olocauſtū: abijt ad locum quē preceperat ei deus. die autē tertio eleuatis oculis: vidit locū procul: dixitq; ad pueros ſuos. Expectate hic cū aſino: ego et puer illuc uſq; properātes poſtꝗ̄ adorauerimus: reuertemur ad vos. Tulit quoq; ligna olocauſti et īpoſuit ſuper yſaac filiū ſuū. Ipſe vero portauit in manibus ſuis ignē ⁊ gladiū. Cūq; duo pergerēt ſimul: dixit yſaac p̄ri ſuo. Pater mi? At ille reſpōdit. Quid vis fili mi? Ecce inquit ignis et ligna: vbi eſt victima olocauſti? Dixit abraham. Deus prouidebit ſibi victimā olocauſti fili mi. Pergebāt ergo pariter venerūtq; ad locū quem oſtēderat ei deus: ⁊ ī quo edificauit altare et deſuper ligna cōpoſuit. Cūq; colligaſſet yſaac filium ſuū: poſuit eum ī altari/ ſuper ſtruē lignoꝝ. Extendit q; manum et arripuit gladiū vt immolaret filium ſuū. Et ecce āgelus dn̄i de celo clamauit dicens. Abraham abraham. Qui reſpondit. Aſſum. Dixitq; ei. Ne extēdas manū tuā ſuꝑ puerum neq; facias illi quicꝗ̄. Nunc cognoui ꝙ timeas deum: et non peperciſti propter me vnigenito filio tuo. Leuauit abraham oculos ſuos: viditq; poſt tergū arietē īter vepres herentem cornib9: quē aſſumens obtulit olocauſtū pro filio. Appellauitq; nomen loci illi9: dn̄s videt. Vnde vſq; hodie dicitur in mōte dn̄s videbit. Vocauit aūt angelus dn̄i abrahā ſecūdo de celo dicēs. Per memetipſum iuraui dicit dn̄s: q2 feciſti rē hāc ⁊ nō peperciſti filio tuo vnigenito ꝓpter me: ⁊ benedicā tibi/ et multiplicabo ſemen tuū ſicut ſtellas celi/ et ſicut arenā que eſt in littore maris. Poſſidebitq; ſemen tuum portas inimicoꝝ ſuoꝝ: et benedicentur ī ſemine tuo oēs gentes terre: quia obediſti voci mee. Reuerſuſq; eſt abraham ad pueros ſuos abierūtq; berſabee ſimul: et habitauit ibi. Oratio.

Deus qui ī abrahe famuli tui opere humano generi obedientie exēpla ꝓbuiſti: cōcede nobis et nr̄e volūtatis prauitatē frāgere et tuoꝝ preceptoꝝ rectitudinē ī oībus adimplere. Per dn̄m noſtrum

Lectio ſecūda. Factū eſt in vigilia matutina. et cetera vt ī vigilia paſche. Tractus. Cantate. Oratio.

Deus qui nobis per prophetarum ora precepiſti temporalia relinquere/ atq; ad eterna feſtinare: da famulis tuis vt q̄ a te iuſ=

ſa cognouimus: ĩplere celeſti inſpiratione valeamus. Per dñm nr̃m. Lectio tertia. Apprehẽdẽt ſeptem mulieres. ⁊ cetera vt in vigilia paſche. Tractus. Vinea ſctã. Oratio.

Deus qui nos ad celebrandũ hãc feſtiuitatem vtriuſqꝫ teſtamenti paginis imbuiſti: da nobis ĩtelligere miſericordiam tuam vt ex perceptiõe preſentium munerũ: firma ſit expectatio futurorũ. Per do. Lectio. iiij. Scripſit moyſes cãti. Tractꝰ. Attẽde celũ. Or.

Deus incõmutabilis virtus et lumen eternum: reſpice ꝓpicius ad totiꝰ eccleſie mirabile ſacramẽtũ: ⁊ da famulis tuis vt hoc qđ deuote agimꝰ etiã rectitudine vite teneamꝰ. Per. Lec. v. baruch. iij.

Audi iſrael mãdata vite: auribus ꝑcipe vt ſcias prudentiã. Quid eſt iſrael ꝙ i terra inimicoꝝ es? Inueteraſti ĩ tra aliena coinquinatus es cũ mortuis deputatus es cũ his q̃ in inferno ſunt dereliq̃ſti fontẽ ſapiẽtie. Nã ſi ĩ via dei ambulaſſes: habitaſſes vtiqꝫ in pace ſup terrã. Diſce vbi ſit ſapiẽtia vbi ſit virtꝰ/ vbi ſit prudẽtia vt ſcias ſimul vbi ſit lõgiturnitas vite ⁊ victꝰ vbi ſit lumen oculoꝝ ⁊ pax. Quis ĩuenit locũ eiꝰ ⁊ q̃s ĩtrouit ĩ theſauros eiꝰ? Ubi ſunt prĩcipes gentiũ: et q̃ dominant̃ ſup beſtias que ſunt in terra? Qui ĩ auibꝰ celi ludũt qui argentũ theſaurizant et aurũ in quo cõfidũt hoĩes et nõ eſt finis poſſeſſionis eoꝝ. Qui argẽtũ fabricãt et ſolliciti ſũt nec eſt inuẽtio operũ illoꝝ. Et tamẽ exterminati ſũt ⁊ ad ĩferos deſcẽderũt: ⁊ alij ĩ locũ illoꝝ ſurrexerũt. Iuuenes viderũt lumẽ et habitauerũt ſup terram. Viã aũt diſcipline neſcierũt: neqꝫ ĩtellexerũt ſemitas eiꝰ neqꝫ ſuſceperũt eã filij eoꝝ: a facie eoꝝ lõge facta eſt. Non eſt audita ĩ chanaã: neqꝫ viſa eſt in themã. Filij quoqꝫ agar q̃ exquiſierũt prudẽtiã q̃ de terra eſt negociatores terre theman ⁊ fabulatores et exq̃ſitores prudẽtie et intelligẽtie. Viã aũt ſapiẽtie neſcierunt: neqꝫ meminerunt ſemitarũ eiꝰ. O iſrael ꝙ̃ magna eſt domꝰ dei: et ingẽs locꝰ poſſeſſiõis eius. Magnꝰ eſt ⁊ nõ habet ꝯſummationẽ: excelſus et imẽſꝰ. Ibi fuerũt gigãtes noiati illi q̃ ab initio fuerũt ſtatura magna ſciẽtes bellũ. Non hos elegit dñs neqꝫ viã diſcipline ĩuenerũt: ꝓpterea perierũt. Et qm̃ nõ habuerunt ſapientiã: ĩterierũt ꝓpter ſuã inſipientiã. Quis aſcendit in celũ ⁊ accepit eã et deduxit de nubibꝰ? Quis trãſfretauit mare/ et ĩuenit eã: ⁊ attulit eã ſup aurum electum? Nõ eſt qui ſciat viam eiꝰ neqꝫ qui excogitet ſemitas eiꝰ. Sꝫ qui ſcit vniuerſa nouit illã et adinuenit eam prudentia ſua. Qui perfecit terrã in ſempiterno tẽpore: et adimpleuit eã pecudibꝰ. Qui emittit lucẽ et vadit: vocauit eã ⁊ obaudiuit illi in tremore. Stelle aũt dederunt lumen in cuſtodijs ſuis ⁊ letate ſunt. Vocate ſunt et dixerunt Aſſumus. Et luxerũt ei cũ iocunditate qui fecit illas. Hic eſt deus noſter et nõ eſtimabit̃ alius ad illum. Hic adiuenit omnẽ viã diſcipline et dedit illã iacob puero ſuo et iſrael dilecto ſuo. Poſt hec ſuper terrã viſus eſt: et cũ hoĩbus conuerſatꝰ eſt. Tractus. Sicut ceruꝰ. Oratio.

Concede q̃s oĩps deꝰ: vt q̃ ſolẽnitatẽ doni ſpũs ſãcti colimus: celeſtibꝰ deſiderijs accẽſi fontẽ vite ſitiamꝰ: dñm nr̃m ieſũ xp̃m filiũ tuũ. Qui te. vi. In vni. eiuſdẽ. Sequãt̃ letanie ⁊c. ſicut ĩ ſabbato paſche notant̃: ſcꝫ ad fõtes bñdicẽdos. Finita qꝫ letania poſt bñdictiõ nẽ tõtis ſicut ĩ vigilia paſche ordĩatũ eſt. q̃ pceſt choro id eſt rector alta voce ĩcipiat. Kyrieleyſon feſtiue: cũ nota de Rex virginũ. ¶ Interĩ ſacerdos cũ miniſtris feſtiue paratis ĩtroeat ad altare: factaq; cõfeſſiõe & dictis. kyrieleyſon ĩcipiat. Glĩa in excelſis cũ nota de ãgelis: & pulſetur claſſicum dum canitur. Oro.

Preſta queſumus omnipotẽs deus: vt claritatis tue ſuper nos ſplẽdor effulgeat & lux tue lucʒ corda eorũ qui per gratiã tuã renati ſunt ſcti ſpũs illuſtratione cõfirmet. Per do. In vni. eiuſd. Nulla memoria. Lctõ actuũ apoſtol. xix.

In diebꝰ illis. Factũ eſt cũ appollo eſſet corinthi et paulus peragratis ſuperioribꝰ partibꝰ veniret epheſũ: & ĩueniret quoſdã diſcipulos: dixit ad eos. Si ſpm̃ ſctm̃ accepiſtis credẽtes? At illi dixerũt ad eũ. Sed neq; ſi ſpũs ſctũs eſt audiuimus. Ille ergo ait. In quo ergo baptizati eſtis? Qui dixerunt. In iohãnis baptiſmate. Dixit aũt paulꝰ. Iohãnes baptizauit baptiſmo penitẽtie pplm: dicẽs ĩ eũ q̃ vẽturus eſſet poſt eũ vt crederent: hoc aũt eſt ĩ ieſũ. His auditis baptizati ſunt ĩ nõie dñi ieſu Et cũ ĩpoſuiſſet illis manꝰ paulꝰ: venit ſpũs ſanctus ſuper eos et loquebantur linguis et prophetabãt. Erãt aũt oẽs viri: fere duodecim. Introgreſſus autẽ ſynagogã cum fiducia loquebatur: per tres menſes diſputãs et ſuadens: de regno dei. Alleluya. ℣. Cõfitemini domino qm̃ bonꝰ quoniã in ſeculum mĩa eiꝰ. Repetatur. Alleluya poſt verſum. Tractus.

Laudate dñm oẽs gẽtes: & collaudate eum oẽs populi. ℣. Quoniã confirmata eſt ſuper nos mĩa eiꝰ et veritas dñi manet ĩ eternum. ¶ Secũdum iohannẽ. xiiii.

In illo tẽpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si diligitis me mãdata mea ſeruate. Et ego rogabo patrẽ: & aliũ paraclitũ dabit vobis vt maneat vobiſcũ ineternum ſpm̃ veritatis quẽ mundus nõ poteſt accipere q2 nõ videt eũ nec ſcit eũ. Vos autẽ cognoſcetis eũ: quia apud vos manebit: & in vobis erit Nõ relinquã vos orphanos: veniã ad vos. Adhuc modicũ: & mũdꝰ me iã nõ videt. Vos aũt videtis me: q2 ego viuo: & vos viuetʒ. In illa die vos cognoſcetis q2 ego ĩ patre meo et vos in me et ego ĩ vobis. Qui habet mãdata mea & ſeruat ea: ille ẽ q̃ diligit me. Qui aũt diligit me: diligetur a patre meo. Et ego diligam eum: et manifeſtabo ei meipſum. Offer. ¶ Emitte ſpm̃ tuũ et creabunt et renouabis faciẽ terre ſit gloria domini ĩ ſecula alleluya. Secreta.

Munera q̃s dñe oblata ſanctifica: et corda noſtra ſancti ſpiritus illuſtratione emũda. Per dominũ In vnitate eiuſdẽ. Nõ dicat prefatio niſi cõis. Infra ac. ¶ Cõicãtes et diẽ ſacratiſſimũ pẽthecoſtes preueniẽtes. Hanc igitur. & Agnꝰ dei. & Pax dñi dicetur. Cõio. Ultimo feſtiuitatis die dicebat ieſꝰ qui in me credit flumina de ventre eiꝰ fluent aque viue hoc autẽ dixit de ſpiritu quẽ accepturi erant credentes in eum alleluya allã. Poſtcõio.

Sancti ſpiritus dñe corda noſtra mundet infuſio: et ſui roris intima aſperſiõe fecundet. Per dñm noſtrum. In vnitate eiuſdem

¶ In die ſctõ penthecoſtes. Offm̃.

Spiritꝰ dñi repleuit orbem terrarum alleluya: et hoc quod continet omnia ſcientiam habet vocis alleluya alleluya alleluya. Ps. ¶ Exurgat deꝰ et diſſipent inimici eius: et fugiãt qui oderũt eum a facie eius.. Oro.

Deus q̇ hodierna die corda fideliū ſancti ſpiritus illuſtratione docuiſti da nobis in eodē ſpiritu recta ſapere: et de eiꝰ ſemꝑ cōſolatione gaudere. Per dñm nr̄m. In vnitate eiuſdē. Lec. actuū apo. ii

In diebꝰ illis. Dū cōplerētur dies penthecoſtes: erant oēs diſcipuli pariter ī eodē loco. Et factus eſt repēte de celo ſonus tāq̄ aduenientis ſp̄s vehemētis: ⁊ repleuit totā domū: vbi erant ſedentes. Et apparuerūt illis diſpertite lingue tanq̄ ignis ſeditq; ſupra ſingulos eorꝝ: ⁊ repleti ſunt oēs ſpiritu ſctō: ⁊ ceperūt loq̄ varijs linguis prout ſpiritus ſanctꝰ dabat eloqui illis. Erant aūt in hieruſalē habitātes iudei viri religioſi: ex oī natione q̄ ſub celo eſt. Facta aūt hac voce conuenit multitudo ⁊ mēte cōfuſa eſt: qm̄ audiebat vnuſq̄ſq; linguā ſuā illos loquētes. Stupebāt aūt oēs: et mirabantur dicētes. Nōne ecce oēs iſti qui loquuntur galilei ſunt. Et quomodo nos audiuimꝰ vnuſq̄ſq; linguā noſtrā ī qua nati ſumꝰ Parthi ⁊ medi et elamite: ⁊ q̄ habitāt meſopotamiā iudeā et capadociā pōtū et aſiā: frigiā et pāphiliā: egiptū ⁊ partes libie q̄ eſt circa cirenē: et aduene romani iudei quoq; ⁊ proſeliti: cretes et arabes. Audiuimus eos loquētes noſtris linguis: magnalia dei. Allā. ℣. Emitte ſp̄m tuū et creabunt̄ ⁊ renouabis faciē terre. Allā. ℣. Paraclitꝰ ſp̄us ſctūs quē mittet pat̄ ī noīe meo: ille vos docebit omnē veritatē. Sequētia.

Sancti ſp̄us adſit nobis gratia Que corda noſtra ſibi faciat habitacula. Expulſis inde cunctis vicijs ſpiritalibꝰ. Sp̄us alme illuſtrator hoīm. Horridas nr̄e mētis purga tenebras. Amator ſctē ſenſatorū ſemꝑ cogitatuū. Infunde vnctionē tuā clemēs nr̄is ſēſibꝰ. Tu purificator oīū flagitiorꝝ ſp̄us. Purifica nr̄i oculū īterioris hoīs. Ut videri ſupremꝰ genitor poſſit a nobis. Mūdi cordis quē ſoli cernere poſſūt oculi. Prophetas tu īſpiraſti vt p̄conia xp̄i p̄cinuiſſēt īclita. Apoſtolos cōfortaſti vt tropheū xp̄i per totū mundū veherent. Qm̄ machinā ꝑ verbū ſuū fecit deꝰ: celi terre mariū. Tu ſup aquas foturus eas numē tuū expandiſti ſp̄us. Tu aīabꝰ viuificandis aquas fecundas. Tu aſpirādo das ſpiritales eſſe hoīes. Tu diuiſū per linguas mūdum et ritus adunaſti dñe. Idolatras ad cultum dei reuocas magiſtrorꝝ optime. Ergo nos ſupplicātes tibi exaudi ꝓpiciꝰ ſācte ſp̄us. Sine quo preces oēs caſſe credūtur et īdigne dei auribus. Tu q̇ olim ſeculorū ſanctos. Tui noīs docuiſti īſtīctu amplectēdo ſpiritus. Ipſe hodie apoſtolos xp̄i. Donans munere inſolito: ⁊ cūctis inaudito ſeculis. Hūc diē glīoſū feciſti. Scdꝫ iohan. xiiij.

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si q̄s diligit me: ſermonem meū ſeruabit. Et pater meꝰ diliget eū: ⁊ ad eū veniemꝰ: et manſionē apud eū faciemꝰ. Qui nō diligit me: ſermones meos non ſeruat. Et ſermonē quē audiſtꝫ nō eſt meꝰ ſꝫ eiꝰ q̇ miſit me p̄ris. Hec locutus ſum vobis: apud vos manens. Paraclitꝰ aūt ſp̄us ſanctꝰ quē mittet pat̄ ī noīe meo: ille docebit vos oīa ⁊ ſuggeret vobis oīa quecunq; dixero vobis. Pacē relinquo vobis pacē meā do vobis. Nō quomodo mūdꝰ dat: ego do vobis. Nō turbetur cor veſtrū neq; formidet. Audiſtis qꝛ ego dixi vobis vado ⁊ venio ad vos. Si diligeretis me gauderetis vtiq;: qꝛ vado ad patrē qꝛ p̄r ma ſoꝛ me eſt. Et nūc dixi vobꝫ priuſꝗ̄ fiat: vt cū factū fuerit credatiſ. Iā non multa loquar vobiſcū. Venit princeps mūdi huius ⁊ ī me non habet quicꝗ̄. Sꝫ vt cognoſcat mūdꝰ q̄ꝛ diligo patrē ⁊ ſicut mādatū dedit michi pr̄ ſic facio. Credo. Offer. Cōfirma hoc deꝰ qd̄ operatꝰ es ī nobꝫ a tēplo tuo qd̄ eſt ī hierlm̄ tibi offerent reges munera allā. Secreta.

Munera q̄s domine oblata ſanctifica: ⁊ coꝛda noſtra ſpiritus ſācti illuſtratione emūda. Per dn̄m. In vnitate eiuſd. Prefa. Qui aſcēdēs ſup oīs celos. Cōmunicātes et diē ſacratiſſimā pēthecoſtes celebrātes. Hāc igit̄. Cōmunicātes. Hāc igit̄. vſꝗ ad feſtū ſācte trinitatis dicāt̄ etiā ſi dicat̄ de feſto alicuius ſcti. ſiue de cōmemoratiōe. Cōmunio. Factus eſt repente de celo ſonus aduenientis ſpiritus vehementis vbi erant ſedentes allā. ⁊ repleti ſūt oēs ſpū ſctō loquētes magnalia dei allā allā. Poſtcōio.

Sancti ſpūs dn̄e coꝛda noſtra mūdet infuſio: et ſui roꝛis intima aſꝑſiōe fecūdet. Per d̄. In vnitate eiuſd. ¶ Feria ſecūda. Offm̄.

Cibauit eos ex adipe frumēti alleluya: et de petra melle ſaturauit eos allā allā alleluya. Ps. Exultate deo adiutoꝛi nr̄o: iubilate deo iacob. Or.

Deus qui apoſtolis tuis ſanctū dediſti ſpiritū cōcede plebi tue pie petitionis effectū vt quibus dediſti fidem largiaris et pacē. Per d̄. In vnitate eiuſ. Le. ac. ap. x

In diebꝰ illis. Aperiēs petrꝰ os ſuum dixit. Viri fratres ⁊ pr̄es: nobis p̄cepit dn̄s p̄dicare populo et teſtificari: q̄ꝛ ipſe eſt q̄ cōſtitutꝰ ē a deo iudex viuoꝝ ⁊ moꝛtuoꝝ. Huic oēs ꝓphete teſtimoniū perhibēt remiſſionē peccoꝝ accipere ꝑ nomē eiꝰ oēs q̄ credūt in eū. Adhuc loquēte petro vba hec cecidit ſpiritꝰ ſctūs ſup oēs q̄ audiebāt verbū. Et obſtupuerūt ex circūciſiōe fideles q̄ venerāt cū petro q̄ꝛ ⁊ ī nationes grā ſpūs ſcti effuſa eſt. Audiebāt eñ illos loquētes līguis ⁊ magnificātes deū. Tūc reſpōdit petrꝰ. Nūqd aquā quis pꝛohibere poteſt: vt nō baptizētur hi qui ſpm̄ ſctm̄ acceperūt ſicut ⁊ nos? Et iuſſit eos baptizari: ī noīe dn̄i noſtri ieſu chꝛiſti. Allā. Vꝰ. Emitte ſpiritum tuum et creabuntur et renouabis faciē terre. Allā. Vꝰ. Veni ſancte ſpiritus reple tuoꝛum coꝛda fideliū et tui amoꝛis ī eis ignē accēde. Sequētia

Alma choꝛus dn̄i: nunc pangat noīa ſummi. Meſſias ſoter emanuel ſabbaoth adonay. Eſt vnigenitꝰ via vita manus omouſion. Principiū pꝛimogenitꝰ ſapiētia virtꝰ. Alpha caput finiſꝗ ſimul vocitat̄ ⁊ eſt oo. Fons ⁊ oꝛigo boni paraclitꝰ ac mediatoꝛ Agnus ouis vitulꝰ ſerpēs aries leo vermis. Os verbū ſplēdoꝛ ſol glīa lux ⁊ ymago Panis floſ vitis mons ianua petra lapiſꝗ. Angelus et ſponſus paſtoꝛꝗ ꝓpheta ſacerdos. Athanathos chyꝛios theos pāton craton ⁊ yſos. Saluificet nos ſit cui ſecla ꝑ oīa doxa. ¶ Secundū iohānē. iii.

In illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Sic deꝰ dilexit mundū vt filiū ſuū vnigenitū daret vt oīs q̄ credit ī ipſū nō pereat ſed habeat vitā eternā. Nō eñ miſit deꝰ filiū ſuū ī mūdū vt iudicet mūdū: ſed vt ſaluet̄ mūdꝰ ꝑ ipſū. Qui credit ī eū nō iudicabit̄. Qui aūt non credit iā iudicatꝰ eſt: q̄ꝛ nō credit ī noīe vnigeniti filij dei. Hoc eſt aūt iudiciū: q̄ꝛ lux venit ī mūdū: ⁊ dilexerūt homines magis tenebꝛas q̄ lucē. Erāt eñ eoꝝ mala opera. Oīs enĩ qui male agit: odit lucem. Et nõ venit ad lucẽ: vt nõ arguantur opera eiꝰ. Qui autẽ facit veritatẽ venit ad lucem vt manifeſtentur opera eius qꝛ ĩ deo ſunt facta. Offertorium. Intonuit de celo dominꝰ ⁊ altiſſimus dedit vocẽ ſuã ⁊ apparuerũt fõtes aquaꝝ allã. Secreta.

PRopicius domine queſumꝰ hec dona ſanctifica: ⁊ hoſtie ſpiritalis oblatione ſuſcepta: noſmetipſos tibi perfice munus eternum. Per d. Cõmunio. Spũs ſanctus docebit vos alleluya: q̃cunqꝫ dixero vobis allã allã. Poſtcõio.

ADeſto dñe q̃s populo tuo: et quem myſteriis celeſtibꝰ imbuiſti: ab hoſtium furore defẽde Per dñm. ¶ Feria tercia. Officiũ

ACcipite iocũditatem glorie vr̃e allã: gratias agẽtes deo allã qui vos ad celeſtia regna vocauit: allã alleluya alleluya. Ps. Attẽde popule meus legem meam ĩclinate aurẽ veſtram in verba oris mei. Oratio

ASſit nobis domĩe q̃s virtus ſpiritus ſcti que et corda noſtra clementer expurget: ⁊ ab oĩbꝰ tueat̃ aduerſis. Per do. In vnitate eiuſd. ¶ Lec. actuũ apl'oꝝ. viij.

IN diebus illis. Cũ audiſſent apli q erant hieroſolimis qꝛ recepit ſamaria verbũ dei: miſerũt ad eos petrũ ⁊ iohannẽ: Qui cũ veniſſẽt orauerũt ꝓ ipis vt acciperẽt ſpm̃ ſctm̃. Nõdũ enĩ ĩ quẽq̃ illorũ venerat: ſꝫ baptizati tãtũ erat ĩ nomine dñi ieſu. Tunc imponebant manꝰ ſup illos: ⁊ accipiebant ſpiritũ ſctm̃. Allã. V. Emitte. Allã. V. Spiritus ſanctus ꝓcedens a throno apoſtolorũ pectora inuiſibili hodie pluſtrauit potẽtia. Sequẽtia.

LAudes deo deuotas dulci voces ac ſonora. Plebs exultet catholica. Spũs ſancti gr̃a. Apl'is die hodierna. In igneis linguꝫ ĩfuſa. Paracliti p̃ſẽtia. Emundet nos a pctĩ macula. Pura ſibi aptãs habitacula. Cariſmatũ ⁊ munera Pectoribꝰ nr̃is pius ĩfũdat. Vita nr̃a ei vt ꝯplaceat. Per ſcl'oꝝ ſcl'a. Conclamemꝰ allã. Sit deo laus poteſtas virtꝰ honor ⁊ glĩa. ¶ Fer. iiij. ſeq̃ Veni ſctẽ ſpiritꝰ vt infra primo ſabbato. ¶ Scdm iohannẽ. x.

IN illo tpe. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Amen amen dico vobis: q non intrat per hoſtiũ ĩ ouile ouiũ ſed aſcẽdit aliũde ille fur eſt ⁊ latro. Qui autẽ intrat ꝑ hoſtiũ: paſtor eſt ouiũ. Huic hoſtiariꝰ apit: ⁊ oues vocẽ eiꝰ audiũt. Et proprias oues vocat noĩatim et educit eas. Et cũ ꝓprias oues emiſerit ãte eas vadit ⁊ oues illũ ſequũtur qꝛ ſciũt vocẽ eiꝰ. Alienũ nõ ſequũtur ſed fugiunt ab eo: qꝛ non nouerunt vocẽ alienoꝝ. Hoc ꝓuerbiũ dixit eis ieſus. Illi aũt nõ cognouerũt: quid loqueretur eis. Dixit ergo eis iterꝝ ieſꝰ. Amen amen dico vobis qꝛ ego ſũ hoſtiũ ouiũ. Oẽs quotquot venerũt fures ſũt ⁊ latrones ſed non audierũt eos oues. Ego ſũ hoſtiũ: Per me ſi quis ĩtroierit ſaluabit̃: ⁊ ingrediet̃: ⁊ egrediet̃ et paſcua ĩueniet. Fur non venit niſi vt furetur et mactet et perdat. Ego veni vt vitam habeant: et habundantius habeant. Offertoriũ. Portas celi aperuit dominus et pluit illis manna vt ederent: panem celi dedit eis panem angelorum manducauit homo alleluya. Secreta.

PUrificet nos domine q̃s muneris preſentis oblatio et dignos ſacra participatione perficiat. Cõmunio. Spiritus qui a patre procedit alleluya ille me clarificabit alleluya allã. Poſtcõio.

Mentes noſtras q̄s dñe ſpiritus ſctꝰ diuinis reparet ſacramētis q: ipſe eſt remiſſio omniū peccatoꝝ. Per d. In vnitate eiꝰ dē.

¶Feria quarta. Officium.

Deus dū egredereris corā populo tuo alleluya itē faciēs eis alleluya: habitās i illis alla alla. ps. Exurgat deꝰ ⁊ diſſipēt inimici eiꝰ ⁊ fugiāt q̄ oderūt eū a facie eiꝰ. Glīa i excelſis deo, ꝑmiſſo tm̄. Oremꝰ. Oratio.

Mentes noſtras q̄ſumus domine paraclitus qui a te procedit illuminet: et inducat i omnē ſicut tuꝰ promiſit filius veritatē. Qui tecū viuit ⁊ regnat. In vnitate eiuſdē. ¶Lectio libri ſapiētie. i.

In diebꝰ illis. Dixit ſalomon filijs iſrl̄. Diligite iuſticiā q̄ iudicatis terrā. Sētite de dño i bonitate: ⁊ i ſīplicitate cordis q̄rite illū. Qm̄ inuenitur ab his q̄ nō tētāt illū: apparet aūt eis q̄ fidē habent i illū. Peruerſe enī cogitatiōes ſeparāt a deo ꝓbata aūt virtus corripit inſipiētes. Qm̄ i maliuolā aīam nō itrabit ſapiētia: nec habitabit i corpore ſubdito pctīs. Scūs enī ſpūs diſcipline effugiet fictū ⁊ auferet ſe a cogitatiōibꝰ q̄ ſūt ſine itellectu ⁊ corripiet a ſuperueniēte iniq̄tate Benignꝰ eſt eī ſpiritꝰ ſapiētie ⁊ non liberabit maledictū a labijs ſuis: qm̄ renū illiꝰ teſtis eſt deus ⁊ cordis eiꝰ ſcrutator eſt verꝰ: ⁊ lingue illiꝰ auditor. Qm̄ ſpūs dñi repleuit orbē terrarū: ⁊ hoc quod cōtinet oīa ſciētiā habet vocis. Alla. v. Emitte, nō repetat Alla, ſed ſequat. Dñs vobiſcū. Oremꝰ. Ora.

Concede queſumus omp̄s deus: vt qui ſolennitatē doni ſancti ſpūs colimus: celeſtibus deſiderijs accenſi fontē vite ſitiamꝰ: dñm noſtrū ieſum chriſtum filium tuū. Qui tecū viuit. In vni. eiuſdē.

¶Lectio actuum apoſtolorum. ij.

In diebꝰ illis. Stās petrꝰ cū vndecim eleuauit vocē ſuam ⁊ locutꝰ eſt eis. Viri iudei ⁊ qui habitatꝭ hieruſalē vniuerſi hoc vobꝭ notū ſit: et auribꝰ percipite verba mea. Nō eī ſicut vos eſtimatis hi ebrij ſunt cum ſit hora diei tcia: ſꝫ hoc eſt quod dictū eſt per prophetā iohel. Et erit in nouiſſimis diebꝰ: dicit dñs: effundā de ſpiritu meo ſuper omnē carnē: ⁊ ꝓphetabūt filij veſtri et filie veſtre. Iuuenes vrī viſiones videbūt et ſeniores veſtri ſomnia ſomniabūt. Et quidem ſuper ſeruos meos et ācillas meas in diebus illis: effundā de ſpū meo: et prophetabunt. Et dabo prodigia in celo ſurſum ⁊ ſigna in terra deorſum: ſanguinē et ignē et vaporem fumi. Sol cōuertetur i tenebras et luna in ſanguinē anteq̄ veniat dies dñi magnus et manifeſtus. Et erit omnis quicūq; inuocauerit nomen dñi: ſaluꝰ erit. Allā. v. Factus eſt repente de celo ſonus aduenientꝭ ſpiritus vehementis. Sequentia.

Reſonet ſacrata iā turma diua ſymphonia. Repleta gaudia promiſſa e celo reddita In vnū congregata apl'oꝝ phalanx p̄clara expectās munera. Repente vox diuina paraclitū nūciat decorās ſanctoꝝ viſcera. Fantur oī lingua: nō nulla myſteria deiq; magnalia. Cātica diuina nō ceſſant reboare: eiꝰ quoq; caterua. O deus oīs aruī: te laudāt ſol ⁊ luna cōcrepat vſia cūcta celica: ⁊ profunda flumina. Te pſallat tellꝰ alma ſydera cūcta clara iubilat adornat amat redempta oīs quoq; aīa. Stupēs iudea hec inquit exectrādo ꝑcio vino iſta ē repleta: muſtiq; crapula: bacho plenos reputat repletos grā. Sumens hec petrꝰ diuina myſteria: ſuperat obdurata corda illa ⁊ fore affirmat vaticinia iohelis de hoc ꝑdicta. Quās ala nunc nr̄a voat carmina: deuota quo ſuſcipiat celeſtia habitacula. Pangat oīs corda nr̄a ꝓconia tua vt ſēp pia ꝑcipiat cariſmata. Omnē hāc merā ſuſcipe melodiā: vt q̄amꝰ ſcādere luciflua ⁊ tua celſa et decora vranica. Dudū ſacrata ibuiſti pectora: nūc nos reple lumīe polorū ne gaudia cedas ꝑpetua atq̄ regna. Te decet laus per tēpora: et gloria ſyderea o ſanctū neuma. Tu animas ⁊ corpora noſtra xp̄e poſſideas ī ſempiterna doxa. ¶ Fer. v. Sequētia. Alma chorꝰ vt ſ. fer. ij.

¶ Secundum iohannem. vi.

IN illo tp̄e. Dixit ieſꝰ turbis iudeorū. Nemo poteſt venire ad me niſi pr̄ q̄ miſit me traxerit eū. Et ego reſuſcitabo eū: ī nouiſſimo die. Eſt ſcriptū ī prophetis. Erunt oēs docibiles dei. Oīs q̄ audiuit a patre ⁊ didicit: venit ad me. Nō q꞉ patrē vidit quiſq̄: niſi is q̄ eſt a deo hic videt patrem. Amen amē dico vobis: qui credit ī me habet vitam eternā. Ego ſū panis vite. Patres veſtri mādūcauerunt manna in deſerto ⁊ mortui ſūt. Hic eſt panis de celo deſcēdēs: vt ſi quis ex ipſo mādūcauerit: nō moriatur. Ego ſum panis viuus: q̄ de celo deſcēdi. Si quis manducauerit ex hoc pane viuet ieternum. Et panis quem ego dabo caro mea eſt: pro mundi vita. Offertoriū. In die ſolennitatis veſtre dicit dominus inducam vos ī terrā fluētē lac et mel alla. Secreta.

SUſcipe q̄s dn̄e munus oblatum et dignāter operare: vt q̄d myſterijs agimꝰ pijs affectibꝰ celebremꝰ. Per. Prefa. Qui aſcēdēs. Cōicātes. Cōio. Pacē meā do vobꝫ al. pacē relinquo vobꝫ al. al. Poſtcō.

SUmentes dn̄e celeſtia ſacramenta q̄s clemētiā tuam: vt quod tp̄aliter gerimꝰ eternis gaudijs cōſequamur. Per d̄. ¶ Fer. v. Officiū Spiritus dn̄i. vt in prima die. Et notandū ꝙ in his tribꝰ diebꝰ: ſcilꝫ. feria quīta. vi. ⁊ ſabbato officiū āte. Glīa pr̄i. repetat. Or.

PReſta q̄s omp̄s ⁊ miſericors deus: vt ſanctus ſpiritus adueniēs tēplū nos glorie ſue dignāter īhabitādo perficiat. Per d̄. In vnitate eiꝰ d̄. Le. actuū apoſtoꝝ. viij.

IN diebꝰ illis. Philippus deſcēdēs in ciuitatē ſamarie: ꝑdicabat illis xp̄m. Intēdebant aūt turbe his que a philippo dicebant vnanimiter audientes ⁊ videntes ſigna q̄ faciebat. Multi eni eorū q̄ habebant ſpiritus immundos: clamātes voce magna exibāt. Multi aūt paralitici ⁊ claudi curati ſunt. Factum eſt ergo magnum gaudium in illa ciuitate. Alla. V. Emitte. Alla. V. Spiritus paraclitꝰ. Seq̄.

LAus iocunda lux inſignis: qua de throno miſſꝰ ignis ī xp̄i diſcipl'os. Corda replet līguas ditat ad ꝯcordes nos inuitat ligue cordis modulos. Xp̄s miſit q̄d ꝓmiſit pignꝰ ſpōſe quā reuiſit die quinquageſima. Poſt dulcorē melleum petra fudit oleū petra iam firmiſſima. In tabellis ſaxeis: nō ī līguis igneis lex de mōte ppl'o. Paucis cordis nouitas ⁊ līguaꝝ vnitas dat ī cenaculo. O q̄ felix q̄ feſtiua dies ī qua primitiua fūdat eccleſia. Viue ſūt primitie naſcētis eccl'e tria primum milia. Panes legis ꝑmitiui ſub vna ſūt adoptiui fide duo ppl'i. De duobꝰ īteriecit ſicq̄ duo vnū fecit lapꝭ caput āguli. Vtres noui nō vetuſti ſunt capaces noui muſti. Vaſa parat vidua. Dat liquorē heliſeꝰ nobis ſacrū rorē deꝰ ſi corda ſūt cō grus. Non hoc muſto vel liquoꝛe: non hoc digni ſumus coꝛe ſi diſcoꝛdes moꝛibꝰ. In obſcuris ⁊ diuiſis non poteſt hec paracliſis habitare coꝛdibus. ¶ Secũdum lucam. ix.

In illo tẽpe. Cõuocatis ieſus duodecim apoſtolis: dedit illis ṽtutẽ ⁊ poteſtatẽ ſup oĩa demonia ⁊ vt languoꝛes curarẽt. Et miſit illos p̃dicare regnũ dei ⁊ ſanare īfirmos. Et ait ad illos. Nichil tuleritis in via: neq3 virgã neq3 perã neq3 panem neq3 pecuniã: neq3 duas tunicas habeatis. Et ĩ quacũq3 domũ intraueritis: ibi manete ⁊ ĩde ne exeatis. Et quicũq3 nõ receperit vos exeũtes de ciuitate illa etiã puluerem pedũ veſtroꝛum excutite in teſtimoniũ ſupꝛa illos. Egreſſi autẽ circuibãt per caſtella euãgelizantes: et curãtes vbiq3. Credo Offertoꝛium. Confirma. Secreta.

Hoſtias noſtras q̃s domĩe miſeratus intende et vt tibi reddãtur accepte: cõſciẽtias nr̃as ſcti ſpiritus ſalutaris emũdet aduentus. Per dñm. In vnitate eiuſdẽ. Cõio Factus eſt repẽte. Poſtcõio.

Sacramẽtis dñe celeſtibꝰ operante ſpũ ſancto vicia noſtra purgentur: vt muneribꝰ tuis poſſimus ſemp aptari. Per. In vnitate eiuſdem. ¶ Feria ſexta. Officium

Repleatur os meum laude tua alleluya: vt poſſim cãtare alleluya gaudebũt labia mea dum cantauero tibi alleluya allã. P̃s. In te dñe ſperaui nõ confundar in eternũ: ĩ iuſticia tua libera me ⁊ eripe me. Oꝛatio.

Da q̃s eccl̃ie tue miſericoꝛs deus: vt ſpũ ſctõ ꝯgregata: hoſti nullatenꝰ īcurſiõe turbet. Per do. In vnita. Lec. actuũ apl̃oꝝ. ij.

In diebꝰ illis Aperiẽs petrus os ſuũ: dixit. Viri iſraelite: audite verba hec. Ieſũ nazarenũ virũ appꝛobatũ a deo in vobis virtutibꝰ et p̃digijs ⁊ ſignis q̃ fecit p illũ deꝰ ĩ medio veſtri ſicut vos ſcitis. Hũc diffinito ꝯſilio et p̃ſciẽtia dei: traditũ p manꝰ iniquoꝝ affligẽtes īteremiſtis. Quẽ deꝰ ſuſcitauit ſolutis doloꝛibꝰ īferni iuxta q̃d impoſſibile erat teneri illũ ab eo. Dauid enĩ dicit in eũ. Prouidebã dñz coꝛã me ſemper q̃m a dextris eſt michi ne cõmouear. Propter hoc letatũ eſt coꝛ meum ⁊ exultauit lingua mea: ĩſup ⁊ caro mea requieſcet ĩ ſpe. Qm̃ non derelinques aĩam meã in ĩferno neq3 dabis ſanctũ tuũ videre coꝛruptionẽ. Notas michi feciſti vias vite replebis me iocunditate: cum facie tua. Alleluya. V. Emitte. Alla. V. Spiritus domini repleuit oꝛbem terrarũ ⁊ hoc q̃d cõtinet oĩa ſciẽtiã habet vocis. Sequẽtia. Laudes deo, vt ſ. vel iſta.

Conſolatoꝛ alme veni lĩguas reple coꝛda leni nichil fellis aut veneni ſub tua pꝛeſẽtia. Nil iocũdũ nil amenũ: nil ſalubꝛe nil ſerenũ nichil dulce nichil plenum ſine tua gratia. Tu lumen es et vnguentũ: tu celeſte condimentũ aq̃ditans elemẽtum virtute myſterij. Noua facti creatura te laudamus mente pura: gratie nũc ſed natura pꝛius ire filij. Tu qui datoꝛ es ⁊ donum noſtri coꝛdis omne bonum: coꝛ ad laudẽ redde pꝛonum: noſtre lingue foꝛmans ſonũ in tua pꝛeconia. Tu purga nos a peccatis: auctoꝛ ipſe pietatis et in chꝛiſto renouatis da p̃fecte nouitatꝭ plena nobis gaudia. ¶ Secundũ lucam. v.

In illo tẽpe. Factũ eſt in vna dierũ: ⁊ ieſus ſedebat docẽs. Et erãt phariſei ſedẽtes ⁊ legiſdoctoꝛes q̃ venerant ex oĩ caſtello galilee ⁊ iudee ⁊ hieruſalẽ: ⁊ ṽtꝰ erat dñi ad ſanandum eos. Et ecce viri poꝛtãtes ĩ lecto hoīem qui erat paraliticus: et querebãt eũ inferre ⁊ ponere ante eũ. Et non inueniẽtes qua parte illũ ĩferrẽt pꝛe t̃ba aſcenderũt ſupꝛa tectũ ⁊ ꝑ tegulas ſubmiſerũt illũ cũ lecto in mediũ ante ieſũ. Quoꝝ fidẽ vt vidit dixit. Homo remittũt̃ tibi pctã tua. Et ceperũt cogitare ſcribe ⁊ phariſei: dicẽtes. Quis eſt hic qui loquitur blaſphemiam? Quis poteſt dimittere peccata niſi ſolꝰ deꝰ? Ut cognouit autẽ cogitationes eoꝛũ reſpondẽs dixit ad illos. Quid cogitatꝭ ĩ coꝛdibꝰ veſtris? Quid eſt faciliꝰ dicere dimittũtur tibi peccata: an dicere ſurge ⁊ ambula? Ut autem ſciatis qꝛ filius hoīs poteſtatẽ habet ĩ terra dimittẽdi pctã: ait palitico. Tibi dico ſurge tolle lectum tuum et vade in domũ tuã. Et confeſtim ſurgẽs coꝛã eis: tulit lectum ĩ quo iacebat ⁊ abijt in domũ ſuã magnificãs deũ. Et ſtupoꝛ appꝛ̃hẽdit oẽs: ⁊ magnificabãt deũ. Et repleti ſũt oẽs timoꝛe dicẽtes: qꝛ vidimꝰ mirabilia hodie. Offerto. Lauda aīa mea dñm laudabo dñm ĩ vita mea pſallam deo meo ꝙdiu ero. Secre.

Sacrificia dñe tuis oblata cõſpectibꝰ ignis ille diuinus aſſumat: ꝙ diſcipuloꝝ xp̄i tui ꝑ ſpm̃ ſctm̃ coꝛda ſuccẽdit. Per eũdẽ. In vnitate eiuſdẽ ſpiritus ſcti. Pꝛefa. Qui aſcendens. Cõmunicantes. ⁊ Hanc igitur. Cõmunio. Spiritus vbi vult ſpirat et vocem eiꝰ audis alleluya ſed neſcis vnde veniat aut quo vadat alleluya alla. Poſtcõio

Sumpſimꝰ domĩe ſacri dona miſterij humiliter depꝛecantes vt que in tui commemoꝛatione nos facere pꝛecepiſti: cooperãte ſpiritu ſancto: in noſtre pꝛoficiant infirmitatꝭ auxilium. Per. In vnitate eiuſdem. ¶ Sabbato. Officiũ.

Caritas dei diffuſa eſt in coꝛdibus nr̃is allã per inhabitantẽ ſpm̃ eiꝰ in nobis allã allã. ps. Dñe deus ſalutis mee: in die clamaui ⁊ nocte coꝛã te Gl̃ia ĩ excelſis deo. Oẽs oꝛões. dñe ſine. Dñs vob. p̄ter oꝛo. Deꝰ ꝙ tribus pue. ꝑmiſſo tm̃. Oꝛemus. Oꝛo.

Mentibus noſtris q̃ſumꝰ domine ſpiritum ſanctũ benignus infunde: cuius et ſapiẽtia cõditi ſumꝰ: et pꝛouidentia gubernamur. Per dñm. In vnitate eiuſdẽ.

¶ Lectio yſaye pꝛophete. xliiij.

Hec dicit dñs deus. Audi iacob ſerue meus ⁊ iſrael quem elegi. Faciẽs et foꝛmans te: ab vtero auxiliatoꝛ tuꝰ. Quia ego ſum ꝗ deleo iniquitates tuas pꝛopter me et peccatoꝝ tuoꝝ non recoꝛdaboꝛ. Reduc me ĩ memoꝛiã vt iuſtificemur ſimul. Dic ſi ꝗd habes vt iuſtificeris? Noli timere ſerue meꝰ iacob: et rectiſſime quem elegi. Effundã aquã ſuper ſitientẽ: et fluẽta ſuper aridam. Effũdã ſpm̃ meum ſuper ſemẽ tuũ: et benedictionẽ meã ſuꝑ generationẽ tuã. Dicit dñs omꝑs Allã. v. Emitte ſpiritum. Oꝛatio.

Illo nos igne q̃s dñe ſpiritus ſanctus inflãmet: quem dñs nr̃ ieſus miſit ĩ terrã ⁊ voluit vehemẽter accẽdi. Qui tecũ. In vnitate eiuſdẽ. ¶ Lec. iohelis ꝓphete. ij.

Hec dicit dñs deus. Exultate filie ſyõ: ⁊ letamini ĩ dño deo vr̃o: qꝛ dedit vobis doctoꝛẽ iuſticie: ⁊ deſcẽdere faciet ad vos ymbꝛẽ matutinũ et ſerotinũ ſicut ĩ pꝛincipio. Et implebuntur hoꝛrea veſtra frumẽto: ⁊ redundabũt toꝛcularia vino et oleo: et comedetis veſcẽtes ⁊ ſaturabimini ⁊ laudabitis nomen dñi dei vr̃i ꝗ fecit vobiſcũ mirabilia. Et nõ cõfundetur ppl̃s meꝰ in ſẽ pſiternũ: et ſcietis ꝙ ĩ medio iſrael ego ſũ. Ego dñs deꝰ veſter et nõ eſt ampliꝰ: ⁊ nõ cõfundet pplus meus in ſempiternũ. Ait dñs op̄s. Allã. Vſꝰ. Veni ſancte ſpiritus. Oratio.

DEus qui diſcipulis tuis ſpiritũ ſanctũ paraclitũ ĩ linguis igneis ⁊ feruore tui amoꝝ mittere dignatus es: da pplis in vnitate fidei eſſe feruẽtes: vt in tua dilectiõe permanentes: ⁊ in fide inueniãtur ſtabiles: ⁊ ĩ ope efficaces. Per. In vnitate eiuſ. ¶ Lctõ iohel. pph. ij.

HEc dicit dñs deus. Effundã de ſpiritu meo ſup omnẽ carnẽ: et prophetabunt filij vrĩ et filie vrẽ Senes vrĩ ſõnia ſõniabũt: ⁊ iuuenes vrĩ viſiões videbunt. Sed ⁊ ſup ſeruos meos et ancillas meas ĩ diebus illis effundã de ſpiritu meo et dabo ꝓdigia ĩ celo ſurſũ: ⁊ ſigna in terra deorſum: ſanguinẽ ⁊ ignẽ et vaporẽ fumi. Sol cõuertetur in tenebras ⁊ luna ĩ ſanguinem: ante ꝙ̃ veniat dies dñi magnus ⁊ manifeſtus. Et erit omnis quicunqꝫ inuocauerit nomen dñi: ſaluus erit. Alleluya. V. Spiritus ſanctus procedens a throno apoſtolorum pectora inuiſibili hodie perluſtrauit potentia. Oremus. Oratio.

DA nobis q̃s dñe per gratiam ſancti ſpiritus nouã tui paracliti ſpiritalis obſeruãtie diſciplinam vt mẽtes noſtre ipſo purificãte cũctis reddantur eius muneribus aptiores. Per do. no. In vnita. eiuſd ſpiritꝰ ¶ Lectio libri leuitici. xxiij.

IN diebꝰ illis. Locutꝰ eſt dñs ad moyſen: dicẽs. Loquere filijs iſrael: ⁊ dices ad eos Cũ ingreſſi fueritis terrã quam ego dabo vobis: ⁊ meſſueritis ſegetẽ feretis manipulos ſpicaꝝ primitias meſſis veſtre ad ſacerdotẽ. Qui eleuabit faſciculũ corã dño vt acceptabilis ſit pro vobis altero die ſabbati: et ſãctificabit illũ. Numerabitis ergo ab ipſo die in quo obtuliſtis manipulos primitiarũ ſeptem ebdomadas plenas vſqꝫ ad alterã diẽ expletiõis ebdomade ſeptime: et ſic offeretis ſacrificiũ nouũ dño / ex oibꝰ habitaculis veſtris. Panes primitiaꝝ duos de duabus decimis ſimile quos eleuabit ſacerdos corã dño Et vocabitis hũc diẽ celeberrimũ atqꝫ ſanctiſſimum. Oĩe opus ſeruile non facietis in eo: legitimum ſempiternum erit in cunctis habitaculis et generationibus veſtris. Dicit dominus: omnipotens. Alleluya. verſꝰ. Factꝰ eſt repente. Oꝫ

PReſta q̃s domĩe vt a noſtris mentibus ſpũs ſãctus carnales ãmoueat affectꝰ ⁊ ſpiritalia nobis dona potẽter ĩfundat. Per do. In vnitate. Lec. danielis pphe. iij.

ANgelꝰ dñi deſcendit cũ azaria ⁊ ſocijs eiꝰ in fornacẽ: et excuſſit flãmã ignis de fornace ⁊ fecit mediũ fornacis quaſi ventũ roris flantẽ. Flãma autẽ diffuſa eſt ſup fornacẽ cubitis quadragitanouẽ ⁊ incẽdit quos reppit iuxta fornacẽ de caldeis miniſtros regis: q̃ eã incẽdebãt. Illos aũt oĩno nõ tetigit ignis neqꝫ cõtriſtauit nec q̃c ꝙ̃ moleſtie ĩtulit Tũc hi tres quaſi ex vno ore laudabãt ⁊ glorificabãt et bñdicebãt deũ ĩ fornace dicẽtes. Bñdictus es dñe deꝰ patrũ noſtrorũ et laudabilis et ſupexaltatꝰ ĩ ſecula. Et bñdictũ nomẽ glorie tue ſãctũ et laudabile et ſupexaltatũ ĩ oĩbus ſeculis. Benedictus es in tẽplo ſancto glorie tue et ſuperlaudabilis et ſupergloriosꝰ ĩ ſecula. Bñdictꝰ es in throno regni tui: et ſup laudabilis ⁊ ſupexaltatus ĩ ſecula Bñdictus es qui intueris abyſſos ⁊ ſedes ſup cherubin: et laudabilis et ſuperexaltatus in ſecula. Benedictus es in firmamẽto celi et laudabilis et glorioſus ī ſecula. Bñdicite oīa opera dñi dño: bñdicite celi dño bñdicite angeli dñi dño: hymnū dicite et ſuperexaltate eū ī ſecula. Bñdicite aque q̄ ſuper celos ſūt dño: bñdicite omnes virtutes dñi dño. Benedicite ſol et luna dño benedicite ſtelle celi dño bñdicite ymber ⁊ ros dño: bñdicite omnes ſpiritus dei dño: hymnum dicite et ſuperexaltate eū ī ſecula. Benedicite ignis ⁊ eſtus dño: bñdicite noctes et dies dño: bñdicite tenebre et lumen dño: hymnum dicite et ſuperexaltate eū ī ſecula. Benedicite frigus et cauma dño: benedicite pruina et niues dño / bñdicite fulgura et nubes dño: hymnum dicite et ſuperexaltate eum in ſecula. Benedicat terra dominū / bñdicite mõtes et colles dño benedicite omnia naſcentia terre dño: hymnū dicite ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. Benedicite maria et flumina domino: benedicite fõtes dño bñdicite cete et oīa que mouentur in aquis dño hymnum dicite ⁊ ſuperexaltate eū ī ſecula. Benedicite volucres celi dño: bñdicite beſtie et vniuerſa pecora dño: bñdicite filii hominum dño hymnū dicite et ſuperexaltate eum in ſecula. Benedicat iſrael dominū: benedicite ſacerdotes domini dño: bñdicite ſerui dñi dño hymnum dicite et ſuperexaltate eū ī ſecula. Bñdicite ſpiritꝰ ⁊ anime iuſtorum dño benedicite ſancti et humiles corde dño hymnum dicite et ſuperexaltate eum in ſecula. Bñdicite anania azaria miſael dño hymnum dicite et ſuperexaltate eū ī ſecula. Alla. ℣ꝰ. Benedictꝰ es dñe deus patrū noſtrorū et laudabilis ī ſecula. Dicat nūc. Dñs vobiſcū. Oro.

Deus qui tribus pueris mitigaſti flammas ignium concede propicius: vt nos famulos tuos non exurat flamma viciorum. Per dñm nr̄m. ¶ Ad romanos. v.

Fratres: Juſtificati ex fide: pacem habeamus ad deum / per dñm noſtrum ieſum xp̄m. Per quē ⁊ acceſſum habemus per fidem in gratiam iſtam: in qua ſtamus ⁊ gloriamur ī ſpe glorie filiorum dei. Non ſolum autē: ſed ⁊ gloriamur ī tribulationibus ſcientes ꝙ tribulatio patientiam operatur: patientia autem probationē probatio vero ſpem. Spes autem non confundit quia caritas dei diffuſa eſt ī cordibus noſtris per ſpiritum ſc̄tū: q̄ datus eſt nobis. Alleluya. ℣. Laudate dominū oēs gentes: et collaudate eum oēs populi. Sequentia.

Veni ſancte ſpiritus et emitte celitus lucis tue radium. Veni pater paupeꝝ veni dator muneꝝ veni lumē cordiū. Conſolator optime dulcis hoſpes aīe dulce refrigeriū. In labore requies ī eſtu tēperies ī fletu ſolatiū. O lux clemētiſſima reple cordis ītima tuoꝝ fidelium. Sine tuo numine nichil eſt in lumīe nichil eſt innoxiū. Laua qđ eſt ſordidum riga qđ eſt aridū ſana qđ eſt ſauciū. Flecte qđ eſt rigidum foue qđ eſt frigidum rege qđ eſt deuiū. Da tuis fidelibus in te cõfidẽtibꝰ ſacrum ſacrificium. Da virtutis meritum da ſalutis exitum da perēne gaudium. Secundum lucā. iiii.

In illo tēpore. Surgēs ieſus de ſynagoga: introiuit in domum ſymonis. Socrus aūt ſymonis: tenebat̄ magnis febribus. Et rogauerūt illū p̄ ea. Et ſtās ſup illā: īperauit febri et dimiſit illā. Et cõtinuo ſurgens: miniſtrauit illis. Cū ſol aūt occidiſſet: oēs qui habe hñt infirmos varijs lāguoꝛib⁹ ducebant illos ad eum. At ille ſingulis manus īponens: curabat eos. Exibāt aūt demonia a multis clamātia et dicētia: qꝛ tu es fili⁹ dei. Et icrepās nō ſinebat ea loq̄ qꝛ ſciebant ipſū eſſe xp̄m. Facta autē die: egreſſus ibat in deſertum locū: et turbe requirebant eum. Et venerūt vſq₃ ad ipſum ⁊ detinebant eum ne diſcederet ab eis. Quibus ille ait. Quia et alijs ciuitatibus opoꝛtet me euangelizare regnum dei: quia ideo miſſus ſum. Et erat p̄dicās: in ſynagogis galilee. Credo. Offertoꝛium. Emitte ſpiritum tuum ⁊ creabūtur et renouabis faciē tre ſit gloꝛia dñi in ſecula allā. Secre.

HEc oblatio q̄s domīe cordis noſtri maculas emundet: vt ſancti ſpūs digna efficiatur habitatio. Per. In vni. Prefatio. Qui aſcendēs. Cōmunicantes. et Hāc igitur. Cōmunio. Non relinquam vos oꝛphanos veniā ad vos iterꝝ allā ⁊ gaudebit coꝛ vr̄z allā. Poſtcō.

PRebeant nobis queſumus diuinum tua ſancta feruoꝛē quo eoꝝ pariter ⁊ actu delectemur et fructu. Per dn̄. ¶ Iſta oro deuota eſt ſacerdoti ad dicēdū āte miſſā quā ſanctus auguſtinus cōpoſuit.

SUmme ſacerdos et vere pōtifex q̄ te obtuliſti deo patri hoſtiam puram ⁊ inmaculatā in ara crucis ꝓ nobis miſeris peccatoꝛibus: quiq₃ dediſti nobis carnē tuam ad manducandū et ſanguinē tuū ad bibendū et poſuiſti iſtud miſteriū ī virtute tui ſpūs dicēs. Hec quotieſcūq₃ feceritis in mei memoꝛiā facietis rogo ꝑ ſanguinē tuum pcioſum magnū ſalutis nr̄e p̄ciū: rogo per hāc mirā et ineffabilē caritatē qua nos miſeros īdignos ſic amare dignatus es vt lauares nos a peccatꝭ noſtris ī ſanguine tuo: doce me ſeruū tuū indignū quē etiā īter cetera dona tua ad officiū ſacerdotale vocare dignat⁹ es nullis meis meritꝭ ſꝫ ſola miſeratione mīe tue doce me q̄ſo ꝑ ſpiritū ſanctū tuū tātū tractare miſteriū ea reuerētia et deuotione/ eo timoꝛe et honoꝛe q̄bus opoꝛtet ⁊ decet. Fac me ꝑ gratiā tuā ſēꝑ illud de tanto miſterio credere et ītelligere ſētire firmitē ⁊ tenere dicere ⁊ cogitare qḋ tibi placeat ⁊ expedit ale mee. Intret ſpūs tu⁹ bonus in coꝛ meū qui ſonet ibi ſine ſono et ſine ſtrepitu verboꝝ loquatē oīm veritatē tātoꝝ miſterioꝛum. Pꝛofūda q̄ppe ſunt nimis et ſacro tecta velamine. Pꝛopt̄ magnā clementiā tuā cōcede michi miſſaꝝ ſolēnia puro coꝛde et mūda mēte celebrare. Libera coꝛ meū ab īmundis et nephādis vanis et noxijs cogitationib⁹. Muni me beatoꝝ āgeloꝝ pia et fida cuſtodia: atq₃ foꝛtiſſima tutela: vt hoſtes bonoꝝ oīꝫ cōfuſi diſcedāt. Per virtutem tāti miſterij: et per manum ſancti angeli tui repelle a me/ et a cūctis ſeruis tuis duriſſimū ſpiritū ſupbie et cenodoxie/ inuidie ⁊ blaſphemie foꝛnicationꝫ/ ⁊ imūdicie/ dubietatis ⁊ diſfidētie. Confundātur q̄ nos perſequūtur: pereant illi q̄ ꝑdere cūcta feſtināt. Rex virginū amatoꝛ caſtitatis et ītegritatis de⁹ celeſti roꝛe bn̄dictionis tue extingue ī coꝛ meū totū ignē ardētis libidinis vt maneat ī me tenoꝛ toti⁹ caſtitatis coꝛporis ⁊ ale. Moꝛtifica ī mēbꝛis meis carnis ſtimulos/ oēſq₃ libidinoſas cōmotiones et da michi verā ⁊ perpetuā caſtitatē cū ceterꝭ donis tuis q̄ tibi placēt ī veritate vt ſacrificiū laudis caſto coꝛpoꝛe et mūdo coꝛde valeam tibi ꝯfferre quotidie.

Quāta eſt cordis cōtritiōe ⁊ lachrymarū vbertate quāta reuerentia ⁊ veñratiōe / q̄ta corporis caſtitate et aīe puritate iſtud diuinū et celeſte ſacrificiū ē celebrandū dn̄e vbi caro tua ī v̄itate ſumit̄ vbi ſāguis tuus ī veritate bibit̄: vbi p̄ma ſummis iūgunt̄ / vbi adeſt ſanctoꝝ p̄ſētia āgeloꝝ / vbi tu es ſacerdos ⁊ ſacrificiū mirabilit̄ ⁊ ieffabilit̄. Quis digne hoc celebrare poteſt / niſi tu de⁹ oīp̄s offerētem feceris dignum? Scio ⁊ vere ſcio ⁊ idipſū bonitati tue cōfiteor: ꝙ nō ſum dign⁹ ad tātū accedere miſterium ꝓpter nimia peccata mea: ⁊ negligētias meas īfinitas. Sed ſcio ⁊ veracit̄ ex toto corde credo / ore cōfiteor: qꝛ tu potes me facere dignū: q̇ ſolus potes facere mundū de immundo conceptum ſemine et de peccatoribus iuſtos facis ⁊ ſctōs. Per hāc oīpotētiā tuā te rogo cōcede michi pctōri hoc celeſte ſacrificiū celebrare cū timore ⁊ tremore / cū cordis puritate / ⁊ lachrymarum fonte / cū leticia ſpirituali / ⁊ gaudio celeſti. Setiat mēs mea dulcedinē beatiſſime preſentie tue et excubias ſanctorū tuorum ī circuitu meo. Ego enim memor venerāde paſſionis tue accedo ad altare tuū licet peccator: vt offerā tibi ſacrificiū qđ tu inſtituiſti et offerri p̄cepiſti: ī cōmemoratione tui pro ſalute noſtra. Suſcipe ergo illud q̄ſo ſūme pater pro eccleſia tua ſācta et ꝓ p̄plo tuo quē acq̄ſiſti ſāguine tuo. Et q̇ me pctōrem inter te et eūdē p̄pl̄m mediū eſſe voluiſti licet in me boni op̄is nō agnoſcas teſtimoniū: officiū ſaltē diſpēſatiōis credite nō recuſes nec per me īdignū eoꝝ ſalutꝫ pereat p̄cium pro q̄bus victima fc̄tus ſalutaris dignat⁹ es eſſe redēptio. Profero ergo dn̄e ſi digneris ꝓpici⁹ intueri tribulatiōes plebiū: ꝑiculū populoꝝ captiuoꝝ gemitus: miſerias orphanoꝝ neceſſitates ꝑegrinoꝝ inopiā debiliū: deſperatiōes lāguētiū defect⁹ ſeniū ſuſpiria iuuenū vota virginū: lamēta viduarū. Tu enī miſereris oīm dn̄e ⁊ nichil odiſti eoꝝ q̄ feciſti. Memorare q̄ ſit noſtra ſubſtātia. Tu de⁹ noſter es: ne iraſcaris nobis neqꝫ multitudinem viſceꝝ tuoꝝ ſuꝑ nos cōtineas. Nō enī ī iuſtificationib⁹ nr̄is proſternimus preces āte faciē tuā: ſed in miſerationibus tuis multis. Aufer a nobis dn̄e iniquitates nr̄as et ignē ſancti ſpirit⁹ in nobis clemēter accēde. Aufer cor lapideū de carne noſtra ⁊ da nobis cor carneū qđ te timeat: te amet te diligat: te ſequat̄ te ꝑfruat̄. Oram⁹ dn̄e clemētiam tuā: vt familiā tuā ſacri noīs tui officio p̄ſtolātē ſereno aſpicere digneris vultu ⁊ vt nulli⁹ ſit irritū votū nullius vacua poſtulatio: tu nobis p̄ces ſuggere quas ip̄e ꝓpicius audire ⁊ exaudire delecterꝭ. Rogamus te etiā bone ieſu et pro ſpiritibus fideliū defunctorū vt ſit illis ſanitas / ſalus gaudiū / ⁊ refrigerium hoc magnū pietatis ſacramentū. De⁹ me⁹ ſit illis hodie magnū plenū cōuiuiū de te pane viuo qui de celo deſcēdiſti et das vitā mūdo de tua carne ſctā ⁊ bn̄dicta agni videlicet īmaculati q̇ tollit pctā mūdi q̄ de ſctō glīoſe virginis marie vtero eſt aſſumpta ⁊ de ſpiritu ſctō cōcepta: de illo inq̄ pietatis fōte qui per lāceā militis ex tuo ſāctiſſimo latere felicit̄ emanauit vt ex īde refecti et ſatiati refrigerati et cōſolati exultent ī laude ⁊ gloria tua. Panis quē ego dabo caro mea eſt: ꝓ ſeculi vita. Si q̇s manducauerit ex hoc pane viuet ieternū. Panis dulciſſime ſana palatū cordꝭ mei vt ſē tiam ſuauitatē amoꝛis tui. Sana eū ab oī liguore: vt nullā ꝓter te ſentiat dulcedinē. Panis cādidiſſime habēs oē delectamētū et oēm ſapoꝛem ſuauitatꝭ q̄ nos reficis ſemꝑ ⁊ in te nūq̄ deficis: comedat te coꝛ meum ⁊ dulcedīe ſapoꝛis tui repleant viſcera aīe mee. Māducat te āgel⁹ pleno oꝛe: mā ducet te ꝑegrinus homo ꝓ modulo ſuo ne deficere poſſit in via: tali recreat⁹ viatico. Panis ſctē/panis viue/panis pulcher/panis mūde: q̄ deſcēdiſti de celo: ⁊ das vitā mūdo: veni in coꝛ meū et mūda me ab omī inq̄namēto carnis ⁊ ſpirit⁹. Intra in aīam meā ⁊ ſanctifica me īterius ⁊ exterius. Eſto tutamē ⁊ cōtinua ſal⁹ coꝛpis ⁊ aīe mee. Repelle a me inſidiantes michi hoſtes. Recedāt procul a ꝑſētia potētie tue: vt ītus et foꝛis munit⁹ ꝑ te recto tramite ad regnū tuū ꝑueniam vbi non in myſterijs ſicut in hoc tempoꝛe agitur: ſed facie ad faciem te videbim⁹ cum tradideris regnū deo patri: et deus eris oīa in omnibus. Tunc eni me de te ſatiabis ſatietate viuifica: ita vt neq̄ eſuriam neq̄ ſitiam in eternum. Amen.

Quādo pꝛeſbyter lauat manus ſuas ante miſſā dicat hanc oꝛationē.

Largire ſenſib⁹ nr̄is omp̄s pater: vt ſicut hic abluūtur inq̄namēta manuū: ita a te mundētur pollutiōes manuū ⁊ creſcat in nobis augmētū ſanctarum virtutū. Per.

an. Introibo ad altare dei: ad deū qui letificat iuuētutē meā. ps. Iudica me deus et diſcerne. cū Gloꝛia patri. kyrie eleyſō Xp̄e eleyſon. kyrie eleyſō. Pat nr̄. Et ne nos. Oſtēde nobis domine. Sacerdotes tui induātur. Domine exaudi. Et clamoꝛ. Domin⁹ vobiſcum. Oꝛatio.

Actiones nr̄as queſumus domine aſpirando ꝑueni/et adiuuādo ꝓſequere: vt cuncta noſtra operatio ⁊ a te ſemꝑ incipiat ⁊ ꝑ te cepta finiatur. Per dn̄m noſtrū.

Aures tue pietatis mitiſſime deus: inclina pꝛecibus meis et gratia ſc̄tiſpirit⁹ illumina coꝛ meum: vt tuis miſterijs digne miniſtrare/teq̄ eterna caritate diligere: ⁊ ſempiterna gaudia percipere merear. Per xp̄m. Sacerdos introiens ad altare ⁊ pꝛocedētibus in oꝛdine miniſtris dicat. ℣ Confitemini domino q̄m bonus. Quoniam in ſeculum miſericoꝛdia eius.

Confiteoꝛ deo et beate marie et omnibus ſanctis et vobis fratres: quia ego peccatoꝛ peccaui nimis. coꝛde/oꝛe/ opere/ omiſſione/mea culpa. Ideo pꝛecoꝛ glorioſam dei genitricem mariam ⁊ omnes ſanctos dei ⁊ vos oꝛare pꝛo me. Miſereatur veſtri oīpotēs deus: et dimittat vobis omnia peccata veſtra: liberet vos ab omni malo/ ſeruet ⁊ cōfirmet in omni opere bono et perducat vos ad vitam eternam. Abſolutionem et remiſſionē omnium peccatoꝛū veſtroꝛum ſpaciū vere penitentie emēdationē vite gratiam ⁊ conſolationē ſanctiſpirit⁹ tribuat vobis omnipotens et miſericoꝛs dn̄s. Amen. ¶ Factaq̄ ante gradus altaris cōfeſſione aſcendat ad altare dicēs. Deus tu conuerſ⁹ viuificabis nos. Et plebs tua letabitur in te. Oſtende nobis dn̄e. ⁊c. Sacerdotes tui. Dn̄e deus virtutum. Dn̄e exaudi oꝛationē meam. Et clamoꝛ meus ad te veniat. Dominus vobiſcum. Inclinatus ad altare dicat deuote et ſubmiſſe.

Aufer a nobis dn̄e omnes iniquitates noſtras vt ad ſancta ſanctoꝝ mereamur puris mentibus introire. Per chꝛiſtum dominum noſtrū. ¶ Erectus ſignet ſe: ⁊

in dextro cornu altaris dicat officium. Et poſtea incẽſet altare. In medio altaris erectis manibus incipiat. **Gloria in excelſis deo.** omnibꝰ duplicibus feſtis per annum: tam maioribus q̄ minoribus ſiue de tẽporali ſiue de feſtis ſanctorum. Exceptis feſtis beate marie: ⁊ excepto feſto ſancti michaelis quando dicitur **Gloria in excelſis deo.** canitur hoc modo.

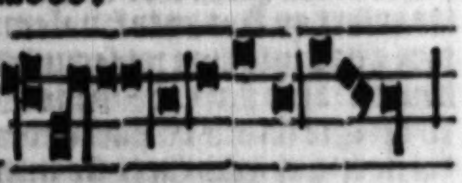

Iſte cantus ſequens dicetur ad primā miſſā in die natalis dñi et in vigiliis paſche et pẽthe. ⁊ in feſto ſcti michaelis archāgeli hoc modo.

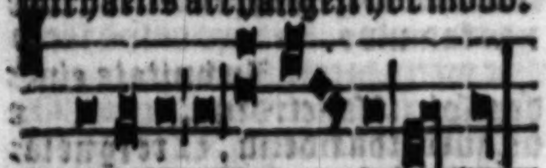

Iſte cantus ſequens dicetur omnibus diebus dominicis per annum ſi a feſtis duplicibus vacauerint ⁊ in vtroqꝫ feſto ſancte crucis vbicūqꝫ euenerit ⁊ in feſtis .ix. lec. ⁊ in octabis precipuis ⁊ in vigiliis in dominicis contigentibus excepta vigilia epyphanie ⁊ exceptis octauis aſſumptionis et natiuitatis beate marie hoc modo.

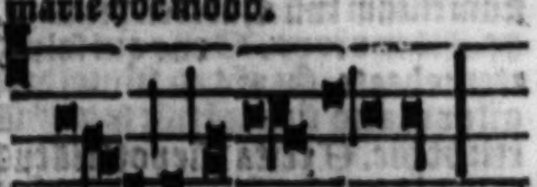

Iſte cantus ſequens dicetur in omnibꝰ feſtis nouem lectionum: exceptis dñicis contingentibus ⁊ vtroqꝫ feſto ſancte crucis. Dicetur etiā in quintā ⁊ ſexta fer. ⁊ ſabbato ebdoma. paſche ⁊ penthecoſt. ⁊ octauis p̄cipuis ſi extra dñicā euenerit preterq̄ in octauis aſſumptionis ⁊ natiuitatis beate marie hoc modo

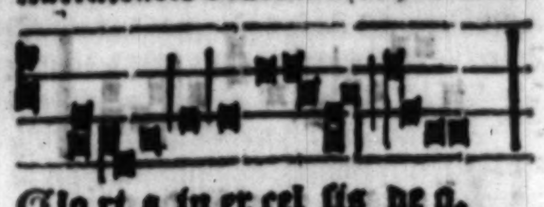

Iſte cantus ſequens dicetur in omnibus feſtis et cōmemoratio. beate marie et infra octa. et in octauis aſſumptionis ⁊ natiuitatis eiuſdem Dicetur etiam ad miſſam in aurora in die natalis domini et in vigilia epyphanie cum in do. eue. et in ſexta die a natali dñi quacunqꝫ die contigerit: incipiatur hoc modo.

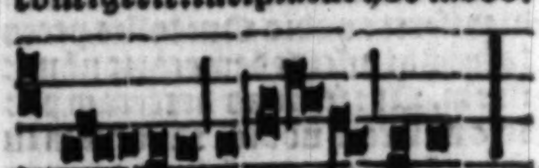

Iſti tres cantus ſequẽtes dicuntur alternatim in oībus cōmẽorationibus apoſtolorꝝ petri ⁊ pauli ⁊ ſācti vvillelmi: et in mediis feriis infra oēs octa. precipu. preterq̄ īfra oct. aſſumptionis ⁊ natiuitatis btē marie. Dicentur etiā ī feſtis trium le. infra octa. ſācti iohānis baptiſte ⁊ ſancti petri ad vincula contigentibus: excepto feſto ſancti leonis ⁊ ī octa. ſācti ſtephani ſācti iohānis / et ſanctorum innocentium cum extra domi. euenerit. hoc modo.

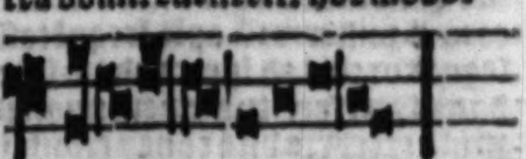

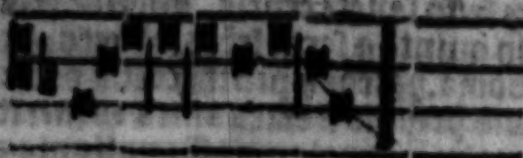

Gloria in excelſis deo.

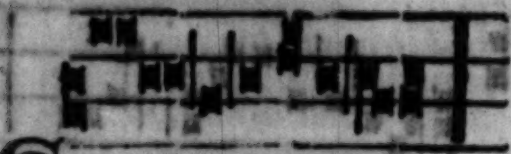

Gloria in excelſis deo. Et in terra pax hominibꝰ bone voluntatis. Laudamus te. Benedicimus te. Adoramus te. Glorificamus te. Gratias agimꝰ tibi proptē magnam gloriam tuam. Domine deus rex celeſtis deus pater omnipotens. Domine fili vnigenite Ieſu chriſte. Domine deus agnus dei filiꝰ pr̄is. Qui tollis peccata mundi miſerere nobis Qui tollis peccata mundi ſuſcipe deprecationē noſtram. Qui ſedes ad dexteram patris miſerere nobis. Quoniam tu ſolus ſanctus. Tu ſolus dominus Tu ſolus altiſſimus. Ieſu chriſte cum ſancto ſpiritu. In gloria dei patris. Amen. Poſtea cōuerſus ſacer. ad populum dicat. Dominꝰ vobiſcum. cum collecta. ¶ Nota ꝙ ad miſ. iuxta rom̄. ord̄ vna collecta dicitur propter vnitatis ſacram̄. Et tres exemplo dñi qui ter āte paſſionem oraſſe legitur vel ꝑpter trinitatis miſte. Quinqꝫ propter quinqꝫpertitam domini paſſionem cuiꝰ ꝯmemoratione eadem celebramus officia ſeptem: q2 ſeptē domini orōnis petitiones ad conſecrationem eorum miſterioꝝ ap̄li frequētaſſe leguntur: vel ad ïpetrandum ſeptē dona ſācti ſpiritus. quem numerū nemo excedere vlla rōne permittitur. Ut euidens habeatur et plena cognitio qualiter orōnes quas collectas vocamus terminande ſunt. Prius notandum eſt ꝙ in eis quandoqꝫ dirigitur ſermo ad patrem: quandoqꝫ ad filium quandoqꝫ ad ſpiritum ſanctum: quandoqꝫ ad totam trinitatem. Sed quando ad patrem iterum conſiderandum eſt vtrum ita dirigatur ſermo ad patrem ꝙ fiat mentio de filio et ſpiritu ſancto vel non.

¶ Et ſi in oratione q̄ ad patrem dirigitur fiat mentio de filio refert an fiat ante finalem partem an in ipſo fine: et ſecundū has diuerſitates narrabit̄ finis. Si vero dirigit̄ ſermo ad patrē abſqꝫ mētione filii et ſpūs ſācti ſic finietur. Per dñm noſtrum ieſū chriſtum filium tuū. qui tecū viuit et regnat ī vnitate ſpiritus ſācti deꝰ. Per oīa ſecula ſeculoꝝ. vt hic. Deus q̄ miro ordine angeloꝝ. ſiue Concede nos famulos. Si vero de ſpū ſācto fiat mētio dicet̄. In vnitate eiuſdem ſpiritꝰ ſancti deus. vt hic. Deus qui corda fideliū. Ure igne ſācti ſpiritꝰ renes. Si vero de filio fiat mētio āte finalē partē dicetur. Per eundē dñm noſtrum ieſū chriſtum filiū. vt hic. Deus q̄ de beate marie virginis. Largire nobis clementiſſime. Si vero ī fine fit mentio de filio: dicetur. Qui tecū viuit et regnat. vt poteſt videri in oratione de ſācto ſtephano cuius finis talis eſt. Qui nouit etiā pro perſecutoribus exorare dñm noſtrum ieſū chriſtum filium tuū Qui tecū viuit ꝛc. ꝛc. Itē in orōne. Deus qui ſalutē eterne beate. Si aūt ad filium dirigitur oratio ſine mētiōe ſpiritꝰ ſācti: vt hic. Excita dñe potētiā tuā et veni vt. et ſimiliter in aliis orōnibus de aduentu domini dicetur. Qui viuis et regnas cum deo patre In vnitate ſpiritus ſancti deus: ſi fiat mentio de ſpiritu ſancto dicet̄

Qui cum patre ⁊ eodem ſpiritu ſctō viuis et reg. Itē orōnes ad patrem in quibus mentionem de trinitate facimus ſic concludimus. In qua viuis ⁊ regnas ſicut ĩ illis orōnibꝰ Oīps ſēpitne deꝰ ꝗ dediſti nobꝫ. Populū tuū dn̄e. Illas autem quas ad ipſam trinitatē dirigimus: ſic finimꝰ. Qui viuis ⁊ regnas deꝰ vt hic. Placeat tibi ſancta trinitas obſeq.

¶ Secūdū aūt romanā eccleſiā nullā orationē cū. Per eū qui vēturus eſt iudicare. cōcludimus niſi quando fit exorciſmus in quo dyabolum ꝑ diuinū iudiciū vt a creatura dei recedat exorciſamus. Nam in aliis orationibus quas cum Per dominum. concludimus patrem vt per amorem filii nobis ſubueniat imploramus. In exorciſmis autem dyabolum per dei iudicium vt aufugiat increpamus in quo iudicio ſcit ſe dyabolus potētiſſime dānandū: cuius timore iudicii ꝯcutiť

Dum legitur epiſtola et canitur gradale. et Alleluya. vel tractus vel tropus ſedeat cum miniſtris vſꝗ ad euangelium legendum. Dum petit diaconus benedictionem: reſpondeat ſacerdos dicens. Dominus aperiat tibi os ad legendum et nobis aures ad intelligendum ſanctum euangelium dei pacis. In nomine patris et filii et ſpiritus ſancti. Amen. Et diaconus dicat. Da michi domine ſermonem rectum ⁊ beneſonantem in os meū vt placeant tibi verba mea et omnibus audientibus propter nomē tuum in vitam eternam. Amen.

Poſt lectum euangelium dicat ſacerdos ſecrete. Benedictus qui venit in nomine domini. Poſtea oſculetur textum. Statim ſacerdos in medio altaris ſimbolum fidei incipiat excelſa voce.

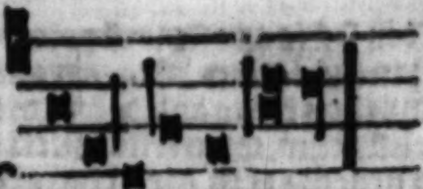

Credo in vnum deum. Patrem omnipotētē factorē celi et terre viſibilium omnium et inuiſibilium. Et in vnum dn̄m ieſum chriſtum filium dei vnigenitū. Et ex patre natū āte omnia ſecula. Deum de deo lumen de lumine deū verum de deo vero. Genitum non factū conſubſtātialē patri per quem omnia facta ſūt. Qui propter nos homines et propter noſtram ſalutem deſcendit de celis. Et incarnatus eſt de ſpiritu ſācto ex maria virgine ⁊ homo factus eſt. Crucifixus etiam pro nobis ſub pōtio pylato. Paſſus et ſepultus eſt. Et reſurrexit tercia die ſecundum ſcripturas. Et aſcendit in celum ſedet ad dexteram patris. Et iterum venturꝰ eſt cum gloria iudicare viuos et mortuos. Cuius regni non erit finis. Et in ſpiritum ſanctum dominum ⁊ viuificātē. Qui ex prē filioqꝫ procedit. Qui cū prē et filio ſimꝉ adorať et ꝯglorificať. Qui locutꝰ eſt ꝑ ꝓphetas. Et vnā ſctāꝫ catholicā ⁊ apoſtolicā eccleſiā. Cōfiteor vnū baptiſma in remiſſionē peccatoꝝ. Et expecto reſurrectionē mortuoꝝ. Et vitā vēturi ſcli. Amē.

¶ Notādū ꝙ Credo dr̄ generaliť oībꝰ dn̄icis diebꝰ ꝑ totū ānū ſiue ĩ eis fiat ſeruitium de dn̄o. ſiue de ſctō quocunqꝫ. In die natalis dn̄i ⁊ quotidie ꝑ oc. In die epyphanie ⁊ ĩ die octabarū. In die paſche ⁊ quotidie ꝑ oc. In die aſcēſiōis ⁊ ĩ die oct. In die pēthecoſ. et quotidie ꝑ octa. In feſto corporis xp̄i ⁊ die octauaꝝ. Et in oībꝰ feſtis beate marie virginis ⁊ ĩ diebꝰ oct. aſſumptionis ⁊ natiuitatis eiuſdē.

Et in feſtis apoſtolorū petri et pauli: in die octaua. Et generaliter in omnibus feſtis apoſtolorum ⁊ euāgeliſtarum. Et in feſto ſancti petri ad vincula et in die octauarū. Et in cathedra eiuſdem. Et in vtroqꝫ feſto ſancti iohannis baptiſte. Et in vtroqꝫ feſto ſancte crucis. Et in feſto ſancte marie madalene. Et in feſto ſancti michaelis. Et in feſto omnium ſanctorum. Et in feſto reliquiarum. Et in feſto ſancti vvillelmi in matrici eccleſia tātum. Et in feſtis quattuor doctorum ſcilicet ſanctorum Gregorij. Ambroſij Auguſtini et. Hieronimi: in feſto dedicationis eccleſie dicetur etiā. Credo. in cathedralibus eccleſijs die abſolutionis prout ibi dicitur dum canitur Credo. ſubdiaconus ſum textu: et accolitus cum thuribulo chorum circumeat. Poſt cōuerſus ſacerdos ad populum dicat Dominus vobiſcum. reuerſus dicat. Oremus. Et canat cū ſuis miniſtris offertoriū. Poſtea lauet manus ⁊ componat hoſtiam ſup̄ corporales pannos ⁊ dicat.

Suſcipe ſancta trinitas hanc oblationem quam ego miſer et indignus peccator offero in honore tuo et beate marie ⁊ omnium ſanctorum tuorum pro peccatis et offenſionibus meis: pro ſalute viuorum et requie fideliū defunctorum in nomine patris et filij et ſpiritus ſancti. Amen. Item calicem cum vino ⁊ aqua et dicat Acceptū ſit oīpotenti deo ſacrificium iſtud in nomine patris et filij et ſpiritus ſancti. Amen. Interim lauet manus et dicat. Lauabo inter innocētes manus meas: et circundabo altare tuum domine. et hymnū Veni creator ſpiritus mētes tuorum. Poſtea ante medium altaris inclinatus dicat. In ſpiritu humilitatis ⁊ animo contrito ſuſcipiamur a te domine et ſic fiat ſacrificium noſtrum vt a te ſuſcipiatur hodie: et placeat tibi domine deus meus. Et inclinando et ingrediendo oſculetur altare: et ſignet ſacrificium dicendo Sit ſignatum ✠ Ordinatum ✠ et ſanctificatum ✠ hoc ſacrificium noſtrum Poſt verſus ad populum dicat. Orate fratres et ſorores p̄ me peccatore vt meum pariterqꝫ veſtrum domino deo acceptum ſit ſacrificium. Chorus ſecrete reſpondeat. Exaudiat te dominus in die tribulationis: vſqꝫ: memor ſit omnis ſacrificij tui. Poſt cōuerſus ad altare dicat ſecretas ⁊ concludat. Per dominum noſtrum ieſum chriſtum filium tuum: qui tecum viuit et regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus. Et dicat Per omnia ſecula ſclorū. Cū alta voce. Et ſequatur prefatio q̄ ptinet ad diē.

Hec prefatio. Quia per incarnati, dicatur in die natiuitatis domini in tribus meſſis ꝑ octauas quotidie. etiam ſi dicatur de ſanctis ſiue de commemorationibus: et in die circunciſionis: et in vigilia epyphanie ſi in dominica contigerit et in dominicis diebus inter octauas epyphanie: et purificationem niſi feſtum alicuius ſancti nouem lectionū euenerit in dominica. et niſi. lxx. preueniat purificationem quia infra ſeptuageſimam vſq; ad diem cinerum non dicitur prefatio niſi communis cum de ſeptuageſima cantatur. Die autem purificationis quocunq; tempore euenerit dicetur prefatio ſequēs. Et ſi dies dominica inter purificationem et ſeptuagimam euenerit in ipſa dominica dicatur prefatio communis tantum. Et dicitur prefatio predcta in feſto corporis chriſti. Et quotidie infra octauas et octa. die. et in miſſis ſanctorū quorſicunq; infra octa. cōtingētibus. Et in cōmemorationibus.

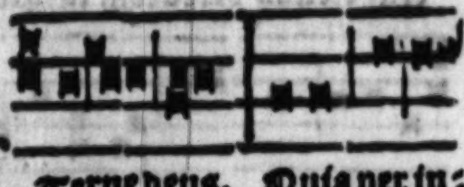

Eterne deus. Quia per in-

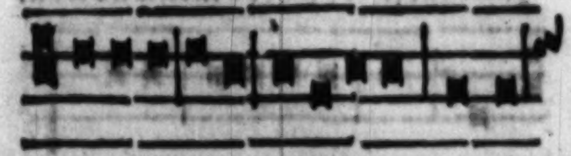

carnati verbi miſterium: noua

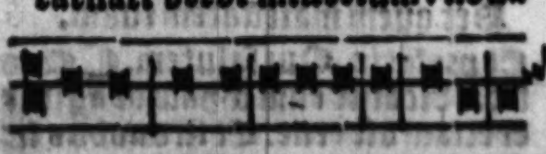

mentis noſtre oculis lux tue cla-

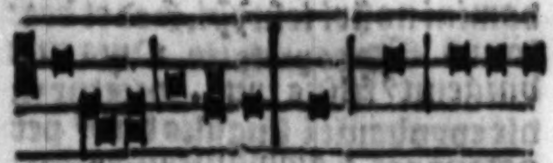

ritatis infulſit. Ut dum viſibi-

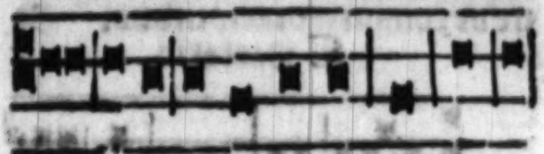

liter deū cognoſcimus per hūc in-

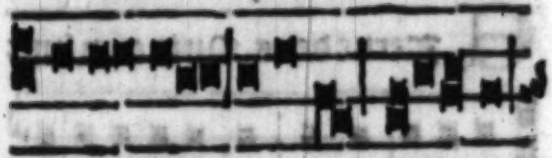

inuiſibilium amorem rapiamur.

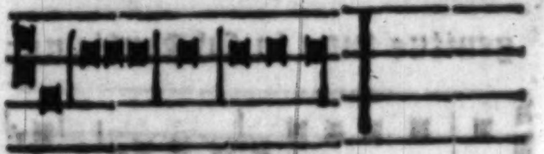

Et ideo cum angelis.

¶ In prima miſſa natalis domini infra actionem.

Communicantes et noctem ſacratiſſimam celebrantes. qua beate marie intemerata virginitas huic mundo edidit ſaluatorem. Sed et memoriam venerantes. In primis eiuſdem glorioſe ſēper virginis marie genitricis eiuſdem dei et domini noſtri ieſu chriſti. Sed ⁊ beatorū. ⁊c. ¶ In ſecūda ⁊ tercia miſſis natalis dñi ⁊ quotidie per octauas: etiam ſic canit de ſancto ſiue de commemoratione ⁊ in die circunciſionis īfra actionē.

Communicantes et diem ſacratiſſimum celebrātes quo beate marie ītemerata virginitas huic mundo edidit ſaluatorē. Sed et memoriam venerantes. In primis eiuſdem glorioſe ſemper virginis marie genitricis eiuſdem dei ⁊

domini noſtri ieſu xp̄i. Sed et beatorum. ¶ Hec prefatio. Quia cum vnigenitꝰ filius tuus. Dicetur in die epyphanie l ſingulis diebꝰ per octauas et Communicantes. Similiter etiam de ſanctis dicatur ſiue de commemorationibus.

¶ Prefatio.

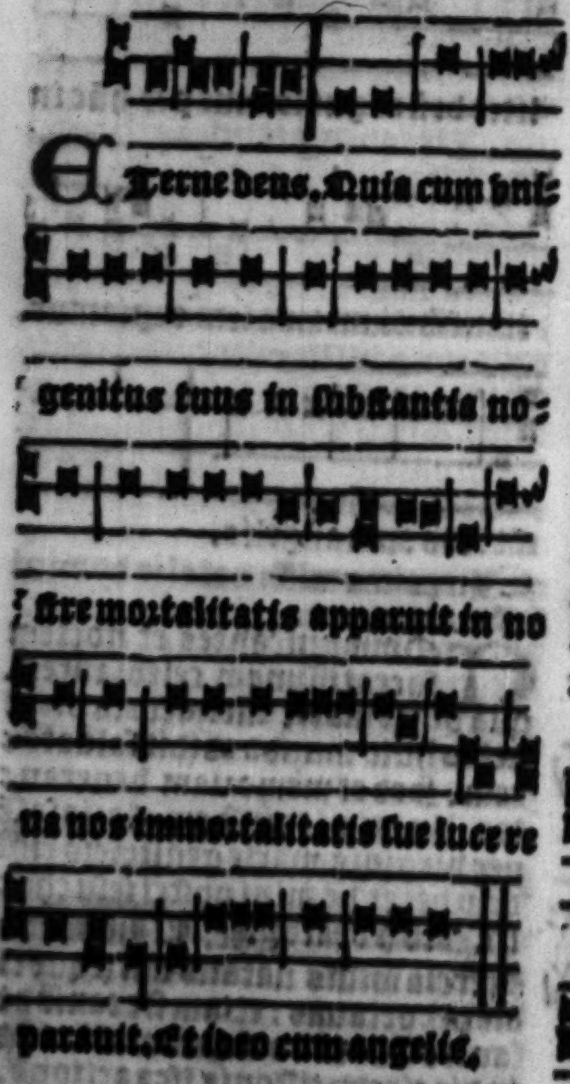
Eterne deus. Quia cum vni-
genitus tuus in ſubſtantia no-
ſtre mortalitatis apparuit in no-
ua nos immortalitatis ſue luce re-
parauit. Et ideo cum angelis.

¶ In die epiphanie et quotidie per octauas infra actionem.

Communicantes et diem ſacratiſſimū celebrantes: quo vnigenitus tuus in tua tecum gloria coeternꝰ in veritate noſtre carnis viſibiliter corporalis apparuit. Sed et memoriam venerantes. In primis glorioſe ſemper virginis marie genitricis eiuſdem dei et domini noſtri ieſu chriſti. Sed et beatorum. et cetera. Hec prefatio. Qui corporali. dicetur in capi. ieiunij. et ab hoc die vſqꝫ ad paſſionem in ſingulis diebus quadrageſime. tam dominicis ꝙ alijs diebus feria. exceptis miſſis que dicū tur de feſtis ſanctorum.

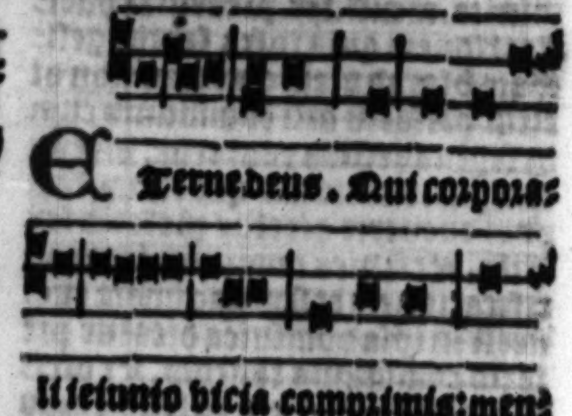
Eterne deus. Qui corpora-
li ieiunio vicia comprimis: men-
tem eleuas virtutem largiris et
premia. Per xp̄m dominū noſtrū.
Per quem maieſtatem tuam.

Et prefatio. Qui ſalutem. ¶ Quotidie dicatur cum de paſſione agitur et etiam die cene. Et in duobus feſtis ſancte crucis et in commemoratione ſancte crucis. Prefatio.

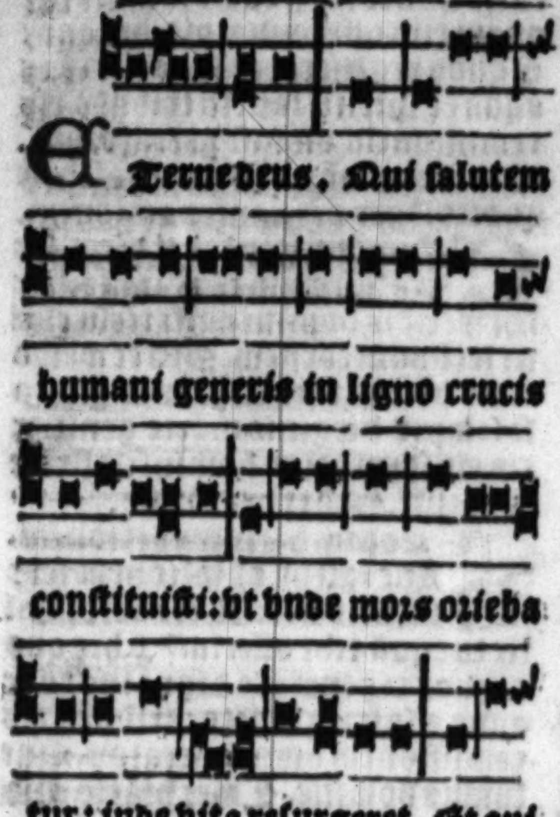

Eterne deus. Qui salutem humani generis in ligno crucis constituisti: vt vnde mors oriebatur: inde vita resurgeret. Et qui in ligno vincebat: in ligno quoq; vinceretur: per xp̄m dñm nostrū. Per quem maiestatem tuam.

¶ In die cene prefatio.

Communicantes et diem sacratissimum celebrātes quo dominus noster iesus christus pro nobis est traditus. Sed et memoriam venerantes in primis gloriose semper virginis marie genitricis eiusdem dei & domini nostri iesu christi. Eodem die infra actio.

Hanc igitur oblationem servitutis nostre sed et cuncte familie tue quam tibi offerimus ob diem in qua dominus noster iesus christ⁹ tradidit discipulis suis corporis & sanguinis sui misteria celebranda. Quesumus dñe vt placatus. Itē eodem die infra actionē.

Qui pridie q̄ ꝓ nostra omniūq; salute pateretur hoc est hodie: accepit panē i sanctas ac venerabiles man⁹ suas, &c. ¶ In vigil. pasche et in die pasche. et quotidie per octa. & in singulis diebus dñicis vsq; ad ascensio. dñi cū de do. cātatur. Sed si dicatur de aliquo sancto in dñicis: tunc prefatio cōis dicatur Si cantetur de dñica vsq; ad ascensio. domini sic dicatur. Et te quidem omni tēpore: sed in hoc potissimū gloriosius predicare. &c. qz nō dicitur in octa. pasche neq; post hec dictio: die. in prefatione neq; Communicātes. siue Hanc igitur Sed in vigilia pasche dicatur sic i prefatione. Et te quidem omni tēpore. sed in hac potissimum nocte gloriosius predicare. Prefatio.

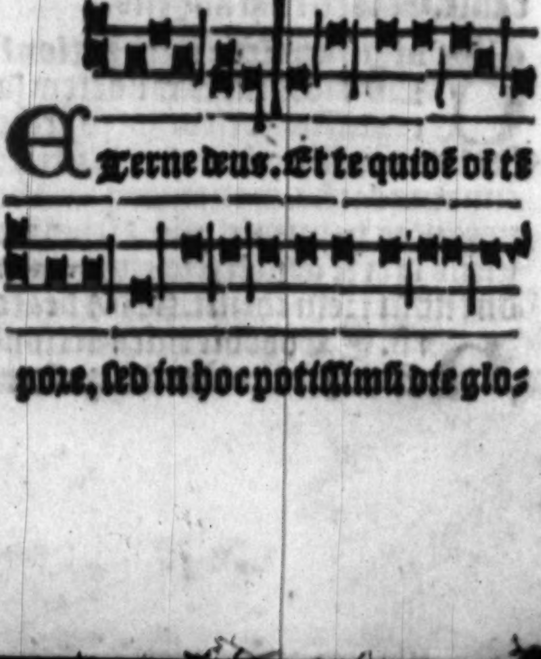

Eterne deus. Et te quidē oī tēpore, sed in hoc potissimū die glo-

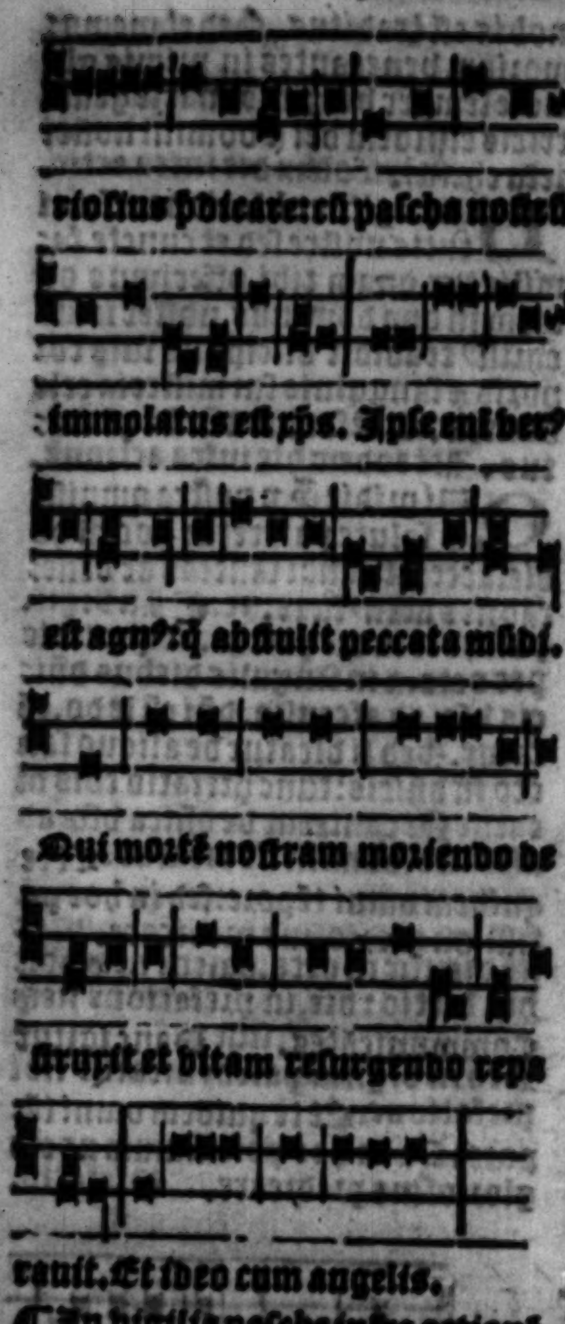
riosius p̄dicare: cū pascha nostrū
immolatus est xp̄s. Ipse enī ver⁹
est agn⁹: q̄ abstulit peccata mūdi.
Qui mortē nostram moriendo de
struxit et vitam resurgendo repa
rauit. Et ideo cum angelis.

¶ In vigilia pasche infra actionē.

Communicātes et noctem sacratissimā celebrantes resurrectionis dn̄i nostri iesu christi secundum carnē. Sed et memoriā venerantes in primis gl'ose semꝑ virginis marie genitricis eiusdē dei ꝛ dn̄i nostri iesu christi. Sed ꝛ beatorū. ¶ Eodē die infra actionē.

Hanc igitur oblationem seruitutis nostre sed ꝛ cūcte familie tue quam tibi offerimus: pro his quoqꝫ quos regenerare dignatus es ex aqua et spiritu sancto tribuēs eis remissionem omniū peccatorum. Quesumus dn̄e. ¶ In die pasche ꝛ quotidie per octa. infra actionem.

Communicantes et diem sacratissimum celebrantes resurrectionis domini nostri iesu christi secūdum carnem. Sed et memoriam venerantes in primis gloriose semper virginis marie genitricis eiusdem dei et domini nostri iesu christi. Sed et beatorum.

¶ Eodem die infra actionem.

Hanc igitur oblationem seruitutis nr̄e: sed et cūcte familie tue quā tibi offerim⁹ ꝑ his quoqꝫ quos regenerare dignatus es ex aqua ꝛ spiritu sancto: tribuēs eis remissionem omniū pecatorꝫ. Quesumus domine. ¶ Hec p̄fatio Qui post resurrecti. dic̄. in die ascēsionis et singulis diebus per oct. et Communicantes. similiter et de festis siue de cōmemorationē. Prefatio.

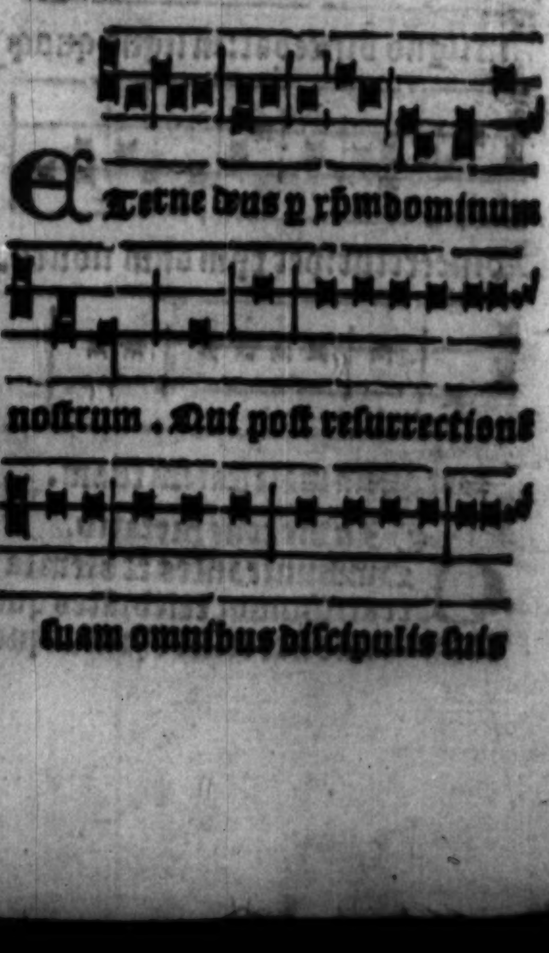
Eterne deus ꝑ xp̄m dominum
nostrum. Qui post resurrectionē
suam omnibus discipulis suis

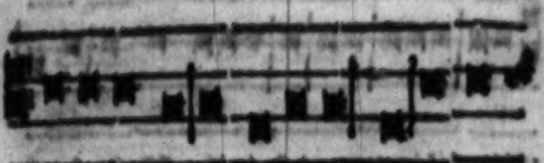

manifeſtus apparuit. Et ipſis

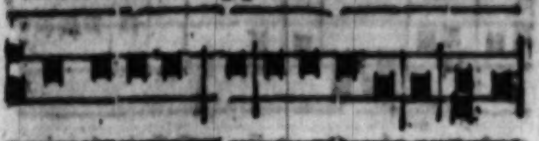

cernentibus eſt eleuatus in celum

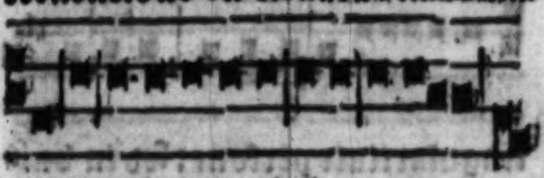

vt nos diuinitatis ſue tribueret eſ

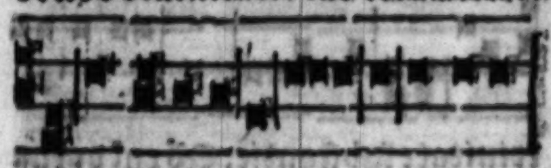

ſe participes. Et ideo cū angelis.

¶ Infra actionem.

Communicātes et diem ſacratiſſimū celebrantes quo dñs noſter vnigenitus filius tuꝰ vnitā ſibi fragilitatis noſtre ſubſtātiam in glorie tue dexteram collocauit. Sed et memoriam venerantes in primis glorioſe ſēper virginis marie genitricis eiuſdē dei et dñi nři ieſu chriſti. Sed et beatorum.

¶ In vigilia pentheco. nō dicitur prefatio niſi communis. Et i eadē vigilia penthecoſtes infra actionē

Communicantes et diem ſacratiſſimū pēthecoſtes preuenientes quo ſpūs ſctꝰ apl'is in igneis linguis apparuit. Sz ⁊ memoriā venerātes. &c ¶ Eodē die infra actionem

Hanc igitꝛ oblationē ſeruitutis noſtre ſed ⁊ cūcte familie tue quā tibi offerimus pro his quos regenerare dignatus es ex aqua et ſpū ſctō tribuens eis remiſſionem oīm peccatoꝝ. Queſumus dñe. &c ¶ Hec pfatio Qui aſcendens dicatur in die ſcō pēthe. et quotidie uſq ad feſtū ſancte trinitatis. cū Cōmunicātes. Hanc igitur. etiam ſi fiat de feſto alicuius ſcti ſiue de commemorationibus Prefatio.

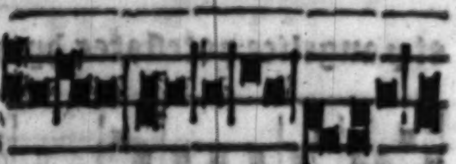

Eterne deꝰ: per xp̄m dñm no

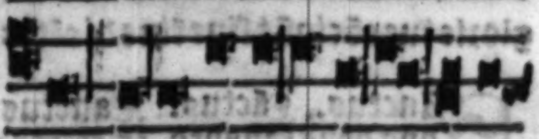

ſtrū. Qui aſcendens ſuper oēs celos

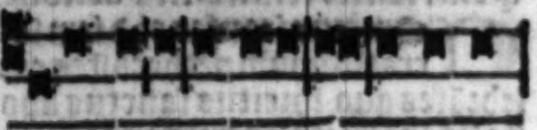

ſedenſq ad dexterā tuā promiſſum

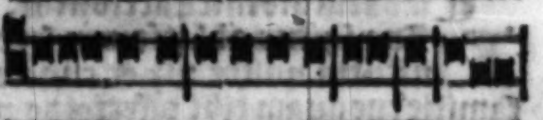

ſpiritū ſanctū hodierna die in filios

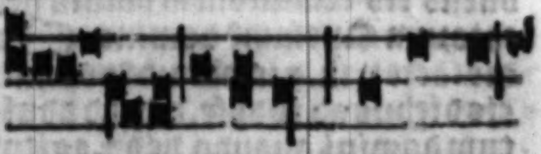

adoptionis effudit. Quapropter

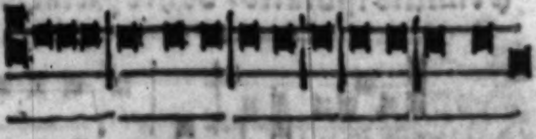

pfuſis gaudiis totꝰ in orbe terraꝝ

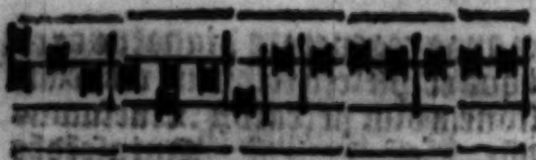

mūdus exultat ſꝫ ⁊ ſupne virtutes

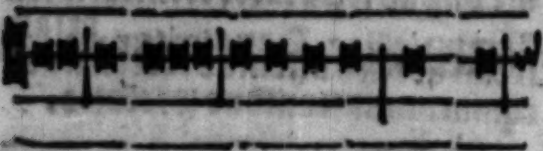

atqꝫ angelice poteſtates hymnum

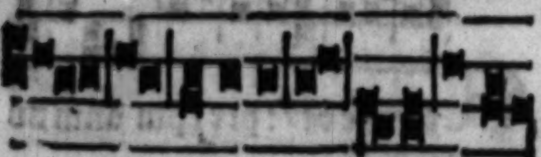

glorie tue cōcinūt ſine fine dicētes

Sanctus. Sanctus. Sanctus dn̄s deus ſabaoth. et cetera.

¶ In die penthecoſtes quotidie vſqꝫ feſt. ſancte trinita. īfra actionē.

Communicantes et diem ſacratiſſimum pēthecoſtes celebrātes quo ſpiritus ſanctus apoſtolis in igneis linguis apparuit: Sed et memoriam.

¶ Eodem die infra actionem.

Hanc igitur oblationem ſeruitutis noſtre: ſꝫ et cuncte familie tue quam tibi offerimus ꝓ his quoqꝫ quos regenerare dignatus es ex aqua et ſpiritu ſancto tribuens eis remiſſionem omniū peccatorum Queſum⁹ domine. ¶ In die ſācte triā. ⁊ in omnib⁹ dominicis diebus ab eodē fe. vſqꝫ ad aduentum domini quando de do. agitur Et in ꝯmemoratio. ſancte trinita. ⁊ i miſſis ſpōſalib⁹ dr̄ hec prefatio.

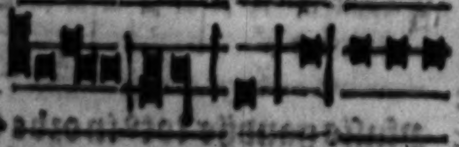

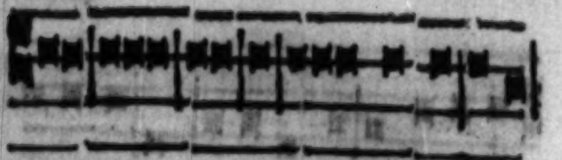

Eterne deus. Qui cum vnigenito filio tuo et ſpiritu ſācto vn⁹

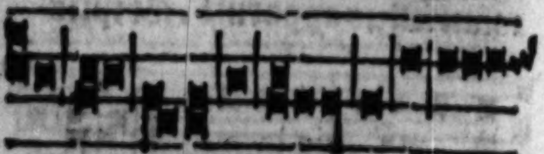

es deus: vn⁹ es dn̄s. Nō in vnius

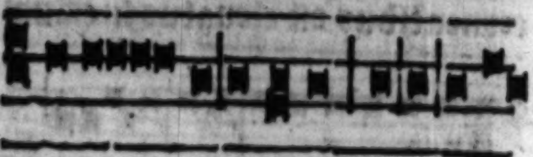

ſingularitate perſone: ſed in vni⁹

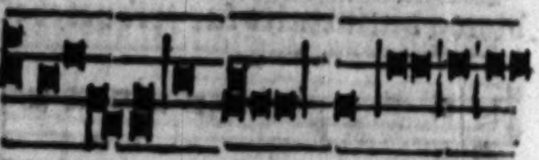

trinitate ſubſtantie. Qđ enī de tua

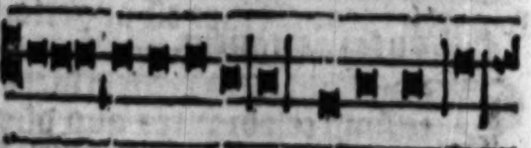

gloria reuelante te credimus: hoc

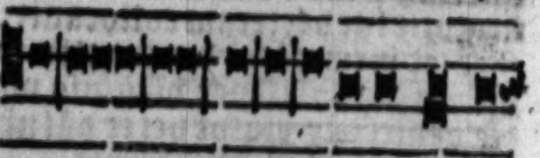

de filio tuo: hoc de ſpiritu ſancto

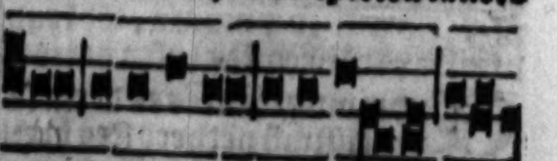

ſine differentie diſcretione ſētim⁹

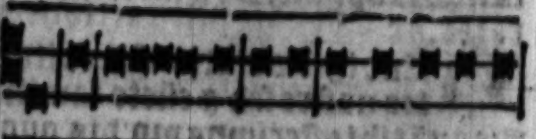

vt in cōfeſſione vere ſempiterneqꝫ

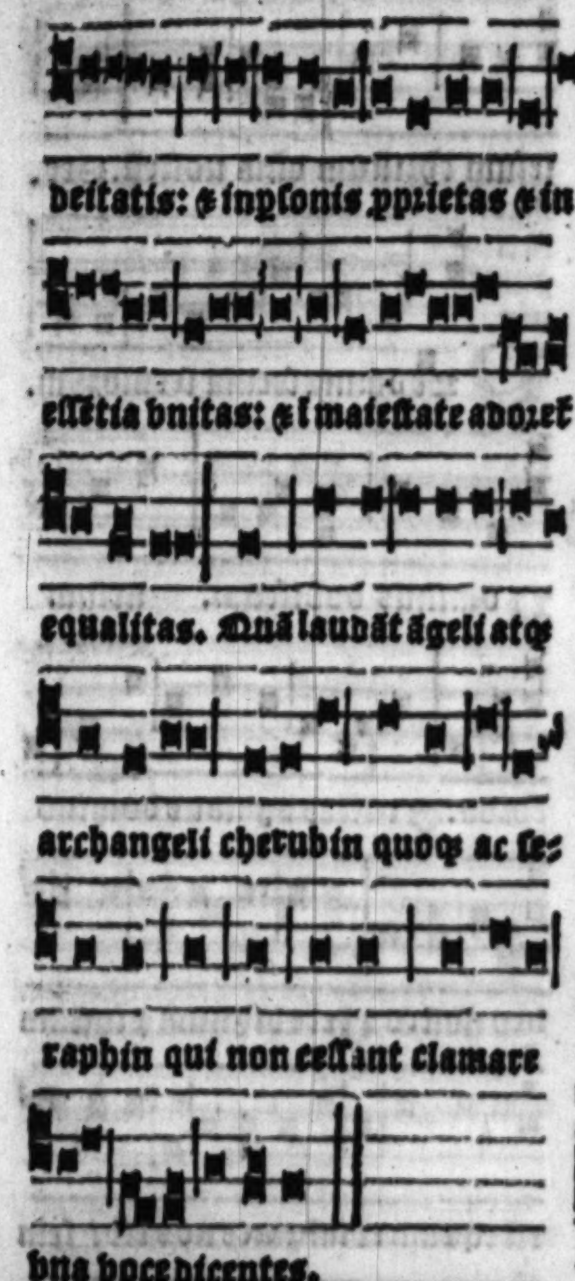

deitatis: ⁊ in personis ꝓprietas ⁊ in essētia vnitas: ⁊ in maiestate adoret equalitas. Quā laudāt āgeli atq; archangeli cherubin quoq; ac seraphin qui non cessant clamare vna voce dicentes.

¶ In festis omnium apostolorum ⁊ euangeli. et quãcunq; celebra. mis. de apostolis preterq̄ infra octauã. natal. domini epypha. pasche ascēsionis pēthecostes ⁊ corporis xp̄i. infra quas octa. dicent pfatio. ¶ Cōmunicãtes. ⁊ Hãc igit. de eisd. oct. Nisi missa celebrata fuerit de scto: siue de cōmemo. ⁊ preterq̄ i missis p defūctis. Requiem eternã. In quib9 dicitur pfatio cōmunis. Prefatio

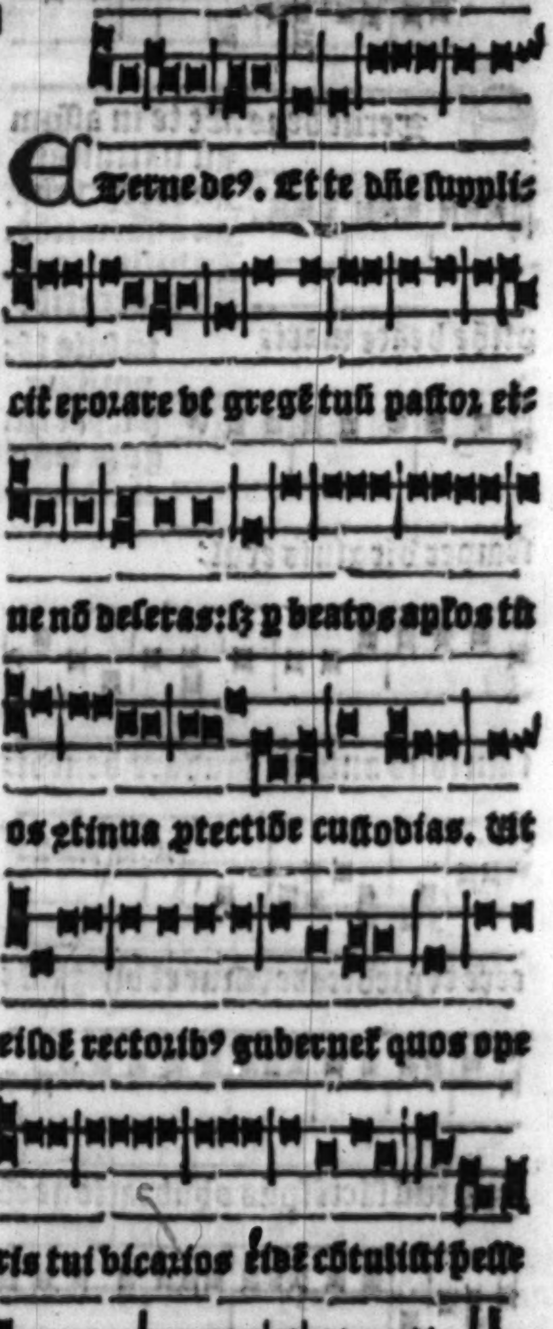

Eterne de9. Et te dñe suppliciter exorare vt gregē tuū pastor eterne nō deseras: sʒ p beatos aplos tuos ꝯtinua ꝓtectiōe custodias. Ut eisdē rectorib9 gubernet quos operis tui vicarios eisdē cōtulisti ꝓesse pastores. Et ideo cum angelis ⁊c.

¶ In omnibus festis. et cōmemorationib9 .beate marie. dr. hec prefatio, nisi impediat. ppt oc. de aplis

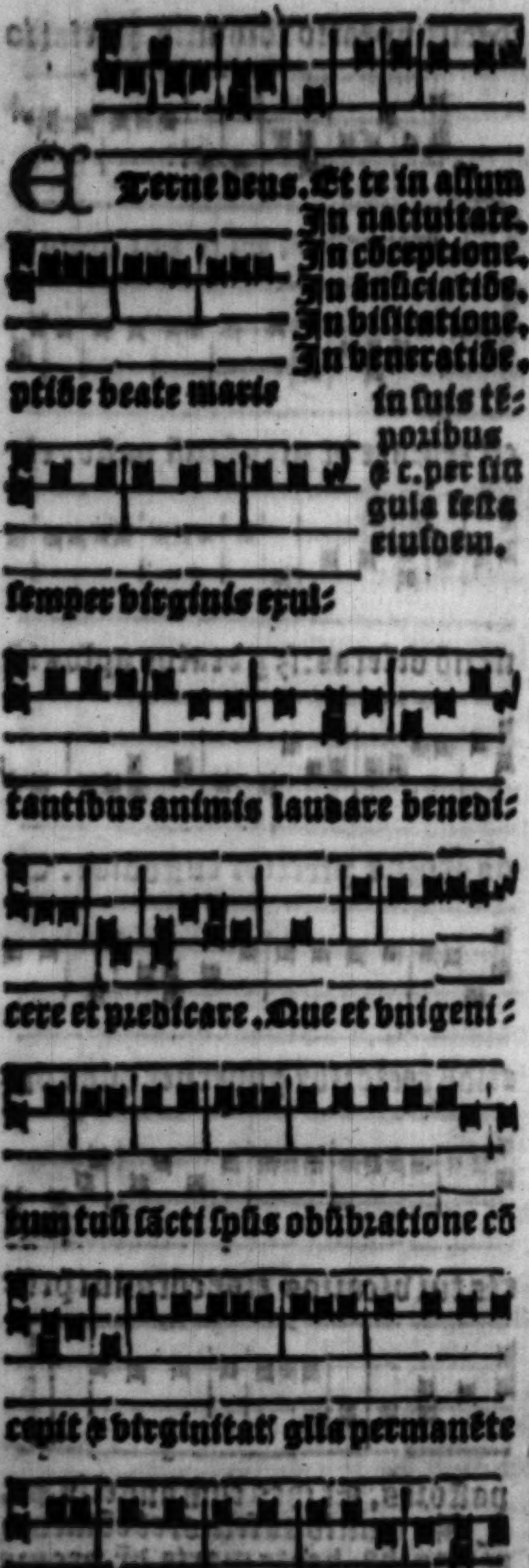

Eterne deus. Et te in aſſum-ptiōe beate marie ſemper virginis exultantibus animis laudare benedicere et predicare. Que et vnigenitum tuū ſācti ſpūs obūbratione cōcepit ⁊ virginitatꝭ gl'ia permanēte huic mundo lumen eternū effudit

In natiuitate.
In cōceptione.
In ānūciatiōe.
In viſitatione.
In benedictiōe.
in ſuis tēporibus ⁊ c. per ſingula feſta eiuſdem.

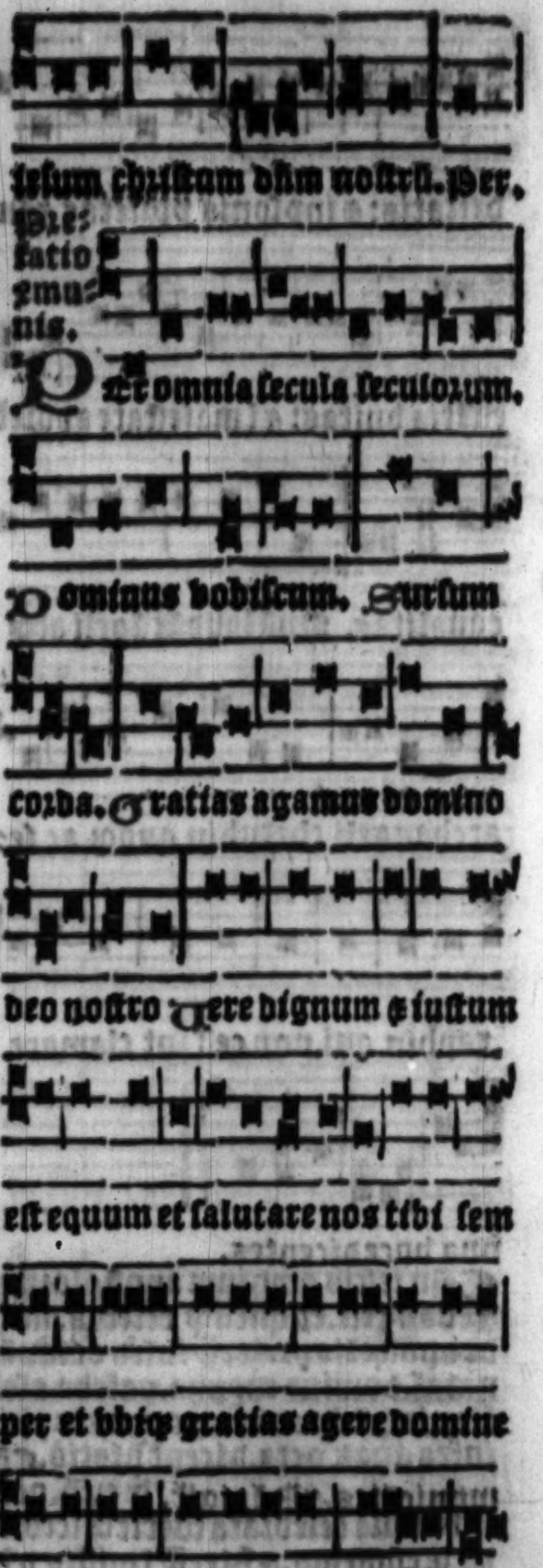

ieſum christum dn̄m noſtrū. Per.

Prefatio cōmunis.

Per omnia ſecula ſeculorum.

Dominus vobiſcum. Surſum corda. Gratias agamus domino deo noſtro. Vere dignum ⁊ iuſtum eſt equum et ſalutare nos tibi ſemper et vbiq; gratias agere domine ſancte pater omnipotēs eterne de⁹

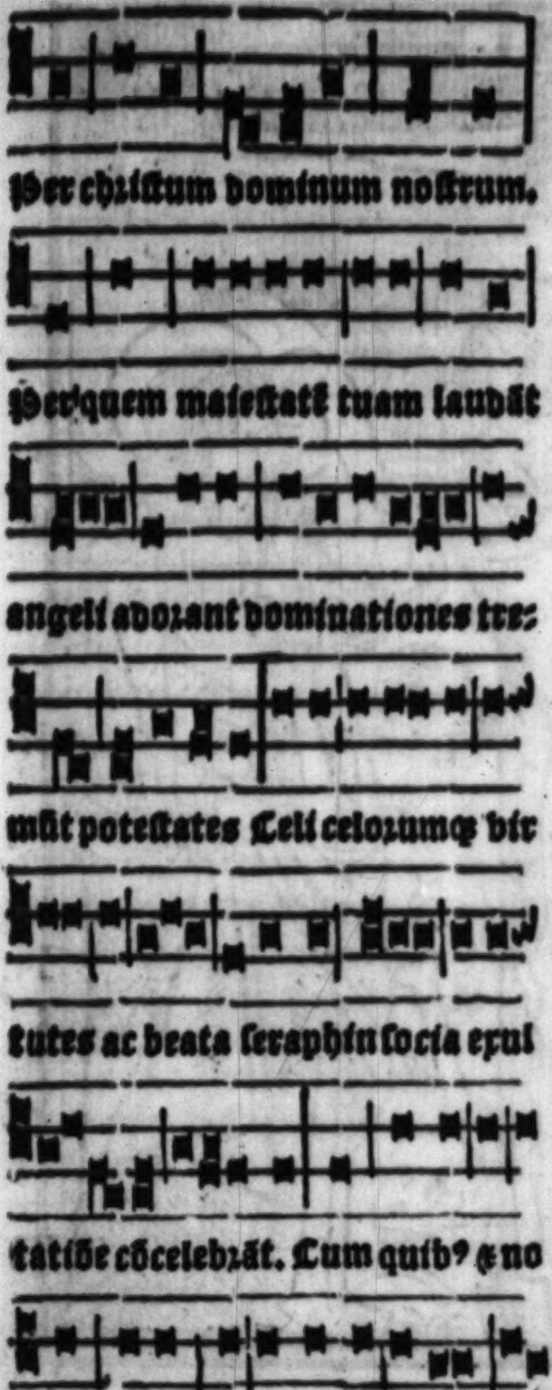
Per chriſtum dominum noſtrum.
Per quem maieſtatē tuam laudāt
angeli adorant dominationes tre-
mūt poteſtates Celi celorumq; vir-
tutes ac beata ſeraphin ſocia exul-
tatiōe cōcelebrāt. Cum quib⁹ & no-
ſtras voces: vt admitti iubeas dep̄-

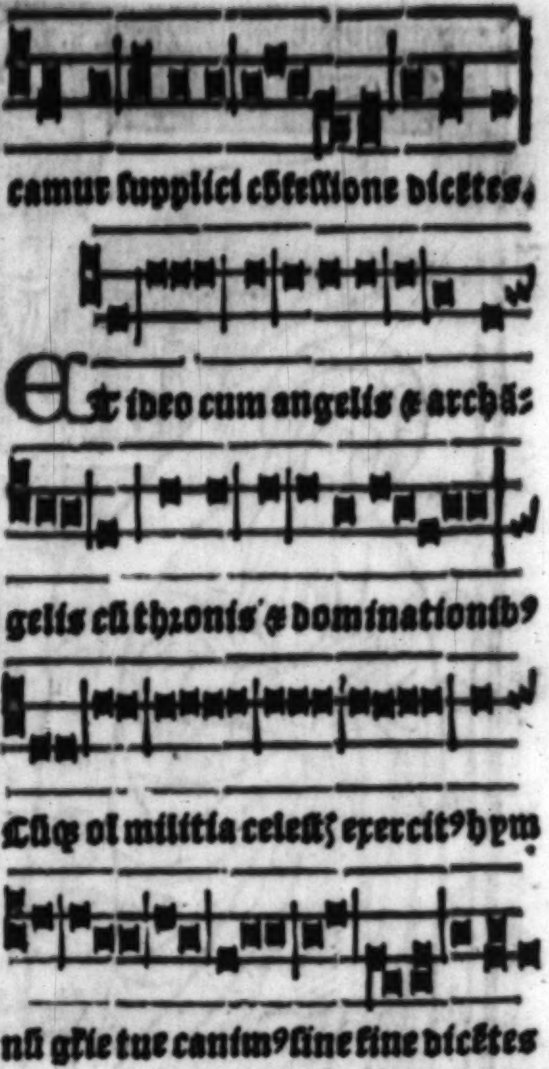
camur ſupplici cōfeſſione dicētes.
Et ideo cum angelis & archā-
gelis cū thronis & dominationib⁹
Cūq; oī militia celeſtꝫ exercit⁹ hym-
nū glīe tue canim⁹ ſine fine dicētes

Sanctus. Sctūs Sanctus dominus deus ſabaoth. Pleni ſūt celi et terra glīa tua oſanna ī excelſis. Bñdict⁹ q̇ venit ī noīe dñi: oſāna ī excelſis. ¶ In oībus feſtis beate marie virginis ac etiā ꝯmēo. eiuſdē. dicitur ſic. Benedictus marie filius qui venit in nomine domini oſanna in excelſis.

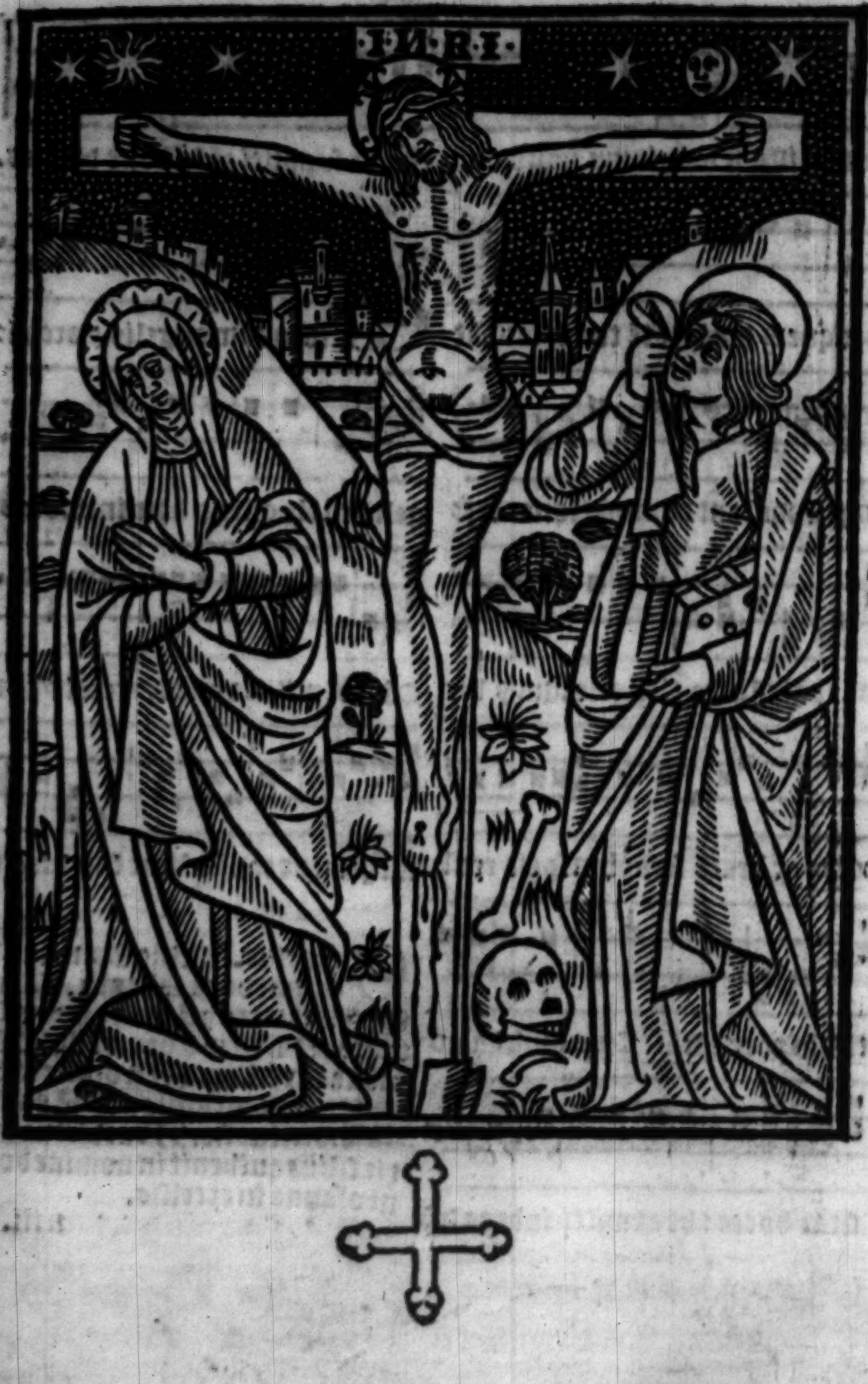
INRI

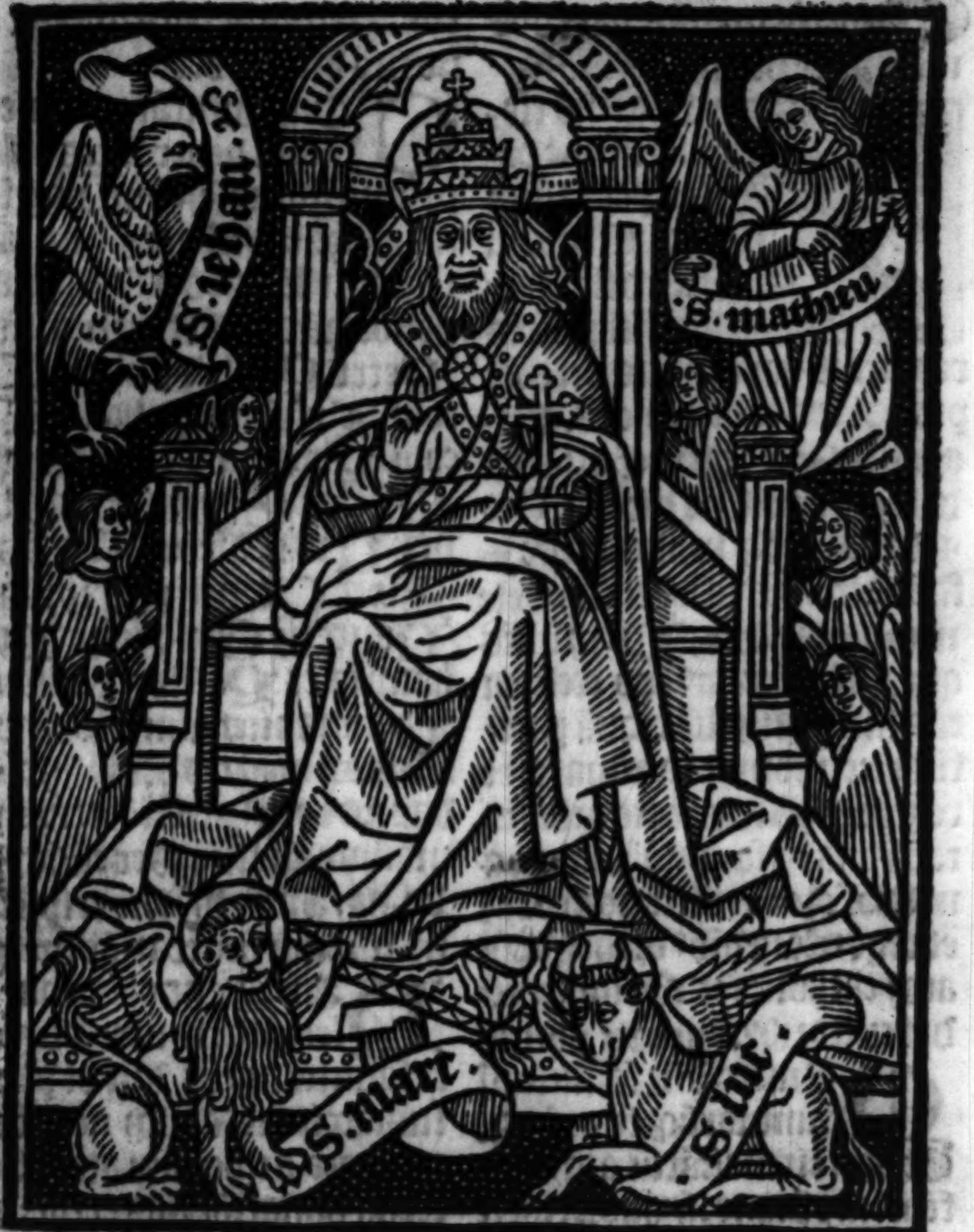
S. iehan
S. matheu
S. marc
S. luc

¶ Junctis manibꝰ ſacerdos inclinet ſe dicens.

Te igitur clemētiſſime pater per ieſum chꝛiſtū filium tuū dn̄m noſtrū ſupplices rogamus ac petimus vti accepta habeas et benedicas. Erigens ſe ſacer. oſculetˀ altare a dextris ſacrificii dicens. Hec ✠ dona: hec ✠ munera: hec ✠ ſctā ſacrificia illibata. Hic eleuet manꝰ dicēs. In pꝛimis que tibi offerimꝰ pꝛo eccleſia tua ſācta catholica: quā pacificare: cuſtodire: adunare: et regere digneris: toto oꝛbe terrarū vna cū famulo tuo [redacted] antiſtite noſtro. N. et rege nr̄o: ⁊ oībꝰ oꝛthodoxis atqꝫ catholice et apoſtolice fidei cultoꝛibꝰ. Hic oꝛet ꝓ viuis.

Memēto dn̄e famuloꝛū famularūqꝫ tuarū. N. Et oīm circūaſtātiū atqꝫ oīm fideliū xp̄ianoꝛū quoꝝ tibi fides cognita eſt et nota deuotio ꝓ quibꝰ tibi offerimꝰ: vel qui tibi offerūt hoc ſacrificiū laudis ꝓ ſe ſuiſqꝫ oībus: ꝓ redēptione aīarū ſuarū: pꝛo ſpe ſalutis et incolumitatis ſue tibiqꝫ reddunt vota ſua eterno deo viuo et vero.

Communicātes et memoꝛiā venerantes. In pꝛimis glorioſe ſemꝑ virginis marie genitricꝭ dei ⁊ dn̄i nr̄i ieſu chꝛiſti. Sed ⁊ beatoꝛū apoſtoloꝛū ac martirū tuoꝛum Petri Pauli Andꝛee Iacobi Iohānis Thome Iacobi Philippi Bartholomei Mathei Symonis ⁊ Thadei Lini Cleti Clemētis Sixti Coꝛnelii Cipꝛiani Laurētii Criſogoni Iohannis et Pauli Coſme et Damiani: et oīm ſctōꝝ tuoꝛū quoꝝ meritis ꝑcibuſqꝫ cōcedas: vt ī oībꝰ ꝓtectiōis tue muniamur auxilio. Per eūdē xp̄ꝫ do. no. Amē. ¶ Hic reſpiciat hoſtiā cum veneratiōe dicēs.

Hanc igitur oblationem ſeruitutis nr̄e: ſed ⁊ cūcte familie tue q̄s dn̄e vt placatus accipias dieſqꝫ noſtros ī tua pace diſponas: atqꝫ ab eterna dānatiōe nos eripi: ⁊ ī electoꝛum tuoꝛum iubeas grege numerari. Per xp̄m d̄. no. Amen. Supꝛa calicem.

Quam oblationē tu deus oīpotēs ī oībus q̄s bene ✠ dictā aſcri ✠ ptā: Ra ✠

tam:rationabilē: acceptabilē qꝫ facere digneriſ vt nobis coꝛ✠pus et ſan✠guis fiat dilectiſſimi filij tui dñi nr̄i ieſu xp̄i. ¶ Hic erigat ſacer. manꝰ et coniungat poſtea tergat digitos et eleuet hoſtiā dicens.

Qui pꝛidie ꝙ̄ pateret̄ accepit panē in ſāctas ac venerabiles manꝰ ſuas et eleuatis oculis in celū ad te deū patrē ſuū oīpotentē tibi gratias agēs bene ✠ dixit: ac fregit: deditqꝫ diſcipulis ſuis dicens: accipite ⁊ manducate ex hoc oēs. Hoc eſt enim coꝛpus meum. ¶ Hic diſcooꝑiat calicē ⁊ teneat īter manꝰ ſuas nō diſiūgēdo policem ab indice.

Simili modo poſtea ꝙ̄ cenatū eſt accipiēs et hūc ꝓclarū calicē in ſāctas ac venerabiles manꝰ ſuas. Hic inclinet ſe dicēs. Itē tibi gratias agēs bene ✠ dixit: deditqꝫ diſcipulis ſuis dicēs accipite et bibite ex eo oēs. Hic eſt enī calix ſāguinis mei noui et eterni teſtamenti miſteriū fidei q̇ pꝛo vobis ⁊ ꝑ multis effundetur in remiſſionem peccatoꝝ. ¶ Hic eleuet calicē vſqꝫ ad caput dicēs. Hec quotieſcūqꝫ feceritis in mei memoꝛiam facietis. Deponat calicem.

Unde et memoꝛes dñe nos tui ſerui ſꝫ ⁊ plebs tua ſc̄tā eiuſdem xp̄i filij tui dñi dei nr̄i. Tā beate paſſionis necnō ⁊ ab īferis reſurrectiōis ſed et in celos gloꝛioſe aſcēſionis offerimus pꝛeclare maieſtati tue de tuis donis ac datis Hoſtiā ✠ purā. Hoſtiam ſan✠ctam. Hoſtiā ✠ immaculatā. Panē ✠ ſanctū vite eterne. ⁊ calicē ✠ ſalutis ꝑpetue.

Supꝛa que ꝓpicio ac ſereno vultu reſpicere digneris ⁊ accepta habere ſicuti accepta habere dignatꝰ es munera pueri tui iuſti abel: ⁊ ſacrificiū pr̄iarche nr̄i abꝛahe et qđ tibi obtulit ſūmꝰ ſacerdos tuꝰ melchiſedech ſc̄tū ſacrificium īmmaculatam hoſtiam. ¶ Hic coꝛpoꝛe inclinato ⁊ cācellatis manibus dicat.

Supplices te rogamus oēs deꝰ iube hec ꝑferri ꝑ manꝰ ſc̄ti angeli tui ī ſublime altare tuū in ꝯſpectu diuine maieſtatiſ tue: vt quotquot ex hac altaris. Oſculet̄ altare a dextr̄. ſacrificij participatione ſacroſāctū filij tui coꝛpꝰ ✠ et ſāgui ✠ nē ſumpſerimꝰ omni bene ✠ dictione celeſti ⁊ gra cis repleamur. Per eundem chriſtum dominum noſtrum

¶ Hic oret pro mortuis.

Memento etiam domine famuloꝝ famularūqꝫ tuarum. N. Qui nos preceſſerunt cū ſigno fidei: ⁊ dormiunt in ſomno pacis. Ipſis domine ⁊ omnibus in chriſto quieſcentibus locum refrigerii lucis et pacis vt indulgeas deprecamur. Per eundem chriſtum dn̄m noſtrū. Amen.

Hic ꝑcutiat pct⁹ ſuū dicēs

Nobis quoqꝫ peccatoribus famulis tuis de multitudīe miſerationū tuarū ſperātib⁹ partē aliquam ⁊ ſocietatē donare digneris cū tuis ſanctis apoſtolis et martyribus: cū Iohanne/ Stephano/ Mathia/ Barnaba Ignatio/ Alexādro Marcellino/ Petro/ Felicitate/ Perpetua/ Agatha/ Lucia. Agnete. Cecilia Anaſtaſia. Et cū oībus ſāctis tuis intra quorū nos conſortiū nō eſtimator meriti: ſꝫ venie queſum⁹ largitor admitte. Per chriſtum dominum noſtrum

¶ Hic diſcooperiat calicē dicēs

Per quē hec oīa dn̄e ſemper bona creas. Sācti✠ficas. Viuificas ✠ Bn̄di✠cis et p̄ſtas nobis. Per ip✠ſū Et cū ip✠ſo et in ip✠ſo eſt tibi deo patri omni✠potēti. in vnitate ſpiritus✠ ſancti omnis honor et gloria.

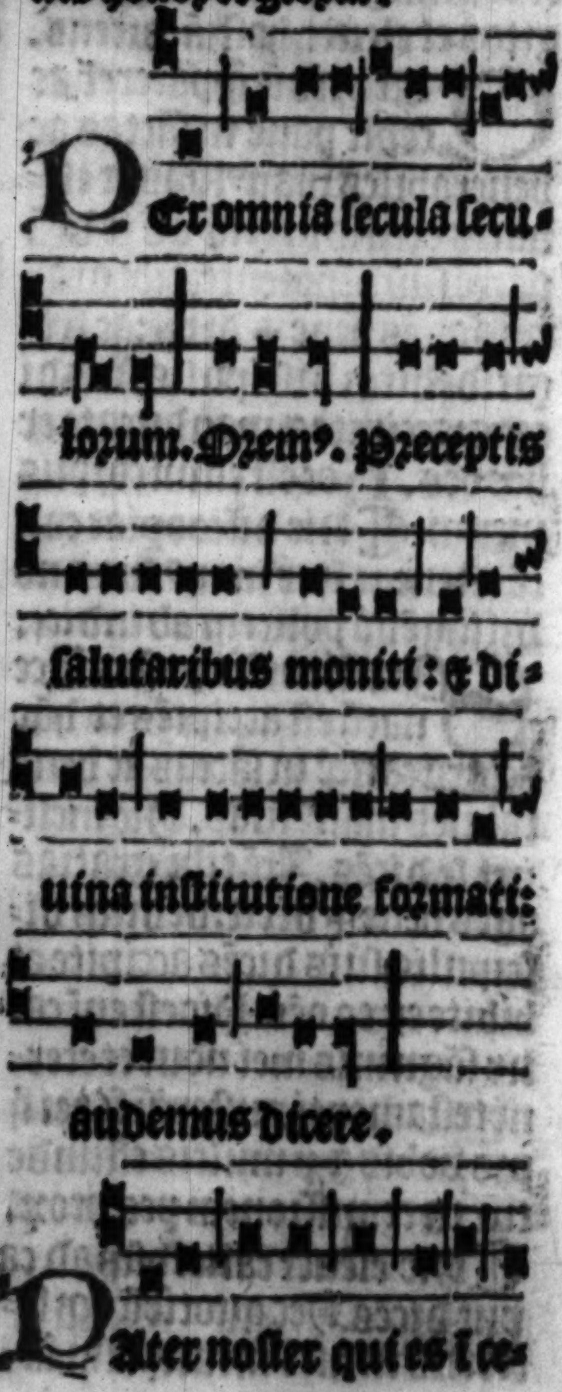

Per omnia ſecula ſeculorum. Orem⁹. Preceptis ſalutaribus moniti: ⁊ diuina inſtitutione formati: audemus dicere.

Pater noſter qui es ī ce-

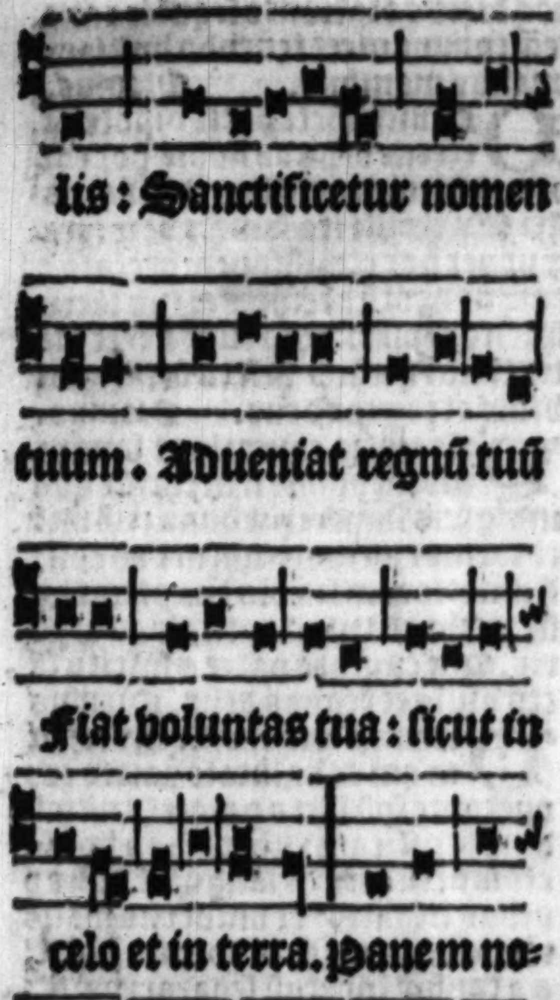
lis: Sanctificetur nomen
tuum. Adueniat regnũ tuũ
Fiat voluntas tua: ſicut in
celo et in terra. Panem no=
ſtrum quotidianum da no=
bis hodie. Et dimitte no=
bis debita noſtra. Sicut et

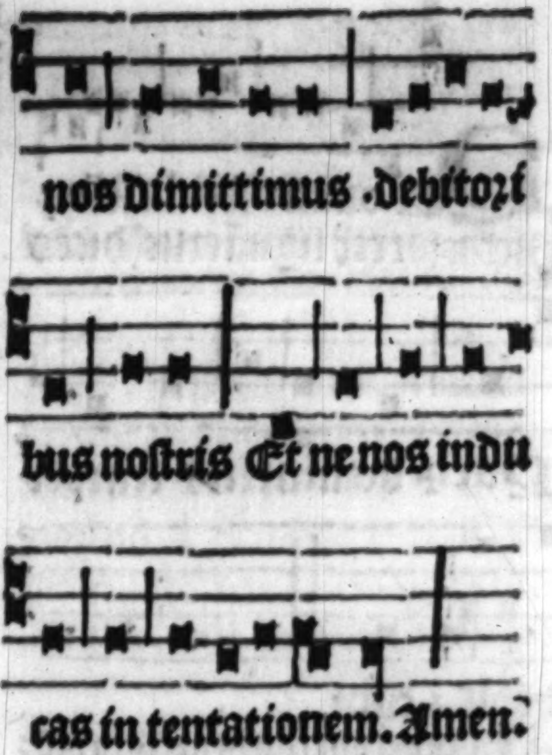
nos dimittimus debitoꝛi
bus noſtris Et ne nos indu
cas in tentationem. Amen.

Libera nos queſumus domine ab omnibus malis pꝛeteritis pꝛeſentibus et futuris: et intercedẽte pꝛo nobis beata et gloꝛioſa ſemper virgine dei genitrice maria: et beatis apoſtolis tuis. Petro et paulo atqꝫ Andꝛea. cũ omnibus ſanctis. Da pꝛopicius pacẽ in diebus noſtris vt ope miſericoꝛdie tue adiuti: et a peccato ſimus ſemper liberi: & ab omni perturbatione ſecuri. Per eundem dominum noſtrum ieſum chꝛiſtum filium tuum. Qui tecũ viuit & regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus.

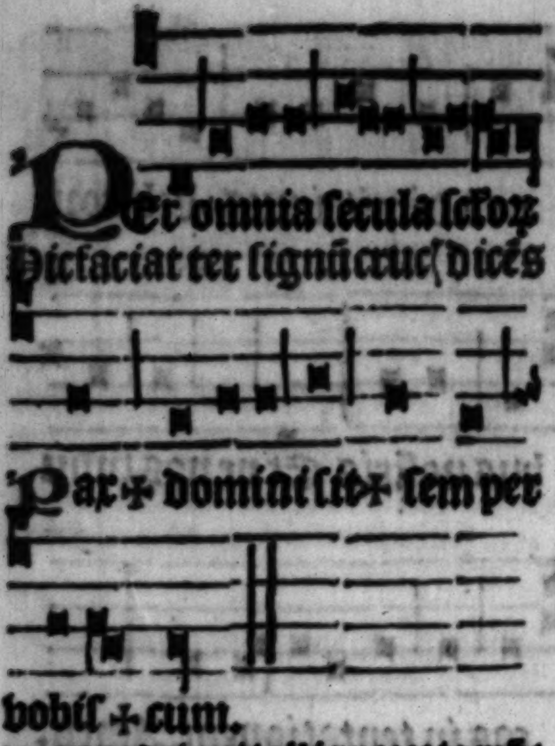
Per omnia ſecula ſeclorum.
Hic faciat ter ſignū crucis dicens
Pax ✠ domini ſit ✠ ſemper
vobiſ ✠ cum.

Agnus dei qui tollis peccata mūdi: miſerere nobis.

Agnus dei qui tollis peccata mūdi: miſerere nobis.

Agnus dei qui tollis peccata mūdi: dona nobis pacem.

¶ In miſſis vero pro defunctis dicetur hoc modo.

Agnus dei qui tollis peccata mūdi: dona eis requiem.

Agnus dei qui tollis peccata mūdi: dona eis requiem.

Agnus dei qui tollis peccata mūdi: dona eis requiem ſempiternā.

¶ Hic deponat terciam partem hoſtie in ſanguine dicens.

Hec ſacroſācta cōmixtio corporis et ſanguinis dñi noſtri ieſu xp̄i fiat nobis ⁊ oībus ſumentibus ſalus mentis ⁊ corporis et ad vitam eternā capeſcēdam preparatio ſalutaris. Per eundem dñm noſtrū ieſum xp̄m filiū tuum. Qui tecū vivit et reg. ¶ Hic detur oſculū pacis dicendo. Habete vinculum pacis ⁊ caritatis: vt apti ſitis ſacroſanctis miſteriis dei. ¶ Hic īclinet ſe ſacerdos dicens orationes ſequētes antequā communicet tenendo hoſtiam duabus manibus. Oremus.

Domine ſācte pater oīpotens eterne deus da nobis hoc corpus et ſāguinem filii tui dñi dei noſtri ieſu chriſti ita ſumere vt mereamur per hoc remiſſionem peccatorum noſtrorū accipere et tuo ſācto ſpiritu repleri: quia tu es deꝰ et preter te nō eſt alius niſi tu ſolꝰ. Qui vivis et regnas deus. Oremus.

Perceptio corporis et ſanguinis tui domīe ieſu chriſte quā indignus ſumere preſumo: nō michi veniat ad iudicium nec ad condemnationem ſed pro tua pietate ꝓſit michi ad tutamentū aīe ⁊ corporis. Qui cum deo patre ⁊ ſpiritu ſācto vivis et regnas deus. Oremus

Domine ieſu chriſte fili dei vivi qui ex volūtate patris cooperante ſpū ſācto ꝑ mortē tuā mūdum vivificaſti: libera me ꝑ hoc ſacroſanctū corpꝰ ⁊ ſanguinē tuū ab oībus iniq̄tatibꝰ et vniverſis malis meis: et fac me tuis obedire p̄ceptꝭ ⁊ a te nūq̄ īppetuū ſeparari ꝑmittas. Qui cū deo p̄re ⁊ eodē ſpū ſctō vivis ⁊ re. d. ꝑ oīa ſ. ſ. amē. ¶ Hic ſumat corpꝰ cruce p̄ius facta cū ip̄o corpē añ. deīde ad ſāguinē dicens.

Corpꝰ domini noſtri ieſu chriſti ſit michi remediū ſēpiternū in vitam eternam. Amen.

Sanguis dñi nr̄i ieſu xp̄i conſervet me in vitā eternā. Amē

Corpus ⁊ ſāguis dñi nr̄i ieſu xp̄i: cuſtodiat corpꝰ meum ⁊ aīam meā in vitā eternam. Amen.

Poſt primā ablutiōē dicet hec or̄.

Quod ore ſūpſimꝰ dñe pura mēte capiamꝰ ⁊ de munere tēporali fiat nobis remediū ſēpiternū in vitā eternā. Amē. Sumat hic calicē et ponat ſuper patenam et poſtea inclinando ſe dicat.

Hec nos dñe communio purget a crimine & celeſtis remedij faciat eſſe conſortes. Per xp̄m.

¶ Sacerdos hic inclinato corpore iunctiſq; manibꝰ tacita voce in medio altaris dicat hanc orationem.

Placeat tibi ſancta trinitas obſequium ſeruitutis mee & preſta vt hoc ſacrificiū quod oculis tue maieſtatis indignꝰ obtuli ſit tibi acceptabile michiq; et oībꝰ pro quibus illud obtuli ſit te miſerāte propiciabile. Qui viuis et regnas.

¶ Oratiões poſt miſſā cōmunes. an.

Trium puerorū cātemus hymnū quē cātabāt ī camino ignis bñdicētes dñꝫ. p̄. Bñd ſacerdotes. ps. Laudā dñm ī ſctis eiꝰ. p̄. Nūc dimittis. kyrie eleyſō. xp̄e el. kyri el. Pater nr̄. Et ne nos. Confiteantur tibi dñe opa tua. Et ſcti tui bñdicāt tibi. Exultabūt ſcti ī glo. Letabūtur. Exultēt iuſti in cōſpectu. Et delectētur. Nō nobꝫ dñe nō nobis Sed nomini tuo da glo. Sacerdotes tui īduant. Et ſcti. Nō ītres in iudiciū cū ſeruo tuo dñe. Qr nō iuſtificabit ī cōſpectu tuo omnis viuēs. Domine deꝰ virtutū. Et oſtēde fa. Dñe exaudi. Et clamor. Dñs vobiſcū. Et cum ſpiritu tuo. Oremꝰ.

Deus q̄ tribus pueris mitigaſti flāmas ignium concede propiciꝰ vt per īteruentū beate marie ſemꝑ virginis & oīm ſctōꝝ tuoꝝ et merita eoꝝ nos famulos tuos non exurat flamma viciorum. Per dñꝫ

¶ In omnibus ferialiter & oībꝰ feſtis .iij. lec. a feſto ſctē trinitatis vſq; ad vigiliā natiui. dñi. & ab octa. epphie vſq; ad cenam dñi ac etiā tp̄e paſchali exceptis oc. precipuis poſt [illegible] dicantur pſalmi ſequētes.

Deus venerūt gentes &c. vt in pſalter. cum ſingulis verſibus. Gloria patri. Sicut erat ī kyrie eleyſon. xp̄e el. kyrie el. Pater noſter. Et ne nos. Exurgat deus & diſſipentur inimici eius. Saluū fac pplm tuum dñe et bñdic hereditati tue. Oremꝰ pro afflictis et captiuis. Mitte eis dñe auxiliū de ſctō. Eſto nobis dñe turris fortitudis. Fiat pax ī virtute tua. Dñe deꝰ vtutū cōuerte nos. Dñe exaudi orōnē meā. Dñs vobiſc. Et cū. Oremus. Or.

Deus q̄ admirabili prouidentia cuncta diſponis te ſuppliciter exoramꝰ vt terrā quā vnigenitus filiꝰ tuꝰ dñs noſter proprio ſāguine cōſecrauit de manibus inimicorum crucis eripiēs reſtituas cultui chriſtiano vota fidelium ad eiꝰ liberationem īſtantium miſericorditer dirigendo in viam ſalutis eterne. Per eundem. ¶ Quādo vero alta miſſa ferialiter celebratur eodem die infra eccleſiam ſiue extra eccleſiam: preces dicuntur in alta miſſa hoc modo: pſalmus.

Ad dominū cum tribularer. Gloria pr̄i & fi. Sicut erat ī. Leuaui oculos. Gloria pr̄i &. Sicut erat. kyrie el. xp̄e el. kyrie el. Pater no. Et ne nos. Exurgat deꝰ & diſſipent inimici eiꝰ. Oſtēde nobꝫ dñe miſericordiā tuā. Eſto nobꝫ dñe turris fortitudis. A facie inimici. Dñe exaudi orationē meā. Et clamor meꝰ ad te veniat. Dñs vobiſcum Et cū ſpiritu tuo. Oremus. Oratio.

Eccleſiam tuam domine miſeratio continuata mundet et muniat: et quia ſine te non poteſt ſalua conſiſtere: tuo ſemper munere gubernetur. Alia oratio.

Omnipotens ſempiterne deus meſtoꝝ cōſolatio: laborantiū fortitudo perueniāt ad te preces de quacūq; tribulatiōe clamātiū vt oēs ſibi in neceſſitatibꝰ ſuis miām tuā gaudeāt affuiſſe. Per xp̄ꝫ. ¶ Alie preces alt natim dicende cum precibus. Pſ.

Letatus ſum in his. Gloria patri et filio ⁊ ſpiri. Sicut erat i̅ principio. Kyrie eleyſon. Chriſte eleyſon Kyrie eleyſon. Pater noſter. Et ne nos inducas in tentationem. Sacerdotes tui induantur iuſticiam. Dñe ſaluum fac regem. Saluum fac populum tuum domine et benedic hereditati tue. Fiat pax in virtute tua. Et abundantia in turribus tuis. Dñe exaudi orationem meam. Et clamor meꝰ ad te veniat Dñs vobiſcum. Oremus. Oratio.

Ecclesie tue dñe preces placatꝰ admitte: vt deſtructis aduerſitatibꝰ ⁊ erroribꝰ vniuerſꝫ ſecura tibi ſeruiat libertate. ¶ Alia oratio

Hoſtium noſtrorū q̄s dñe elide ſuperbiam eorumq; contumaciā dextere tue virtute ꝓſterne. Per xp̄m. d. ¶ Oratio ad patrem.

Gratias tibi ago dñe ſācte pater omnipotens eterne deus: qui me miſerum peccatorem ⁊ indignū famulū tuum nullis meis meritis ſed ſola dignatione miē tue ſatiare dignatus es corpore ⁊ ſāguine dñi noſtri ieſu chriſti te dep̄cor: vt hec communio ſalutaris non ſit michi reatus ad penam ſed intercesſio ſalutaris ad veniā ſit michi viciorū meorū euacuatio concupiſcētie libidinis exterminatio caritatꝫ humilitatis patiētie ac totius ſāctitatis augmētatio: cōtra inſidias inimicorū meorum viſibilium ⁊ inuiſibilium firma defenſio meorum motuum tam carnaliū q̄ ſpiritualiū perfecta quietatio: i te vno dño meo firma adheſio atq; finis mei felix conſūmatio et precor te vt ad illud conuiuiū celeſtis glorie me miſerum ⁊ indignum peccatorem perducere digneꝛ vbi tu chriſte es lux vera ſatietas plena iocunditas perfecta: conſūmata felicitas ⁊ ſāctis tuis gaudium ſempiternum. Qui cum patre ⁊ ſpū ſācto viuis et reg.

¶ Oratio dicenda poſt celeb. miſſe

Gratias ago tibi dulciſſime domine ieſu chriſte lux vera: ſalus credentium ſolatium triſtium ſpeſq; cunctorum: gaudium angelorum: q̄ me miſerum et magnum peccatorem famulum tuum hodie ſacratiſſimo corpore ⁊ ſāguine tuo paſcere dignatꝰ es. Ideo et ego miſerrimus et inumerabilibus criminibus infectus: lachrymoſis precibus imploro benigniſſimam miſericordiam tuam: et ſummā clementiam vt hec dulciſſima refectio ſūma et incomprehenſibilis communio non ſit michi iudicium anime mee ſed proſit michi in remedium ad euacuādas omnes inſidias ⁊ nequitias diabolice fraudꝫ ita vt nulla eius dominetur iniquitas in corde/ corpore anima / ⁊ ſenſibꝰ meis ſed tua clemētia me p̄ducat ad ſuperna ꝯuiuia angelorꝫ vbi tu es v̄a b̄titudo clara lux ſēpiterna leticia Amē.

¶ In feſto ſācte trinitatꝫ Officiū.

Benedicta ſit ſancta trinitas / atq; indiuiſa vnitas confitemur ei quia fecit nobiſcum miſericordiam ſuā Pſ. Benedicamus patrem et filium: cum ſancto ſpiritu. Oratio.

Omnīp̄s ſempiterne deꝰ qui dediſti nobis famulis tuis i cōfeſſiōe vere fidei eterne trinitatis gloriā agnoſcere et in potētia maieſtatis adorare vnitatem: queſumꝰ: vt eiuſdem fidei firmitate/ ab oīibꝰ ſēper muniamur aduerſis. In qua viuis ⁊ regnas. ¶ Lectio libri apocalipſis beati iohānis apoſtoli. iiij

In diebus illis. Vidi oſtium apertum i celo: et vox prima quā audiui tanq̄ tube loquentis me cū dicēs. Aſcēde huc ⁊ oſtendā tibi q̄ opoꝛtet fieri cito poſt hec. Stati fui ī ſpū. Et ecce ſedes poſita erat ī celo: ⁊ ſupꝛa ſedē ſedēs. Et qui ſedebat ſimilis erat aſpectui lapidꝫ iaſpidis ⁊ ſardinꝫ. Et iris era ī circuitu ſedis: ſimilis viſioni ſmaragdie Et in circuitu ſedis ſedilia viginti quattuoꝛ/ ⁊ ſuper thꝛonos viginti quattuoꝛ ſeioꝛes ſedētes circūamicti veſtimētis albis: ⁊ ī capitibꝰ eorum coꝛone auree. Et de thꝛono ꝓcedūt fulgura: ⁊ voces ⁊ tonitrua Et ſeptē lāpades ardētes āte thꝛonum: qui ſūt ſeptē ſpiritus dei. Et in ꝯſpectu ſedis tanq̄ mare vitreū ſimile criſtallo. Et ī medio ſedis / et ī circuitu ſedis quattuoꝛ aīalia: plena oculis āte ⁊ retro. Et aīal pͥmum: ſimile leoni. Et ſcd̄m aīal: ſimile vitulo. Et tertiū aīal: habēs faciē quaſi hoīs. Et quartum aīal ſimile aquile volanti. Et quatuoꝛ aīalia ſingula eoꝝ habebāt alas ſenas: ⁊ ī circuitu et intus plena ſūt oculis: et requiē nō habebant / die ac nocte dicētia. Sāctus / ſanctus ſanctus dn̄s deus oīpotēs qui erat ⁊ qui eſt / et qui vēturus eſt. Et cū darēt illa aīalia gloꝛiam et honoꝛē ⁊ benedictionē ſedenti ſup thꝛonū viuēti ī ſecula ſeculoꝝ: pꝛocidebāt viginti quattuoꝛ ſenioꝛes āte ſedētē in thꝛono. Et adoꝛabāt viuētē: ī ſecula ſeculoꝝ. Grad. Bn̄dictus es dn̄e q̄ ītueris abyſſos ⁊ ſedes ſuper cherubin. V. Benedicite deū celi qꝛ fecit nobiſcū mīam ſuā. Alleluya. V. Bn̄dictꝰ es dn̄e deꝰ patrū nr̄oꝝ ⁊ laudabilis in ſecula. Sequentia.

BEnedicta ſit beata trinitas deitas eterna pariter coequalis gloꝛia. Deus genitoꝛ natus genitus cum ſacro neumate permanens ſuper omne quod extat. Quibus eſt vna ſemper voluntas ⁊ a ſe diſcrepans haud nunq̄ triplicata perſona. Nam conſtat deitas vna non in tres deos diuiſa quod fides fatetur a xp̄o: oꝛtodoxe dedita Hec nāꝗ pellit delicta patriam cedit ſerenam qua dulcem iubilant agmina ſymphoniam celica. Alti thꝛoni veſtigia imitantur ſtolis cādidata Operiunturꝗ binas quas captāt poſt ſecli diſcrimina. Et nos quos illuſtrat gratia dei ſupera demus noſtra debita. Quatinus caterua celica nobis maneat poſt funera ſocia. Vltimaꝗ poſt acta diſcrimina petimus alta perfrui mox palatia. Quo perſpicua lux flagrat accenſa conſtanti flamma que deus eſt viſio noſtra et ſalus eterna. Angeloꝛumꝗ illuſtrat foꝛtiter pectoꝛa. Vt in chꝛiſto ſolo ſua defigant lumina. Hec namꝗ eſt illa ſitis flagrans quam tunc ſitiēt aīe ſanctorum vel coꝛpoꝛa. Cum fuerit data perpetua eis ꝓ bonis a iudice pꝛemia. ¶ Secundum iohannem. iij.

IN illo tp̄e. Erat homo ex phariſeis nichodemus nomine: pꝛiceps iudeoꝝ Hic veit ad ieſū nocte ⁊ dicit ei. Rabbi ſcimꝰ qꝛ a deo veniſti magiſter. Nemo ei poteſt hec ſigna facere q̄ tu facꝭ niſi fuerit deꝰ cū eo. Reſpōdit ieſꝰ: ⁊ dixit ei. Amē amē dico tibi: niſi q̄s natꝰ fuerit denuo / nō poteſt videre regnū dei. Dicit ad eū nichodemꝰ. Quomodo poteſt hō naſci cū ſit ſenex? Nūq̄d poteſt ī vētrē matris ſue iterū itroire ⁊ renaſci? Reſpōdit ieſꝰ. Amē amē dico tibi niſi q̄s renatꝰ fuerit ex aqua ⁊ ſpū: nō poteſt itroire ī regnū dei. Qd̄ natū eſt ex carne: caro eſt. Et qd̄ natū eſt ex ſpū: ſpūs eſt. Nō mireris qꝛ dixi tibi: opoꝛtet vos naſci denuo: Spūs vbi vult ſpirat: et vocē eiꝰ audis: ſed nō ſcis vnde veniat / aut quo vadat. Sic eſt oīs qui natꝰ eſt ex ſpiritu. Reſpōdit nichodemꝰ: ⁊ dixit ei. Quomodo poſſūt hec fieri? Reſpōdit ieſus et dixit ei Tu es magiſter ī iſrael ⁊ hec ignoras? Amen amen dico tibi: qꝛ qđ ſcimus loquimur / et quod vidimꝰ teſtamur: et teſtimoniū noſtrū nō accipitis. Si terrena dixi vobis ⁊ nō creditis: quomodo ſi dixero vobis celeſtia credetis? Et nemo aſcēdit in celū niſi qui deſcendit de celo filius hoīs qui eſt ī celo. Et ſicut moyſes exaltauit ſerpentem in deſerto ita exaltari oportet filiū hoīs. Ut oīs ꝗ credit ī ipſū nō pereat: ſed habeat vitā eternā. Credo. Offerto.

Bñdictꝰ ſit deꝰ pater vnicusqꝫ dei filiꝰ ſctꝰ quoqꝫ ſpiritꝰ: qꝛ fecit nobiſcū miſericordiam ſuam. Secre.

Sanctifica q̄s dñe deus noſtra ꝑ tui ſācti noīs inuocationem: et ꝑ vnigeniti tui virtutē huiꝰ oblationis hoſtiā: ⁊ cooperātē ſpū ſctō ꝑ eā noſmetipſos tibi ꝑfice munus eternū. Qui ī trinitate ꝑfecta viuis et regnas. Prefat. Qui eſt vnigen. Cōio. Bñdicimꝰ deū celi et corā oībꝰ viuētibꝰ ꝯfitebimur ei: qꝛ fecit nobiſcū miſericordiā ſuā. Poſtcōio.

Proficiat nobis ad ſalutem corporis ⁊ aīe dñe deꝰ huius ſacramēti ſuſceptio: ⁊ ſempiterne ſcē trinitatꝫ eiuſdēqꝫ indiuidue vnitatis cōfeſſio. In qua viuis et reg.

¶ In feſto corporis xpi. Officium.

Cibauit eos ex adipe frumēti alleluya: et de petra melle ſaturauit eos allā alleluya al. ℣ Exultate deo adiutori nr̄o iubilate deo iacob. Oratio

Deus ꝗ nobis ſub ſacramento mirabili paſſiōis tue memoriā reliquiſti tribue q̄s ita nos corporis ⁊ ſāguinis tui ſacra miſteria venerari: vt redēptiōis tue fructū in nobis iugiter ſentiamꝰ. Qui viuis et regnas. ¶ Ad corinthios. j.

Fratres: Ego enim accepi a dño quod et tradidi vobis: qm̄ dñs ieſus ī qua nocte tradebatur: accepit panē et gratias agens fregit ⁊ dixit. Accipite ⁊ manducate hoc eſt corpus meū quod pro vobis tradetur. Hoc facite: in meā cōmemorationē. Similiter et calicē poſtq̄ cenauit dicēs. Hic calix nouum teſtamentum eſt: in meo ſanguine. Hoc facite quotienſcūqꝫ bibetis: in meā cōmemorationem. Quotieſcūqꝫ enī mādūcabitis panem hūc ⁊ calicē bibetis mortē dñi annūciabitis donec veniat. Itaqꝫ quicūqꝫ mādūcauerit panē vel biberit calicem dñi indigne: reus erit corporis ⁊ ſāguinꝫ dñi. Probet autem ſeipſū hō: ⁊ ſic de pane illo edat et de calice bibat. Qui autem manducat et bibit indigne: iudiciū ſibi mādūcat ⁊ bibit: non diiudicās corpꝰ dñi. Grad. Oculi omniū ī te ſperant dñe ⁊ tu das illis eſcā ī tpe oportuno. ℣ Aperis tu manū tuā ⁊ imples omne animal benedictiōe. Alleluya. ℣ Caro mea vere eſt cibus et ſanguis meus vere eſt potus ꝗ manducat meā carnē et bibit meū ſanguinē in me manet ⁊ ego in eo.

¶ Hodie dr̄ iſta ſequētia ceterꝫ vo diebꝰ īfra oct. dicat ꝑ tres dies particulariter diuiſa. videlicet ꝑmo die īfra oct. Lauda ſyon. Scdo die. Qđ ī cena. Tercio die. Sumūt boni. ⁊ ſic alijs die. īfra oc. qñ. de oct. fit ſeruiſ.

Lauda ſyon ſaluatorem lauda ducē et paſtorem in hymnis ⁊ canticis. Quātū potes tantū gaude qꝛ maior oī laude: nec laudare ſufficis. Laudis thema ſpecialis panis viuus ⁊ vitalis hodie ꝓponitur. Quem in ſacre mēſa cene turbe fratrū duodene datū nō ambigitur. Sit laus plena ſit ſonora ſit io cūda ſit decora mētis iubilatio. Dies enī ſolennis agitur in qua mēſe prima recolitur huiꝰ īſtitutio. In hac menſa noui regis nouū paſcha noue legis paſche vetus terminat. Vetuſtatē nouitas vmbram fugat veritas noctē lux illuminat. Scd̄o die. Qd̄ in cena xp̄s geſſit faciendū hoc expreſſit ī ſui memoriā. Docti ſacris inſtitutis: panē vinū ī ſalutꝫ cōſecramꝰ hoſtiam. Dogma datur xp̄ianis qd̄ ī carnē tranſit panis ⁊ vinū in ſanguinē. Qd̄ nō capis qd̄ nō vides animoſa firmat fides preter reꝝ ordinē. Sub diuerſis ſpeciebꝰ ſignis tm̄ ⁊ nō rebꝰ latēt res eximie. Caro cibꝰ ſāguis potꝰ manet tamen xp̄s totus ſub vtraqꝫ ſpecie. A ſumēte nō cōſciſſus nō cōfractꝰ nō diuiſꝰ īteger accipitur. Sumit vnꝰ ſumunt mille: q̄tū iſti tm̄ ille nec ſūptꝰ cōſumit᷑. Tercio die. Sumū boni ſumūt mali: ſorte tamen īequali vite vel īteritus. Mors eſt malis vita bonis vide parꝫ ſūptionis q̄ꝫ ſit diſpar exitꝰ. Fracto demū ſacramēto ne vacilles ſed memēto tantū eſſe ſub fragmēto: quātū toto tegit᷑. Nulla rei fit ſciſſura ſigni tm̄ fit fractura q̄ nec ſtatus nec ſtatura ſignati minuit᷑. Ecce panis angeloꝝ factꝰ cibus viatorum: vere panis filioꝝ nō mittendus canibꝰ. In figuris preſignat᷑ cū yſaac immolatur agnꝰ paſche deputat᷑: datur manna patribus. Bone paſtor panis vere ieſu nr̄i miſerere tu nos paſce nos tuere tu nos bona fac videre in terra viuentiū. Tu q̄ cūcta ſcis ⁊ vales qui nos paſcis hic mortales tu nos ibi commenſales coheredes et ſodales: fac ſanctoꝝ ciuium. ¶ Secundum iohannem. vi.

IN illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis ⁊ turbis iudeoꝝ. Caro mea vere eſt cibus ⁊ ſāguis meꝰ vere eſt potꝰ. Qui māducat meam carnē ⁊ bibit meū ſāguinē ī me manet ⁊ ego in illo. Sicut miſit me viuēs pater ⁊ ego viuo propter patrē. Et qui māducat me: ip̄e viuet ppt̄ me. Hic eſt panis qui de celo deſcēdit. Nō ſicut māducauerūt patres veſtri manna in deſerto: et mortui ſunt. Qui māducat hunc panē: viuet ineternū. Offert. Sacerdotes īcēſū dn̄o ⁊ panes offerūt deo ⁊ ideo ſācti erūt domino ſuo ⁊ nō polluēt nomen ſanctum eius all'a. Secre.

ECcleſie tue q̄s domine vnitatis ⁊ pacis propiciꝰ dona cōcede: que ſub oblatis muneribꝰ miſtice deſignātur. Per dn̄m noſtrū. Prefat. Quia ꝑ īcarnati. quotidie īfra oct. dicat᷑ ſicut ī natiuitate domini ⁊ miſſis ſāctorū quorūcūqꝫ et cōmemorationibus. Communio. Quotieſcūqꝫ māducabitꝫ panē hūc et calicē bibetis mortē domini annūciatis donec veīat itaqꝫ quicūqꝫ māducauerit panē ⁊ biberit calicē dn̄i indigne reꝰ erit corꝑis ⁊ ſāguinis dn̄i alleluya. Poſtcōmunio.

FAc nos q̄ſumꝰ dn̄e diuinitatꝫ tue ſēpiterna fruitiōe repleri quā ꝑcioſi corporis ⁊ ſanguinis tui tēporalis perceptio prefigurat. Qui viuis. ¶ Quotidie īfra oct. dicat᷑ eadē miſſa. ſicut ī die: niſi feſtū. ix. lec. īntercurrat: ſed ſeq̄ntia diuidetur: vt ſ̄ dictum eſt: ⁊ ſine Credo. ¶ Dn̄ica. i. poſt oct. pētheco. Offi.

DOmine ī tua mīa ſperaui exultauit cor meum in ſalutari tuo cātabo dn̄o q̄ bona tribuit michi. Ps. Vſqꝫquo dn̄e obliuiſceris me in finem: vſqꝫ quo auertis faciem tuam a me. Oratio.

DEus in te ſperātiū fortitudo adeſto propicius inuocationibus noſtris: ⁊ quia ſine te nichil poteſt mortalis īfirmitas: p̄ſta auꝯſilium gratie tue vt in exequendis mandatis tuis et voluntate tibi et actione placeamus. Per dñm nr̄m.

¶ Lec. epi. bt̄i ioh̄is apoſtoli. i. iiij

Cariſſimi. Deus caritas eſt. In hoc apparuit caritas dei ĩ nobis q̄m filiū ſuū vnigenitū miſit deꝰ ĩ mundū vt viuamꝰ ꝑ eū. In hoc eſt caritas: nō quaſi nos dilexerimꝰ deum ſed q̄m ipſe pꝛioꝛ dilexit nos ⁊ miſit filiū ſuū ꝓpiciationē ꝓ peccatis nr̄is. Cariſſimi ſi deꝰ dilexit nos: nos debemꝰ ĩuicē diligere. Deū nemo vidit vnq̄. Si diligamꝰ ĩuicem: deꝰ ĩ nobꝫ manet ⁊ caritas eiꝰ ĩ nobis ꝑfecta eſt. In hoc ĩtelligimus: q̄m in eo manemus ⁊ ipſe ĩ nobis: q̄m de ſpiritu ſc̄to dedit nobis. Et nos vidimꝰ ⁊ teſtificamur q̄m pater miſit filiū ſuum ſaluatorem mundi. Quiſq̄ confeſſus fuerit quoniam ieſus eſt filius dei deꝰ ĩ eo manet ⁊ ipſe in deo. Et nos cognouimus ⁊ credimꝰ caritati: quā habet deꝰ in nobis. Deus caritas eſt. Et qui manet in caritate in deo manet et deꝰ ĩ eo. In hoc perfecta eſt caritas nobiſcū vt fiduciam habeamꝰ ĩ die iudicij q̄m ſicut ille eſt: et nos ſumus in hoc mūdo. Timoꝛ non eſt in caritate ſed perfecta caritas foꝛas mittit timoꝛē q̄m timoꝛ penam habet. Qui aūt timet nō eſt ꝑfectus in caritate. Nos ergo diligamus deum quoniā ipſe pꝛioꝛ dilexit nos. Si quis dixerit quoniā diligo deum et fratrem ſuū oderit: hic mendax eſt. Qui enim non diligit fratrē ſuum quem videt: deum quē non videt quomodo poteſt diligere? Et hoc mandatum habemꝰ a deo vt q̄ diligit deū diligat ⁊ fratrē ſuū. Grad. Ego dixi dñe miſerere mei ſana animā meā qꝛ peccaui tibi. ℣ Beatus q̄ intelligit ſup egenū ⁊ pauperē in die mala liberabit eū dñs. Alleluya. ℣. Verba mea auribꝰ ꝑcipe dñe ĩtellige clamoꝛē meū

¶ Iſte ſequētie dicātur alternati ad miſſam: omnibus dñicis dominicaliter dictꝫ ab oct. coꝛpis xp̄i vſq̄ ad aduen. dñi pꝛeterq̄ ĩ dñica q̄ legiť euāgeliū. de publicano ⁊ phariſeo videlicet. Dixit ieſus ad quoſdam. vbi dicetur ſequentia. Stans a longe. vt patet ĩferiꝰ. Sequētia.

Voce iubilantes magna. Regi ſummo deuote per ſecula. Perſonemus maxima laudū vota Celū ſydera luna ſol et oīa etherea Tellus aera mare ignis fonteſq̄ et flumia. Oīs creatura eū celebꝛare non deſinat. Laude ꝯtinua cuncta creantꝫ magnalia. Maieſtas cuiꝰ eſt vnica decenter ĩ p̄ris glīa. Quē laudāt ſuperna iugiter agmina voce dulciſſona. Cui pꝛoclamāt ſc̄tūs ſc̄tūs ſc̄tꝰ deꝰ oſāna. Quē decet decꝰ oīs laus honoꝛ virtꝰ ſalꝰ et gloꝛia Aurē tuā nobis inclina. Supplicibus veniā dona. Vt te collaudemꝰ in ſecula ¶ Itē de trinitate. Seq̄.

Trinitatē ſimplicem. Trinū deum non triplicem. Simplex colat eccleſia. Trinitatꝫ ĩ creatis. Inlucēt rebꝰ veſtigia. Mēs ĩ deū cōſurgat ſobꝛia. Genitoꝛis ⁊ geniti. Spūſq̄ paracliti gr̄a. Nobis ſacra reuelet miſteria. Tres ꝑſone ſūt ⁊ plura. Que perſonas diſtinguūt vocabula. Tres idē ſunt in natura q̄ vna. Nec tribus minoꝛ ſingula. Trium poſſe ſcire velle paria. In perſonis tribus eſt diſtātia Sit par reuerentia tribꝰ ⁊ vni gloria. ¶ Itē de trini. ꝑ dñicis. Seq̄.

Quicunq̄ vult ſaluus eſſe: ipſum fidē eſt neceſſe ſeruare catholicā. Hec eſt fides q̄ ſeruatur ⁊ ꝑ vocē ꝑdicatur cūctis apl̄icā. Vnꝰ eſt in trinitate trinꝰ eſt ĩ vnitate deus creans oīa. In perſonis trinus deus erubeſcat hinc iudeus vnus ĩ eſſẽtia. Eſt ſine pꝛĩcipio pater ĩ eſſẽtia v̄bũ de pꝛĩcipio par patri potentia vtriuſqꝫ ſpiritus eſt cõueniẽtia Pater eſt ingenitꝰ de ſe verbũ generans filiuſqꝫ genitꝰ patri non degenerans ſpũs ingenitus: ab vtroqꝫ radians. Nulla multiplicitas ĩ diuinitate perſonarũ paritas ẽ ĩ trinitate indiuiſa trinitas eſt ĩ vnitate. Patri natꝰ ſimilis pr̃is eſt ymago: ſꝫ nõ rei facilis huiꝰ eſt indago ſit in fide ſtabilis humana ꝓpago.

¶ Item alia pꝛo dñicis. Sequẽtia

ADoꝛemꝰ vnitatẽ: ⁊ in eā trinitatẽ pari reuerẽtia. Tres ꝑſonas pꝛofitẽtes ꝑſonali differentes a ſe differẽtia. He dicunt̃ relatiue cũ ſit vnũ ſubſtantiue nõ tria pꝛincipia. Siue dicas tres vel tria ſimplex tamẽ eſt vſia nõ triplex eſſẽtia. Patri ꝓles ẽ equalis nec hoc tollit perſonalis amboꝝ diſtictio. Pr̃i cõpar filioqꝫ ſpiritalis ab vtroqꝫ ꝓcedit cõnexio. Digne loqui de perſonis nõ humane ratiõis valet imꝑfectio. Spes exurgat fides creſcat vt ſic nobis eluceſcat vera lucis viſio. In ſpe mentes erigamus et in vera maneamus fidei concoꝛdia. Sit laus ṽnis vnitati ſitqꝫ ſũme trinitati coeterna gloꝛia. Amẽ.

¶ Item alia pꝛo dominicis. Seq̃.

PRofitẽtes vnitatem veneremur trinitatẽ pari reuerentia. Tres ꝑſonas aſſerẽtes ꝑſonali differẽtes a ſe differẽtia. Sĩplex eſſe ſimplex poſſe ſimplex velle: ſimplex noſſe cũcta ſũt ſimplicia. Nõ vniꝰ vel duarũ ſiue triũ ꝑſonarũ minoꝛ efficacia. Pater pꝛoles ſacrũ flamẽ deꝰ vnꝰ ſed hi tñ habent quedã pꝛopꝛia. Vna virtus vnũ numẽ: vnus ſplẽdoꝛ vnũ lumẽ: hec vna qđ alia. Nõ humana ratiõe capi poſſũt he perſone nec harũ diſcretio. Nõ hic oꝛdo tꝑalis: nõ hic ſitꝰ aut localis rerũ circũſcriptio. Nil in deo p̄ter deũ nulla cauſa pꝛeter eũ qui creat cauſalia Effectiua vel foꝛmalꝫ cauſa deus ⁊ finalis ſed nunq̃ materia Qui ſic credit ne feſtinet ⁊ a via nõ declinet ĩſolenter regia. Seruet fidẽ foꝛmet moꝛes nec attendat ad erroꝛes quos dãnat eccleſia. Nos ĩ fide gloꝛiemur nos in vna modulemur fidei cõcoꝛdia. Trine ſit laus vnitati ſit ⁊ ſĩplex trinitati coeterna gloꝛia. Amẽ.

¶ Scđm lucã. xvi.

IN illo tꝑe. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis parabolã hãc. Hõ q̇dã erat diues ⁊ ĩduebat̃ purpura ⁊ biſſo ⁊ epulabat̃ quotidie ſplẽdide Et erat qđã mẽdicus nõie lazarus q̃ iacebat ad ianuã eiꝰ vlceribꝰ plenus: cupiens ſaturari de micis q̃ cadebãt de mẽſa diuitꝫ et nemo illi dabat. Sed et canes veniebãt ⁊ lingebãt vlcera eius. Factũ eſt autem vt moꝛeretur mẽdicꝰ et poꝛtaretur ab angelis in ſinũ abꝛahe. Moꝛtuus eſt autem ⁊ diues et ſepultus eſt ĩ ĩferno. Eleuãs autẽ oculos ſuos cum eſſet in toꝛmentis vidit abꝛaham alonge: ⁊ lazarum in ſinu eiꝰ. Et ip̃e clamãs dixit. Pater abꝛahã miſerere mei ⁊ mitte lazarũ vt ĩtingat extremum digiti ſui in aqua vt refrigeret liguã meã quia crucioꝛ in hac flamma. Et dixit illi abꝛahã Fili recoꝛdare qꝛ recepiſti bona in vita tua et lazarus ſimiliter mala. Nunc autem hic conſolatur: tu vero cruciaris. Et in his omnibꝰ inter nos et vos chaos magnũ firmatum eſt vt hi qui volunt hinc tranſire ad vos nõ poſſint: neqꝫ inde huc tranſmeare. Et ait. Rogo te pater vt mittas eum ĩ domum pr̃is mei. Habeo enim quinqꝫ fratres: vt teſtetur illis ne et ipſi veniant ĩ hũc locum toꝛmẽtoꝝ. Et ait illi abꝛahã

Habent moyſen et prophetas: audiant illos. At ille dixit. Nõ pater abraham: ſed ſi quis ex mortuis ierit ad eos: penitentiam agent. Ait autem illi. Si moyſẽ et prophetas non audiunt: neq; ſi q̄s ex mortuis reſurrexerit: credẽt. Offer. Intende voci orationis mee rex meꝰ & deꝰ meꝰ quoniam ad te orabo dñe. Secreta

Hoſtias noſtras tibi dñe dicatas placatus aſſume: et ad ꝑpetuũ nobis tribue peruenire ſubſidiũ. Per dñm. Cõio. Narrabo oĩa mirabilia tua letabor & exultabo ĩ te pſallã nõi tuo altiſſime. Poſtcõio.

Sanctis dñe repleti muneribꝰ preſta q̄ſumus vt & ſalutaria dona capiamus & a tua laude nũq̄ ceſſemus. Per dñm. ¶ Feria .iiii. Lectio ep̃le b̃ti petri ad coloſeñ. iii.

Fratres. Mortificate membra veſtra que ſunt ſuper terrã: fornicationẽ imundiciam libidinẽ cõcupiſcẽtiã malã/ & auariciã que eſt ſimulacrorum ſeruitꝰ. Propter q̄ venit ira dei ſuper filios icredulitatis: in quibꝰ et vos ambulaſtis aliquãdo cum viueretis ĩ illis. Nũc autẽ & vos deponite oĩa: iram idignationẽ: maliciã blaſphemiã. Turpis ſermo: de ore vr̃o nõ ꝑcedat Nolite mẽtiri iuicem expoliantes vos veterẽ hoiez cũ actibꝰ ſuis: et iduẽtes nouũ eũ q̄ renouat ĩ agnitionẽ dei ſecundum ymaginẽ eius qui creauit eũ. Ubi non eſt gentiliset iudeus: maſculus et femina: circũcilio & preputium: barbarus et ſcitha: ſeruꝰ & liber: ſed omnia & in oĩbus xp̃s. Qui eſt benedictus: ĩ ſc̃la ſc̃lorũ. amẽ. Sc̃dm matheũ. v.

In illo tp̃e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Nolite putare q̃m veni ſoluere legem aut prophetas: nõ veni ſoluere: ſed adimplere. Amen quippe dico vobis: donec trãſeat celũ et terra: iota vnũ aut vnus apex nõ preteribit a lege donec oĩa fiant. Qui ergo ſoluerit vnum de mandatis iſtis minimis et docuerit ſic homines: minimꝰ vocabitur ĩ regno celorũ. Qui aũt fecerit et docuerit hic magnꝰ vocabit: ĩ regno celorũ ¶ Feria ſexta. Ad hebreos. xii.

Fratres. Oĩs diſciplina ĩ preſenti quidem videtur nõ eſſe gaudij ſed meroris: poſtea aũt fructũ pacatiſſimũ exercitatis ꝑ eam reddet iuſticie: propter qđ remiſſas manꝰ & ſoluta genua erigite & greſſꝰ rectos facite pedibus vr̃is: vt nõ claudicans q̄s erret: magis autẽ ſanetur. Pacẽ ergo ſeq̄mini cũ oĩbꝰ et ſanctimoniam. Sine qua: nemo videbit dñm. ¶ Secdm lucam. xvij.

In illo tempore Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Impoſſibile eſt vt non veniant ſcandala. Ue autẽ illi: ꝑ quẽ veniũt. Utilius eſt illi: ſi lapis molaris imponatur circa collum eius & proijciatur in mare q̄ vt ſcandalizet vnum de puſillis iſtis. Attendite vobis. Si peccauerit ĩ te frater tuꝰ: icrepa illũ. Et ſi penitẽtiã egerit: dimitte illi Et ſi peccauerit ĩ te ſepties ĩ die & ſi ſepties in die conuerſꝰ fuerit ad te dicẽs: penitet me: dimitte illi. Dixerunt apoſtoli dño. Adauge nobis fidem. Dixit autem dominus. Si habueritis fidẽ ſicut granum ſinapis: dicetis huic arbori moro eradicare et tranſplantare in mare: & obediet vobis. Quis autem veſtrum habens ſeruum arãtem: aut boues paſcentem cui egreſſo de agro dicat illi ſtatim: tranſi et recumbe: et non dicat ei para qđ cenem et precinge te: & miniſtra michi donec mãducem et bibã: & poſt hec tu manducabis et bibes. Nunq̄d gratiam habet ſeruo illi: qr fecit que ſibi ſperauerat. Nõ puto. Sic &

vos cũ feceritis omnia que ꝓcepta ſũt vobis dicite. Serui inutiles ſumus qđ debuimus facere fecimus.

¶ Dñica.ij.poſt octa.pẽthe. Offĩ.

Factus eſt dñs ꝓtectoꝛ meus ⁊ eduxit me ĩ latitudĩe ſaluũ me fecit: qm̃ voluit me. Ps. Diligã te dñe foꝛtitudo mea: dñs firmamẽtũ meũ ⁊ refugium meũ ⁊ liberatoꝛ meꝰ. Or.

Sancti nominis tui dñe timorem pariter et amoꝛẽ fac nos habere perpetuum quia nunꝙ tua gubernatiõe deſtituis quos ĩ ſoliditate tue dilectiõis ĩſtituis. Per do.

¶ Lec. epiſto. btĩ iohis apoſto. i. iij

Chariſſimi. Nolite mirari ſi odit vos mundus. Nos ſcimus qm̃ trãſlati ſumꝰ de moꝛte ad vitã: qm̃ diligimꝰ fratres. Qui nõ diligit manet ĩ moꝛte Oĩs qui odit fratrem ſuũ homicida eſt. Et ſcitis qm̃ oĩs homicida: nõ habet vitam eternã ĩ ſe manẽtẽ In hoc cognouimꝰ caritatẽ dei qm̃ ille ꝓ nobis animã ſuã poſuit: ⁊ nos debemꝰ ꝓ fratribus aĩas ponere. Qui habuerit ſubſtãtiã mũdi ⁊ viderit fratrẽ ſuũ neceſſitatem patientem ⁊ clauſerit viſcera ſua ab eo quomodo caritas dei manet ĩ eo? Filioli mei nõ diligamꝰ ṽbo neq; ligua ſʒ ope ⁊ veritate. Gra. Ad dñʒ cũ tribularer clamaui ⁊ exaudiuit me. ℣. Dñe libera animã meã a labijs iniq̃s ⁊ a ligua doloſa. Alla. ℣. Deus iudex iuſtus foꝛtis ⁊ patiẽs nũq̃d iraſcitur ꝑ ſingulos dies. ¶ Secũdũ lucam. xiiij

In illo tp̃e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis ſimilitudinem hanc. Homo quidam fecit cenã magnã ⁊ vocauit mltos. Et miſit ſeruũ ſuũ hoꝛa cene dicere ĩuitatʒ vt venirẽt qꝛ iã parata ſunt oĩa. Et ceperũt ſimul oẽs excuſare. Primꝰ dixit. Villã emi: ⁊ neceſſe habeo exire videre illam Rogo te habe me excuſatum. Et alt̃ dixit. Iuga boum emi quinq;: ⁊ eo ꝓbare illa. Rogo te habe me excuſatũ. Et aliꝰ dixit. Vxoꝛẽ duxi: et ideo nõ poſſũ venire. Et reuerſus ſeruꝰ: nũciauit hec dño ſuo. Tunc iratꝰ paterfamilias dixit ſeruo ſuo Exi cito ĩ plateas ⁊ vicos ciuitatis ⁊ pauperes ac debiles cecos ⁊ claudos ĩtroduc huc. Et ait ſeruꝰ. Domine factũ eſt vt imꝑaſti: ⁊ adhuc locus eſt. Et ait dominꝰ ſeruo. Exi in vias et ſepes et compelle ĩtrare: vt impleatur domꝰ mea. Dico autem vobis: quod nemo viroꝛũ illorum qui vocati ſunt: guſtabit cenã meam. Offert. Factꝰ eſt dñs firmamentũ meum et refugiũ meũ ⁊ liberatoꝛ meꝰ: ſperabo in eũ. Secreta.

Oblatio nos dñe tuo noĩ dicãda purificet ⁊ de die ĩ diẽ ad celeſtꝫ vite trãſferat actionẽ. Per do. Cõ. Cãtabo dño q̃ bona tribuit michi ⁊ pſallã noĩ dñi altiſſimi. Pꝰcõ.

Sumptis muneribus dñe q̃s: vt cũ frequẽtatione myſterij creſcat nr̃e ſalutis effectꝰ. Per do.

¶ Feria. iiij. Ad coꝛinthios. i. xv.

Fratres. Si aũt xp̃s predicat̃ qđ reſurrexit a moꝛtuis quomodo q̃dã dicũt ĩ vobis: ꝙ reſurrectio moꝛtuoꝝ nõ eſt. Si aũt reſurrectio moꝛtuoꝝ nõ eſt: neq; xp̃s reſurrexit. Si aũt xp̃s nõ reſurrexit: inanis eſt ergo ꝑdicatio nr̃a: ĩanis eſt ⁊ fides vr̃a. Inuenimur aũt ⁊ falſi teſtes dei qm̃ teſtimoniũ diximꝰ aduerſꝰ deũ qđ ſuſcitauerit xp̃m: quẽ nõ ſuſcitauit Nã ſi moꝛtui nõ reſurgũt: neq; xp̃s reſurrexit; Qđ ſi xp̃s nõ reſurrexit vana eſt fides vr̃a Adhuc ei eſtʒ ĩ pccĩs vr̃is. Ergo ⁊ q̃ doꝛmierũt ĩ xp̃o perierũt. Si ĩ hac vita tãtũ ſperantes ſumꝰ: miſerabilioꝛes ſumus oĩbus hoĩbꝰ. Nũc aũt xp̃s reſurrexit a moꝛtuis primitie doꝛmientiũ qm̃ ſicut per hoīem mors: ⁊ per hominē reſurrectio mortuoꝝ: et ſicut ī adā omnes moriuntur: ita et in chriſto oēs viuificabūtur. Unuſquiſq; autem: in ſuo ordine. Per ieſum xp̄m: dn̄m nr̄m. ¶ Secundū lucam. xx.

IN illo tēp̄e. Acceſſerunt ad ieſū quidā ſaduceoꝝ qui negabāt eſſe reſurrectionē: ⁊ īterrogauerūt eū dicentes. Magiſter moyſes ſcripſit nobis ſi frater alicuiꝰ mortuꝰ fuerit habēs vxorē ⁊ hic ſine filijs fuerit vt accipiat eā frater eius vxorē ⁊ ſuſcitet ſemē fratri ſuo. Fuerūt ergo apud nos ſeptē fratres: ⁊ primꝰ accepit vxorē et mortuus eſt ſine filijs. Et ſequēs accepit eā ſimiliter ⁊ ip̄e mortuꝰ eſt ſine filio. Et tertiꝰ accepit eā ſimiliter ⁊ oēs ſeptē: et nō reliquerūt ſemē: ⁊ mortui ſūt. Nouiſſima oīm mortua eſt et mulier. In reſurrectiōe ergo cuiꝰ eoꝝ erit vxor? Nā ſeptē eā habuerūt vxorē. Et ait illis ieſꝰ. Filij huiꝰ ſcl'i nubūt: ⁊ tradūt ad nuptias. Illi vero qui digni habēt ſeculo illo: ⁊ reſurrectiōe ex mortuis: neq; nubūt neq; ducūt vxores neq; enim vltra mori poterūt. Equales enī āgelis ſūt: q2 filij ſūt dei: cū ſint filij reſurrectiōis. Q2 vero reſurgūt mortui: et moyſes oſtēdit ſecus rubum ſicut dicit: dn̄m deum abraham et deū yſaac: ⁊ deum iacob. Deus autem non eſt mortuoꝝ ſed viuoꝝ. Omnes enim viuunt ei. Reſpōdentes autē quidā ſcribarum dixerunt. Magiſter: bene dixiſti. Et amplius non audebant: eū quicq̄ īterrogare. ¶ Fer. vi. Lectō libri apo. bti iohīs. xviii.

IN diebus illis. Vidi angelū deſcēdētē de celo: et clamauit dicēs. Cecidit cecidit babylō illa magna ciuitas: ⁊ facta eſt habitatio demoniorum ⁊ cuſtodia oīs ſpūs immundi: ⁊ cuſtodia oīs volucris immunde: q2 de ira fornicationis eiꝰ biberūt oēs gētes et reges terre cū illa fornicati ſūt: ⁊ mercatores t̄re de virtute deliciaꝝ eiꝰ diuites facti ſūt. Et audiui aliā vocē de celo: dicētem. Exite de illa pp̄ls meus ⁊ ne participes ſitis delictoꝝ eiꝰ ⁊ de plagis eiꝰ ne accipiatis: qm̄ peruenerūt p̄ctā eiꝰ vſq; ad celū: ⁊ recordatꝰ eſt deus iniq̄tatū eiꝰ. Et ſuſtulit vnus angelꝰ fortis lapidē quaſi molarē magnū: ⁊ miſit ī mare dicēs. Hoc īpetu mittetur babylon illa magna ciuitas: ⁊ vltra iā nō inuenietur. Et vox citharedoꝝ ⁊ muſicoꝝ ⁊ tybia canentiū ⁊ tuba non audietur in ea āplius: ⁊ oīs artifex omniſq; ars nō inuenietur in ea āpliꝰ. Et vox mole nō audietur in ea amplius: ⁊ lux lucerne nō lucebit ibi amplius. Et vox ſponſi ⁊ ſponſe nō audietur adhuc in te: quia mercatores tui erāt p̄ncipes terre quia in beneficijs tuis errauerunt omnes gentes. Et in ea ſanguis prophetarum ⁊ ſanctorum inuentus eſt: ⁊ oīm qui interfecti ſūt in terra. ¶ Sc̄dm lucā. xij.

IN illo tēp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Cū aūt inducēt vos ī ſynagogas ⁊ ad magiſtratꝰ ⁊ poteſtates: nolite ſoliciti eē qualiť reſpōdeatis aut q̄d dicatis. Spūs eī. docebit vos in ip̄a hora: que oporteat dicere. Ait aūt quidā ei de turba. Magiſter: dic fratri meo vt diuidat mecū hereditatē. At ille dixit ei. Hō: q̄s me cōſtituit iudicē aut diuiſorē ſup vos? Dixitq; ad illos. Videte et cauete ab oī auaricia q2 nō ī abūdātia cuiuſq̄ vita eiꝰ eſt ex his q̄ poſſidet. Dixit autē ſimilitudinē ad illos: hoīs cuiuſdā diuitꝫ vberes fructꝰ ager attulit ⁊ cogitabat ītra ſe dicens. Quid faciā qd̄ nō habeo quo cōgregē fructꝰ meos: ⁊ dixit hoc faciā. Deſtruā horrea mea ⁊ maiora faciā ⁊ illuc cōgregabo oīa que nata ſunt michi: ⁊ bona mea ⁊ dicā aīe mee: aīa habes multa bona poſita in ānos plurimos. Requieſce: comede ⁊ bibe epulare. Dixit aūt illi de⁹. Stulte hac nocte aīaꝫ tuā repetam a te: que aūt paraſti cui⁹ erūt? Sic eſt qui ſibi theſaurizat: ⁊ nō eſt in deo diues. ¶ Dominica .iii. poſt octa. penthecoſtes. Officium.

REſpice ī me ⁊ miſerere mei dn̄e: qm̄ vnicus et pauper ſum ego vide humilitatem meā ⁊ laborē meū: ⁊ dimitte oīa pctā mea deus meus. Ps. Ad te dn̄e leuaui aīam meā: deus meus in te confido nō erubeſcam. Oro.

DEprecationē noſtrā q̄ſumus dn̄e benignus exaudi et quibus ſupplicādi preſtas affectū / tribue defenſionis auxilium. Per do. ¶ Lectio epi. beati petri apoſt. i. v.

CAriſſimi. Humiliamini ſub potenti manu dei: vt vos exaltet in tp̄e viſitationis. Omnē ſollicitudinem veſtram proiicientes in eum: quoniam ipſi cura eſt de vobis. Sobrij eſtote ⁊ vigilate: q꞉ aduerſarius veſter dyabol⁹ tanq̄ leo rugiēs circuit querēs quem deuoret. Cui reſiſtite fortes in fide: ſciētes eādē paſſionē ei q̄ ī mūdo eſt vr̄e fraternitati fieri. De⁹ aūt oīs grē q̄ vocauit vos ī eternā ſuā gloriā in ieſu chriſto modicū paſſos: et ipſe perficiet/ cōfirmabit/ ſolidabitq;. Ipſi gloria et imperiū: in ſecula ſeculorum amen. Grad. Iacta cogitatū tuū ī dn̄o et ipſe te enutriet. V. Dū clamarē ad dn̄m exaudiuit vocē meā ab his qui appropinquāt michi. Alleluya. V. Dn̄e dominus noſter q̄ admirabile eſt nomen tuū in vniuerſa terra. ¶ Scd̄ꝫ lucā. xiiii.

IN illo tp̄e. Erant appropinquātes ad ieſum publicani et peccatores: vt audirēt illū. Et murmurabāt pharisei ⁊ ſcribe: dicētes. Quia hic peccatores recipit: ⁊ māducat cum illis. Et ait ad illos parabolam iſtam dicēs. Quis ex vobis homo qui habet centū oues et ſi perdiderit vnam ex illis: nōne dimittit nonagintanouem in deſerto et vadit ad illā que perierat donec īueniat illā? Et cū inuenerit eā imponit ī humeros ſuos: gaudēs. Et veniens domum conuocat amicos et vicinos: dicens illis. Congratulamini michi: quia inueni ouē meam que perierat. Dico aūt vobis: q̄ ita gaudium erit in celo ſup̄ vno peccatore penitentiam agēte: q̄ ſupra nonagintanouē iuſtis qui non indigēt penitētia. Aut que mulier habēs dragmas decem ſi perdiderit dragmā vnā: nōne accendit lucernam ⁊ euertit domū ⁊ querit diligēter donec inueniat. Et cum inuenerit: cōuocat amicas ⁊ vicinas dicens. Congratulamini michi: q꞉ inueni dragmā meā quam perdiderā. Ita dico vobis gaudiū erit corā angelis dei: ſup̄ vno peccatore: penitētiā agēte. Offert. Sperēt in te oēs qui nouerūt nomē tuū dn̄e: qm̄ nō derelinquis querētes te pſallite dn̄o q̄ habitat in ſyon: qm̄ non eſt oblitus orationē pauperis. Secre.

MUnera tibi dn̄e oblata ſanctifica: vt tui nobis vnigeniti corp⁹ ⁊ ſāguis fiāt. p̄ eū. Cōio. Ego clamaui qm̄ exaudiſti me de⁹ inclina aurē tuā ⁊ exaudi v̄ba mea. Poſtco.

HEc nos communio dn̄e purget a crimine: ⁊ celeſtis remedii faciat eſſe conſortes. Per dn̄m. ¶ Feria quarta. Ad collocēſes. iii.

FRatres. Omne quodcūq; facitis in verbo aut in opere: omnia ī nomīe dn̄i ieſu facite: gratias agētes deo ⁊ patri p̄ ipſū. Mu lieres ſubdite eſtote viris ſicut oportet in dño. Uiri diligite vxores veſtras ⁊ nolite amari eſſe ad illas. Filii obedite parentib⁹ per oĩa: hoc ei placitum eſt domino. Patres nolite ad idignationẽ prouocare filios veſtros: vt non puſillo animo fiãt. Serui obedite per omnia dominis carnalibus. Nõ ad oculum ſeruiẽtes: quaſi hoĩbus placentes: ſed in ſimplicitate cordis timẽtes deum. Quodcunq̧ facitis ex animo opamini ſicut domino ⁊ non hoĩbus: ſciẽtes quod a dño accipietis redẽptionem hereditatis ꝑ ieſũ chriſtũ dñm nr̃m. ¶ Secundũ matheũ. v.

IN illo tp̃e. Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Eſto cõſẽtiẽs aduerſario tuo cito dũ es cũ eo ĩ via: ne forte tradat te aduerſari⁹ iudici: ⁊ iudex tradat te miniſtro ⁊ ĩ carcerẽ mittaris. Amen dico tibi: nõ exies inde donec reddas nouiſſimũ quadrãtẽ. Audiſtis qꝛ dictũ eſt ãtiquis non mechaberis. Ego autem dico vobis qꝛ oĩs qui viderit mulierem ad cõcupiſcendũ eam iã mechatus eſt eam ĩ corde ſuo. Quod ſi oculus tuus dexter ſcãdalizat te: erue eũ ⁊ proiice abs te. Expedit enĩ tibi vt pereat vnum membrorũ tuorũ: ꝙ̃ totum corpus tuum mittatur ĩ gehennam. Et ſi dextera manus tua ſcãdalizat te abſcide eam ⁊ proiice abs te. Expedit enim tibi vt pereat vnum membrorum tuorum: ꝙ̃ totum corpus tuũ eat in gehennam. ¶ Fer. vi. Lec. b̃ti iohis apoſt. i. iii.

CAriſſimi. Uidete qualẽ caritatẽ dedit nobis pater vt filii dei nominemur ⁊ ſim⁹. Propt̃ hoc mũdus non nouit nos: qꝛ nõ nouit eũ. Cariſſimi nunc filii dei ſumus ⁊ nõdũ apparuit q̃d erimus. Scim⁹ q̃m cũ apparuerit ſimiles ei erim⁹ q̃m videbim⁹ eum ſicuti eſt. Et oĩs q̃ habet ſpem hãc in eo ſctificat ſe ſicut ⁊ ille ſctũs eſt. Sec. marcũ. xi.

IN illo tp̃e. Cum introiſſet ieſus hieroſolimã in templũ: ⁊ circũſpectis oĩb⁹ cũ iã veſpa eſſet: exiit ĩ bethaniã cũ duodecim diſcipulis ſuis. Et alia die cũ exirẽt a bethania eſuriit. Cũq̧ vidiſſet alõge ficũ habẽtẽ folia: venit ſi q̃d forte ĩueniret ĩ ea. Et cũ veniſſet ad eã nichil ĩuenit p̄ter folia nõ enĩ erat tẽp⁹ ficorum. Qui dixit ei. Iã nõ ãpli⁹ ĩ ſempiternũ quiſꝗ̃ fructũ ex te mãducet. Et audiebãt diſcipuli ei⁹: et venit iterũ hieroſolimã. Et cũ ĩtraſſet ĩ templũ cepit eiicere vẽdẽtes ⁊ ementes ĩ templo ⁊ mẽſas nũmulariorũ ⁊ cathedras vendentiũ colũbas euertit. Et non ſinebat quẽꝗ̃ transferre vas ꝑ templũ ⁊ docebat eos dicẽs. Nõne ſcriptũ ẽ quia domus mea dom⁹ orationis vocabit̃ oĩbus gẽtib⁹: Uos autem feciſtis eam ſpeluncam latronũ. Quo audito ſũmi ſacerdotes et ſcribe q̃rebãt quomodo eũ ꝑderẽt. Timebãt enĩ eũ qꝛ vniuerſa turba ãmirabat̃ ſuꝑ doctrina ei⁹. Et cũ veſpa ſctã eſſet egrediebat̃ de ciuitate. Et cũ mane trãſirẽt viderunt ficũ aridã factã a radicib⁹. Et recordat⁹ petr⁹ ait illi. Rabi. Ecce ficulnea cui maledixiſti aruit. Et reſpõdẽs ieſ⁹ ait illis. Habete fidẽ dei. Amẽ dico vobis/ qꝛ ſi q̃s dixerit huic mõti tollere et mittere in mare et nõ heſitauerit in corde ſuo ſed crediderit qꝛ q̃dcũq̧ dixerit fiat fiet ei. ¶ Do. iiii. poſt octauas pentheco. Officium.

DOminus illuminatio mea: et ſalus mea quem timebo dominus defẽſor vite mee a quo trepidabo qui tribulãt me inimici mei ĩfirmati ſunt et ceciderunt. ps. Si cõſiſtãt aduerſũ me caſtra nõ timebit cor meũ. Oratio

Protectoꝛ in te ſperantiū deus / ſine quo nichil eſt validum: nichil ſanctum multiplica ſuper nos miſericoꝛdiā tuam: vt te rectoꝛe te duce ſic tranſeamus per bona tēpoꝛalia: vt nō amittamꝰ eterna. Per dñm. ¶ Ad romanos. viii.

Fratres. Exiſtimo enim qḋ non ſint condigne paſſiones huius tempoꝛis: ad futuram gloriam que reuelabitur in nobis. Nā expectatio creature reuelationē filioꝝ dei expectat. Vanitati enī creatura ſubiecta eſt nō volēs: ſed propter eū qui ſubiecit in ſpe. Qꝛ ⁊ ipſa creatura liberabit a ſeruitute coꝛruptionis: in libertatē glorie filiorum dei. Scimus enī ꝙ omnis creatura īgemiſcit ⁊ parturit vſqꝫ adhuc. Nō ſolū aūt illa: ſed et nos ipſi primitias ſpiritꝰ habētes: et ipſi intra nos gemimus adoptionē filioꝛum dei: expectantes redēptionē coꝛpoꝛis noſtri. In xp̄o ieſu: dño nr̄o. Grad. Propiciꝰ eſto dñe pctis nr̄is: nequādo dicāt gētes vbi eſt deus eoꝝ. ℣. Adiuua nos deꝰ ſalutarꝫ noſter: ⁊ ꝑpter honoꝛē nōis tui dñe libera nos. Alla. ℣. Diligam te dñe virtus mea: dñs firmamētū meū et refugium meū. Scdm lucam. vi.

In illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Eſtote miſericoꝛdes ſicut ⁊ pr̄ veſter miſericoꝛs eſt. Nolite iudicare: ⁊ nō iudicabimī. Nolite cōdēnare et nō cōdēnabimini. Dimittite: ⁊ dimittemini. Date: ⁊ dabit̄ vobis. Menſurā bonā et confertā ⁊ coagitatā ⁊ ſupeffluētē: dabunt in ſinū veſtrū. Eadē ꝗppe mēſura qua mēſi fueritis: remetiet̄ vobis. Dicebat aūt illis ⁊ ſimilitudinē. Nunqḋ poteſt cecus cecū ducere? Nōne ābo in foueā cadūt? Non eſt diſcipulus ſuper magiſtrū. Perfectus aūt oīs erit: ſi ſit ſicut magiſter eiꝰ. Quid autē vides feſtucam in oculo fratris tui: trabē autē q̄ in oculo tuo eſt nō cōſideras? Et quomodo potes dicere fratri tuo / frat̄ ſine eiiciam feſtucam de oculo tuo ipſe in oculo tuo trabem nō vides? Hypocrita eiice primum trabē de oculo tuo / ⁊ tūc proſpicies vt educas feſtucam: de oculo fratris tui. Offer. Illumīa ocl̄os meos ne vnq̄ obdoꝛmiā ī moꝛte neq̄do dicat inimicꝰ meꝰ p̄ualui aduerſꝰ eū. Sec.

Reſpice dñe mūera ſupplicātis eccl̄ie ⁊ ſaluti credētiū ꝑpetua ſāctificatiōe ſumēda cōcede. Per dñm. Cōio. Dñs firmamentū meū ⁊ refugiū meū ⁊ liberatoꝛ meꝰ deus meꝰ adiutoꝛ meus. Poſtcōio.

Sancta tua nos domīe ſūpta viuificent: et mīe ſempiterne preparent expiatos. Per dominū.

¶ Feria. iiii. Lec. epi. b. pe. apo. iiii.

Cariſſimi. Nolite peregrinari in feruoꝛe q̄ ad tētationem vobis ſit: quaſi noui aliquid vobis contingat. Sed cōmunicantes xp̄i paſſionibꝰ gaudete: vt ⁊ in reuelatione glorie eiꝰ gaudeatꝫ exultātes. Si exprobꝛamini ī nōie xp̄i vti: q̄m glorie dei ſpūs in vobis requieſcit. Nemo enī veſtrū patiat̄ quaſi homicida: aut fur / aut maledicꝰ / aut alienoꝝ appetitoꝛ. Si autē vt xp̄ianus nō erubeſcat: glificet aūt deū in iſto nomine q̄m tēpꝰ eſt vt incipiat iudicium de domo dei. Si aūt primū a nobis: quis finis erit eoꝝ qui nō credunt dei euangelio? Et ſi iuſtus vix ſaluabitur: ipſius ⁊ peccatoꝛ vbi parebūt? Itaqꝫ ⁊ hi q̄ patiuntur ſecūdū volūtatē dei: fideli creatoꝛi cōmendēt alas ſuas: in benefactis. ¶ Secūdum lucam. xiii.

In illo tēpoꝛe. Acceſſerūt quidam phariſeoꝝ ad ieſum dicētes illi. Exi hinc q̄ herodes vult te occidere. Et ait illꝫ. Ite ⁊ dicite vulpi illi. Ecce eiicio demonia ⁊ sanitates ꝑficio hodie et cras/ et tercia die ꝯsumor. Verumtamē oportet me hodie ⁊ cras ⁊ sequēti die ābulare: qr nō capit ꝓphetā perire extra hierusalē. Hierusalē hierusalē q̄ occidis ꝓphetas ⁊ lapidas eos q̄ mittunt̄ ad te: quotiēs volui cōgregare filios tuos quēadmodū auis nidū suum sub pēnis et noluisti? Ecce relinquetur vobis domꝰ vestra deserta. Dico autem vobis: quia nō videbitis me donec veniat cū dicatis. Benedictus qui venit ī nomine domini.

¶ Fer. vi. Lec. epi. b. ioh. apo. i. iii.

Carissimi. Si cor nostrum nō reprehenderit nos fiduciā habemus ad deū: qr quicquid petierimꝰ accipiemus ab eo. Qm̄ mādata eiꝰ custodimꝰ: ⁊ ea q̄ sunt placita corā eo facimus. Et hoc est mandatum eius vt credamus in nōie filij eiꝰ iesu xp̄i ⁊ diligamus alterutrū sicut dedit mādata nobis. Et qui seruat mandata eius in illo manet et ipse in eo. ¶ Secundum marcum. x.

In illo tp̄e. Exurgēs iesꝰ: venit in fines iudee vltra iordanē. Et cōueniūt iterū turbe ad eū ⁊ sicut ꝯsueuerat iterū docebat eos. Et accedētes pharisei īterrogabāt tētātes eū. Si licet viro vxorem dimittere? At ille respōdens dixit eis. Quid vobis p̄cepit moyses? Qui dixerūt. moyses ꝑmisit libellū repudij scribere ⁊ dimittere. Quibus respōdēs iesus ait. Ad duriciā cordis vestri scripsit vobis p̄ceptū istud: ab initio aūt creature masculū ⁊ feminā fecit eos deꝰ. ꝓpter hoc relinquet homo patrem et matrem ⁊ adherebit vxori sue ⁊ erunt duo ī carne vna. Itaq̄ iam nō sunt duo: sed vna caro. Quod deus coniūxit: homo non separet. ¶ Dn̄ica quinta post octauas pēthecostes. Officiū.

Exaudi domine vocē meam qua clamaui ad te: adiutor meꝰ esto ne derelinquas me: neq̄ despicias me deꝰ salutaris meus. Ps. Dn̄s illuminatio mea ⁊ salꝰ mea quē timebo. Or.

Da nobis q̄s dn̄e: vt et mundi cursꝰ pacifice nobis tuo ordine dirigat̄ ⁊ eccl'ia tua trāquilla deuotione letetur. Per dn̄m nr̄m.

¶ Lectio ep'le bt̄i petri apost. iii.

Carissimi: Oēs vnanimes in oratione estote ꝯpatientes/ fraternitatis amatores/ misericordes modesti/ humiles. Nō reddentes malū pro malo vel maledictum pro maledicto: sed econtrario benedicētes. Qr ī hoc vocati estis vt benedictionē hereditate possideatis. Qui eī vult vitā diligere et videre dies bonos: coherceat liguā suā a malo et labia eius ne loquātur dolū. Declinet a malo ⁊ faciat bonū: inquirat pacē et sequatur eam. Qr oculi dn̄i super iustos ⁊ aures eiꝰ ad preces eoꝝ. Vultus aūt dn̄i: sup faciētes mala. Et quis est q̄ vobis noceat si boni emulatores fueritꝭ? Sz ⁊ si q̄d patimini ꝓpt̄ iusticiā beati. Timorē aūt eoꝝ ne timueritꝭ vt nō cōturbemini. Dn̄z aūt xp̄z sāctificate ī cordibus vr̄is. Gra. Protector nr̄ aspice deꝰ ⁊ respice super seruos tuos. V. Dn̄e deꝰ virtutū exaudi preces seruoꝝ tuoꝝ. All'a. V. Dn̄e ī virtute tua letabit̄ rex: et sr̄ salutare tuū exultabit vehemēt̄. ¶ Scd̄m lucā. v.

In illo tp̄e. Cū turbe irruerēt ad iesum: vt audirent verbū dei ⁊ ipse stabat secus stagnum genazareth. Et vidit duas naues stātes secus stagnū: piscatores aūt descēderāt ⁊ lauabāt retia. Ascendēs aūt in vnā nauim q̄ erat symonis: rogauit eū vt a t'ra reduceret pusil lum. Et ſedēs docebat de nauicula turbas. Ut ceſſauit aūt loqui dixit ad ſymonem. Duc in altū et laxate rhetia vr̄a in capturā. Et reſpōdēs ſymon: dixit illi. Preceptoꝛ ꝑ totā noctem laboꝛantes nichil cepim⁹: in verbo autē tuo laxabo rhete. Et cū hoc feciſſēt: cōcluſerunt piſciū multitudinē copioſā. Rumpebat autē rhete eoꝛum et annuerunt ſocijs qui erant in alia naui: vt venirent ⁊ adiuuarent eos. Et venerūt et impleuerunt ambas nauiculas: ita vt pene mergerentur. Quod cū videret ſymō petrus pꝛocidit ad genua ieſu dicens. Exi a me quia homo peccatoꝛ ſū dn̄e. Stupoꝛ enim circūdederat eum et omnes qui cū illo erant ī captura piſciū quā ceperant. Similiter autē iacobum ⁊ iohānē filios zebedei: qui erant ſocij ſymonis. Et ait ad ſymonem ieſus Noli timere: ex hoc iā homīes eris capiēs. Et ſubductis ad terrā nauibus: relictis omnib⁹ ſecuti ſūt eū. Offertoꝛiū. Bn̄dicā dominum qui michi tribuit ītellectū: pꝛouidebā deū ī cōſpectu meo ſemper qm̄ a dextris eſt michi ne ꝯmouear. Secreta

Oblatis queſum⁹ dn̄e placare munerib⁹: ⁊ ad te noſtras rebelles compelle pꝛopici⁹ voluntates. Per dn̄z. Cō. Unā petii a dn̄o hāc requirā: vt īhabitē ī domo dn̄i oīb⁹ diebus vite mee. Poſtcō.

Miſteria nos dn̄e ſancta purificent: ⁊ tuo munere tueant. Per dn̄m. ¶ Feria quarta. Lctō libꝛi apocalipſis bt̄i iohānis apl̄i. x.

In diebus illis. Audiui vocē de celo iterū loquētē mecū: ⁊ dicētē. Uade accipe libꝛū apertū de manu angeli ſtantis ſupꝛa mare et ſuper terrā. Et abij ad āgelū dicēs ei vt daret michi libꝛum ⁊ dixit michi. Accipe libꝛum et deuoꝛa illū: ⁊ faciet amaricari ventrem tuū ſed ī oꝛe tuo erit tāꝙ̄ mel dulce. Et cū deuoꝛaſſē eum: amaricatus eſt vēter me⁹ ⁊ dixit michi. Opoꝛtet te iterū pꝛedicare pp̄lis ⁊ gētib⁹ ⁊ linguis ⁊ regibus multis. Et datus eſt michi calamus ſimilis virge: ⁊ dictū ē michi. Surge ⁊ metire tēplū dei et altare: ⁊ adoꝛātes in eo. Atrium autē quod eſt foꝛis templū eijce foꝛas: ⁊ ne metiaris illud quod datū eſt gentib⁹. Et ciuitatē ſanctā calcabunt mēſibus quadꝛaginta duobus. Et dabo duobus teſtibus meis et pꝛophetabūt dieb⁹ mille ducētis ſexagita: amicti ſaccis. Hi ſūt due oliue: ⁊ duo cādelabꝛa in ꝯſpectu dn̄i terre ſtātes. Scd̄z marcū. vii.

In illo tēpoꝛe. Surgens ieſ⁹: abijt in fines tyꝛi et ſydonis. Et ingreſſus domū neminē voluit ſcire: ⁊ nō potuit latere. Mulier ei ſtatim vt audiuit de eo cuius habebat filia ſpiritū immundū: ītrauit et pꝛocidit ad pedes ei⁹. Erat autē mulier gentilis ſyꝛopheniſſa genere. Et rogabat eū vt demoniū eijceret de filia ei⁹. Qui dixit illi. Sine pꝛius ſaturari filios. Nō eſt bonū ſumere panem filioꝝ: ⁊ mittere canibus. At illa reſpondit: et dixit ei Utiqꝫ domine. Nam et catelli ſub menſa comedunt de micis pueroꝝ Et ait illi. Pꝛopter hūc ſermonem vade: exijt demoniū de filia tua. Et cū abijſſet domū ſuā: inuenit puellā iacentē ſupꝛa lectū: ⁊ demonium exijſſe. ¶ Fer. vi. Ad theſſaloni. iiij.

Fratres. De caritate fraternitatis: nō neceſſe habuim⁹ ſcribere vobꝫ. Ipſi enim vos a deo didiciſtꝫ: vt diligatis īuicē. Etenī facitis illud ī omnes fratres: ī vniuerſa macedonia. Rogamus autē vos fratres vt habundetis magis: et operā detis: vt quieti ſitꝫ. Et vt veſtrū negocium agatis: ⁊ operemini manib⁹ veſtris ſicut p̄cepim⁹ vobis. Et vt honeſte ambuletis ad eos qui foris ſūt: ⁊ nullius aliquid deſideretis. ¶ Secūdum lucā. xij.

IN illo tp̄e. Dicebat ieſus turbis iudeorū. Cū videritis nubē oriētē ab occaſu ſtatī dicetis nib⁹ venit ⁊ ita fiet. Et cū auſtrū flātē: dicetis q2 eſt⁹ erit ⁊ fiet. Hypocrite: faciē t̄re ⁊ celi noſtis ꝓbare: hoc aūt tēp⁹ quomodo nō ꝓbatis? Quid aūt ⁊ a vobiſmetipſis nō iudicatis qđ iuſtū eſt? Cū aūt vadis cū adverſario tuo ad p̄ncipē ī via: da operam liberari ab illo ne forte tradat te apđ iudicē: ⁊ iudex tradat te exactori ⁊ exactor mittat te ī carcerē. Dico tibi nō exies īde: donec etiā nouiſſimū minutū reddas. Aderāt aūt quidā ip̄o ī tēpore nūciātes illi de galileis quorum ſāguinē miſcuit pylat⁹ cum ſacrificijs eoꝝ. Et reſpondēs dixit illis. Putatis ꝙ hi galilei p̄ oīb⁹ galileis peccatores fuerūt q2 talia paſſi ſūt? Non: dico vobis. Sed niſi penitētiā habueritis ſimiliter oēs peribitis ſicut illi decē et octo ſup quos cecidit tris ī ſiloā ⁊ occidit eos. Putatꝫ q2 ⁊ ipſi debitores fuerunt p̄ter omēs homines habitantes ī hieruſalē: non dico vobis. Sed ſi nō penitentiam egeritis omnes ſimiliter peribitis.

¶ Dñica. vi. poſt oct. pēthc. Offi.

DOmin⁹ fortitudo plebꝭ ſue et protector ſalutarium xp̄i ſui eſt ſaluum fac populum tuum domine et benedic hereditati tue: et rege eos et extolle illos vſq̄ in ſeculum. Ps. Ad te domine clamabo deus meus ne ſileas a me neq̄ taceas a me: ⁊ aſſimilabor deſcendentibus in lacum. Oratio.

DEus qui diligentibus te bona inuiſibilia p̄paraſti: infunde cordibus noſtris tui amoris affectum: vt te ī oībus et ſuper omnia diligētes promiſſiōes tuas que oē deſideriū ſuperāt conſequamur. Per dñm. ¶ Ad romanos. vi.

FRatres. Quicunq̄ baptizati ſumus ī chriſto ieſu: ī morte ipſi⁹ baptizati ſumus. Cōſepulti enī ſum⁹ cum illo ꝑ baptiſmum ī mortē: vt quomodo ſurrexit xp̄s a mortuis ꝑ gloriā patris: ita ⁊ nos in nouitate vite ābulem⁹. Si eī cōplātati fcti ſum⁹ ſimilitudini mortis ei⁹: ſimul et reſurrectionis erim⁹. Hoc ſciētes ꝙ vetus homo nr̄ ſimul crucifix⁹ eſt vt deſtruat corpus peccati vt vltra iam nō ſeruiamus peccato. Qui enī mortuus eſt iuſtificatus eſt a peccato. Si autē mortui ſumus cū chriſto: credim⁹ quia ſimul etiā viuemus cum chriſto. Scientes qđ chriſtus reſurgēs ex mortuis iam nō moritur: mors illi vltra non dñabitur. Quod enī mortu⁹ eſt peccato: mortu⁹ ē ſemel. Qđ aūt viuit: viuit deo. Ita ⁊ vos exiſtimate vos mortuos quidē eſſe pctō: viuētes autē deo. In xp̄o ieſu dño nr̄o. Grad. Conuertere dñe alīq̄tulū ⁊ deprecare ſup ſeruos tuos. V. Dñe refugiū fact⁹ es nobꝭ a gñatiōe ⁊ ꝓgenie. All. V. In te dñe ſpaui nō ꝯfundar ī eternū ī iuſticia tua libera me ⁊ eripe me ī clīna ad me aurē tuā accelera vt eripias me. S. mat. v.

IN illo tēpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amen dico vobis: quia niſi abundauerit iuſticia veſtra pluſq̄ ſcribaꝝ et phariſeorū nō intrabitis in regnū celoꝝ. Audiſtis quia dictū eſt antiquis. Non occides. Qui aūt occiderit re⁹ erit iudicio. Ego aūt dico vobis: quia omnis q̄ iraſcit̄ fratri ſuo: re⁹ erit iudicio. Qui aūt dixerit fratri ſuo racha re⁹ erit conſilio. Qui autem dixerit fatue: re⁹ erit gehēne ignis. Si ergo offers munus tuū ad altare: et ibi recordat⁹ fueris qꝛ frater tuus habet aliquid aduerſū te: relinque ibi mun⁹ tuū ante altare/ ⁊ vade pri⁹ recōciliari fratri tuo. Et tūc veniens offeres munus tuum. Offer. Perfice greſſ⁹ meos ī ſemitis tuis: vt non moueātᷓ veſtigia mea: īclina aurē tuā ⁊ exaudi v̈ba mea mirifica miſericordias tuas q̄ ſaluos facis ſperantes in te dn̄e. Secreta.

Propiciare domine ſupplicationibus noſtris: ⁊ has oblationes famulorū famularumq̧ tuarum benign⁹ aſſume/ vt quod ſinguli obtulerūt ad honorē nominis tui: cūctis ꝓficiat ad ſalutē. Per d. Communio. Circuibo ⁊ imolabo ī tabernaculū ei⁹ hoſtiā iubilatiōis cātabo ⁊ pſalmū dicā dn̄o. Poſtcōi.

Quos celeſti domine dono ſaciaſti preſta queſumus: vt a noſtris mundemur occultis: et ab hoſtium liberemur īſidiis. Per do.

¶ Feria .iiii. Ad hebreos. xiii.

Fratres. Habemus gratiam per quam ſeruiamus placentes deo: cū metu et reuerentia. Et enī deus noſter ignis cōſumens eſt. Caritas fraternitatis maneat ī vobis: ⁊ hoſpitalitatem nolite obliuiſci. Per hāc enī placuerūt q̄dā: angelis hoſpitio receptis. Mementote vinctoꝝ tanq̄ ſimul vincti: et laborantium tāq̄ ⁊ ipſi in corpore morantes. Honorabile connubiū ī oībus: ⁊ thorus īmaculatus. Fornicātes ei ⁊ adulteros: iudicabit de⁹. Sint mores ſine auaricia: contēti preſentibus. Ipſe enī dixit Non te deſerā: neq̧ derelinquā: ita vt cōfidēter dicamus. Dn̄s michi adiutor eſt: nō timebo q̄d faciat michi homo. Memētote prepoſitoꝝ veſtrorum q̄ vobis locuti ſunt verbū dei: quoꝝ intuētes exitū: cōuerſatiōis imitamini fidē. Ieſ⁹ xp̄s heri ⁊ hodie: ipſe et in ſecula. S. marcum. x.

In illo tēpore. Cum egreſſus eſſet ieſus in via: procurrens quidā genuflexo ante eum: interrogabat eū dicēs. Magiſter bone: q̄d faciā vt vitā eternā percipiam? Ieſus autē dixit ei. Quid me dicis bonum? Nemo bonus niſi vn⁹ deus. Precepta noſti Ille dixit Que? Nō occides: ne adulteres: ne furerꝫ: nō falſum teſtimoniū dixeris: ne fraudē feceris: Honora patrē tuū et matrē tuā. At ille reſpōdēs ait. Magiſter Hec oīa cuſtodiui a iuuētute mea. Ieſ⁹ aūt ītuitus eū: dilexit eū et dixit ei. Vnū tibi deeſt. Vade q̄cūq̧ habes vēde ⁊ da pauperib⁹: ⁊ habebis theſauꝝ ī celo. Et veni: ſeq̄re me.

¶ Feria .vi. Ad romanos. vi.

Fratres: Non regnet peccatum in veſtro mortali corpore: vt obediatis cōcupiſcētiis eius. Sed neq̧ exhibeatis mēbra veſtra arma iniquitatis pctō: ſed exhibete vos tāq̄ ex mortuis viuētes/ ⁊ mēbra vr̄a arma iuſticie deo: pctm̄ enī vobis nō dn̄abit̄. Nō enī eſtis ſub lege: ſed ſub gr̄a. ¶ S. marcum. v.

In illo tp̄e. Venit ieſus in regionē geraſenoꝝ: et exeūti de naui ſtati occurrit ei de monumentis homo in ſpū īmundo: q̄ domiciliū habebat ī monumētis: ⁊ neq̧ cathenis quiſq̄ eū poterat ligare: q̄m ſepe cōpedib⁹ victus ⁊ cathenis: dirupiſſet cathenas/ ⁊ cōpedes cōminuiſſet: ⁊ nemo poterat eū domare Et ſemꝑ nocte ac die in monumentis: et ī mōtib⁹ erat clamās et cōcidens ſe lapidib⁹. Vidēs autē ieſum a lōge occurrit ⁊ adorauit eū: ⁊ clamans voce magna dixit. Quid michi ⁊ tibi ieſu: fili dei ſūmi? Adiuro te per deū viuū: ne me torq̄as. Dicedat enī illi ieſ9. Exi ſpūs imūde: ab hoīe. Et īterrogauit eū. Qđ tibi nomen eſt? Qui reſpōdens: dixit. Legio michi nomē eſt: q2 multi ſum9. Et deꝓcabant eū multū: ne ſe expelleret extra regionē. Erat aūt ibi circa montē grex porcoꝝ magnus paſcēs: ⁊ deꝓcabātur eū ſpūs dicētes. Mitte nos ī porcos: vt ī eos īntroeamus. Et ꝑmiſit eos ſtatī ieſ9. Et exeuntes ſpūs īmūdi: īntroierūt ī porcos ⁊ magno īpetu grex ꝓcipitatus eſt ī mari ad duo milia: et ſuffocati ſūt in mari. Qui autē paſcebāt eos fugerūt: ⁊ nūciauerūt ī ciuitatē et in agros. Et egreſſe ſūt turbe videre qđ eēt factū: ⁊ veniūt ad ieſū. Et vidēt illū q̄ a demonio vexabat ſedentē veſtitū ⁊ ſane mētis: ⁊ timuerunt valde. Et nūciauerūt illi q̄ viderāt qualiter factū eſſet ei q̄ demonium habuerat: ⁊ de porcis. Et rogare eū ceperūt: vt diſcederet a finibus eoꝝ. Cūq; aſcēderet nauī: cepit illū deꝓcari q̄ a demonio vexat9 fuerat: vt eſſet cū eo. Jeſus ꝟo nō permiſit ei: ſed ait illi. Vade ī domum tuā ad tuos: ⁊ annūcia illis. Quāta deus tibi fecerit: ⁊ miſert9 ſit tui. Et abijt et cepit ꝓdicare ī decapoli quanta feciſſet ſibi ieſus: ⁊ omnes mirabātur.

¶ Dominica ſeptima poſt octauas penthecoſtes. Offm.

Omnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis. ps. Subiecit populos nobis: et gentes ſub pedibus noſtris. Oratio.

Deus virtutū cui9 eſt totū qđ eſt optimū: īſere pectorib9 nřis amorē tui nois: ⁊ pſta ī nobis religiōis augmentū: vt q̄ ſūt bona nutrias: ac pietatꝫ ſtudio q̄ ſūt nutrita cuſtodias. Per dn̄m. Ad roma. vi.

Fratres. Humanū dico propter infirmitatem carnis veſtre. Sicut enī exhibuiſtis membra veſtra ſeruire immundicie ⁊ iniquitati ad iniquitatē: ita nunc exhibete mēbra veſtra ſeruire iuſticie in ſanctificationē. Cū enim ſerui eſſetis pcti: liberi fuiſtiſ iuſticie. Quē ergo fructū habuiſtis tunc in quibus nunc erubeſcitis? Nā finis illorum mors eſt. Nunc vero liberati a peccato: ſerui autē facti deo habetis fructum veſtrum in ſanctificatiōe: finem vero vitam eternam. Stipendia enim peccati: mors eſt. Gratia aūt dei: vita eťna. In chriſto ieſu: dño noſtro. Građ. Beata gens cuius eſt dn̄s deus eorum populus quem elegit domin9 in hereditatem ſibi. V. Verbo dn̄i celi firmati ſūt ⁊ ſpū oris ei9 omnis virt9 eoꝝ. Alleluya. V. Omnes gētes plaudite manib9: iubilate deo ī voce exultatiōis. Secundū marcum. viii.

In illo tpe. Cū turba multa eſſet cum ieſu nec haberēt qđ mādūcarēt: cōuocatis diſcipulis ſuis ait illis. Miſereor ſup turbā / q2 ecce iā triduo ſuſtinent me: nec habēt qđ mādūcēt. Et ſi dimiſero eos ieiunos ī domū ſuā: deficient ī via. Quidā enī ex eis: de longe venerūt. Et reſpōderūt ei diſcipuli ſui. Unde iſtos poterit q̄s hic ſaturare panibus ī ſolitudine? Et īterrogauit eos. Quot panes habetis? Qui dixerūt. Septē. Et ꝓcepit turbe diſcūbere ſup terrā. Et accipiēs ieſus ſeptē panes: grãs agens fregit et dabat diſcipulis ſuis vt apponerent. Et appoſuerunt turbe. Et habebāt piſciculos paucos: et ipſos bñdixit et iuſſit apponi. Et mādūcauerunt oēs: ⁊ ſaturati ſūt. Et ſuſtulerūt qđ ſuperauerat de fragmētis: ſeptē ſportas. Erāt aūt q̄ mādūcauerāt quaſi quattuor milia: ⁊ dimiſit eos. Offer. Sicut ī olocauſtū arietū ⁊ tauroꝝ: ⁊ ſicut ĩ milibꝰ agnoꝝ pĩguiũ: ſic fiat ſacrificiũ nr̃m ĩ ↄſpectu tuo hodie: vt placeat tibi qꝛ nõ eſt cõfuſio cõfidẽtibꝰ in te domine. Secre.

Propiciare dñe ſupplicationibus nr̃is: ⁊ has oblationes populi tui benignꝰ aſſume: ⁊ vt nullius ſit irritũ votũ / ⁊ nulliꝰ vacua poſtulatio / p̃ſta: vt qđ fideliť petimus: efficaciter cõſequamur. Per dñm. Cõio. Inclina aurem tuam accelera vt eruas me. Poſtcõio.

Repleti dñe muneribus tuis tribue q̃s: vt eorum ⁊ mundemur effectu ⁊ muniamur auxilio. Per. ¶ Feria. iiij. Ad romanos. viij

Fratres. Nunc nichil dãnationis eſt his q̃ ſunt in xp̃o ieſu: q̃ nõ ſcđm carnẽ ãbulãt. Lex enĩ ſpiritꝰ vite ĩ xp̃o ieſu: liberabit me a lege peccati et mortis. Nã qđ impoſſibile erat legi ĩ quo ĩfirmabať ꝑ carnem: deus filiũ ſuũ mittẽs in ſimilitudinẽ carnis pc̃ti de pc̃tõ dampnauit pc̃tm̃ ĩ carne vt iuſtificatio legis ĩpleretur ĩ nobis q̃ nõ ſcđm carnem ãbulamꝰ: ſꝫ ſcđm ſpm̃. Qui eĩ ſcđm carnẽ ſunt: q̃ carnis ſunt ſapiunt. Qui vero ſecundũ ſpiritũ: que ſunt ſpiritus ſentiũt. Nam prudentia carnis: mors eſt. Prudentia autem ſpiritus: vita et pax. In xp̃o ieſu dño noſtro. Scđm matheum. x.

In illo tp̃e. Acceſſerũt ad ieſum phariſei ⁊ ſaducei tentãtes: ⁊ rogauerũt eũ vt ſignũ de celo oſtenderet eis. At ille reſpõdẽs: ait eis. Facto veſpe dicitis: ſerenũ erit cras: rubicũdũ eſt enĩ celũ. Et mane: hodie tẽpeſtas rutilat ei triſte celũ. Faciẽ ergo celi diiudicare noſtis: ſigna autẽ tẽporũ nõ poteſtis ſcire. Generatio mala ⁊ adultera ſignũ q̃rit / ⁊ ſignũ nõ dabiť ei: niſi ſignũ ione prophete. Et relictis illis: abiit. Et cũ veniſſent diſcipuli eiꝰ trãſfretũ obliti ſũt panes accipe. Qui dixit illis. Intuemini ⁊ cauete a fermẽto phariſeoꝝ ⁊ ſaduceoꝝ. At illi cogitabãt intra ſe dicẽtes: qꝛ panes nõ accepimus. Sciẽs aũt ieſus: dixit. Quid cogitatis ĩter vos modice fidei ꝙ panes nõ habetis: nũdũ ĩtelligitis neq̃ recordamini q̃nq̃ panũ / in quinq̃ milia hoĩm: ⁊ quot cophinos ſũpſiſtis. Neq̃ ſeptẽ panũ in quattuor milia hoĩm: ⁊ quot ſportas ſumpſiſtis. Quare nõ intelligitis qꝛ nõ de pane dixi vobis: cauete a fermẽto phariſeoꝝ et ſaduceorum? Tunc intellexerũt qꝛ non dixerat cauendum a fermento panũ: ſed a doctrina phariſeorum et ſaduceorum.

¶ Feria ſexta. Ad romanos. viij.

Fratres. Sapientia carnis inimica eſt deo. Legi enim dei nõ eſt ſubiecta: nec enim poteſt. Qui aũt ĩ carne ſũt: deo placere nõ poſſũt. Vos aũt ĩ carne nõ eſtis ſed in ſpũ ſi tamẽ ſpũs dei habitat ĩ vobis. Si q̃s aũt ſpm̃ xp̃i non habet: hic nõ eſt eiꝰ. Si aũt xp̃s ĩ vobis eſt corpus quidẽ mortuũ eſt ꝓpter peccatũ: ſpũs vero viuit ꝓpter iuſtificationẽ. Qđ ſi ſpũs eius q̃ ſuſcitauit ieſũ xp̃m a mortuis habitat ĩ vobis q̃ ſuſcitauit ieſũ xp̃z a mortuis viuificabit et mortalia corpora veſtra propter inhabitantem ſpiritũ eius ĩ vobis. Scđm matheum. xij.

In illo tp̃e. Abiit ieſꝰ ſabbato per ſata: diſcipuli aũt eiꝰ eſurientes: ceperũt euellere ſpicas ⁊ mãducare. Phariſei aũt vidẽtes: dixerũt ei. Ecce diſcipuli tui faciũt: qđ nõ licet eis facere ſabbatis. At ille dixit eis. Nõ legiſtis qđ fecerit dauid quãdo eſuriit ⁊ q̃ cũ eo erãt: quomodo ĩtrauit ĩ domũ dei ⁊ panes ꝓpoſitiõis comedit quos nõ licebat ei edere neq̃ his q̃ cũ eo erãt: niſi ſolis ſacerdotibꝰ? Aut nõ legiſtis ĩ lege qꝛ ſabbatis ſacerdotes ĩ tẽplo ſabbatũ violãt ⁊ ſine crimine ſũt? Dico aũt vobis qꝛ tẽplo maioꝛ eſt hic Si autẽ ſciretis quid eſt mĩam volo et nõ ſacrificiũ: nũq̃ cõdẽnaſſetis inocentes. ¶ Dñica.vij.poſt octauas penthecoſtes. Officium.

SUſcepimꝰ deꝰ miſericoꝛdiã tuam ĩ medio templi tui ſecundum nomen tuum deꝰ: ita ⁊ laus tua ĩ fines trẽ iuſticia plena ẽ dextera tua. Ps. Magnꝰ dñs ⁊ laudabilis nimis: ĩ ciuitate dei nr̃i ĩ mõte ſãcto eius. Oro.

DEus cuiꝰ ꝓuidẽtia in ſui diſpoſitiõe nõ fallitur: te ſupplices exoꝛamꝰ vt noxia cũcta ſubmoueas et oĩa nobis ꝓfutura cõcedas. Per dñm. Ad romanos. viij.

FRatres: Debitoꝛes ſumus nõ carni: vt ſcđm carnem viuamꝰ. Si enĩ ſcđm carnẽ vixeritis moꝛiemini. Si autem ſpiritu facta carnis moꝛtificaueritꝫ viuetꝫ. Quicũq; enim ſpiritu dei agunt: hi filij ſunt dei. Nõ enĩ accepiſtis ſpm̃ ſeruitutis iterꝝ ĩ timoꝛe ſed accepiſtis ſpm̃ adoptionis filioꝝ ĩ quo clamamus abba pr̃. Ipſe enĩ ſpiritꝰ teſtimoniũ reddit ſpiritui nr̃o: ꝙ ſumꝰ filij dei. Si autẽ filij ⁊ heredes. Heredes q̇dẽ dei: coheredes autẽ xp̃i. Grad. Eſto michi ĩ deũ ꝓtectoꝛẽ et ĩ domũ refugij vt ſaluũ me facias. ℣. Deꝰ ĩ te ſꝑaui dñe nõ ꝯfũdar ĩ eternũ. Alla. ℣. Magnꝰ dñs ⁊ laudabilis valde ĩ ciuitate dei noſtri ĩ mõte ſãcto eius. Secundũ matheũ. vij.

IN illo tp̃e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Attẽdite a falſis pꝛophetis q̃ veniũt ad vos ĩ veſtimẽtis ouiũ intrĩſecus aũt ſũt lupi rapaces. A fructibus eoꝝ cognoſcetꝫ eos. Nũq̇d colligũt de ſpinis vuas aut de tribulis ficꝰ? Sic oĩs arboꝛ bona fructꝰ bonos facit, Mala autẽ arboꝛ fructꝰ malos facit. Nõ poteſt arboꝛ bona fructus malos facere: neq; arboꝛ mala fructꝰ bonos facere Oĩs arboꝛ q̃ nõ facit fructũ bonum excidet̃ ⁊ ĩ ignẽ mittetur. Igitur ex fructibꝰ eoꝛum: cognoſcetis eos. Nõ omnis qui dicit michi dñe dñe ĩtrabit in regnum celoꝛũ. Sed qui facit voluntatem patris mei q̃ in celis eſt: ipſe ĩtrabit in regnũ celoꝝ. Offer. Populũ humilẽ ſaluũ facies dñe ⁊ oculos ſupboꝛũ humiliabꝫ qm̃ q̇s deus pꝛeter te dñe. Secreta.

DEus q̃ legaliũ differẽtiã hoſtiaꝝ vniꝰ ſacrificij ꝑfectiõe ſãxiſti: accipe ſacrificiũ a deuotiꝫ tibi famulis et pari bñdictione ſicut munera abel ſctifica vt qđ ſinguli obtulerũt ad maieſtatꝫ tue honoꝛẽ cũctis ꝓficiat ad ſalutẽ. Per. Cõio. Guſtate ⁊ videte qm̃ ſuauis eſt dñs beatꝰ vir qui ſperat in eo. Poſtcõ.

TUa nos domine medicinalꝫ operatio et a nr̃is peruerſitatibꝰ clemẽter expediat ⁊ ad ea q̃ ſũt recta ꝑducat. P. Fer. iiij. Ad rom. v.

FRatres. Qm̃ cũ adhuc peccatoꝛes eſſemus xp̃s pꝛo nobis moꝛtuus eſt: multo igit̃ magis iuſtificati nũc ĩ ſãguine ipſiꝰ ſalui erimꝰ ab ira ꝑ ipſũ. Si eĩ cũ ĩimici eſſemꝰ recõciliati ſumꝰ deo ꝑ moꝛtẽ filij eius: multomagis recõciliati ſalui erimus inbita ipſiꝰ. Nõ ſolũ aũt: ſꝫ ⁊ gloꝛiamur ĩ deo. Per ieſũ xp̃m: dñm nr̃m. Scđꝫ marcũ. ix.

IN illo tp̃e. Dixerunt diſcipuli iohãnis ad ieſũ. Magiſter vidimꝰ quẽdã ĩ noĩe tuo eiiciẽtem demonia ⁊ ꝓhibuimꝰ eũ qꝛ nõ ſeq̇̃ nos. Ieſus aũt ait illis. Nolite ꝓhibere eũ. Nemo eſt eĩ q̃ faciat virtutẽ in noĩe meo ⁊ poſſit cito loqui male de me. Qui enĩ nõ eſt aduerſũ vos ꝓ vobis eſt. Quiſquis eĩ potũ dederit vobis calicẽ aque frigide ĩ noīe meo qꝛ xp̄i eſtis: amē dico vobis: nō ꝑdet mercedē ſuā. Et qͥcūq̄ ſcandalizauerit vnū ex his puſillis credētibus ī me: bonū eſt ei magis ſi circūdaretur mola aſinaria collo eiꝰ: ⁊ ī mare mitteret. Et ſi ſcādalizauerit te manꝰ tua abſcide illā. Bonū eſt tibi debilē intrare ad vitā ꝙ̄ duas manꝰ habētē ire ī gehēnā: in ignē inextinguibilē vbi vermis eoꝝ nō moꝛit̄ et ignis nō extinguit̄. Et ſi pes tuꝰ ſcādalizat te: āputa illū. Bonū eſt tibi claudū ītroire ad vitā eternā: ꝙ̄ duos pedes habentem mitti in gehēnā ignis inextinguibilis: vbi vermis eoꝝ non moꝛitur: ⁊ ignis nō extinguitur. Et ſi oculus tuꝰ ſcandalizat te: erue eū. Bonū eſt tibi luſcum ītroire ī regnū dei: ꝙ̄ duos oculos habētem mitti ī gehennam ignis vbi vermis eoꝛum non moꝛitur: ⁊ ignis non extiguitur. ¶ Feria. vi. Ad coꝛinthios. i.

FRatres. Videte vocationē veſtrā: qꝛ non multi ſapientes ſcd̄m carnem nō multi potētes non multi nobiles: ſed q̄ ſtulta ſūt mūdi elegit deus vt cōfūdat ſapiētia: ⁊ īfirma mūdi elegit deꝰ: vt cōfundat foꝛtia. Et ignobilia ⁊ cōtēptibilia mūdi elegit deꝰ: et ea q̄ nō ſunt: vt ea q̄ ſūt deſtrueret: vt non gloꝛietur oīs caro in cōſpectu eiꝰ. Ex ipſo autē vos eſtis ī xp̄o ieſu: q̄ factꝰ eſt ſapiētia vobꝫ a deo ⁊ iuſticia ⁊ ſctificatio ⁊ redēptio: vt quēadmodū ſcriptum eſt: q̄ gloꝛiatur: in dn̄o gloꝛiet̄. Scd̄ꝫ matheū. xxiii.

IN illo tēpoꝛe. Dixit ieſꝰ turbis iudeoꝛū ⁊ pꝛincipibus ſacerdotū. Ve vobꝫ ſcribe ⁊ phariſei ypocrite: qui clauditꝫ regnū celoꝝ ante homines. Vos enim non itratis: nec introeuntes ſinitis itroire. Ve vobꝫ ſcribe ⁊ phariſei ypocrite qui comeditis domos viduaꝝ oꝛationes longas oꝛantes: ꝓpt̄ hoc amplius accipietis iudiciū. Ve vobis ſcribe ⁊ phariſei ypocrite: q̄ circuitis mare ⁊ aridā: vt faciatꝫ vnū ꝓſelitū. Et cū factꝰ fuerit: facitꝫ eū filiū gehēne duplo ꝙ̄ vos. Ve vobꝫ duces ceci: q̄ dicitꝫ: qꝛ q̄cūq̄ iurauerit ꝑ tēplū nichil eſt. Qui aūt iurauerit ī auro templi debet. Stulti ⁊ ceci: quid enī maius eſt aurū an tēplū quod ſāctificat aurū? Et q̄cūq̄ iurauerit ī altari nichil eſt. Quicūq̄ aūt iurauerit ī dono qđ eſt ſuper illud: debet. Ceci quid eī maiꝰ eſt donū an altare qđ ſctificat illđ: Qui ergo iurat ī altari: iurat ī eo ⁊ in omnibus q̄ ſuper illud ſunt. Et quicūq̄ iurauerit in tēplo: iurat ī illo: ⁊ in eo q̄ habitat ī ipſo. Et qui iurat in celo iurat in thꝛono dei ⁊ ī eo qui ſedet ſuper eum. Ve autē vobis ſcribe et phariſei ypocrite: q̄ decimatꝫ mentam ⁊ anetum et cyminū et reliquiſtis que grauioꝛa ſūt legis: iudicium et miſericoꝛdiā et fidē. Hec opoꝛtuit facere: ⁊ illa nō amittere. ¶ Dominica nona poſt octabas penthecoſtes. Officium.

ECce deus adiuuat me ⁊ dominus ſuſceptoꝛ eſt anime mee: auerte mala inimicꝫ meis: et in veritate tua diſperde illos pꝛotectoꝛ meus domine. Ps. Deus ī nomine tuo ſaluum me fac ⁊ ī v̄tute tua iudica me. Or.

LArgire nobis q̄s dn̄e ſemper ſpiritū cogitandi que recta ſunt ꝓpicius ⁊ agēdi: vt qui ſine te eſſe nō poſſumus: ſcd̄m te viuere valeamꝰ. Per dn̄. Ad coꝛīthios. i. x.

FRatres. Non ſimus ꝯcupiſcentes maloꝝ ſicut ⁊ illi cōcupierūt. Neq̄ ydolatre efficiamini ſicut q̄dā ex ipſis: quēadmodū ſcriptū eſt. Sedit pp̄ls māducare ⁊ bibere: ⁊ ſurrexerūt ludere. Neq̄ foꝛ nicemur ſicut q̄dā ex ipſis fornicati ſūt: ⁊ ceciderūt vna die vigintitria milia. Neqꝫ tētemus xp̄m ſicut q̄dā eoꝝ tētauerūt: ⁊ a ſerpētibus perierūt. Neqꝫ murmurauerítis ſicut q̄dā eoꝝ murmurauerūt: ⁊ perierūt ab exterminatore. Hec aūt oīa: ī figura cōtingebāt illis. Scripta ſūt autē ad correptionē noſtrā: ī quos fines ſeculoꝝ deuenerūt. Itaqꝫ q̄ ſe exiſtimat ſtare: videat ne cadat. Tētatio vos nō apprehendat: niſi humana. Fidelis aūt deus eſt: qui nō patietur vos tentari ſupra id quod poteſtis: ſed faciet cū tētatiōe etiā prouētū vt poſſitis ſuſtinere. Gradale. Domine dominꝰ noſter q̄ admirabile eſt nomē tuū ī vniuerſa t̄ra. V. Qm̄ eleuata ē magnificētia tua ſuper celos. Allā. V. Eripe me de inimicis meis deꝰ meꝰ ⁊ ab inſurgētibus ī me libera me. Scđm lucā. xvi.

In illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis parabolā hanc. Homo quidā erat diues: q̄ habebat villicū. Et hic diffamatus eſt apud illū: quaſi diſſipaſſet bona ipſius. Et vocauit illū: ⁊ ait illi. Quid hoc audio de te? Redde rationē villicationis tue. Iā enī non poteris villicare. Ait aūt villicus ītra ſe. Quid faciam: q̄ dñs meꝰ aufert a me villicationē? Fodere non valeo: mendicare erubeſco. Scio q̄d faciā: vt cū ammotus fuero a villicatione recipiāt me in domos ſuas. Conuocatis itaqꝫ ſīgulis debitoribꝰ dñi ſui: dicebat primo. Quantū debes domino meo? At ille dixit. Centum cados olei. Dixitqꝫ illi. Accipe cautionem tuā ⁊ ſede cito: ſcribe quinquaginta. Deinde alio dixit. Tu vero quantū debes? Qui ait. Centū choros tritici. Ait illi. Accipe litteras tuas: ⁊ ſcribe octogīta. Et laudauit dñs villicum iniquitatis quia prudenter feciſſet: quia filii huiꝰ ſeculi prudentiores filijs lucis ī generatione ſua ſunt. Et ego vobis dico. Facite vobis amicos de mām̄ona īiquitatis. vt cum defeceritis recipiāt vos: in eterna tabernacula. Offer. Iuſticie dñi recte letificātes corda ⁊ dulciora ſup mel ⁊ fauū: nā et ſeruus tuus cuſtodiet ea. Secre.

Suſcipe munera q̄s dñe que tibi de tua largitate deferimus vt hec ſacroſācta myſteria gr̄e tue operāte virtute: ⁊ p̄ſētis vite nos cōuerſatione ſāctificēt: et ad gaudia ſempiterna perducant. Per d̄. Cōio. Primū q̄rite regnū dei ⁊ oīa adiciēt vobis dicit dñs. Poſtcō.

Sit nobis domine reparatio mentis ⁊ corporis celeſte myſterium: vt cuius exequimur actionem ſentiamꝰ effectum. Per dñm.

❡ Fer. quarta. Ad romanos. viii.

Fratres. Neſcitis quoniam cui exhibuiſtis vos ad obediendū ſerui eſtis eius cui obediſtꝫ ſiue peccati ī mortē: ſiue obeditiōis ad iuſticiā? Gratias autē deo q̄d fuiſtis ſerui peccati: obediſtis autē ex corde in eā formā doctrine: in qua traditi eſtꝫ. Liberati aūt a pctō ſerui facti eſtꝫ iuſticie. In chriſto ieſu domino nr̄o. ❡ Secūdum lucam.

In illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Qui fidelis ē ī minimo: ⁊ ī maiore fidelis eſt. Et qui in modico īiquꝰ eſt et ī maiore iniquꝰ eſt. Si ergo ī īiquo mammona fideles nō fuiſtis: q̄d verū eſt q̄s credet vobis? Et ſi ī alieno fideles nō fuiſtis: q̄d vr̄m eſt q̄s dabit vobꝫ? Nemo ſeruꝰ poteſt duobꝰ dñis ſeruire Aut enī vnū odiet: ⁊ alterū diliget aut vni adherebit ⁊ alterū cōtēnet Nō poteſtꝫ deo ſeruire ⁊ mām̄one Audiebāt aūt hec oīa pharisei qui erāt auari: ⁊ deridebāt eū. Et ait il lis. Vos eſtis q̄ iuſtificatꝫ vos coꝛā hoibꝰ: deꝰ aūt nouit coꝛda veſtra. Qꝛ qđ hoibꝰ altū eſt: abominatio eſt ante deū. ¶ Fe. vi. Ad coꝛith. i. i.

Fratres. Non miſit me xp̄s baptizare: ſed euangelizare. Nō in ſapiētia verbi: vt nō euacuetur crux xp̄i. Verbū eī crucꝫ: pereūtibꝰ q̄dē ſtulticia eſt: his aūt q̄ ſalui fiūt: id eſt vobis virtꝰ dei eſt. Scriptū eſt enī. Perdā ſapiētiā ſapiētiū et pꝛudentiā pꝛudentiū repꝛobabo Vbi ſapiens? Vbi ſcriba? Vbi īquiſitoꝛ huiꝰ ſeculi? Nōne ſtultā fecit deus ſapientiā huiꝰ mundi? Nam qꝛ in dei ſapiētia nō cognouit mūdus per ſapiētiā deū: placuit deo ꝑ ſtulticiā pꝛedicationis ſaluos facere credentes. Qm̄ ⁊ iudei ſigna petūt: ⁊ greci ſapientiā querūt. Nos aūt pꝛedicamus xp̄m crucifixū: iudeis quidē ſcandalū gentibus aūt ſtulticiā. Ip̄is aūt vocatꝫ iudeis atq; grecis: xp̄z dei virtutē ⁊ dei ſapiētiā. Qꝛ qđ ſtultū eſt dei: ſapiētiꝰ eſt hoibꝰ. Et qđ īfirmū eſt dei: foꝛtius eſt hoibus. ¶ Secundū lucam. xi.

In illo t̄pe. Rogabat ieſū quidam phariſeus: vt pꝛanderet cū illo. Et igreſſꝰ: recubuit. Phariſeus aūt cepit intra ſe reputās dicere: quare nō baptizatꝰ eſſet āte pꝛandiū. Et ait dñs ad illum. Nūc vos phariſei qđ de foꝛꝫ eſt calicis ⁊ catini mūdatis: qđ aūt intus eſt veſtrū plenū eſt rapina ⁊ īiq̄tate. Stulti: nōne q̄ fecit qđ de foꝛis ē: etiā id qđ deintꝰ eſt fecit? Verūtñ qđ ſupereſt date elemoſinā ⁊ ecce oīa mūda ſūt vobis. Sed ve vobis phariſei q̄ decimatis mentā ⁊ rutā ⁊ oē olꝰ: ⁊ p̄teritꝫ iudiciū ⁊ caritatē dei. Hec āt opoꝛtuit facere: ⁊ illa nō omittere. Ve vobis phariſei qui diligitꝫ pꝛimas cathedꝛas in ſynagogis: ⁊ ſalutationes ī foꝛo. Ve vobis q̄ eſtis vt monumēta que nō parent: ⁊ homines ambulantes ſupꝛa neſciunt. Reſpōdēs aūt q̄dā ex legiſꝑitis ait illi. Magiſter hec dicēs: etiā nobis cōtumeliam facis. At ille ait. Et vobis legiſperitis qui oneratis homines oneribus q̄ poꝛtari non poſſūt: ⁊ ipſi vno digito vr̄o non tāgitis ſarcinas. ¶ Dñica. x. Officium

Dum clamarem ad dñm: exaudiuit vocem meā ab his qui appꝛopinquant michi: et humiliauit eos qui eſt ante ſecula et manet in eternū: iacta cogitatum tuū in dño ⁊ ipſe te enutriet. Ps. Exaudi deꝰ oꝛationē meā et ne deſpexeris depꝛecationem meam: itēde michi ⁊ exaudi me. Oꝛatio

Pateāt aures miē tue dñe p̄cibꝰ ſupplicātiū: ⁊ vt petētibꝰ deſiderata ꝯcedas fac eos q̄ tibi ſūt placita poſtulare. Per. Ad coꝛit. xii

Fratres. Scitis qm̄ cum gentes eſſetꝫ: ad ſimulachꝛa muta pꝛout ducebamini euntes. Ideo notū vobis facio: qđ nemo ī ſpū dei loquēs: dicit anathema ieſu. Et nemo poteſt dicere dñs ieſꝰ: niſi ī ſpū ſctō. Diuiſiōes vero grāꝝ ſūt: idē aūt ſpūs. Et diuiſiōes miniſtrationū ſūt idē aūt dñs Et diuiſiōes operationū ſūt: idē autē deus: q̄ opatᷣ oīa ī oībꝰ. Vnicuiq; aūt datᷣ manifeſtatio ſpūs: ad vtilitatē. Alij quidē ꝑ ſpm̄: datᷣ ſermo ſapientie. Alii ſermo ſciētie: ſcđz eūdē ſpm̄. Alteri fides: in eodē ſpū Alij grā ſanitatū ī vno ſpū. Alij opatio virtutū: alii ꝓphetie alij diſcretio ſpirituū. Alij genera linguaꝝ: alii iterp̄tatio ſermonū. Hec aūt oīa operatᷣ vnꝰ atq; idē ſpūs. Diuidēs ſigulis: put vult Gꝛ. Cuſtodi me dñe vt pupillā oculi ſub vmbꝛa alaꝝ tuaꝝ ꝓtege me. ℣. De vultu tuo iudiciū meū ꝓdeat oculi tui videāt eq̄tates. Allā. ℣. Te de cet hymnꝰ deꝰ ī ſyō ⁊ tibi reddeť votũ in hieruſalē. ¶ Scđm lucã .xix.

IN illo tpe. Cũ appropinquaſſet ieſꝰ hieruſalē: vidēs ciuitatē fleuit ſuper illam dicēs. Qꝛ ſi cognouiſſes et tu. Et quidē ī hac die tua que ad pacē tibi: nũc aũt abſcõdita ſũt ab oculis tuis. Qꝛ venient dies in te et circundabũt te inimici tui vallo ⁊ circũdabũt te ⁊ coanguſtabunt te vndiqꝫ: ⁊ ad terrã ꝓſternēt te ⁊ filios tuos q̃ ī te ſũt. Et nõ relinquēt ī te lapidē ſup lapidē: eo qđ nõ cognoueris tp̃s viſitationis tue. Et ingreſſus ī tēplũ cepit eijcere vendentes ⁊ emētes ī illo: dicēs illis. Scriptũ eſt. Domus mea domus orationis vocabitur. Vos autē feciſtis illam ſpelũcam latronum. Et erat docēs quotidie: in templo. Offr. Ad te dñe leuaui aīam meã deus meꝰ ī te cõfido nõ erubeſcã: neqꝫ irrideãt me īimici mei etenī vniuerſi q̃ te expectãt nõ cõfundẽtur. Secre.

COncede nobis hec q̃s dñe frequētare miſteria: qꝛ quotiēs huius hoſtie cõmemoratio celebratur: opus noſtre redēptionis exercetur. Per do. Cõi. Acceptabiꝫ ſacrificiũ iuſticie oblationes ⁊ olocauſta ſuper altare tuũ domine. Poſtcõi.

TUi nobis dñe hec cõio ſacramenti: ⁊ purificationem tribuat ⁊ conferat vnitatem. Per do.

¶ Feria .iiii. Ad corinthios .i. xv.

FRatres. Non oīs caro eadē caro: ſed alia hoīm alia pecorũ alia volucrũ alia aũt piſciũ: ⁊ corpora celeſtia ⁊ corꝑa terreſtria. Sꝫ alia q̃dē celeſtiũ gl̃ia: alia aũt terreſtriũ. Alia claritas ſolis: alia claritas lune alia claritas ſtellaꝝ. Stella eĩ a ſtella differt ī claritate. Sic ⁊ reſurrectio mortuoꝝ. Seminatur ī corruptiõe ſurget ī īcorruptiõe. Seminať ī ignobilitate: ſurget ī gl̃ia. Seminať ī īfirmitate: ſurget ī virtute. Seminať corpꝰ aīale / ſurget corpꝰ ſpũale. Si ē corpꝰ aīale / eſt et ſpũale. Sicut ſcriptũ eſt. Factꝰ eſt primꝰ adã ī aīam viuentē: nouiſſimus adã ī ſpm̃ viuificantē. Et non prius qđ ſpũale eſt: ſed qđ aīale: deinde qđ ſpũale. ¶ Scđm lucã. xxi.

IN illo tpe. Reſpõdēs ieſꝰ dixit diſcipulis ſuis. Cũ videritis circũdari ab exercitu hieruſalē: tũc ſcitote qꝛ appropinquabit deſolatio eiꝰ. Tũc q̃ in iudea ſunt fugiant in mõtes: ⁊ q̃ in medio eiꝰ diſcedant: et qui in regionibꝰ nõ intrēt in eam: quia dies vltionis hi ſũt: vt impleãtur oīa que ſcripta ſunt. Ve aũt pregnãtibꝰ ⁊ nutrientibus ī illis diebꝰ. Erit enī preſſura magna ſuper terram: ⁊ ira populo huic. Et cadent in ore gladij ⁊ captiui ducētur ī oēs gẽtes ⁊ hieruſalē calcabitur a gẽtibꝰ: donec īpleanť tp̃a nationũ. Et erũt ſigna in ſole ⁊ luna et ſtellis: ⁊ in terris preſſura gẽtiũ pre cõfuſione ſonitus maris et fluctuũ areſcentibꝰ hoībus pre timore et expectatiõe: q̃ ſuperueniēt vniuerſo orbi. ¶ Feria .vi. Ad romanos.

FRatres. Spe ſalui facti ſumus. Spes aũt q̃ videť: non eſt ſpes. Nã qđ videt quis quid ſperat? Si aũt quod nõ videmus ſperamus: ꝑ patientiã expectamꝰ. Similiter aũt ⁊ ſp̃s adiuuat īfirmitatem noſtrã. Nã quid oremus ſicut oportet neſcimꝰ ſed ipſe ſp̃us ꝓ nobis poſtulat gemitibꝰ inenarrabilibus Qui aũt ſcrutatur corda ſcit quid deſideret ſp̃us qꝛ ſecundũ deũ poſtulat pro ſctis. Scđm lucã .xxi.

IN illo tpe. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Attēdite vobiꝫ ne forte grauentur corda vr̃a ī crapula ⁊ ebrietate ⁊ curis huiꝰ vite ⁊ ſuperueniat ī vos repētina dies illa. Tãq̃ laqueus enī ſuperueniet in oēs qui ſedent ſup̄ faciē oīs terre. Vigilate itaqꝫ oī tp̄e orātes: vt digni habeamini fugere iſta oīa que futura ſūt ⁊ ſtare ante filiū hoīs. Erat autem diebus docēs ī tēplo: noctibꝰ vero exiēs morabat̄ in monte qui vocatur oliueti. Et oīs populꝰ manicabat ad eum: in templo audire eum.

¶ Dñica.xi.poſt oct.pēthec. Offiū

Deus in loco ſctō ſuo deus q̄ inhabitare facit vnanimes ī domo: ipſe dabit virtutem ⁊ fortitudinem plebi ſue. ℣. Exurgat deꝰ ⁊ diſſipēt̄ īimici eiꝰ ⁊ fugiāt q̄ oderūt eū a facie eius. Or.

Deus qui oīpotētiā tuam parcendo maxime et miſerendo manifeſtas multiplica ſup̄ nos gratiam tuā: vt ad tua promiſſa currētes: celeſtium bonoꝝ facias eſſe cōſortes. Per d. ¶ Ad corinthios. i. xv

Fratres. Notum vobis facio euangelium qđ predicaui vobis: qđ et accepiſtiȝ ī quo ⁊ ſtatiȝ per qđ ⁊ ſaluemini. Qua ratiōe p̄dicauerim vobis ſi tenetis: niſi fruſtra credidiſtis. Tradidi enī vobis ī primis qđ ⁊ accepi: q̄m xp̄s mortuꝰ eſt pro peccatiȝ nr̄is ſecūdū ſcripturas Et qꝛ ſepultꝰ eſt: ⁊ qꝛ reſurrexit tercia die ſecūdū ſcripturas: ⁊ qꝛ viſꝰ eſt cephe: ⁊ poſt hec vndecim. Deinde viſus eſt pluſq̄ quingentis fratribus ſimul: ex quibus multi manent vſqꝫ adhuc quidā aūt dormierunt. Deinde viſus eſt iacobo deinde apoſtolis oībus. Nouiſſime aūt oīm tāq̄ abortiuo: viſꝰ eſt ⁊ michi Ego enī ſū minimꝰ apoſtoloꝝ qui nō ſū dignꝰ vocari apoſtolꝰ: q̄m ꝑſecutꝰ ſū eccleſiā dei Gratia aūt dei ſum: id quod ſum. Et grā eiꝰ in me vacua non fuit. Gr. In deo ſperauit cor meū ⁊ adiutꝰ ſū ⁊ refloruit caro mea ⁊ ex voluntate mea cōfitebor illi ℣. Ad te dñe clamabo deꝰ meꝰ ne ſileas ne diſcedas a me. All. ℣. Attēdite pp̄lus meꝰ ī legem meam. Seq.

Stans a longe qui plurima ꝑpetrarat facinora: atqꝫ ſua reuoluēs ſecum crimina. Nolebat alta cōtēplari celi Sed pectus tūdēs hec promebat ore lachrimās. Deꝰ propiciꝰ eſto michi pctōri. Et mea oīa dele pius facinora Hac voce diuinā promeruit clementiā. Necnō ⁊ iuſtificatus venit in domū ſuam Cuius nos gratia ſequentes exempla. Dicamꝰ deo. Deꝰ benigne noſtri miſerere laxās debita. Mitis ⁊ nos iuſtifica. ¶ Secundum lucā.

In illo tp̄e. Dixit ieſꝰ ad quoſdā q̄ in ſe cōfidebāt tāq̄ iuſti ⁊ aſpernabāt̄ ceteros parabolā iſtā: dicēs. Duo hoīes aſcenderūt in tēplū: vt orarēt vnus phariſeꝰ: et alter publicanꝰ. Phariſeus ſtās: hec apđ ſe orabat. Deꝰ grās ago tibi qꝛ nō ſū ſicut ceti hoīȝ raptores iniuſti adulteri velut etiā hic publicanꝰ. ieiuno bis ī ſabbato decimas do oīȝ q̄ poſſideo Et publicanꝰ a lōge ſtās nolebat nec oclos ad celum leuare ſed ꝑcutiebat pectꝰ ſuū dicēs. Deꝰ ꝓpicius eſto michi pctōri. Amē dico vobȝ deſcēdit hic iuſtificatꝰ ī domū ſuā ab illo. Qꝛ oīs q̄ ſe exaltat hūiliabit̄. Et q̄ ſe hūiliat exaltabit̄ Off. Exaltabo te dñe q̄m ſuſcepiſti me nec delectaſti īimicos meos ſr̄ me dñe clamaui ad te ⁊ ſanaſti me. Se.

Tibi domine ſacrificia dicata reddāt̄ que ſic ad honorē nominis tui deferēda tribuiſti: vt eadem remedia fieri noſtra preſtares Per dñm. Cō. Honora dñȝ de tua ſubſtātia ⁊ de p̄mitiis frugū tuaꝝ vt impleāt̄ horrea tua ſaturitate: et vino torcularia redūdabūt. Poſtcō.

Queſumus dñe deus noſter vt quos diuinis reparare nō de ſinis ſacramentis: tuis non deſtituas benignus auxiliis. Per dñm.

¶ Fer. iiii. Lctõ ep̃le bti iacobi ap.

Chariſſimi. Subditi eſtote deo reſiſtite diabolo ⁊ fugiet a vobis. Appropiate deo: ⁊ appropinquabit vobis. Emundate manus peccatores: et purificate corda duplicis animi. Miſeri eſtote ⁊ lugete ⁊ plorate. Riſ⁹ veſter i luctũ cõuertatᷣ: ⁊ gaudiũ i merorẽ. Humiliami i conſpectu dñi: ⁊ exaltabit vos i tẽpore tribulationis. Nolite detrahere alterutrũ: fratres mei. Qui detrahit fratri aut q̄ iudicat fratrẽ ſuũ detrahit legi: ⁊ iudicat legẽ. Si autẽ iudicas legẽ: nõ es factor legis ſed iudex. Un⁹ eſt legiſlator ⁊ iudex: qui poteſt ſaluare ⁊ pdere. S. lu. xviii.

IN illo t̄pe. Dicebat ieſus diſcipulis ſuis parabolam hãc q̃m oportet ſemp̃ orare et nõ deficere dicẽs. Iudex quidã erat i quadã ciuitate: qui deũ nõ timebat et hominẽ nõ reuerebatᷣ. Vidua aũt q̄dam erat i ciuitate illa: et veniebat ad eũ dicẽs. Vindica me de aduerſario meo: ⁊ nolebat p̄ multũ tẽp⁹. Poſt hec aũt: dixit itra ſe. Et ſi deũ nõ timeo nec hoiem reuereor: tñ q2 moleſta eſt michi hec vidua: vindicabo illã ne in nouiſſimo veniens ſuggillet me. Ait autẽ dñs. Audite q̄d iudex ĩiq̃tatis dixit. De⁹ aũt nõ faciet vindictam electoꝝ ſuoꝝ clamãtium ad ſe die ac nocte: ⁊ patiẽtiã habebit i illis? Dico vobis: q̄a cito faciet vindictam illorum.

¶ Feria ſexta. Ad romanos ſexto.

FRatres. Neſcitis q̃m corpora vr̃a membra ſũt xp̄i? Tollens ergo mẽbra xp̄i: faciẽs mẽbra meretricis? Abſit. An neſcitis q̃m q̄ adheret meretrici: vnũ corpus efficitur? Erũt enĩ īquit duo i carne vna. Qui autẽ adheret deo: vn⁹ ſpũs eſt. Fugite fornicationẽ. Oẽ pctm̃ q̄dcũq̧ fecerit hõ: extra corp⁹ eſt: q̄ aũt fornicatᷣ i corp⁹ ſuũ peccat. An neſcitis q̃m mẽbra vr̃a tẽpliũ eſt ſpũs ſcti qui in vobis eſt quẽ habetis a deo et nõ eſtis vr̃i. Empti enĩ eſtis precio magno: glorificate ⁊ portate deum in corpore vr̃o. ¶ Scd̃m lucam.

IN illo t̄pe. Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Oĩ cui multũ datum eſt: multũ q̄retᷣ ab eo. Et cui cõmodauerunt multum: plus petent ab eo. Ignẽ veni mittere i terrã: ⁊ q̄d volo niſi vt accendatᷣ? Baptiſma aũt habeo baptizari: ⁊ quomodo coartor vſq̧ dũ pficiatᷣ? Putatꝫ q2 pacẽ veni dare i trã? Nõ dico vobꝫ: ſꝫ ſeparationẽ. Erũt enĩ ex hoc quinq̧ i domo vna diuiſi: tres i duos: ⁊ duo in tres diuidẽtur. Pater in filiũ: et fili⁹ i patrẽ ſuũ. Mater in filiã: ⁊ filia in matrẽ. Socrus i nurũ ſuã: et nur⁹ i ſocrũ ſuã. ¶ Dñica. xvi. offi.

DEus in adiutoriũ meũ intẽde dñe ad adiuuãdũ me feſtina: cõfũdantᷣ ⁊ reuereantᷣ inimici mei q̄ querũt aiã meam. P̄s. Auertantᷣ retrorſũ et erubeſcant: qui volunt michi mala. Orõ.

OMnĩpo ſempiterne de⁹ q̄ abundantia pietatis tue et merita ſupplicũ excedis ⁊ vota: effũde ſup nos miam tuã: vt dimittas q̄ cõſciẽtia metuit: et adiicias q̄d orõ nõ p̄ſumit. Per d. ¶ Ad corithios. i. iii.

FRatres. Fiduciã talem habemus per chriſtũ ad deum nõ quod ſufficiẽtes ſimus cogitare aliquid a nobis quaſi ex nobis: ſꝫ ſufficiẽtia nr̃a ex deo eſt. Qui ⁊ ydoneos nos fecit miniſtros noui teſtamẽti nõ littera ſꝫ ſpũ. Littera enĩ occidit ſpũs aũt viuificat. Qð ſi miniſtratio mortis litterꝭ deformata i lapidib⁹ fuit i gl̃ia ita vt nõ poſſēt itẽdere filij iſrael i faciẽ moyſi ꝓpt̄ gloriã vultꝰ eiꝰ q̃ euacuať: quomodo nõ magis miniſtratio ſpũs erit in gloria? Nã ſi miniſtratio dãnationis gl̃ia eſt: multomagis abundat miniſteriũ iuſticie: in gloria. Gra. Bñdicã dñm ĩ oĩ tẽpore ſemꝑ laus eiꝰ ĩ ore meo. ℣. In dño laudabiť aĩa mea: audiãt mãſueti ⁊ letenť. Alľ. ℣. Exultate deo adiutori noſtro iubilate deo iacob ſumite pſalmũ iocũdũ cũ cythara. ¶ Scdm mar. vij.

IN illo tp̃e. Exiens ieſus de finibꝰ tyri venit per ſidonẽ ad mare galilee inter medios fines decapoleos. Et adducũt ei ſurdum ⁊ mutũ: et deprecabanť eũ vt ĩponat illi manũ. Et apprehẽdẽs eũ de turba ſeorſũ miſit digitos ſuos ĩ auriculas eiꝰ: ⁊ expuens tetigit linguã eiꝰ. Et ſuſpiciens ĩ celũ: ĩgemuit: ⁊ ait illi. Effeta quod eſt adaperire. Et ſtatim aperte ſũt aures eiꝰ ⁊ ſolutũ eſt vinculũ lĩgue eiꝰ: ⁊ loq̃bať recte. Et p̃cepit illis ne cui dicerẽt. Quãto aũt eis p̃cipiebat tãto magis plus predicabãt: ⁊ eo ãpliꝰ ammirabanť dicẽtes. Bene oĩa fecit: ⁊ ſurdos fecit audire: ⁊ mutos loq̃. Offr. Precatꝰ eſt moyſes ĩ ꝯſpectu dñi dei ſui. Et dixit: p̃catꝰ ẽ moyſes ĩ ꝯſpectu dñi dei ſui: ⁊ dixit q̃re dñe iraſcerꝫ ĩ pplõ tuo: parce ire aĩ tui: memẽto abrahã yſaac ⁊ iacob: q̇bꝰ iuraſti dare terrã fluẽtẽ lac ⁊ mel ⁊ placatꝰ factꝰ eſt dñs de malignitate quã dixit facere pplõ ſuo. Secre.

REſpice q̃s dñe noſtrã ꝓpiciꝰ ſeruitutẽ vt qđ offerimus ſit tibi munꝰ acceptũ: ſit etiã nr̃e fragilitati ſubſidiũ. Per. Cõio. De fructu operũ tuoꝝ dñe ſatiabitur terra vt educas panẽ de t̃ra ⁊ vinũ letificet cor hoĩs vt exhilaret faciẽ in oleo ⁊ panis cor hoĩs ꝯfirmet. Pꝰc.

SEntiamꝰ dñe q̃s tui ꝑceptione ſacramẽti ſubſidiũ mẽtis et corꝑis vt ĩ vtroq̃ ſaluati celeſtis remedij plenitudine gl̃iemur. Per dñm. ¶ Fer. iiij. Ad corith. ij. iiij.

FRatres. Nõ p̃dicamus noſmetipſos: ſed dñm nr̃m ieſũ xp̃m. Nos aũt ſeruos vr̃os ꝑ ieſum qm̃ deꝰ q̇ dixit de tenebrꝫ lumẽ ſplẽdeſcere: illuxit ĩ cordibꝰ nr̃is ad illuminationẽ ſciẽtie claritatꝫ dei ĩ faciẽ xp̃i ieſu. Habemꝰ aũt theſauꝝ iſtũ ĩ vaſis fictilibꝰ: vt ſublimitas ſit virtutꝫ dei ⁊ nõ ex nobꝫ. In oĩbꝰ tribulationẽ patimur ſꝫ nõ ãguſtiamur. Aporiamur ſꝫ nõ deſtituimur. Perſecutionẽ patimur ſꝫ nõ derelinquimur. Deijcimur: ſꝫ nõ ꝑimus. Sẽꝑ mortificationẽ ieſu ĩ corꝑe nr̃o circũferẽtes vt ⁊ vita ieſu: ĩ corporibꝰ noſtris manifeſteť. Scdm mat. ix.

IN illo tp̃e. Trãſeunte ieſu ſecuti ſũt eũ duo ceci clamãtes et dicẽtes. Miſerere nr̃i fili dauid. Cũ aũt veniſſet domum: acceſſerũt ad eũ ceci ⁊ dicit eis ieſꝰ. Creditꝫ q2 poſſũ hoc facere vobꝫ? dicũt ei. Utiq̃ dñe. Tũc tetigit oclos eoꝝ dicẽs. Scdm fidẽ vr̃az fiat vobis. Et aꝑti ſũt oculi eoꝝ. Et ꝯminatus eſt illis ieſꝰ dicẽs: videte ne q̃s ſciat. Illi aũt exeũtes: diffamauerũt eũ ĩ totã terrã illã. Egreſſis aũt illis: ecce obtulerũt ei hoĩez mutũ demoniũ habẽtẽ. Et eiecto demonio locutꝰ ẽ mutꝰ: ⁊ admirate ſũt turbe dicẽtes. Nũq̃ ſic apparuit ĩ iſrl̃. Phariſei ãt dicebãt In p̃ncipe demonioꝝ eijcit demones. Et circuibat ieſꝰ ciuitates oẽs ⁊ caſtella: docẽs in ſynagogis eorũ ⁊ p̃dicãs euãgeliũ regni ⁊ curãs oẽm lãguorẽ: ⁊ omnẽ infirmitatẽ. ¶ Fer. vi. Ad corithios. ij. iiij.

FRatres. Sẽꝑ nos q̇ viuimus in mortẽ tradimur ꝓpter ieſũ: vt ⁊ vita ieſu manifeſteť ĩ carne nr̃a mortali. Ergo mors ĩ nobis opať vita aũt ĩ vobis. Habẽtes aũt eūdē ſpm̄ fidei ſicut ſcriptū ē. Credidi propt̄ qđ locutꝰ ſū. Et nos credimꝰ propt̄ qđ ⁊ loquimur: ſcientes q̄m q̇ ſuſcitauit dn̄m ieſū: ⁊ nos cū ieſu ſuſcitabit ⁊ cōſtituet vobiſcū. Oīa enī propter nos: vt gr̄a abundans per multas grarum actiones abūdet i glīa dei propt̄ qđ nō deficimꝰ. Sʒ licet is q̇ foris eſt nr̄ hō corrūpatur: tn̄ is q̇ itus eſt renouat̄ de die i diē. Id eī qđ i pr̄ſēti eſt momētaneū ⁊ leue tribulatiōis nr̄e ſupra modū i ſublimitate eternū glīe pōdus operatur i nobis nō cōtēplātibus q̄ vident̄ ſed q̄ nō vident̄. Que enī vident̄ tp̄alia ſunt: q̄ aūt nō videntur eterna ſunt. Scđʒ matheū.

IN illo tp̄e. Cepit ieſus exprobrare ciuitatibus i q̄bꝰ facte ſūt plurime virtutes eiꝰ: qꝛ nō egiſſent penitētiā. Ve tibi corozain ve tibi bethſaida. Qꝛ ſi i tyro ⁊ ſydone facte eſſēt vtutes q̄ facte ſūt i vobis: olī i cilicio ⁊ cinere penitētiā egiſſēt. Verūtn̄ dico vobis: tyro ⁊ ſydoni remiſſius erit i die iudicij q̄ vobis. Et tu capharnaū nunq̇d vſq3 i celū exaltaberis? Vſq3 in infernū deſcēdes. Qꝛ ſi in ſodomis facte fuiſſēt virtutes q̄ facte ſunt i te: forte manſiſſēt vſq3 in hunc diem. Verūtamen dico vobis: qꝛ terre ſodomorum remiſſius erit in die iudicij q̄ tibi. ¶ Dominica.xiij. Officiū.

REſpice dn̄e i teſtamētū tuū: ⁊ aīas pauperū tuorū ne derelinquas i finē: exurge dn̄e ⁊ iudica cauſā tuā ⁊ ne obliuiſcarꝪ voces q̄rētiū te. ps. Vt q̇d deꝰ repuliſti i finē: iratus eſt furor tuus ſup oues paſcue tue. Or.

OMnip̄s ſempiterne deꝰ de cuiꝰ munere venit vt tibi a fidelibꝰ tuis digne et laudabilit̄ ſeruiatur: tribue q̄s nobis vt ad promiſſiones tuas ſine offēſione curramꝰ per dn̄m nr̄m. ¶ Ad galathas.iij.

FRatres. Abrahe dicte ſunt ꝓmiſſiones: ⁊ ſemini eiꝰ. Nō dicit ⁊ ſeminibus quaſi in multis: ſed quaſi i vno ⁊ ſemini tuo qui eſt xp̄s. Hoc aūt dico teſtamentū ꝯfirmatū a deo q̄ poſt quadringentos ⁊ triginta ānos fctā eſt lex nō irritū facit ad euacuādā ꝓmiſſionē. Nā ſi ex lege hereditas: iā nō ex promiſſione. Abrahe aūt ꝑ repromiſſionē donauit deꝰ. Quid igitur lex? Propter trāſgreſſiōes poſita eſt donec veniret ſemen cui promiſerat ordinata ꝑ angelos: in manu mediatoris. Mediator aūt vniꝰ nō eſt: deus aūt vnꝰ eſt. Lex ergo aduerſꝰ ꝓmiſſa dei? Abſit. Si enī data eſſet lex q̄ poſſet viuificare: vere ex lege eſſet iuſticia. Sed ꝯcluſit ſcriptura oīa ſub pctō: vt ꝓmiſſio ex fide ieſu xp̄i daret̄ credētibꝰ. Gr. Reſpice dn̄e i teſtamētū tuū ⁊ aīas pauperū tuorū ne obliuiſcaris in finē. ℣. Exurge dn̄e ⁊ iudica cauſā tuā memor eſto opꝓbrij ſeruorū tuorū. All'a. ℣. Dn̄e deꝰ ſalutꝪ mee in die clamaui et nocte corā te. Secūdum lucā decimo.

IN illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Bt̄i oculi q̄ vident: q̄ vos videtꝪ. Dico enī vobis: ꝙ multi reges ⁊ ꝓphete voluerūt videre q̄ vos videtꝪ ⁊ nō viderūt. Et audire q̄ vos audiſtis: ⁊ nō audierūt. Et ecce q̇dā legiſperitꝰ ſurrexit: tētās illū et dicēs. Magiſter q̇d faciendo vitā etnā poſſidebo? At ille dixit ad eū. In lege q̇d ſcriptū ē quomodo legꝪ? Ille reſpōdēs: dixit. Diliges dn̄m deū tuū ex toto corde tuo: ⁊ ex tota aīa tua: ⁊ oībꝰ viribꝰ tuis et ex oī mēte tua ⁊ ꝓximū tuū ſicut teipſū. Dixitq3 illi. Recte reſpōdiſti/ hoc fac ⁊ viues. Ille aūt volens iuſtificare ſeipſū dixit ad ieſū. Et q̇s eſt meꝰ ꝓximꝰ? Suſpiciēs aūt ieſꝰ dixit. Hõ qdā descēdebat ab hierusalē ĩ hiericho ⁊ icidit ĩ latrões. Qui etiā dispoliauerũt eũ ⁊ plagis ipositis abierũt: semiuiuo relicto Accidit aũt vt sacerdos qdā descēderet eadē via: ⁊ viso illo ꝑterijt. Similit̃ ⁊ leuita cũ esset sec⁹ locũ ⁊ videret eũ: ꝑtransijt. Samaritan⁹ autē quidā iter faciēs venit sec⁹ eũ ⁊ vidēs eũ: mīa mot⁹ est. Et appropiās alligauit vulnera ei⁹: ifūdēs oleũ ⁊ vinũ Et iponēs illũ in iumētũ suũ duxit ĩ stabulũ et curā eius egit. Et altera die ꝓtulit duos denarios ⁊ dedit stabulario / et ait. Curā illi⁹ habe: et qdcũqꝫ superogaueris: ego cum rediero reddā tibi. Quis hoꝝ triũ videtur tibi ꝓximus fuisse illi q̃ incidit ĩ latrones? At ille dixit Qui fecit mīam in illum. Et ait illi iesus. Vade: ⁊ tu fac similit̃. Offer. In te sꝑaui dñe dixi tu es deus me⁹ in manibus tuis tempora mea. Secreta.

Hostias q̄s dñe ꝓpici⁹ itende: quas sacris altaribus exhibem⁹ vt nob̄ ĩdulgētiā largiēdo: tuo noi dēt honorē. p. Cõi. Panē de celo dedisti nob̄ dñe habētē oē delectamētũ ⁊ oēm saporē suauitat̃. Postcõ.

Viuificet nos q̄s dñe hui⁹ participatio sancta misterij: et parit̃ nobis expiationē tribuat ⁊ munimē. p. ¶ Fer. iiii. Ad corinthi.

Fratres. Scimus qm̄ si terrestris domus nr̄a huius habitationis dissoluat̃: qd edificationē ex deo habem⁹ domũ non manufactā eternā ĩ celis. Nā ⁊ in hoc ingemiscimus habitationē nostrā q̃ de celo est supindui cupiētes: si tamē vestiti ⁊ nõ nudi iueniamur. Nā et q̃ sum⁹ ĩ hoc tabernaculo ingemiscim⁹ grauati qd nolum⁹ expoliari / sed supuestiri: vt absorbeat̃ qd mortale est a vita. Qui autē efficit nos in hoc ipsum: deus q̃ dedit nobis pignus spiritus. Audiētes igit̃ semꝑ ⁊ sciētes: qm̄ dũ sum⁹ in corpore pergrinamur a dño: per fidem enim ambulamus et nõ per speciē. Audemus autē ⁊ bonā volũtatem habemus magis peregrinari a corpore ⁊ presentes esse ad dñm et ideo ꝯtēdim⁹ siue absētes siue presētes placere illi. Oēs enim nos manifestari oportet āte tribunal christi vt referat vnusq̄sqꝫ ꝓpria corporis sui prout gessit siue bonũ siue malum. Scientes ergo timorem dñi hoīb⁹ suadem⁹: deo autem manifesti sumus. Spero autē ⁊ in conscientiis vestris manifestos nos esse: ꝑ iesũ xp̄m dñm nr̄m. Scdm matheum.

In illo tp̄e. Abeuntes pharisei ꝯsiliũ faciebāt aduers⁹ iesũ quomodo eũ ꝑderēt. Ies⁹ aũt sciēs recessit inde: et secuti sunt eũ multi et curauit eos omnes. Et p̄cepit eis ne manifestum eũ facerēt: vt adimpleret qd dictũ est ꝑ ysaiā prophetā dicētē. Ecce puer me⁹ quē elegi: dilectus me⁹ in quo bene ꝯplacuit aīe mee. Ponā spm̄ meũ sup eũ: ⁊ iudiciũ gētib⁹ nũciabit. Nõ cõtēdet neqꝫ clamabit: neqꝫ audiet aliq̄s ĩ plateis vocē ei⁹. Arũdinē quassatā nõ cõfringet: et lignũ fumigās non extinguet / donec eiciat ad victoriā iudiciũ. Et in noīe ei⁹: gētes sperabunt ¶ Feria. iiij. Ad corinthios.

Fratres Scimus qm̄ lex spiritualis est: ego autē carnalis sum: venundatus sub peccato. Nõ ego operor nõ itelligo. Nõ eni qd volo hoc ago: sꝫ qd odi illud facio. Si aũt qd volo illud facio: ꝯsentio legi qm̄ bona est. Nũc aũt iā nõ operor illd: sꝫ qd habitat ĩ me peccatũ. Scio eni qr nõ habitat ĩ me hoc est ĩ carne mea bonũ Nā velle adiacet michi: ꝑficere autē bonũ nõ inuenio. Nõ eĩ qd volo bonũ hoc facio:

ſed qđ nolo malū hoc ago. Si autē qđ nolo illud facio non ego operoꝛ pctm̄. Inuenio igit̄ legē volēti michi facere bonū: qm̄ michi malum adiacet. Cōdelectoꝛ ei legi dei: ſecūdū īterioꝛē hoiem. Video aūt aliā legē in mēbꝛis meis repugnantē legi mētis mee: ⁊ captiuātē me ī lege peccati q̄ eſt in mēbꝛis meis. Infelix ego homo Quis me liberabit de coꝛpoꝛe moꝛtis huiꝰ? Grā dei: ꝑ ieſum xp̄m dñm noſtrū. S. lucam.

IN illo tp̄e. Ibat ieſꝰ ꝑ ciuitates ⁊ caſtella docens et iter faciēs ī hieruſalē. Ait aūt illi: quidā Dñe ſi pauci ſūt q̄ ſaluāt̄? Ip̄e aūt dixit ad illos. Cōtēdite ītrare ꝑ anguſtā poꝛtam: qꝛ vobis dico multi q̄rent ītrare: ⁊ nō poterūt. Cū aūt intrauerit paťfamilias ⁊ clauſerit oſtiū īcipietis foꝛis ſtare ⁊ pulſare oſtiū dicētes. Dñe: ap̄i nob̄. Et reſpondēs: dicet. Neſcio vos: vn̄de ſitis. Tūc īcipietis dicere. Māducauimus coꝛā te ⁊ bibimꝰ: ⁊ in plateis nr̄is docuiſti Et dicet vobis Neſcio vos: vn̄de ſitis. Diſcedite a me oēs opariȷ īiq̄tatis. Ibi erit fletꝰ ⁊ ſtridoꝛ dētiū: cū videritis abꝛahā ⁊ yſaac ⁊ iacob ⁊ oēs ꝓphetas ī regno dei vos aūt expelli foꝛas. Et veniēt ab oꝛiēte ⁊ occidēte ⁊ aq̄lone ⁊ auſtro: ⁊ recūbēt ī regno dei. Et ecce ſūt nouiſſimi q̄ erāt p̄mi: ⁊ ſūt p̄mi q̄ erāt nouiſſimi. ¶ Dñica. xiiij.

PRotectoꝛ nr̄ aſpice deus et reſpice in faciem xp̄i tui qꝛ melioꝛ eſt dies vna ī atrijs tuiſ ſr̄ milia. ꝟ Quā dilecta tabernacula tua dñe v̄tutū ꝯcupiſcit ⁊ deficit aīa mea ī atria dñi. Oꝛ.

OMnip̄s ſēpiterne deꝰ da nobis fidei ſpei ⁊ caritatis augmentum: ⁊ vt mereamur aſſequi quod ꝓmittis: fac nos amare quod precipis. Per dñm. Ad galathas. v.

FRatres. Sp̄ū ābulate: et deſideria carnis non ꝑficietis Caro enī ꝯcupiſcit aduerſꝰ ſp̄m ſpiritꝰ aūt aduerſꝰ carnē. Hec eī ſibi inuicē aduerſāt̄: vt nō q̄cūq; vultis illa faciatis. Qđ ſi ſp̄ū ducimi non eſtis ſub lege. Manifeſta aūt ſunt opa carnis: q̄ ſūt foꝛnicatio / imundicia / īpudicitia / luxuria / idoloꝝ ſeruitꝰ / beneficia / inimicie / ꝯtētiones / emulatiōes / ire / rixe / diſſētiones / ſecte / inuidie / homicidia / ebꝛietates / cōmeſſatiōes / ⁊ his ſimilia q̄ p̄dico vobis ſicut p̄dixi: qm̄ qui talia agūt: regnū dei nō ꝯſequētur Fructꝰ autē ſp̄ūs ē caritas gaudiū pax / patiētia / lōganimitas / bonitas / benignitas / māſuetudo / fides modeſtia / ꝯtinentia / caſtitas. Aduerſꝰ huiuſmodi: nō ē lex. Qui aūt ſūt xp̄i carnē ſuā crucifixerūt: cū vicijs ⁊ ꝯcupiſcētijs. Gꝛ. Bonum eſt ꝯfiteri dño: ⁊ pſallere noī tuo altiſſime. ꝟ Ad ānūciandū mane mīam tuam ⁊ v̄itatē tuā ꝑ noctē. All'a. ꝟ. Dñe refugiū factus es nobis a gñatione ⁊ ꝓgenie. Secūdū lucā. xvij.

IN illo tp̄e. Cū iret ieſꝰ in hieruſalē: trāſibat ꝑ mediam ſamariā et galileā. Et cū ingrederet̄ qđdā caſtellū occurrerūt ei decē viri leꝓſi Qui ſteterūt alōge ⁊ leuauerūt vocē dicētes. Ieſu p̄ceptoꝛ miſerere nr̄i. Quos vt vidit dixit. Ite oſtēdite vos ſacerdotibꝰ. Et factū eſt dū irēt: mūdati ſūt. Vnꝰ aūt ex illis vt vidit qꝛ mūdatꝰ eſt: regreſſus eſt cū magna voce magnificās deū. Et cecidit ī faciē āte pedes eiꝰ grās agēs. Et hic erat ſamaritanꝰ Reſpōdēs autē ieſꝰ: dixit. Nonne decē mūdati ſunt: ⁊ nouē vbi ſūt? Nō ē inuētꝰ q̄ rediret ⁊ daret gloꝛiā deo niſi hic alienigena. Et ait illi. Surge / vade / qꝛ fides tua: te ſaluū fecit. Off. Immittit āgelꝰ dñi ī circucuitu timētiū eum ⁊ eripiet eos gustate ⁊ videte qm̄ suauꝫ ē dn̄s. Secr̄

PRopiciare dn̄e populo tuo / ꝓpiciare muneribus: vt hac oblatione placatus īdulgentiā nobis tribuas ⁊ postulata concedas. Per do. Cōio. Panꝫ quē ego dedero caro mea ē ꝓ seculi vita. Postcōio.

SUmptis dn̄e celestibus sacramētis ad redēptionis eterne q̄s proficiamus augmentum. Per dn̄m. ¶Feria.iiij. Ad corinthios.

FRatres. Nolite iugum ducere cū īfidelibꝰ: sed cum fidelibus. Que eī participatio iusticie cū iniq̄tate: aut q̄ societas lucis ad tenebras? Que aūt ꝯuentio xp̄i ad belial? Aut q̄ pars fidelis cū īfideli? Quis aūt cōsensꝰ tēplo dei cū ydolis? Vos enī estis tēplū dei viui: sicut dicit deꝰ. Qm̄ īhabitabo ī illis ⁊ inābulabo ⁊ ero illoꝝ deꝰ et ipsi erūt michi populꝰ: ꝓpt̄ qđ exite de medio eoꝝ: ⁊ separamini dicit dn̄s ⁊ īmūdū ne tetigeritꝫ ⁊ ego recipiā vos ⁊ ero vobis ī patrē: ⁊ vos eritꝫ michi in filios et ī filias: dicit dn̄s oīps. Has ergo ꝓmissiōes habētes carissimi: mūdemꝰ nos ab oī inq̄namēto carnis et sp̄us ꝑficiētes sctificationē ī timore dei. S.lucam.vi.

IN illo tp̄e: Venit ad iesum leprosꝰ dep̄cās eū: et genu flexo dixit. Si vis: potes me mūdare. Iesꝰ aūt misertꝰ eiꝰ: extēdit manū suā ⁊ tāgēs eū: ait illi. Volo. Mundare. Et cū dixisset statī discessit ab eo lepra: ⁊ mūdatꝰ est. Et cōminatꝰ est ei: statimq̄ eiecit illū / ⁊ dixit ei Vide nemini dixeris / sed vade: ostēde te p̄ncipibus sacerdotū ⁊ offer ꝓ emūdatione tua q̄ precepit moyses ī testimoniū illis. Et ille egressꝰ cepit p̄dicare ⁊ diffamare sermonem ita vt iā nō posset manifeste in ciuitatē introire: sed foris in desertis locis esse. Et conueniebāt ad eū: vndiq̄. ¶Feria sexta. Ad corithios.

FRatres: An nescitis q̄ iniq̄ regnū dei non possidebunt? Nolite errare / neq̄ fornicarij neq̄ ydolis seruiētes / neq̄ adulteri neq̄ molles: neq̄ masculoꝝ ꝯcubitores neq̄ fures / neq̄ auari / neq̄ ebriosi neq̄ maledici / neq̄ rapaces / regnū dei possidebūt. Et hec q̄dē fuistis sꝫ abluti estꝫ ī noīe dn̄i nr̄i iesu xp̄i ⁊ ī sp̄u dei nr̄i. Oīa michi licēt: sed nō oīa expediunt. Oīa michi licēt: sed ego sub nullius redigar potestate. Esca vētri / ⁊ vēter escis: deꝰ aūt ⁊ hūc ⁊ hāc destruet. Corpꝰ autē nō fornicationi sed dn̄o: ⁊ dn̄s corpi. Deꝰ vero et dn̄m suscitauit: ⁊ nos suscitabit ꝑ virtutē suā. S.lucam

IN illo tp̄e. Iter faciebat iesꝰ ꝑ ciuitatē ⁊ castellum p̄dicās et euangelizans regnum dei ⁊ duodecim cū illo: ⁊ mulieres alique q̄ erāt curate a spiritibꝰ malignis ⁊ īfirmitatibꝰ. Maria q̄ vocat̄ magdalene: de qua demonia septē eiecerat. Et iohāna vxor chusi ꝓcuratoris herodis: ⁊ susāna et alie multe q̄ ministrabāt ei: de facultatibꝰ suis

¶Dominica quīdecima. Officiū.

INclina dn̄e aurē tuam et exaudi me: saluū fac seruū tuum deus meus sperantē ī te: miserere michi domine quoniā ad te clamaui tota die. P̄s. Letifica animā serui tui quoniā ad te dn̄e animā meā leuaui. Oratio.

CUstodi dn̄e q̄s ecclesiam tuam ꝓpiciatione perpetua: ⁊ quia sine te labitur humana mortalitas tuis semper auxilijs et abstrahatur a noxijs et ad salutaria dirigatur. Per dn̄m. Ad galathas.vi.

FRatres: Si spiritu viuimꝰ spiritu et ābulemus. Nō efficiamur inanis glorie cupidi inuicē prouocātes inuicē inuidētes. Fratres et ſi ꝓoccupatus fuerit homo ī aliquo delicto: vos q̇ ſpūales eſtis īſtruite huiuſmodi ī ſpiritu lenitatis: cōſiderās teipſū/ ne ⁊ tu tēterꝫ. Alt̄ alteri⁹ onera portate: ⁊ ſic adimplebitꝫ legē xp̄i. Nā ſi q̇s exiſtimat ſe aliq̇d eſſe cū nichil ſit: ip̄e ſe ſeducit. Opus aūt ſuum ꝓbet vnuſq̇ſq; et ſic ī ſemetipſo tantū gloriā habebit ⁊ nō in altero. Vnuſq̇ſq; enim: onus ſuū portabit. Cōmunicet aūt is q̇ cathezizat̄ verbo ei qui ſe cathezizat: in oīb⁹ bonis. Nolite errare: de⁹ nō irridet̄. Que enī ſeminauerit homo: hec et metet. Nā q̇ ſeminat ī carne ſua: de carne ⁊ metet corruptionē. Qui aūt ſeminat ī ſpiritu: de ſpū metet vitā eternā. Bonū autē faciētes nō deficiam⁹: tēpore enī ſuo metem⁹ nō deficientes. Ergo dū tempus habemus: operemur bonū ad oēs. Maxime autē: ad domeſticos fidei. Gra. Bonū eſt cōfidere ī dn̄o q̄ꝫ cōfidere ī hoīe. V. Bonū eſt ſperare ī dn̄o q̄ꝫ ſperare in p̄ncipib⁹. Alla. V. Venite exultem⁹ dn̄o iubilem⁹ deo ſalutari nr̄o. Scdꝫ mat. vi.

IN illo tp̄e. Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Nemo poteſt duob⁹ dn̄is ſeruire. Aut enī vnū odio habebit ⁊ alterū diliget: aut vnū ſuſtinebit ⁊ alterū cōtemnet. Non poteſtis deo ſeruire: ⁊ mammone. Ideo dico vobis ne ſolliciti ſitis aīe vr̄e q̇d māducetis: neq; corpori veſtro q̇d īduamini. Nōne aīa plus eſt q̄ꝫ eſca: ⁊ corpus pluſq̄ꝫ veſtimentū? Reſpicite volatilia celi: q̈m nō ſerunt neq; metūt neq; cōgregant in horrea: ⁊ pat̄ veſter celeſtis paſcit illa. Nōne vos magis pluris eſtis illis? Quis aūt veſtrū cogitans poteſt adiicere ad ſtaturā ſuā cubitū vnū? Et de veſtimēto: q̇d ſolliciti eſtis? Cōſiderate lilia agri quomodo creſcūt: nō laborāt neq; nent. Dico aūt vobis q̈m nec ſalomō ī omni gloria ſua: coop̄tus eſt ſicut vnū ex iſtis. Si autē fenū agri q̇d hodie eſt ⁊ cras ī clibanū mittitur de⁹ ſic veſtit: quātomagis vos minime fidei? Nolite ergo ſolliciti eē dicētes q̇d mādučabim⁹/ aut q̇d bibemus: aut quo operiemur? Hec enī oīa gētes inq̇rūt. Scit eī pr̄ vr̄: q² his oībus īdigetis. Querite ergo ꝓmū regnū dei ⁊ iuſticiā ei⁹: ⁊ hec oīa: adiicient̄ vobis. Offer. Expectās expectaui dn̄z ⁊ reſpexit me ⁊ exaudiuit dep̄cationē meā ⁊ imiſit in os meū cāticū nouū hymnū deo nr̄o. Secr.

COncede nobis q̄s dn̄e vt hec hoſtia ſalutaris et noſtrorū fiat purgatio delictoꝝ: ⁊ tue propiciatio maieſtatis. Per dn̄m noſtrū. Cōio. Qui manducat carnē meam et bibit ſāguinē meū in me manet: et ego in eo dicit dominus. Poſtcō.

PUrificēt ſemp̄ ⁊ muniāt tua ſacramenta nos deus: et ad perpetue ducant ſaluationis effectum. Per dn̄m noſtrum ieſū xp̄m.

¶ Fer. iiii. quattuor tēpoꝝ. Offi.

EXultate deo adiutori noſtro iubilate deo iacob: ſumite pſalmū iocūdum cū cythara: canite initiū mēſis tuba q² preceptū in iſrael eſt: ⁊ iudicium deo iacob. Ps. Ego enī ſū dn̄s deus tu⁹ q̇ eduxi te de terra egypti: dilata os tuū ⁊ implebo illud. Or. ſine Dn̄s vobiſcū. ſed cū Oremus. Or.

MIſericordie tue remediis q̄ſumus dn̄e fragilitas noſtra ſubſiſtat: vt que ſua cōditione atteritur tua clemētia reparetur. Per dn̄m. ¶ Lectio amos prophete. ix.

HEc dicit dn̄s. Ecce dies veniunt dicit dn̄s: et cōp̄hendet arator meſſorē: ⁊ calcator vue mittentē ſemē. Et ſtillabūt mōtes dul cedinē ⁊ oēs colles culti erāt. Et cōuertā captiuitatē populi mei iſrl: ⁊ edificabūt ciuitates deſertas ⁊ habitabūt ī eis. Et plātabūt vineas ⁊ bibēt vinū eaꝝ ⁊ faciēt ortos ⁊ comedēt fructū eoꝝ. Et plātabo eos ſr humū ſuā: ⁊ nō euellā eos vltra de terra ſua quā dedi eis. Dicit dñs oṗs. Grad. Dñe refugiū factus es nobꝫ a gñatiōe ⁊ ꝓgenie. ℣. Priuſꝙ mōtes fierēt aut formarēt tra ⁊ orbis a ſclo ⁊ ī ſclm tu es de⁹. Gr poſt ꝟſum non repe. Dñs vobiſcū. Orō

PRēſta qs dñe familie tue ſupplicanti: vt dū a cibis corporalib⁹ ſe abſtinet a vitijs mēte ieiunet. P. ¶ Lectio eſdre prophete. vīj

IN dieb⁹ illis. Congregatus eſt oīs popul⁹ quaſi vir vnus ad plateā q̄ eſt ante portā aquaꝝ: ⁊ dixerūt eſdre ſcribe vt afferret librū legis moyſi quē ꝑcepat dñs iſraeli. Attulit aūt eſdras ſacerdos legem corā multitudine viroꝝ ⁊ mulierū cūctis q̄ poterāt ītelligere in die ṗma mēſis ſeptimi ⁊ legit in ea aperte ī platea q̄ erat āte portā aquaꝝ a mane vſq; ad mediā diē / ī ꝯſpectu viroꝝ et mulierū ſapiētiū et aures oīs ppli / erāt erecte ad librū. Stetit autē eſdras ſcriba ſup gradū ligneū: quem fecerat ad loquēdū. Et ſteterūt iuxta eū. Et apuit eſdras librū corā oī pplo: ⁊ bñdixit eſdras dño deo magno. Et reſpondit oīs populus: amen. Eleuans autē oīs popul⁹ man⁹ ſuas īcuruati ſunt: ⁊ adorauerūt ꝓni in terrā. Porro leuite ſilētiū faciebāt ī pplo: ad audiendā legē. Popul⁹ aūt ſtabat ī gradu ſuo: ⁊ legerūt ī libro legis dei diſtīcte et apte ad intelligendū ⁊ ītellexerūt cum legerēt. Dixit autem neemias ⁊ eſdras ſacerdos ⁊ ſcriba et leuite īterp̄tātes vniuerſo populo. Dies ſctificat⁹ eſt dño deo nr̄o nolite lugere / nolite flere. Et dixit eis. Ite comedite pīguia / ⁊ bibite mulſū ⁊ mittite partes eis q̄ nō preparauerūt ſibi: q2 ſanctus dies dñi eſt / et nolite cōtriſtari. Gaudiū ei dñi: eſt fortitudo veſtra. Offerto. Quis ſicut dñs de⁹ noſter q̄ in altis habitat ⁊ hūilia reſpicit ī celo ⁊ ī tra. ℣. Suſcitās a tra īopē: et de ſtercore erigēs pauperē. Grada. poſt ꝟſum repetatur. Scdm marcū. ix.

IN illo tp̄e. Reſpōdēs vn⁹ de turba dixit ad ieſum. Magiſter attuli filiū meū ad te: habētem ſpiritū mutū. Qui vbicūq; eū apprehenderit allidit eū et ſpumat et ſtridet dētibus et areſcit. Et dixi diſcipulis tuis vt eijcerent illū: ⁊ nō potuerūt. Qui reſpōdēs: ait. O gñātio incredula quādiu apud vos ero ꝗdiu vos patiar? Afferte illum ad me. Et attulerūt eū. Et cū vidiſſet illum: ſtatim ſpiritus cōturbauit eum. Et eliſus ī terra: volutabat ſpumās. Et interrogauit patrem eius. Quātū temporis eſt ex quo ei hoc accidit? At ille ait Ab infantia Et frequēter eum ī ignē et ī aquas miſit vt eum perderet. Sed ſi quid potes adiuua nos: miſertus noſtri Jeſus aūt ait illi. Si potes credere omnia poſſibilia ſunt credenti. Et cōtinuo exclamās pater pueri: cū lachrymis aiebat. Credo dñe adiuua īcredulitatē meā. Et cum videret ieſus cōcurrētē turbā: cōminatus eſt ſpiritui immundo dicēs illi Surde ⁊ mute ſpiritus ego tibi ꝑcipio exi ab eo et āplius ne ītroeas in eum. Et clamās et multū diſcerpens eū exijt ab eo. Et factus eſt ſicut mortu⁹: ita vt multi dicerēt q2 mortu⁹ eſt. Jeſus autem tenēs manum eius eleuauit eum ⁊ ſurrexit. Et cum ītroiſſet domum diſcipuli eius ſecreto īterrogabāt eū. Qua re nos non potuimus eijcere eum? Et dixit illis. Hoc genꝰ ī nullo poteſt exire: niſi ī oꝛatione ⁊ ieiunio. Offer. Meditaboꝛ ī mādatꝫ tuis q̄ dilexi valde: et leuabo manꝰ meas ad mādata tua que dilexi. Secre.

HEc hoſtia domine queſumus emundet nr̄a delicta: et ad ſacrificium celebrādum ſubditoꝛum tibi coꝛpoꝛa / menteſq̄ ſanctificet. Per dn̄m noſtrū ieſum xp̄m. Cōio. Comedite pīguia ⁊ bibite mulſū: ⁊ mittite partes eis q̄ nō p̄parauerūt ſibi: ſāctꝰ enim dies dn̄i eſt nolite cōtriſtari: gaudium etenim dn̄i eſt foꝛtitudo veſtra. Poſtcommunio.

SUmētes domīe dona celeſtia ſuppliciter depꝛecamur: vt q̄ ſedula ſeruitute donante te gerimus: dignis ſenſibus tuo munere capiamus. Per dn̄m noſtrum ieſū.

¶ Feria ſexta .iiij. tempoꝝ. Offiū.

LEtetur coꝛ querētium dn̄m querite dn̄m: et confirmamini: querite faciem eius ſemꝑ. ps. Confitemini dn̄o et inuocate nomē eius: annunciate inter gentes opera eius. Oꝛatio

PReſta q̄s oīps deus: vt obſeruationes ſacras annua deuotione recolētes: et coꝛpoꝛe tibi placeamus et mente. Per dn̄m noſtrū ieſū xp̄m. Lectio oſee. ꝓphete. xiiij

HEc dicit dn̄s. Conuertere iſrael ad dn̄m deū tuū: quoniā coꝛruiſti ī iniquitate tua. Tollite vobiſcū v̄ba ⁊ ꝯuertimini ad dn̄m: ⁊ dicite ei. Oēm aufer iniq̄tatē ⁊ accipe bonū ⁊ reddemꝰ vitulos labioꝝ nr̄oꝝ. Aſſur nō ſaluabit nos: ſuper equū nō aſcēdemꝰ neq̄ dicemꝰ vltra dii nr̄i op̄a manuū nr̄arū: qꝛ eiꝰ q̄ ī te ē miſereberis populi. Sanabo cōtritiōes eoꝝ diligā eos ſpōtanee qꝛ auerſus eſt furoꝛ meus ab eis. Ero quaſi ros iſrael germinabit quaſi liliū. Erūpet radix eiꝰ vt libani ibūt rami eiꝰ. Et erit quaſi oliua gloꝛia eiꝰ: ⁊ odoꝛ eius vt libani. Cōuertentur ſedentes ī vmbꝛa eius: viuent tritico / ⁊ germinabūt quaſi vinea. Memoꝛiale eius: ſicut vinum libani. Ego exaudiā ⁊ dirigam eum: ego vt abietē virentē ex me fructus eius inuētus eſt. Quis ſapiēs ⁊ ītelliget iſta: ⁊ ītelligēs ſciet hec? Quia recte vie dn̄i ⁊ iuſti ambulabunt ī eis. Gradal. Cōuertere dn̄e aliquātulū et depꝛecare ſuꝑ ſeruos tuos. vꝰ. Dn̄e refugiū fc̄tus es nobꝫ a gn̄atiōe ⁊ ꝓgenie. S. lu. vii.

IN illo tēpoꝛe. Rogabat ieſū quidam phariſeus: vt māducaret cum illo. Et ingreſſus domū phariſei diſcubuit. Et ecce mulier q̄ erat ī ciuitate peccatrix: vt cognouit ꝙ accubuiſſet in domum phariſei: attulit alabaſtrum vnguēti et ſtās retro circa pedes eiꝰ lacrimis cepit rigare pedes eiꝰ ⁊ capillis capitis ſui t̄gebat et oſculabat pedes eiꝰ / ⁊ vnguēto vngebat. Videns autē phariſeꝰ q̄ vocauerat eū: ait ītra ſe dicens. Hic ſi eſſet ꝓpheta: ſciret vtiq̄ q̄ ⁊ qualis eſt mulier q̄ tangit eū / qꝛ peccatrix ē. Et reſpōdēs ieſꝰ dixit ad illū. Symō: habeo tibi aliq̄d dicere. At ille ait. Magiſter dic Et reſpōdēs ieſꝰ: ait. Duo debitoꝛes erāt cuidā feneratoꝛi / vnꝰ debebat denarios q̄ngētos: ⁊ aliꝰ quinquaginta. Nō habentibꝰ illis vnde redderēt: donauit vtriſq̄. Quis ergo eū plus diligit? Et reſpōdēs ſymō: dixit. Eſtimo qꝛ is cui plꝰ donauit At ille dixit. Recte iudicaſti. Et cōuerſus ad mulierem: dixit ſymoni. Vides hāc mulierē: ītraui ī domū tuā aquā pedibus meis nō dediſti. Hec aūt lacrimis rigauit pedes meos: ⁊ capillis ſuis terſit. Oſculū michi nō dediſti: hec aūt ex quo ītraui non ceſſauit oſculari pedes meos. Oleo caput meū nō vnxiſti: hec autē vnguēto vnxit pedes meos. Propter qđ dico tibi: remittūt ei peccata mlta / qm̄ dilexit multū. Cui autē minus dimittitur: minꝰ diligit. Dixit autē: ad illā ieſꝰ. Remittuntur tibi: pctā multa. Et ceperūt q̄dam qui ſimul diſcumbebāt: dicere intra ſe. Quis eſt hic: q̄ etiā peccata dimittit? Dixit autē: ad mulierē Fides tua te ſaluā fecit: vade ī pace. Off. Bñdic aīa mea dño & noli obliuiſci oēs retributiōes eiꝰ & renouabit ſicut aq̄le iuuētꝰ tua. Secreta.

Accepta ſit tibi dñe q̄s nr̄i dona ieiunij: q̄ et expiādo nos tua gr̄a dignos efficiāt & ad ſēpiterna ꝓmiſſa perducāt. Per d̄. Cōio. Aufer a me opꝓbriū et contēptū qꝛ mādata tua exq̄ſiui dñe: nā & teſtimonia tua meditatio mea ē. Poſtcōi.

Quęſumꝰ op̄s deus vt de ꝑceptis muneribus tibi gr̄as exhibētes: bñficia potiora ſumamus. Per dñm. ¶ Sabbato. Officium.

Venite adoremꝰ deū / & procidamus ante dñm: ploremꝰ ante eum qui fecit nos qꝛ ipſe eſt dominus deꝰ noſter. Ps. Venite exultemꝰ domino iubilemꝰ deo ſalutari nr̄o. Oēs orationes ſequētes dicende ſunt ſine. Dñs vobiſcū excep. orōne Deus q̄ tribꝰ pue. p̄miſſo tm̄. Oremꝰ. Orō.

Omp̄s ſempiterne deꝰ qui per continentiā ſalutarem et corporibus mederis & mentibus: maieſtatem tuam ſupplices exoramꝰ vt pia ieiunantiū dep̄catione placatus et preſētia nobis ſubſidia p̄beas et futura. Per dñm noſtrū ieſum xp̄m. Lectio libri leuitici. xxiij.

In diebus illis. Locutus eſt dñs ad moyſem: dicēs. Decima die mēſis huius ſeptimi dies expiationū erit celeberrimꝰ: & vocabit ſāctꝰ. Affligetiſqꝫ aīas vr̄as in eo: & offeretꝫ olocauſtū dño. Omne opus nō facietis in tp̄e diei huius qꝛ dies ꝓpiciationis eſt vt propicietur vobis dñs deus veſter. Omnis aīa que nō fuerit afflicta die hoc peribit de populis ſuis. Et que opis quippiā fecerit: delebo eā de ppl̄o ſuo. Nichil ergo opis facietis ī eo legitimum ſempiternū erit vobꝫ ī cūctis generationibꝰ / & habitationibꝰ veſtris. Sabbatū requietionis eſt: affligetis aīas veſtras. Die nono mēſis a veſpa / vſqꝫ ad veſperū: celebrabitis ſabbata vr̄a. Dicit dñs: omp̄s. Grad. Propicius eſto dñe peccatis noſtris neq̄do dicant gētes vbi ē deꝰ eoꝝ. V. Adiuua nos deꝰ ſalutaris noſter et ꝓpt̄ honorē nōis tui dñe libera nos. Nullū grad. repetatur poſt vſum. Orō.

Da nobis q̄s oīpotens deus: vt ieiunando tua gratia ſatiemur / et abſtinēdo cunctis efficiamur hoſtibus fortiores. Per dñꝫ noſtrū. ¶ Lectio libri leuitici. xxiij.

In diebus illis: Locutus eſt dñs ad moyſē: dicēs. Quintodecimo die mēſis ſeptimi qñ cōgregaueritis oēs fructꝰ terre vr̄e: celebrabitis ferias dñi ſeptē diebꝰ: die primo et die octauo erit ſabbatū id eſt req̄es. Sumetiſqꝫ vobis die primo fructꝰ arboris pulcerrime ſpatulaſqꝫ palmarū: et ramos ligni dēſarū frondiū et ſalices de torrēte: & letabimini corā dño deo vr̄o. Celebrabitiſqꝫ ſolēnitatē eiꝰ ſeptem diebꝰ ꝑ ānū: legitimū ſēpiternū erit ī gn̄ationibus vr̄is. Menſe ſeptimo feſta celebrabitꝫ: & habitabitꝫ ī tabernaculis ſeptē diebus. Omnis qui de genere eſt iſrael manebit ī tabernaculis: vt diſcāt poſteri veſtri q̄ ī tabernaculis habitare fecerim fi lios iſrael cū educerem eos de terra egipti. Ego dn̄s: de⁹ veſter. Grad. Protector nr̄ aſpice de⁹ ⁊ reſpice ſuper ſeruos tuos. ℣. Dn̄e de⁹ virtutū exaudi preces ſeruoꝝ tuorum. Or.

Tuere q̄s dn̄e familiam tuam vt ſalutis eterne remedia que te aſpirante requirimus: te largiēte cōſequamur. Per dn̄m noſtrum.

Lectio zacharie prophete. vij.

Domine de⁹ nr̄ paſce populū tuum in virga tua: gregē hereditatis tue habitātes terrā in ſalute: iuxta dies antiquos. Videbūt gētes et cōfundentˀ: ſuꝑ omni fortitudine ſua. Dn̄s quis deus ſimilis tui: qui aufers īiquitatē et trāſfers peccatū reliquiaꝝ hereditatis tue? Non immittet vltra furorem ſuū: quoniā volens miſericordiā reuertetur et miſerebitˀ noſtri. Deponet iniquitates noſtras: ⁊ ꝓiciet ī profūdum maris/ oīa peccata noſtra. Dabis veritatē iacob miſericordiā abrahā q̄ iuraſti patrib⁹ noſtris a dieb⁹ antiquis: dn̄e de⁹ nr̄. Gra. Dirigatur oratio mea ſicut īcenſū in cōſpectu tuo dn̄e. ℣. Eleuatio manuū meaꝝ ſacrificiū veſptinū. Or.

Preſta queſumus dn̄e ſic nos ab epulis abſtinere carnalibus: vt a vicijs quoqꝫ irruentibus pariter ieiunemus. Per dn̄m nr̄m.

Lectio zacharie prophete. viij.

In diebus illis. Factū eſt verbū dn̄i ad me dicēs. Hec dicit dn̄s de⁹ exercituū. Sicut cogitaui vt affligerē vos cū ad iracundiam me ꝓuocaſſent patres vrī: et nō ſū miſert⁹: ſic cōuerſ⁹ cogitaui dieb⁹ iſtis vt bn̄faciā hierl'm ⁊ domui iuda. Nolite timere: hec ſunt enī verba q̄ facietis. Loq̄mini veritatem vnuſq̄ſqꝫ cū ꝓximo ſuo: veritatē et iudiciū pacis iudicate ī portis vrīs Et vnuſq̄ſqꝫ malū cōtra amicū ſuū ne cogitetꝭ ī cordib⁹ vrīs: ⁊ iuramētū mendax ne diligatis: oīa enī hec ſunt q̄ odi dicit dn̄s. Et factū eſt verbū dn̄i exercituū: ad me dicēs. Hec dicit dn̄s deus exercituū. Ieiuniū quarti ⁊ ieiuniū q̄nti: ieiuniū ſeptimi ⁊ ieiuniū decimi: erit domui iuda ī gaudiū ⁊ leticiā: ⁊ ī ſolēnitates p̄claras. Veritatē tātū ⁊ pacē diligite: dicit dn̄s exercituū. Gra. Ad dn̄m cū tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me. ℣. Dn̄e libera animā meā a labiis īiquis ⁊ a līgua doloſa. Or.

Ut nos domine tribuis ſolēne tibi deferre ieiunium: ſic nobis queſumus īdulgētie preſta ſubſidium. Per dn̄m. Lec. v. Angelus dn̄i ⁊ cetera vt ī vigi. trini. Tractus.

Omnipotētē ſēꝑ adorāt. Et dn̄i dicūt oē ꝑ euū. Chor⁹. Oīpotētē. ℣. Aſtra polorū cūcta choriqꝫ ſic qꝫ ſoloriqꝫ lumina celi. Oīni. ℣. Sic quoqꝫ lymphe q̄qꝫ ſuperne: ros pluuieqꝫ ſpūs oīs. Et bn̄di. ℣⁹. Ignis et eſt⁹ cauma geluqꝫ frigus ⁊ ardor atqꝫ pruina. Oīni. ℣. Nix glacieſqꝫ noxqꝫ dieſqꝫ lux tenebreqꝫ fulgura nubes. Et bn̄di. ℣. Arida mōtes germina colles: flumina fōtes pōt⁹ et bn̄dr. Oī. ℣. Oīa viua q̄ vehit equor q̄ vehit ether t̄raqꝫ nutrit. Et bn̄. ℣. Cūcta hoīm gens iſrael ſp̄e xp̄icole qꝫ ſeruuli q̄qꝫ. Oī. ℣. Sc̄ti hūileſqꝫ corde benigno treſqꝫ puſilli exuperātes. Et bn̄. ℣. Rite camini ignei flāmas iuſſa tirāni temnere ꝓpti. Oī. ℣⁹. Sit genitori laus genitoqꝫ lauſqꝫ vtrī flamini ſācto. Et be. Oī. Nūc. dr. Dn̄s vobiſcum. Oratio.

Deus qui tribus pueris mitigaſti flammas ignium/ concede propicius: vt nos famulos tuos non exurat flamma viciorum. Per dn̄m noſtrum. Ad hebreos. ix.

Fratres. Tabernaculum factū eſt primū: in quo erāt cāvelabꝛa ⁊ mēſa ⁊ ꝓpoſitio panū qđ dicit̄ ſctā. Poſt velamētū aūt ſcđz tabernaculū qđ dicit̄ ſācta ſāctoꝛū habēs thuribulū aureū ⁊ archā teſtamēti circūtectā ex oī parte auro In qua erat vꝛna aurea habēs mānā: ⁊ virga aarō q̄ fronduerat/ ⁊ tabule teſtamēti. Supꝛa q̄ erant cherubī glīe obūbꝛātia ꝓpiciatoꝛiū: de qb⁹ modo nō eſt dicēdū ꝑ ſingula. His vō ita ꝯpoſitis: ī pꝛioꝛi qdē tabernaculo ſēꝑ ītroibāt ſacerdotes ſacrificioꝝ officia ꝯſūmantes. In ſcđo vero ſemel ī āno ſolus pōtifex nō ſine ſāguīe: quē offerebat ꝓ ſua et ꝓ populi ignoꝛātia. Hoc ſignificāte ſpū ſctō nondū ꝓpalatam eſſe ſanctoꝛū viā adhuc pꝛioꝛe tabernaculo habēte ſtatum: q̄ parabola eſt tempoꝛis inſtantis. Iuxta quā munera et hoſtie offeruntur q̄ non poſſūt iuxta ꝯſcientiā perfectū facere ſeruientē ſolūmodo in cibis ⁊ potibus/ ⁊ in varijs baptiſmatibus et iuſticijs carnis: vſq͂ ad tēp⁹ coꝛreptionis īpoſitꝫ. xp̄s aūt aſſiſtēs pōtifex futuroꝝ bonoꝛū peramplius et perfectius tabernaculū non manufactum id eſt non huius creationis/ neq͂ per ſanguinem hircoꝛum aut vituloꝛum: ſed ꝑ pꝛopꝛiū ſanguinē ītroiuit ſemel in ſācta eterna redēptione inuenta. Tractus.

Laudate dñz oēs gētes: ⁊ collaudate eū oēs płi. ℣. Qm̄ cōfirmata eſt ſuꝑ nos mīa ei⁹: et veritas dñi manet ietnū. Scđz lucā. iij.

In illo tp̄e: Dicebat ieſ⁹ turbis: ſimilitudinē hāc. Arborem fici habebat quidā plātatā in vinea ſua/ et venit q̄rens fructū in illa: ⁊ nō inuenit. Dixit aūt ad cultoꝛem vinee. Ecce anni tres ſūt ex quo venio q̄rēs fructū in ficulnea hac: et non īuenio. Succide ergo illam. Ut quid etiā terram occupat? At ille repondēs: dixit illi. Dñe dimitte illam et hoc anno/ vſq͂ dū fodiam circa illam et mittā ſtercoꝛa: ſiquidem fecerit fructū. Sin autē in futurum ſuccides eam. Erat autem docens in ſynagoga eoꝛū ſabbatis. Et ecce mulier q̄ habebat ſpiritum infirmitatis annis decem et octo ⁊ erat īclinata nec omnino poterat ſurſum reſpicere. Quam cum vidiſſet ieſ⁹: vocauit eā ad ſe: ⁊ ait illi. Mulier: dimiſſa es ab īfirmitate tua. Et īpoſuit illi manus: ⁊ cōfeſti erecta eſt: ⁊ gloꝛificabat deū. Reſpondens autem archiſynagogus/ indignās q̄ꝛ ſabbato curaſſet ieſus: dicebat turbe. Sex dies ſūt ī quib⁹ licet operari. In his ergo venite ⁊ curamini: et nō in die ſabbati. Reſpondens aūt ad illum ieſus dixit. ypocrita: vnuſquiſq͂ veſtrū ſabbato non ſoluit bouem ſuū aut aſinum a pꝛeſepio: ⁊ ducit adaquare? Hāc autem filiam abꝛahe quā alligauit ſathanas ecce decē ⁊ octo annis: non opoꝛtuit ſolui a vinculo iſto die ſabbati? Et cū hec diceret: erubeſcebāt oēs aduerſarij ei⁹. Et oīs populus gaudebat ī vniuerſis que gloꝛioſe fiebāt ab eo. Offerto. Dñe deus ſalutis mee in die clamaui et nocte coꝛā te ītret oꝛatio mea ī conſpectu tuo domine. Secreta.

Concede q̄s oīps de⁹: vt oculis tue maieſtatꝫ mun⁹ oblatum: ⁊ gratiā nobis deuotionis obtineat: et effectū beate ꝑennitatis acquirat. Per dñm. Cōio. Mēſe ſeptimo feſta celebꝛabitꝫ cū ī tabernaculis habitare fecerim filios iſrael cū educerē eos de terra egypti: ego dñs deus veſter. Poſtcommunio.

Perficiāt in nobis dñe queſumus tua ſacramenta qđ continent: vt que nunc ſpecie gerim⁹ rerum veritate capiamus. Per do minum. ¶Dominica decimaſexta poſt octauas pēthecoſtes. Officiū.

MIſerere michi domine quoniã ad te clamaui tota die: quia tu domīe ſuauis ac mitis es et copioſus in mīa oībus inuocantibus te. ps. Inclina dñe aurem tuam et exaudi me: quoniã inops ⁊ pauper ſum ego. Oro.

ECcleſiam tuã dñe miſeratio cōtinuata mūdet ac muniat et quia ſine te non poteſt ſalua conſiſtere: tuo ſemper munere gubernetur. Per dñm. Ad epheſios. ltio.

FRatres. Obſecro vos ne deficiatis ĩ tribulationibꝰ meis ꝓ vobis: q̄ eſt gloria vr̃a. Huius rei grã flecto genua mea ad patrem dñi nr̃i ieſu xp̄i: ex quo om̄is paternitas ĩ celis ⁊ in terra noĩať vt det vobis ſcd̄m diuitias glorie ſue virtutē corroborari per ſpiritū eiꝰ ĩ interiorē hoīem habitare xp̄m ꝑ fidē in cordibꝰ vr̃is. In caritate radicati ⁊ fūdati: vt poſſitis cōprehēdere cū oībus ſanctis: q̄ ſit latitudo longitudo: et ſublimitas ⁊ ꝓfundum. Scire etiã ſupereminentem ſciētie caritatē chriſti: vt ĩpleamini ĩ omnem plenitudinē dei. Ei autem qui potēs eſt omnia facere ſuperabūdãter q̄̄ petimꝰ aut intelligimꝰ: ſecūdū virtutē que operať in nobꝭ. Ipſi glia in eccleſia ⁊ ĩ chriſto ieſu: ĩ oēs gñationes ſeculi ſeculoꝝ amē. Gr. Timebunt gentes nomē tuū dñe ⁊ oēs reges terre gloriã tuã. V. Quoniã edificauit dñs ſyon: et videbitur in maieſtate ſua. Alleluya. V. Dñe exaudi orationē meã ⁊ clamor meus ad te veniat. Scd̄m lucã. vii.

IN illo tp̄e. Ibat ieſus in ciuitatem que vocatur naym: et ibāt cum eo diſcipuli eius et turba copioſa. Cum autem appropinquaret porte ciuitatis: ecce defūctus efferebatur filius vnicꝰ matris ſue. Et hec vidua erat: ⁊ turba ciuitatꝭ multa cū illa. Quã cum vidiſſet ieſus mīa motus ſuper eam: dixit illi. Noli flere. Et acceſſit: ⁊ tetigit loculū. Hi autē qui portabāt ſteterūt. Et ait. Adoleſcēs: tibi dico ſurge. Et reſedit qui erat mortuꝰ ⁊ cepit loqui: ⁊ dedit illū matri ſue. Accepit autē oēs timor: ⁊ magnificabāt deū dicētes. Qr ꝓpheta magnꝰ ſurrexit in nobis: et quia deus viſitauit plebē ſuã. Offert. Domine ĩ auxiliū meū reſpice confundantur et reuereantur qui querunt animã meam vt auferant eam. Secreta.

TUa nos domine ſacramenta cuſtodiant: et contra diabolicos tueantur ſemper incurſus. Per dñm. Cõio. Dñe memorabor iuſticie tue ſoliꝰ deus docuiſti me a iuuētute mea: ⁊ vſq; in ſenectam et ſeniū deꝰ ne derelinquas me. Pꝰcō.

MEntes nr̃as et corpora poſſideat q̄ſumus domine doni celeſtis operatio: vt nō noſter ſenſus in nobis ſed iugiter eius preueniat effectus. Per dñm noſtrum ieſum.

¶Feria quarta. Ad coloceuſes.

FRatres. Gratias agimꝰ deo et patri qui dignos nos fecit in partē ſortis ſctoꝝ ĩ lumine: qui eripuit nos de poteſtate tenebraꝝ: et trãſtulit in regnū filij dilectiōis ſue. In quo habemꝰ redēptionem in remiſſionem peccatorum: qui eſt ymago dei inuiſibilis primogenitus oīs creature. Quia in ipſo cōdita ſūt vniuerſa ĩ celo et in terra: viſibilia ⁊ inuiſibilia ſiue throni/ſiue dñationes/ſiue prīcipatꝰ/ſiue poteſtates. Oīa ꝑ ipſū et ĩ ipſo creata ſūt: et ipſe eſt ante oēs: et oīa in ipō cōſtant. Et ipſe eſt caput corporis eccleſie: qui eſt prīcipiū primogenitus ex mortuis: vt ſit in oībus ipſe pꝛincipatum tenens ieſus chꝛiſtus dominus noſter. Scd̄m matheum.

IN illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Audiſtis qꝛ dictū eſt antiq̄s: non ꝑiurabis. Reddes aūt deo iuramenta tua. Ego autē dico vobis nō iurare oīno: neqꝫ per celū qꝛ thꝛonꝰ dei eſt: neqꝫ per terrā/ q̇a ſcabellū eſt pedū eiꝰ: neqꝫ ꝑ hieroſolimam/ qꝛ ciuitas eſt magni regis. Neqꝫ per caput tuū iurauerꝭ: quia nō potes vnū capillū album facere aut nigrū. Sit autem ſermo veſter eſt eſt: nō nō. Qđ aūt his habundātius eſt: a malo eſt. Audiſtis quia dictū eſt: oculū pꝛo oculo / et dentē ꝓ dēte. Ego aūt dico vobis: non reſiſtere malo. Sed ſi q̇s te percuſſerit in dexterā maxillam: pꝛebe ei ⁊ alteram. Et ei qui vult tecū iudicio cōtendere ⁊ tunicam tuam tollere: dimitte ei ⁊ palliū. Et quicūqꝫ te angariauerit mille paſſus: vade cū illo alia duo. Et qui petit a te: da ei. Et volenti mutuari a te: ne auertaris. ¶ Feria ſexta. Ad timotheum.

CAriſſime. Nichil intulimus in hunc mundum: haud dubiū eſt: quia nec auferre quicq̄ poſſimus. Habētes autem alimenta ⁊ quibꝰ tegamur: his cōtenti ſimus. Nā q̇ volūt diuites fieri īcidunt in tentationē ⁊ laqueū diaboli: ⁊ deſideria multa īutilia ⁊ nociua q̄ mergūt hoīes ī interitū et ꝑditionem. Radix eī oīm maloꝝ: eſt cupiditas. Quā quidā appetētes errauerūt a fide: ⁊ īſeruerūt ſeſe doloꝛibus multis. Tu autē homo dei hec fuge: ſectare vo iuſticiā/ pietatē/ fidē: caritatē/ patientiā/ māſuetudinē. Certa bonū certamē fidei: appꝛ̄hēde vitā eternā: in qua vocatus es et confeſſus bonā cōfeſſionē coꝛā multis fratribꝰ. Pꝛecipio tibi coꝛā deo q̇ viuificat oīa: ⁊ xp̄o ieſu q̇ teſtimoniū reddidit ſub pōtio pylato: bonā cōfeſſionē: vt ſerues mādatū ſine macula irrep̄hēſibile vſqꝫ ad aduentū dn̄i nr̄i ieſu xp̄i quē ſuis tp̄ibꝰ oſtendet beatus ⁊ ſolus potēs rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū. Qui ſolꝰ habet imoꝛtalitatē ⁊ lucē habitat īacceſſibilē: quē vidit nullꝰ hoīm/ ſed nec videre poteſt. Cui honoꝛ et imperium: ī ſempiternum. Amen. Scd̄m lucā.

IN illo tp̄e. Factum eſt in vna dierꝝ docēte ieſu populū in tēplo ⁊ euāgelizāte: cōuenerūt pꝛincipes ſacerdotū ⁊ ſcribe cū ſenioꝛibꝰ et aiūt dicētes ad illū. Dic nobis ī qua poteſtate hec facis: aut q̇s eſt q̇ dedit tibi hāc poteſtatē? Reſpōdēs aūt ieſus: dixit ad illos Interrogabo ⁊ ego vos vnū ſermonē: reſpondete michi. Baptiſmū iohannis de celo erat: an ex hoībꝰ? At illi cogitabāt intra ſe: dicētes. Quia ſi dixerimꝰ de celo: dicet nobꝭ. Quare ergo non credidiſtis ei. Et ſi dixerimus ex hoībꝰ: plebs vniuerſa lapidabit nos. Certi ſunt enī iohānem ꝓphetam eſſe. Et reſponderūt neſcire ſe vnde eſſet. Et ait illis ieſꝰ. Neqꝫ ego dico vobis: in qua poteſtate hec facio. ¶ Dn̄ica. xviii. Officium.

IUſtus es dn̄e et rectum iudicium tuuꝫ: fac cum ſeruo tuo ſecūdum miſericoꝛdiā tuā. ℣. Beati īmaculati in via: qui ambulāt in lege dn̄i. Oꝛo

TUa nos dn̄e q̄s gr̄a et pꝛeueniat ⁊ ſequat̄: ac bonis operibus iugiter pꝛeſtet eſſe intentos. Per dn̄m. Ad epheſios: quarto.

FRatres. Obſecro vos itaqꝫ ego vinctus in dn̄o: vt digne ābuletꝭ vocatiōe qua vocati eſtis/ cū oī humilitate ⁊ māſuetudīe: cū patiētia ſuppoꝛtātes inuicē in caritate ſolliciti ſeruare vnitatē ſpiritꝰ in vinculo pacis. Unū coꝛpꝰ ⁊ vnꝰ ſpiritꝰ: ſicut vocati eſtis i vna ſpe vocatiōis vr̄e. Vnꝰ dn̄s vna fides vnū baptiſma: vnꝰ deꝰ ⁊ pater oim̄ qui ſuper oēs et per oīa/ ⁊ in oībus vobis Qui eſt benedictus: i ſecula ſcloꝝ amē. Grad. Vnā petij a dn̄o hanc requiram vt inhabitem in domo dn̄i. vſꝰ. Vt videam voluntatē dn̄i: ⁊ protegar a templo ſc̄to eiꝰ Allā. v. Cōfitemini dn̄o et inuocate nomē eius annunciate int̄ gētes opera eius. Secūdum lucam. xiiij.

In illo tp̄e: Cum intraret ieſꝰ in domū cuiuſdam principis phariſeoꝝ ſabbato manducare panem: et ipſi obſeruabāt eū. Et ecce homo quidā ydropicus: erat āte illū. Et reſpōdens ieſꝰ: dixit ad legiſperitos ⁊ phariſeos. Si licet: ſabbato curare. At illi tacuerūt. Ipſe vero app̄hēſū ſanauit eū: ac dimiſit. Et reſpōdens ad illos: dixit. Cuius veſtrum aſinus aut bos in puteū cadet: et nō cōtinuo extrahet illū die ſabbati? Et nō poterant ad hec: reſpōdere illi. Dicebat aūt ⁊ ad inuitatos parabolā: intendēs quomodo primos accubitus eligerēt/ dicēs ad illos. Cū inuitatus fueris ad nuptias: nō diſcūbas i primo loco Ne forte honoratior te ſit inuitatꝰ ab eo: ⁊ veniēs is q̄ te et illum inuitauit: dicat tibi. Da huic locū. Et tunc icipias cū rubore: nouiſſimū locū tenere Sed cū vocatus fueris vade/ ⁊ recūbe i nouiſſimo loco: vt cum venerit q̄ te inuitauit dicat tibi Amice: aſcēde ſuperius. Tunc erit tibi gloria: corā ſimul diſcumbētibꝰ Qꝛ oīs qui ſe exaltat humiliabitur et qui ſe humiliat: exaltabit̄. Offer. Oraui deū meū ego daniel dicēs exaudi dn̄e p̄ces ſerui tui illūia faciē tuā ſuper ſc̄tuarium tuū ⁊ ꝓpiciꝰ intēde populū iſtum ſuper quē inuocatū eſt nomē tuum deꝰ. Secreta.

Munda nos dn̄e ſacrificij preſentis effectu: et perfice miſeratus i nobis vt eius mereamur eſſe participes. Per d. Cōio. Vouete ⁊ reddite dn̄o deo vr̄o oēs q̄ in circuitu eiꝰ affertis munera terribili et ei q̄ aufert ſpiritū principū terribili apud oēs reges terre. Poſtcōmunio

Purifica domine mentes noſtras benignus ⁊ renoua celeſtibꝰ ſacramētis: vt ꝯſequent̄ preſens pariter et futurū capiamꝰ auxiliū. Per. ¶ Fer. iiij. Ad coloceſ.

Fratres: Videte ne q̄s vos decipiat ꝑ philoſophiam et inanē fallaciā ſecundum traditionem hoīm/ ſecundū elemēta mūdi et nō ſcd̄m xp̄m: qꝛ i ipſo habitat oīs plenitudo diuinitatis corporaliter et eſtis i illo repleti qui eſt caput omnis pricipatus et poteſtatis in quo ⁊ circūciſi eſtis circūciſione nō manufacta i expoliatiōe cutis carnis ſed i circūciſione xp̄i conſepulti ei in baptiſmo in quo et reſurrexiſtis per fidem operationis dei qui ſuſcitauit illum a mortuis. Et vos cum mortui eſſetis in delictis et p̄putio carnis vr̄e cōuiuificauit cū illo donans vobis oīa delicta. S. lucam.

In illo tēpore: Dixit ieſꝰ turbis iudeoꝝ. Maior inter natos mulierū propheta iohanne: nemo eſt. Et oīs q̄ minor eſt in regno celoꝝ: maior eſt illo. Et oīs populꝰ audiens ⁊ publicani: iuſtificauerūt deum baptizati baptiſmo iohānis phariſei autem ⁊ legiſperiti: cōſilium dei ſpreuerunt in ſemetipſos: non baptizati ab eo. Cui ergo ſimiles dicā hoīes generationis huiꝰ ⁊ cui ſimiles ſunt? Similes ſūt pueris ſedētibus i foro: ⁊ loquētibꝰ ad inuicē/ ⁊ dicētibꝰ. Cātauimus vobis tibijs ⁊ nō ſaltaſtis. Lamentauimus: ⁊ nō ploraſtis. Venit enim iohānes baptiſta / neqꝫ manducās panem neqꝫ bibens vinū: ⁊ dicitis demonium habet. Venit filiꝰ hoīs mādocans et bibens: ⁊ dicitis. Ecce homo deuorator et bibēs vinū: amicꝰ publicanoꝝ ⁊ pctōꝝ. Et iuſtificata eſt ſapiētia ab oībus filijs ſuis. ¶ Feria ſexta. Ad colocenſes.

Fratres. Quicūqꝫ iniuriam facit: recipiet id quod iniq̄ geſſit: ⁊ nō ē p̄ſonaꝝ acceptio apd̄ deū. Dn̄i qd̄ iuſtū eſt ⁊ equū ſeruis p̄ſtate: ſciētes qd̄ ⁊ vos dn̄m habetꝫ ī celo. Orōni īſtate vigilātes ī ea ī gratiaꝝ actiōe: orātes ſimul ⁊ ꝓ nobis vt deꝰ apiat nobꝫ oſtiū ſermōis ad loquēdū miſteriū xp̄i ꝓpter qd̄ etiā vinctꝰ ſū: vt manifeſtē illud ita vt oportet me loq̄. In ſapiētia ābulate ad eos q̄ foris ſūt: tēpus redimētes. Sermo vr̄ ſēp ī grā ſale ſit cōditꝰ vt ſciatꝫ quomodo oporteat vos vnicuiqꝫ reſpondere. S. matheum.

In illo tp̄e. Venit ieſꝰ bethſaida / ⁊ adducūt ei cecum: et rogabant eū: vt illū tangeret. Et apprehēſa manu ceci: eduxit eū extra vicū / ⁊ exſpuēs in oculos eiꝰ: īpoſitis manibꝰ ſuis / interrogauit eū. Si aliquid videret. Et aſpiciēs: ait Video hoīes: velut arbores ambulantes. Deinde iteꝝ īpoſuit manus ſuꝑ oclos eiꝰ: et cepit videre. Et reſtitutus eſt ita vt videret clare oīa. Et miſit illum in domum ſuam: dicens. Vade: in domum tuam. Et ſi in vicū introieris: nemini dixeris.

¶ Dn̄ica decimaoctaua. Officiū.

Da pacem dn̄e ſuſtinētibus te vt prophete tui fideles inueniātur exaudi preces ſerui tui et plebis tue iſrael. Ps. Letatus ſū in his que dicta ſūt michi in domum dn̄i ibimus. Orō.

Da queſumus domine populo tuo diabolica vitare contagia: et te ſolum deum pura mente ſectari. Per dn̄m. Ad corinthios.

Fratres. Grās ago deo meo ſemꝑ ꝓ vobis: in gratia dei q̄ data eſt vobis ī xp̄o ieſu. Qr in oībus diuites facti eſtis ī illo: ī oī verbo et ī oī ſciētia: ſicut teſtimonium xp̄i ꝯfirmatū eſt ī vobꝫ ita vt nichil vobis deſit ī vlla grā expectātibus reuelationē dn̄i nr̄i ieſu xp̄i q̄ cōfirmabit vos vſqꝫ ī finē ſine crimine. In die aduentꝰ: dn̄i nr̄i ieſu chriſti Grad. Letatꝰ ſū in his q̄ dicta ſunt michi in domū dn̄i ibimus. V. Fiat pax in virtute tua ⁊ abūdātia ī turribꝰ tuis. Allā. Vꝰ. Paratū cor meū deꝰ paratū cor meū cantabo et pſallam tibi in gloria mea. S. matheū.

In illo tp̄e. Aceſſerunt ad ieſum ſaducei: et interrogauit eū vnus ex eis legiſdoctor tentans eū. Magiſter: qd̄ eſt mādatum magnum ī lege? Ait illi ieſꝰ. Diliges dn̄m deū tuū ex toto corde tuo / ⁊ ex tota aīa tua ⁊ ex tota mēte tua Hoc eſt maximū ⁊ primū mandatū. Secundū aūt: ſimile eſt huic. Diliges ꝓximū tuū: ſicut teipſū. In his duobus mādatis: vniuerſa lex pendet ⁊ ꝓphete. Cōgregatis autē phariſeis: interrogauit eos ieſus dicens Quid vobis videt̄ de xp̄o cuiꝰ filiꝰ eſt? Dicūt ei. Dauid. Ait illis. Quomodo ergo dauid ī ſpiritu vocat eū dn̄m dicēs. Dixit dn̄s dn̄o meo / ſede a dextris meis donec ponā inimicos tuos / ſcabellū pedum tuorum. Si ergo dauid vocat eū dn̄m: quomodo filius eius eſt? Et nemo poterat reſpondere ei verbū: neqꝫ auſus fuit quiſq̄ ex illo die eū amplius iterrogare. Offr̄. Sāctificauit moyſes altare dn̄o offerēs ſuꝑ illū olocauſta: ⁊ īmolās victimas fecit ſacrificiū veſꝑtinū ī odorē ſuauitatis dn̄o deo ī ꝯſpectu filioꝝ iſrl̄. Sec.

MAieſtatē tuā dñe ſuppliciter deprecamur: vt hec ſancta q̄ gerimus et a p̄teritis nos delictis exuāt ⁊ futuris. Per d. Cõio. Tollite hoſtias ⁊ itroite i atria eiꝰ adorate dñm i aula ſācta eius. Poſtcõio.

SAnctificationibus tuis q̄ſumus ōps deꝰ: ⁊ vicia nr̄a curētur et remedia nobis eterna p̄ueniant. Per. ¶ Fer. iiij. Ad epheſios

FRatres: Non ceſſo grãs agēs pro vobis mēoriā veſtri faciens i orōnibꝰ meis: vt deꝰ dñi nr̄i ieſu xp̄i pat̄ glorie det vobꝫ ſpm ſapiētie ⁊ reuelatiōis i agnitionē eius: illuminās oculos cordis vr̄i. Ut ſciatis q̄ ſit ſpes vocatiōis eius q̄ diuitie glorie hereditatis eiꝰ i ſāctis: ⁊ que ſit ſupereminens magnitudo virtutis eius in nos qui credimus ſcd̄m operationē potētie virtutis eiꝰ quā operatꝰ eſt in xp̄o: ſuſcitās eū a mortuis et cōſtituēs ad dexterā i celeſtibꝰ. Supra omnē principatum/ ⁊ poteſtatē/ ⁊ virtutem/ et dñationē/ ⁊ omne nomē: qd̄ nominatur nō ſolū in hoc ſeculo: ſed etiam in futuro. Scd̄m matheum.

IN illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Simile eſt regnum celoꝝ hoī: q̄ ſeminauit bonū ſemē in agro ſuo. Cū aūt dormirent hoīes: venit īimicꝰ eiꝰ ⁊ ſup̄ſeminauit zizania i medio tritici: ⁊ abiit. Cū āt creuiſſet herba ⁊ fructū feciſſet: tūc apparuerūt zizania. Accedētes autē ſerui p̄riſfamilias: dixerūt ei. Dñe nōne bonū ſemē ſeminaſti: in agro tuo? Unde ergo: habet zizania? Et ait illis. Inimicꝰ hō: hoc fecit. Serui aūt: dixerūt ei. Uis imus: ⁊ colligimꝰ ea? Et ait. Nō. ne forte colligētes zizania: eradicetꝫ ſimul cū eis ⁊ triticū. Sinite vtraq̄ creſcere vſq̄ ad meſſē: et i tp̄e meſſis dicā meſſoribꝰ. Colligite p̄mū zizania et alligate ea in faſciculos: ad comburēdum. Triticū autē cōgregate: in horreum meū. ¶ Fer. vi. Ad corin.

FRatres. Non in ſermone eſt regnū dei: ſed i virtute. Quid vultis? In virga veniā ad vos: an in caritate ⁊ ſpū mãſuetudinis? Oīno audit fornicatio qualis nec iter gētes: ita vt vxorē p̄ris ſui aliquis habeat. Et vos īflati eſtis ⁊ nō magis luctū habuiſtis: vt tollat̄ de medio veſtrū q̄ hoc opꝰ fecit. Ego q̄dē abſens corpore p̄ſens autē ſpiritu: iā iudicaui vt p̄ſēs eū qui ſic operatus eſt in nōīe dñi nr̄i ieſu xp̄i/ congregatis vobis ⁊ meo ſpū: cū virtute dñi ieſu tradere huiuſmodi ſathane in interitum carnis. Ut ſpiritus ſaluus ſit: in die domini noſtri ieſu chriſti. Scd̄m matheum.

IN illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Simile eſt regnum celorū grano ſinapis: qd̄ accipiens homo ſeminauit in agro ſuo quod minimū quidē eſt omnibus ſeminibus. Cum autē creuerit: maius eſt oībus oleribꝰ ⁊ fit arbor: ita vt volucres celi veniant et habitent i ramis eius. Aliā parabolam locutus eſt eis dicēs. Simile eſt regnum celorum fermento: quod acceptū mulier abſcōdit in farine ſatis tribus donec fermētatum eſt totum. Hec omnia locutus eſt ieſus in parabolis ad turbas ⁊ ſine parabolis non loquebatur eis: vt īpleretur quod dictū eſt per prophetā dicentē. Aperiam i parabolis os meum: eructabo abſcōdita a cōſtitutione mūdi.

¶ Dominica.xix. Officium.

SAlus populi ego ſum dicit dñs de quacunq̄ tribulatione clamauerint ad me exaudiam eos et ero illoꝝ dominꝰ in perpetuum. Ps. Attendite popule meꝰ legē meā: inclinate au rem veſtram in verba oris mei. Or.

DIrigat corda nr̃a queſumus domine tue miſerationis operatio: qꝛ tibi ſine te placere nõ poſſumꝰ. Per dñm. Ad epheſios .iiii.

FRatres: Renouamini ſpiritu mentis veſtre: et induite nouũ hominẽ qui ſcd̃m deum creatus eſt in iuſticia ⁊ ſãctitate veritatis. Propter qđ deponẽtes mendacium loq̃mini veritatẽ vnuſquiſq; cũ ꝓximo ſuo: qm̃ ſumus inuicem mẽbra. Iraſcimini: ⁊ nolite peccare. Sol nõ occidat: ſuper iracũdiã veſtrã. Nolite: locũ dare diabolo. Qui furabať: iã non fureť. Magis autẽ laboret operãdo manibus ſuis qđ bonũ eſt: vt habeat vnde tribuat neceſſitatẽ patiẽti. Gr. Dirigať oratio mea ſicut ĩcẽſũ ĩ ꝯſpectu tuo dñe. V. Eleuatio manuũ mearũ ſacrificiũ veſꝑtinũ. Alľ. V. Qui timẽt dñm ſperẽt in eũ adiutor ⁊ ꝓtector eorum eſt. Secũdũ matheum .ix.

IN illo tp̃e. Aſcẽdẽs ieſꝰ in nauiculã: tranſfretauit et venit in ciuitatẽ ſuã. Et ecce offerebãt ei paraliticũ: iacẽtem in lecto. Et videns fidem illorum: ait paralitico. Cõfide fili: remittunť tibi peccata tua. Et ecce q̃dã de ſcribis: dixerũt intra ſe. Hic blaſphemat. Et cũ vidiſſet ieſus cogitatiões eoꝝ: dixit. Ut q̃d cogitatis mala: ĩ cordibꝰ veſtris? Quid ẽ faciliꝰ dicere remittũtur tibi pctã tua: an dicere ſurge / ⁊ ãbula? Ut ſciatis autẽ qꝛ filiꝰ hoĩs habet poteſtatẽ ĩ t̃ra dimittẽdi pctã tũc ait ꝑalitico. Surge / tolle lectũ tuũ: ⁊ vade ĩ domũ tuã. Et ſurrexit ⁊ abijt ĩ domũ ſuã. Uidẽtes autẽ turbe timuerũt. Et glorificauerũt deũ: q̃ dedit poteſtatẽ talẽ hoĩbꝰ. Offer. Si ambulauero ĩ medio tribulatiõis viuificabis me dñe: ⁊ ſup iram ĩimicoꝝ meoꝝ extẽdes manũ tuam et ſaluũ me fecit dextera tua. Secř.

DEus qui nos per huius ſacrificij veneranda commercia: vnius ſũmeq; diuinitatis participes efficis: p̃ſta q̃s: vt ſicut tuã cognouimꝰ veritatẽ: ſic eã dignis mẽtibus ⁊ moribꝰ aſſequamur. Per. Cõio. Tu mãdaſti mãdata tua cuſtodiri nimis: vtinã dirigãť vie mee ad cuſtodiẽdas iuſtificatiões tuas. Pꝰc.

GRatias tibi referimus domine ſacro munere vegetati tuam miam deprecantes: vt dignos nos eius participatione perficias. Per do. ¶ Feria .iiij. Ad theſſaloñ.

FRatres. State et tenete traditiões quas didiciſtis ſiue per ſermonẽ ſiue ꝑ epiſtolã noſtrã. Ipſe autẽ dñs nr̃ ieſus xp̃s deus pater noſter q̃ dilexit et dedit conſolationẽ eternã / ⁊ ſpem bonã in gratia: cõſoletur corda veſtra et cõfirmet in omni opere et ſermõe bono. De cetero fratres orate ꝓ nobis: vt ſermo dñi currat ⁊ clarificeť ſicut ⁊ apud vos: vt liberemur ab ĩportunis ⁊ malis hoĩbus. Non enĩ oĩm eſt fides. Fidelis autem eſt dñs: qui confirmabit vos ⁊ cuſtodiet a malo. Confidimus autem de vobis in dño quoniã que precipimus ⁊ facitis / et facietis. Dñs autem dirigat corda veſtra in caritate dei: ⁊ patiẽtia chriſti. Secundum matheum.

IN illo tp̃e. Acceſſerũt ad ieſũ diſcipuli eius: dicẽtes. Ediſſere nob; parabolã tritici ⁊ zizaniorum agri? Qui reſpõdẽs: ait. Qui ſeminat bonũ ſemẽ: eſt filius hoĩs. Ager autẽ: eſt mũdus. Bonum vero ſemẽ: hi ſũt filij regni / zizania autem: filij ſunt neq̃. Inimicus autẽ q̃ ſeminat ea: ẽ diabolꝰ. Meſſis vero: cõſũmatio ſeculi eſt. Meſſores autẽ angeli ſunt. Sicut ergo colligũtur zizania ⁊ igni cõburũť ſic erit in cōſūmatione ſecli. Mittet filiꝰ hoīs angelos ſuos et colligent de regno eiꝰ oīa ſcandala: et eos q̄ faciūt iniquitatē/ et mittent eos ī caminū ignis. Ibi erit fletꝰ: et ſtridor dētium. Tunc iuſti fulgebūt ſicut ſol: in regno patris eorū. Qui habet aures audiendi audiat.

¶Feria ſexta. .Ad romanos.

FRatres: Oīs aīa poteſtatibꝰ ſublimioribus ſubdita ſit. Non enī poteſtas: niſi a deo. Que autē ſūt a deo ordinata ſūt. Itaq̄ q̄ reſiſtit poteſtati: dei ordinationi reſiſtit. Qui autē reſiſtūt: ipſi ſibi dānationē acquirūt. Nā principes nō ſūt timor boni operis: ſed mali. Vis autem: nō timere poteſtatem? Bonū fac: ⁊ habebis laudē ex illa. Dei enī: miniſter eſt tibi in bonum Si autem male feceris: time. Non enim ſine cauſa: gladium portat. Dei enī miniſter eſt vindex in irā: ei qui male agit. Secūdum lucam.

IN illo tēpore. Interrogatus ieſus a diſcipulis ſuis de conſūmatione ſeculi: dixit eis. Cū videritis abominationē deſolatiōis qḋ dictū eſt a daniele ꝓpheta/ ſtantem vbi nō oportet: qui legit intelligat Tūc q̄ in iudea ſūt fugiant ī montes: et qui ſuper tectū eſt nō deſcendat in domū: nec ītroeat vt tollat quid de domo ſua. Et qui in agro erit: nō reuertat̄ retro tollere veſtimētum ſuum. Ve autem pregnātibus: et nutrientibus ī illis diebus. Orate ergo: vt hyeme non fiat fuga veſtra vel ſabbato. Erunt enim in diebus illis tribulationes: tales quales non fuerunt ab initio creature: quam condidit deus vſq̄ nūc neq̄ fiet. Et niſi breuiaſſet dominꝰ dies: non fuiſſet ſalua omnis caro. Sed ꝓpter electos quos elegit: breuiauit dies. Et tūc ſi quis vobis dixerit ecce hic eſt xp̄s/ aut ecce illic: nō credatꝫ. Exurgēt aūt pſeudo xp̄i et pſeudo prophete: et dabūt ſigna magna et prodigia ad ſeducendos ſi fieri poteſt etiam electos. Vos ergo videte: ecce predixi vobis oīa.

¶Dominica viceſima. Officium.

OMnia que feciſti nobis domine ī vero iudicio feciſti: quia peccauimꝰ tibi ⁊ mandatis tuis nō obediuimus: ſed da gloriā noī tuo ⁊ fac nobiſcū ſcdm̄ multitudinē mīe tue. Ps. Magnus dn̄s et laudabilis nimis: ī ciuitate dei nr̄i in mōte ſcō eiꝰ. Or.

OMn̄ps ⁊ miſericors deꝰ vniuerſa nobis aduerſātia ꝓpiciatꝰ exclude: vt mente ⁊ corpore pariter expediti que tua ſūt liberis mētibꝰ exequamur. Per. Ad epheſios. v.

FRatres. Videte quomodo caute āmbuletis nō quaſi īſipientes: ſꝫ quaſi ſapiētes Redimētes tēpus: qm̄ dies mali ſunt. Propterea nolite fieri īprudētes: ſꝫ ītelligētes q̄ ſit volūtas dei. Et nolite īebriari vino ī quo eſt luxuria: ſed īpleamini ſpū ſctō loq̄ntes vobiſmetipſis ī pſalmis et hymnis et canticis ſpūalibꝰ cātantes et pſallētes ī cordibus vr̄is dn̄o. Gratias agētes ſēper ꝓ oībꝰ: in noīe dn̄i nr̄i ieſu xp̄i/ deo ⁊ pr̄i. Subiecti inuicē: ī timore xp̄i. Grad. Oculi oīm in te ſperant dn̄e: et tu das illis eſcam in tēpore oportuno. ℣. Aperis tu manū tuā: et īples oē aīal bn̄dictione. Allā. ℣. Laudate dn̄m oēs gētes et collaudate eū oēs ppl̄i. Scdm̄ matheū. xxii.

IN illo tp̄e. Loq̄bat̄ ieſus cum diſcipulis ſuis: in parabolis dicēs. Simile factū eſt regnū celoꝝ homini regi: qui fecit nuptias filio ſuo. Et miſit ſeruos ſuos vocare inuitatos ad nuptias: ⁊ nolebāt venire. Iterū miſit alios ſeruos: dicēs.

Dicite īuitatis. Ecce prandiū meū paraui: tauri mei ⁊ altilia occiſa ſūt ⁊ oīa parata: venite ad nuptias. Illi aūt neglexerūt et abierūt: alius ī villā ſuā: alius vero ad negociationē ſuā. Reliq̄ vero tenuerūt ſeruos eiꝰ: ⁊ ꝯtumelijs affectos occiderūt. Rex aūt cū audiſſet iratꝰ eſt: ⁊ miſſis exercitibus ſuis ꝑdidit homicidas illos: ⁊ ciuitatē illoꝝ ſuccēdit. Tūc ait ſeruis ſuis. Nuptie q̄dē parate ſunt: ſed q̄ īuitati erāt: nō fuerūt digni. Ite ergo ad exitꝰ viaꝝ: ⁊ quoſcūq̄ īueneritis / vocate ad nuptias. Et egreſſi ſerui eiꝰ ī vias: cōgregauerūt oēs quos īuenerūt malos ⁊ bonos: ⁊ īplete ſūt nuptie diſcumbētiū. Intrauit autē rex vt videret diſcūbentes: ⁊ vidit ibi hominē nō veſtitū veſte nuptiali: ⁊ ait illi. Amice quomodo huc ītraſti: nō habēs veſtē nuptialē? At ille obmutuit. Tūc dixit rex miniſtris. Ligatis manibꝰ eiꝰ ⁊ pedibꝰ: mittite eū ī tenebꝛas exterioꝛes. Ibi erit fletꝰ et ſtridoꝛ dentiū. Multi eī ſunt vocati: pauci vero electi. Offer. Sup̄ flūia babilonis illic ſedimꝰ ⁊ fleuimꝰ dū recoꝛdaremur tui ſyō. Sec.

Hec munera q̄s dn̄e q̄ oclīs tue maieſtatis offerimꝰ / ſalutaria eſſe nobis cōcede. Per dominū. Cōio. Memēto verbi tui ſeruo tuo dn̄e ī quo michi ſpē dediſti hec me ꝯſolata eſt ī hūilitate mea. Poſtcō.

Tua nos domine medicinalis operatio ⁊ a noſtris ꝑuerſitatibꝰ clemēter expediat: et tuis faciat ſemꝑ īherere mādatis. Per.

¶ Feria .iiij. Ad theſſalonicenſes.

Fratres: Denunciamus vobis in nōie dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: vt ſubtrahatꝫ vos ab oī fratre ābulante inoꝛdinate: ⁊ non ſcd̄m traditionem quā acceperūt a nobꝫ. Ipſi eī ſcitis: quēadmodū opoꝛteat imitari nos. Qm̄ nō inq̄eti fuimus inter vos: neq̄ gratis panē māducauimꝰ aliq̄ſ / ſꝫ ī laboꝛe et fatigatiōe nocte ac die operātes: ne quem veſtrū grauaremꝰ. Non quaſi nō haberemꝰ poteſtatē ſꝫ vt nos ipōs foꝛmā daremus vobis ad imitandum nos. Nā ⁊ cū eſſemꝰ apud vos: hoc denūciabamus vobis quoniam ſi quis non vult operari: nec manducet. Audiuimus enī inter vos quoſdam ābulantes inquiete nichil operantes: ſed curioſe agētes. His autē q̄ huiuſmodi ſunt denūciamus ⁊ obſecramus in dn̄o ieſu chꝛiſto: vt cum ſilētio operātes ſuum panem manducent. Vos autē fratres nolite deficere benefaciētes. In chꝛiſto ieſu: domino noſtro. Scd̄m lucam

In illo tp̄e: Dicebat ieſus cuidā pꝛincipi phariſeoꝝ. Cum facis pꝛādium aut cenam: noli vocare amicos tuos neq̄ fratres tuos neq̄ cognatos / neq̄ vicinos / neq̄ diuites / ne foꝛte et ipſi te reinuitēt ⁊ fiat tibi retributio. Sed cū facis ꝯuiuiū voca paupes / debiles / cecos ⁊ claudos. Et beatus eris q2 nō habēt vnde retribuāt tibi. Retribuetur autē tibi: ī reſurrectione iuſtorum. Hec cū dixiſſet: quidā de ſimul diſcūbētibus dixit illi. Beatꝰ qui manducabit panem: in regno dei.

¶ Feria ſexta. Ad timotheum

Cariſſime. Pꝛecipe diuitibus huiꝰ ſeculi non ſublime ſapere: neq̄ ſꝑare ī icerto diuitiaꝝ ſed ī deo viuo q̄ pꝛeſtat nobis oīa abūde ad fruēdū. Bn̄ agere / diuites fieri in opibꝰ bonis: facile retribuere ꝯmunicare / theſaurizare ſibi fundamētū bonū in futurū: vt appꝛehendant verā vitam. ¶ Scd̄m lucam.

In illo tp̄e: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Beati eritis cū oderint vos hōies / et cum ſeparauerit vos: ⁊ cū eiecerīt et exprobrauerīt nomē veſtrū tāꝗ̄ malū: ꝓpter filiū hoīs. Gaudete ī illa die ⁊ exultate ecce eīm merces veſtra: multa eſt ī celo. Scōm hec eīm faciebāt ꝓphetis: patres eoꝝ. Verūtamē ve vobis diuitib⁹: q̇ habetis ꝯſolationē veſtrā. Ve vobꝫ q̇ ſaturati eſtis: qꝛ eſurietis. Ve vobis q̇ ridetis nūc: qꝛ lugebitis ⁊ flebitis. Ve vobꝫ / cū bñ dixerit vobis oēs hoīes: ſcḋꝫ hec eīm faciebāt pſeudo ꝓphetis pr̄es eoꝝ: ſꝫ vobis dico q̇ auditis diligite inimicos v̄ros / bñfacite his q̇ vos oderūt / bñfacite maledicētib⁹ vos / orate ꝓ calūniātib⁹ vos. Et q̇ te ꝑcutit ī maxillā: p̄be ei⁊ alterā. Et ab eo q̇ aufert tibi veſtimētū: etiā tunicā noli ꝓhibere. Omni aūt petenti te tribue ⁊ q̇ aufert q̄ tua ſūt: ne repetas. Et ꝓut vultis vt faciāt vobis hoīes: ⁊ vos facite illis ſimiliter. Et ſi diligitis eos qui vos diligūt: que vobis eſt gratia? Nam et peccatores diligentes ſe diligunt. Et ſi benefeceritis his qui vobis bñfaciunt: q̄ vobis eſt gr̄a? Siquidem et peccatores hoc faciunt. Et ſi mutuū dederitis his a quibus ſperatꝫ recipere: q̄ gratia eſt vobis? Nā et peccatores peccatorib⁹ fenerātur. vt recipiant equalia. Veruntamē diligite ſīimicos veſtros: ⁊ bñdicite et mutuū date: nichil inde ſperātes. Et erit merces veſtra: multa ī celis.

¶ Dominica. xxi. Officium

In voluntate tua domine vniuerſa ſunt poſita: et nō eſt qui poſſit reſiſtere voluntati tue tu enim feciſti omnia celum ⁊ terram ⁊ vniuerſa que celi ābitu continentur dñs vniuerſoꝝ tu es. Ps. Beati immaculati in via: q̇ ābulāt in lege dñi. Oratio.

Largire q̄s dñe fidelibus tuis indulgentiam placatus et pacē: vt pariter ab oīb⁹ mūdent̄ offēſis et ſecura tibi mēte deſeruiāt. Per. ¶ Ad epheſios. vi.

Fratres: Confortamini ī dn̄o ⁊ ī potētia virtutꝫ ei⁹. Induite vos armaturā dei: vt poſſitis ſtare aduerſus inſidias diaboli. Quoniā nō eſt vobꝫ colluctatio aduerſ⁹ carnē ⁊ ſāguinē: ſed aduerſus prīcipes et poteſtates: aduerſ⁹ mūdi rectores tenebraꝝ harū ꝯtra ſpiritalia neq̇tie in celeſtib⁹. Propterea accipite armaturā dei vt poſſitis reſiſtere ī die malo: ⁊ in omnib⁹ perfecte ſtare. State ergo ſuccīcti: lumbos veſtros ī veritate et induti lorica iuſticie: ⁊ calciati pedes ī p̄paratiōe euāgelij pacis. In oīb⁹ ſumētes ſcutū fidei ī quo poſſitꝫ oīa tela neq̇ſſimi ignea extinguere. Et galeā ſalutꝫ aſſumite ⁊ gladiū ſpūs qḋ eſt v̄bū dei. Gr. Dñe refugiū fact⁹ es nobis a gn̄atiōe et ꝓgenie. V. Priuſꝗ̄ mōtes fierēt aut formarent̄ terra: ⁊ orbis a ſclo et ī ſclm tu es de⁹. Allā. V. Dextera dñi fecit v̄tutē dextera dñi exaltauit me. S. iohannē.

In illo tp̄e. Erat q̇dā regul⁹ cui⁹ fili⁹ infirmabat̄ capharnaū. Hic cū audiſſet qꝛ ieſ⁹ adueniret a iudea ī galileā: abiit ad eū: ⁊ rogabat vt deſcēderet ⁊ ſanaret filium ei⁹. Incipiebat eīm mori. Dixit ergo ieſus: ad eū. Niſi ſigna ⁊ ꝓdigia videritis nō creditꝪ. Dixit ad eū regul⁹. Dñe deſcēde: priuſꝗ̄ moriatur fili⁹ me⁹. Dicit ei ieſ⁹. Vade fili⁹ tuus viuit. Credidit hō ſermoni quē dixit ei ieſ⁹: ⁊ ibat. Iā aūt eo deſcēdēte: ſerui occurrerēt ei / ⁊ nūciauerunt dicētes / qꝛ fili⁹ ei⁹ viueret. Interrogabat ergo horaꝫ ab eis ī qua meli⁹ habuerat. Et dixerēt ei: qꝛ heri hora ſeptima reliq̇t eū febris. Cognouit aūt pat̄ qꝛ illa hora erat ī qua dixit ei ieſ⁹ / fili⁹ tuus viuit.

Et credidit ipſe: & domꝰ eius tota.
Offm. Vir erat ĩ tra noīe iob ſiplex
& rectꝰ ac timēs deū quem ſathā pe
tijt vt tētaret et data eſt poteſtas a
dño ĩ facltate & ĩ carne eiꝰ: ꝑdiditq
vēz ſubſtātiā ipiꝰ & filios carnē quo
q eiꝰ graui vlcere vulnerauit. Se.
Celeſtē nobis p̄beāt hec mi
ſteria ꝗs dñe medicinam & vi
tia nr̄i corpis expurgēt. Per. Cōio
In ſalutari tuo aīa mea et ĩ verbū
tuū ſpaui: qñ facies de ꝑſequētibꝰ
me iudiciū iniqui ꝑſecuti ſunt me
adiuua me dñe deꝰ meꝰ. Poſtcōio.
Vt ſacris domīe reddamur di
gni muneribus fac nos ꝗs tu
is ſemꝑ obedire mandatis. Per d.
¶ Feria quarta. Ad timotheum.
Cariſſime: Finis autē p̄cep
ti eſt caritas: de corde puro
& cōſcientia bona: & fide non ficta
A quibus quidā aberrantes cōuer
ſi ſunt in vaniloquium volētes au
tem eſſe legiſdoctores nō intelligē
tes neq ꝗ loquūtur: neq de quibꝰ
affirmant. Scimꝰ autē ꝗꝛ bona eſt
lex: ſi quis ea legitime vtat. Scien
tes hoc quia iuſto lex nō eſt poſita:
ſed iniuſtis et nō ſubditis / impijs
& peccatoribus ſceleratis: & ꝯtami
natis / parricidis & matricidis / ho
micidis / & fornicatoribꝰ maſculo
rum cōcubitoribus plagiarijs: mē
dacibꝰ periuris Et ſi quid aliud ſa
ne doctrine aduerſatur que eſt ſecū
dum euangeliū glorie beati dei: qd̄
creditū eſt michi. Gratias ago ei ꝗ
me confortauit. In chriſto ieſu: do
mino noſtro. Secundum lucam.
In illo tp̄e. Factū eſt vt intra
ret ieſꝰ ĩ ſynagogā: & doceret
Et erat ibi hō: et manꝰ eiꝰ dextera
erat arida. Obſeruabāt aūt ſcribe
& phariſei ſi ĩ ſabbato curaret: vt ĩ
uenirēt vnde accuſarēt illū. Ipſe vo
ſciebat: cogitatiōes eoꝝ. Et ait ho
mini ꝗ habebat manū aridā. Sur
ge & ſta ĩ medio. Et ſurgēs: ſtetit.
Ait aūt ad illos ieſus. Interrogabo
vos ſi licet ſabbato bñfacere an ma
le: Aīam ſaluā facere an ꝑdere? Et
circūſpectꝭ oībꝰ dixit hoī Extēde ma
nū tuā. Et extēdit: & reſtituta eſt ei
manꝰ eiꝰ. Ipi aūt repleti ſūt iſipiē
tia: & loq̄bāt adĩuicē: ꝗdnā facerēt
de ieſu. ¶ Fer. vi. Ad timotheum.
Cariſſime: Veritatē dico: nō
mentior / doctor gētiū ĩ fide
& veritate. Volo ergo viros orare ĩ
oī loco: leuantes puras manꝰ ſine
ira & diſceptatiōe. Similit & mulie
res ĩ habitu ſancto cū vecūdia & ſo
brietate ornātes ſe non ĩ tortis cri
nibus aut auro aut margaritꝭ: vel
veſte precioſa ſed quod decet mulie
res ꝓmittētes pietatē ꝑ opa bona
Mulieres in ſilētio diſcāt cū omni
ſubiectiōe. Docere aūt mulieri nō
permitto: neq dñari ĩ virū ſꝫ eſſe ĩ
ſilētio. Adā eni primꝰ formatꝰ eſt:
deinde eua. Et adā nō eſt ſeductꝰ ĩ
p̄uaricatione: mulier aūt fuit Sal
uabit aūt per gñationē filioꝝ: ſi ꝑ
māſerit ĩ fide & dilectiōe & ſctifica
tione: cū ſobrietate. Scdm̄ matheū.
In illo tp̄e. Cū veniſſet ieſus
in domū ſymonis petri: vi
dit ſocrū eius iacētē: et febricitātē
Et tetigit manū eiꝰ: & dimiſit eam
febris. Et ſurgēs: miniſtrabat eis
Veſpe aūt facto: obtulerūt ei mul
tos demonia habentes et eijciebat
ſpūs verbo: & oēs male habētes cu
rauit vt adĩpleret qd̄ dictum eſt ꝑ
yſaiā ꝓphetā dicētē. Ipe infirmita
tes nr̄as accepit: & egrotatiōes por
tauit. ¶ Dominica. xxvj. Officium
Si iniquitates obſeruaue
ris domine: dñe quis ſuſti
nebit: quia apud te propi
ciatio eſt deus iſrael. Ps.
De profundis clamaui ad te domīe

dn̄e exaudi vocem meam. Oratio.

Familiā tuā q̄s dn̄e continua pietate cuſtodi: vt a cūctꝫ aduerſitatibꝰ te ꝓtegēte ſit libera: et in bonis actibꝰ tuo noīi ſit deuota. Per dn̄m. Ad philippenſes. primo

Fratres: Confidimus de vobis in dn̄o ieſu: q̄ cepit in vobis opus bonū/ perficiet vſq; in diē xp̄i ieſu. Sicut eſt michi iuſtum hoc ſentire ꝓ oībꝰ vobis: eo q̄d habeam vos ī corde ⁊ in vinculis meis/ ⁊ in defenſione ⁊ confirmatiōe euāgelij: ſocios gaudij mei omnes vos eſſe. Teſtis enī michi eſt deus: quomodo cupiā vos oēs in viſceribus ieſu xp̄i. Et hoc oro vt caritas vr̄a magis ac magis abūdet: in oī ſciētia ⁊ ī oī ſenſu: vt ꝓbetis potiora: vt ſitis ſinceres ⁊ ſine offenſa in die xp̄i. Repleti fructu iuſticie: ꝑ ieſum xp̄m: ī gloriā et laudē xp̄i. Gr. Ecce ꝙ̄ bonū et ꝙ̄ iocundū habitare fratres ī vnum. ℣. Sicut vnguētū ī capite quod deſcēdit in barbam barbā aaron. ℣. Mādauit dn̄s bn̄dictionē: ⁊ vitā vſq; in ſeculū. Allā. ℣. De ꝓfūdis clamaui ad te dn̄e dn̄e exaudi vocē meā. All'. ℣. Lauda aīa mea dn̄m laudabo dn̄m in vita mea pſallā deo meo q̄diu ero. Allā. ℣. Qui ſanat cōtritos corde ⁊ alligat ꝯtritiones eorū. Scd̄m matheū. xviij.

In illo t̄pe: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis parabolam hanc. Simile eſt regnū celoꝝ homini regi q̄ voluit rationē ponere: cū ſeruis ſuis. Et cum cepiſſet rationē ponere oblatꝰ ē ei vnꝰ q̄ debebat decem milia talēta. Cum autē nō haberet vnde redderet: iuſſit eū dn̄s eiꝰ venū dari: ⁊ vxorē eiꝰ ⁊ filios et oīa que habebat ⁊ reddi. Procidēs autē ſeruus ille: rogabat eū dicēs. Patientiā habe ī me: ⁊ oīa reddā tibi. Miſertus autē dn̄s ſerui illius: dimiſit eū et debitū dimiſit ei. Egreſſꝰ autē ſeruus ille: inuenit vnū de cōſeruis ſuis q̄ debebat ei cētū denarios. Et tenēs ſuffocabat eū: dicēs. Redde q̄d debes. Et ꝓcidens conſeruꝰ eiꝰ rogabat eū dicēs. Patientiā habe in me: et oīa reddā tibi. Ille autē noluit ſed abijt ⁊ miſit eū ī carcerē donec redderet debitū. Videntes autē cōſerui eius q̄ fiebāt: cōtriſtati ſūt valde. Et venerūt/ ⁊ narrauerunt dn̄o ſuo: oīa q̄ facta fuerant. Tūc vocauit illū dn̄s ſuꝰ: ⁊ ait illi. Serue neq̄ oē debitū dimiſi tibi q̄m rogaſti me. Nōne ergo oportuit ⁊ te miſereri ꝯſerui tui: ſicut ⁊ ego tui miſertꝰ ſū? Et iratꝰ dn̄s eiꝰ tradidit eū tortoribus: quoadvſq; redderet vniuerſū debitū. Sic ⁊ pat̄ meꝰ celeſtꝫ faciet vobꝫ: ſi nō remiſeritis vnuſq̄ſq; fratri ſuo: de cordibꝰ vr̄is. Off. Recordare ꝙ̄ ſteterī ī ꝯſpectu tuo vt loq̄rer ꝓ eis bonū ⁊ auerterē indignationē tuā ab eis. Secreta.

Suſcipe dn̄e propicius hoſtias quibus ⁊ te placari voluiſti: et nobis ſalutē potenti pietate reſtitui. Per. Cōio. Dico vobꝫ gaudium eſt āgelis dei ſuꝑ vno peccatore penitētiā agēte. Poſtcō.

Immortalitatis alimoniam cōſecuti q̄s dn̄e: vt q̄d ore percepimus mente ſectemur. Per do.

¶ Feria quarta. Ad timotheum.

Cariſſime: Obſecro primo oīum fieri obſecratiōes/ oratiōes/ poſtulatiōes/ grāꝝ actiōes ꝓ oībus hoībus: et pro regibꝰ ⁊ oībus q̄ in ſublimitate ſunt cōſtituti vt quietā et tranquillā vitam agamus ī oī pietate et caſtitate. Hoc enī bonū eſt et acceptum coram ſaluatore noſtro deo: qui omnes homīes vult ſaluos fieri: ⁊ ad agnitionem veritatis venire. Vnus enim deus vnus mediator dei et hoīm/ homo chriſtus ieſus qui dedit redemptionem ſemetipſum pꝛo oībus cuiꝰ teſtimoniū tempoꝛibus ſuis confirmatū eſt: in quo poſitꝰ ſum ego pꝛedicatoꝛ et apoſtolus. Veritatem dico non mētioꝛ: doctoꝛ gentiū in fide et veritate. Secūdum marcum.

In illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Amē dico vobis / q̄a q̄cunq̄ dixerit huic monti tollere ⁊ mittere ī mare / ⁊ nō heſitaverit in corde ſuo / ſ; crediderit qꝛ q̄dcūq̄ dixerit fiat: fiet ei. Propterea dico vobꝫ oīa q̄cūq̄ oꝛātes petitis: credite q̄a accipietꝫ ⁊ eveniēt vobis. Et cū ſtabitis ad oꝛādū: dimittite ſi q̄d habetis adverſus aliquē vt ⁊ pr̄ veſter q̄ in celis eſt dimittat vobis pctā veſtra. Qđ ſi vos nō dimiſeritis: nec pr̄ vr̄ qui ī celis eſt: dimittet vobis pctā vr̄a. ¶ Fer. vi. Ad thimotheū.

Cariſſime. Fidelis ſermo et oī acceptione dignus. In hoc enī laboꝛamꝰ et maledicimur: qꝛ ſperamꝰ in deū vivum qui eſt ſalvatoꝛ oīm hoīm: maxime autē fideliū. Precipe hec: ⁊ doce. Nemo adoleſcētiā tuā cōtēnat: ſed exēplū eſto fidelium in verbo et cōverſatione / ī caritate / ī fide / in caſtitate. Dū venio: attēde lectioni exhoꝛtatiōi doctrine. Noli negligere grām q̄ eſt ī te q̄ data eſt tibi ꝑ ꝓphetiā cū impoſitione manuū pꝛeſbyteri. Hec meditare: et in his eſto vt ꝓfectꝰ tuus ſit manifeſtus omibus. Attende tibi: ⁊ doctrine inſta ī illis. Hoc enī faciens / et teipſum ſalvū facies: ⁊ eos qui te audiunt. Senioꝛem ne īcrepaveris: ſed obſecra vt patrē / iuvenes vt fratres / anus vt matres / iuvenculas vt ſoꝛoꝛes: in omni caſtitate. Viduas honoꝛa: que vere vidue ſunt. Si qua autē vidua filios aut nepotes habet: diſcat pꝛimū domum ſuā regere: ⁊ mutuam vicem reddere parentibus. Hoc enī acceptum eſt: coꝛā deo. Scd̄m marcum.

In illo tēpoꝛe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Videte quid audiatis. In qua menſura mēſi fueritis remetietur vobis: ⁊ adijciet vobis. Qui enim habet dabitur ei: et qui nō habet etiam quod habet auferetur ab illo. Et dicebat. Sic ē regnum dei: quemadmodum ſi iaciat homo ſemētem in terram et doꝛmiat ⁊ exurgat nocte ac die: ⁊ ſemē germinet ac creſcat dum neſcit ille. Ultro enī terra fructificat pꝛimuꝫ herbam / deinde ſpicam / deinde plenum frumentū in ſpica. Et cum ſe ꝓduxerit fructꝰ ſtatī mittit falcem: q̄m adeſt tēpꝰ meſſis. ¶ Do. xxiii. Officium. Si iniquitates. Oꝛatio.

Deus refugiū noſtrū et virtꝰ: adeſto piis eccleſie tue pꝛecibus auctoꝛ ipē pietatis ⁊ p̄ſta vt q̄d fideliter petimꝰ efficaciter cōſequamur. Per dn̄m. Ad philippenſes.

Fratres. Imitatoꝛes mei eſtote: ⁊ obſervate eos qui ita ambulant: ſicut habetis foꝛmā noſtrā. Multi enī ambulant: quos ſepe dicebā vobis. Nūc autē et flens dico: inimicos crucis xp̄i. Quoꝝ finis īteritꝰ / quoꝝ deus venter eſt: ⁊ gloꝛia in ꝯfuſione eoꝝ qui terrena ſapiunt. Noſtra aūt cōverſatio: in celis eſt. Unde etiā ſalvatoꝛē expectamus dn̄m nr̄m ieſū xp̄m: qui reformabit coꝛpꝰ humilitatis nr̄e cōfiguratū coꝛpoꝛi claritatis ſue: ſecūdū operationē qua poſſit etiam ſubijcere ſibi oīa. Itaq̄ fratres mei cariſſimi ⁊ deſideratiſſimi: gaudiū meū ⁊ coꝛona mea: ſic ſtate ī dn̄o cariſſimi. Eucodiā rogo ⁊ ſinticē depꝛecoꝛ: idipſū ſapere in dn̄o. Etiam rogo ⁊ te germane compar adiuva eos q̄ mecū laboꝛaverūt ī evāgelio cū clemēte ⁊ ceteris adiutoꝛibꝰ me ts. Quoꝝ noīa ſūt ī libro vite. Gr. Ecce q̄ bonū. ℣. Mādauit dn̄s. All' vſꝰ. Lauda aīa. S. matheum. xxii.

IN illo tp̄e: Abeuntes phariſei cōſiliū inierūt vt caperēt ieſū in ſermone. Et mittūt ei diſcipulos ſuos cū herodianis dicentes Magiſter/ ſcimꝰ qꝛ verax es: et viā dei ī veritate doces: ⁊ nō eſt tibi cura de aliquo. Nō eni꞉ reſpicis perſonā hoīm. Dic ergo nobis: q̄d tibi videtꝛ? Licet cēſū dari ceſari an nō? Cognita aūt ieſꝰ neq̄tia eoꝝ: ait. Quid me tētatꝫ ypocrite? Oſtēdite mchi nūmiſma cēſꝰ. At illi obtulerūt ei denarium. Et ait illis ieſus. Cuiꝰ ē hec ymago ⁊ ſ̄ſcriptio? Dicūt ei. Ceſarꝫ. Tūc ait illis. Reddite ergo q̄ ſūt ceſaris ceſari ⁊ q̄ ſūt dei deo. Offꝛ. Recordare mei dn̄e oīpotētatui dominās da ſermonē rectū ⁊ bn̄ſonantē ī os meū vt placeāt verba mea ī ꝯſpectu prīcipis euerte cor eiꝰ ī odiū repugnātiū nobis: ⁊ ī eos qui cōſentiūt eis: nos aūt libera in manu tua deꝰ noſter ī eternū. Sec.

DA queſumus miſericors deus: vt hec ſalutaris oblatio ⁊ a proprijs nos reatibus indeſinēter expediat: ⁊ ab omnibus tueatur aduerſis. Per dn̄m noſtrum ieſum

Cōmunio. Dico vobis. Poſtcōio.

SUmpſimus domine ſacri dona myſterii humiliter deprecātes: vt que in tui commemoratione nos facere precepiſti: in noſtre proficiant infirmitatis auxilium. Per dominū noſtrum ieſū chriſtū.

¶ Feria quarta. Ad timotheum.

CArīſſime: Noli erubeſcere teſtimonium dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: neq꞉ me vinctum eius: ſed collabora euāgelio ſcd̄m virtutem dei: q̄ nos liberauit et vocauit vocatiōe ſctā nō ſcd̄m opera noſtra: ſed ſcd̄m propoſitū ſuū ⁊ gratiā que data eſt nobis in xp̄o ieſu āte tpa ſcloꝝ manifeſtata ē autē: nūc p illūīatiōnē ſaluatoris noſtri ieſu xp̄i q̄ deſtruxit quidē mortē: illumīauit aūt vitā ⁊ incorruptionem p euāgeliū in quo poſitꝰ ſum ego p̄dicator et apoſtolus et magiſter gētium. Ob quam cauſam etiā hec patior: ſed nō ꝯfūdor. Scio ei cui credidi/ ⁊ certꝰ ſū: qꝛ potens eſt depoſitū meum ſeruare in illum diem. Scd̄m matheum.

IN illo tp̄e. Cū veniſſet ieſus et diſcipuli eiꝰ capharnaū/ acceſſerūt q̄ didragma accipiebant ad petrum: ⁊ dixerūt ei. Magiſter veſter: non ſoluit didragma. Ait. Etiam. Et cum introiſſet in domū preuenit eū ieſus: dicens. Quid tibi videtur ſymō? Reges terre a quibus tributum accipiuut: vel cēſū? A filiis ſuis an ab alienis? Et ille dixit. Ab alieis. Dixit illi ieſꝰ. Ergo liberi ſunt filii. Ut autem non ſcādalizemꝰ eos/ vade ad mare ⁊ mitte hamum: ⁊ eū piſcē qui primū aſcenderit tolle/ ⁊ aperto ore eius inuenies ſtaterē. Illū ſumens da eis pro me et te. ¶ Feria. vi. Ad titum.

CArīſſime. Oīa munda mundis coinq̄natis autē et infidelibus nichil eſt mūdū: ſꝫ inquinate ſunt eoꝝ ⁊ mēs et ꝯſciētia. Cōfitētur ſe noſſe deū: factꝫ aūt negāt cū ſint abhominati ⁊ ī credibiles ⁊ ad os opus bonū reprobi. Tu autē loquere: q̄ decēt ſanam doctrinā. Senes vt ſobrij ſint: pudici prudentes ſani in fide ī dilectione in patiētia Anus ſimiliter in habitu ſācto nō criminatrices nō vino multo ſeruientes/ bene docētes: vt prudētiam doceāt. Adoleſcētulas vt viros ſuos amēt: filios diligant/ prudētes ſobrias/ caſtas/ domus curā habētes/ benignas/ ſubditas viris ſuis vt non blaſphemetur verbū dei.

Iuuenes simul hortare: vt sobrij sint in omnibus. Temetipsum prebe exẽplum bonoꝝ operũ: i doctrina i itegritate i grauitate. Verbũ sanũ irreprehensibile: vt is qui ex aduerso est vereatur nichil habẽs malũ dicere de vobꝫ. Seruos dñis suis subditos esse in oibus placentes nõ cõtradicentes non fraudantes sed in oibus fidẽ bonã ostendẽtes vt doctrinam saluatoris nostri dei: ornẽt in oibus. Scd̃m marcũ.

In illo tp̃e: Conuenerunt ad iesum pharisei: ⁊ quidam de scribis veniẽtes ab hierosolimis. Et cũ vidissẽt quosdã ex discipulis ei⁹ nõ lotis manibus mãducare panem: vituperauerũt eos. Pharisei el ⁊ oẽs iudei: nisi crebro lauẽt manus nõ mãducant tenẽtes traditiones senioꝝ. Et cũ a foro venerĩt nisi baptizarent non comedũt. Et solẽt alia multa q̃ tradita sũt illis seruare baptismata calicum: et vrceorum et eramentorũ: et lectorũ. Et interrogabant eum scribe et pharisei dicẽtes. Quare discipuli tui nõ ãbulãt iuxta traditionẽ senioꝝ sed nõ lotis manibus mãducãt panẽ? Et ille respõdẽs: dixit eis. Bñ prophetauit ysaias de vobis ypocritꝫ: sicut scriptũ est. populus hic labijs me honorat: cor aũt eoꝝ longe est a me. In vanũ autẽ me colunt docẽtes doctrinas ⁊ p̃cepta hoim. Relinquentes enim mandatum dei: tenẽtes traditionẽ hominũ. ¶ Dñica xxiiij. offm Si iniquitates. Oro.

Absolue q̃s dñe tuorum delicta pplorũ: et a pctõꝝ nr̃oꝝ nexib⁹ q̃ pro nr̃a fragilitate ꝯtraximus tua benignitate liberemur. Per dñm. Ad colocenses primo.

Fratres: Nõ cessam⁹ pro vobis orãtes et postulantes vt ĩpleamini agnitiõe voluntatis ei⁹: i oi sapiẽtia ⁊ itellectu spirituali. Vt ãbuletis digne deo p oia placẽtes i oi ope bono fructificãtes et crescẽtes i sciẽtia dei. In oi v̄tute ꝯfortati scd̃ꝫ potẽtiã claritatis ei⁹. In oi patientia et longanimitate cũ gaudio In xp̄o iesu: dño nr̃o. Gr. Ecce q̃ bonũ ⁊. Sicut vnguẽtũ. Allã. V. Qui sanat. Secũdũ matheum. ix.

In illo tempore: Loquẽte iesu ad turbas: ecce priceps vnus accessit: ⁊ adorabat eũ dicens. Dñe/ filia mea modo defũcta est: sꝫ veni ipone manũ tuã super eã: ⁊ viuet. Et surgẽs iesus seq̃bat eũ: ⁊ discipuli eius. Et ecce mulier q̃ fluxũ sãguinis patiebat duodecim ãnis accessit retro: ⁊ tetigit fimbriã vestimẽti eius. Dicebat enim intra se Si tetigero tãtũ vestimẽtũ ei⁹: salua ero. At ies⁹ ꝯuers⁹ et videns eã. dixit. Cõfide filia: fides tua te saluam fecit. Et salua fctã est mulier: ex illa hora. Et cum venisset ies⁹ in domũ pricipis/ ⁊ vidisset tibicines ⁊ turbã tumultuãtẽ: dicebat. Recedite/ nõ est ei mortua puella: sꝫ dormit. Et deridebãt eũ/ ⁊ cũ eiecta esset turba intrauit et tenuit manũ ei⁹: ⁊ surrexit puella. Et exijt fama hec: in vniuersam terram illã. Offerto. Recordare quod ste.. Secre.

Pro nostre seruitutis augmẽto sacrificinm tibi dñe laudꝫ offerimus/ presta q̃s: vt qd̃ immeritis contulisti propicius exequaris. Per. Cõio. Dico vobis. Postcõio.

Quesumus oipotens deus: vt quos diuina tribuis participatione gaudere: humanis non sinas subiacere periculis. Per dñm nostrũ. ¶ Feria. iiii. Ad romanos.

Fratres: Nolo vos ignorare misteriũ hoc: vt non sitis vobismetip̃is sapiẽtes: q2 cecitas ex parte ꝯtigit i isrl̃ dõec plenitudo gẽtiū itraret / ⁊ ſic oĩs iſrael ſaluꝰ fieret: ſicut ſcriptū ẽ. Veniet ex ſyō q̄ eripiat ⁊ auertat ĩpietates ab iacob. Et hoc illis a me teſtamẽtū cū abſtulero pctã eoꝝ. ſcḋm euangeliū quidẽ ĩimici ꝓpter vos ſcḋm electionẽ cariſſimi propter patres. Sine penitẽtia aūt ſunt: dona ⁊ vocatio dei. Sicut enĩ aliquãdo et vos non credidiſtis deo: nunc autẽ miam cõſecuti eſtis: ꝓpter illoꝝ ĩcredulitatẽ: ita ⁊ iſti nūc nõ crediderũt ĩ vr̃am miam vt et ipſi miam cõſequãtur. Cõcluſit enĩ deus oĩa ĩ ĩcredulitate vt oĩm miſereatur. O altitudo diuitiaꝝ ſapiẽtie ⁊ ſcientie dei: q̄ ĩcōp̄hẽſibilia ſūt iudicia eiꝰ: ⁊ ĩueſtigabiles vie eiꝰ. Quis cognouit ſenſum dñi: aut q̄s ꝯſiliariꝰ eius fuit? Aut q̄s prior dedit illi: et retribuẽ ei? Quoniã ex ipo ⁊ per ipſū: ⁊ ĩ ipo ſūt oĩa. Ipſi honor et glĩa: ĩ ſecula ſeculoꝝ amen. Secundū marcum.

IN illo tp̄e. Interrogauit ieſum vnus de ſcribis qḋ eſſet primū oĩm mandatū. Jeſus aūt reſpõdit ei qꝛ primū oĩm mãdatū eſt. Audi iſrael: deus tuꝰ deus vnꝰ eſt. Et diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo ⁊ ex tota aĩa tua: ⁊ ex tota mẽte tua: ⁊ ex tota virtute tua. Hoc eſt primū mãdatū. Scḋm autẽ: ſimile eſt huic. Diliges proximū tuū ſicut teipſū. Maius hoꝝ: aliud mãdatū nõ ẽ. Et ait illi ſcriba. Bene Magiſter ĩ veritate dixiſti / qꝛ vnꝰ eſt deꝰ: ⁊ nõ eſt aliꝰ p̄ter eū: ⁊ vt diligã ex toto corde ⁊ ex toto ĩtellectu: ⁊ ex tota anima / ⁊ ex tota fortitudine. Et diligere proximū tãq̄ ſeipſū: maius eſt oĩbꝰ olocauſtomatibꝰ et ſacrificiis. Jeſus aūt videns q̄ ſapienter reſpõdiſſet: dixit illi. Nõ es lõge a regno dei. ¶ Fer. vi. Ad hebreos.

FRatres. Habentes fiduciam in introitu ſctõꝝ in ſanguine xp̄i quã initiauit nobis viã nouã ⁊ viuẽtẽ ꝑ velamẽ id eſt ꝑ carnẽ ſuã: et ſacerdotẽ magnū ſuꝑ domū dei: accedamꝰ cū vero corde in plenitudine fidei: aſpſi corda a ꝯſciẽtia mala / ⁊ abluti corpꝰ aqua munda. Teneamꝰ ſpei nr̃e ꝯfeſſionẽ ĩdeclinabilẽ. Fidelis eĩ: q̄ repromiſit. Et cõſideremus inuicẽ in ꝓuocationẽ caritatis ⁊ bonoꝝ opeꝝ: nõ deſerẽtes collectionẽ veſtrã ſicut eſt ꝯſuetudinis quibuſdã ſed ꝯſolãtes et tanto magis quanto videritis: appropinquantem diem. Voluntarie enĩ peccãtibꝰ nobis poſt acceptam noticiã veritatis: iã nõ relinq̇tur pro peccatis hoſtia. Terribilis nãq̄ eſt quedam expectatio iudicii: ⁊ ignis emulatio que conſumptura eſt: aduerſarios. Secundum matheum.

IN illo tẽpore. Dixit ieſus turbis iudeorum. Homo quidã habuit duos filios: ⁊ accedẽs ad p̄mum dixit. Fili / vade operari hodie: in vineam meã. Ille autẽ reſpõdens: ait. Nolo. Poſtea aūt penitẽtia motus: abiit. Accedens autẽ ad alterū: dixit ſimiliter. At ille reſpõdens ait. Eo dñe. Et nõ iuit. Quis ex duobꝰ fecit voluntatẽ patris? Dicunt. Primꝰ. Dixit illis ieſꝰ. Amen dico vobis: qꝛ publicani ⁊ meretrices precedent vos in regno dei. Venit enĩ ad vos iohannes in via iuſticie: ⁊ nõ credidiſtis ei. Publicani autem ⁊ meretrices: crediderũt ei. Vos aūt videntes: nec penitentiam habuiſtis poſtea: vt crederetis ei. Qui habet aures audiendi: audiat

¶ Dominica. xxv. Officium.

DIxit dominus ego cogito cogitationes pacis et non afflictionis inuocabitis me et ego exaudiam vos: et reducam captiuitatẽ veſtram de cunctis locis. ℣. Benedixiſti dñe terrã tuū: auertiſti captiuitatē iacob. Oꝛ.

Excita dn̄e q̄s tuoꝝ fideliū voluntates: vt diuini operis fructū ꝓpēſius exequētes pietatis tue remedia maioꝛa percipiāt. Per d̄.

¶ Lectio hieremie pꝛophete. xxiij.

Ecce dies veniūt dicit dn̄s: et ſuſcitabo dauid germen iuſtum: et regnabit rex ⁊ ſapiens erit ⁊ faciet iudicium ⁊ iuſticiam ī terra. In diebus illis ſaluabitur iuda ⁊ iſrael habitabit ꝯfidēter. Et hoc eſt nomē quod vocabūt eum: dn̄s iuſt⁹ noſter. Pꝛopter hoc ecce dies veniūt dicit dn̄s: ⁊ non dicent vltra viuit dn̄s q̄ eduxit filios iſrael de t̄ra egypti ſed viuit dn̄s q̄ eduxit ⁊ adduxit ſemē dom⁹ iſrl̄ de t̄ra aquilonis ⁊ de cūctis terris ad quas eiecerā eos illuc. Et habitabunt ī t̄ra ſua dicit dn̄s ōps. Grad. Liberaſti nos dn̄e ex affligentib⁹ nos ⁊ eos q̄ nos oderūt ꝯfudiſti. ℣. In deo laudabimur tota die ⁊ noī tuo ꝯfitebimur ī ſecula. Allā. ℣. Qui poſuit fines tuos pacem: ⁊ adipe frumēti ſatiat te.

¶ Secundū iohānē. vi.

In illo tēpoꝛe: Cum ſubleuaſſet oculos ieſus/ ⁊ vidiſſet q2 multitudo maxima venit ad eū: dicit ad philippū: vnde emem⁹ panes vt māducent hi? Hoc aūt dicebat: tentans eū. Ipſe eī ſciebat: quid eſſet factur⁹. Reſpondit ei philipp⁹ Ducētoꝝ denarioꝝ panes nō ſufficiūt eis: vt vnuſquiſq3 modicū q̄d accipiat. Dicit ei vn⁹ ex diſcipulis eius: Andꝛeas frater ſymonis petri. Eſt puer vn⁹ hic/ qui habet quinq3 panes oꝛdeaceos: ⁊ duos piſces Sz hec: q̄d ſūt īter tātos? Dicit ergo ieſ⁹. Facite hoīes diſcumbere. Erat aūt fenū multū: in loco. Diſcubuerunt ergo viri: numero quaſi quinq3 milia. Accepit ergo ieſus panes et cum gratias egiſſet diſtribuit diſcumbentibus. Similiter ⁊ ex piſcibus: q̄tum volebant. Ut autem impleti ſunt: dixit diſcipulis ſuis. Colligite q̄ ſup̄uerunt fragmenta: ne pereant. Collegerūt ergo/ ⁊ impleuerūt duodecim cophinos fragmentoꝝ: ex q̄nq3 panib⁹ oꝛdeaceis et duob⁹ piſcibus que ſuperfuerūt his qui manducauerant. Illi aūt hoīes cum vidiſſēt quod fecerat ſignum: dicebāt. Quia hic eſt vere ꝓpheta: qui venturus eſt ī mūdum. Offr. De ꝓfūdis clamaui ad te domīe dn̄e exaudi oꝛonē meā. Secre.

Propicius eſto domine ſupplicationib⁹ noſtris: et populi tui oblationib⁹ pꝛecibuſq3 ſuſceptis oīm noſtrū ad te coꝛda conuerte: vt a terrenis cupiditatib⁹ liberi ad celeſtia deſideria trāſeam⁹. Per do. nr̄m. Cōio. Amē dico vobis q̄cquid oꝛātes petitis credite q2 accipietis et fiet vobis. Poſtcōio.

Concede nobis dn̄e q̄s/ vt ſacramētū q̄d ſumpſimus: quicq̄d in nr̄a mēte viciosum eſt: ipſius medicaminis dono curet. Per do.

¶ Fer. iiij. Ad theſſalonicēſes. ij.i.

Fratres: Grās agere debemus deo ſēp pꝛo vobis ita vt dignū eſt: q2m ſupcreſcit fides vr̄a et abūdat caritas vniuſcuiuſq3 oīm veſtrū ī inuicē ita vt nos ipſi gloꝛiemur ī eccleſiis dei ꝓ patiētia vr̄a et fide: ī oīb⁹ ꝑſecutionib⁹ vr̄is ⁊ tribulatiōib⁹ q̄ ſuſtinetis ī exēplū iuſti iudicij dei/ vt digni habeamini regno dei ꝓ quo ⁊ patimini. Si tamē iuſtū eſt apd̄ deū retribuere retributionē his q̄ vos tribulāt et vobis q̄ tribulamini requiē nobiſcū: ī reuelationem dn̄i ieſu de celo cū āgelis virtutis ei⁹ ī flāmā ignis dātis vindictā his q̄ nō nouerunt deū: ⁊ qui nō obedierunt euangelio dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. Qui penas dabunt in interi tu eternas a facie dn̄i et a gl'a virtutis eius: cum venerit glorificari in ſanctis ſuis: ꝛ admirabilis fieri in o͞ibus qui credunt in ieſum chriſtum: dn̄m noſtrum. Sc̄dm lucam.

In illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Ite / ecce ego mitto vos: ſicut agnos īt lupos. Nolite ergo portare ſacculū / neqꝫ perā / neqꝫ calciamēta: et neminē ꝑ viā ſalutaueritis. In quācunqꝫ domū īntraueritis: primū dicite. Pax huic domui. Et ſi ibi fuerit fili⁹ pacis req̄eſcet ſup illū pax vr̄a. Sin autem ad vos reuertet̄. In eadē autē domo manete: edētes ꝛ bibētes q̄ apud illos ſunt. Dign⁹ eſt enī opari⁹: mercede ſua. Nolite trāſire de domo in domū. Et ī quācunqꝫ ciuitatē īntraueritis ꝛ ſuſceperint vos mānducate q̄ apponuntur vobis: ꝛ curate infirmos q̄ ī illa ſūt: ꝛ dicite illis. Appropinquabit ī vos: regnū dei. In quancūqꝫ aūt ciuitatē intraueritis ꝛ nō receperint vos: exeūtes in plateas ei⁹ dicite. Etiam puluerē q̄ adheſit nobis de ciuitate veſtra: extergim⁹ ī vos. Tamen hoc ſcitote: quia appropinquabit in vos regnum dei.

Feria. vi. Lectio zacharie ꝓphē.

Hec dicit dn̄s deus. Gaude et letare filia ſyon: q2 ecce ego venio et habitabo in medio tui: dicit dn̄s. Et applicabūt gētes multe ad dn̄m in die illa: ꝛ erūt michi ī populū. Et habitabo in medio tui: et ſcies q2 dn̄s exercituū miſit me ad te. Et poſſidebit dn̄s iudā partē ſuam ī t͞ra ſctificata: et elegit adhuc hieruſalem. Sileat o͞is caro a facie dn̄i q2 ꝯſurrexit de habitaculo ſc̄tō ſuo: dn̄s deus noſter. Sc̄dꝫ marcū.

In illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Vigilate ꝛ orate: neſcitis eī quādo tp̄s ſit. Sicut hō q̄ peregre ꝓficiſcens reliq̄t domum ſuā: ꝛ dedit ſeruis ſuis poteſtatē cuiuſqꝫ opis: ꝛ ianitori p̄cepit vigilare. Sic ergo vigilate neſcitis enim quādo dn̄s dom⁹ veniat. Sero: an media nocte: an gallicantu / an mane. Ne cū venerit repēte: inueniat vos dormientes. Quod autem dico vobis / omnibus dico: vigilate.

¶ Incipit offi͞m miſſe de q̄nqꝫ vulneribus dn̄i nr̄i ieſu chriſti. Offi͞m.

Humiliauit ſemetipſum domin⁹ noſter ieſus xp̄s vſqꝫ ad mortē: mortē aūt crucis propter quod ꝛ deus exaltauit illum: et donauit illi nomen qḋ eſt ſuper omne nomen. Ps. Miſericordias domini: in eternū cātabo. V⁹. Glia pr̄i. Humiliauit. ꝛc. Kyrie oꝑs pat̄ īgenite nobis miſeris eleyſon. ꝛc. Gloria ī excelſis deo. Sꝫ dicitur extra aduētum. ꝛ. lxx. Oro.

Domine ieſu xp̄e fili dei viui qui de celo ad terram de ſinu patris deſcendiſti: ꝛ ī ligno crucis quīqꝫ plagas ſuſtinuiſti: ꝛ ſanguinem tuū p̄cioſū ī remiſſionē pctōrū effudiſti te humiliter deprecamur: vt ī die iudicii ad dexterā tuā ſtatuti a te audire mereamur: venite b̄ndicti pr̄is mei. Qui cū eodē patre. ꝛc. Lectio zacharie prophete.

Hec dicit domin⁹ de⁹. Effundā de ſpiritu meo ſuper domum dauid: ꝛ ſuper habitatores hieruſalem: ſpiritū gratie ꝛ miſerationis. Et aſpicient in me quē tranſfixerūt et plangent eū quaſi vnigenitū: et dolebunt ſuper eū: vt doleri ſolet ī morte primogeniti. In illa die erit plāctus magn⁹ in hierl'm ꝛ dicetur ei: que ſunt iſte plage in medio manuum tuarum? Et dicet eis: his plagis plagat⁹ ſum ī domo eorū: q̄ me diligebant. Framea ſuſcitare ſuper paſtorem meū / ꝛ ſuper virum coherentem michi / dicit dn̄s exercituū

Percutiā paſtorem: et diſpergentur oues gregis. Dicit dñs: oīpotens. Gr̄. Improperiū expectauit cor meum ⁊ miſeriam: et ſuſtinui q̄ ſimul cōtriſtaretur et nō fuit conſolantē me queſiui et nō īueni. ℣. Et dederūt ī eſcam meā fel: ⁊ ī ſiti mea potauerunt me aceto. Allā. ℣. Aue rex noſter ieſu xp̄e tu nr̄os ſol⁹ errores et reat⁹ miſerat⁹ ꝓtuliſti pr̄i obediēs duct⁹ es ad crucē vt agn⁹ māſuet⁹ ad occiſionē tibi gloria oſāna tibi ſumme laudis ⁊ honeſtatis chorea

¶ Infra. lxx. dicatur iſte tractus.

Iudica me de⁹ ⁊ diſcerne cauſā meā de gēte nō ſctā ab hoīe iniquo et doloſo eripe me: qꝛ tu es de⁹ me⁹ et fortitudo mea. ℣. Teſtes dñe īiq̄ īſurrexerūt ī me tradit⁹ ſū et mētita eſt īiq̄tas ſibi. ℣. Supra dorſū meū fabricauerūt pctōres ꝓlōgauerūt iniquitatem ſuā. ℣. Ipſi vero cōſiderauerunt ⁊ īſpexerunt me diuiſerūt ſibi veſtimēta mea ⁊ ſuper veſtē meā miſerūt ſortē. ℣. Foderūt manus meas ⁊ pedes meos et dinumerauerūt oīa oſſa mea ⁊ dolorē vulnerū meoꝝ addiderunt. Sequētia.

Cenam cum diſcipulis ieſu celebraſti et mortem apoſtolis palā nūciaſti. Et auctorē ſcelerꝭ iudā demōſtraſti ⁊ egreſſus ꝓtin⁹ ortulum intraſti. Tunc ꝓcedens dñs humi ſe ꝓſtrauit ⁊ transferri calicem a ſe poſtulauit. Sed patris arbitrio illū cōmēdauit ⁊ mox ecce ſāguis ſudor emanauit. Iudas poſt hec oſculū xp̄o dedit triſti ad q̄d inquit dñs amice veniſti. Nūq̄d tradis oſculo quē iā vēdidiſti aſſiſtentes ꝓtin⁹ irruerūt miniſtri. Mox īſomnis itaq; tota ducebatur nulla prorſus req̄es ieſu ꝑſtabat. Magiſtroꝝ ipſa plebs īiuriatur alapis ⁊ colaphis īnocēs mactat̄. Dū ieſum eripere ꝑlatus conat̄ iudeoꝝ furia magis īflāmat̄. Et tumult⁹ populi ingēs excitat̄ ⁊ plebis vox ītonat vt crucifigat̄. Tradit̄ militib⁹ vinculis artat̄ vndiq; v̄beribus corp⁹ cruētat̄. Caput regis glorie ſpinis coronat̄: poſtq; flexis genib⁹ q̄ſq̄s irritat̄. Ecce caro tenera nr̄i ſaluatoris ad colūnā neq̄ter coartat̄ loris. Sic flagellis ceditur impiū tortoris ꝙ emanant riuuli rubei cruoris. Poſt per vrbis mediū ieſus procedebat: ⁊ crucis patibulū humeris ferebat. Ad fores ⁊ hoſtia populus fluebat: eiuſq; cōfuſio oīb⁹ patebat. Ad pudoris cumulū ieſu denudaris ⁊ vento ⁊ frigori nudus ſpoliaris. Innocens cū impiis ī cruce dānaris ⁊ quaſi dux ſceleris medio locaris. Tenſis ligno brachȳs manus cōclauātur: corpus mēbra ſingula pedes perforātur. Nerui bene ſimili modo penis tractabātur: pedum plante dñi ferro ꝯclauātur Fundunt riuos ſanguinis mēbra ſaluatoris properet huc anima triſtis peccatorꝭ. Vt hauriat quippiā ſacrati liquoris: quo frequēter līniat vulnera doloris. Loquēs ieſus poſtea ſitio dicebat ⁊ acetū ꝓtinus felleq; miſcebat. Ac īfuſū ſpōgia ori porrigebat qđ deguſtās paululum ſumere nolebat. Mi ieſu mirifice / q̄d eſt qđ agebas: tu de ſiti conq̄rēs de cruce ſilebas. Nūquid hāc doloribus magis ſētiebas: ſed ſalutem poti⁹ noſtrā ſitiebas. Vocem promēs vltimā patrē īuocaſti: ſpiritū in manib⁹ eius cōmendaſti. Cum clamore valido tādē expiraſti: ⁊ ſalutem omniū ita cōſūmaſti. Nunc ego ſuꝑbio tu humiliaris: ego culpas perpetro tu penis grauaris.

Ego pomū mordeo tu felle potarꝭ: ego peto mollia tu dire cruciarꝭ. Cuius demū valeat mens vel lingua fari: ꝙtū v̄go creditur ītus crucia ri. Uñ cernit iã mortuũ latus vulnerari: atq; nat ibi ſcera lãcea rimari. Corpꝰ quidē mortuũ iam nil ſentiebat: ſed militis lancea pectꝰ aperiebat. Quē fixum ī latere filij videbat: vnde aqua ſanguine mixta effluebat. Ad hunc ergo propera fontem redemptoris: vt fluente quippiã haurias dulcoris. Aque vite lauacrum precii cruoris: quo tui curatio profluat languoris. Redemptor fidelium tu q̄ ſic obiſti ꝓ cruorē vulneꝝ de te quē fudiſti. Me reliquas orphanos quos ſic redemiſti mitte nobis ſpm̄ tuis quem dediſti Sumus quidē miſeri rei pctōres: ⁊ multoꝝ criminum magni debitores. Sȝ ſint tua vulnera tuiq; liuores: ꝓ nobȝ ⁊ hoſtia ac īterceſſores Nos eterne a gehenne ſalua ſupplicio: quos pctō ſoluis dato tue mortis precio. Jeſu bone ſic diſpone horam noſtri trãſitus: vt ad chorum angelorum noſter pergat ſpiritus. Amen. Secundum iohannem. r.

In illo tp̄e Sciens ieſus quia iam oīa cõſummata erant de ipſo: vt cõpleretur ſcriptura dixit. Sitio. Jlli autē ſpongiã aceto yſopo plenã circũponētes: obtulerunt ori eiꝰ. Et cũ accepiſſet ieſus acetũ dicit. Conſummatũ eſt. Et inclinato capite: emiſit ſpiritũ. Judei ergo qm̄ paraſceue erat: vt nõ remanerent ī cruce corpora ſabbato. Erat ei magnꝰ ille dies ſabbati: rogauerunt pylatũ vt frangerētur eorum crura: et tollerētur. Venerũt ergo milites ⁊ primi quidē fregerũt crura: ⁊ alterius qui crucifixꝰ eſt cũ eo Ad ieſum autē cũ veniſſet vt viderunt eũ iam mortuũ: nõ fregerunt eius crura. Sed vnus militum lanceã latus eiꝰ aperuit: ⁊ cõtinuo exiuit ſanguis et aqua. Et qui hec vidit teſtimoniũ perhibuit ⁊ ſcimus quia verum eſt teſtimonium eius. ¶ Credo. Offer. Inſurrexerũt ī me viri iniqui ⁊ abſq; miā q̄ſierũt me interficere et nõ pepercerũt ī faciē meã ſpuere: et lãceis ſuis vulnerauerũt me: ⁊ excuſſa ſũt oīa oſſa mea. Secr.

Domine ieſu xp̄e q̄ pro mundi redēptione crucis lignũ aſcēdiſti: vt vniuerſus mũdus qui ī tenebris erat illuminaretꝰ: illã q̄s lucē ī aīas ⁊ corpora nr̄a ſemꝑ infũde: ꝑ quã ad etnã lucē peruenire mereamur. Qui viuis ⁊ regnas cum deo. Preſa. Qui ſalutem. Cõio. Foderũt manꝰ meas et pedes meos et dinumerauerũt oīa oſſa mea. Poſtcõ.

Domie ieſu xp̄e qui hora diei ſexta ꝓ redēptiōe mundi crucis patibulũ aſcēdiſti: ⁊ ſanguinē tuũ precioſũ in remiſſionē pctōꝝ noſtroꝝ fudiſti / te humilit̄ dep̄camur vt per tue paſſionis ⁊ vulneꝝ tuoꝝ merita poſt obitũ nr̄m paradiſi ianuã gaudentē introire mereamur. Qui viuis ⁊ regnas cũ d. In vnit.

¶ In dedicatione eccleſie. Officiũ

Terribilis eſt locus iſte / hic domus dei eſt ⁊ porta celi ⁊ vocabitur aula dei. pſalmꝰ Quamdilecta tabernacula tua dn̄e virtutũ concupiſcit et deficit aīa mea ī atria domini. Oratio.

Deus qui nobȝ ꝑ ſingulos annos huiꝰ ſcti tēpli tui ɔſecrationis reparas diē: ⁊ ſacris ſēp miſteriis repſētas incolumes: exaudi p̄ces popli tui et preſta: vt q̄ſq̄s hoc tēpliũ beneficia petiturꝰ īgreditur: cuncta ſe impetraſſe letetur. Per d. Lectio lib. apo. bti. iohis apli. xxi.

In diebꝰ illis. Vidi ciuitatē ſanctã hieruſm nouã deſcēdentē de celo: a deo paratã ſicut ſponſã ornatã viro ſuo. Et audiui vocem magnã: de celo dicentē. Ecce tabernaculũ dei cũ hoībꝰ: ⁊ habitabit cũ eis. Et erit eoꝝ deꝰ: et ipſi ppl̄s eiꝰ erūt ⁊ ipſe dn̄s cū eis erit eoꝝ deus Et abſterget deꝰ oēm lachꝛimā ab oculis eoꝝ: et moꝛs vltra non erit neqꝫ luctus neqꝫ clamoꝛ neqꝫ doloꝛ erit vltra: que pͥma abierūt. Et dixit: q̄ ſedebat ĩ thꝛono. Ecce noua facio oīa. Gr. Locꝰ iſte a deo factꝰ eſt ineſtimabile ſacramētū irreꝑhēſibilis eſt. ℣. Deus cui aſtat āgeloꝝ chorus: exaudi preces ſeruoꝝ tuoꝝ. Allā. ℣. Adoꝛabo ad templum ſanctū tuū ⁊ cōfitebor nomini tuo Si hoc feſt. in. lxx. cōti. dr̄. Tractꝰ.

Quamdilecta tabernacula tua domine virtutum cōcupiſcit ⁊ deficit ala mea ĩ atria tua. ℣. Coꝛ meū et caro mea exultauerūt ĩ deū viuū. ℣. Etenĩ paſſer inuenit ſibi domū ⁊ turt̄ nidū vbi reponat pullos ſuos. ℣. Altaria tua dn̄e virtutū rex meꝰ ⁊ deꝰ meꝰ. ℣. Bti q̄ habitāt ĩ domo tua dn̄e in ſc̄la ſc̄loꝝ laudabūt te Si vo ĩ tp̄e paſchali ꝯtigerit ſc̄dz. Alla erit de reſurrectiōe vel de aſcēſione vel de pēthe. Sequentia.

Rex ſalomō fecit tēplū cuius iſtar et exēplū xp̄s et eccleſia Huiꝰ hic eſt ĩpatoꝛ fūdamētū ⁊ fūdatoꝛ mediante gr̄a. Quadꝛi tēpli fūdamēta marmoꝛea ſunt inſtrumēta parietū paria. Cādēs flos eſt caſtitatis lapis quadꝛꝰ ĩ ꝑlatis vtꝰ et cōſtantia. Lōgitudo latitudo tēpli ⁊ ſublimitas. Intellecta fide recta ſūt fides ſpes et caritas. Sed tres partes ſūt ĩ tēplo trinitatis ſub exemplo yma ſumma media. Ima ſignat viuos cūctos ⁊ ſc̄da iā defunctos rediuiuos tercia. Sexagenos q̄qꝫ ꝑ ſe et ter tātū vniuerſe habent alti cubitos. Hoꝝ triū tres ꝯuētus trinitati dāt ꝯcētꝰ vnitati deditos Diuiſio. Cū tēpli cultꝰ extat multꝰ cynamomus odoꝛ domꝰ mirra ſtactē caſſia. Que bonoꝝ decus moꝝ atqꝫ bonos pꝛecū ſonos ſunt ſignificātia. In hac caſa cūcta vaſa ſūt ex auro de theſauro pꝛeelecto penitus. Nam magiſtros et miniſtros decet doctos ⁊ excoctos igne ſācti ſpiritus. Hec ex bonis ſalomonis q̄ rex dauid pꝛeparauit fiunt edificia Sed in lignis rex inſignis viuit tiri cuiꝰ viri tractant artificia. Nā ex gente iudeiſqꝫ ſicut templum ex vtriſqꝫ ꝯditur eccleſia. Xp̄e q̄ hāc ⁊ hos vnis lapis viuus ⁊ communis tibi laus ⁊ gloꝛia. Sc̄dm lucā. xix.

In illo tp̄e: Egreſſus ieſꝰ: perambulabat hierico. Et ecce vir nōie zacheꝰ: et hic erat pꝛīceps publicanoꝝ ⁊ ip̄e diues. Et q̄rebat ieſum videre q̄s eſſet: ⁊ nō poterat pꝛe turba: qꝛ ſtatura puſillus erat. Et pꝛecurrēs aſcendit in arboꝛem ſycomoꝛum vt videret illum: quia inde erat tranſiturus. Et cum veniſſet ad locum: ſuſpiciens ieſus vidit illum/ et dixit ad eum: zachee feſtinans deſcende: quia hodie in domo tua opoꝛtet me manere Et feſtinans deſcendit: ⁊ excepit illū gaudens. Et cū viderent oēs/ murmurabant dicentes: ꝙ ad hominē peccatoꝛem diuertiſſet. Stās autē zacheus dixit ad ieſum. Ecce dimidiū bonoꝝ meoꝛum dn̄e do pauperibꝰ: et ſi quid aliquem defraudaui: reddo quadꝛuplum. Et ait ieſus ad eū Quia hodie ſalus huic domui facta eſt: eo q̄d et ip̄e ſit filius abꝛahe Uenit enim filiꝰ hominis querere et ſaluum facere: quod perierat.

Credo. Offertoꝛium. Domine deus ĩ ſimplicitate coꝛdis mei letꝰ obtuli vniuerſa: ⁊ ppl̄m tuū q̄ repertꝰ eſt vidi cū ĩgēti gaudio deꝰ iſrl̄ cuſtodi hanc voluntatem. Secreta.

Annue domĩe q̄s pꝛecibus noſtris: vt quicunqꝫ intra templū huius cuius anniuerſarium de dicationis diem celebꝛamus ambitum cõtinemur plena tibi atqꝫ perfecta coꝛpoꝛis et deuotione placeamus: vt dũ hec pꝛeſentia vota reddimus ad eterna pꝛemia te adiuuãte peruenire mereamur. Per dominum. Cõmunio. Domꝰ mea domꝰ oꝛatiõis vocabiť dicit dñs ĩ ea omnis q̇ petit accipit ⁊ q̇ querit inuenit ⁊ pulſãti aperieť. Poſtcõmunio.

DEus q̇ eccleſiã tuã ſponſã vocare dignatus es: vt q̇ habebat gratiã ꝑ fidei deuotionẽ haberet etiã ex nomĩe pietatẽ: da vt oĩs hec plebs nomini tuo deſeruiẽs huius vocabuli ꝯſoꝛtio digna eſſe mereať: vt ĩ hoc templo cuius ãniuerſariꝰ dedicationis dies celebꝛať tibi collecta: te timeat/ te diligat/ te ſequať: vt dũ iugiť per veſtigia tua gradiť ad celeſtia ꝓmiſſa te ducẽte ꝑuenire mereať. Per dñz nr̃m ieſũ xp̃z filiũ tuũ. Qui tecum viuit ⁊ regnat ĩ vnitate ſpiritusſancti deus. Per omnia ſecula ſeculoꝝ. Amen.

¶ In vigilia ſãcti andꝛee apoſtoli Ad miſſã. Offiĩ. Dñs ſecꝰ. ℣. At illi. Or. Queſumus omĩps deꝰ. ſcđa oꝛatio de ſcto. Saturnino. iij. ꝓ pace eccleſie. Si ãte aduẽtũ eueñ. vel ꝓ peccatis vł alia quã ꝑcẽtoꝛ iniũxerit dicẽda. Si ĩ ĩra aduẽtũ eueñ. ꝑma oꝛo de vigi. ij. de ſcõ ſaturnino. iij. de aduẽ. iiij. de dña. ⁊. v. de oĩbus ſãctis quocũqꝫ die eueñ. ꝑterq̃ in dñica. Et ſi in dñica cantetur miſſa de vigilia ad altare capitulare dicũtur tres oꝛones ſcz pꝛima de vigilia ſcđa de ſancto Saturnino. iij. de oĩbꝰ ſanctis cũ. Gła. ⁊ Credo. ſed ſine ſequẽtia et tũc ad miſſã de dñica due oꝛões ſcz de dñica et de dña ſub vna ꝯcluſiõe In minoꝛibꝰ vo eccleſiis vbi vna tm̃ celebꝛeť miſſa totũ ſeruĩ. fiat de dñica cũ mẽoꝛia de ſãcto Saturnino ⁊ de dña et poſt miſſam fiat commemoꝛatio de vigilia.

¶ In vigilia ſcti ãdꝛee apł'i. Offiĩ.

DOminꝰ ſecus mare galilee vidit duos fratres petrũ et andꝛeã: et vocauit eos/ venite poſt me faciam vos fieri piſcatores hominum. ℣. At illi ꝯtinuo relictis rhetibꝰ ſecuti ſũt eum. Or.

QUeſumus oĩps deus vt beatus andꝛeas apoſtolus: tuum ꝓ nobis imploꝛet auxilium: vt a noſtris reatibus abſoluti: a cunctis periculis eruamur. Per dñm. Mẽoꝛia de ſancto ſaturnino. Oꝛo.

DEus qui nos beati ſaturnini martiris tui cõcedis natalitio perfrui: eius nos tribue meritis adiuuari. Per. Ep̃la. Bñdictio dñi. Gr. Nimis honoꝛati. ℣. Dinu ⁊c. Poſt ℣ſum repetať gradale niſi fuerit dñica: qꝛ tũc dicetur. Alła. ℣. Iuſtꝰ nõ ꝯturbabiť. ſine repetitiõe grad. Et notandũ q̧ gñalit̃ ꝑ totũ annũ qñ vigilia alicuiꝰ ſcti ĩ dñica cõtigerit. diceť ad miſſã de vigilia. Gła ĩ excelſis. ⁊ Alła: ſz ſine ſequẽtia: qꝛ nũq̃ dř ſequen. ad miſ. ĩ aliq̃ vigi. niſi ĩ vigi. nati. dñi ſi in dñica eueneť. qꝛ maioꝛ miſſa ibi erit de vigilia: ⁊ tũc diceť ſequẽtia ꝑtinẽs ad dñicã cũ Credo. ⁊. Iſte miſ. eſt. ſi tẽpus ꝑmiſerit. Scdm iohãnẽ. i.

IN illo t̃pe: Stabat iohãnes: et ex diſcipulis eius duo. Et reſpiciẽs ieſum ambulantẽ: dixit. Ecce agnꝰ dei. Et audierũt eũ duo diſcipuli loquẽtẽ: et ſecuti ſũt ieſũ. Conuerſus autẽ ieſus ⁊ videns eos ſequẽtes ſe: dicit eis. Quid q̃ritis? Qui dixerũt ei. Rabbi qđ diciť interpꝛetatum: magiſter. Ubi habitas? Dicit eis. Uenite ⁊ videte. Uenerũt

et vider̄t vbi maneret: & apđ eū mā
ſerūt illo die. Hoꝛa aūt erat quaſi de
cima. Erat aūt ādꝛeas frater ſymo
nis petri: vnꝰ ex duobꝰ q̇ audierāt
a iohāne/ & ſecuti fuerāt eū. Inue-
nit hic ꝑmū fratrē ſuū ſymonē & di
cit illi. Inuenimꝰ meſſiā. Quod eſt
īterꝑtatū xp̄s. Et adduxit eū ad ie-
ſū. Intuitꝰ aūt ieſꝰ: dixit. Tu es ſy
mon filiꝰ iohāna: tu vocaberis ce-
phas. Qđ īterꝑtatr̄ petrꝰ. In craſti
nū autē voluit exire ī galileam: et
inuenit philippum. Et dicit ei. Se
quere me. Erat autem philippus a
bethſaida: ciuitate andꝛee et petri
Inuenit philippus nathanaelem:
et dicit ei. Quem ſcripſit moyſes ī
lege et pꝛophete: inuenimus ieſum
filium ioſeph a nazareth. Et dixit
ei nathanael. A nazareth poteſt ali
quid boni eſſe. Dicit ei philippus.
Veni: & vide. Vidit ieſꝰ nathanae
lē venientē ad ſe: et dicit de eo. Ecce
vere iſraelita: in quo dolꝰ non eſt.
Dicit ei nathanael Vnde me noſti?
Reſpondit ieſus & dixit ei. Priuſq̄
te philippus vocaret cum eſſes ſub
ficu: vidi te. Reſpōdit ei nathana-
el: et ait. Rabbi/ tu es filiꝰ dei tu es
rex iſrael. Reſpōdit ieſus & dixit ei.
Qꝛ dixi tibi/ vidi te ſub ficu credis
maiꝰ his videbis. Et dicit eis. Amē
amen dico vobis: videbitis celum
apertum: et angelos dei aſcenden-
tes: & deſcēdentes ſuper filium ho
minis. Offr̄. Gloꝛia & hoñ. Secre.

SAcrādū tibi dñe munus offe-
rimus quo bti andꝛee ſolēnia
recolētes purificationē quoq; nr̄is
mētibus īploꝛamꝰ. Per. Aliđ ſecre

MUnera tibi dñe dicata ſctifi-
ca: & ītercedente btō ſaturni
no martyꝛe tuo ꝑ eadē nos placatꝰ
ītēde. Per d̄. Pꝛefatio cōis ſicut ſi
gulis vigiliis ꝑterq̄ ī vigi. paſche
Cōio. Dicit andꝛeas ſymoni fratri
ſuo. Inuenimꝰ meſſiam q̇ dicitur xp̄s
et adduxit eum ad ieſum. Poſtcōio

PErceptis domīe ſacramentis
ſuppliciter exoꝛamus: vt in
tercedente btō ādꝛea apoſtolo tuo
que pꝛo illius veneranda gerimus
paſſione nobis pꝛoficiant ad mede
lam. Per. Aliud poſtcommunio.

SAnctificet nos dñe q̄s tui ꝑce
ptio ſacramēti et ītceſſiōe bti
ſaturnini martiris tui tibi reddat
acceptos. Per. d̄. ¶ In die ad miſ.
Offm̄. Michi aūt nimis. Que hic
& deinceps breuiata ſūt ī cōi ſāctoꝛū
q̄rāt. Glia ī excelſis. ſi āte aduentū
eueñ. Et ſciendū eſt q̄ ſēp ad miſſā
de die dr̄ Gloꝛia ī excelſis. quotiēs
Te deum pꝛecedit ad matu. Oro.

MAieſtatem tuam dñe ſupplici
ter exoꝛamus: vt ſicut eccle-
ſie tue beatus andꝛeas apoſtolꝰ ex-
titit ꝑdicatoꝛ et rectoꝛ ita apđ te ſit
pꝛo nobis ꝑpetuus īterceſſoꝛ. Per.
Memoꝛia de aduentu et dña ſi in-
fra aduentum euenerit. Lectio epi
ſtole beati pauli apl̄i. Ad romanos

FRatres: Coꝛdē creditr̄ ad iu-
ſticiam: oꝛe autem confeſſio
fit ad ſalutē. Dicit enim ſcriptura
Oīs qui credit in illū: non cōfunde
tur. Nō enim eſt diſtinctio: iudei et
greci. Nam idē dñs oīm: diues ī oī
bus q̇ īuocant illū. Oīs eni q̄cunq;
inuocauerit nomē dñi: ſaluus erit
Quomodo ergo īuocabūt: in quē
nō crediderunt? Aut quomodo cre
dēt ei: quē nō audierūt? Quomodo
aūt audiēt: ſine ꝑdicāte? Quomo
do vo ꝑdicabūt niſi mittātr̄? Sicut
ſcriptū eſt. Quā ſpecioſi pedes euā-
gelizātiū pacē: euāgelizātiū bona.
Sed nō oēs obediūt euāgelio: yſai
as aūt dicit. Dñe: q̄s credidit audi
tui nr̄o. Ergo fides ex auditu: audi
tus aūt per verbum xp̄i. Sed dico.
Nunq̄d nō audierunt? Et quidē in

odem tnā exiuit ſonꝰ eoꝝ: ⁊ ī fines orbis tr̄e vba eoꝝ. Gr. Cōſtitues eos Alla. vꝰ. Dilexit andream dñs: in odorem ſuauitatis. Sequentia.

SAcroſancta hodierne feſtiuitatis preconia. Digna laude vniuerſa cathegorizet eccleſia Mitiſſimi ſanctorum ſanctiſſima extollēdo merita apoſtoli ādree admiranda ꝑfulgētis grā. Hic accepto a iohanne baptiſta. Mō veniſſet q̄ tolleret pctā Mox eiꝰ ltrās habitacula audiebat eloquia. Inuentoq̄ fratre ſuo bariona. Inuenimꝰ ait ouās meſſiā. Et duxit eū ad dulcifluam ſaluatoris preſentiam. Hūc perſcrutantem maria chriſti vocauit clemētia. Artem piſcādi cōmutās dignitate apoſtolica. Cuiꝰ animam poſt clara feſti paſchalis tempora. Sancti ſpiritus preclara perluſtrauit potentia. Ad predicādum populis penitētiam. Et dei patris per filiū clementiā. Gratulare ergo tāto pſe achaia. Illuſtrata eius ſalutari doctrina. Honorata mltimoda ſignoꝝ frequentia. Et tu gemēs plora trux carnifex egea Te lues īferna ⁊ mors tenet etna. Et andreā felicia ꝑ crucē manēt gaudia. Iā regē tuū ſpectas iā adoras iā in eiꝰ ꝯſpectu andrea ſtas. Odorē ſuauitatis iā aſpiras quē diuini amoris aroma dat. His ergo nobis ſcilita. Dulcedo ſpirās ītima. Celeſtis vite balſama. Secūdū matheū. iiii

IN illo tēpore. Ambulās ieſꝰ iuxta mare galilee vidit duos fratres: ſymonē q̄ vocat petrus et ādreā fratrē eiꝰ: mittētes rhete ī mare. Erāt enī piſcatores. Et ait illis. Venite poſt me: faciā vos fieri piſcatores hoīm. At illi ꝯtinuo relictis rhetibus: ſecuti ſūt eū. Et pcedēs vidit duos alios fratres: iacobū zebedei ⁊ iohānē fratrē eius ī naui cū zebedeo patre eorū: reficiētes rhetia ſua. Et vocauit eos. Illi autem ſtatim relictis rhetibꝰ et patre ſecuti ſunt eū. Credo. Offertoriū. Michi autē nimis hono. Secreta.

SAcrificiū noſtrū tibi dñe q̄s beati ādree apli tui ꝑcatio ſācta cōciliet: vt cuiꝰ honore ſolēnit exibet meritis efficiatur acceptū. Per d. Pref. Et te dñe ſupplicit. Cō Venite poſt me faciā vos fieri piſcatores hoīz: at illi relictis rhetibꝰ et naui ſecuti ſunt dñm. Poſtcōio.

SVmpſimus dñe diuina miſteria beati andree feſtiuitate letantes: que ſicut ſāctis tuis ad gloriam ita nobis q̄s ad veniā prodeſſe ꝑficias. Per do. ¶ Infra oct. ſ. ādree ad miſſā. Offm. Michi autē. ⁊c. ſicut ī die pt ſequē. ⁊ Credo. ſꝫ cū pfa. [redacted] ¶ Scdꝫ mar. criſanti ⁊ darie. Offm. Intret ī cōſpectu. Or. Deꝰ q̄ nos ꝯcedis. ī cōi Epla. Scti ꝑ fidē. Grad. Clamauerūt. Alla. vꝰ. Tradiderūt Euange. Deſcēdēs ieſꝰ. Offm. Letamini. Cō Multitudo lāguētiū. ¶ In feſ. ſcti nicholai. Offm. Statuit ei. Orō.

DEus q̄ beatū nicholaū pontificē tuū innumeris decoraſti miraculis: tribue nobis q̄s: vt eiꝰ meritis ⁊ ꝑcibꝰ a gehēne īcēdijs liberemur. Per d. ¶ Mēo. de aduen. et de dñā de ſctō ādrea ⁊ de oībꝰ ſāctis vł alia ad placitū. Epla. Ecce ſacerdos. Gr. Ecce ſacerd. Alla. v. Tūba ſācti nicholai ſacrū reſudat oleū quod egros ſanat. Sequentia

COngaudētes exultemus vocali cōcordia: ad beati nicholai feſtiua ſolēnia. Qui in cunis adhuc iacēs ſeruādo ieiunia. A papilla cepit ſumma promereri gaudia. Adoleſcēs ꝯplexat litterarū ſtudia Alienus ⁊ immunis ab oī laſciuia. Felix cōfeſſor cuiꝰ fuit dignitatis vox de celo nūcia. Per quā puectꝰ ꝑſulatus ſublimať ad ſumma faſtigia. Erat ī eius alo pietas eximia: ꝗ oppreſſis īpēdebat multa bñficia Auro per eum virginū tollitur īfamia atq; patris earumdem leuatur inopia. Quidam naute nauigātes et cōtra fluctuum ſeuitiā luctātes naui pene diſſoluta. Jam de vita deſperantes: in tanto poſiti periculo clamantes voce dicūt omnes vna. O beate nicholae nos ad marꝫ portum trahe de mortis āguſtia. Trahe nos ad portū marꝫ tu ꝗ tot auxiliaris pietatis gr̃a. Dum clamarēt nec īcaſſum: ecce ꝗdā dicens aſſū ad veſtra ꝑſidia Statī aura dať grata et tēpeſtas fit ſedata ꝗeuerunt maria. Ex ipſius tūba manat vnctionis copia. Que infirmos omnes ſanat ꝑ eiꝰ ſuffragia. Nos ꝗ ſumꝰ in hoc mūdo vicioꝝ ī ꝓfūdo iam paſſi naufragia. Glorioſe nicholae ad ſalutis portū trahe: vbi pax et glia Ipſam nobis vnctionem īpetret a dño prece pia. Qua ſanauit leſionē multoꝝ peccaminum ī maria. Cuius feſtū celebrātes gaudeāt per ſecula. Et coronet eos chriſtꝰ poſt vite curricula. Euāg. Homo quidam peregre. Offꝫ. Veritas. Secreta

SAnctifica q̃s dñe oblata munera: que in veneratione ſancti ātiſtitis tui nicholai offerūtur: vt per ea vita nr̃a īter aduerſa vbiq; et proſpera dirigatur. Per dñm. Coio. Fidelis ſeruus. Poſtcōio.

SAcrificia ꝗ ſūpſimus dñe pro ſolēnitate ſācti pontificis tui nicholai ſēpiterna nos protectiōe confirment. Per dñm noſtrū ieſū. ¶ In octa. ſcti Andre. Offm. Michi autē ni. &c. ſicut in die ſed ſine Gloria ī excel. & ſine Credo. Oro.

PRotegat nos dñe ſepius beati ādree apoſtoli repetita ſolennitas: vt cuiꝰ patrocinia ſine intermiſſione recolimus: perpetuam defenſionem ſentiamꝰ. Per dñm. Epla et euangelium in die. Secreta.

INdulgentiam nobis q̃s dñe prebeant hec munera largiorem: que venerabilis andree ſuffragijs offeruntur. Per do. Poſtcōio.

ADiuuet familiā tuā tibi dñe ſupplicando beatus andreas apoſtolꝰ et piꝰ īteruētor efficiatur qui tui noīs extitit ꝓdicator. Per d̃. ¶ In feſto ꝯceptionis vīe marie virginis Ad miſſā ſicut ī natiuitate eiꝰ mutato noīe natiuitať. in nomē cōceptionis. Sequētia vt in natiuitate mutata tamē hac dictiōe natiuitatis in conceptionē. ¶ Sācte lucie virginis. Offm. Dilexiſti. Oratio.

EXaudi nos deꝰ ſalutaris nr̃: vt ſicut de btē lucie virgīs et martyris tue feſtiuitate gaudemꝰ: ita pie deuotōis erudiamur affectu Per d̃. ¶ Mēo. de aduētu et de dña Epla. Sapiētia vicit maliciā. Grꝫ. Dilexiſti. Alla. ꝟ. Diffuſa eſt. Sequētia Exultemꝰ. vt in cōi. Euāg. Simile eſt regnū celoꝝ theſau. ab. Offerť. Offerētur. Minor. Secre.

ACcepta tibi ſit dñe ſacrate plebis oblatio pro tuorū honoꝛe ſctōꝝ: quoꝝ ſe meritꝫ ꝑcepiſſe de tribulatiōe cognoſcit auxilium. Per ¶ Memoria de aduē. et de dña. Coio. Diffuſa eſt. Poſtcommunio.

SAtiaſti domine familiam tuā muneribus ſacris: eiꝰ q̃s ſemper interuentione nos refoue: cuiꝰ ſolennia celebramus. Per dominū Mēo. vts ¶ In vigilia ſancti thome apli. Offm. Ego aūt. Orꝫ. Concede nobis q̃s. Epla. Btūs vir ꝗ inuētus eſt ſine macula. in ꝯmuni vniꝰ mar. Grꝫ. Juſtꝰ vt palma. ſi dñica fuerit. Alla v. Juſtꝰ nō ꝯturbabiť. Euā. Hec mādo vobis. Offertoriū

Glia ⁊ honore. Cō. Magna eſt glā.

¶ Si vigi. iſta aliquo die. iiij. tēporū cōtingat qualiter ⁊ de qb⁹ miſſe ſūt celebrāde. vide ſ. āte ſabbatum quattuor tēpm in aduentu in die ad miſſam. Offm. Michi autem. Or.

DA nobis q̄s dn̄e beati apl̄i tui thome ſolennitatib⁹ gloriari: vt eius ſemꝑ ⁊ p̄rocinijs ſubleuemur ⁊ fidē congrua deuotiōe ſectemur. Per. Mēo. de aduē. et de dn̄a. Epl̄a. Iā nō eſtis hoſpites. Gr. Cōſtitues. Alla. ꝟ. In oēm. Seq̄. Clare ſctoꝝ. vt i cōi. Scđm iohannē. ꝗ.

IN illo tp̄e: Thomas autem vnus de duodecim qui dicit didimus: nō erat cū eis quando venit ieſ⁹. Dixerūt ergo ei alij diſcipuli. Vidim⁹ dn̄m. Ille autē dixit eis Niſi videro in manibus eius fixuram clauoꝝ/ et mittā digitū meum in locū clauoꝝ/ ⁊ mittā manū meam in latus eius: nō credā. Et poſt dies octo: iterū erant diſcipuli ei⁹ intus/ ⁊ thomas cū eis. Venit ieſ⁹ ianuis clauſis: ⁊ ſtetit i medio ⁊ dixit. Pax vobis. Deīde dicit thome. Infer digitū tuū huc/ ⁊ vide man⁹ meas: ⁊ affer manū tuā/ ⁊ mitte i latus meū. Et noli eſſe icredul⁹: ſed fidelis. Reſpondit thomas: ⁊ dixit ei Dn̄s meus: et deus me⁹. Dixit ei ieſus. Qr vidiſti me: credidiſti. Beati q̄ nō viderūt: et crediderūt. Credo. Offr. In omnē terrā. Secreta.

DEbitum domine noſtre reddimus ſeruitutis/ ſuppliciter exorātes: vt ſuffragijs beati thome apoſtoli tui i nobis tua munera tuearis: cuius honorando confeſſionē laudis tue hoſtias immolam⁹. Per dn̄m. Cō. Mitte manū tuā et cognoſce loca clauoꝝ all'a: ⁊ noli eē incredul⁹ ſʒ fidelis allā allā. Poſtcō.

COnſerua dn̄e populum tuū: et quem ſanctoꝝ tuoꝝ preſidijs non deſinis adiuuare: perpetuis tribue gaudere remedijs. Per dn̄.

¶ Sācti ſilueſtri [redacted] ⁊ cōfeſſoris. Officiū. Sacerdotes tui. Oratio.

DA q̄s oīps deus vt bt̄i ſilueſtri cōfeſſoris tui atq̄ pontificis venerāda ſolēnitas: ⁊ deuotionem nobis augeat ⁊ ſalutē. p. Epl̄a. Ecce ſacerdō magn⁹. Grad. Ecce ſacer. Allā. ꝟ. Inueni dd̄. Euāg. Hō qdā pegre. Credo. Offr. Inue. Secr.

SAncti tui nos q̄s domine vbiq̄ letificent: vt dū eorū merita recolimus patrocinia ſentiam⁹. p. Prefatio. Quia ꝑ icarnati verbi. Cōmunio. Beatus ſeru⁹. Poſt cōi.

PReſta q̄s oīps de⁹: vt de ꝑceptis muneribus gratias exhibētes bn̄ficia potiora ſumamus. Per dn̄m.

¶ Sancti felicis preſbyteri. Offm. Os iuſti medi. Oratio.

COncede q̄s oīps deus: vt ad meliorē vitā ſctoꝝ tuoꝝ exēpla nos ꝓuocēt quatin⁹ quoꝝ ſolēnia agimus etiam act⁹ imitemur. Per dn̄. Epl̄a. Teſtificor corā deo. Gr. Iurauit. All. ꝟ. Poſui adiutoriū. Euā. Sint lūbi. vſq̄ filius hominis. Off. Glia ⁊ hon. Secreta.

HOſtias tibi dn̄e beati felicis confeſſoris tui dicatas meritis benignus aſſume: et ad ꝑpetuū nobis tribue ꝓuenire ſubſidiū. per Cōio. Poſuiſti. vt i cōi. Poſtcōio.

QVeſum⁹ dn̄e ſalutaribus repleti myſterijs: vt cuius ſolennia celebram⁹: ei⁹ orōib⁹ adiuuemur. Per.

¶ S. mauri. abba. offm. Os iuſti. or. Interceſſio. i cōi. Epl̄a. Dilect⁹ deo. Gr. Dn̄e ꝑueniſti. All ꝟ. Iſte ſctus. Euāge. Qui vos audit. Offr. Veritas. Cōio. Beat⁹ ſeru

¶ Sancti marcelli pape et martyris. Officium. Statuit. Oratio.

PReces populi tui q̄s dn̄e clemēter exaudi: vt bt̄i marcelli martyꝝ tui atꝙ pōtificis meritꝫ adiuuemur: cuiꝰ paſſiōe letamur. P. Epl'a. Plures facti ſūt ſacerdo. I cōi plurimoꝝ confeſ. Gr. Inueni da. Allā. ꝟ. Iuſtꝰ germi. Euā. Uigilate q2 neſcitis. Off. Ueritas. Secr.

SUſcipe q̄s dñe munera tibi dignanter oblata: et beati marcelli martiris tui atꝙ pōtificis ſuffragātibꝰ meritis: ad noſtre ſalutꝫ auxiliū prouenire cōcede. Per dñm no. Cōio Dñe q̄nꝙ. Poſtcōmunio

SAtiaſti dñe familiā tuam muneribus ſacris eiꝰ q̄s ſemper interuentione nos refoue: cuius ſolennia celebramus. Per dñm nr̄m.

¶ Sācti anthonij cōfeſſoris ⁊ monachi. Officiū. Os iuſti. Or. Adeſto. In cōi. Epl'a. Iuſtus cor ſuum. Grad. Os iuſti medi. Allā. ꝟ. Iſte ſanctus. Euāg. Nemo accēdit luc. Off. Ueritas. Cōio. Beatꝰ ſeruꝰ.

¶ Sancte priſce virginis ⁊ martyris. Officiū. Loq̄bar de teſti. Orō.

DA q̄s ōps deus: vt q̄ btē priſce virginis et martiris tue natalicia colimꝰ ⁊ ānua ſolēnitate letemur: ⁊ tāte fidei ꝑficiamꝰ exēplo. Per dñm. Epl'a. Dñe deus meus. Gr. Specie tua. Allā. ꝟ. Emulor. Euāge. Simile eſt regnum celoꝝ theſauro. Off. Filie regū. Secre.

HOſtia q̄s dñe quā in ſanctoꝝ tuoꝝ natalicijs recenſentes offerimus: et vincula noſtre prauitatis abſoluat: et tue nobis miſericordie dona conſiliet. Per dñm no. Cōio. Feci iudiciū. Poſtcōmunio.

QUeſumꝰ dñe ſalutaribus repleti muneribus: vt cuius ſolēnia celebramꝰ: eiꝰ orōnibus adiuuemur. Per. ¶ Scti germanici m. Offm. Letabit iuſtꝰ. Or. Preſta q̄s. I cōi. Epl'a. Dñs michi aſtitit. Gr. Beatus vir. Allā. ꝟ. Iuſtꝰ vt pal. Euangeliū. Si quis venit ad me. Off. In vtute. Cō. Qui vult venire p.

¶ Sācti fabiani ⁊ ſebaſtiani. Offm. Intret in conſpectu. Orō.

INfirmitatem noſtram reſpice omnipotens deus: et quia pondus ꝓprie actionis grauat beati fabiani martiris tui atꝙ pontificis interceſſio glorioſa nos ꝓtegat

¶ Alia oratio ſub eadem cōcluſiōe

DEus qui beatum ſebaſtianū martirē tuū virtute conſtantie i paſſione roboraſti: ex eiꝰ nobꝫ imitatiōe tribue ꝓ amore tuo ꝓſpa mūdi deſpicere: ⁊ nulla eiꝰ aduerſa formidare. Per d. Ubicūꝙ vō due orōnes dicūtur vt hic ſub vna ꝯcluſiōe quaſi ꝓ vna debēt haberi. Epi. Sancti ꝑ fidē. Grad. Gloſꝰ. Allā. ꝟ. Scti tui d. bened. Seq̄. Ecce pulchra. vt i cōi vl' tractꝰ. Qui ſeminant ſi īfra. lxx. eueñ. ⁊ gñalit obſeruandū ꝙ q̄n dicit tractus nō dicitur ſequētia. Euange. Deſcendēs ieſꝰ de monte. Off. Letamini. Secreta.

HOſtias tibi dñe beati fabiani martyris tui atꝙ pontificis dicatas meritis benignus aſſume: ⁊ ad perpetuū nobis tribue peruenire ſubſidium. Per dñm noſtrū ieſū xp̄m filiū tu. ¶ Aliud ſecretū.

ACcepta ſit in conſpectu tuo dñe noſtre deuotionis oblatio: et eius nobis fiat ſupplicatiōe ſalutaris: pro cuius ſolennitate defertur. Per dñm nr̄m. Communio. Multitudo lāguē. Poſtcōmunio.

REfecti participatione muneris ſacri queſumus dñe deus noſter: vt cuius exequimur cultum ſentiamus effectum. Per dñm no.

¶ Aliud poſtcō. ſub eadē cōcluſiōe

SAcro munere ſatiati ſupplices te dñe deprecamur: vt qđ debite ſeruitutis celebramꝰ officio ītercedēte btō ſebaſtiano martire tuo ſaluationis tue ſentiamus aug.

veſtrũ. Per. ¶ S. agnetis virginis Officium. Me expectauerũt. Oro.

Omnipotẽs ſempiterne deꝰ qui infirma mũdi eligis vt fortia que q̃ cõfundas cõcede ꝓpicius: vt qui btē agnetis martyris tue ſolennia colimus: eiꝰ apud te patrocinia ſẽtiamus. Per dñm. Meṁor. de dña. Epla. Qui gloriat. Grã. Diffuſa eſt. Allã. ꝟ. Emulor. Seq̃. Exultemꝰ vt i cõi vel tractꝰ. Qui ſeminãt ſi īfra. lxx. eue. Euãg. Simile ẽ re. ce. decẽ virg. Offr. Offerẽt. maiꝰ. Secre.

Hoſtias dñe quas tibi offerimꝰ ꝓpicius ſuſcipe: ⁊ intercedẽte beata agnete martire tua vincula pctõꝝ noſtroꝝ abſolue. Per d. Cõio. Quinq̃ prudẽtes. Poſtcõio.

Refecti cibo potuq̃ celeſti deus noſter te ſupplices exoramus: vt in cuius hec cõmemoratione percepimus: eius muniamur et ꝑcibus. Per dñm. ¶ Sctī vicentij mar. Offm. Letabit iuſtus. Or.

Adeſto q̄s dñe ſupplicationibus noſtris: vt qui ex iniquitate noſtra reos nos eſſe cognoſcimus: beati vincentij martiris tui interceſſione liberemur. Per dñm. Meṁoria de dña ⁊ de ſancta agnete. Epla. Beatus vir qui in ſapiẽtia. Gr. Poſui. Allã. ꝟ. Btũs vir. Seq̃.

Chriſto canamus diei huiꝰ pãgẽdo gaudia Martiris almi colendo vicentii ꝑconia. Ortꝰ ab hiſpania nobilitatis ꝯſpicue linea Claruit ſciẽtia claruit et facũdi oris grã. Quã ĩmania tulit vite diſcrimina. Sacre fidei edocẽdo miſteria, Rimãt vngule coſtaꝝ eiꝰ intima Diſcerpũt viſcera mẽbroꝝ ſoluũt vincula. Sciſſa cutis ſuſꝰ ſãguis os eliſũ caro oĩs lacera. Stat fidei perhortator ꝯualeſcit fortior ad ſigula Cõfũdit daciani iudicis ꝑfidia Debachat efferatꝰ imani ſeuicia. Maꝑtũ iubet martirẽ mox applicari ad īcẽdia. Crepitãte ſale ꝯſpgũt: prunis uſta viſcera. Ille pia ad dñũ leuãs lumina ꝑſtat in tormẽtis firma ꝯſtãtia reportat. Denuo martir ad lectoꝝ mollia Sz mox reſoluta celos illiꝰ petit ala. Laus tibi ſit deꝰ martirũ tuoꝝ victoria. Cuius ope tãta euicerẽt ⁊ tot luctamia. Aue martir glorioſe nobꝫ celi gaudia. Supplicãdo īpetra. vel tractꝰ. Deſideriũ. ſi īfra. lxx. eue. Euãge. Niſi granũ frũmẽti. Offer. Gloria ⁊ hono. Secr.

Muneribꝰ noſtris q̄s dñe precibuſq̃ ſuſceptis / ⁊ celeſtibꝰ nos munda miſterijs: ⁊ intercedente beato vincentio martire tuo clementer exaudi. Per dñm no. Cõio. Qui vult venire poſt me. Poſtcõ.

Queſumus oĩps deꝰ vt q̃ celeſtia alimenta percepimꝰ: intercedẽte beato vicẽtio martire tuo ꝑ hec cõtra oĩa aduerſa muniamur. Per do. ¶ Sctē emerẽtiane vgĩs ⁊ mar. Offi. Loquebar. Or. Deus q nos btē. in cõi. Epi. Sapiẽtia laudabit. Gr. Dilexiſti. Allã. ꝟ. Specie tua. Si īfra. lxx. eue. repetat grã dal. ⁊ nõ dicatur. Alla. neq̃ tractꝰ In nullo enim feſto. iij. lec. īfra. lxx dicendus eſt trac. niſi in feſto ſcti valentini. Euan. Simile eſt regnũ celoꝝ theſauro. Offert. Diffuſa eſt. Cõio. Cõfũdãt. ¶ De ſctō babilla ⁊ ſocijs eius. Offm. Salus autem. Or. Deus qui nos concedis. i cõi. Epla Lingua ſapientium. Gr. Ecce q̃ bonũ. Alla. ꝟ. Mirabilis deus Euangel. Ve vobis. Offr. Exultabunt. Cõio. Ala nr̃a. ¶ In ꝯuerſione ſancti pauli apoſtoli. Officium.

Scio cui credidi ⁊ certus ſũ quia potens eſt depoſitum meum ſeruare in illum diẽ. ps. Domine probaſti me et cognouiſti me: tu cognouiſti ſionē meā ⁊ reſurrectionē meā.xv.

Deus qui vniuerſū mundum beati pauli apoſtoli tui predicatione docuiſti da nobis q̄s: vt q̄ eius hodie conuerſionem colimus per eius ad te exempla gradiamur. Per do. ¶ Memo. de ſctā maria: et de ſancto pꝛeiecto martire. Oratio

Martiris tui ꝓiecti nos q̄s domine interuentio glorioſa commēdet vt qđ nr̄is actibus nō meremur: eiꝰ ꝓcibus ꝯſequamur. Per d̄. ¶ Mēo. de. ſ. agnete. Le. act. ap. ix.

In diebus illis. Saulꝰ adhuc ſpirās minaꝝ et cedis ī diſcipulos dn̄i: acceſſit ad pꝛīcipē ſacerdotū ⁊ petijt ab eo epiſtolas ī damaſcū ad ſinagogas: vt ſi quos inueniſſet huius vie viros ac mulieres vinctos perduceret hieruſalē. Et cū faceret iter cōtigit vt appꝛopiſquaret damaſco. Et ſubito circūfulſit eū lux de celo: et cadēs ī terrā audiuit vocē dicētē ſibi. Saule ſaule q̄d me ꝑſeq̄ris? Qui dixit. Quis es dn̄e? Et ille. Ego ſū ieſꝰ nazarenꝰ quem tu ꝑſequeris. Durū eſt tibi ꝯtra ſtimulū calcitrare. Et tremens ac ſtupēs dixit. Dn̄e quid me vis facere? Et dn̄s ad eū. Surge ⁊ ingredere ciuitatem: ⁊ ibi dicet tibi q̄d te oportet facere. Uiri autē illi q̄ comitabantur cū eo ſtabāt ſtupefacti: audientes quidē vocē: neminē autem videntes. Surrexit aūt ſaulus de terra: apertiſq; oculis nichil videbat. Ad manꝰ aūt illū trahētes: introduxerūt damaſcū. Et erat ibi tribꝰ diebus nō videns: ⁊ nō māducauit neq; bibit. Erat autē quidā diſcipulꝰ noīe ananias: ⁊ dixit ad illū ī viſu dn̄s. Anania? At ille ait. Ecce ego dn̄e. Et dn̄s ad illū. Surge ⁊ vade in vicū q̄ vocatur rectus: ⁊ quere in domū iude: ſaulū noīe tharſenſē ecce enī oꝛat. Et vidit virū ananiā nomine introeuntē et imponētem ſibi manum: vt viſum recipiat. Reſpondit autem ananias. Dn̄e audiui a multis de viro hoc: quanta mala ſanctis tuis fecerit in hieruſalē. Et hic habet poteſtatem a pꝛincipibus ſacerdotum alligandi oēs qui inuocant nomē tuū. Dixit aūt dn̄s ad eū. Uade qm̄ vas electionis michi ē iſte: vt poꝛtet nomē meū coꝛā gētibꝰ ⁊ regibꝰ ⁊ filijs iſrael. Ego enim oſtēdā illi: quāta opoꝛteat eū pꝛo nomine meo pati. Et abijt ananias ⁊ introiuit in domum: et imponens ei manum dixit. Saule frater dn̄s miſit me ieſꝰ q̄ apparuit tibi in via qua veniebas: vt videas et impłearis ſpū ſancto. Et confeſtim ceciderūt ab oculis eiꝰ tanq̄ ſquame ⁊ viſū recepit. Et ſurgens baptizatus eſt. Et cum accepiſſet cibū confoꝛtatus eſt. Fuit aūt cū diſcipulis qui erāt damaſci: per dies aliquot. Et cōtinuo ingreſſꝰ in ſynagogas pꝛedicabat ieſū qm̄ hic eſt filius dei. Stupebant autē oēs qui eū audiebāt ⁊ dicebāt. Nonne hic eſt qui expugnabat ī hieruſalē oēs qui inuocant nomē iſtud? Et huc ad hoc venit: vt vinctos illos duceret ad pꝛīcipes ſacerdotū. Saulus aūt multomagis cōualeſcebat ⁊ cōfūdebat iudeos: q̄ habitabāt damaſci. Affirmās: qm̄ hic eſt xp̄s. Gr. Qui operatꝰ eſt petro ī apoſtolatū opatꝰ eſt et michi īter gentes: et cognouerūt gratiā dei que data ē michi. ℣. Grā dei ī me vacua non fuit: ſz grā eius ſēper ī me manet. Alla. ℣. Magnꝰ ſāctus paulꝰ vas electionis vere digne eſt gloꝛificādus. ¶ Sequētia.

Dixit dn̄s ex baſan conuertā. conuertā in pꝛofundum maris. Quod dixit ⁊ fecit ſaluū: ⁊ ſtrauit paulum: ⁊ ſtatuit/ per vbū ſuū incarnatū: ꝑ q̄d fecit ⁊ ſecula. Nō dum impugnat audiuit ſaulus ſaule quid me perſequeris. Ego ſū ieſꝰ durum eſt tibi vt recalcitres ſtimulo. A facie mota eſt terra/ꝯtremuitq: moxq̄ quieuit. Dū cognito credidit dño paulus perſequi ceſſat cū chriſtianos. Hec ligua tuorum eſt canum ex inimicis rediens ad te deus. Cum paulus in ore omnium ſecretorū iura dat preceptor docens crucifixum non eſſe aliū preter chriſtum deum. Cum patre qui regnat & ſancto ſpiritu: cuiꝰ teſtis paulus Hic ligua ſacerdotum more canis dum perlinxit legis & euangelij duos molares in his contritas. Corroſit vniuerſas ſpecies medicinaꝝ quibus curantur ſaucij: reficiūtur enutriendi. Quod docente deū: mare vidit et fugit iordanis conuerſꝰ eſt retrorſū. Nr turba gētiū vicioꝝ rediens de profundo: og rege baſā confuſo. Te ſolū adorat xp̄e creatorem: quē et cognoſcit ī carne veniſſe redemptorē. Vel dī iſta ſequētia.

Sancti pauli conuerſio deuote eſt recolenda. Quē dominꝰ ſaulū ditauit gratia. Ut doctor gētium ab oī docetur eccleſia. Agnus de lupo: de perſecutore euangeliſta Mutata ſūt opera: mutatur & onoma paulus nolatur: qui ante ſaulꝰ dictꝰ fuerat Inſtigatur furia dirū virus eſſlabat ſtrage ſeuiſſima membra chriſti ſeuiens torquebat. Lux etherea quē circumfulgens viſu priuat. Spiritalē ſed ei intuitū donat Colaphiſat eū ne ſuperbiat ſternit ſeuum ſed cuſtem releuat. Delectum increpat: increpans emēdat. Fidei doctrinā cōmendat. Defēſorē eccleſie ordinat. Impugnator qui priꝰ extiterat. Secreta miſtica credenti reuelat. Que hoī loq̄ nō licebat Prius ſynagoga quē educauerat Poſtmodū letatur matē eccleſia. Miſteria. Qui nouerat. Per totū ſens orbem predicat. Venit romā deū vnū ānūciat. Nero reſiſtit qui colebat ydola. Morte dira illū necat. Mūdo exemptum mittit ad aſtra. Quo nos deus miſerando perducat. Adiutos prece pauli ſancta. Alleluya.

vel tractꝰ. ſi infra. lxx. euen. tractꝰ

Tu es vas electiōis ſācte paule apoſtole vere digne es glorificandus. V. Predicator veritatꝭ et doctor gentium in fide & veritate. V. Per te oēs gētes cognouerūt grām dei. V Intcede ꝑ nobis ad dominū qui te elegit. Scdm matheū.

In illo tp̄e. Dixit ſymō petrꝰ ad ieſū. Ecce nos reliquimus oīa: et ſecuti ſumus te. Quid ergo erit nobꝫ? Ieſꝰ aūt dixit illis. Amē dico vobꝫ: q̄ vos q̄ ſecuti eſtis me: ī regeneratiōe cū ſederit filiꝰ hoīs ī ſede maieſtatis ſue: ſedebitis & vos ſup ſedes duodecī iudicātes duodecim tribꝰ iſrael Et oīs q̄ reliq̄rit domū: vel fratres aut ſorores aut patrē/aut matrē/aut uxorē/aut filios/aut agros: ꝓpt nomē meū cētuplū accipiet: & vitā etnā poſſidebit. Credo. Offm. Michi aūt. Secreta

Apoſtoli tui pauli precibꝰ q̄s dñe plebis tue dona ſanctifica: vt que tibi tuo grata ſunt inſtituto: gratiora fiāt patrocinio ſupplicantis. Per dñm. Aliud ſecretū.

Suſcipe dñe propicius orationem noſtrā cū oblationibus hoſtiarum ſuperimpoſitis & martiris tui ꝓtecti deꝑcatiōe pietati tue perfice benignus acceptas: & illam que in eo flagrauit fortis dilectio ī nobis aſpira benignus. Per dñm. Cōio. Amē dico vobis. Poſtcōio.

Satiati ſalutari miſterio q̄ſumꝰ dñe: vt ꝑ nobis eius nō deſit oratio: cuiꝰ nos donaſti patrocinio gubernari. Per. Aliud poſtcō

Votiua dñe pro beati martiris tui pꝛefecti paſſione dona percepimus: q̄s ut eius pꝛecibus et pꝛeſentis vite nobis pariter et eterne tribuas cõferre ſubſidium. Per

¶ Scti policarpi mart. Offm. Letabitur iuſtus. Or. Preſta q̄ſum⁹. i cõi. Epl. Teſtificoꝛ. Grad. Iuſt⁹ nõ cõtbabit. All. v. Poſuiſti. Euã. Nolite arbitrari. Offer. Gloꝛia ⁊ honoꝛe. Cõio. Magnus eſt.

¶ Scti iuliani epi. ⁊ confeſſoꝛis. Offm. Statuit ei. Or. Da q̄s. Epl. Ecce ſacerdos magnus: qui in dieb⁹ ſuis placuit deo iſrael. Gr. Ecce ſacerdos. All. v. Poſuiſti. Euãg. Nolite timere puſillus grex. uſq; conſtituet eum. Offer. Inueni dd. Cõio. Btũs ſeruus.

¶ Octaue ſancte agnetis. Officium. Uultum tuum. Oꝛatio.

Deus q̄ nos annua btē agnetis martiris tue ſolennitate letificas: da q̄ſumus: ut quam bene ramur officio: etiã pie conuerſationis ſequamur exemplo. Per dñm. Epl'a Confitebor. Gradale. Diffuſa eſt. All. v. Specie tua. Euange. Simile eſt regnum celoꝝ theſauro Offer. Offerētur. Minoꝛ. Secreta

Super has q̄s dñe oblationes bñdictio copioſa deſcendat: q̄ et ſctificationē nobis clemēter operetur ⁊ de martirum nos ſolennitate letificet. Per d. Cõio. Simile eſt regnũ celoꝝ hoī nego. Poſtcõio.

Sumpſim⁹ domīe celebꝛitatis annue votiua ſacramenta: p̄ſta q̄s: ut tp̄alis nobis vite remedia pꝛebeãt ⁊ eterne. Per.

¶ Sctē batildis regine Offm. Dilexiſti. Oꝛatio Oñs ſempiterne. Epl. Mulierē foꝛtē q̄re i feſto ſancte marie magdalene. Gra. Dilexiſti. All. v. Diffuſa eſt. Euãg. Simile eſt regnũ celoꝝ theſau. Offer. Filie regũ. Cõio. Simile eſt regnũ celoꝝ.

¶ Sctē brigide

virginis. Offm. Uultum tuũ. Or. Omnipotēs ſempiterne deus. i cõi. Epl'a Qui gloꝛiatur. Gr. Diffuſa All. v. Specie tua. Euãg. Simile eſt regnũ ce. decē virgi. Offer. Offerēt. Minoꝛ. Cõ. Quinq; p.

¶ In purificatõe btē marie. bñdictio ignis Dominus vobiſcũ. Oꝛemus. Or.

Domine ſãcte pater oñs eterne deus bene ✠ dicere et ſanctificare ✠ digneris ignē iſtũ quē nos indigni ſuſcipimus per inuocationē unigeniti filij tui dñi nr̄i ieſu xp̄i: quē hodie pꝛeſētatũ in tēplo iuſtũ ſymeonē diu expectãtē i ulnas ſuſcepiſſe nouimus: et ſalutare tuũ ante faciē oīm populoꝛũ eſſe lumē ſcilicet gentib⁹ ⁊ gloꝛiã plebi tue iſrael p̄phetico ſpiritu docuiſti. Te q̄s dñe ut benedicere ✠ digneris lumen iſtud: ⁊ omnib⁹ hoc manu geſtantibus verũ lumen tue maieſtatis cõcede: ut te agnoſcētes: per viã virtutũ ad te valeãt puenire. Per eũdē. Benedictio cereoꝛũ. Oꝛem⁹.

Domine ieſu xp̄e qui illuminas oēm hoīem venientem i hunc mundum effũde bñdi ✠ ctionem tuã ſuper hos cereos: ⁊ ſãctifi ✠ ca eos lumine gratie tue: et cõcede propici⁹ ut ſicut hec luminaria viſibili igne accenſa nocturnas depellunt tenebꝛas ita coꝛda noſtra i uiſibili igne id eſt ſãcti ſpũs ſplēdore illuſtres: ut oī vitioꝝ cecitate careãt: ⁊ purgato mētꝫ oculo ea cernere ſemper poſſimus que tibi ſũt placita et noſtre ſaluti utilia: quatin⁹ per hui⁹ ſeculi caliginoſa diſcrimina: ad lucem indeficientē peruenire mereamur: p te ieſu xp̄e Qui cũ p̄re ⁊ ſpũ ſctō viuis ⁊ regnas de⁹. Per oīa ſcl'a ſeculoꝝ. Amē. Oꝛem⁹. Or.

Deus inuiſibilis: et ineſtimabilis potētie cui⁹ unigenit⁹ cũ nr̄a humanitate hodierna die eſt a matre ĩ tẽplo p̄ſẽtatus: bene✠dicere ⁊ ſctificare ✠ dignare has cãdelas ĩ honore nõis tui oblatas ⁊ ꝯcede per glorioſiſſimã ĩtercessionem ſancte dei genitricis marie ⁊ oĩm ſctõrũ: vt quicũq; hec luminaria pro honore filij tui dñi nr̃i ieſu xp̄i manib⁹ geſtauerit ꝯpali potiant̃ ſoſpitate: et vbicũq; iſtoꝝ flãma fuerit accenſa: inſidioꝝ repellat ſpiritũ falſitatẽ ⁊ quicũq; hec luminaria deuote ſuſceperit ſic mereant̃ perfrui leticia quatin⁹ obuiã ſpõſo pgẽtes: ⁊ lampadaꝝ lumĩe ſplẽdẽtes ad nuptias vẽturas ĩ die iudicij valeãt puenire cũ ſponſo: gaudẽtes. Per eũdẽ. x. d.

¶ Tũc accẽdãt̃ cãdele. Sequitur ãn. cum ps. cantanda ſubſcripto: dũ accendantur candele: incipiatur. ãn.

Lumẽ ad reuelationẽ gentiũ et gloriã plebis tue iſrael. ps. Nunc dimittis ſeruũ tuũ dñe ſcdʒ verbũ tuũ ĩ pace. a Lumẽ. v Qꝛ vidert. ⁊c. Interi diſtribuãt cãdele p totũ choꝝ. R̃. Reſpõſũ accepit ſymeõ a ſpũ ſctõ. Nõ viſurũ ſe mortẽ niſi p̄us videret xp̄m dñi. Oremus. Oro.

Quesumus omnip̄s de⁹ tua nos protectiõe cuſtodi: ⁊ caſtimoniã mentibus nr̃is atq; corporib⁹ ĩtercedẽte btã maria ꝓpicius indulge: vt veniẽte ſponſo tuo filio vnigenito: accẽſis lãpadib⁹ noſtris dignum p̄ſtemus occurſum Per eũdẽ xp̄m. ¶ Ad proceſſionẽ. ã.

Aue maria gratia plena dei genitrix virgo ex te enim ort⁹ eſt ſol iuſticie illuminãs q̃ ĩ tenebris ſũt. Letare tu ſenior iuſte ſuſcipiẽs ĩ vlnas liberatorẽ aĩarũ noſtrarũ donãtẽ nobis ⁊ reſurrectionẽ. Alia ã.

Adorna thalamũ tuum ſyon et ſuſcipe regem chriſtũ amplectere mariã que ẽ celeſtis porta ipſa enĩ portat regẽ glorie: nouo lumine ſubſiſtit virgo adducẽs in manibus filium ãte luciferũ quem accipiẽs ſymeõ in vlnas ſuas p̄dicauit populis dominũ eum eſſe vite ⁊ mortis ſaluatorẽ mũdi. V. Accipiens ſymeõ puerũ ĩ manib⁹ gratias agẽs bñdixit dñm. Oremus. Or.

Domine ieſu xp̄e q̃ hodierna die in nr̃e carnis ſubſtãtia inter hoĩes apparens a parentibus ĩ tẽplo es p̄ſentat⁹: quẽ ſymeõ venerabilis ſenex lumĩe ſcti ſpirit⁹ irradiatus agnouit: ſuſcepit ⁊ bñdixit: p̄ſta ꝓpici⁹: vt eiuſdẽ ſpiritus ſancti gratia illuminati atq; edocti: te veraciter agnoſcam⁹ ⁊ fideliter diligam⁹. Qui cũ patre ⁊ eodẽ ſpiritu ſancto viuis ⁊ regnas deus. Per omnia ſecula ſeculoꝝ. amẽ.

¶ In reditu ad altare btẽ ma. cã.

Gaude gaude maria virgo cunctas hereſes ſola interemiſti q̃ gabrielis archangelis dictis credidiſti: dũ virgo deũ ⁊ hoĩem genuiſti ⁊ poſt ptũ virgo inuiolata pmãſiſti. V. Gabrielẽ archãgelũ ſcim⁹ diuinit⁹ te eſſe affatũ vterũ tuũ de ſpũ ſcto credimus ĩpregnatum: erubeſcat iudeus infelix qui dicit chriſtum ex ioſeph ſemine eſſe natum. Proſa.

Inuiolata integra ⁊ caſta es maria. Que es effecta fulgida celi porta. O mat̃ alma xp̄i cariſſima. Suſcipe laudũ pia p̄camina. Nr̃a vt pura pectora ſint ⁊ corpora Que nunc flagitãt deuote voxq; ⁊ corda. Tu da p̄ precata dulciſſona. Nobis ꝑpetua frui vita. O btã. O benigna. O btã q̃ ſola Inuiolata ꝑmanſiſti. In ſtatiõe ãte crucẽ cho.

Reſpõſũ accepit ſymeon a ſpũ ſancto nõ viſurũ ſe mortẽ niſi videret xp̄ʒ dñi: ⁊ cũ inducerẽt puerũ ĩ tẽplũ accepit eũ ĩ vlnas ſuas: ⁊ bñdixit deũ ⁊ dixit. Nunc dimittis ſeruũ tuũ dñe ĩ pace. V. Poſtq̃ impleti ſũt dies purgatiõis marie ſcdʒ legẽ

moyſi tulerūt ieſū ī hierlm̄ vt ſiſterēt
eū dn̄o ꝯ facerēt ſcd̄m ꝯſuetudinē le
gis ꝓ eo ꝯ ecce ſenex ſymeō veniēs ī
ſpū ī tēplū. Accepit eū ꝟ. Obtulerūt
ꝓ eo dn̄o par turturū aut duos pul
los columbarum. Oremus. Oratio.

PErfice in nobis q̄s dn̄e gra
tiā tuam qui iuſti ſymeonis
expectationē īpleſti: vt ſicut ille mor
tem nō vidit priuſq̄ chriſtum dn̄m
videre mereretur: ita ꝯ nos vitā ob
tineamus eternam. Per eūdē xp̄m.

¶ In introitu chori. Reſponſoriū.

CUm inducerēt puerū ieſū pa
rētes ei⁹ accepit eū ſymeō ī vl
nas ſuas ꝯ bn̄dixit deū ꝯ dixit. Nūc
dimittis dn̄e ſeruū tuū ī pace. ꝟ. Ac
cipiēs ſymeō ī vlnas puer ī manib⁹
grās agēs exclamauit dicēs. Nūc
dimittis. ꝟ. Symeō iuſt⁹ ꝯ timora
tus. Expectabat redēptionē iſrl': et
ſpūs ſctūs erat in eo. Orem⁹. Oro.

EXaudi queſumus domine ple
bem tuam: et que extrinſecus
annua tribuis deuotione venerari:
interius aſſequi gratie tue luce con
cede. Per chriſtum dominū noſtrū.

¶ In die purifi. ad miſſam. Offm̄.

SUſcepim⁹ de⁹ m̄iam tuam
in medio templi tui ſecūdū
nomen tuū deus ita ꝯ laus
tua ī fines terre iuſticia ple
na eſt dextera tua. ps. Magnus do
min⁹ ꝯ laudabilis nimis: ī ciuitate
dei nr̄i in mōte ſācto eius. Oratio.

OMnip̄s ſempiterne deus maie
ſtatē tuā ſupplices exoramus
vt ſicut vnigenit⁹ fili⁹ tu⁹ hodier
na die cū noſtre carnis ſubſtātia in
tēplo eſt p̄ſentat⁹: ita nos facias ti
bi purificatis mentibus preſētari.
Per eū. Lectio malachie prophete.

HEc dicit dn̄s deus. Ecce ego
mitto angelū meū q̄ prepara
bit viā tuā ante faciē tuā. Et ſtatim
veniet ad tēplū ſctūm ſuum dn̄ator
quem vos queritis: ꝯ angelus teſta
mēti quē vos vultis. Ecce venit di
cit dn̄s exercituū. Et q̄s poterit co
gitare diē aduēt⁹ ei⁹? Et q̄s ſtabit
ad vidēdū eū? Ipſe enī q̄ſi ignis cō
flās. ꝯ q̄ſi herba fullonū. Et ſedebit
cōflās ꝯ emūdās argētū: et purga
bit filios leui. Et cōflabit eos qua
ſi aurū ꝯ q̄ſi argētū: ꝯ erūt dn̄o offe
rētes ſacrificia ī iuſticia. Et place
bit dn̄o ſacrificiū iude ꝯ hierlm̄: ſicut
dies ſcli: ꝯ ſicut āni ātiq̄. Dicit dn̄s
oip̄s. Gr. Suſcepim⁹ de⁹ m̄iam tuā
ī medio tēpli tui ſcd̄m nom̄ tuū dn̄e:
ita ꝯ laus tua in fines t̄re. ꝟ. Sicut
audiuim⁹ ita ꝯ vidim⁹ ī ciuitate dei
nr̄i. Alla. ꝟ. Adorabo ad tēplū ſctm̄
tuū ꝯ cōfitebor nomini tuo. Seq.

AUe preclara maris ſtella ī lu
cem gentiū maria diuinitus
orta. Euge celi porta: q̄ non aperta
veritatē lumē ipſū ſolē iuſticie indu
tū carne ducis ī orbē. Uirgo decus
mūdi regina celi p̄electa vt ſol pul
chra lunare vt fulgur: agnoſce oēs
te diligētes. Te lignū vite virgam
alme ſtirpis ieſſe naſciturā priores
deſiderauerūt patres ꝯ p̄phete. Te
plenam fide ſacro rorāte pneumate
pariturā diuini floris amigdalum
ſignauit gabriel. Tu agnū regē ter
re dn̄atorē moabitici de petra deſer
ti ad montē filie ſyō traduxiſti. Tu
que furētē leuiathan ſerpentē tor
tuoſumq̄ ꝯ vectē collidens damnoſo
crimine mūdum exemiſti. Hinc gē
tiū nos reliq̄e tue ſub cultu memo
rie. Mirū in modū quē es enixa p̄
piciatiōis agnū regnātē celo etna
liter reuocam⁹ ad arā mactandum
miſterialiter. Nā māna vex iſraeli
tis veris veri abrahe filijs admirā
tib⁹ quōdā moyſi qd̄ tipus figura
bat iā nunc abducto velo datur p̄
ſpici ora virgo nos illo pane celi di
gnos effici. Fac igni ſacro patriſq̄

verbo qđ rubꝰ vt flammã tu poꝛtaſti virgo mater facta pecuali pelle diſtincto pede mũdis labijs coꝛde ꝗ ꝓpiquare. Fac fontẽ dulcẽ quẽ ĩ deſerto petra pꝛemõſtrauit deguſtare quã ſincere fide reneſqꝫ ſuccingi lotos in mari anguẽ eneũ in cruce ſpeculari. Audi nos nam te filiꝰ nichil negans honoꝛat. Salua nos ieſu pꝛo quibꝰ virgo mater te oꝛat. Da fontẽ vite viſere da puros mẽtis oculos in te defigere. Quo hauſto ſapiẽtie ſapoꝛẽ vere valeat mẽs ĩtelligere. Chꝛiſtianiſmi fidẽ operibus redimere beatoqꝫ fine. Ex huius incolatu ſeculi: auctoꝛ ad te trãſire. Vel tractus: ſi infra .lxx. euen.

Gaude maria virgo cũctas hereſes ſola interemiſti. ℣. Que gabꝛielis archangeli dictis credidiſti. ℣. Dũ virgo deum ⁊ hominem genuiſti et poſt partum virgo ĩuiolata ꝑmãſiſti. ℣. Dei genitrix intercede pꝛo nobis. Secũdũ lucam. ij.

IN illo tẽpoꝛe. Poſtꝗ̃ impleti ſunt dies purgationis marie ſecundũ legẽ moyſi tulerũt ieſum ĩ hierłm vt ſiſterẽt eũ dño: ſicut ſcriptũ eſt ĩ lege dñi: qꝛ oẽ maſculinum adaperiens vuluã ſanctũ dño vocabitur. Et vt darent hoſtiã ſecũdũ qđ dictũ eſt in lege dñi: par turturũ aut duos pullos colũbaꝝ. Et ecce hõ erat ĩ hieruſalẽ cui nomẽ ſymeõ Et homo iſte iuſtꝰ ⁊ timoꝛatus: expectãs ꝯſolationẽ iſrael. Et ſpiritꝰ ſanctus erat ĩ eo. Et reſponſũ acceperat a ſpiritu ſancto: nõ viſurũ ſe moꝛtẽ niſi priꝰ videret xp̄m dñi. Et venit in ſpũ ĩ tẽplũ. Et cũ inducerẽt puerũ ieſũ parẽtes eiꝰ: vt facerẽt ſecundũ ꝯſuetudinẽ legis pꝛo eo. Et ipſe accepit eũ in vlnas ſuas ⁊ bñdixit deum et dixit. Nũc dimittis ſeruum tuũ dñe: ſecundũ verbũ tuum ĩ pace. Qꝛ viderunt oculi mei ſalutare tuum Quod paraſti ante faciẽ oĩm populoꝝ. Lumẽ ad reuelationẽ gentiũ: ⁊ gloꝛiã plebis tue iſrł. Credo. Offer. Aue maria grã plena dñs tecũ: bñdicta tu in mulieribꝰ et bñdictꝰ fructꝰ vẽtris tui. Secreta.

Exaudi dñe pꝛeces nr̃as ⁊ vt digna ſint munera que oculis tue maieſtatis offerimꝰ: ſubſidiũ tue pietatis nobis ĩpẽde. Per. Pꝛefa. Qꝛ ꝑ incarnati. Cõ. Reſponſũ accepit ſymeõ a ſpũ ſctõ nõ viſurũ ſe moꝛtem niſi videret xp̄m domini. Poſtcõ.

Queſumus domine deꝰ noſter vt ſacroſancta miſteria ꝗ pꝛo reparationis nr̃e munimine cõtuliſti: ĩtercedẽte btã ſemꝑ virgine maria ⁊ pñs nobis remediũ eſſe facias ⁊ futurũ. Per d. ¶ Blaſij epiſcopi et marti. Offm̃. Letabitur. Oꝛatio.

Omĩps ſẽpiterne deꝰ ꝗ beatum blaſiũ pſulẽ martiremqꝫ tuũ in agone certaminis tuo amoꝛe roboraſti ꝯcede ꝓpiciꝰ vt cuius triũphũ recolimꝰ ĩ terris: eiꝰ pcibꝰ adiuuemur ĩ celis. Per. Epła. Btũs vir qui ĩ ſapiẽtia. Gr. Iuſtꝰ vt pal. Alła. Iuſtꝰ nõ cõturbabitur. Euã. Niſi granũ fru. Offer. In virtute. Secr.

Sacris queſumꝰ domĩe placare oblatis et ſupplicante pꝛo nobis beato pꝛeſule et martire tuo blaſio: per hec ab oĩbus inimicoꝝ noſtroꝛum liberemur ĩſidijs. Per. Cõio. Qui vult venire. Poſtcõio.

Sumpta ꝗs dñe ſacramẽta ab omni nos nequiciaꝝ labe purificent: ⁊ ĩtercedẽte beato blaſio pſule ac martire tuo ſuo munere contra oẽs ſẽp diabolicos ĩcurſꝰ tueamur. Per d. ¶ Guilberti cõfeſſoꝛis Offm̃. Os iuſti. Oꝛatio. Adeſto domine. Epła. Dilectꝰ a deo. Gradu. Dñe pueniſti. Alła. ℣. Iſte ſanctꝰ Euãg. Videte vigilate. Offer. Deſiderũ. Cõio. Beatꝰ ſeruus quẽ cum venerit dominꝰ ſ euenerit vigiliā tē.

¶ Agathe virginis ⁊ mar. Offm̄.

Gaudeamus omnes in dn̄o diem feſtū celebrantes ſub honore agathe martiris: de cuius paſſione gaudent angeli et collaudant filium dei. ℣. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. Or.

Deus q̄ inter cetera potētie tue miracula etiā in ſexu fragili victoriā martyrij ꝯtuliſti: ꝯcede ꝓpiciꝰ, vt cuiꝰ natalicia colimus ꝑ eiꝰ ad te exēpla gradiamur. P. Epi. Cōfitebor tibi dn̄e rex. Gr. Adiuuabit. Allā. ℣. Emulor. Sequētia. Exultemꝰ. vt ī cōi vl' tractꝰ ſi īfra. lxx. eue. Tractꝰ. Qui ſemināt. Euā. Simile eſt regnū celorū decem virginibus. Offeri. Offerentur. Minor. Secre.

Suſcipe munera dn̄e q̄ in beate agathe martyris tue ſolēnitate deferimꝰ: cuiꝰ nos cōfidimꝰ patrocinio liberari. Per d. Cōio. Qui me dignatꝰ eſt ab oī plaga curare ⁊ mamillas meas meo pectori reſtituere: ipſū īuoco deū viuū. Poſtco.

Auxiliētur nobis dn̄e ſumpta miſteria: ⁊ intercedēte btā agatha martire tua: ſēpiterna ꝓtectione confirment. Per. Sctōꝝ ꝯfeſſoꝝ vedaſti ⁊ amādi. Officium Sacerdotes eiꝰ induāt. Or. Deꝰ q̄ nos ſctoꝝ cōfeſſorum. Epl'a. Plures facti ſunt ſacerdotes. Gra. Sacerdotes eiꝰ. All. ℣. Fulgebūt iuſti. Euange. Sint lumbi veſtri. vſqꝫ. filiꝰ hominis veniet. Offer. Exultabūt. Cōio. Iſtoꝝ anime. ¶ Sācte ſcolaſtice virginis. Officiū. Dilexiſti. Oratio. Omp̄s ſempiterne deꝰ. Epi. Qui gloriat. Grad. Dilexiſti. Allā. ℣. Emulor. Euāge. Simile eſt regnū celorum decem virginibus. Offer. Offerēt. Minor. Cō. Quinqꝫ prudētes. ¶ Sctī valētini martirꝫ. Officium In virtute tua. Oratio.

Da q̄s omp̄s deus vt qui beati valentini martyris tui natalicia colimus: a cunctis malis imminentibus eiꝰ īterceſſione liberemur. Per dn̄m. Epl'a. Benedictus deus ⁊ pater dn̄i nr̄i ieſu xp̄i q̄ bn̄dixit nos. Grad. Beatꝰ vir. Allā. ℣. Gl'ia ⁊ honore. vl' tractꝰ ſi īfra. lxx. euenerit. Deſideriū. Euāge. Secū dn̄ matheum. Si quis vult poſt me venire. Offr. In vtute tua. Secre.

Oblatis domine placare muneribus et intercedēte beato valētino martyre tuo: a cunctis nos defende periculis. Per dn̄m nr̄m. Cōio. Magna eſt gloria. Poſtcōio

Sit nobis dn̄e queſumus reparatio mētis ⁊ corporis celeſte miſteriū vt cuius exequimur actionem ſentiamus effectum. Per dn̄m

¶ Sancte iuliane virginis ⁊ mar. Offm̄. Loquebar de te. Or. Deus qui nos beate iuliane. Epl'a. Sapiētia vicit ma. Gr. Specie tua. Allā. ℣. Diffuſa eſt. Euāg. Simile eſt regnū celorū theſauro. Offr. Filie regū. Cō. Diffuſa eſt. ¶ In cathedra ſancti petri. Officiū. Statuit. Or.

Deus q̄ btō petro apoſtolo tuo collatis clauibus regni celeſtis ligandi atqꝫ ſoluēdi pontificium tradidiſti: concede vt īterceſſionis eius auxilio a peccatoꝝ noſtrorum nexibꝰ liberemur. Qui viuis.

¶ Lctō eplē btī petri apoſtoli. i i.

Petrus apoſtolus ieſu xp̄i electis aduenis diſperſiōis ponti galathie capadocie aſie. ⁊ bithinie ſecūdū preſciētiā dei patris ī ſāctificatiōe ſpūs in obediētia ⁊ aſperſione ſāguinis ieſu xp̄i grā vobis ⁊ pax a deo multiplicetur. Bn̄dictus deus ⁊ pater dn̄i noſtri ieſu xp̄i: qui ſecundum magnā miām ſuam regenerauit nos ī ſpem vite eterne: per re ſurrectionē ieſu xp̄i ex mortuis In hereditatē incorruptibilē et icōtaminatā ⁊ imarceſſibilē conſeruatā in celis: in vobis qui in virtute dei cuſtodimini per fidem: in ſalutē paratā reuelari i tempore nouiſſimo In quo exultabitis: modicum nūc ſi oportet cōtriſtari in varijs tribulationibus vt probatio veſtre fidei multo precioſior ſit auro quod per ignem probatur. Inueniatur i laudē ⁊ gloriam ⁊ honorē in reuelatione ieſu xp̄i: dn̄i nr̄i. Gr. Exaltēt eū i eccl'a plebꝫ ⁊ i cathedra ſenioꝝ laudēt eū. ℣ Cōfiteāt dn̄o mīe eiꝰ ⁊ mirabilia eius filijs hoim. Tractus.

TU es petrꝰ ⁊ ſuper hāc petrā edificabo eccleſiā meā. ℣ Et porte iferi nō p̄ualebūt aduerſꝰ eā: et tibi dabo claues regni celorū. ℣. Quodcūqꝫ ligaueris ſup terrā erit ligatū ⁊ i celis. ℣ Et quodcūqꝫ ſolueris ſuper terrā: erit ſolutum et in celis. ¶ Secundum matheum.

IN illo tempore. Venit ieſus i partes ceſaree philippi: et interrogauit diſcipulos ſuos dicens Quem dicunt homines eſſe filium hominis? At illi dixerūt. Alij iohānem baptiſtam alij vero heliā. alij autē hieremiā: aut vnū ex prophetꝫ Dicit illis ieſus. Vos autem quem me eſſe dicitis? Reſpondens ſymon petrus: dixit. Tu es chriſtꝰ filiꝰ dei viui. Reſpondens autem ieſus: dixit illi. Beatꝰ es ſymon bariona qr caro ⁊ ſanguis non reuelauit tibi: ſed pater meus q̇ in celis eſt. Et ego dico tibi quia tu es petrus: et ſuper hanc petram edificabo eccleſiā meam. Et porte iferi nō p̄ualebūt aduerſꝰ eā. Et tibi dabo claues regni celoꝝ. Et qd̄cūqꝫ ligaueris ſup terrā erit ligatum ⁊ in celis. Et qd̄cūqꝫ ſoluerꝫ ſuper terrā: erit ſolutū et i celis. Offerto Veritas. Secreta.

ECcleſie tue queſumus domine preces et hoſtias beati petri apoſtoli tui cōmendet oratio: vt quod pro illius gloria celebramus: nobis proſit ad veniam. Per dominū. Prefatio. Et te domine ſupplicit. Cōio. Tu es petrꝰ ⁊ ſup hāc petrā edificabo eccliam meā. Poſtcō.

LEtificet nos queſumus domine munus oblatum: vt ſicut in apoſtolo tuo petro te mirabilem predicamꝰ: ſic per illum tue ſumamus indulgētie largitatē. Per dn̄m. ¶ Mathie apoſtoli. Officiū. Michi autē nimis honorati ſūt. or.

DEus qui beatum mathiā apoſtolorum tuorum collegio ſociaſti: tribue queſumus: vt eius interuentione tue circa nos pietatis ſemper viſcera ſentiamus. Per do.

¶ Lectio actuum apoſtolorum. i.

IN diebus illis. Exurgens petrus in medio fratrum dixit. Erat autem turba hominū ſimul fere cētū viginti Viri fratres: oportet impleri ſcripturam quam predixit ſpiritus ſanctꝰ per os dauid: de iuda q̇ fuit dux eorum qui comprehenderunt ieſum qui connumeratꝰ erat in nobꝫ ⁊ ſortitꝰ eſt ſortē miniſterij huiꝰ. Et hic quidem poſſedit agrum de mercede iniquitatis: ⁊ ſuſpēſus crepuit mediꝰ: et diffuſa ſūt omnia viſcera eiꝰ. Et notum factū eſt omnibus habitantibus i hieruſalem: ita vt appellaretur ager ille ligua eoꝝ acheldemach hoc eſt ager ſanguinis. Scriptū eſt enī in libro pſalmoꝝ. Fiat cōmoratio eiꝰ deſerta: ⁊ nō ſit q̇ inhabitet i ea ⁊ epiſcopatū eius accipiat aliꝰ. Oportet ex his ergo viris qui nobiſcum cōgregati ſunt in omni tempore quo itrauit et exiuit inter nos dn̄s ieſus incipiens a baptiſmate iohannis vſqꝫ i diem qua aſſumptus eſt a nobis teſtem reſurrectionis eiꝰ nobiſcum fieri vnum ex iſtis. Et ſtatuerūt duos: ioſeph q̄ vocabatur barſabas q̄ cognominatus eſt iuſtus ⁊ mathiā Et oꝛantes dixerunt. Tu domine q̄ noſti coꝛda omnium oſtende quem elegeris ex his duobus vnum accipere locum miniſterii huius et apoſtolatus de quo pꝛeuaricatus eſt iudas vt abiret in locum ſuum. Et dederunt ſoꝛtes eis: ⁊ cecidit ſoꝛs ſup mathiam. Et annumeratus eſt: cū vndecim apoſtolis. Gradale. Conſtitues. Tractus. Qui ſeminant.

¶ Secundum matheum.

IN illo tp̄e. Reſpondens ieſꝰ dixit. Cōfiteoꝛ tibi pater dn̄e celi et terre qui abſcōdiſti hec a ſapientibꝰ et pꝛudētibus: et reuelaſti ea paruulis. Ita pater qm̄ ſic placitum fuit ante te. Omnia michi tradita ſunt a p̄re meo Et nemo nouit filium niſi pater neqꝫ patrem quis nouit niſi filiꝰ: ⁊ cui voluerit filiꝰ reuelare. Venite ad me omēs qui laboꝛatis ⁊ onerati eſtis: ⁊ ego reficiam vos. Tollite iugum meum ſuper vos: ⁊ diſcite a me qꝛ mitis ſum et humilis coꝛde. Et inuenietis requiem: aīabus veſtris. Iugū eni meū ſuaue eſt: ⁊ onus meū leue. Credo. Offerto. In omnē terram. Secre.

DEus qui pꝛoditoꝛis apoſtate ruinam ne apoſtolorū tuorum numerus ſacratus perfectiōe careret vel mathie electiōe ſuppleſti pꝛeſentia munera ſanctifica: ⁊ p ea nos gratie tue virtute confirma Per dn̄m noſtrū ieſum xp̄m filium Cōio. Vos q̄ ſecuti. Poſtcōmunio

PErcepta quesumus omnipotēs et miſericoꝛs deus: vt p hec ſancta que ſumpſimus interueniēte beato mathia apoſtolo tuo veniam cōſequamur ⁊ pacē. Per do.

¶ Sācti albini epi ⁊ ꝯfeſſo. Offm̄. Statuit ei. Oꝛatio. Da queſumus Epiſtola. Optaui. Grada. Inueni dauid. Euang. Vos eſtis ſal terre. vſqꝫ In regno celoꝝ. Offertoꝛiū. Veritas. Cōmunio. Semel iuraui

¶ Scti cedde epiſcopi et confeſſo. Officium. Statuit ei dn̄s. Oꝛatio cōis. Epiſtola. Ecce ſacerdos mag Grad. Iurauit. Tractus. Beatus vir. Euangel. Nolite timere puſillus grex. Offer. Veritas mea. Cōis Beatus ſeruꝰ.

¶ Scti gregoꝛii pape. Officium. Sacerdotes. Oꝛatio

DEus q̄ anime famuli tui gregoꝛii eterne beatitudinis p̄mia contuliſti: concede pꝛopicius vt qui peccatoꝛum noſtroꝛum pondere pꝛemimur: eius apud te pꝛecibus ſubleuemur. Per dominū noſtrum ieſum chꝛiſtum fi. Epiſtola. Ecce ſacerdos magnus qui in vita ſua curauit. Grad. Iurauit. Tractus. Beatus vir qui timet. Euāg. Vos eſtis lux mundi vſqꝫ qui eſt in celis Credo. Offertoꝛium. Inueni dauid ſeruum meum. Secreta.

ANnue nobis domīe q̄s: vt intercedente btō gregoꝛio hec nobis pꝛoſit oblatio: quam immolando totius mūdi tribuiſti relaxari delicta Per. Cō. Dn̄e q̄nqꝫ. Poſtc

DEus qui beatum gregoꝛium pontificē ſctoꝛum tuorū meritis coequaſti cōcede pꝛopiciꝰ: vt qui cōmemoꝛationis eius feſta percolimꝰ: vite quoqꝫ imitemur exempla. Per dn̄z. ¶ Sancti cuthberti epiſcopi. Offm̄. Statuit ei Oꝛatio

OMnipotēs ſempiterne deꝰ q̄ in ſcīs es ⁊ vbiqꝫ mirabilis q̄s clementiā tuā vt ſicut btō cuthberto pōtifici tuo eminētē gliā ꝯtuliſti: ſic ad cōſequēdā miam tuā eiꝰ nos facias p̄cibꝰ adiuuari. p. Epi. Ecce ſacerd. magnꝰ. Gr. Ecce ſacerdos magnꝰ Tractꝰ. Btūs vir q̄ timet. Euā. Vo quā peregre. Offꝛ. Ueritas. Secꝛ. Hec tibi dñe q̄s beati cuthberti pōtificis tui īterceſſiōe nūc grata reddat̄ oblatio: et per eā glorioſū noſtrū famulatum purifica. Per. Cōio. Beatꝰ ſeruꝰ. Poſtcōio. Deus qui nos ſanctoꝝ tuoꝝ tēporali tribuis ꝯmemoratiōe gaudere: p̄ſta q̄s vt btō cuthberto ītercedēte. ī ea numeremur ſorte ſalutis: ī qua ſūt illi gr̄a tua glorioſi. Per. ¶ Scti bñdicti abbatꝭ. Offm. Os iuſti. Oꝛ. Interceſſio. Epi. Iuſtꝰ cor ſuū. Gꝛ. Os iuſti. Tractus. Deſideriū. Euā. Ecce nos reliq̄mꝰ quere in cōuerſiōe ſcti pauli. Offꝛ. Ueritas mea. Cōio. Amē dico vobꝭ

¶ In feſt. ānunciatio. b. ma. Offi. Rorate celi deſuper ⁊ nubes pluant iuſtum aperiatur terra et germinet ſaluatorem. ꝑ. Et iuſticia oriatur ſimul: ego dominꝰ creaui eū. Oꝛ. Deus qui de btē marie virginis vtero verbū tuū angelo nūciāte carnē ſuſcipere voluiſti p̄ſta ſupplicibꝰ tuis vt q̄ vere eā genitricē dei credimꝰ eiꝰ apd te īterceſſionibꝰ adiuuemur. Per eū. Epi. Locutꝰ eſt dñs ad achaz. reqre fer. iiij. poſt dñicā. iij. aduētꝰ. Gꝛ. Qui ſedes dñe ſup cherubī: excita potētiā tuā ⁊ veni. v. Qui regis iſrl̄ ītende q̄ deducis velut ouē ioſeph. Tractꝰ Aue maria gr̄a plena dñs tecū. v. Bñdicta tu ī mulieribꝰ et bñdictꝰ fructꝰ vētris tui. v. Quō quit fiet iſtd q̄m virū nō cognoſco ⁊ reſpōdēs āgelꝰ dixit. v. Sp̄us ſctūs ſuperueniet ī te ⁊ vtꝰ altiſſimi obūbrabit tibi. v. Ideoq̄ qd naſcet̄ ex te ſctm̄ vocabit̄ filiꝰ dei. Si vo iſtd feſtū celebrari debeat tp̄e paſch dicat̄ primū Allā. vꝰ. Aue maria gr̄a plena dñs tecū bñdicta tu ī mulieribꝰ. Scdm Allā. vꝰ. Surrexit dominꝰ et vere tēs mulieribꝰ ait auete: tūc acceſſerūt ⁊ tenuerūt pedes eius. Sequētia. Uirginis marie. ec. vt ī cōi btē marie. ī tp̄e paſchali. Euā. Miſſus eſt gabriel āgelꝰ. Offꝛ. Aue maria gr̄a plena dñs tecū bñdicta tu ī mulieribus ⁊ bñdictꝰ fructꝰ vētrꝭ tui. Sec. In mētibus nr̄is q̄s dñe vere fidei ſacramēta cōfirma: vt q̄ ꝯceptū de virgine deū verū ⁊ hoīem cōfitemur: ꝑ eiꝰ ſalutifere reſurrectionis potētiā ad eternam mereamur peruenire leticiā. Qui tecū vi. Pfa. Et te ī ānūciatione. Cōio. Ecce vgo ꝯcipiet ⁊ pariet filiū ⁊ vocabitur nomē eiꝰ emanuel. Poſtc. Gratiā tuā q̄s dñe mentibꝰ noſtris infunde: vt qui āgelo nūciante chriſti filij tui incarnationē cognouimꝰ: ꝑ paſſionē eiꝰ ⁊ crucē ad reſurrectiōis gloriā ꝑducamur. Per e.

¶ Scti ābroſij epi. et docto. Offm. In medio eccleſie. Oratio. Da q̄s. Epi. Ecce ſacerdos magnꝰ qui in vita ſua. Gꝛ. Ecce ſacerdos ma. Tractꝰ. Btūs vir. ſi poſt. paſc. euē. primū Allā. v. Iuſtꝰ ger. ſcdm Allā. v. Surrexit dñs et occur. btā. Seq̄. Adeſt nobis. vt in cōi. Euāg. Uos eſtis lux mundi. vſq̄ qui in celis eſt. Credo. Offꝛ. Ueritas. Cō. Dñe quinq̄.

¶ Sanctoꝝ martyrū tiburtij et valeriani. Officium. Sancti tui domine benedicēt te gloriam regni tui dicent allā. ps. Exaltabo te deus meus rex: ⁊ benedicā nomini tuo in ſeculum ſeculi. Oratio Preſta q̄s omnīpos deꝰ vt qui ſanctoꝝ tuoꝝ tiburtij ⁊ valeriani ⁊ maximi ſolēnia colimꝰ: eorum etiā vtutes imitemur. Per d. Epla. Lingua ſapiētiū. Allā. v. Sancti tui dñe bñdicēt. Allā. v. In die reſurrectiōis mee dicit dñs: precedā vos ī galileā. Euāge. Uidens turbas ietus. Offertor. Letamini. Secreta.

Hec hoſtia q̄s dñe quã in ſanctorum tuorũ natalicijs recẽſentes offerimus et vincula noſtre prauitatis abſoluat: et tue nobis miſericordie dona ꝯciliet. Per. Cõ. Gaudete iuſti ĩ dño all'. rectos decet collaudatio. all'. Poſtcõmunio.

Sacro munere ſatiati ſupplices te dñe deprecamur vt qđ debite ſeruitutꝫ celebramꝰ officio: ſaluatiõis tue ſẽtiamꝰ augmẽtũ. P.

Sancti georgij martiris. Officiũ.

Protexiſti me deꝰ a cõuentu malignãtium allã: a multitudine operantium iniq̃tatem: allã all'. ℣. Exaudi deꝰ orationẽ meã cum dep̄cor: a timore inimici eripe animam meam. Orõ.

Deus qui nos beati georgij martyris tui meritis et interceſſione letificas cõcede ꝓpiciꝰ: vt qui eiꝰ bñficia poſcimus dono tue gratie ꝯſequamur. Per. Ep̄la. Scimus qm̄ ſi terreſtris. Allã. ℣. Cõfitebunt̃ celi mirabilia tua dñe etẽ v̄itatẽ tuã ĩ eccleſia ſctõꝝ. Allã. ℣. Angelus dñi deſcẽdit de celo ⁊ accedẽs reuoluit lapidẽ: ⁊ ſedebat ſuꝑ eum. Sequẽ. Organicis. vt in cõi. Euãgeliũ. Si quis vult poſt me venire. Offert. Confitebuntur celi mirabilia tua dñe et veritatem tuam in eccleſia ſanctorum alleluya all'. Sec.

Munera dñe oblata ſanctifica et intercedente beato georgio martire tuo: ꝑ hec a peccatorũ noſtrorum maculis emunda. Per dñm nr̃m. Cõio. Letabitur iuſtꝰ in dño et ſperabit in eo ⁊ laudabũtur oẽs recti corde allã allã. Poſtcõio.

Supplices te rogamus oĩps deus: vt quos tuis reficis ſacramẽtis: ĩtercedẽte btõ georgio martire tuo tibi etiã placitis moribꝰ digna nter tribuas deſeruire. Per d̄.

¶ Si feſtũ ſcti georgij ante paſcha euenerit dicatur ad miſſã Offm̄. Letabitur. Gra. Poſuiſti. Tractꝰ. Deſideriũ. Offer. In virtute. Cõ. Qui vult venire. ¶ In tranſlatiõe ſcti wilfridi archiepiſcopi. Ad miſſam Officium. Statuit ei. Oratio.

Deus qui beatum wilfridum confeſſorem tuum atq̃ pontificẽ trãſtuliſti: da nobis per eius merita glorioſa: ad gaudia trãſire perennia. Per dñm nr̃m. Epiſtola. Ecce ſacerđ. ma. Allã. ℣. Juſtꝰ ger. Allã. ℣. Surrexit dñs ⁊c. Sequẽ.

Saluatoris clementie: dulcem pangat armonie modulum eccleſia. Qui in ſanctis mirabilis eſt et mundo placabilis hoꝝ per ſuffragia. Hic eſt paterfamilias q̃ ſeruis mnas dãs ſingulas profecturus peregre. Pro talẽtis geminatis: p̄cium fidelitatis ſtolam reddit glorie. Gloriatur hac indutus: wilfridus in celeſtibus. Lapis domo collocatus celeſti decẽtiſſimus. Hic eſt lapis amplexandus: velamen non habentibus prece tollẽs pondꝰ culpe: et induens virtutibus. Quod in terris meruerit innumeris claruit ꝑ orbẽ miraculis. Que xp̄s exhibuit cui eẽ ſtuduit placẽs ſine macula. Cõfirmari dũ deferẽ obuijt infãs ⁊ offerẽ ſuſcitãdus p̄ſuli. Suſcitatꝰ ꝯfirmatẽ ⁊ poſt annos mãcipatẽ obſeq̃o dñi. Vir ex alto labitẽ ⁊ defunctꝰ creditẽ artubꝰ attritis. Sꝫ mors ſtati pellitẽ ⁊ vir ſanus redditẽ tactu põtificis. Eſt ⁊ morbis alijs ſalꝰ data plurimis: eiuſdẽ p̄camine. Cuiꝰ chriſtus precibus vero in celeſtibꝰ nos illuſtret lumine. q̃re ĩ alio feſto ſi ãte paſcha euene. Građ. Ecce ſacerdos. Tractꝰ. Btũs vir q̃. Euãg. Hõ q̃dã ꝑegre. Offer. Veritas. Sec.

In ſacri põtificis tui wilfridi precioſa trãſlatione ts dñe mirabilē p̄dicātes munera votiua deferimꝰ: p̄ſta q̄s: vt ſicut eiꝰ tibi grata ſūt merita: ſic noſtre ſeruitutis accepta reddamꝰ officia. Per d̄. Cōio. Beatus ſeruꝰ. Poſtcomunio.

SUmentes dn̄e gaudia ſempiterna de participatiōe ſacramēti: et de feſtiuitate btī vuilfridi pōtificis tui ſuppliciter dep̄camur vt que ſedula ſeruitute gerimus dignis ſenſibꝰ tua munera capiamꝰ. Per dn̄m. ¶ Sancti marci euāgeliſte. Offm̄. Protexiſti me. Oratio.

DEus q̄ nobis p̄ miniſterium btī marci euangeliſte et martyris tui v̄itatē euangelii patefieri voluiſti: ꝯcede q̄s vt qd̄ ab illiꝰ ore didicimus: gr̄a tua adiuti opari valeamus. Per. Ep̄la. Unicuiq₃ vr̄m. All'a. ℣. Primꝰ ad ſyō All'a. ℣. Ite nūciate fr̄ibꝰ meis vt eāt i galileā ibi me videbūt. Sequē. Plauſu chorꝰ. &c. vt i cōi. Euā. Cōuocatꝫ ieſꝰ duodecim. Credo. Offr̄. Cōfitebūtur. vt s. in feſto ſancti georgii. Oratio

HAnc dn̄e q̄ſumus oblationem p̄ commemoratione beati marci tibi oblatam benigne cōtuere: et p̄ſta: vt ⁊ nomini tuo ad gloriam et nobis proficiat ad medelā. Per dn̄m noſtrū. Cōio. Letabitur. vt ſupra i feſto. ſ. georgii. Poſtcō.

PAſti cibo ſpiritalis alimonie q̄ſumus dn̄e deꝰ noſter vt qd̄ miniſterio frequētamus: itercedēte btō marco euāgeliſta atq₃ pōtifice: plena veritate ꝯſequamur. Per dn̄. ¶ Sctī vitalis martirꝫ. Offm̄. Protexiſti. Ōre i feſt. ſācti geor. Or.

PReſta q̄s oīps deus vt intercedēte btō vitale martire tuo: ⁊ a cūctis aduerſitatibꝰ liberemur i corpore: ⁊ a prauis cogitationibꝰ mundemur in mente. Per d̄. Ep̄la. Nemo militās. All'a. ℣. Juſtꝰ nō cōturbabit. All'a. ℣. Surrexit dn̄s vere ⁊ apparuit petro. Euāg. Ego ſū vitis vera. Ōre in cōi plurimorum martirum. Offr̄. Repleti ſumꝰ mane miſericordia tua et exultauimꝰ et delectati ſumus alleluya. Secr.

ACcepta tibi ſit in conſpectu tuo dn̄e noſtre deuotiōis oblatio ⁊ eius nobis fiat ſupplicatione ſalutaris pro cuiꝰ ſolēnitate deferi. Per. Cōio. Ego ſū vitis vera ⁊ vos palmites q̄ māet i me ⁊ ego i eo hic fert fructū multū all'a all'. Poſtc.

REfecti participatione muneris ſacri: q̄s dn̄e deus noſter vt cuius exequimur cultū: ſentiamus effectū. Per dn̄m. ¶ Sāctorū apoſtolorꝫ philippi ⁊ iacobi. Offm̄.

EXclamauerunt ad te domine in tempore afflictionis ſue et tu de celo exaudiſti eos: alleluya alleluya. Ps. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. Oratio.

DEus qui nos annua apl'orū tuorꝫ philippi ⁊ iacobi ſolennitate letificas: p̄ſta q̄s vt quorū gaudemꝰ meritis iſtruamur exemplis. Per. ¶ Lctō libri ſapientie. b

STabunt iuſti in magna conſtantia aduerſus eos qui ſe anguſtiauerūt: et q̄ abſtulerūt labores eorum. Uidētes turbabūt̄ timore horribili: ⁊ mirabūtur i ſubitatiōe iſperate ſalutis dicentes itra ſe penitētiā agētes et p̄ anguſtia ſpūs gemētes. Hi ſūt quos aliqū habuimus i deriſū: ⁊ i ſimilitudinē ip̄operiȷ. Nos iſenſati vitam illorꝫ eſtimabamus inſaniā: et finem illorū ſine honore. Quomodo ergo computati ſūt inter filios dei? Et inter ſctōs ſors illorum eſt. All'a. ℣. Stabūt iuſti. in cōi pl'iorꝫ martirꝫ. All'a. ℣. Ite nūciate. ōre i feſ. ſācti marci euāg. vel de aſcēſione ſi tempꝰ exegerit ſequētia. All'a. nūc decātetur vt in cōi. apoſto. Sc̄dm ioha. xiiij.

IN illo tēpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Non turbetur cor veſtrum. Creditis in deū: ⁊ ī me credite. In domo patrꝫ mei: mānſiones multe ſunt. Si quominꝰ dixiſſem vobis: qꝛ vado parare vobis locum. Et ſi abiero ⁊ preparauero vobis locū: iterū venio et accipio vos ad meipſum vt vbi ſum ego et vos ſitis. Et quo ego vado ſcitis: ⁊ viā ſcitis. Dixit ei thomas. Dn̄e neſcimus quo vadis. Et quomodo poſſumus viā ſcire? Dixit ei ieſꝰ. Ego ſū via: veritas ⁊ vita. Nemo venit ad patrē: niſi ꝑ me Si cognouiſſetꝫ me: et patrē meū vtiqꝫ cognouiſſetis / ⁊ amodo cognoſcetꝫ eū: ⁊ vidiſtis eū. Dixit ei philippꝰ. Dn̄e oſtēde nobꝫ patrē: ⁊ ſufficit nobꝫ Dicit ei ieſus. Tāto tp̄e vobiſcū ſū ⁊ non cognouiſtis me? Philippe q̄ videt me: videt ⁊ patrē. Quomodo tu dicis oſtēde nobis patrē? Nō creditis qꝛ ego ī patre: ⁊ pater ī me eſt? Verba que ego loquor vobis: a meipſo non loquor. Pater autē in me manēs / ipſe facit opa. Nō creditis qꝛ ego ī p̄re ⁊ pater ī me eſt? Alioquin: ꝓpter opa ipſa credite. Amē amē dico vobꝫ / qui credit ī me: opera que ego facio ⁊ ip̄e faciet Et maiora horū faciet: qꝛ ego ad patrē vado. Et quodcūqꝫ petieritꝫ ī noīe meo: hoc faciā. ¶ Credo. Offr̄. Cōfitebūtur. quere in feſto ſācti georgii. Secre.

MUnera dn̄e q̄ ꝓ apl'oꝝ tuorum philippi et iacobi ſolēnitate deferimꝰ ꝓpiciꝰ ſuſcipe: ⁊ mala oīa q̄ meremur auerte. p. Prefa. Et te dn̄e ſupplicit̄. Co. Tāto tp̄e vobiſcū ſū ⁊ nō cognouiſtꝫ me philippe q̄ videt me videt ⁊ p̄rem allā: nō credis qꝛ ego ī p̄re ⁊ p̄r ī me ē allā allā. Poſtc.

QUeſumus domine ſalutaribꝰ repleti miſterijs vt quorum ſolennia celebramꝰ: eoꝝ ſcte. ꝯceſſionibus adiuuemur. Per dn̄m nr̄m.

¶ In inuētione ſc̄te crucis. Offiū.

NOs autem gloriari oportet in cruce domini noſtri ieſu chriſti: in quo eſt ſalus vita et reſurrectio noſtra: ꝑ quē ſaluati et liberati ſumus: allā allā. ꝟ. Deꝰ miſereatur nr̄i et benedicat nobis: illuminet vultū ſuum ſuper nos et miſereatur noſtri. Oratio.

DEus qui in p̄clara ſalutifere crucis inuētiōe paſſionis tue miracula ſuſcitaſti ꝯcede vt vitalis ligni p̄cio eterne vite ſuffragia cōſequamur. Qui vi. Ad galathas. v.

FRatres. Confido de vobis in dn̄o: q̄d nichil aliud ſapietis Qui aūt ꝯturbat vos: portabit iudiciū q̄cūqꝫ eſt ille. Ego aūt fr̄es ſi circūciſionē adhuc p̄dico: q̄d adhuc ꝑſecutionē patior? Ergo euacuatū eſt ſcādalū crucis. Utinā ⁊ abſcidātur: q̄ vos ꝯturbāt. Quicūqꝫ eni volūt placere ī carne: hi cogūt vos circūcidi tm̄ vt crucis xp̄i ꝑſecutionē nō patiātur. Neqꝫ eni q̄ circūcidūtur legē cuſtodiūt: ſꝫ volūt vos circuncidi: vt ī carne vr̄a gloriēt. Michi aūt abſit gloriari: niſi in cruce dn̄i noſtri ieſu xp̄i Per quem michi mūdꝰ crucifixꝰ eſt ⁊ ego mūdo. All'. ꝟ. Dulce lignū dulces clauos dulcia ferēs pōdera q̄ ſola fuiſti digna ſuſtinere regē celoꝝ ⁊ dn̄m. Allā. ꝟ. Surrexit altiſſimꝰ de ſepulchro q̄ ꝓ nobꝫ pepēdit ī ligno. ¶ Sequētia.

SAlue crux ſācta: arbor digna Cuius robur precioſum mundi ferret talētum. Ut hoſtis per lignū victor ligno reuinceret. Nōqꝫ exortꝰ mortis primꝰ erat ītrigenis paradiſo propulſis. Cauſa etiā ī te foret cunctis: morte xp̄i vere viuificatis Honorificū tu es ſemꝑ ſignū inimicis crux ſc̄tā ſeuis. Quā mors pauet īfernuſq; timet que xp̄o ſuos reconſignas. Cui ſit laus in euum. Euāg. Erat hō ex phariſeis nichodem⁹. noīe. q̄re ī fe. ſc̄e trī. Credo Offr. Protege dñe plebē tuā per lignū ſācte crucis ab oībus inſidijs inimicoꝝ oīm vt tibi gratā exhibeamus ſeruitutē: ⁊ acceptabile tibi fiat ſacrificiū noſtrū allā. Secreta

Sacrificiū dñe qđ immolam⁹ placatus ītende: vt ab oī nos eruat belloꝝ neq̄tia ⁊ per vexillū ſancte crucis filij tui ad cōterēdas poteſtatꝫ aduerſe īſidias: nos ī tue ꝓtectiōis ſecuritate cōſtituat. Per eū. Pref. Qui ſalutē hu. Cō. Per lignū ſerui facti ſum⁹ ⁊ ꝑ ſācta crucē liberati ſum⁹ fruct⁹ arboꝝ ſeduxit nos fili⁹ dei redemit nos al. Poſtcō.

Repleti alimonia celeſti et ſpiritali poculo recreati queſumus oīps deus: vt ab hoſte maligno defendas: quos per lignū ſācte crucis filij tui armis iuſticie pro ſalute mūdi triumphare iuſſiſti. Per eūd. ¶ Eodem die ſactoꝝ martirū alexandri euēcij ⁊ theodoli. Offm. Exclamauerunt ad te. Oratio.

Preſta q̄s oīps deus vt qui ſactoꝝ martyrū tuoꝝ: alexādri euēcij ⁊ theodoli natalicia colimus: a cunctis malis iminentibus eoꝝ interceſſiōib⁹ liberemur. Per dñm nr̄m. Ep̄la. Reddet deus. Allā. ℣. Sancti tui dñe florebunt. Allā. ℣. Surrexit xp̄s q̄ creauit oīa. ⁊ miſert⁹ eſt hūano generi. vel de aſcenſione. Euāgel. Hec mando vobis. q̄re ī vig. vni⁹ apl̄i. Offerto. Repleti ſum⁹ mane miīa tua: et exultauimus ⁊ delectati ſum⁹ allā. Secreta

Super has q̄s dñe hoſtias benedictio copioſa deſcendat: q̄ et ſactificationem nobis clemēter operetur: et martyrum tuoꝝ nos ſolennitate letificet. Per dñm nr̄m Cō. Iuſtoꝝ aīe. Poſtcōmunio.

Refecti participatione muneris ſacri q̄s dñe deus noſter vt quoꝝ exequimur cultū ſētiam⁹ effectū. Per ¶ Sc̄i iohānis apl̄i ⁊ euāgel. āte portā latinā. Offm. In medio eccleſie. cū Allā allā all. Or.

Deus qui conſpicis qꝛ nos vndiq; mala noſtra perturbāt: preſta q̄s: vt beati iohānis apl̄i tui ⁊ euāgeliſte īterceſſio glorioſa nos ꝓtegat. Per. Ep̄la. Qui timet deū. Allā. ℣. Hic ē diſcipul⁹. All. ℣. Ite nūciate. req̄re ī feſto ſc̄i marci euāgel. vel de aſcenſione. Seq̄. Virgo mater. vt ī cōi. Euā. Dixit ieſus petro. Sequere me. q̄re ī alio ei⁹ feſto Credo. Offr. Iuſt⁹ vt pal. Secr.

Muneribus nr̄is q̄s dñe precibuſq; ſuſceptis: ⁊ celeſtibus nos mūda miſterijs et clementer exaudi. Per. Pref. Et te dñe ſuppliciter. Cō. Exijt ſermo. cū Allā. Poſtc.

Refecti dñe pane celeſti īteruēiente beato iohāne apoſtolo tuo ⁊ euāgeliſta ad vitā q̄s nutriamur eternā. ¶ Sancti iohānis beuerlaci. Offici. Statuit ei Oratio.

Deus qui preſentem diē beati iohannis cōfeſſoris tui atq; pontificis migratione conſecraſti: da eccleſie tue digne de ei⁹ ſolēnitate gaudere: vt apud miam tuā exēplis eius adiuuemur ⁊ meritis. Per dñm. Ep̄la. Ecce ſacerdos. All. ℣. Iuſt⁹ germinabit. Allā. ℣. In die reſurrectiōis mee dicit dñs precedam vos in galileam. Sequētia.

Gaude mater eccleſia in iſtoꝝ gloria. Quos parata victoria celi ſuſcepit curia. Ibi ſalus continua et pax viget perpetua. Ibi dei p̄ſētia/plena dat ſc̄tis gaudia. Ibi iohānē celica ſanctū demulcēt cātica. Cui⁹ vita ſāctiſſima: virtutū fulget gratia. Mutus fatur ⁊ fuga tur capitis obſcenitas. Poſt ſalutē veſtit cutē crinium amenitas. Dū defūctꝰ eſſet vnctꝰ ſacroſācto criſmate. Moꝛs recedit vita redit oꝛāte pōtifice. Obſtupeſcit hauſto potu plebis adunatio. Nō liquoꝛꝫ vñ dicti: nō fit minoꝛatio. Lapſꝰ equo conualeſcit: ⁊ leſurā leſus neſcit ꝓſulis ꝓcamine. Surgit ſana monialis / mūdatur matrona malis: eiuſdē iuuamine. Sāctus oꝛans coꝛde mūdo / dat ſalutē moꝛibūdo: turbꝫ admirātibꝰ. Res mirāda vas caſſatū / vinū ſeruat illibatū: fractis vaſis partibus. O q̄ pure ꝓcum vota mēte libauit deuota: deo dei famulꝰ Dū de celo lux effulſit: ⁊ oꝛātē circūfulſit fulgur ſcti ſpūs. Hoc leuita mirās lumē audax ītroſpexit numen: ī colūbe ſpecie. Cōcremat vultus rei / fulſit virtꝰ viri dei ſana facta facie. Exoꝛamꝰ mēte tota / offer xp̄o ꝓcū vota: iohannes ſāctiſſime Ut te duce te patrono ꝑfruamur ſūmo bono pōtifex piiſſime. Euā. Ho q̄dā peregre. Offer. Ueritas. Secr.

Suſcipiat clementia tua deus de manibꝰ noſtris munꝰ oblatum: et per ſancti cōfeſſoꝛis tui iohannis epiſcopi oꝛationes: ab oībus nos abſolue peccatis. Per do. Cōio Beatꝰ ſeruꝰ. Poſtcōmunio.

Sanctificati dñe ſalutaribꝰ miſterijs q̄s vt pro nobis beati iohannis confeſſoꝛis tui atq; pontificis nō deſit oꝛatio: cuiꝰ nos donaſti patrocinio gubernari. Per d.

¶ Sanctoꝝ martirum goꝛdiani et epimachi. Offm. Scti tui dñe. Or.

Da q̄s omnip̄s deus vt qui beatorum martirū tuoꝛum goꝛdiani atq; epimachi ſolēnia colimꝰ eorū apd̄ te īterceſſiōibꝰ adiuuemur. Per do. Epla. Reddet deus merce. Allā. v. Exultabūt ſcti Alleluya. v. Surrexit dñs vere ⁊ apparuit petro. vel de aſcen. Euā. Deſcēdēs ieſꝰ de monte. Offer. Mirabilis. Secreta.

Hoſtias tibi dñe btōꝛū martirum tuoꝝ goꝛdiani atq; epimachi dicatas meritꝫ benignꝰ aſſume ⁊ ad ꝑpetuū nobꝫ tribue ꝓuenire ſubſidiū. p. Cō. Iuſtoꝝ aīe. Poſc.

Queſumus oīps deus: vt qui celeſtia alimenta percepimus: intercedētibꝰ ſāctis tuis goꝛdiano atq; epimacho per hec cōtra oīa aduerſa muniamur. Per. ¶ Sāctoꝝ martyꝝ nerei achilei ⁊ pācra. offm.

Ecce oculi domini ſuꝑ timētes eum ſperantes ī miſericoꝛdia eius alleluya: vt eripiat a moꝛte animas eoꝝ quoniam adiutoꝛ et protectoꝛ noſter eſt allā allā. ꝓ. Exultate iuſti in dño rectos decet collaudatio. Or.

Preſta q̄s oīps deus: vt q̄ beatoꝝ nerei achilei atq; pancracij cū martyꝝ tuoꝝ natalicia colimꝰ a cunctis malis imminētibus eoꝝ interceſſionibꝰ liberemur. Per do. Epla. Iuſti in perpetuū vi. Allā. v. Iuſti epulēt. Allā. v. Surgēs ieſus dñs nr̄ ſtās ī medio diſcipuloꝝ ſuoꝝ ⁊ dixit eis pax vobis. vel de aſcē. Euangel. Ecce ego mitto vos quere in feſto vnius apoſtoli. Offerto. Confitebuntur. Secreta.

Sanctoꝛum tuoꝛum dñe nerei achilei ⁊ pancracij tibi grata cōfeſſio et munera noſtra commēdet: et tuam nobis indulgentiam ſemper imploꝛet. Per dñm nr̄m. Cō. Gaudete iuſti in dño alleluya: rectos decet collaudatio alleluya. Poſtcōi.

Queſumꝰ dñe vt beatoꝛū martirum tuoꝛum nerei achilei ⁊ pācracij deprecationibꝰ ſacramēta que ſūpſimꝰ: ad tue nobꝫ proficiāt placationis augmentum. Per do.

¶ Scti dunſtani epi ⁊ cōfeſ. offm. Statuit. Oro. Da q̄s. Epla. Ecce ſacerdos. All'. ꝟ. Iuſtꝰ germiabit. All'. ꝟ. Surrexit xp̄s q̄ creauit oīa ⁊ miſertꝰ eſt hūano generi. vl' de aſcē. Euāge. Hō quidā peregre. Offert. Inueni dd̄. Cōi. Btūs ſer. Si extra tempꝰ paſchale euenī. tūc dicat' gr. Iurauit dn̄s. ¶ Sancti vrbani pape. Offm̄. Sacerdotes dei. Oratio.

DA q̄s omnipotens deꝰ: vt qui bt̄i vrbani martyris tui atq̄ pontificis ſolennia colimꝰ: eiꝰ apud te interceſſionibꝰ adiuuemur. Per dn̄m nr̄m. Epi. Iuſtū deduxit. Allā ꝟ. Inueni dd̄. All'. ꝟ. Surrexit dn̄s vere ⁊ apparuit petro. vl' de aſcē. Si vero poſt feſ. trini. euene. tunc dicatur gra. Iurauit. Euāg. Vigilate, qꝛ neſcitis. Offer. Inueni dd̄. Secr.

HEc hoſtia dn̄e q̄s emūdet noſtra delicta: et ad ſacrificium celebrādum ſubditoꝝ tibi corpora menteſq̄ ſāctificet. Per dn̄m nr̄m. Cōio. Fidelis ſeruꝰ. Poſtcōmunio

REfecti participatione muneris ſacri q̄s dn̄e deꝰ noſter: vt cuius exequimur cultū ſentiamꝰ effectū. Per d. ¶ Sc̄ti auguſtini anglorum epi. Offm̄. Statuit ei. Oratio

DEus qui beatū auguſtinum pontificē doctorē populo cōceſſiſti anglorꝝ: ipſius īteruentu veniā nobꝫ tribue pctōꝝ ⁊ cū ipſo celeſtiū premia gaudioꝝ. Per d. Epla. Ecce ſacerdos magnus qui in vita ſua. Gr. Iurauit. All'. ꝟ. Iuſtꝰ germinabit. i tp̄e paſchali euenī. ſecūdū erit. Allā. ꝟ. Surrexit altiſſimꝰ. quere in inuentione ſācte crucis vl' de aſcēſione. Sequentia. Adeſt nobis. i cōi vniꝰ cōfeſſo. Euā. Videte vigilate. Offer. Inueni dd̄. Secre.

OBlata q̄s dn̄e munera fidelis populi meritis beatiſſimi patroni nr̄i auguſtini tibi reddant accepta: vt ab omni cōtagione peccati eiſdem quibꝰ famulamur miſterijs clemēter emūdari mereamur. Per. Cōio. Dn̄e q̄nq̄ talenta. Poſtcōio.

MEnſe celeſtis participatione vegetati: ſupplices te rogamus omnipotēs deꝰ: vt ſicut de bt̄i auguſtini ꝑpetua glorificatiōe annua celebritate gaudemꝰ: ita apud te ipſiꝰ īterceſſiōe ab oī mereamur aduerſitate defendi. Per. ¶ Sācti germani. Offm̄. Statuit ei. Oratio Da q̄s. Epla. Ecce ſacerdos. Gra. Inueni dd̄. All'. ꝟ. Diſpoſui. Euā. Hō q̄dā pegre. Offer. Veritas Cō. Beatꝰ ſeruꝰ. ¶ Sc̄tē petronille virginis. Offm̄. Dilexiſti. Orō. Dn̄s ſēpiterne deꝰ. Epla. Sapientia laudabit. Gr. Specie tua. Allā. ꝟ. Diffuſa eſt. Euā. Simile eſt re. ce. decē virginibꝰ. Offer. Offerent'. Minor Cōio. Diffuſa. ¶ Sc̄ti nichomedis marti. Offm̄. Letabit' iuſtus. Or.

DEus qui nos beati nichomedis martiris tui meritis ⁊ interceſſiōe letificas: cōcede propiciꝰ vt qui eius bn̄ficia poſcimus dono tue grē cōſequamur. Per. Epla. Nemo militās. Gr. Poſuiſti. Allā. ꝟ. Gl'ia ⁊ honore. Euāg. Niſi granū frumēt'. Offer. In virtute tua. Sec.

MUnera dn̄e oblata ſanctifica et intercedēte bt̄o nichomede martire tuo nos per hec a pctōꝝ nr̄oꝝ maculis emunda. Per. Cōio. Qui vult venire poſt me. Poſtcōio

SUpplices te rogamus omp̄s deus: vt quos tuis reficis ſacramentis intcedente beato nichomede martire tuo tibi etiā placitis moribꝰ dignāter deſeruire. concedas. p. ¶ Sc̄toꝝ martiriū marcellini ⁊ petri. Offm̄. Clamauerūt. Or.

DEus qui nos annua beatoꝝ marcellini ⁊ petri martirum tuoꝝ ſolēnitate letificas p̄ſta q̄s vt quoꝝ gaudemus meritis prouocemus exemplis. Per. Epla. Reſpon dens vnus. Gra. Clamauerūt. All. v. Mirabilis. Euāg. Cū audieritꝭ prelia. Offer. Letamini. Secreta.

Hec hoſtia q̄s dn̄e quā in ſāctorū tuoꝝ natalicijs recēſētes offerimus et vincula nr̄e prauitatꝭ abſoluat: ⁊ tue nobis mīe dona ꝯcilient. Per. Cōio. Iuſtoꝝ aīe. Poſtcō.

Sacro munere ſatiati ſupplices te dn̄e deprecamur vt qd̄ debite ſeruitutis celebramꝰ officio intercedētibꝰ ſāctis tuis ſaluationis tue ſentiamꝰ augmentum. Per do.

¶ Sctī petrocii ꝯfeſſo. Offīm. Os iuſti. Or. Adeſto dn̄e. Epl'a. Dilectꝰ a deo. Grad. Dn̄e p̄uenisti. All. v. Iuſtus ger. Euā. Qui vos audit. Offer. Veritas. Cōio. Beatꝰ ſeruꝰ.

¶ Sācti bonifacii marti. offīm. Iuſtus vt palma. or. Preſta q̄s. Epi. Memor eſto ieſum xp̄m. Grad. Poſuiſti dn̄e. All. v. Letabit. Euā. Nolite arbitrari. Offer. Gliaꝫ honore. Cōio. Magna ē.

¶ Sctī vuillelmi archiepī ebora. offi. Statuit ei. or.

Deus q̄ nos btī vuillelmi confeſſoris tui atq; pōtificis meritis ⁊ interceſſione letificas: ꝯcede propicius vt q̄ eius beneficia poſcimus: dono tue gratie ꝯſequamur. Per dn̄m. Memoria de ꝯfeſſoribus medardo et gildardo. Epl'a. Dedit dn̄s cōfeſſionem. Grad. Inueni dauid. Alla. v. Iuſtus ger. Sequētia.

Regi chriſto applaudat eccleſia. Die iſto noua dans preconia. Cuiꝰ fonte pietatis nouus nobis ſāctitatis emanauit riuulꝰ. Et ſtellata ſede cuius ī tenebras vallis huiꝰ nouum effulſit ſydus. Hec eſt dies quā illuſtrat lux noui huiꝰ ſyderis. Et quā riuꝰ letificat celeſtis huius nectaris Aſſis piꝰ pater ſctē diē iſtum o vuillelme celebrantibꝰ Tu es nāq; riuus iſte tu es ſydꝰ hac in valle fulgens celitus. Tu in ṫris preſulatꝰ: miſtis gregi paſtor datꝰ ī cōſcendiſti faſtigia. Sed liuore perſequēte et liuēte preualēte: tandem ſubis exilia. Ibi mēte verbis actu: in virū mutatus aliū. Primas fleuo delicias tibi geminas ſupplicium. Placatur tandē ſuperna pietas lōgis viri fletibꝰ. Eundem plena remittēs ſuis in poteſtate ouibꝰ. Sꝫ in breui ꝯſummato labore tollitur de medio. Quod liuoris labē neſcit celeſti triūphās palatio Verba mutis cecis viſꝰ reparantur diuinitꝰ eius opem poſcētibꝰ. Surdis claudis ⁊ leproſis: ſalus datur ⁊ gibboſis turbis deū laudātibꝰ. Effugātur demonia ſanāt paralitici. Moribundis vita redit: curant et ydropici Gaudet emoroiſſa reſtricto fluxu ſāguis. Gaudet ⁊ calculoſꝰ morbo ceſſante lapidis. Panē ſapit ſub palato ſacre tūbe ex cemēto ad ſalutē ſūpta particula. Facto voto naute gratū ſaluis rebꝰ tenēt portū ante q̄s plena vecti nauicula. Ad ſalutꝫ ⁊ nos vere portū tāti patris p̄ce xp̄i ducat clemētia. Euā. Homo quidā nobilis. Offer. Veritas. Secreta.

Munera dn̄e oblata ſanctifica et intercedēte btō vuillelmo ꝯfeſſore tuo atq; pōtifice: nos p̄ hec a pctōꝝ noſtroꝝ maculis emūda. Per do. Cōio. Btūs ſeruꝰ. Poſtcō.

Supplices te rogamus omīps deus: vt quos tuis reficis ſacramētis: itercedēte btō vuillelmo cōfeſſore tuo atq; pōtifice: tibi etiā placitꝫ moribꝰ dignāter tribuas deſeruire. Per. ¶ Eodē die ſctōꝝ medardi et gildardi. Offīm. Sacerdotes eiꝰ. Or. Deꝰ q̄ nos. Epi. Qui timēt deū nō erūt. Grad. Exultabūt. Alla. v. Fulgebūt iuſti. Euā. Sit lūbi. vſq; filiꝰ hoīs velt. Offer. Mirabilis. Cōio. Iuſtoꝝ. ¶ Scḋo die infra oct. ſ. vuillelmi. Offīm. Sacerd.

tui. Epl' Ecce ſacerd. Gra. Ecce ſacerd. Alla. ℣. Poſui. Scd̄o die. ſeq̄.

Plaudat choꝛus plebs letetur et deuote veneretur dn̄i magnalia In ſctis q̄ operatur mira cuiꝰ decoꝛat: vvillelmꝰ clemētia Uelut palma reuireſcit: ⁊ a ſole ſcādeſcit ī decoꝝ glīa Sic vvillelmꝰ p̄ſul dignꝰ paſtoꝛ piꝰ et benignꝰ: fulſit ī ecclīa. Inuidoꝝ hic per fraudē degradatꝰ deo laudē perſoluit ⁊ gratiā. Annis ſeptē exulare / vitā ducēs ſalutarē patit moleſtiam. Hic regreſſꝰ mēte tota deo p̄cū libās vota: p̄ſul reſtituitur. Poſtq̄ dies vt rogauit quadraginta cōſummauit moꝝ de mūdo tollitur. Sic probatꝰ ī fornace tāq̄ aurū plena pace: gaudet in celeſtibꝰ. Cuiꝰ multis ⁊ honeſtis / moꝛs inſignis vite teſtis: radiat virtutibꝰ. Ceci vidēt muti fantur: claudi currūt ⁊ curātur mēbra paralitica. Lepra fugit moꝛs fugatur: moꝛbꝰ oīs eneruatur virtute mirifica. Cuiꝰ laudis ī augmento pauē factū de cemēto: p̄dicat eccleſia. Hic laus chriſto referat hinc ⁊ nobis cōferatur delictoꝝ venia. Euā. Hō qdā pegre. Offer. Inueni dauid. Cō. Dn̄e qnq̄. ¶ Tercio die Offm̄. Sacerdotes eius. Epl'a. Ecce ſacerdos magnꝰ qui ī diebꝰ ſuis placuit deo iſrael. Grad. Iurauit dn̄s. Alleluya. vꝰ. Inueni dauid. ¶ Tercio die in octauis ſequentia.

Palli greges de paſtoꝛe: diſcāt aure diſcant oꝛe: iubilū p̄econij Sit mel oꝛi melos auri nomē noſtri nūc theſauri: quodā theſaurarij. Fraudulēter qui caſſatus ab honoꝛe p̄ſulatus: latenſq; ſeptēnio. Uacat cōtemplationi magnū malum magni boni ſepe fit occaſio Statu cauſe refoꝛmato: romam petit iterato nullis aduerſitibꝰ. Eboracum p̄ſul redit pontis caſꝰ nullum leſit de tot turbe milibus. In octauis pēthecoſtes: quidam malignātur hoſtes ī eū pacifice. Et vt ipſū p̄uēt vita celebrātes achonita ꝓpināt ī calice. Toxicatura ꝓphanis ille potꝰ ille panis: ꝑ quē ꝑit toxicū. Ambo p̄ſul āplexat vt per vnū moꝛiat ⁊ viuat ꝑ reliquū Uiuit moriſq; q̄dē: ſꝫ nō agūt circa idem fermētū ⁊ azima. Coꝛpꝰ obit p̄ fermento azimoꝝ alimēto vegetat aīa. Uirꝰ bibit nocuū riſuq; ꝑpetuū: breui mercās lacrima Moꝛtē ſubit optimā vū ſacrādo victimā: fit ⁊ ipſe victima. O vvillelme martir xp̄i ꝑ eūdē quē bibiſti ſalutarē calicē Fer ſolamē mundo triſti ⁊ quē tibi placuiſti nobꝫ placa iudicē. Uel formāt p̄cedēs ſequētia: ſcꝫ quoſdam hoc modo. In octauis penthecoſtes vt frēs terat truces hoſtes: trinitatē hoſtiis. Placat patrē pio nato verbo vacat voce voto flatu flagrat flaminis. Poſt miſſaꝝ ſacramēta epularū alimēta paſtoꝛ p̄bet ouibus Forti febre fatigatur: tp̄s inſtat vt ſugatur ſūmis celi ciuibꝰ. Oſſa tūba feretrum: ſacrū ſudāt oleum vt aroma redolēt. Coꝛpꝰ carbo parit ignis veſtes iugiter illibata permanēt. Iuſto vellit oculos quos facit ī ꝓpꝛios pugillis īmanitas Pater p̄ſtat alios hos nouos ⁊ varios probant coloꝛ q̄ūtitas. Illo ſe miles xp̄i: plebi pius aſſis iſti choꝛū ſume ſimplicē. Fer ſolamen mūdo triſti ⁊ quē tibi placuiſti: nobis placa iudicē. Euāg. Miſit ieſꝰ. Offer. Veritas. Cō. Fidelis ſeruus. ¶ Quarto die. Offm̄. Sacerdotes dei. Epla. Ecce ſacerdos magnꝰ q̄ ī vita. Gr. Sacer. eiꝰ. Alla. ℣. Diſpoſui. ſeq̄.

Uoto voce coꝛdis oꝛis huius ſacri confeſſoꝛis canamꝰ p̄econia. Cuiꝰ vita vite mūde foꝛma nobis ⁊ fecunde laudis eſt materia

Qui ſi nulliū perſequētis ferrū ſenſit tñ mentꝫ pertulit martiriū. Si nō hoſtē manifeſtū manifeſte plus infeſtū vicit aduerſariū. Freta mūdi ſic tranſcurrit: ꝙ mūdane nō incurrit glīe naufragia. Refrenauit carnis niſus macerare carnē viſꝰ: cruce multipharia. In hac fixꝰ mā ſit cruce: donec migrās ab hac luce lucis ſcādit patriā. Miles xpi chriſtum roga vt exutos carnis toga: nos ducat ad gloriam. Euāg. Vos eſtis ſal terre. vſqꝫ. In regno celoꝝ. Offer. Inueni dd. Cō. Semel iura. ¶ Quinto die. Offm. Sacerdotes tui. Epi. Oīs pōtifex. Gr. Dñe p̄ueniſti. Allā. ꝟ. Iſte ſctꝰ. Sequētia.

Soſpitate morbos lenit olei ſinitio. Quod a tumba ſācti venit viſꝰ teſtionio. Vulgi lapſi nulliū ledit vaſti pōtꝫ fractio. Vnda ſtupēs viā dedit ſolidā ī luto. Ab abſorpto mors recedit putei diluuio. Ut priuatꝰ viſꝰ redit & miratur ratio. Rem tā nouā ꝙ precedit habitum priuatio. Surdꝰ pſallit ex auditu mutꝰ ex eloquo. Vita viget nouo ritu mortis ī hoſpitio. Preconizat virtū dei leprarū curatio. Multi morbi ſurgūt et laudis ī ꝓconio. Ergo piū patrē laudet chori iubilatio Cū quo celi cetus gaudet eterno conuiuio. Euā. Videte vigilate. Offer. Deſideriū. Cōio. Dñe quīqꝫ. ¶ Sexto die. Offm. Sacerdotes eius. Epi. Optaui. Gr. Ecce ſacerdos. Allā. ꝟ. Poſui. ¶ Sexto die ſequentia.

Cetus nr̄ iocūdetur dies leta ſocietē celeſti leticia quo mūdanā liquit molā vere vite ſumens ſtolā ꝓſui ſcōs iuſticie. Exultet ſpon ſenatꝰ ꝙ vvillelmꝰ laureatꝰ celi ſcādit ſoliū. Nō certamē ꝯſūmauit et poſt curſū ꝓmiauit ſctitatꝫ brauiū. Nā mens deo viua: ſed carni ꝯuiua vina vixit vita Dū contemplatiua

vernat & actiua vir iſraelita. Martham caulis gregis: verbis ſūmi regis ſe fecit mariā Firmꝰ vtraqꝫ ſtrimās circūquaqꝫ celo ſibi viā. Strixit fluxtia carnis ꝯſilia ꝟtutū inſpibꝰ. Nec auaricia clauſit ꝯuiuia laris ī ciuibꝰ. Nā caro nobilis fit cito, nubilꝫ ad moꝝ copulā. Deſudās temere viuēte tenere ꝯtractā maculā. Ceco fit oculꝰ fit claudo baculꝰ & mutꝫ loquela. Morte nō obſtāte poſt mortē vt ante fit egris medela Hūc deꝰ adeo viuentē oleo largiter ꝓfudit. Nō iā ī mortuo curſu mirifluo olei fōs ludit. Tali cū athleta dies fit hec leta laudeqꝫ repleta pūſqꝫ ꝓcibꝰ. Ut in vite meta nr̄a ſit dieta: per celi ſecreta cum ciuibꝰ ſuis. amen. Euā. Qui vos audit. Offer. Inueni dd. Cōio. Fidelis ſeruus. ¶ Dñica iſta & ī oc. die dicāt oīa ſicut ī ꝓma die pt̄. ¶ regō nō dicet̄ ī oc. niſi do. fue. ¶ Primi & feliciani Offm. Sapientiam ſanctorū. Orō.

Fac nos q̄s dñe ſctōꝝ tuorum primi & feliciani ſēper feſta ſectari quoꝝ ſuffragiis ꝓtectiōis tue dona ſētiamꝰ. p. Epi. Iuſti ī perpetuū. Gra. Exultabūt ſcti. Alleluya ꝟ. Scti tui dñe be. Euā. Hoc eſt preceptum. Offer. Letamini. Secreta.

Fiat dñe q̄s hec hoſtia ſacranda tibi placabilis: ꝓcioſi celebritate martirii: q̄ & peccata noſtra purificet & tuoꝝ tibi vota ꝯciliet famuloꝝ. Per. Cō. Poſuerūt. Poſtcō.

Queſumꝰ oīps deus vt ſctoꝝ tuoꝝ primi & feliciani celeſtibꝰ miſteriis celebrata ſolēnitas: indulgētiā nobꝫ tue ꝓpiciatiōis acq̄rat. p. Barnabe apli offi. Michi. Orō.

Eccleſiā tuā dñe in oī proſperitate cuſtodi: et vti barnabe apli ſuffultā patrociniis: ſupernis dignā exhibe gaudiis Per. Epi. Iā nō eſtis hoſpi. Grad. In oēm trā.

All'a. ꝟ. Nõ vos me elegiſtꝭ. Sequẽ. Clare ſctõꝝ. vt i co¹. Euã. Facta eſt ꝯtẽtio. ¶ re. offi. Michi aũt. Se.

OBlationis nr̃e mun⁹ tua dñe et benedicat ⁊ ſuſcipiat dextera: ⁊ ſupplicãte ſctõ barnaba apl'o acceptabile olocauſtum nos tibi ꝑparet. p. Cõio. Amẽ dico. Poſtcõio

QUod de altari tuo domĩe ſumpſimus ſemper nobis proficiat: et ſupplicãte ſãcto barnaba apoſtolo: ãte thronũ glorie tue gaudere nos faciat. Per. ¶ Sctõꝝ martirũ baſilidis cirini naborꝭ ⁊ nazarij Offm̃. Intret i cõſpectu. Oratio.

SAnctoꝝ martirũ tuoꝝ baſilidis cirini naboris et nazarij q̃s dñe natalicia votiua reſplẽdeãt ⁊ qđ illis cõtulit excellẽtia ſempiterna fructib⁹ noſtre deuotõibꝰ accreſcat. p. Ep'la. Bñdict⁹ de⁹ ⁊ pr̃ dñi nr̃i ieſu xp̄i q̃ ſcđꝫ mag. Gra. Vindica. All'a. ꝟ. Mirabilis Euã. Attẽdite a fermẽto. Offꝛ. Exultabũt. Se.

PIro ſctõꝝ tuoꝝ baſilidis cirini naboris ⁊ nazarii ſanguine fuſo venerando hoſtias tibi dñe ſolẽniter imolam⁹ tua mirabilia ꝑtractantes per quẽ talis eſt ꝑfecta victoria. p. Cõio. Poſuerũt. Poſtcõ.

SUmptis miſterijs dñe ſanctorũ martirũ tuorum baſilidis cirini naboris ⁊ nazarij ſolẽnia celebrãtes p̄ſta q̃s vt eoꝝ patrocinia iugit' ſẽtiam⁹. Per. ¶ Scti baſilij epi ⁊ ꝯfe. offm̃. Statuit. oꝛ. Da q̃s Ep'la. Ecce ſacerdos. Grað. Iurauit. All'a. ꝟ Iuſt⁹ germi. Euã Hõ q̃dã ꝑegre. Offꝛ. Veritas. Cõ. Fidelis ſeru⁹ ¶ Sctõꝝ ma. viti modeſti ⁊ creſcẽtie. Offm̃. Multe tribulationes. oꝛ. Deus q̃ nos ꝯcedis. Ep'la. Iuſti i ꝑpetuũ vi. Gra. Iuſtoꝝ ale All'a. ꝟ Tradiderũt. Euã Ve vobis q̃ edificatis. Offꝛ. Letami. Cõ. Iuſtoꝝ ale. ¶ Cirici ⁊ iulite ma. Offi Sal⁹ aũt iuſtoꝝ. oꝛ. De⁹ q̃ nos cõcedis. Epi. Scti ꝑ fidẽ. Grã. Glorioſi⁹. All'a. ꝟ. Iuſti i ꝑpetuũ. Euã. Deſcẽdẽs ieſ⁹ de mõte. Offꝛ. Ala nr̃a. Cõio. Et ſi corã. ¶ Botulphi abb. Offi Os iuſti. Oꝛ. Intceſſio. Epi. Iuſt⁹ cor ſuũ. Grað. Dñe ꝑueniſti All'a. ꝟ. Iſte ſctũs. Euã. Nemo lucernã. Offꝛ. Veritas. Cõ. Btũs ſeruus. ¶ Sctõꝝ mar. Marci ⁊ marcelliani. Offm̃. Sal⁹ autem. Oro.

PReſta q̃s oĩps de⁹ vt qui ſãctorum martirũ tuoꝝ marci et marcelliani natalicia colim⁹ a cũctis malis iminẽtib⁹ eoꝝ itceſſiõe liberemur. Per. Epi. Ligua ſapientiũ. Gꝛ. Ecce q̃ bonũ ⁊ q̃. All'a. ꝟ. Scti tui dñe florebũt. Euãg. Ecce ego mitto. Offꝛ. Ala nr̃a. Secreta

MUnera dñe tibi dicata ſanctifica ⁊ itercedẽtib⁹ ſctis tuis marco et marcelliano per eadẽ nos placat⁹ itẽde. p. Cõio Amẽ dico vo. Poſtcõio.

SAlutaris tui domine munere ſatiati ſupplices exoꝛamus vt quoꝝ letamur guſtu renouemur effectu. Per do. ¶ Geruaſij ⁊ ꝓ. offi. Loq̃t dñs. oꝛ.

DEus qui nos annua ſanctoꝝ martirum tuoꝝ geruaſii et ꝓthaſij ſolẽnitate letificas ꝯcede ꝓpici⁹ vt quoꝝ gaudem⁹ meritis accendamur exẽplis. Per. Ep'la. Sancti ꝑ fidẽ. Grað. Ecce q̃ bonũ. All'a. ꝟ. Iuſti epu. Euang. Egredientẽ ieſu de tẽplo. Offꝛ. Letami. Secreta

OBlatis q̃ſum⁹ domĩe placare muneribus ⁊ intercedentib⁹ ſãctis tuis a cunctis nos defẽde periculis. Per. Cõio Poſue. Poſtcõ.

HEc nos cõio dñe purget a crimĩe ⁊ itercedẽtib⁹ ſctis tuis geruaſio ⁊ ꝓthaſio celeſtis remedij faciat eſſe ꝯſortes. p. ¶ Leufridi abba. Offi Os iuſti. Oꝛ. Interceſſio nos q̃s. Epi. Dilect⁹ a deo. Grað.

Os iuſti me. All. v. Iſte ſctꝰ. Euā. Uidete vigilate. Offer. Ueritas. Cō. Btūs ſeruꝰ. ¶ S. albani mar. offi. Iuſtꝰ vt palma. Or. Pſta q̄s. Epi. Iuſtꝰ ſi moꝛte. Gra. Poſuiſti. Allā v. Letabit. Seq̄. Organicis. vt in cōi. Euā. Nichil optū. Offer. Poſuiſti. Cōio. Qui vult. ¶ In vigi. natiuitatis ſcti iohānis bapti. Offm̄.

Ne timeas zacharia exaudita eſt oꝛatio tua et elizabeth vxoꝛ tua pariet tibi filium: et vocabis nomen eius iohannem et erit magnus coꝛam domino: et ſpiritu ſancto replebit adhuc ex vtero matris ſue: ⁊ multi in natiuitate eius gaudebūt. Ps. Dñe ī virtute tua letabitur rex: ⁊ ſup̄ ſalutare tuū exultabit vehemēter. Or.

Preſta q̄s omp̄s deus vt familia tua per viā ſalutis īcedat: et btī iohānis pꝛecurſoꝛis hoꝛtamēta ſectādo: ad eum quem pꝛedixit ſecura perueniat: dñm nr̄m ieſū xp̄m ¶ Mēo. de ſācta etheldꝛeda. Oro. Om̄ps ſempiterne deꝰ. Le. hiere. pp. i.

In diebus illis. Factū eſt verbū dñi ad me dicens. Pꝛiuſq̄ te foꝛmarē in vtero noui te et ātequā de vulua exires ſctificaui te: et ꝓphetā ī gētibꝰ dedi te. Et dixi. a. a. a. dñe deꝰ ecce neſcio loqui quia puer ego ſū. Et dixit dñs ad me. Noli dicere qꝛ puer ſum qm̄ ad oīa que mittā te ibis: et vniuerſa q̄ mādauero tibi loq̄ris. Ne timeas a facie eoꝝ qꝛ tecū ego ſum vt eruā te dicit dñs Et miſit dñs manū ſuā ⁊ tetigit os meum ⁊ dixit dñs ad me. Ecce dedi verba mea ī oꝛe tuo: eccę conſtitui te ſuper gētes et ſup̄ regna vt euellas ⁊ deſtruas et diſꝑdas ⁊ diſſipes ⁊ edifices ⁊ plātes. Dicit dñs: omp̄s Gr. Fuit hō miſſꝰ a deo cui nomē iohānes erat/ hic venit v. Ut teſtimoniū ꝑhiberet de lūie ⁊ ꝑare dño plebē ꝑfectā. Si vo. eue. Allā. v. Tu puer ꝓpheta altiſſimi vocaberis pꝛeibis āte faciē dñi parare vias eiꝰ. ¶ Initiū ſancti euangelii. Secūdū lucā.

Fuit in diebus herodis regis iudee ſacerdos q̄dam noīe zacharias/ de vice abia: ⁊ vxoꝛ illi de filiabꝰ aarō: ⁊ nomē eiꝰ elizabeth Erāt aūt iuſti ambo āte deū: īcedētes ī oībꝰ mādatis ⁊ iuſtificationibus dñi ſine querela. Et nō erat eis filiꝰ: eo q̄d eſſet elizabeth ſterilis ⁊ ambo ꝓceſſiſſēt ī diebꝰ ſuis. Factū eſt aūt cū ſacerdotio fūgeretur zacharias ī oꝛdine vicis ſue āte deum ſecūdū cōſuetudinē ſacerdotii ſoꝛte exijt: vt īcēſū poneret: īgreſſus ī tēpliū dñi. Et oīs multitudo populi erat oꝛās foꝛis: hoꝛa īcenſi. Apparuit autem illi angelus dñi ſtans a dextris altaris īcēſi. Et zacharias turbatꝰ eſt vidēs ⁊ timoꝛ irruit ſuper eū. Ait aūt angelus ad illū. Ne timeas zacharia quoniā exaudita ē dep̄catio tua ⁊ vxoꝛ tua elizabeth pariet tibi filiū: et vocabis nomē eius iohānem. Et erit gaudium tibi et exultatio: ⁊ multi ī natiuitate eiꝰ gaudebunt. Erit enim magnus coꝛā dño ⁊ vinū et ſicerā non bibet Et ſpū ſctō replebitur adhuc ex vtero matris ſue: ⁊ multos filioꝝ iſrl̄ cōuertet ad dñm deū ipſoꝝ. Et ipſe p̄cedet ante illū in ſpū ⁊ virtute helie: vt cōuertat coꝛda patrū in filios: ⁊ īcredulos ad pꝛudentiā iuſtorum/ parare dño: plebē perfectam. Offertoꝛium. Glia ⁊ honoꝛe. Sec.

Munera q̄s dñe oblata ſanctifica: ⁊ intercedente beato iohāne baptiſta: nos ꝑ hec a peccatorū noſtroꝝ maculis emūda. Per d. Cōio. Magna eſt. Poſtcōmunio.

Beati iohānis baptiſte nos domīe pꝛeclara comitet̄ oꝛo: vt quē vēturū eſſe p̄dixit: poſcat nob̄ fore placatũ: dñm nr̃m ieſũ xp̃m filiũ tuũ. Qui tecũ. ¶ Iſta miſſa ſubſcripta dicat' infra oct. ſ. iohis bapt̃e. cũ de ſctō canitur iohẽ. alternati cũ altera miſſa. De vẽtre. Ad p̃dictã miſſã. Offm. Iuſtus vt palma. Oratio

Concede q̃s om̄ps de⁹ vt q̃ beati iohãnis baptiſte ſolẽnia colimus: ei⁹ apud te ĩterceſſionib⁹ muniamur. Per. Lec. hieremie pphete

In dieb⁹ illis. Factum eſt verbum dñi ad me dicens. Tu ergo fili hoĩs: accinge lũbos tuos et ſurge: ⁊ loquere ad eos oĩa que ego p̃cipio tibi. Ne formides a facie eorũ: neq; enĩ timere te faciã vultũ eorũ. Ego quippe dedi te hodie ĩ ciuitatẽ munitã: ⁊ ĩ columnã ferreã et in murũ ereum ſuper omnẽ terram regibus iuda principibus eius ⁊ ſacerdotib⁹ ⁊ oĩ populo terre. Et bellabunt aduerſũ te ⁊ nõ preualebũt: qr tecũ ego ſum. Ait dñs: vt liberẽ te. Gr. Iuſtus vt pal. Allia. V⁹. Tu pu. vt s̃. ſed ſine ſequẽtia. Se. luca.

In illo tẽpore. Dixit zacharias ad angelũ. Unde hoc ſciã: Ego enim ſũ ſenex ⁊ vxor mea proceſſit ĩ dieb⁹ ſuis. Et reſpõdens angelus dixit ei. Ego ſũ gabriel q̃ aſto ante deũ ⁊ miſſ⁹ ſũ loqui ad te ⁊ hec tibi euãgelizare. Et ecce eris tacẽs ⁊ nõ poteris loqui: vſq; ĩ diẽ quo hec fiãt pro eo q̃d non credidiſti verbis meis que implebũtur ĩ tp̃e ſuo. Et erat plebs expectãs zachariã: ⁊ mirabantur q̃ tardaret ipſe ĩ templo. Egreſſ⁹ aũt nõ poterat loqui ad illos: ⁊ cognouerũt q̃d viſionẽ vidiſſet in templo: ⁊ ipſe erat innuens illis ⁊ permãſit mut⁹. Et factũ eſt vt ĩpleti ſũt dies officiĳ eius: abĳt ĩ domũ ſuã. Poſt hos autẽ dies cõcepit elizabeth vxor eius ⁊ occultabat ſe mẽſib⁹ q̃nq; dicens. Qr ſic fecit michi dñs in diebus quib⁹ reſpexit auferre opprobrium meũ: inter homines. Offer. In virtute tua. Secre.

Munera q̃s dñe oblata ſanctifica: et ĩtercedente btō iohanne baptiſta nos per hec a peccatorũ noſtrorũ maculis emunda. Per dñ. Cõio. Poſuiſti dñe. Poſtcommunio.

Preſta q̃s om̄ps de⁹: vt qui celeſtia alimenta percepim⁹ intercedente beato iohanne baptiſta per hec contra oĩa aduerſa muniamur. Per. ¶ In die ad miſſã. Offi.

De vẽtre matris mee vocauit me dominus nomine meo ⁊ poſuit os meũ vt gladiũ acutũ ſub tegumẽto man⁹ ſue p̃texit me poſuit me q̃ſi ſagittã electã. Ps. Bonũ eſt cõfiteri dño: et pſallere noĩ tuo altiſſime. Oratio.

Deus qui p̃ſentẽ diẽ honorabilẽ nobis ĩ bti iohãnis natiuitate feciſti: da pp̃lis tuis ſpiritualiũ gratiã gaudiorũ: ⁊ oĩm fidelium mentes dirige in viam ſalutis eterne. Per. Lectio iſaye prophete. xlix.

Audite inſule: ⁊ attẽdite pp̃li de lõge. Dñs ab vtero vocauit me: de vẽtre matris mee recordatus eſt noĩs mei: ⁊ poſuit os meum quaſi gladiũ acutũ: ĩ vmbra man⁹ ſue p̃texit me: ⁊ poſuit me quaſi ſagittã electã. In pharetra ſua abſcõdit me: ⁊ dixit michi. Seruus me⁹ es tu iſrl̃: qr ĩ te gloriabor. Et nũc hec dicit dñs formans me ex vtero ſeruũ ſibi. Dedi te ĩ lucẽ gentiũ vt ſis ſalus mea vſq; ad extremum terre. Reges videbunt: ⁊ cõſurgẽt principes: ⁊ adorabunt dñm deũ tuũ et ſanctũ iſrael qui elegit te. Gradale. Priuſq̃ te formarem in vtero noui te et anteq̃ exires de vẽtre ſanctificaui te. V⁹. Miſit dñs manum ſuam et tetigit os meũ et dixit michi. Allã. V. Inter natos mulierũ nõ ſurrexit maior iohãne baptiſta. Seq.

Sancti baptiſte xp̄i preconijs. Solēnia celebrātes moribus ipſiū ſequamur. Ut ad vitā quā predixit aſſeclas ſuos perducat. Deuoti te ſāctiſſime hoīm amice ieſu xp̄i flagitamus: vt gaudia percipiamꝰ Apparenſꝗ zacharie gabriel: repromiſit qui tuā celebraret obſequijs natiuitatē. Ut ꝑ hec feſta eťna gaudia adipiſcamur. Qua ſancti dei ſacris delicijs leti cōgaudēt. Tu q̇ p̄paras fidelium corda. Ne q̄d deuiū vel lubricū deus ī eis inueniat. Te depoſcimus vt crimina nr̄a. Et facinora ꝯtinua p̄ce: ſtudeas abſoluere. Placatꝰ vt ipſe ſuos ſemꝑ inuiſere fideles. Placitā et māſionē ī eis facere dignet̄. Ut agni vellere quē tuo digito. Mundi monſtraueras tollētē crimina nos velit induere. Ut ipſiū mereamur āgelꝝ aſſocijs. In alba veſte ſeq̄ ꝑ portā clariſſimam. Amice xp̄i iohānes. Scḋm lucam.

In illo tp̄e. Elizabeth impletū eſt tēpꝰ pariēdi: ⁊ pepit filiū. Et audierunt vicini et cognati eiꝰ: qꝛ magnificauit dn̄s miam ſuā cū illa: et cōgratulabātur ei. Et factū eſt ī die octauo venerūt circūcidere puerū ⁊ vocabāt eū nōie patris ſui zachariā. Et reſpōdēs mat̄ eiꝰ: dixit. Nequaq̄: ſꝫ vocabit̄ iohānes. Et dixerūt ad illā. Qꝛ nemo eſt ī cognatiōe tua: q̇ vocetur hoc nōie. Innuebāt aūt patri eiꝰ quē vellet vocari eū. Et poſtulans pugillarē ſcripſit dicēs Iohānes eſt nomē eiꝰ Et mirati ſunt vniuerſi. Apertū eſt aūt illico os eiꝰ ⁊ lingua eiꝰ ⁊ loq̄bat̄ bn̄dicēs deū. Et factꝰ eſt timor ſuper oēs vicinos eiꝰ ⁊ ſuꝑ oīa mōtana iudee: diuulgabant̄ oīa verba hec. Et poſuerūt oēs qui audierāt ī corde ſuo: dicētes Quis putas puer iſte erit? Etenī manꝰ dn̄i erat cum illo. Et zacharias pr̄ eiꝰ impletꝰ eſt ſpū ſctō: ⁊ ꝓphetauit dicēs. Bn̄dictus dn̄s deꝰ iſrael: qꝛ viſitauit ⁊ fecit: redēptionē plebis ſue. Credo. Offert. Iuſtus vt palma. Secreta.

Tua dn̄e muneribꝰ altaria cumulamus illius natiuitatem honore debito celebrantes qui ſaluatorē mūdi ⁊ cecinit affuturum: ⁊ adeſſe mōſtrauit dn̄m nr̄z ieſū xp̄m filiū tuū. Qui tecū. Cō. Tu puer ꝓpheta altiſſimi vocaberis p̄ibis enī āte faciē dn̄i parare vias eiꝰ. Poſtc.

Sumat eccleſia tua dn̄e beati iohānis baptiſte generatione leticiā per quē ſue regeneratiōis cognouit auctorē. Dn̄m no. ❡ Secūda die ad miſſam. Offm̄. Iuſtus vt palma. Oro. Concede queſumꝰ omnipotens deus. vt ſupra p̄ter ſeꝗ. et Credo. ❡ Iohānis ⁊ pauli. Officiū. Multe tribulationes. Oratio.

Queſumus omnipotens deus vt nos geminata leticia hodierne feſtiuitatis excipiat: q̄ de beatorū iohānis et pauli glorificatione procedit: quos eadē fides et paſſio vere fecit eſſe germanos. Per d̄. Epiſtola Hi ſunt viri miſericordie Gr. Ecce q̄ bonū. Alla. ꝟ. Iſti ſūt due oliue ⁊ duo candelabra lucētia āte dn̄z habēt poteſtatē claudere celū nubibꝰ ⁊ aꝑire portas eiꝰ qꝛ ligue eoꝝ claues celi fcē ſūt. Euā Attēdite a fermēto. Offm̄. Gliabūt. Secre.

Hoſtias tibi domine ſanctorū martyrum tuorum iohannis et pauli dicatas meritis benignus aſſume: ⁊ ad perpetuum nobis tribue prouenire ſubſidium. Per. do. Cōio. Et ſi corā. Poſtcommunio.

Sumpſimus dn̄e ſāctorū martirū tuorum ſolennia celebrātes ſacramēta celeſtia: p̄ſta q̄s: vt quod temporaliter gerimꝰ: eternis gaudiis conſequamur. Per dn̄m. ❡ In vigilia aploꝝ pe. ⁊ pau. Offm̄.

Dixit dñs petro cum esses iunior cingebas te ⁊ ābulabas vbi volebas cum autem senueris extendes manus tuas et alius te cinget et ducet quo tu non vis hoc autem dixit significās qua morte clarificaturus esset deum. Ps. Celi enarrant gloriam dei et opera manuum eius annunciat firmamentum. Oratio

Presta quesumus omps deus vt nullis nos permittas ꝑturbationibus cōcuti: quos in aplice confessionis petra solidasti. Per d.

¶ Cōmēo. de sctō leone [redacted]. Oratio

Deus qui beatum leonē pontificem sanctorum tuorum meritis coequasti cōcede propici⁹ vt q̄ cōmemoratiōis eius festa ꝑcolim⁹ vite quoq; imitemur exēpla. Per d.

¶ Lectio actuum apostolorū. iij.

In diebus illis. Petrus et iohānes ascendebāt in templū ad horā orationis nonā. Et quidā vir qui erat claudus ex vtero matris sue baiulabatur: quem ponebant quotidie ad portam templi q̄ dicitur speciosa: vt peteret elemosinam ab introeuntibus in templū. Is cum vidisset petrum et iohannē incipientes introire in templum: rogabat vt elemosinam acciperet. Intuens autem in eum petrus cū iohanne dixit. Respice in nos. At ille intēdebat ī eos: sperās se aliqd accepturum ab eis. Petr⁹ autē dixit. Argētum et aurum non est michi quod autē habeo hoc tibi do. In nōie iesu xp̄i nazareni surge ⁊ ābula. Et apprehēsa manu ei⁹ dextera alleuauit eū. Et protin⁹ ꝯsolidate sūt bases ei⁹ et plāte. Et exiliēs stetit: ⁊ ābulabat. Et intrauit cū illis ī tēplū ābulās ⁊ exiliēs et laudās deū. Et vidit eum oīs popul⁹: ambulātem ⁊ laudantem deum. Cognoscebant autē illū: qm̄ ipse erat qui ad elemosinā sedebat: ad speciosā portā templi. Et impleti sūt stupore et extasi: ī eo qđ acciderat illi. Grad. In omnē terrā. Si dñica euenerit Alla. V. Scti tui dñe bñd. Se. iohā.

In illo tempore. Dixit ies⁹ petro. Simon iohānis diligis me plus his? Dicit ei Etiā dñe: tu scis qꝛ amo te. dicit ei. Pasce agnos meos. Dicit ei iterū. Simon iohānis diligis me? Ait illi etiā: dñe tu scis qꝛ amo te. Dicit ei pasce agnos meos Dicit ei tercio. Simon iohānis amas me? Cōtristat⁹ est petrus qꝛ dixit ei tercio amas me: ⁊ dixit ei Dñe tu omīa scis: tu scis quia amo te. Dicit ei. Pasce oues meas. Amē amen dico tibi: cū esses iunior cingebas te ⁊ ābulabas vbi volebas. Cū autē senueris: extendes man⁹ tuas ⁊ ali⁹ te cinget et ducet quo tu non vis. Hoc autē dixit significās qua morte clarificaturus esset deum.

Offertorium. Michi autē. Secreta.

Munus apostoli tui domīe: q̄s apostolica intercessiōe sctifica: nosq; a peccatoꝝ nostrorum maculis emunda. Per d. Aliud secretū

Annue nobis dñe vt intercedente btō leone hec nobis ꝓsit oblatio quā imolādo toti⁹ mūdi tribuisti relaxari delicta. Per do Cōio. Symon iohannis diligis me pl⁹ his: dñe tu oīa nosti tu scis domine qꝛ amo te. Postcommunio.

Quos celesti dñe alimento saciasti: apostolicis intercessionib⁹: ab omni aduersitate custodi Per dñm. Aliud postcommunio.

Deus qui aīe famuli tui leonis eterne beatitudinis premia cōtulisti: concede propici⁹ vt q̄ peccatoꝝ nrōꝝ pondere ꝓmimur: eius apud te precibus subleuemur Per.

¶ In die ad missam: Officium

NUnc ſcio vere quia miſit dominꝰ ãgelũ ſuum et eripuit me de manu herodis ⁊ de oĩ expectatione plebis iudeoꝝ. Ps. Domine probaſti me et cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionẽ meam et reſurrectionem meam. Oro.

DEus qui hodiernã diem apoſtolorum tuoꝝ petri et pauli martirio ꝯſecraſti da eccleſie tue eorum ĩ omnibꝰ ſequi preceptum per quos religionis ſumpſit exordium Per do. ¶ Lectio actuũ apl'oꝝ. xii.

IN diebꝰ illis. Miſit herodes rex manꝰ: vt affligeret quoſdã de eccleſia. Occidit aũt iacobũ: fratrẽ iohãnis gladio. Videns autẽ qꝛ placeret iudeis: appoſuit apprehẽdere ⁊ petrum. Erãt autem dies azimorũ. Quẽ cum apprehendiſſet miſit ĩ carcerem: tradẽſq; quattuor quaternionibꝰ militũ cuſtodiẽdũ: volens poſt paſcha producere eum populo. Et petrus quidem ſeruabatur ĩ carcere: oratio autem fiebat ſine ĩtermiſſione ab eccleſia ad deum pro eo. Cũ autem producturꝰ eum eſſet herodes ĩ ipſa nocte erat petrꝰ dormiens inter duos milites: vinctus cathenis duabꝰ ⁊ cuſtodes ante oſtium cuſtodiebant carcerẽ. Et ecce angelꝰ dñi aſtitit: ⁊ lumẽ refulſit ĩ habitaculo carcerꝭ: ꝑcuſſoq; latere petri excitauit eũ dicens. Surge velociter. Et ceciderũt cathene de manibus eius. Dixit autẽ angelus ad eũ Precingere et calcia te caligas tuas. Et fecit ſic. Et dixit illi Circunda tibi veſtimentũ tuũ et ſequere me. Et exiens ſequebatur eũ ⁊ neſciebat qꝛ verũ eſt qđ fiebat per angelũ. Eſtimabat aũt ſe: viſũ videre. Tranſeuntes aũt primã et ſecundam cuſtodiã: venerunt ad portã ferreã que ducit ad ciuitatẽ: que vltro aperta eſt eis. Exeuntes autẽ proceſſerunt vicũ vnũ: ⁊ ꝯtinuo angelꝰ diſceſſit abeo. Et petrꝰ ad ſe reuerſus dixit. Nũc ſcio vere qꝛ miſit dñs angelũ ſuũ: ⁊ eripuit me de manu herodis ⁊ de oĩ expectatione plebis iudeorũ. Grad. Conſtitues eos Allã. v. Non vos me. ¶ Sequẽtia

LAude iocunda melos turma perſona. Iũgẽdo verba ſymphonie rithmica. Cõcrepans ĩclita armonia: vera celi lumina. Luce q̃ aurea / illuſtrarũt mũdi regna oĩa vernãt fortia iã quoꝝ tro phea ĩ celi regia. Quoꝝ merita diſſoluãt crimina hac die fulgida. Nã alter crucis ſupplicio triumphãs alter enſꝫ iugulo vterq; nitet laurea. Et ſup ſublimes ſydera ĩſignes victoria celica p̄lati ſũt ĩ curia Hic vtẽ petre q̃ maxima reſeras claudis verbo celi limina. Sume piꝰ vota fidelia pcti cuncta diſſoluẽdo vincula. Sacra paule ĩgere dogmata: illuſtrãs plebis pectora. Et quouſq; det deꝰ perfecta vltra fer mentes ſydera. Pulchris qua reſultet muſica ꝯtutũ fidibꝰ atq; melis ꝯcina. In qua ſymphonia miſcet ⁊ illa q̃ vere diateſſarõ prima. Cõſtãs virtute ⁊ iuſticia Temperãtia ⁊ prudẽtia. Quibꝰ ſupera agmina rite decorata xp̃o cãtica pſallũt en aromonica. Nr̃o ſint choro ſocia illa dent lumina: q̃s p̃conia damus yperlirica. Sublime dicãt nũc oĩa amen redẽpta. Euãg Venit ieſꝰ in partes ceſaree. quere ĩ cathedra ſcti petri. Credo. Offertorium. Conſtitues eos. Secreta.

HOſtias dñe quas noſ tuo conſecrandas offerimus apoſtolica ꝓſequatur oratio per quã nos expiari tribuas et defẽdi. Per.

Tu es petrꝰ ⁊ ſuper hãc petrã edificabo eccleſiam meã. Poſt cõmun.

QUos celeſti dñe alimento ſatiaſti: apl'icis ĩterceſſionibus ab oī nos aduerſitate cuſtodi. Per. ¶ In ꝯmēo. ſcti pauli. Offm. Scio cui cre. vt ī conuerſiōe eiuſdē. Or.

DEus qui multitudinem gentiū beati pauli aplī tui predicatione docuiſti: da nobis q̄s vt cuius natalicia colimus: eiꝰ apud te ꝓcinia ſentiamus. Per. Meo. de ſctō petro. Or. Deꝰ q̄ beato petro. vt in cathedra eius. Et alia meo. de ſācto iohāne bapti. Ad galathas. i.

FRatres. Notum vobis facio euangeliū qđ euāgelizatum eſt a me: q2 nō eſt ſecundū hoīem neq̧ ego ab hoīe accepi illud neq̧ didici: ſed ꝑ reuelationē ieſu chriſti. Audiſtis enī cōuerſationē meā aliquādo ī iudaiſmo q̄m ſupra modū perſequebar eccleſiā dei et expugnabam illā. Et proficiebam in iudaiſmo ſupra multos coetaneos meos in genere meo abundātius emulator exiſtens paternarum mearū traditionū. Cum autem placuit ei qui me ſegregauit de vtero matris mee ⁊ vocauit ꝑ gratiā ſuā vt reuelaret filiū ſuū in me: vt euangelizarem illū in gentibus: cōtinuo nō acquieui carni ⁊ ſanguini. Neq̧ veni hieroſolimā ad āteceſſores meos apoſtolos: ſed abij in arabiā ⁊ iterū reuerſꝰ ſū damaſcū. Deinde poſt annos tres veni hieroſolimā videre petrum et manſi apud eum: diebꝰ quindecim. Aliū apl'oꝝ vidi neminem niſi iacobū fratrē dn̄i. Que aūt ſcribo vobꝫ ecce corā deo q2 nō mentior. Deinde veni ī partes ſyri ⁊ cilicie. Erā aūt ignotꝰ facie eccleſiis iude: q̄ erant in chriſto. Tantū aūt auditū habebāt: q̄m qui perſequebatur nos aliquādo: nūc euāgelizat fidē quā aliquādo expugnabat. Et ī me clarificabāt dn̄z ieſū xp̄z. Gr. Qui opatꝰ eſt petro in apoſtola. Allā. v. Magnꝰ ſctꝰ paulꝰ. Seq. Sancti pauli. vt in ꝯuerſione ſcti pauli. Euangeliū. Ecce nos reliquimꝰ. Credo. Offertoriū. Michi autē. Secreta.

ECcleſie tue q̄s dn̄e ꝑces et hoſtias aplīca cōmendet orō vt qđ pro illoꝝ gloria celebramus proſit nobis ad veniā. Per. Cōio. Amē dico vobis. vt ī conuer. Poſtcōio.

PErceptis dn̄e ſacramētis beatis apoſtolis tuis interuenientibꝰ deprecamur: vt que pro illorū celebrata ſunt gloria nobis ꝓficiāt ad medelā. Per. ¶ In octauis ſcti iohānis baptiſte. Offm. De vētre. ⁊c. ſicut in die preter ſequētiā ⁊ Credo. ¶ Sācti ſvvithini epī. et confeſſoris. Offm. Statuit ei. Orō. Da queſumus. Memoria vt ſupra de apoſtolis ⁊ de martyribꝰ. Epl'a. Ecce ſacerdos. Gr. Iurauit. Allā. v. Poſui adiutoriū. Seq̄. Adeſt nobis. vt ī cōi. Euā. Homo quidā peregre. Offr. Veritas. Secr. de cōmuni. Cō. Fidelis ſeruꝰ. Poſtcōio. de cōi. ¶ Eodē die ſctoꝝ proceſſi. ⁊ martiani. Offm. Iudicāt ſcti. Or.

DEus qui nos ſanctorū martirum tuorū proceſſi et martiniani ꝯfeſſionibꝰ glorioſis circundas ⁊ protegis da nobis ⁊ eoꝝ imitatione proficere: ⁊ ītercesſiōe gaudere. Per dn̄. Epl'a Sācti per fidē. Grad. Exultabūt. Allā. v. Sctī tui dn̄e bn̄di. Euā. Cum audieritis ꝓelia. Offerto. Gloriabunt. Secreta.

SUſcipe domine preces et munera que vt tuo digna ſint cōſpectui ſanctorum tuoꝝ proceſſi et martiniani precibus adiuuemur. Per. Cōio. Anima nr̄a. Poſtcōmunio.

COrporis ſacri ⁊ ꝑcioſi ſāguinis repleti libamine q̄s dn̄e deus noſter: vt quod pia deuotione gerimꝰ: certa redēptione capiamꝰ. Per. ¶ Prima die īfra oct. apoſtoloꝝ quādo fit de apoſtolis. Offm

Michi autē. Oratio. Deus qui hodiernā diem. Epl'a. Scimus qm̄ diligētib⁹ deū. Gra. In omnē terrā. Allā. ṽ Nimis honorati. Seq̄ Hac i die. vel. In ſolēni. vt i cōi dicātur alternatim i dn̄ica infra in octa. et infra oct. aplor̄. Euāg. Hoc eſt preceptū. Offr. Michi autē. Cō. Vos q̄ ſecuti eſtis me. ¶ Scdo die. Offm̄. Michi autē. Or. De⁹ qui ho. Epl'a. Per man⁹ aplor̄. Gr. Nimis honorati. All'. ṽ. Per man⁹ aplor̄. Euā. Facta eſt cōtentio. Offr. In omnē terrā. Cō. Ego vos elegi. ¶ Tercio die. Offm̄. Michi autē. Or. Deus q̄ hod. Epl'a. Iā nō eſtis hoſpites. Gra. Cōſtitues. Allā ṽ⁹. In omnē terrā. Euā. Hec mādo vobis. Offr. Cōſtitues eos. Cō. Amē dico vobis

¶ Dn̄ica īfra ſi vacauerit a feſto. ix lec. dicant̄ oīa de cōi aplorū cū vna de tribus miſſis ſuperi⁹ ſpecificatꝫ i ordine ſuo ſūptis cū ſequētia ſecūdum ordinē. ¶ In tranſlatione ſācti martini. Offm̄. Michi aūt. Or.

Deus qui populo tuo eterne ſalutis beatū martinū miniſtrū conceſſiſti: preſta q̄s: vt quē doctorem vite habuimus in terris: interceſſorē ſemꝑ habere mereamur i celis. Per d̄. Memo. de apoſtolis Epl'a. Omnis pōtifex. Grad. Dn̄e preueniſti. Allā. ṽ⁹. Iuſt⁹ germina Seq̄. Sacerdotē chriſti. vt i alio feſto. quere i alio ei⁹ feſto. Euā. Nolite timere puſill⁹ grex. vſq; et cor veſtrū erit. Offr. Veritas. Secre.

Omnipotēs ſēpiterne de⁹ munera tue maieſtati oblata per interceſſionē beati martini cōfeſſoris tui atq; pōtificis ad perpetuam fac nobꝫ proficere ſalutem. Per d̄. Cōio. Beatus ſeruus. Poſtcōio.

Sacramenta ſalutis nr̄e ſuſcipiētes concede q̄s oīs de⁹: vt bti martini cōfeſſoris tui atq; pōtificis nos vbiq; oratio adiuuet i cuius veneratōe hec tue ꝓtulim⁹ maieſtati. Per. ¶ In oct. apoſtolorū Officium. Sapientiam. Oratio.

Deus cuius dextera beatū petrū apl'm ābulātē i fluctibus ne mergeret̄ erexit & coapl'm ei⁹ paulū tercio naufragātē de ꝓfūdo pelagi liberauit exaudi nos ꝓpici⁹ & cōcede: vt ābor̄ meritis et̄nitatꝫ gloriā ꝯſequamur Qui viuis. Epl'a. Hi ſūt viri mie. Gra. Iuſtorū aīe. All'. ṽ. Iſti ſūt due oliue. quere i feſto ſāctor̄ iohānis & pauli. ſequē. vt̄s. infra. oct. apo. notat̄. Scdm matheū

In illo tp̄e. Iuſſit ieſus diſcipulos ſuos aſcēdere i nauiculā: & p̄cedere eū trans fretū: dōec dimitteret turbas. Et dimiſſa turba aſcēdit in montē: ſol⁹ orare. Veſpere aūt fctō: ſol⁹ erat ibi. Nauicula aūt i medio mari iactabat̄ fluctib⁹ Erat aūt vēt⁹ ꝯtrari⁹. Quarta autē vigilia noctis venit ad eos: ābulās ſupra mare Et vidētes eū ſupra mare ābulātē: turbati ſunt dicētes q2 fātaſma eſt. Et pre timore clamauerūt. Statimq; ieſ⁹ locut⁹ eis eſt dicens. Habete fiduciā: ego ſū nolite timere Reſpōdēs aūt petr⁹ dixit Dn̄e ſi tu es: iube me veīre ad te ſuꝑ aquas. At ip̄e ait. Veni. Et deſcēdēs petr⁹ de nauicula: ābulabat ſuꝑ aquā vt veīret ad ieſū. Vidēs vero vētū validū: timuit. Et cū cepiſſet mergi clamauit dicēs Dn̄e ſaluum me fac. Et cōtinuo ieſ⁹ extēdēs manū apprehendit eū: & ait illi. Modice fidei: quare dubitaſti? Et cū aſcēdiſſet in nauiculā: ceſſauit ventus. Qui aūt i nauicula erāt: venerūt & adorauerūt eū dicētes. Vere fili⁹ dei es. Credo. Offr. Exultabūt. Secr.

Offerimus tibi domine preces et munera: que vt tuo digna ſint conſpectui apoſtolorū tuorum ſſumus precibus adiuuemur. Per. Sꝛeta. Et te domine ſupplici. Cōio. Juſtoꝝ anime. Poſtcommunio.

Protege dn̄e populū tuum: et apl'oꝝ tuoꝝ petri ⁊ pauli patrocinio ꝯfidentē perpetua defēſione cōſerua. Per. ~~¶ In tranſlatiōe ſancti thome epiſcopi cantuarieñ. Offm. Letabitur iuſtus. Oratio.~~

~~Deus qui nobis tranſlationē beati thome martyꝛis tui atq pontificis celebꝛare ꝯcedis: te ſupplicitur exoꝛamus: vt ei⁹ meritis ⁊ precib⁹ a vicijs ad virtutes ⁊ a carcere trāſferamur ad regnū. Per d. Epl'a. Juſt⁹ ſi moꝛte. Gr. Juſtus vt pal. Allā. v. Juſt⁹ nō ꝯturbabitur. Seq. Spe mercedis. vt ī alio feſto req̄re ī alio ei⁹ feſto. Euāg. Ego ſū paſtoꝛ bonus. req̄re ī dn̄ica. ij. poſt paſcha. Offꝛ. Poſuiſti dn̄e. Secꝛ.~~

~~Deus qui panem et vinū ī coꝛpus tuum et ſanguinem celeſti benedictione ꝯuertis: ꝯcede ꝓpicius vt ad tuam mīam recurrētes: tuo placito confoꝛmemur. Qui vi. Cōio. Magna eſt. Poſtcōmunio.~~

~~Deus qui beatū thomā martirē tuum atq pontificem a ſupplicijs ad gaudia trāſtuliſti: tribue q̄s: vt q̄ trāſlationē ei⁹ veneramus ī terris: p ei⁹ patrociniū ad celeſtia trāſferamur. Per~~ ¶ Scti gribaldi. Offm. Os iuſti. Or. Adeſto. Epl. Juſt⁹ coꝛ ſuū. Gra. Os iuſti. Allā. v. Juſt⁹ ger. Euāg. Nemo lucer. Offꝛ. Veritas. Cōio. Beat⁹ ſeruus. ¶ Sācte eurildis. Offm. Dilexiſti iuſticiam. Oro. Oīps ſempiterne deus. Epl. Qui gloꝛiat. Gr. Propter veritatem. Allā. v. Emuloꝛ. Seq. Virginis venerāde. Euāgelium. Simile eſt regnum ce. decē virginibus. Offꝛ. Offerētur. Minoꝛ Cōmunio. Quinq prudē. ¶ Sāctoꝛum ſeptem fratrum. Officium.

Laudate pueri dominū laudate nomen domini: qui habitare facit ſterilem in domo matrem filioꝛum letantem. Ps. Sit nomen dn̄i benedictū: ex hoc nūc ⁊ vſq ī ſeculum. Oratio

Preſta q̄s oīps: de⁹ vt q̄ gloꝛioſos martires tuos foꝛtes in ſua ꝯfeſſiōe cognouim⁹: pios apud te in nr̄a ītercceſſiōe ſētiamus. Per. Epl'a. Memoꝛamini p̄ſtinos dies. Gr. Ala nr̄a. All. v. Laud pueri dn̄m laud nomē dn̄i. Euā. Loquēte ieſu. Offꝛ. Anima noſtra. Secreta.

Sacrificijs p̄ſentib⁹ domie q̄s intende placatus: et intercedentibus ſāctis tuis deuotioni noſtre pꝛoficiāt ⁊ ſaluti. Per dominū. Cōio. Quicunq fecerit. Poſtcōio.

Queſumus oīps deus vt ītercedentibus ſāctis tuis illius ſalutaris capiam⁹ effectum cui⁹ per hec miſteria pignus accepim⁹. Per ¶ Sctē margarete virginis ⁊ mar. Officium. Loquebar. Oratio.

Deus qui beatā margaretam virginem tuā hodierna die ad celos per martyꝛiū palmam venire feciſti ꝯcede nobis q̄ſum⁹ vt eius exēpla ſequētes: ad te peruenire mereamur. Per do. Epl'a. Qui gloꝛiatur. Gr. Specie tua. Allā. v. Emuloꝛ enī. Seq. Exultemus. vt in cōi. Euāg. Simile eſt reg. ce. theſauro. Offertoꝛium. Filie regū. Secreta.

Hec munera dn̄e q̄s pꝛo beate virginis margarete martyꝛio oblata: ⁊ meritū nobis ſanctitatem et coꝛpoꝛū obtineāt caſtitatē. Per do. Cōio. Diffuſa eſt. Poſtcō.

Huius dn̄e ſacramēti perceptione: et vt̄s margarete virginis tue interceſſione tu ī nobis manere dignare ⁊ nos ī te viciſſim manere concede. p. ¶ Sācte praxedis virgis. offm. Dilexiſti iuſticiā. or.

Da q̄s oṗs deus: vt q̄ beate praxedis virginis tue natalicia colimus sicut ānua solēnitate letamur sic tante illi⁹ fidei proficiam⁹ exēplo. Per. Epi. Sapientia vincit maliciā. Gr. Dilexisti iusticiā. All. v. Spe tua. Euā. Sile est reg. ce. decēvir. Offꝛ. Offerent. Minoꝛ. Sr.

Suscipe q̄s domine ob honorem sancte praxedis virginis tue mun⁹ oblatū: et quod nr̄is assequi meritis non valemus: eiusdē suffragātib⁹ meritis largire ꝓpici⁹. Per. Cōio. Simile est re. Postcōmunio.

Satiasti dn̄e familiā tuam muneribus sacris: eius q̄sumus semper interuētione nos refoue cuius solennia celebram⁹. Per dn̄m.

¶ Sācte marie magdalene. Offm.

Gaudeamus omnes in dn̄o diem festū celebrantes sub honore marie magdalene de cuius solennitate gaudent angeli et collaudant filiū dei. ps. Eructauit cor meum verbū bonū: dico ego opera mea regi. Oro.

Largire nobis clementissime pater quo sicut beata maria magdalena dn̄m nr̄m iesum xp̄m suꝑ oīa diligēdo suoꝝ obtinuit veniā peccaminū ita nobꝫ apd̄ mīam tuā sēpiternā īpetret btitudinē. Per e.

¶ Me. de scto vvādregesillo ab. or. Intercessio nos. Le. li. sa. puer. vl.

Mulierē fortē q̄s inueniet procul ⁊ de vltimis finibus preciū ei⁹ Cōfidit ī ea cor viri sui: ⁊ spoliis nō indigebit. Reddet ei bonū ⁊ nō malū: oīb⁹ dieb⁹ vite sue. Quesiuit lanā ⁊ linū: ⁊ operata est cōsilio manuum suarū. Facta est quasi nauis institoris: de longe portans panē suū. Et de nocte surrexit: deditq̄ p̄dā domesticis suis ⁊ cibaria ācillis suis. Cōsiderauit agrū ⁊ emit eū: de fructu manuū suarū plantauit vineā. Accinxit fortitudine lūbos suos ⁊ roborauit brachiū suū. Gustauit et vidit q̄ bona est negociatio ei⁹: nō extiguetur ī nocte lucerna illius. Manū suā misit ad fortia: ⁊ digiti ei⁹ apprehenderūt fusū. Manū suā aperuit inopi: ⁊ palmas suas extendit ad pauperē. Nō timebit domui sue a frigorib⁹ niuis: oēs ei domestici eius vestiti sūt duplicibus. Stragulatā vestē fecit sibi: biss⁹ et purpura indumētū ei⁹. Nobilꝫ ī portis vir ei⁹: q̄n sederit cū senatorib⁹ t're. Syndonē fecit ⁊ vēdidit: ⁊ cingulū tradidit chananeo. Fortitudo ⁊ decor indumētū ei⁹: ⁊ ridēbit ī die nouissimo. Os suū aperuit sapie: ⁊ lex clemētie ī ligua ei⁹. Cōsiderauit semitas dom⁹ sue: ⁊ panē ociosa non comedit. Surrexerūt filij ei⁹ ⁊ btissimā p̄dicauerūt: ⁊ vir eius laudauit eā. Multe filie ꝯgregauerūt diuitias: tu supergressa es vniuersas. Fallax grā ⁊ vana est pulchritudo. Mulier timens dn̄m: ipsa laudabit. Date illi de fructu manuū suarū: ⁊ laudent eam in portis opera eius. Gr. Adiuuabit. Alleluya. v. Optimam partem elegit sibi maria que nō auferetur ab ea ieternū. ¶ Sequētia.

Laus tibi xp̄e q̄ es creator redēptor idem et saluator. Celi terre marꝫ āgeloꝝ ⁊ hoim. Quē solū deū cōfitemur ⁊ dn̄m. Qui pctōres venisti vt saluos faceres. Sine pctō pcti assumēs formulā. Quorū de grege vt cananeam mariā visitasti magdalenā. Eadē mēsa verbi diuini illā micꝫ hāc refouēs ferculis. In domo symonis leprosi cōuiuijs accubās typicis. Murmurat pharise⁹ vbi plorat femina criminis ꝯscia. Pctōr ꝯtēnit cōpeccātē pcti nesciēs penitētē exaudis emūdas fedā adamas vt pulchrā facias. Pedes āplectitur dn̄icos lacrimis lauat tergit.

crinibꝰ lauāda tergēda vnguēto vngit oſculis circuit. Hec ſūt ꝯmunia ꝗ tibi placēt o patris ſapiētia. Natus ex virgīe: q nō dedignaris tāgi a peccatrice. A phariſeo es inuitatꝰ marie ferculis ſaturādꝰ. Multū dimitteꝫ: multū amāti/nec crimē poſt ea repetēti. Demonijs eā ſeptē mūdas ſeptiformi ſpū. Ex mortuis reſurgētē das cūctis videre priorem. Hac xp̄e ex pſelita ſignas eccleſiā quā ad filioꝝ mēſā vocas alienigenam. Quā iter ꝯuiuia legis et gr̄e ſigna phariſei faſtꝰ lepra vexat heretica. Qualis ſit tu ſcis tāgit te q̄ peccatrix q̄ venie optatrix. Quidnā haberet egra: ſi nō accepiſſet ſi medicus nō adeſſet. Rex regū diues ī oēs nos ſalua peccatoꝝ tgēs cūcta crimina. Sāctoꝝ ſpes & glīa. Vel iſta ſeq̄. Mane p̄ma ſabbti. Scdm vſū chori. vt ī dñica ī albis. Euā. Rogabat ieſū qdā phariſeꝰ. Qre in fer. vi. po. xv. pꝰ fe triū. Offr. Filie re. Se.

OFferimus dñe preces et munera in honore ſācte marie magdalene gaudētes p̄ſta q̄s vt & conuenīēter hec agere & remediū ſempiternum valeamꝰ acquirere. Per dñm. Cōi. Dilexiſti. Poſtcōmunio

AUxilientur nobis domine ſacroſancta miſteria beate marie magdalene veneratione celebrata: q̄ ſpretꝫ vanitatis illecebris te ſolū diligere tibiq̄ deo viuo & vero elegit iugitē inherere. Qui vi. ¶ Apolinarꝫ mar. Offi. Sacerdotes tui. Orō.

CLementiam tuā q̄s omīps deus vt intercedēte pro nobis beato apolinare martire tuo atq̄ pontifice veniam oīm conſequi mereamur peccaminū & vitā accipere valeamus eternā. Per dñm. Epi. Teſtificor. Gra. Iurauit. Alla. v. Iſte ſāctus. Euā. Facta eſt cōtētio. ī cōi apl'oꝝ. Offerto. Veritas. Secreta.

HOſtias tibi dñe pro cōmemoratione beati apolinaris martiris tui atq̄ pontificis offerimꝰ ſuppliciter deprecātes vt ſicut illi p̄buiſti ſacre fidei claritatem: ſic nobis indulgentiā largiaris & pacē. Per. Cōi. Semel iuraui. Poſtcōmunio.

UT nobis domine tua ſacrificia dent ſalutē: beatꝰ martir tuus apolinaris atq̄ pontifex q̄s precator accedat. Per. ¶ In vigilia ſancti iacobi. Offm. Ego autē. orō. Cōcede nobis q̄s oīps deꝰ. Memo. de ſancta xp̄ina. Orō de cōi. Deus q̄ nos btē. Epi. Benedictꝰ deꝰ & pater dñi nr̄i ieſu xp̄i qui benedixit nos. ī cōi vniꝰ mar. Grad. Iuſtus vt. ſi dñica ſit. Alla. v. Iuſtꝰ nō ꝯtur ī cōi vnius mar. Euāge. Hec mando vobis. Offr. Glīa & ho. Cōio. Magna eſt. ¶ In die ad miſſā. Michi autē. orō.

EſTo dñe plebi tue ſanctificator & cuſtos vt apl'i tui iacobi munita preſidiis et ꝯuerſatione tibi placeat & ſecura deſeruiat. Per do. Memo. de mar. Epi. Iā non eſtis. Gra. Nimis honorati. Alla. vꝰ. In oēm trā. Sequētia. Clare ſanctoꝝ. Seqntia vt ī cōi. Scdm matheū. xx.

IN illo tēpore. Acceſſit ad ieſū mater filioꝝ zebedei cum filiis ſuis: adorans et petens aliq̄d ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic vt ſedeant hi duo filij mei vnꝰ ad dexterā tuā: et vnꝰ ad ſiniſtram in regno tuo. Reſpondens autē ieſꝰ dixit. Neſcitis q̄d petatꝫ. Poteſtis bibere calicem quem ego bibiturꝰ ſum? Dicūt ei. Poſſumꝰ. Ait illis. Calicem quidem meū bibetis: ſedere autē ad dexterā meā vel ſiniſtram non eſt meum dare vobis: ſed quibꝰ paratum eſt a patre meo. Credo. Offerto. In oēm terram. Secreta.

OBlationes populi tui queſumus dñe beati apoſtoli tui ia cobi paſſio beata cōſiliet: vt que noſtris non apte ſunt meritis fiant tibi placita eius deprecatiōe. Per. d. Cōio. Uos qui ſecuti eſtis. Poſtcō.

Beati apoſtoli tui iacobi cuiꝰ hodie feſtiuitate corpore ⁊ ſanguine tuo nos refeciſti: q̄s dn̄e itercēſſiōe nos adiuua: pro cuiꝰ ſolennitate ſuſcepimꝰ tua ſctā letātes. Per

¶ Sctē anne matris btē marie virginis. Offm. Dilexiſti iuſticiā. Or.

Deus qui beatā annā diu ſterilē prole voluiſti glorioſa et humano generi ſalutifera fecundari: da q̄s: vt oēs amore filie matrem venerātes in hora mortis vtriuſq̄ preſentia gaudere mereātur. Per. Epla. Mulierem. Grad. Dilexiſti. Alleluya. v. Specie tua. Sequētia.

Teſtamento veteri anna fuit genita et de ſtirpe regia. Hec matrona nobilis diu fuit ſterilis i magna triſticia. Cui fructum contulit ⁊ ſic luctū abſtulit diuina clemētia. Patriarchis edita: anna luce predita in perenni gloria. Deprecamur inclita vt per tua merita nobis detur gratia. Anna parens labe carens rubens roſa ſpecioſa florēs iter lilia. Matrē xp̄i genuiſti tua p̄ce nos a nece tuearꝫ noxia. Ecce lucis officina egris ſpes ⁊ medicina: tua proles eſt regina i celeſti patria Ipſa cūctis iā prelata: per te ſumēs hec precata noſtra fiat aduocata in dei preſentia. Euāge. Simile eſt regnum celorū theſauro abſcondito. Offerto. Diffuſa eſt gratia. Secr.

Super has dn̄e oblationes q̄ i memoriā ſctiſſime anne matris beatiſſime virginis genitricis vnigeniti tui dn̄i nr̄i cōſecrātur: et tuā eſſūde benedictionē: ⁊ p eas tribue nobꝫ cordiū purificatiōeꝫ ⁊ munerꝫ celeſtiū participationē. Per d. Cō. Simile eſt regnū ce. the. Poſtc.

Sumpta ſacramenta q̄s domine itercedēte beatiſſima ānna matre glorioſe genitricꝫ vnigeniti filii tui nos ab hoſtium defēdāt formidine ⁊ eterne mortis amaritudine. Per eū. ¶ Sctē marthe vir. nō mar. Offm. Vultū tuū. Or. Omp̄s ſēpiterne deꝰ. Mēo. de martyribꝰ. Epla. Qui gloriatur. Gr. Adiuuabit. Allā. vꝰ. Emulor. Seq. Virginis venerande. vt in cōi. Euangel. Intrauit ieſus in quoddam caſtellum. quere in aſſumptione btē marie. Offert. Offerent. Minor. Cōio Diffuſa eſt gratia. ¶ Eodē die ſanctorum ſeptem dormientiū. Offm. Salus autem iuſtorum. Oratio.

Deus qui glorioſos reſurrectionis eterne precones ſeptē dormiētes magnifice coronaſti: p̄ſta queſumꝰ: vt reſurrectionē ſanctam que in eorum precibus mirabiliter preoſtenſa eſt cōſequamur. Per dn̄m. Epla. Iuſtorum anime. Gra. Iuſtorum anime. Allā. v. Mirabilis. Euang. Attendite a fermēto. Offertoriū. Exultabunt. Secr.

Deus in quo eſt oīm iuſtorum requies ⁊ pax certa ſanctorū tribue nobis pacificas hoſtias tibi digne offerre vt p̄ectiōe pacis qua ſancti iam fruuntur in celis nos iugiter bona meditemur i terris. Per dn̄m. Cōio Iuſtorum ale. Poſtcō.

Sanctorū tuorū dn̄e victorias recolētes ſacramēta percepimꝰ: p̄ſta nobis q̄s eorū meritꝫ indulgentiā: i quorū dormitione tuā magnificentiā collaudamꝰ. Per dn̄m. ¶ Scti ſālonis epi et ꝯfeſſo. Offm. Statuit. Or. Da q̄s Mē. de ſctō pātaleōe mar. vt i cōi. ep. Ecce ſacerdō. Gr. Iurauit. Allā. vꝰ Iuſtus ger. Euā. Hō q̄dā pegre. Offer. Veritas Cō. Fidelis ſeruꝰ. ¶ Sctōꝝ martyrū felicꝫ pape ⁊ ſimplicis fauſtini et beatricis. Offi. Sacerdotes eiꝰ. Or.

INfirmitatē noſtram reſpice deus oīpotens et quia pondꝰ ꝓprie actionis grauat vtī felicis martiris tui atq; pontificis interceſſio glorioſa nos protegat. Oratio.

PReſta dñe qˢ vt ſicut populꝰ chriſtianus martyrū tuorum ſimplicij fauſtini ⁊ beatricis tēpali ſolēnitate congaudet: ita perfruatur eterna: ⁊ quod votis celebrat cōprehendat effectu. Per. ſub vna cōcluſione. Epla. Memētoramini priſtinos. Gr. Sacerdo. Allā. v. Diſpoſui. Euā. Loquēte ieſu ad turbas ecce mater. Offer. Letamini. Secreta

ACcepta ſit in conſpectu tuo domine noſtre deuotionis oblatio: ⁊ eius nobis fiat ſupplicatione ſalutaris: pro cuius ſolēnitate defertur. ¶ Aliud ſecretum.

HOſtias tibi dñe pro ſanctorū martirum tuoꝝ ſimplicij fauſtini ⁊ beatricis ꝯmemoratiōe deferimꝰ: ſuppliciter deꝑcātes: vt indulgētiā nobis pariter ꝯferāt ⁊ ſalutē. Per. Cōio. Iuſtorum aīe. Poſtcō.

REfecti participatione muneris ſacri qˢ dñe deus noſter: vt cuius exequimur cultum: ſentiamus effectum. ¶ Aliud poſtcōio.

PReſta qˢ omnipotēs deus vt ſāctorū tuorū ſimplicij fauſtini ⁊ beatricis celeſtibꝰ miſterijs celebrata ſolēnitas: indulgentiam nobis tue ꝓpiciatiōis acqrat. Per d. ſub vna ꝯcluſiōe. ¶ Sctoꝝ martirꝝ abdō ⁊ ſennes. Offm. Intret. Or.

DEus q̄ ſanctis tuis abdon et ſennē ad hanc gloriā veniendi copioſū munus gratie cōtuliſti da nobis famulis tuis noſtroꝝ veniā delictoꝝ: vt ſctoꝝ tuoꝝ intercedentibꝰ meritis ab oībꝰ mereamur aduerſitatibꝰ liberari Per d. Epla Benedictꝰ deꝰ ⁊ pater dñi nr̄i ieſu xp̄i pat̄ mīaꝝ. Gra. Glioſꝰ. Allā. v. Tradiderūt. Euāgel. Videte ne quis vos ſeducat. Offer. Mirabilis. Sec

HEc hoſtia dñe qˢ quā in ſctoꝝ tuoꝝ natalicijs recēſētes offerimꝰ ⁊ vincula nr̄e prauitatꝫ abſoluat ⁊ tue nobis mīe dona ꝯciliet. Per do. Cōi. Poſuerūt. Poſtcōio.

HEc huius dñe operationē miſterij ⁊ vitia nr̄a purgentur ⁊ intercedētibꝰ ſctis tuis iuſta deſideria ꝯpleant. Per. ¶ Scti germani epi. Offm. Statuit ei. Or. Da qˢ. Epi. Ecce ſacerd. Gr. Ecce ſacerd. Allā. v. Iuſtꝰ ger. Seq. Adeſt nobꝫ vt i cōi. Euā. Hō quidā. Offer. Veritas. Cōio Dñe quiq;. ¶ Ad vīcula ſcti petri. offi. Nūc ſcio vere. req̄re i feſto apoſtoꝝ petri ⁊ pauli. Oro.

DEus qui btm̄ petrum apoſtolū a vinculis abſolutū illeſū abire feciſti: noſtrorū qˢumꝰ abſolue vincula peccatorū: ⁊ omnia mala a nobis ꝓpiciatus exclude. Per. ¶ Memoria de martiribus. Oro.

AEterna nos dñe martyrum tuorum corona letificet que ⁊ fidei nr̄e prebeat incitamenta virtutum: ⁊ multiplici nos ſuffragio cōſolet. Per. Epla. Miſit herodes. Grad. Conſtitues eos. Allā. vſus. Tu es petrꝰ et ſup hanc petram edificabo eccleſiam meam. Sequentia

NUnc luce alma ſplendeſcit ꝑ orbem hec dies ecce glorioſa. Almi recolamꝰ petri voce celſa Grātāter accōmodat modulos in quā. Vincētis amorē ob ſupnū crucis ſacre trophea. Merito gloriāq; ꝑlatā i celeſti glia. Pro corde fratna iubiletq; tma. Qui a xp̄o ligādi ſoluēdi ⁊ dona accipiēs clauiger effectꝰ noſtra reſoluēs vīcula. Sublēuando ethereꝫ ſedibꝰ poteſtate nos tradita. Iūgat cetui ſctō culmine i poli paradiſiq; amenia. Vbi adorat ordo te xp̄e pſalle̅do armonia voce cantica. Noua ſctoꝝ reſona̅tiu̅ laude angelicꝰ melliſca. Hic ſupna̅ maieſtate̅ tua̅ poſce̅tes humilit̄ alma̅. Cuiꝰ digna nos cu̅ illis reſonemus vna̅ rithmica ī excelſis carmīa. Celeſtiꝙ in gloria trinu̅ atꝙ vnu̅ iugit̄ veneremur ī arua. Celſa poteſtas a̅gelica oua̅s te laudat ī gloria. Virtutes celi te glorifica̅t ꝑ aſtra. Qui patris ſedes ad dextera̅ noſtra exaudi angeloꝝ. Et famuloꝝ iu̅ge̅s voce p̄camina. Quoꝝ vocibꝰ vt caterua. Glorificet ſemꝑ te et noſtra. Regnantem in te cum ſanctis ī eternu̅ Eua̅ge Uenit ieſus in partes ceſaree philippi. reqre in cathedra eius Offer. Conſtitues eos p̄ncipes. Sec.

Oblatu̅ tibi dn̄e ſacrificiu̅ viuificet nos ſemper et muniat. Per dominum noſtru̅ ieſu̅ xp̄m filiu̅ tuu̅. Aliud ſecretu̅ de martiribꝰ

Votiua dn̄e miſteria ſanctoꝝ tuoꝝ ſolennia celebra̅tes deuota mente tractamꝰ q̄bus nobis et p̄ſidium creſcat ⁊ gaudiu̅. Per Prefatio. Et te dn̄e ſupplicit̄. Co̅io Tu es petrꝰ ⁊ ſuper hanc petra̅ edificabo eccleſia̅ mea̅. Poſtco̅munio.

Corporis ſacri et precioſi ſanguinis repleti libamine q̄ſumus dn̄e deus noſter: vt quod pia deuotione gerimus itercede̅te beato petro apoſtolo tuo certa redemptione capiamꝰ. Per. Aliud ſecre.

Preſta q̄s o̅ps deus: vt quoru̅ memoria̅ ſacrame̅ti participatione recolimus fide̅ quoꝙ ꝓficie̅do ſectemur. Per. ¶ Scti ſtephani [redacted]. Offm̄. Juſtꝰ vt palma. Oro.

Deus q̄ nos bt̄i ſtephani martiris tui atꝙ po̅tificis a̅nua ſolennitate letificas: ꝯcede ꝓpiciꝰ: vt cuiꝰ natalicia colimꝰ de eiuſde̅ etia̅ ꝓtectione gaudeamus. P. Ep̄la. Ois po̅ti. Gr. Juſtꝰ no̅ ꝯturbabit̄. Alla v. Beatꝰ vir q̄ ti. Eua̅. Hō q̄da̅ nobilis. Offr. Inueni dauid. Secre.

Munera tibi dn̄e dicata ſctifica: et intercedente beato ſtephano martire tuo atꝙ pontifice ꝑ eadem nos placatus intende. Per. Co̅io. Dn̄e q̄nꝙ. Poſtcommunio.

Hec nos communio dn̄e purget a crimine: ⁊ intercedente bt̄o ſtephano martire tuo atꝙ po̅tifice celeſtis remedij faciat eſſe co̅ſortes. Per dn̄m. ¶ In inuentione ſa̅cti ſtephani prothomartiris ſociorumꝙ eiꝰ. Offm̄. Etenim ſederunt Require in feſto eiuſdem ſancti ſtephani infra natalem dn̄i. Oratio.

Deus q̄ es ſanctoꝝ tuoꝝ ſple̅dor mirabilis: quiꝙ hodierna die beatoꝝ ſtephani nichomedi gamalielis ⁊ abibonis inuentione̅ glorioſa̅ reuelaſti: da nobis in et̄na leticia de eoꝝ ſocietate gaudere. P. Memo. de ſctō petro. Ep̄i. Stephanus plenus gr̄a. vt infra natiuita. dn̄i cu̅ Gr. Sederu̅t. Alla. v. Video celos apertos. Seq̄n. Magnꝰ deus ⁊c. vt in alio feſto. Eua̅g. Ecce ego mitto ad vos. Offr. Elegeru̅t ap̄li. quere ī oct. ſcti ſtephani. Secreta.

Munera tibi dn̄e noſtre deuotionis offerimus: q̄ et ꝑ tuorum tibi grata ſint honore ſctoꝝ. et nobis ſalutaria te miſerante redda̅tur. Per. Co̅io Video ce. Poſtc.

Sumpſimus dn̄e ſctoꝝ tuoru̅ ſtephani/nichomedi gamalielis atꝙ abibonis inue̅tione̅ celebra̅tes ſacrame̅ta celeſtia p̄ſta q̄s vt q̄d tpalit̄ gerimꝰ: eternis gaudijs co̅ſequamur. P. ¶ Scti oſvvaldi regis et mar. Offm̄. Letabitur iu. Oro.

Omps ſempiterne deꝰ/ q̄ huiꝰ diei iocunda̅ ſancta̅ꝙ leticia̅ in ſcti ſerui tui oſvvaldi ſole̅nitate co̅ſecraſti: da cordibꝰ nr̄is tui amoris caritatiſꝙ augmentu̅: vt cu ius ĩ terris ſcti ſãguinis effuſionẽ celebram⁹ / illius ĩ celo collata patrocinia mẽtib⁹ ſentiamus. Per d. Mẽo. de ſctõ petro. Epła. Beatus vir q̃ inuẽtus. Gr. Poſuiſti. Allã. ℣. Iſte ſanct⁹. Sequẽ. Organicis. vt in cõi. Euãge. Scdm lucam. Si q̃s vult. Offer. Poſuiſti. Secreta.

HEc dñe q̃s munera q̃ in beati Oſbvaldi ꝯmemoratione tue maieſtati offerimus benign⁹ aſſume. Per. Cõio. Magna eſt. Poſtcõ.

PReſta q̃s oṕs deus / vt qđ noſtra ꝯſciẽtia non p̃ſumit eius q̃ tibi fideliſ ſeruiuit iteruenĩete auxilio cõſequi mereamur. Per dñm.

¶ Sancti ſixti pape ꝛ marty. Officium. Sacerdotes tui. Oratio.

DEus qui cõſpicis q2 ex nulla noſtra virtute ſubſiſtimus cõcede ꝓpici⁹: vt itercesſiõe btĩ ſixti martyris tui atq; põtificis cõtra oĩa aduerſa muniamur. Per. Eodẽ die ſãctoꝝ feliciſſimi et agapiti. Oratio.

DEus qui nos concedis ſanctorum martirũ tuoꝝ feliciſſimi ꝛ agapiti natalicia colere: da nobis ĩ eterna beatitudine de eoꝝ ſocietate gaudere. Per. Sub vna cõcluſione. Mẽo. de ſctõ petro. Epła. Iuſtoꝝ aĩe. Gr. Sacerdotes eius. Allã. ℣. Diſpoſui. Euãg. Ecce ego mit. vos. Offer. Mirabilis de⁹. Sec.

SAcrificiis preſentibus domine q̃ſumus intende placatus: vt ꝛ deuotioni nr̃e proficiant ꝛ ſaluti. Aliud ſecretũ ſub eadẽ ꝯcluſione.

MUnera tibi dñe noſtre deuotionis offerim⁹: q̃ pro tuoꝝ tibi grata ſint honore iuſtoꝝ ꝛ nobis ſalutaria te miſerãte reddant. Per. Cõio. Gaudete iuſti. Poſtcõmunio.

PReſta q̃s dñe deus nr̃: vt cui⁹ nobis feſtiuitate votiua ſunt ſacramenta: ei⁹ nobis interceſſiõe ſalutaria reddantur. Aliud poſtcõ.

PReſta q̃s nobis dñe ĩcedẽtib⁹ ſctis tuis feliciſſimo ꝛ agapito: vt q̃ ore ꝯtingim⁹ / pura mẽte capiamus. Per d. ſub vna ꝯcluſione.

¶ Scti donati mar. Offm. Glĩa et honore. Or. Preſta q̃s. Mẽo. de. ſ. pe. Epi. Nemo militãs deo. Grad. Btũs vir. Alł. ℣. Iuſt⁹ vt pal. Euã. Vigilate q2 neſci. Offer. In virtute. Cõ. Qui vult venire. ¶ Dñi. ĩfra oc. ſancti petri oĩa ſicut ĩ die cũ ſequẽ. Hac ĩ die. vt in alio feſto ĩfra octa.

¶ In oc. ſcti petri ad vincula. Offm. Nũc ſcio vere. Oro. De⁹ q̃ beatum petrũ. Epi. Miſit herodes. Gr. Cõſtitues. Allã. ℣. Tu es petrus. Euã. Venit ieſ⁹ ĩ partes ceſa. philip. [illegible] Offer. Cõſtitues eos. Secre. Oblatũ tibi dñe. Cõio. Tu es petr⁹. Poſtcõio. Corporis ſacri. ¶ Eodẽ die ſãctoꝝ martyꝝ. ciriaci ſocioꝝq; eius. Officiũ. Timete dominũ. Oratio.

DEus qui nos annua beati ciriaci martyris tui ſocioꝝq; eius ſolennitate letificas: concede ꝓpicius: vt quoꝝ natalicia colimus virtutem quoq; paſſionis imitemur. Per do. Epła. Spectaculum. Gr. Timete dñm. Allã. ℣. Fulgebunt iuſti. Euã. Cũ audieritis. Offertoriũ. Letamini. Secre.

ACcepta ſit in conſpectu tuo dñe nr̃e deuotionis oblatio ꝛ eoꝝ nobis fiat ſupplicatiõe ſalutaris: p quoꝝ ſolennitate defert. Per. Cõio. Signa eos. Poſtcommunio.

REfecti participatione muneris ſacri q̃ſumus dñe deus noſter: vt quoꝝ exequimur cultũ: ſentiamus effectum. Per dñm nr̃m.

¶ In vigil. ſcti laurẽtii mar. offi.

DIſperſit dedit pauperib⁹ iuſticia ei⁹ manet in ſeculum ſeculi: cornu eius exaltabitur in gloria. Ps. Beatus vir qui timet dominum: in mandatis eius dolet nimis. Oratio.

ADeſto dñe ſupplicationibus nr̄is: et itercesſiōe ſcti laurentii martyris tui ꝑpetuam nobis mīam benignꝰ īpēde. P. Greg. de. ſ. romano. Epla. Cōfitebor tibi dñe rex. I cōi. vniꝰ virgis. Gr. Diſpſit dedit paupibꝰ iuſticia eiꝰ manet in ſclm ſcli. V. Potēs ī tra erit ſemē eiꝰ gnatio rectoꝝ bndicet. Si dñic. ſit. Alla. Vꝰ. Beatꝰ vir. Euā. ſcdꝫ mat. Si qs vult. Offer. Oro mea munda eſt et ideo peto vt detur locus voci mee in celo quia ibi eſt iudex meus et conſcius meꝰ ineternum aſcēdat ad dñm deprecatio mea. Secreta.

HOſtias dñe quas tibi offerimus propicius ſuſcipe: et intercedente beato laurētio martyre tuo vincula peccatoꝝ nr̄oꝝ abſolue. Cōio. Qui vult venire. Poſtcō.

DA q̄ſumꝰ domie deus noſter vt ſicut beati laurentij martyris tui commemoratiōe tēporali gratulamur officio ita perpetuo letemur aſpectu. Per dñm noſtrum ieſū xp̄m filium tuum. Qui te. vi.

¶ In die ſancti laurentij. Officiū.

COnfeſſio et pulchritudo in conſpectu eius ſanctitas et magnificentia in ſanctificatione eius. Ps. Cantate domino canticum nouum: cātate domino omnis terra. Oratio.

DA nobis q̄s oīps deus: viciorum noſtroꝝ flammas extinguere: qui beato laurētio tribuiſti tormentoꝝ ſuoꝝ incendia ſuperare. Per dominū. Ad corinthios. ij. ix.

FRatres: Qui parce ſeminat parce et metet. Et qui ſeminat in bndictionibꝰ: de bndictionibus et metet. Vnuſq̄ſq; ꝑut deſtinauit ī corde ſuo: non ex triſticia aut neceſſitate. Hilarem enim datorem diligit deus. Potēs autem eſt deus oēm gratiā ſuperabundāter facere in vobis: vt in oībus ſemper oēm ſufficiētiā habētes: abūdetis ī omne opus bonū ſicut ſcriptū eſt. Diſperſit dedit pauperibꝰ iuſticia eiꝰ manet ī etnū. Qui aūt adminiſtrat ſemē ſeminātī: ⁊ panē ad māducandū p̄ſtabit. Et multiplicabit ſemē vr̄m: ⁊ augebit incremēta frugum iuſticie veſtre. Grad. Probaſti dñe cor meū et viſitaſti nocte. Vꝰ. Igne me examinaſti et nō eſt inuēta ī me iniquitas. Alla. V. Leuita laurētiꝰ bonū opꝰ operatꝰ eſt q̄ ꝑ ſignū crucis cecos illuminauit. Sequentia.

STola iocunditatis allā. Induit hodie dñs militem ſuum laurentiū. Solito plaudat alacriꝰ cōtio leta fideliū. Hodie martir iſt gnis hoſtiā deo placētē obtulit. Hodie tormētū ignis grauit examīatꝰ ꝑtulit. Alatꝰ ad certamē monitu beati ſenis Grauiſſimis nō refugit exhibere mēbra penis. Ante regem accerſitꝰ ⁊ de rebꝰ ꝯuenitꝰ occultꝫ eccleſie. Sed nō cedit blādimētꝫ emolitꝰ aut tormētis eiꝰ auaricie. Luditur valerianꝰ ⁊ leuite larga manus dū petit ſoucias. Dat miniſtra caritatis: pauperibꝰ congregatis facultatum copias. Furit igitur p̄fectꝰ et paratur ardens lectus inſultātꝫ viſcera cratis vrit aſpera. Sudat martir in agone ſpe mercedis et corone q̄ datur fidelibus ꝓ xp̄o certātibus. De cuiꝰ militia celeſtis gaudet curia. Quia vicit hodie: miniſtros nequitie Vt hūc ergo ꝓ patronū cōſequamur vite donū. In illiꝰ die feſto chorꝰ nr̄ letus eſto iocūdū in eccleſia decantās allā. Euā. Niſi granū fru. Offer. Cōfeſſio ⁊ pulchritudo ī cōſpectu eiꝰ ſctitas ⁊ magnificētia ī ſctificatiōe eiꝰ. Secre.

ACcepta q̄s domie munera dignanter oblata ⁊ vti lauren ti ſuffragātibꝰ meritis ad nře ſalutis auxiliū ꝑuenire cōcede. Per d. Cōio. Qui michi miniſtrat. Poſtc.

Sacro munere ſatiati ſupplices te dñe deprecamur vt qḋ debite ſeruitutis celebramꝰ officio intercedente beato laurentio ſaluationis tue ſentiamus augmentum. Per dñm. ¶ Sancti tiburtij martiris. Officiū. Juſtus vt palma. Oro.

Beati tiburtij nos domine foueant continuata preſidia: quia non deſinis propicius intueri: quos talibus auxilijs cōceſſeris adiuuari. Per dñm noſtrū. Epiſtola. Doctrinis varijs. Graduale. Os iuſti. Allā. ꝟ. Poſuiſti dñe. Euangeliū. ſcḋm matheum. Si quis vult veni. Offerto. Jn virtute tua. Secreta.

Adeſto domine precibꝰ populi tui adeſto muneribus: vt q̄ ſacris ſūt oblata miſterijs tuorum tibi placeant īterceſſione ſanctorꝝ. Per do. Cōio. Poſuiſti. Poſtcōio.

Sumpſimus domine pignus redemptionis eterne ſit nobis dñe q̄s interueniente beato tyburtio martyre tuo vite preſentis auxilium pariter ⁊ future. Per dominū

¶ Sanctorꝝ martyrū yppoliti ſociorūq; eiꝰ. Offiū. Juſti epulentur. Oro

Da q̄s ōps deus / vt btī yppoliti martyris tui ſociorūq; eiꝰ venerāda ſolēnitas ⁊ deuotionē nobis augeat ⁊ ſalutē. p. Epla. Juſtꝰ ſi morte. Grad. Juſtorꝝ ale. Allā. ꝟ. Juſti epulentur. Eua. Attēdite a fermēto. Offer. Anima nřa. Secreta.

Reſpice domine mūera populi tui ſctorꝝ tuorꝝ feſtiuitate votiua: ⁊ tue teſtificatio veritatis nobis proficiat ad ſalutem. Per dñm. Cōio. Dico vobis. Poſtcōmunio.

Sacramentorū tuorū dñe communio ſumpta nos ſaluet et in tue veritatis luce cōfirmet. Per.

¶ Jn vigilia aſſump. b. ma. Offiū.

Salue ſancta parens enixa puerpera regem qui celum terrāq; regit ī ſcła ſclorꝝ. ꝟ. Que gaudiū mřis habēs cū virginitatis honore: nec pmā ſimilē viſa eſt nec habere ſequentē. Oro.

Deus qui virginalē aulā beate marie ī qua habitares eligere dignatꝰ es / da q̄s: vt ſua nos defenſione munitos: iocūdos facias ſue intereſſe feſtiuitati. Qui vi. Mēo. de ſctō euſebio cōfeſſore. oro.

Deꝰ q̄ nos btī euſebij ꝯfeſſoris tui ānua ſolēnitate letificas ꝯcede ꝓpiciꝰ: vt cuiꝰ natalicia colimꝰ ꝑ eiꝰ ad te exēpla gradiamur. p. Mēo. de ſ. laurē. Lec. lib. ſap. xxiiij.

Ab initio et āte ſecula creata ſum / et vſq; ad futurū ſeculum nō deſinā ⁊ ī habitatiōe ſctā coram ipſo miniſtraui. Et ſic ī ſyō firmata ſū: ⁊ ī ciuitate ſctificata ſimiliť requieui: ⁊ ī hierlm poteſtas mea. Et radicaui ī populo honorificato et in partes dei mei hereditas illiꝰ ⁊ ī plenitudine ſctōꝝ: detētio mea. Gr. Bñdicta ⁊ venerabilis es vgo maria q̄ ſine tactu pudorꝭ inuēta es mr̄ ſaluatoris. ꝟ. Virgo dei gēitrix quē totꝰ ń capit orbꝭ ī tua ſe clauſit viſcera factꝰ hō. Si ī dñic. eue. All. ꝟ. Per te dei gēitrix nobis eſt vita ꝑdita data q̄ de celo ſuſcepiſti ꝓlē ⁊ mūdo genuiſti ſaluatorē. E. Lucam

In illo tempore. Loquente ieſu ad turbas: extollens vocē quedā mulier de turba dixit illi. Beatus venter qui te portauit: ⁊ vbera que ſuxiſti. At ille dixit. Quinimmo beati qui audiūt verbum dei: ⁊ cuſtodiunt illud. Offertorium. Felix nanq; es ſacra virgo maria et omni laude digniſſima: quia ex te ortus eſt ſol iuſticie chriſtus deus noſter. Alleluya. Secreta.

MUnera nr̄a domine apud tuā clementiā dei genitricis commendet oratio: quam idcirco de p̄ſēti ſeculo tranſtuliſti: vt pro pctīs noſtris apud te fiducialiter ītercedat. Per eundem. ¶ Aliud ſecretū.

LAudis tue domīe hoſtias immolamꝰ ī tuoꝝ ꝯmemoratione ſctōꝝ: q̄bꝰ nos ⁊ p̄ſētibꝰ erui malis ꝯfidimꝰ ⁊ futuris. Per d̄. Cōio. Btā viſcera marie ꝟginis q̄ portauerūt etn̄i patris filiū. Poſtcōio.

COncede q̄ſumus miſericors deus fragilitati noſtre preſidium: vt qui ſācte dei genitricis requiem celebramus: īterceſſiōis eiꝰ auxilio a noſtris īiquitatibꝰ reſurgamus. Per eūdē. Aliud poſtcōio.

REfecti cibo potuq; celeſti deꝰ nr̄ te ſupplices exoramꝰ vt in cuiꝰ hec ꝯmemoratiōe ꝑcepimꝰ eiꝰ muniamur ⁊ p̄cibꝰ. Per. ¶ Notā dū ꝙ nō dr̄ p̄fatio ſpecia. in aliqua vigi. niſi ī vigi. paſche ¶ Sct̄i euſebij. Offm̄. Os iuſti. Epl̄. Dilectꝰ a deo. Gr̄a. Os iuſti medi. Allā. ℣. Juſtꝰ nō cōt. Euā. Videte vigila. Offr̄. Deſideriū. Cō. Beatꝰ ſeruꝰ. ¶ In die aſſūptiōis btē ma. Offm̄.

GAudeamus oēs in domino diem feſtum celebrātes ſub honore marie virginꝫ de cuius aſſumptione gaudent angeli ⁊ collaudant filium dei Ps. Eructauit cor meum verbū bonum: dico ego opera mea regi. Or.

VEneranda nobis domine huius diei feſtiuitas opem ꝯferat ſempiternam: in qua ſancta dei genitrix mortem ſubijt tp̄alem nec tn̄ mortis nexibus deprimi potuit: que filiū tuū dn̄m noſtrum de ſe genuit incarnatū. Qui te. Le. li. ſapi.

IN oībus requiē q̄ſiui ⁊ in hereditate dn̄i morabor. Tunc p̄cepit ⁊ dixit michi creator oīꝫ ⁊ q̄ creauit me requieuit ī tabernaculo meo: ⁊ dixit michi. In iacob īhabita: ⁊ ī iſrl̄ hereditare ⁊ ī electꝫ meis mitte radices Et ſic ī ſyō firmata ſū ⁊ ī ciuitate ſctificata ſimilit̄ requieui ⁊ ī hieruſalē poteſtas mea. Et radicaui ī ppl̄o honorificato: ⁊ ī partes dei mei hereditas illiꝰ: ⁊ ī plenitudie ſctōꝝ detētio mea. Quaſi cedrꝰ exaltata ſū ī libano: ⁊ quaſi cypreſſus ī monte ſyon. Quaſi palma exaltata ſū ī cades: ⁊ quaſi plantatio roſe ī hierico. Quaſi oliua ſpoſa in campis: ⁊ quaſi platanus exaltata ſum iuxta aquam in plateis. Sicut cynamomū ⁊ balſamum aromatizans odorem dedi. Quaſi mirra electa: dedi ſuauitatē odorꝫ. Gr. Propt̄ veritatem. ℣. Audi filia. Allā. ℣. Hodie maria virgo celos aſcendit gaudete qr̄ cū chriſto regnat ī etn̄ū Iſtud All. dicat̄ hac die et dn̄i. infra oct. ⁊ die oct. tantū. Aliis vero diebꝰ infra oct. Allā. ℣. Aſſūpta eſt maria ī celū gaudēt āgeli: et collaudātes benedicunt dominū. Sequētia

AUrea virga prime matris eue florens roſa: proceſſit maria Oritur vt lucifer īter aſtra etherea perpulchra vt luna. Fragraſcit vltra oīa balſama pigmēta et thimiamata. Purpurea vt viola roſida vt roſa/ cādens vt lilia. Patris ſūmi quā elegit ꝓles deica vt aſſumeret carnē ſacroſāctā ex virginis carne īcorrupta. Celſus nunciat gabriel noua gaudia/ eterni regis exortū ī terra/ matrēq; eiꝰ ita ſalutat. Aue maria dn̄i mei mat̄ alma celica/ plena gratia. Tu bn̄dicta regē in ſecula paries effecta orbis regina Fecūda ergo inquit quomodo eſſe queā cū virū nō agnoſcā ex quo ſū nata: ſed ſemꝑ permanēs virgo pudica. Ne timeas reſpōdit angelꝰ ſanctū neuma/ deſcēdet ī te caſta quo fecū data: paries deū & hoīem: vna. O vere ſctā atq; amāda ex qua eſt orta redēptio nr̄a/ ſal9 quoq; mūdi vera q; vita. O dei nr̄i genitrix pia: ſuſcipe nr̄a hac die p̄cata ī qua es aſſūpta: ad celi clauſtra. Tu es ei patri cara/ tu es ieſu mater bona/ tu ſcti ſpūs es tēplū facta. Tu es pulchra dei ſponſa tu regē chriſtū enixa domina es ī celo & in terra. Hodie nā q; curie celeſtis tibi obuiā agmina te aſſūpſere ad palatia ſtellata. Ieſus & ipe feſtiuus tibi matri: cū angelis occurrens/ ſede paterna ſecū locauit ī ſecula Iam cū deo regnas noſtra excuſa clemēs mala poſcens cūcta bona: o benigna. Mediatrix noſtra q̄ es poſt deū ſpes ſola: tuo filio nos repſēta. Ut ī poli aula: leti iubilem9 oēs. Alle. Secūdū lucā. x.

IN illo tp̄e. Intrauit ieſus in quoddā caſtellū: et mulier q̄dā martha noīe excepit illū ī domū ſuā. Et huic erat ſoror noīe maria: q̄ etiā ſedens ſecus pedes dn̄i: audiebat verbum illi9. Martha autem ſatagebat circa freq̄uēs miniſteriū Que ſtetit & ait. Dn̄e nō ē tibi cure qd̄ ſoror mea reliquit me ſolā miniſtrare. Dic ergo illi: vt me adiuuet Et reſpōdēs dixit illi dn̄s. Martha martha ſollicita es: & turbarꝫ erga plurima. Porro vnum eſt neceſſarium. Maria optimam partem elegit: que nō auferetur ab ea. Credo Offer. Aue maria grā plena dominus tecū bn̄dicta tu in mulierib9 & bn̄dict9 fruct9 ventris tui. Secrē.

SUbueniat queſumus dn̄e plebi tue dei genitricis orō: quā & ſi pro conditione carnis migraſſe cognoſcimus: in celeſti gloria apd̄ te pro nobis orare ſentiamus. Per eundem dn̄m. Prefatio Et te in aſſumptione. Cōmunio Benedicta a filio tuo domina q̄ per te fructū vite cōmunicauimus. Poſtcōmunio

MEnſe celeſtis participes effecti imploramus clementiam tuam domine de9 noſter: vt qui feſta dei genitricis colimus: a malis imminentibus ei9 interceſſionib9 liberemus. Per eūdē. ¶ Hoc modo dicetur miſſa infra oct. niſi ī dn̄ica Offi. Gaudeamus omnes in domino. Oratio Veneranda. Epla. In omnibus requiem. Grad. Propter veritatē. Alla. v. Aſſumpta eſt maria in ce. ¶ Primo die īfra oct. aſſūptiōis beate marie. Sequētia.

AUe maria grā plena. Dn̄s tecū virgo ſerena. Benedicta tu ī mulieribus. Que peperiſti pacem hoībus & angelis gloriā. Et benedictus fructus ventris tui. Qui coheredes vt eſſemus ſui nos fecit per gratiam. Per hoc autē aue mūdo tā ſuaue contra carnis iura. Genuiſti prolem nouū ſtella ſolē noua genitura. Tu parui et magni leonis et agni ſaluatoris chriſti tēplū extitiſti: ſed virgo intacta. Tu florꝫ & roris/ panis & paſtoris vginū regina roſa ſine ſpina geītrix es fcā Tu ciuitas regis iuſticie. Tu mater es miſericordie. Teophilū reformās gratie. De lacu fecis & miſerie Te celeſtis collaudat curia. Que mat̄ es regis & filia. Per te reis donat̄ venia. Per te iuſtis ꝯferē gratia Ergo marꝫ ſtella vbi dei cella et ſolis aurora. Paradiſi porta per quā lux ē orta natū tuū ora. Ut nos ſoluat a peccatis et ī regno claritatis quo lux lucet ſedula collocet ꝑ ſecla. Euā. Intrauit ieſ9 ī qd̄. caſt. Offer. Aue maria grā plena. Prefa. Et te ī aſſūptione. Cōio. Bn̄dicta a filio. ¶ Secūdo die infra octauas aſſūptionis beate marie. Sequentia.

AUe mūdi ſpes maria: aue mitis aue pia aue plena gratia.

Aue virgo ſingularis que per rubum deſignaris non paſſum incendia. Aue roſa ſpecioſa flos vernãs per ſecula. Cuius fructus noſtri luctus relaxauit vincula. Aue cuiꝰ viſcera contra carnis federa ediderẽt filium. Aue carẽs ſimili mũdo diu flebili reparaſti gaudium. Aue virginum lucerna per quam fulſit lux ſuperna: his quos vmbꝛa tenuit. Aue virgo de qua naſci et de cuius lacte paſci rex celoꝛum voluit. Aue gemma celi luminariũ. Aue ſancti ſpiritus ſacrarium. O ꝙ̄ mirabilis et ꝙ̄ laudabilis hec eſt virginitas. In qua per ſpiritum facta paraclitum fulſit fecunditas. O ꝙ̄ digna/ ꝙ̄ ſerena/ ꝙ̄ benigna/ ꝙ̄ amena: ex qua chꝛiſtus naſcitur. Per quã ſeruitus finitur poꝛta celi aperit̃ & libertas redditur. O caſtitatis liliũ tuum pꝛecare filium qui ſalꝰ eſt humiliũ. Ne nos pꝛo noſtro vitio in flebili iudicio ſubijciat ſupplicio. Sed nos tua ſancta pꝛece mundãs a peccati fece. Collocet in lucis domo quam per te recepit homo.

¶ In octa. ſancti laurentii. Offm.

Pꝛobaſti domine coꝛ meum et viſitaſti nocte/ igne me examinaſti et non eſt inuenta in me iniquitas. ℣. Exaudi domine iuſticiam meam: intende depꝛecationem meam. Oꝛatio.

Beati laurẽtii nos faciat dñe paſſio venerãda letantes: et vt eã ſufficienter recolamus efficiat pꝛomptioꝛes. Per do. no. Ep'la. Beatus vir qui inuẽtus eſt. Grad. Poſuiſti. Allã. ℣. Leuita laurentiꝰ Euangelium. Qui amat patrem. Offerto. In virtute tua. Secreta.

Beati laurentii martyꝛis tui honoꝛabilem paſſionem muneribus dñe geminatis exequimur que licet pꝛolixe memoꝛanda pꝛincipijs indeſinenter tamẽ permanet glorioſa. Per dñm noſtrum. Cõio. Qui vult venire poſt me. Poſtcõ.

Solẽnis nobis interceſſio beati laurentij martyꝛis queſumus dñe pꝛeſtet auxilium: vt celeſtis mẽſe participatio quã ſumpſimus tribuat eccl'ie tue recẽſitã leticiã. P.

¶ Tertio die infra oc. vtẽ ma. ſequẽ.

Hac ſacra die f̃ma feſtiua dat pꝛeconia. Mariam concrepando ſymphonia nectarea. Mũdi dña que eſt ſola caſtiſſima virginũ regina. Salutis cauſa vite poꝛta atq; celi referta gr'a. Nã ad illã ſũt nuncia olĩ facta angelica. Aue maria gratia dei plena per ſecula. Mulierũ pia agmina inter ſemꝑ benedicta. Virgo & grauida mat̃ intacta ꝑle glorioſa. Cui ꝯtra maria hec reddit famina. In me quomodo tua iam fient nũcia. Viri noui nullã certe copulã. Ex quo atq; nata ſum incoꝛrupta. Diua miſſꝰ ita reddit affata. Flatu ſacro plena fies maria. Noua referens gaudia a celo ẽrenati per exoꝛdia. Intra tui vteri clauſtra poꝛtas qui gubernat ethera. Dia q̃ dat tẽpoꝛa pacifica.

¶ Sãcti agapiti martyꝛis. Orõ.

Letetur eccleſia tua deus beati agapiti martyꝛis tui confiſa ſuffragijs: atq; eiꝰ pꝛecibus glorioſis et deuota permaneat & ſecura conſiſtat. Per dñm no. Secreta

Suſcipe domĩe munera que in eiꝰ tibi ſolennitate deferimꝰ cuius nos confidimus patrocinio liberari. Per dominum. Poſtcõio

Satiaſti domĩe familiam tuã muneribus ſacris: eius ſemper interuentiõe nos refoue cuius ſolennia celebꝛamus. Per dñm no.

¶ Quarto die infra oct. aſſũpt. ſeq̃.

Hodierne lux diei celebꝛis in matris dei agitur memoꝛia.

Decantemꝰ ī hac die ſemper virginis marie laudes ⁊ pꝛeconia. Oīs homo oī hoꝛa ipſam oꝛa et imploꝛa eiꝰ patrocinia Pſalle pſalle niſu toto coꝛdis oꝛis voce voto aue plena gratia. Aue regina celoꝝ ſexperta viri thoꝛum parēs paris neſcia. Fecundata ſine viro genuiſti modo miro genitoꝛē filia. Floꝛens oꝛtus auſtro flāte poꝛta clauſa poſt ⁊ ante via viris inuia. Fuſa celi roꝛe tellus ſuſum gedeonis vellꝰ deitatis pluuia. Salue ſplēdoꝛ firmamēti tu caliginoſe menti deſuper irradia. Placa mare maris ſtella ne inuoluat nos procella et tēpeſtas obuia. ¶ Sancti magni marty. Or.

Adeſto dn̄e ſupplicationibus nr̄is: ⁊ intercedēte btō magno martyꝛe tuo: ab hoſtiū nos defēde propiciꝰ incurſu. Per d. Secreta.

Preſta nobis q̄ſumus oīps deus: vt noſtre hūilitatis oblatio: ⁊ ꝓ tuoꝝ tibi grata ſit honoꝛe ſanctoꝛū: ⁊ nos coꝛpoꝛe pariť ⁊ mēte purificet. Per dn̄m. Poſtcōio.

Tua ſacta ſumentes queſumꝰ dn̄e: vt beati magni martiris tui nos foueāt ꝯtinuata p̄ſidia Per dn̄m. ¶ Quito die. ſequentia.

Benedicta es celoꝛū regina et mūdi totius dn̄a et egris medicina. Tu p̄clara mariꝫ ſtella vocaris q̄ ſolem iuſticie paris a quo illuminaris. Te deus pater vt dei mater fieres ⁊ ipſe frat cuiꝰ eras filia. Sāctificauit ſāctā ſeruauit ⁊ mittēs ſic ſalutauit. Aue plena gratia Per illud aue pꝛolatū ⁊ tuū reſpōſum gratū: eſt ex te verbū īcarnatū quo ſaluantur omnia. Nunc matꝛ exoꝛa natū vt noſtrū tollat reatū ⁊ regnum det nobis paratū in celeſti patria. Amen. ¶ Sexto die. Seq.

Gaude dei genitrix gaude virgo reparatrix. Reginarum imperatrix. Gaude virǫ fructifera. Dulcis fructu odoꝛe gratiſſima. Cui cedunt oīa aromata. Tu pulchꝛa es vt ſinthea. Et velut ſol radiās pꝛeelecta. Terribilis vt phalāx oꝛdinata. Specioſa ⁊ ſuauis. Sola virgo mater in delicijs. Venerāda ciuibꝰ angelicis. Nobis ſuccurre miſeris Ne dānemur cū ipſis. Sed ꝑcepta pctōꝝ venia. In celeſti collocemur patria. Per ſclōꝛū ſecula. Cōclamemus allā. Sit marie mrī xp̄i laus honoꝛ ⁊ gloꝛia. ¶ Dn̄ica īfra oc. aſſumptionis ad miſ. oīa fiāt ſicut ī die moꝛe ſīplicis feſ. ix. lec. ita ꝙ ſequētie ꝑ oꝛdinē dicāť. ¶ In oc. btē marie ad miſ. Offiū. Gaudeamꝰ. Orō.

Famuloꝝ tuoꝛum q̄s dn̄e delictis ignoſce: vt qui tibi placere de actibꝰ nr̄is non valemꝰ genitricis filij tui dn̄i dei nr̄i īterceſſiōe ſaluemur. Per. Mēo. de mar. orō.

Auxilium tuū nobis dn̄e placatus īpende: et intercedētibus btīs martyꝛibꝰ tuis timotheo ⁊ ſimphoꝛiano dexterā ſup nos tue ꝓpiciatiōis extēde. p. Epl̄ In oībꝰ requiē. ⁊c. ſicut ī die aſſūp. moꝛe ſimpli. teſt. ix. lec. ⁊ Credo. dicať. ſec. et poſtcō. ſicut ī die. Secre. de mar.

Accepta tibi ſit dn̄e ſancte plebis oblatio: ꝓ tuoꝛum honore ſanctoꝝ: quoꝛum ſe meritis percepiſſe de tribulatiōe cognoſcit auxilium. Per dominū. Poſtcōio.

Diuini muneris largitate ſaciati q̄s dn̄e deꝰ nr̄: vt īcedētibꝰ beatis martyꝛibus tuis timotheo ⁊ ſīphoꝛiano ī eiꝰ ſēp participatiōe viuamꝰ. p. ¶ Eodē die ſanctoꝝ marti. timothei ⁊ ſīphoꝛiani. Offiū. Salꝰ au. Epl̄. Reſpōdēs vnꝰ de ſenioꝛibꝰ. Grā Iuſtoꝝ ale. Alla v. Sācti tui dn̄e bened. Euā. Ego ſum vitis. Offer. Mirabilis. Cō. Ego ſum vitis. ¶ In vigi. ſcti bartholomei. Offi. Ego autē ſicut oli. Or. Cōcede nobis q̄s oīps deꝰ venturam. Epl'a. Iuſtū dedu. Grad. Iuſtus vt pal. Si ſit dn̄ica Al'l. v. Iuſtꝰ nō cōturbabit. Euā. Hoc eſt ꝓcep. Offer. Glo. ⁊ hon̄. Cō. Magna ē. ¶ In die ad miſſam. Offm. Michi autem. Or.

OMn̄ps ſēpiterne deꝰ q̄ huius diei venerandā ſanctāq; leticiā beati apl'i tui bartholomei feſtiuitate tribuiſti: da eccl'ie tue q̄s ⁊ amare qđ credidit ⁊ ꝑdicare qđ docuit. Per d. Mēo. de ſctō audoeno. Orō.

DEus q̄ perennē gloriam ſanctiſſimi cōfeſſoris tui atq; pōtificis audoeni aīe ꝯtuliſti tribue q̄s eiꝰ nos apđ te ita patrociniis ſublimari: vt cū eo vitā poſſideamꝰ eternā. p. Epi. Iam nō eſtis hoſpites. Gr. Nimis hon̄. Allā. v. Vox ſācti bartholomei quaſi tuba vehemens eſt: ambulāt cū eo angeli dei. Seq.

SVſpendentis aquas fili paſtor gregem ab hoſtili fauce ſerua in ouili agni ſine macula. Expoſita norma morū planet motus internoꝝ ne diſtorta viciorum ſurgant offēdicula. Vice chriſti paſcis gregem legē munis vt per legem in decore cernat regem regnātis in ſolio. Tue ſorti cedunt gentes tu viciorum mutas mentes ꝑ errorē diſſidentes ꝯforma religio. Gaudēt idi fide nacta: nec humana manu facta ſolo lapſa ⁊ confracta diſſignantur numina. Fit i ſaxis celatura in dex crucis ſub figura / ne formidet plebs ſecura demonum molimina. Fructu labor cōmēdatur qui cum fructu geminat fide chriſto ſubarratur credēs licaonia. Mētis munde ſurgit teſtis nō infecta ſorde veſtis comes tibi ſit celeſtꝫ i terris militia. Rex aſtriges rex indoꝝ cultor feruens ꝑdoloꝝ noua tibi tormentoꝝ cōgerit diſcrimina. Vnde ꝑiꝰ fuſtigatus cute tota poſt nudatus enſe tandē laureatus conſummās certamina. Euā. Facta eſt cōtētio. Credo. Offer. In oēm ter. Secret.

BEati apoſtoli tui bartholomei dn̄e ſolennia recenſentes q̄ſumus: vt auxilio eiꝰ tua bn̄ficia capiamus: pro quo tibi hoſtias laudis offerimus. Per. Aliud ſecretū.

OBlata dn̄e mūera fidelis populi meritis btiſſimi patroni ſui audoeni tibi reddāt accepta: vt ab oī ꝯtagiōe pcti hiſdē q̄bꝰ famulamur miſteriis clemēter emūdari mereamur. p. Cō. Vos q̄ ſe. Poſtc.

SVmpſimus dn̄e pignus ſalutis eterne: celebrantes beati bartholomei apoſtoli tui votiua ſolennia: et perpetua merita venerātes. Per dominum. Aliud poſtcōio

MEnſe celeſtis participatione vegetati ſupplices te rogamus omnipotens deus: vt ſicut de beati audoeni ꝑpetua glorificatōe annua celebritate gaudemꝰ: ita ipſius apud te interceſſione ab oī mereamur aduerſitate defendi. Per d.

¶ Sācte hilde virg. Offm. Dilexiſti. Or. Omīps ſempiterne. Epl'a. Qui gloriat. Grad. Dilexiſti. Allā v. Emulor. Euāg. Sīle eſt re. ce. decē virgini. Offer. Filie regū. Cōio. Quinq; prudē. ¶ Sācti rufi marty. Offm. Iuſtus vt palma flore. Orō.

ADeſto dn̄e ſupplicationibus nr̄is: vt bti rufi interceſſionibus cōfidētes nec minis aduerſantiū nec vllo ꝯturbemur incurſu. p. Epl'a. Beatꝰ vir q̄ i ſapi. Gra. Beatꝰ vir. Allā v. Iuſtꝰ nō ꝯturbabit. Euāg. ſcđm mathe. Si q̄s vult poſt me venire. Offer. Poſuiſti. Secreta

OBlatis dn̄e placare mūeribus et intercedēte btō rufo martyre tuo / a cūctis nos defende periculis. p. Cōis. Qui michi mi. Poſtcō.

Celeſtibus refecti ſacramentis ⁊ gaudiis ſupplices te rogamus oīpotens deus: vt quorum gloriamur triumphis: ꝓtegamur auxiliis Per do. ¶ Scti auguſtini epi ⁊ doct. Offm̄. In medio. Oratio

Adeſto ſupplicationibus noſtris oīps deus: et q̄bus fiduciā ſperādi pietatis indulges: intercedēte btō auguſtino cōfeſſore tuo atq̧ pōtifice: cōſuete mīe tribue benignus effectū. Per d. Mēo. de ſācto hermete. Epla. Ecce ſacer. magnꝰ q̄ i vita ſua. Grad. Ecce ſacer. All. V. Poſui adiu. Sequē. Adeſt nobꝫ. vt in cōi. Euāg. Vos eſtis lux mū. Credo. Offerto. Veritas. Secre.

Sancti confeſſoris tui auguſtini dn̄e pia nō deſit oratio que ⁊ munera noſtra tibi conciliet: ⁊ tuam nobis indulgentiā ſēp obtineat. Per. Cōio. Fidelis ſeruus. Poſtcō.

Vt nobis domine tua ſacrificia dent ſalutem beatꝰ auguſtinus confeſſor tuus atq̧ pontifex q̄s precator accedat. Per do. ¶ Eodem die ſancti hermetis martyris. Offm̄. Iuſtus nō cōturba. Oratio

Deus q̄ beatū hermetem martyrem tuum virtute cōſtātie in paſſione roboraſti: ex eius nobis imitatiōe tribue pro amore tuo proſpera mūdi deſpicere ⁊ nulla eiꝰ aduerſa formidare. Per. Epla. Dn̄s michi aſtitit. Gra. Iuſtꝰ vt palma. Allā V. Letabit̄ iuſtꝰ Euā. Nichil opertū. Offer. In virtute. Secre.

Sacrificium tibi dn̄e laudis offerimus in tuorꝝ commemoratione ſctorꝝ da q̄s: vt qđ illis cōtulit ad gloriā nobis ꝓſit ad ſalutem Per. Cōi. Poſuiſti. Poſtcōmunio.

Repleti dn̄e benedictiōe celeſti q̄s clemētiā tuā: vt intercedēte beato hermete martyre tuo q̄ humiliter gerimus / ſalubriter ſentiamus. Per dn̄m noſtrū. ¶ In feſto decollatiōis ſācti iohānis baptiſte. Offm̄. Iuſtus vt palma. Oratio.

Sancti iohānis baptiſte ⁊ martyris tui domine q̄s venerāda feſtiuitas ſalutaris auxilii nobꝫ preſtet effectum. Per dn̄m. Mēo. ſabine ꝟginis et martyris. Oratio.

Deus qui inter cetera potentie tue miracula etiā in ſexu fragili victoriā martyrii contuliſti cōcede ꝓpitiꝰ vt cuius natalicia colimus per eius ad te exempla gradiamur. Per. Le. libri ſapiē. Pro. vlt.

Expectatio iuſtorꝝ leticia: ſpes autē impiorꝝ peribit. Fortitudo ſimplicis via dn̄i: ⁊ pauor his q̄ operantur malū. Iuſtus in eternū non cōmouebitur: impii autem nō habitabunt in terra. Os iuſti parturit ſapientiam: ⁊ lingua prauorꝝ peribit. Labia iuſti conſiderāt placita: ⁊ os impiorū peruerſa. Simplicitas iuſtorum diriget eos ⁊ ſupplantatio peruerſorum vaſtabit illos. Iuſticia rectorū liberabit eos et in inſidiis ſuis capientur iniqui Iuſtus de anguſtia liberatus eſt: ⁊ tradetur impiꝰ pro eo. Simulator ore decipit amicū ſuum: iuſti autē liberabuntur ſciētia. In bonis iuſtorū exaltabitur ciuitas: ⁊ in perditione impiorū erit laudatio. In benedictiōe iuſtorū: exaltabitur ciuitas. Gra. Herodes eī tenuit ⁊ ligauit iohānē ⁊ poſuit i carcerē V. Propt herodiadē quā tulerat fratri ſuo viuſti vxorē. Alleluya. V. Miſſo herodes ſpiculatore p̄cepit āputari caput iohānis i carcere. Sequentia.

Deo laudes glorioſe concinat preſens celebritas. Cum beati precurſoris cōmemoratur feſtiuitas. Qui ſterili cōceptꝰ āgelico eſt ꝓmiſſus nūcio. Necdū ſenſit natus virgineo xp̄ꝫ clauſū vtero. Hic exortꝰ linguã patrꝫ reſoluit. Et doctrina prophetali cõpleuit. Inde vicinis puenit maxima cũ ſtupore leticia. Hic adult⁹/ per deſerta deguit. De cameli pilis tegmẽ habuit/ artans lumbos pellicia zona edẽs mella ſilueſtria. Eſt chriſto factus preuius chriſtum ſacris lauit manibus. Ipſũ monſtrauit omnibus xp̄o eſt predictus angelus. Regine inceſtũ dãnans turbe flagitium. Probre ſcrepans preceptũ cõtra legis connubiũ. Incarceratur cui cara eſt veritas. Inſidiat̃ cũ filia herodias. O vere ſceleſta/ o vere ſeua femina O ſaltatrix dira o funeſta zuiuia Cruentata ꝓtrũcata mẽbra ꝓphetalia o beatũ caput dignũq; reuerentia. Nõ i diſco mat̃ tulit feralis belua. Nõ tã multos iſtruxerat de dei noticia. Tu ſãcte noſter patrone i ethere iã letaris cum xp̄o perẽnit. Pro veritatis amore i honore martyriũ ꝓfulges feliciter: hinc ſũma polẽs gloria. Sanctorũ inter milia. Quibus nos pie ſocia. Secũdũ matheũ

IN illo tp̄e. Miſit herodes ⁊ tenuit iohannẽ: et vinxit eum i carcerẽ propter herodiadẽ vxorem philippi fratrꝫ ſui: quia duxerat eã. Dicebat enim iohãnes herodi. Nõ licet tibi habere vxorem fratris tui. Herodias autem inſidiabatur illi: et volebat occidere eũ nec poterat. Herodes enim metuebat iohãnem ſciens eum virum iuſtum ⁊ ſanctũ et cuſtodiebat eũ: ⁊ audito eo multa faciebat ⁊ libẽter eum audiebat. Et cum dies oportunus accidiſſet: herodes natalis ſui fecit cenã principibus ⁊ tribunis ⁊ p̄mis galilee. Cumq; introiſſet filia ipſi⁹ herodiadis ⁊ ſaltaſſet ⁊ placuiſſet herodi ſimulq; recumbentibus: rex ait puelle. Pete a me quod vis: ⁊ dabo tibi Et iurauit illi quia quicquid petieris dabo tibi: licet dimidium regni mei. Que cũ exiſſet: dixit matri ſue Quid petam? Et illa dixit. Caput iohãnis baptiſte. Cumq; introiſſet ſtatim cum feſtinatione ad regem: petiuit dicẽs. Volo vt protin⁹ des michi in diſco caput iohãnis baptiſte. Et cõtriſtatus eſt rex ꝓpter iuſiurandum ⁊ propter ſimul diſcumbẽtes noluit eam cõtriſtari ſed miſſo ſpiculatore: p̄cepit afferri caput eius in diſco. Et decollauit eum in carcere: ⁊ attulit caput ei⁹ in diſco et dedit illud puelle. Et puella dedit matri ſue. Quo audito: diſcipli ei⁹ venerunt ⁊ tulerũt corpus ei⁹. Et poſuerunt illud: in monumento.

Credo. Offertorium. Iuſt⁹ vt palma florebit ſicut cedrus. Secreta.

MUnera tibi domine que pro ſãcti iohãnis baptiſte et martiris tui paſſione deferimus: qui dum finitur i terris factus eſt celeſti ſede perpetuus queſumus vt ei⁹ obtentu nobis proficiant ad ſalutẽ Per dñm noſtrũ. Aliud ſecretũ.

HOſtias tibi dñe beate ſabine martiris tue dicatas meritis benignus aſſume ⁊ ad perpetuũ nobis tribue prouenire ſubſidiũ. Per

Cõio. Magna eſt gl'ia. Poſtcõio.

COnferat nobis dñe ſancti iohannis baptiſte vtrumq; ſolennitas: vt magnifica ſacramẽta que ſumpſim⁹ ſanctificata veneremur: ⁊ in nobꝫ poti⁹ edita gaudeamus. Per dñm. Aliud poſtcõio.

DIuini muneris largitate ſaciati q̃s dñe de⁹ noſter: vt intercedente btã ſabina martire tua i hui⁹ ſemper participatiõe viuam⁹ p. C.

Sctõꝝ martirũ felicis ⁊ adaucti. Offm̃ Sapiẽtiã ſanctorũ. Or.

MAieſtatẽ tuam dñe ſupplices deꝑcamur vt ſicut nos iugiter ſctõꝝ tuoꝝ felicis ⁊ adaucti cõmemoꝛatiõe letificas: ita ſemꝑ ſupplicatione deſẽdas. Per d. Epi. Juſtoꝝ aīe. Gra. Exultabũt. Allã. V⁹. Mirabilis. Euã. Egreſſ⁹ ieſ⁹ de tẽplo. Offertoriũ. Letamini. Secre.

HOſtias dñe plebis tue intende: ꝗ quas in honoꝛe ſanctoꝝ tuoꝝ deuota mẽte celebꝛat: pꝛoficere ſibi ſentiat ad ſalutem. Per dñm. Cõio. Quod dico vobis. Poſtcõio

REpleti dñe muneribus ſacris q̄s: vt intercedentib⁹ ſanctis tuis in gratiarũ ſemꝑ actione maneam⁹. Per do. ¶ Sctĩ audani epi ꝗ confeſſoꝛis. offm. Statuit ei. Oꝛ. Da q̄s. Epi Ecce ſacerdos. Grad. Jurauit. All. v. Juſt⁹ germi. Euã. Homo quidã peregre. offꝛ. Inueni dd. Cõio. Dñe quinq̄. ¶ Sctĩ egidij abbatis. officiũ. Os iuſti. Oꝛo.

PRetende nobis q̄s dñe miſericoꝛdiam tuam: ꝗ beati egidii abbatis interceſſiõe: cui⁹ nos dediſti pꝛocinio adiuuari: tribue vt maieſtatẽ tuã exoꝛet pro nobis. Per d. ¶ Memo. de ſancto pꝛiſco martire Epiſtola Juſt⁹ coꝛ ſuũ. Grad. Os iuſti. All. v. Iſte ſanctus. Euã. Nemo lucernã. Offꝛ. Veritas. Secre.

INterceſſio q̄s domine vtĩ egidij abbatis munera noſtra cõmendet: noſq̄ eius veneratio ſãcta tue maieſtati reddat acceptos. Per Cõio Beat⁹ ſeru⁹. Poſtcõmunio.

QUeſumus oĩps deus vt qui celeſtia alimenta percepimus intercedente beato egidio abbate cõtra oĩa muniamur aduerſa: ꝗ ad eterna gaudia cõſequenda ſpes nobis ſuppetat et facultas. Per dñm ¶ In trãſlatione ſancti cuthberti epiſcopi. Offm. Statuit ei. Oꝛatio

OMnĩps ſempiterne deus q ſemper es et vbiq̄ mirabilis queſum⁹ clemẽtiã tuã vt ſicut btõ cuthberto pontifici tuo eminentem gloriam contuliſti: ſic ad conſequẽdã mĩam tuã ei⁹ nos facias ꝑcibus adiuuari. Per. Me. de ſctõ virino epõ Oꝛ. Da q̄s. Epi. Ecce ſacerd. Gra Jurauit. All. v. Juſt⁹ germi. Seq̄

PAter verbum eructauit verbi pꝛoꝛe germinauit iuſt⁹ hic vt liliũ. Regnũ tenens ꝗ ſupernũ vbi floꝛet ineternũ ãte dei filiũ. Iſte ſuis in dieb⁹ mũdus mũdi carẽs reb⁹ carẽs labe criminis Lege fulſit i diuina quaſi ſtella matutina i medio caliginis. Carne viuẽs carnẽ moꝛtificit vſu grauioꝛi vict⁹ veſtis aſpere. Hic cuthbert⁹ pꝛomererẽ caro nitens quod videtur nunc poſt moꝛtẽ viuere Hic expertes ſanitatꝫ oĩs ſex⁹ ꝗ etatis ſaluti reſtituit. Cecis viſum claudis greſſũ ad loquendũ dat regreſſum quibus ſermo defuit Sunt ꝗ patris infinita: q̄ poſt moꝛtẽ ꝗ in vita pꝛotulit miracula. Cuius prece deo grata: ſtola nobꝫ vite data / viuamus i ſecula. Euã. Vos eſtis lux mundi. vſq̄ qui i celis eſt. Offꝛ. Inueni dauid ſeruũ. Secre.

HEc tibi q̄s dñe beati cuthberti põtificꝫ tui īterceſſiõe nūc grata reddatur oblatio: ꝗ ꝑ eã glorioſam noſtrũ famulatũ purifica. Per. Cõio. Fidelis ſeru⁹. Poſtcõio

DEus q̄ nos ſãctoꝝ tuoꝝ temporali tribuis cõmemoꝛatione gaudere / ꝑſta q̄s: vt btõ cuthberto intcedẽte i ea numeremur ſoꝛte ſalutis i qua ſunt illi grã tua glorioſi. Per. ¶ Sãcti bertini abbatis Offm. Os iuſti. Oꝛo. Interceſſio. Epla Juſt⁹ coꝛ ſuũ. Gra. Os iuſti Allã. v. Iſte ſãctus. Euãge. Memo lucer. Offer. Veritatem. Cõio Beat⁹ ſeru⁹. ¶ In vigilia natiuitatꝫ beate marie. offm. Salue ſctã pa. Oꝛo. Concede nos. Secꝛ. Tua dñe ꝓpitia. Poſtcõ. Sũpſimus dñe ſalu. ꝛc. ſicut in vigilia aſſump. cũ memoꝛia de ſãcto ſuurcio. Offm̄. Statuit. Oro. Da q̄s. Epl'a. Ecce ſacerdos. Grad. Iurauit. All'a. ꝟ Inueni dauid. Euā. Hō quidā peregre. Offer. Ueritas. Cōio. Fidelis ſeru⁹. ¶ In die natiuitatis beate marie virgis. Offm̄.

Gaudeamus omnes in domino diem feſtum celebrātes ſub honore marie virginis de cuius natiuitate gaudēt āgeli et collaudāt filiū dei. Ps. Eructauit cor meum verbū bonū: dico ego opa mea regi. Oratio.

Supplicationē ſeruorū tuorū deus miſerator exaudi vt qui ī natiuitate dei genitricis ⁊ virginis congregamur: eius ītercesſionibus complacatus: a te de inſtantibus periculis eruamur. Per eūdē. Mēo. de ſācto adriano mar. Oratio

Preſta q̄s oīs de⁹: vt qui beati adriani martyris tui natalicia colimus: a cunctis malis imminentibus ei⁹ intercesſione liberemur. P̄. Lectio libri ſapientie.

O q̄ pulchra eſt caſta generatio cum claritate Immortalitas enim eſt in memoria illius: quoniā et apd̄ deum nota eſt/ et apd̄ homines. Cū preſēs eſt imitantur illā: ⁊ deſiderāt eā cū ſe eduxerit. Et ī perpetuū coronata triūphat: īcoīquinatorum certaminū p̄miū vincens. Multigena eī impiorū multitudo nō erit vtilis: ⁊ ſpuria vitulamina nō dabūt radices altas nec ſtabile firmamētū collocabūt. Et ſi in ramis in tp̄e germinauerit īfirmiter poſita a vēto mouebunt: ⁊ a nimietate vētoꝝ eradicabunt. Cōfringētur enī rami īcōſummati: ⁊ fruct⁹ illoꝝ inutiles et acerbi ad māducādū: ⁊ ad nichilū apti. Ex iniq̄s enī oēs filii q̄ naſcūtur: teſtes ſunt neq̄tie aduerſ⁹ parentes in īterrogatione ſua. Iuſt⁹ ſi morte preoccupat⁹ fuerit ī refrigerio erit. Gr. Audi filia. All'. ꝟ Natiuitas glīoſe virginis marie ex ſemīe abrahe: orta de tribu iuda clara ex ſtirpe dd̄. Seq.

Alle celeſte necnon ⁊ perenne luya. Dic paraphoniſta cum mera ſimphonia. Tuba et canora palinodia canta. Nā oīs vlla hanc xp̄i genitricē die iſta. Cōgaudet ex ortam per quā ſibi ſublatā capit vitā. Dauitica ſtirpe ſata dauidis ad ſceptra eſt regēda prole fecundata. Nec grauidata viſcera ſunt tamē per vlla patris mēbra: ſed ex fide ſola. Ab arce ſumma angelus aſtans maria inquit alma aue plena. Gratia ſacra et benedicta feminas inter oēs paritura. Regem q̄ dira mortis vincula. Dānabit mira cum potentia ſuum plaſma ſoluens ſpōte ſua. Atq; beatā donans vitam. Fit mox puella v̄bis credula. Et puerpera ſtupet et caſta: natum geſtās ſpecioſum forma regentem cuncta orbis regna. Hec eſt virga non irrigata: ſed dei gratia florigera. Hec eſt ſola cūctorum hera materna obſcurās piacula. Velut roſa decorās ſpineta ſic quod ledat nil habet maria. Virgo eua quod cōtulit prima xp̄i ſponſa effugat maria. O virgo ſola mat̄ caſta nr̄a crimina. Solue vās regna q̄s btā regnāt agmina. Potēs enī cūcta vt mūdi regina et iura Cū nato oīa diſcernēs ī ſecla ⁊ vltra ſubnixa es ī gloria. Cherubin electa ſeraphiq; clara agmina. Nā iuxta filiū ſedes in dextera rutilās virt⁹ lāpas ⁊ ſofia. Natiuitas vnde gaudia nobis hodie affert āna Et reſonat camenis aula in laude tua virgo maria. Gaudet per climata orbis eccleſia dicēs alleluya. Quod ⁊ palatia celi clament vindima viꝫdantia preconia. ¶ Initiū ſancti euangelii Scd̄m matheū. I.

Liber generatiōis ieſu xp̄i filii dauid: filii abrahā. Abrahā genuit yſaac: yſaac autē genuit iacob. Jacob aūt: genuit iudā ⁊ fratres eiꝰ. Judas aūt: genuit phares ⁊ zarā de thamar. Phares aūt: genuit eſrō. Eſrō aūt genuit arā. Arā aūt: genuit amiadab Aminadab autē: genuit naaſon. Naaſon aūt: genuit ſalmon. Salmon aūt: genuit booz de raab. Booz autē: genuit obeth ex ruth. Obeth aūt genuit ieſſe. Jeſſe aūt genuit: dauid regē. Dauid autē rex: genuit ſalomonē ex ea q̄ fuit vrie. Salomon autē: genuit roboā. Roboam autē: genuit abiā. Abiam autē: genuit aſa. Aſa autē: genuit ioſaphat. Joſaphat aūt: genuit iorā. Joram autē: genuit oziā. Ozias autē: genuit ioatham. Joatham aūt: genuit achaz. Achaz autē: genuit ezechiā. Ezechias aūt genuit manaſſen. Manaſſes autem: genuit amō. Amon autem: genuit ioſiā. Joſias autē: genuit iechoniā et fratres eiꝰ: ī trāſmigratiōe babilonis. Et poſt tranſmigrationē babilōis: iechonias genuit ſalathiel. Salatiel aūt: genuit zorobabel. Zorobabel autē: genuit abiud. Abiud aūt: genuit eliachī. Eliachī aūt: genuit azor. Azor aūt genuit ſadoch. Sadoch autē: genuit achī. Achim autē: genuit eliud. Eliud autē: genuit eleazar. Eleazar autē: genuit mathā. Mathā aūt: genuit iacob. Jacob aūt: genuit ioſeph virū marie. De qua natꝰ ē ieſꝰ q̄ vocat xp̄s. Credo. Offer. Aue maria grā plena dn̄s tecū bn̄dicta tu in mulieribꝰ et benedictus fructꝰ vētris tui. Sec.

Unigeniti tui dn̄e nobis ſuccurrat hūanitas: vt q̄ natus de virgine matris integritatē non minuit: ſed ſacrauit ī natiuitatꝫ eiꝰ ſolēnitis a noſtris nos piaculis exuens oblationem noſtram ſibi faciat acceptā. Per eundē. Aliđ ſecretū.

Munera q̄s dn̄e tibi dicata ſanctifica: ⁊ intercedēte btō adriano per eadē nos placatus intēde. Per dn̄. Prefatio. Et te ī natiuitate. Cōio. Benedicta a filio tuo dn̄a: q̄r per te fructū vite cōmunicauimꝰ. Poſtc.

Sumpſimus domine celebritatis annue votiua ſacramenta/ preſta queſumus: vt et temporalis nobis vite remedia prebeant et eterne. Per dn̄. Aliud poſtcōmunio.

Beati adriani martyris tui domine īterceſſione placatꝰ: preſta q̄s: vt qđ tēporaliter gerimus/ ppetua ſaluatiōe capiamus. Per dn̄.

¶ Jn craſtino vero natiuitatꝫ beate marie niſi dn̄ica fuerit. dicitē ad miſſam. Officium. Salue ſancta parens enī. Oratio. Supplicationē. Memo. de ſctō gorgonio. Oratio.

Beatus martyr tuus gorgonius dn̄e ſua nos interceſſiōe letificet: ⁊ pia faciat ſolēnitate gaudere. Per. Epl'a. Ab initio. Grada. Bn̄dicta. Allā. v. Poſt partum vir. Sequētia vt ſup̄a oct. aſſūpt. Euā. Loquente ieſu. Offerto. Felix nāq. Secreta. Unigeniti. Aliud ſecretū.

Grata ſit tibi dn̄e q̄s nr̄e ſeruitutꝫ oblatio: pro qua ſanctus gorgoniꝰ martyr īteruenit. Per. Prefatio Et te in natiuitate. Cōio Btā viſcera marie virginis que portauerūt eterni patris filiū. Poſtcō. Sumpſimus dn̄e. Aliud poſtcōio.

Familiā tuā domine ſuauitas illa cōtīgat ⁊ vegetet: qua in martyre tuo gorgonio xp̄i tui bono odore iugiter paſcatur. Per dn̄.

¶ Tertio die niſi fuerit dies lune. Officiū Gaudeamus om̄es in dn̄o. Oratio Supplicationem. Epiſtola Q̄ pulchra. Gradale. Audi filia. Allā. v. Natiuitas. Euāgeliū.

Intrauit ieſus in quoddā caſtellū. quere in die aſſūp. Offerto. Aue maria. Cōio. Bndicta. Alternatim infra oct. dicāt̄ he due miſſe: ita tñ ꝙ ſēp die dñica dicat̄. Offm̄. Gaudeamus. et ĩ fer̄. ſcđa ſequenti dicatur Offm̄. Salue ſancta parēs. ¶ De ſctō gorgonio. offm̄. Gloria et honore. Epl̄a. Beatus vir qui inuentus eſt. Grad. Poſuit. Alleluya. ℣. Iuſtus non conturbabitur. Euāg. Si quis venit ad me. Offo. Poſuiſti. Cōmunio. Magna ē gloria ei⁹.

¶ Sanctoꝝ martyrum prothi ⁊ iacinti. offm̄. Iudicant ſcti. Oratio

Beati prothi nos dñe ⁊ iacincti foueat precioſa cōfeſſio: et pia iugit itercessio tueatur. Per d. Epl̄a. Reddet deus. Grā. Iuſtoꝝ anime. Alleluya. ℣. Sancti tui dñe. Euangeliū. Egreſſus ieſus de templo. Offer. Gloriabuntur. Secreta

Nos ſanctorum martyrum tuorum prothi et iacincti commemoratione munera tibi dñe q̄ debemus exoluim⁹: p̄ſta q̄s: vt remediū nobis ꝑpetue ſalutis operet̄ur. Per. Cōio. Mō dico. Poſtcōmunio

Ut percepta nos domine tua ſancta purificent: beati prothi et iacinthi queſumus imploret oratio. Per dñm noſtruꝫ ieſū xp̄m.

¶ Sancti maurilij epiſcopi et confeſſoris. Offm̄. Statuit ei dñs. Oro. Da queſumus oīps de⁹. Epl̄a. Omnis pōtifex. Grad. Inueni dauid. All'a ℣. Poſui adiutorium. Euan. Qui vos audit. Offertor̄. Ueritas. Cōmunio. Dñe quīq; talēta tradi.

¶ Dñica īfra octauas natiuitatis virgis ma. Officium. Gaudeamus oēs. ⁊c ſicut ī die more ſimplicis feſti. ix. lectio. preter euāg. quod erit Intrauit ieſus in quoddā caſtellū.

¶ In feſto exaltatiõis ſcte crucis Officiū. Nos aūt gloriari vt ī commemoratione ſancte crucis. Oro.

Deus qui vnigeniti filii tui dñi noſtri ieſu chriſti precioſo ſanguine humanum genus redimere dignatus es: cōcede propici⁹ vt qui ad adorandā viuificam crucem adueniunt: a peccatorum ſuorum nexibus liberet̄ur. Per eundē.

¶ Eodem die ſanctorum martyrū cornelij et cypriani. Oratio.

Infirmitatem noſtram queſumus dñe propicius reſpice: ⁊ mala omnia que iuſte meremur ſāctorum martyrum tuorum cornelij et cypriani interceſſione auerte. Per dñm nr̄m. Ad galathas. vi.

Fratres. Uidete qualibus litteris ſcripſi vobis mea manu. Quicūq; voluñt in carne placere: hi cogunt vos circuncidi tātum vt crucis chriſti perſecutionē nō patiantur. Neq; enim qui circūciduntur legem cuſtodiūt/ſed voluñt vos circūcidi: vt in carne veſtra glorientur. Michi autem abſit gloriari niſi in cruce domini noſtri ieſu chriſti. Per quem michi mundus crucifixus eſt: ⁊ ego mūdo. Grada. Chriſtus fact⁹ ē ꝓ nobis obediēs vſq; ad mortē mortē aūt crucꝭ. ℣. Propt̄ qđ et de⁹ exaltauit illū ⁊ dedit illi nomē qđ eſt ſuper oē nomē. All'a. ℣. Dulce lignū dulces clauos dulcia ferēs pōdera que ſola fuiſti digna ſuſtinere regem celorum et dominum. Seq.

Laudes crucis attollamus/ nos q̄ crucis exultamus ſpeciali gloria. Dulce melos pulſet celos dulce lignū dulci dignum credimus melodia. Voci vita nō diſcordet cū vox vitā nō remordet dulcis eſt ſymphonia. Serui crucis crucē laudēt q̄ per crucē ſibi gaudēt vite dari munera. Dicāt oēs et dicāt ſinguli aue ſalus toti⁹ populi arbor ſalutifera. O q̄felix q̄preclara fuit hec ſalutis ara rubens agni ſanguine. Agni ſine macula qui mūdauit ſecula ab ãtiquo crimine. Hec eſt ſcala peccatoꝝ per quã xp̄s rex celoꝝ ad ſe traxit oīa. Forma cuiꝰ hec oſtēdit q̄ terrarū cōprehēdit quattuor ꝯfinia. Non ſūt noua ſacramēta nec recēter eſt inuēta crucis hec religio. Iſta dulces aquas fecit ꝑ hãc ſilex aquas fecit moyſi officio. Nulla ſalus eſt ī domo niſi cruce munit homo ſuperliminaria. Neq̄ ſenſit gladiū nec amiſit filium: quiſquis egit talia. Ligna legens in ſarepta: ſpem ſalutis eſt adepta pauꝑ muliercula. Sine lignis fidei nec lechitꝰ olei valet nec farinula. In ſcripturis ſub figuris iſta latēt ſed iã patēt crucis bñficia. Reges credūt hoſtes cedūt ſola cruce xp̄o duce hoſtis fugat milia. Iſta ſuos fortiores ſemꝑ facit ⁊ victores morbos ſanat ⁊ lãguores deprimit demonia. Dat captiuis libertatē vite ꝯfert nouitatē: ad antiquã dignitatē crux reduxit oīa. O crux ſignū triūphale mūdi vera ſalꝰ vale īter ligna nullū tale frōde flore germine. Medicina xp̄iana ſalua ſanos egros ſana qđ nō valet vis hūana fit ī tuo noīe. Aſſiſtētes crucis laudi ꝯſecrator crucꝫ audi atq̄ ſeruos tue crucꝫ poſt hãc vitã vere lucꝫ trãſfer ad palatia. Quos tormēto vis ſeruire fac tormēta nō ſētire ſꝫ cū dies erit ire nobis confer et largire ſempiterna gaudia. Seq̄. ſcti euã. S. lucam.

IN illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Nō eſt arbor bona q̄ facit fructus malos: neq̄ arbor mala faciēs fructum bonū. Vnaqueq̄ enim arbor: de fructu ſuo cognoſcitur. Neq̄ enī de ſpinis colligūt ficus: neq̄ de rubo vindemiãt vuam. Bonus homo de bono theſauro cordis ſui: profert bonū. Et malus homo de malo theſauro: profert malum. Ex abūdãtia enim cordis: os loquitur. Quid autem vocatis me dñe dñe: ⁊ nō facitis q̄ dico? Oīs q̄ venit ad me et audit ſermones meos ⁊ facit eos: oſtendã vobis cui ſimilis ſit. Similis eſt homini edificanti domū q̄ fodit in altū et poſuit fūdamētū ſupra petrã. Inūdatione aūt facta illiſū eſt flumē domui illi: ⁊ nō potuit eã mouere. Fūdata eī erat: ſupra petrã. Credo. Offer.

Protege dñe plebē tuã ꝑ ſignū ſctē crucis ab oībꝰ inſidijs inimicorum omniuꝫ: vt tibi gratã exhibeamus ſeruitutē et acceptabile tibi fiat ſacrificium noſtrum. Alleluya. Sec.

DEuotas dñe humilitatis noſtre preces et hoſtias miſericordie tue ꝓcedat auxiliū: et ſalutē quã ꝑ adã in paradiſo ligni clauſerat temeraria ꝓſūptio ligni crucis fides aperiat. Per d. Aliud ſecretū.

ADeſto dñe ſupplicationibus nr̄is quas in ſanctoꝝ tuoꝝ cornelij et cypriani cōmemoratiōe deferimus: vt q̄ nr̄e iuſticie fiduciã non habemus eoꝝ qui tibi placuerūt ꝓcibꝰ adiuuemur. Per do. Prefatio. Qui ſalutē. Cōio. Per lignū ſerui fcti ſumꝰ ⁊ ꝑ ſctãm crucē liberati ſumꝰ fructꝰ arborꝫ ſeduxit nos filiꝰ dei redemit nos allã. Poſtcō.

QVeſumus oīps deus: vt quos diuina tribuis participatione gaudere: hūanis nō ſinas ſubiacere ꝑiculis. Per d. Aliud poſtcōio.

QVeſumus dñe ſalutaribus repleti miſterijs: vt quorum ſolēnia celebramus eoꝝ orationibus adiuuemur. Per d. In octa. natiuitatꝫ btē marie ad miſ. Offi. Gaudeamꝰ. ⁊c. ſicut ī die more ſimplicꝫ feſti. ix. lecti. cum Credo. Memoria de ſancto nichomede. Oratio.

ADeſto domīe populo tuo: vt beati nichomedis martyris tui merita ꝓclara ſuſcipiēs ad ĩpetrandam mīam tuā ſemꝑ eiꝰ patrociniis adiuuemur. Per dn̄m. Secreta.

SUſcipe dn̄e munera propicius oblata que maieſtati tue beati nichomedis martyris tui cōmendet oratio. Per d. Alia ſecreta.

PUrificent nos dn̄e ſacramenta q̄ ſumpſimus: ⁊ ĩtercedēte btō nichomede martyre tuo a cunctis nos efficiāt vitiis abſolutos. Per

¶ Sanctaꝝ martirū eufemie lucie et gemi. Offīm. Intret ĩ cōſpe. Or.

OMnīps ſempiterne deꝰ: q̄ infirma mūdi eligis vt fortia q̄q; confundas/ cōcede ꝓpicius: vt q̄ beate eufemie martyris tue ſolēnia colimus eiꝰ apud te patrocinia ſentiamus. Per. Alia or. ſub eadē ꝯcluſi.

PReſta q̄s dn̄e ꝓcibus nr̄is cū exultatione ꝓuētū: vt quoꝝ diē paſſiōis ānua devotione recolimꝰ etiā fidei ꝯſtātiā ſubſeq̄mur. P. Epi. Iuſtoꝝ aīe. Gr. Vīd. do. All. v. Scti tui do v. Euā. Cū audieritꝫ p̄lia. Offr. Exultabūt. Secr.

VOta ppl̄i tui dn̄e ꝓpiciatus intēde: et quoꝝ nos tribuis ſolennia celebrare: fac gaudere ſuffragiis. P. Aliud ſub eadem concluſione.

PReſta q̄s dn̄e deus noſter: vt ſicut in ꝯſpectu tuo mors eſt precioſa ſanctoꝝ ita eoꝝ merita venerātium accepta tibi reddat oblatio. Per. Cōio. Poſuerūt. Poſtcō.

SAnctificet nos dn̄e q̄s tui perceptio ſacramēti: ⁊ ĩtercessio btē martyris tue eufemie tibi reddat acceptos. Alia. or. ſub eadē ꝯcl.

EXaudi dn̄e ꝓces nr̄as: vt ſanctoꝝ quoꝝ feſta ſolenniter celebramus. cōtinuis foueamur auxiliis. Per d. ¶ Sancti lāberti epi et martyris. Offīm. Iuſtus vt palma. Or. Preſta q̄s. Epla. Iuſtus ſi morte. Gr. Dn̄e ꝓueniſti. All. v. Gloria et honore. Euāgelium ſecūdum matheum. Si quis vult poſt me. Offer. Poſuiſti. Cōio. Magna eſt. ¶ In vigilia ſcti mathei apli et euāge. Offīm. Ego autē. Oratio.

DA nobis q̄s oīps deus: vt beati mathei apl̄i tui et euangeliſte quā preuenimus venerāda ſolennitas: ⁊ devotionē nobis augeat et ſalutē. Per. Epla. Beatus homo qui inuenit ſapiētiā. Gra. Iuſtus vt palma. Si dn̄ica ſit. All. v. Iuſtus nō cōturbabitur. Scd̄m lucam. v.

IN illo tp̄e. Vidit ieſus publicanū noīe leui: ſedētē ad theloneū: ⁊ ait illi. Seq̄re me. Et relictis oībꝰ: ſurgēs ſecutꝰ eſt eū. Et fecit ei ꝯuiuiū magnum leui: ĩ domo ſua: ⁊ erat turba mlta publicanorū et alioꝝ q̄ cū illis erāt: diſcūbentes. Et murmurabant phariſei ⁊ ſcribe eoꝝ: dicētes ad diſcipulos eiꝰ. Quare cū publicanis ⁊ pctōribꝰ māducatis ⁊ bibitis? Et reſpōdēs ieſꝰ: dixit ad illos. Nō egēt q̄ ſani ſūt medico: ſꝫ q̄ male habēt. Nō veni vocare iuſtos: ſed peccatores ad penitētiā. Offerto. Gloria ⁊ honore. Secreta

APoſtolici reuerentia culminis offerentes ſacra miſteria p̄ſta dn̄e q̄s: vt bti mathei apl̄i tui ⁊ euāgeliſte ſuffragiis cuiꝰ natalicia ꝓuenimus/ hec plebs tua ſēꝑ ⁊ ſua vota depromat: ⁊ deſiderata ꝑcipiat. Per. Cōio. Magna eſt. Poſtcō.

BEati mathei apl̄i tui et euangeliſte q̄s dn̄e ſupplicatione placatꝰ: ⁊ veniā nobis delictoꝝ tribue: et remedia ſempiterna cōcede. Per do. ¶ Si hec vigil. ⁊. iiij. tp̄a cōcurrāt qualiter miſſe ⁊ alia celebrari debeāt vide ſ̄. poſt ſabbatum iiij. tēpoꝝ. i aduē. ¶ In die ſcti mathei. Offīm. In medio eccleſie. Or.

BEati mathei apl̄i tui ⁊ euangeliſte dn̄e ꝓcibꝰ adiuuemur vt qđ poſſibilitas nr̄a non obtinet eiꝰ nobꝫ itercesſione donet. P. Epl. Unicuiqꝫ vr̄m. Gra. Beatꝰ vir. Alleluya. V. Primꝰ ad ſyō. Seq̄. Plauſu chorꝰ vt i cōi. Scđm matheum.

IN illo tp̄e. Uidit ieſus hoīem ſedentē in theloneo: matheū noīe: ⁊ ait illi. Sequere me. Et ſurgēs: ſecutꝰ eſt eū. Et factū eſt diſcūbēte eo i domo/ ecce m̄lti publicani et pctōres veniētes diſcūbebant cū ieſu ⁊ diſcipl'is eiꝰ. Et videntes phariſei: dicebāt diſcipl'is ſuis. Quare cū publicanis ⁊ pctōribꝰ mādúcat magiſter veſter? At ieſꝰ audiēs: ait. Non eſt opus valētibus medicus: ſed male habētibus. Euntes autē: diſcite quid eſt miſericordiā volo: et nō ſacrificiū. Nō enī veni vocare iuſtos: ſed peccatores. Credo. Offer. Iuſtus vt palma. Secreta.

SUpplicationibꝰ apl'icis beati mathei euangeliſte q̄s dn̄e eccleſie tue cōmēdet oblatio: cuiꝰ magnificis p̄dicatiōibꝰ eruditur. Per Cōmunio. Poſuiſti dn̄e. Poſtcōio.

PErceptis dn̄e ſacramētis btō matheo apoſtolo et euangeliſta iteruenīete dep̄camur: vt q̄ pro eius celebrata ſunt gloria nobis pficiant ad medelā. Per do. ¶ Sanctoꝝ martyrū mauricij ſocioꝝqꝫ eiꝰ Offm̄. Intret in cōſpectu. Oratio.

ANnue q̄s oṗs deus vt nos ſāctoꝝ martyrū tuoꝝ mauricij exuperij cādidi victoris innocētij ⁊ vitalis ac ſociorū eorūdem letificet feſtiua ſolēnitas: vt quorum ſuffragiis nitimur: natalicijs gl'emur. Per dn̄m. Epl'a. Sancti p ſi. Grad. Uindica dn̄e. All'a. V. Te martyrū. Sequē. Ecce pulchra. vt i cōi. Euāgeliū. Deſcendens ieſus de monte. Offerto. Mirabilis deus. Secreta.

REſpice dn̄e mūera q̄ in paſſione ſctoꝝ martyꝝ tuoꝝ mauricij exuperij cādidi victoris inocētij ⁊ vitalis ac ſocioꝝ eorūdē cōmemoratiōe deferimꝰ: ⁊ p̄ſta: vt quoꝝ honore ſunt grata: eoꝝ nobis fiant interceſſione perpetua. Per dn̄m. Cōmunio. Poſuerunt. Poſtcōio.

CEleſtibus refecti ſacramētis et gaudijs: ſupplices te rogamus oṁps deus: vt quoꝝ gl'amur triūphis ptegamur auxilijs. Per. ¶ Scte tecle vir. offi. Dilexiſti. or. Oṗs ſempiterne de. Epl'a. De virginibꝰ. Gr. Diffuſa eſt. All'a. V. Emulor. Euā. Simile eſt reg. cel. de. vir. Offer. Offerēt. Minor. Cōio. Quinqꝫ prudētes. ¶ Sācti firmini epi et mar. Offm̄. Iuſtꝰ vt pal. orō. Preſta q̄s. Epl'a. Ois pōtifex. vt i cōi vniꝰ ꝯfeſ. Gr. Poſuiſti. All'a. V. Beatus vir. Euāg. Qui vos audit. i cōi vniꝰ ꝯfeſ. Offer. Gl'a ⁊ ho. Cōio. Magna eſt. ¶ Sctoꝝ mar. cipriani ⁊ iuſtine. Offm̄. Salꝰ autē. or. Deꝰ qui nos. Epl'a. Iuſti ippe. Grad. Exultabūt ſci. All. V. Mirabil. Euā. Deſcēdēs ieſꝰ de mōte. Offer. Letamini. Cōio. Ala noſtra. ¶ Sctoꝝ martirum coſme ⁊ damiani. Officium. Sapientiā ſanctorum. Oratio.

PReſta q̄s oṗs deus vt qui ſanctorū tuoꝝ coſme et damiani natalicia colimꝰ a cūctis malis imminētibꝰ eoꝝ itercesſionibꝰ liberemur. p. d. Epl'a. Bn̄dictꝰ deus et pater dn̄i nr̄i ieſu xp̄i qui ſcđꝫ magnā. Gra. Ecce q̄ bonū. All'a. V. Sancti tui dn̄e flore. Euā. Hec mādo. i cōi vniꝰ apl'i. Offer. Gl'abuntur. Sec.

SAnctorum tuorum nobis dn̄e pia non deſit orō: que ⁊ munera noſtra conciliet: ⁊ tuā nobis indulgentiā ſemper obtineat. Per d. Cōio. Dico autem vobis. Poſtcō.

PRotegat q̄s dn̄e pplm tuū et participatio celeſtis indulta ꝯuiuij: ⁊ dep̄catio collata ſctoꝝ. p d.

¶ Sancti michaelis archā. Offm̄.

Benedicite dominū oēs angeli eius: potentes virtute qui facitis verbum ei⁹: ad audiēdā vocem ſermonum ei⁹. Ps. Bñdic aīa mea dño: ⁊ oīa q̄ ītra me ſunt nomini ſācto eius. Or.

Deus qui miro ordine angelorū miniſteria hominūq̧ diſpēſas cōcede ꝓpicius: vt quib⁹ tibi miniſtrantib⁹ in celo ſemꝑ aſſiſtit᷑: ab his in terra vita nr̄a muniatur. Per.

¶ Lectō libri apo. bti ioh. ap. i.

In diebus illis. Significauit deus que oportet fieri cito: loquēs ꝑ āgelū ſuū ſeruo ſuo iohāni: q̄ teſtimoniū ꝑhibuit verbo dei: ⁊ teſtimoniū ieſu xp̄i: in his quecūq̧ vidit. Btūs q̄ audit et qui legit verba ꝓphetie hui⁹: ⁊ ſeruat ea q̄ i ea ſcripta ſūt. Tp̄s enī prope eſt: iohānes ſeptē eccleſijs q̄ ſūt i aſia: gr̄a vobis et pax ab eo: qui eſt ⁊ qui erat: ⁊ qui venturus eſt. Et a ſeptē ſpiritib⁹ q̄ in cōſpectu throni eius ſūt ⁊ a ieſu xp̄o qui eſt teſtis fidelis primogenitus mortuoꝝ ⁊ p̄nceps regū terre. Qui dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis nr̄is i ſāguine ſuo. Gr. Benedicite dn̄m oēs āgeli ei⁹ potētes virtute q̄ facitis verbū eius. ꝟ. Bñdic aīa mea dño: ⁊ oīa interiora mea nomē ſctū ei⁹. Alla. ꝟ. In ↄſpectu āgeloꝝ pſallā tibi dn̄e deus meus. Seq.

Ad celebres rex celice laudes cūcta. Pāgat nūc canora caterua ſymphonia. Odas atq̧ ſoluat cōcio tibi nr̄a. Cū iā renouātur michaelis īclita valde feſta. Per quē letabūda ꝑornat machina mūdi tota. Nonies diſtincta neumatū ſūt agmina ꝑ te facta. Sed cū vis facis hec flāmea ꝑ āgelicas officinas. Inter primeua ſūt hec iā creata tua cū ſim⁹ nos vltima factura: ſꝫ ꝑ imago tua. Theologa cathegorizēt ſimbola: nobis hec ter tripertita ꝑ p̄uata officia. Plebs āgelica phalanx ⁊ archāgelica p̄ncipās turma: virtuſq̧ vranica: ac poteſtas almiphona. Dominātia numina diuinaq̧ ſubſellia. Cherubin etherea: ⁊ ſeraphin ignicoma. Uos michael celi ſatrapa: gabrielq̧ vera dās verbi nūcia. Atq̧ raphael vite vernula transferte nos īter paradiſicolas. Per vos patris cūcta ↄplentur mādata que dat. Eiuſdem ſophia compar quoq̧ neuma vna permanēs in vſia. Cui eſtis āminiſtrantia deo milia miliū ſacra. Vices ꝑ his q̄nas bis atq̧ q̄ngēta dena. Cētena millena aſſiſtūt in aula ad quā rex ouē centeſimam. Verbigenā dragmāq̧ decimam: veſtra duxit ſupra algamata. Uos per ethera nos per rura dena. Pars electa armonie vota dam⁹ ꝑperlyrica cythara. Quo poſt bella michaelis inclita. Deo noſtra ſint accepta aurea circa arā thimiamata. Quo in coeua iam gloria. Condecantemus Alleluya.

¶ Secundum matheum.

In illo tp̄e. Acceſſerūt diſcipuli ad ieſū dicentes. Quis putas maior eſt in regno celoꝝ? Et aduocās ieſ⁹ paruulū: ſtatuit eū i medio eoꝝ ⁊ dixit. Amē dico vobis: niſi cōuerſi fueritꝫ ⁊ efficiamini ſicut paruuli: nō ītrabitis i regnū celoꝝ. Quicūq̧ ergo humiliauerit ſe ſicut paruul⁹ iſte: hic maior eſt in regno celoꝝ. Et q̄cūq̧ ſuſceperit vnū paruulū talem i nōie meo: me ſuſcipit. Qui aūt ſcādalizauerit vnū de puſillis iſtꝫ q̄ i me credūt: expedit ei vt ſuſpēdat᷑ mola aſinaria i collo ei⁹ ⁊ demergat᷑ i ꝓfūdū maris. Ue mundo ab ſcādalis. Neceſſe eſt enī: vt veniant ſcandala. Verūtn̄ ve hoi illi ꝑ quē ſcādalū venit. Si aūt manus tua vel pes tuus ſcādalizat te abſcide eū ⁊ ꝓice abs te. Bonū eī tibi eſt ad vitā ingredi debilem vel claudū: ꝙ̄ duas manꝰ vel duos pedes habētē mitti ī ignē etnū. Et ſi oculꝰ tuꝰ ſcādalizat te: erue eū ⁊ ꝓice abs te. Bonū eſt tibi cū vno oculo in vitā intrare ꝙ̄ duos oculos habētē mitti ī gehēnā ignis. Videte ne cōtēnatis vnū ex his puſillis. Dico eni vobis: qꝛ angeli eoꝝ in celis ſemꝑ vident faciē patris mei: qui in celis eſt. Credo. Offer. Stetit āgelꝰ iuxta arā tēpli habēs thuribulū aureum in manu ſua. Et data ſūt ei incēſa multa ⁊ aſcendit fumꝰ aromatū in conſpectu dei Alleluya. Secreta

Hoſtias tibi dn̄e laudis offerimus ſuppliciter depꝛecantes vt eaſdē angelico pro nobis interueniēte ſuffragio ⁊ placatus accipias et ad ſalutē noſtrā ꝓuenire concedas. Per d. Cōio. Bn̄dicite oēs angeli dn̄i dn̄o: hymnū dicite et ſuperexaltate eum in ſecula. Poſtcōio.

Beati archāgeli tui michaelis īterceſſione ſuffulti ſupplices te dn̄e depcamur vt quos honoꝛe ꝓſequimur: cōtingamꝰ ⁊ mēte. Per.

¶ Sācti hieronimi preſbyteri ⁊ doctoꝛis. Offiū. In medio eccl'ie. Or.

Sancti hieronimi nos dn̄e natalicia votiua letificēt ⁊ bn̄ficiēs ſue īterceſſiōis attollāt. P. Epi. Dedit dn̄s ꝯfeſſionē. Gra. Os iuſti Alleluya. ℣ Iſte ſctūs. Seq. Organicis. vt ī cōi. Euāgeliū. Nolite timere puſillus grex. Vſqꝫ coꝛ veſtrū erit. Credo. Offer. Veritas. Secr.

Accepta ſit in ꝯſpectu tuo dn̄e nr̄e deuotiōis oblatio ⁊ eius nobis fiat ſupplicatione ſalutaris: pro cuius ſolēnitate defertur. Per dn̄m. Cōio. Fidelis ſeruus. Poſtc.

Repleti alimonia celeſti q̄ſumꝰ dn̄e: vt intercedēte btō hieronimo ꝯfeſſoꝛe tuo miē tue gratiā ꝯſeq̄ mereamur. P. ¶ In tranſlatiōe

ſctoꝝ ꝯfe. germani remigii veda. bauonis ⁊ piatonis. offi. Sacerd. Or.

Exaudi dn̄e ppl̄m tuū et ſctoꝝ cōfeſſoꝝ tuoꝝ germani remigii vedaſti bauonis atqꝫ piatonis ſolēnia celebrantē: tꝑalis vite tribue pace gaudere ⁊ etnū repire ſubſidiū. P. Epi. Plures facti ſūt ſacer. Gra. Sacerdotes eiꝰ. Allā. ℣. Fulgebūt iuſti. Euā. Sint lūbi vr̄i. vſqꝫ. filiꝰ hoīs veniet. Offer. Exultabūt. Sec.

Preces nr̄as q̄s dn̄e ⁊ tuoꝝ reſpice oblationē fideliū: vt tibi grate ſint ī tuoꝝ feſtiuitate ſctoꝝ et nobis ꝯferāt tue ꝓpiciatiōis auxiliū. Per. Cō. Iuſtoꝝ aīe. Poſtcō.

Repleti ſacramēto reparatiōis hūane preſta q̄s dn̄e: vt ꝑ ea que nobis munere dignaris prebere celeſti ꝑ hec eadē tribuas nobꝫ inherere celeſtibꝰ. Per do. ¶ Scti thome herfordie epi. Offi. Statuit ei. Oro. Da q̄s. Me. de ſctō leodegario marti. Oro. Pſta q̄s. Epi. Ecce ſacerdos. Gr. Iurauit dn̄s. Allā. ℣ Iuſtꝰ ger. Seq. Adeſt nobꝫ. vt ī cōi. Euā. Hō quidā pegre. Offer. Veritas. Cōio. Beatꝰ ſeruꝰ. ¶ Eodē die ſcti leodegarii mar. offi. In virtute tua. Or. Preſta q̄s. Epiſto. Memoꝛ eſto. Gr. Poſuiſti. Allā. ℣ Letabit̄. Euangel. Qui vos audit. Offerto. Gloꝛia ⁊ honoꝛe. Cōio. Magna eſt.

¶ Sācti frāciſci cōfeſſoꝛis. Offiū. Os iuſti. Oro. Adeſto dn̄e. Epiſtola. Dilectus a deo. Gradale. Os iuſti. Allā. ℣ Iſte ſctūs. Euā. Nemo lucernā. Offer. Veritas. Cō. Beatꝰ ſeruus. ¶ Sācte fidis virgīs ⁊ martyris. Offiū. Loquebar de teſti. Oro.

Deus q̄ preſētem diē btē fidis virgīs et martyꝛis tue facis eſſe ſolennē: pſta eccl'ie tue: vt cuius meritis gl'lat: eiꝰ ꝑcibꝰ adiuuet̄. P. Epi. Qui gl'iatur. Gr. Diffuſa eſt. All. ℣. Emuloꝛ. Euā. Sile ē regnū.

Et. decē virg. Offꝛ. Filie regū. Sꝛ.

Suſcipe dñe preces et hoſtias meritis btē fidis virginis et martyris tibi dicatas: & concede vt eiꝰ nobis ſint interuētu ſalutares: cuius ſūt veneratiōe ſolēnes. Per. Cōio. Quinq; pru. Poſtcōmunio.

Quos refeciſti dñe celeſti conuiuio beate fidis virginis et martiris tue iuuāte patrocinio ſupernoꝝ ciuium fac nos dignos collegio. P. ¶ Sancti marci ~~pape~~ & cōfeſſoris. Offm. Sacerdotes. Oro.

Exaudi preces nr̄as q̄s domine & interueniēte beato marco cōfeſſore tuo atq; pōtifice ſupplicationes noſtras placatus intende. Per ¶ Memo. marcelli & apulei. Oro.

Sanctorū martyrū tuorū nos dñe marcelli et apulei beata merita ꝓſequant̄: & tuo ſemꝑ faciāt amore feruētes. P. Epl. Plures facti ſūt ſacer. Gra. Inueni dd. Allā. V. Poſui adiutoꝝ. Euā. Homo quidā peregre. Offꝛ. Inueni dauid. Secꝛ.

Accepta tibi ſit dñe ſacre plebis oblatio: pro tuorū honore ſanctorum quorū ſe meritis percepiſſe de tribulatiōe cognoſcit auxilium. Per do. Aliud de martiribus

Maieſtatem tuā nobis dñe q̄s: hec hoſtia reddat immolanda placatam: tuorū martyrum digna poſtulatione ſanctorū. Per dominū. Cōio. Dñe quiſq;. Poſtcōio.

Da q̄s dñe fidelibꝰ ppl'is ſctōrū tuorū ſemper veneratiōe letari / et eoꝝ ꝑpetua ſupplicatiōe muniri. Per. Aliud de martiribus

Sacramentis dñe muniamur acceptis: et ſanctoꝝ martirū tuoꝝ marcelli & apulei: ꝯtra oēs neq̄tias irruentes armis celeſtibꝰ ꝓtegamur. Per do. ¶ Sancte pelagie Offm. Dilexiſti. Oꝛ. Oīps ſempiterne deꝰ. Epla. Mulierē fortem quere in feſto beate marie magdalene. Gr. Adiuuabit eā. Allā. V. Specie tua. Euā. Simile eſt regnū celoꝝ theſauro. Offꝛ. Diffuſa eſt. Cō. Dilexiſti. ¶ Dyoniſij ſociorūq; eiꝰ Offm. Intret in cōſpectu. Oratio.

Deus qui hodierna die beatū dyoniſium virtute conſtantie ī paſſione roboraſti: quiq; illi ad predicandū gentibus gloriā tuā ruſticū & eleutherium ſociare dignatꝰ es: tribue nobis q̄s: ex eorū imitatiōe ꝓ amore tuo proſpera mūdi deſpicere & nulla eiꝰ aduerſa formidare. Per do. Lctō actuū apcl'. xvij.

In diebus illis. Stans paulꝰ in medio ariopagi: ait. Viri athenienſes ꝑ oīa quaſi ſuperſticioſos vos video. Preteriens enī et videns ſimulacra veſtra: īueni aram ī qua ſcriptum erat ignoto deo. Qđ ergo ignorātes colitis: hoc ego annuncio vobis. Deꝰ qui fecit mundum et omnia que in eo ſūt hic celi et terre cum ſit dñs: nō in manufactis tēplis habitat nec manibꝰ humanis colit̄ indigēs aliquo cū ipſe det oībus vitā & inſpirationē & oīa. Fecitq; ex vno oē genus hoīm īhabitare ſuper vniuerſā faciē tre: diffiniēs ſtatuta tēpora & t̄minos habitationis eoꝝ: dedit hoībus querere deum: ſi forte attrectent eū aut īueniant. Quis nō longe ſit ab vno quoq; nr̄m. In ipſo enī viuimus et mouemur & ſumꝰ: ſicut et quidā veſtroꝝ poetarū dixerūt. Ipſiꝰ etenī genus ſumus. Genus enī cū ſimus dei nō debemꝰ eſtimare auro aut argēto aut lapidibꝰ aut ſculpture artis & cogitatiōibꝰ hūanis: diuinū eſſe ſimile. Et tempora quidē huiꝰ ignorātie deſpiciens deus nunc annūciat hoībus: vt oēs vbiq; penitētiam agant: eo quod ſtatuit diem ī qua iudicaturꝰ eſt orbē in equitate in viro in quo statuit fidem prebēs oībus suscitās eū a mortuis. Cū audisset aūt resurrectionē mortuorū: quidā quidē irridebāt eū: quidā vero dixerūt: audiem9 te de hoc iterū. Sic paulus exiuit de medio eorum Quidā vero adherentes ei ī quib9 et dionisi9 ariopagita ꝗ mulier nomine damaris ꝗ alii cū eis: crediderunt dn̄o iesu xp̄o. Grad. Glorios9 All. v. Iusti epulēt. Seq. Ecce pulchra. vt ī cōi. Euāg. Videns turbas iesus. Offr. Letamini in dn̄o. Sec.

Hostia dn̄e qs quā ī sctōrū tuorū dyonisii rustici et eleutherii natalicii recēsētes offerim9 ꝗ vincula nr̄e prauitatis absoluat ꝗ tue nobis mīe dona cōciliet. Per d. Cōio Beati mundo corde. Postcō.

Sumptis dn̄e celestib9 sacramētis qs: itercedētib9 beatis martiribus tuis dyonisio rustico ꝗ eleutherio: ad redēptiōis eterne pficiam9 augmētū. Per. ¶ Scti paulini eborac. archiepi. Offi Statuit Oro Da qs. Memo. de sctō gereone mar. de cōi. Epi Ois pōtifex. Gra. Iurauit. All. v. Iust9 ger. seq Adest nobis. vt ī cōi. Euāg Hō qdā nobi. Offr Inueni dd. Cō Btūs seruus ¶ Sci nichasii cū sociis suis. offi. Sapiētiam sctōx. Or. de cōi. Epi. Reddet de9. Gr. Vindica. All. v. Mirabil. Euā Cū audierit ꝫ plia. Offr. Letami. Cō Aīa nr̄a. ¶ Depositio sci vvilfridi archiepi ꝗ ꝯfes. Offm. Statuit. oro.

Deus cuius gra btūs vvilfridus pōtifex lucidis meritox signis excellēter effulsit: pāta nobis ppici9: vt ei9 semp pcinio muniamur: cui9 doctrīa ad appetēda celestia informamur. Per. Epi Ecce sacerdos. Gra Inueni dd. All. v. Iust9 ger. seq Saluatoris. vt ī festo eiusdē. Euā Hō qdā pegre. Offer Veritas. Secre.

Vivifica qs oīps de9 mētē familie tue sancti spūs tui illustratiōe: vt p suffragia bti vvilfridi ꝯfessorꝫ tui atq pōtificꝫ accepta reddant ꝑstētia munera nr̄e devotiōis. p d. Inveni. Cō. Btūs seru9. Postc.

Redēptiōis etne pabulo satiati supplices dn̄e tuā clemētiā depcamur: vt bti vvilfridi ꝯfessoris tui atq pōtificis itercedētib9 meritis eterna capiam9 dona salutis. p.

¶ In trāslatione scti edvvardi regis ꝗ ꝯfesso. Offm. Os iusti. Oro.

Omnipotens sēpiterne deus q beatum regē edvvardum sctōrū tuorū collegio sociasti cōcede ppici9: vt q gloriose trāslatiōis ei9 recolim9 insignia: ipsi9 apud te sētiam9 patrocinia. Per. Epi Dilect9 a deo. Gra. Dn̄e pueniſti. All. v. Iste sctūs. seq Organicis. vt in cōi. Euāg. Nemo lucernā. Offer. Desideriū. Secreta

Sacrificiū pstētis oblationē qs dn̄e bti regis edvvardi cōfessoris tui: pia ꝯmēdet itercessio vt ī cui9 veneratiōe suscipitr: ipo itervenīēte ad gaudia etna suscipi mereamur. p. Cō Fidelis seru9. Postcōio

Pignus perpetue salutis sumentes clemētiā tuā oīps de9 hūiliter iploram9: vt beato rege edvvardo cōfessore tuo interueniēte celestis vite premia cōsequi mereamur. Per d. ¶ Sancti calixti [illegible] Officiū. Sacerdotes dei. Oratio.

Deus q nos ꝯspicis ex nr̄a infirmitate deficere: ad amorē tuum nos misericorditer p sctōrū tuorū exēpla restaura. Per d. Epla. Memor esto iesum xp̄m. Gra Iurauit Allā. v. Posui adiutoriū. Euā. Vigilate. Offer Inueni. Secreta.

Mistica nobis dn̄e prosit oblatio: que nos et a reatib9 nr̄is expediat: ꝗ perpetua saluatiōe ꝯfirmet. Per. Cō Dn̄e qnq. Postcōio.

Queſumus op̄s deus: vt reatū noſtrū munera ſacra purificent: ⁊ recte viuēdi nobis opent̄ effectū.p. ¶ Scti vulfrāni epi ꝯfeſſo. Offm̄. Statuit ei. oro. de cōi Epl'a. Ecce ſacerdos. Gra. Dn̄e p̄ueniſti. All. v. Inueni dd̄. Eua. Hō qdā peregre. offer. Veritas. Cō. Fidelis ſer. Scti luce euā. Offm̄. In medio. or

Interueniat pro nobis q̄s dn̄e ſctūs tuꝰ lucas euangeliſta: q̄ crucis mortificationē iugit̄ in ſuo corpore p̄ tui nois honore portauit Per. Mēo. ſcto iuſto marti. vt in cōi. Epl. Vnicuiq̄ nr̄m. Grad. Os iuſti. Allā. v. Primꝰ ad ſyō. Seq. Iocūdare. vt i cōi. Euāg. Deſignauit dn̄s. Credo. Offer. Poſuiſti. Secr.

Donis celeſtibus da nobis q̄s dn̄e libera mente ſeruire: vt munera q̄ tibi deferimꝰ īteruenīēte btō euāgeliſta tuo luca: ⁊ medelā nobis operēt̄ ⁊ gl'iam. Cō. Magna eſt (Poſtcō.

Preſta q̄s op̄s eterne deꝰ: vt qd̄ de ſancto altari tuo accepimꝰ p̄cibus bti euāgeliſte tui luce ſctificet alas nr̄as p̄ qd̄ tuti eē poſſimꝰ.p. ¶ In feſ. ſctāꝝ reliq̄arū. Offm̄. Sapiētia ſanctorū. Oro

Propiciare nobis q̄s domīe famulis tuis p̄ ſctōꝝ tuorū quorū reliq̄e i p̄ſēti req̄eſcūt eccl'a merita gl'ioſa: vt eorū p̄ijs īterceſſiōibꝰ ab oībꝰ ſemp̄ p̄tegamur aduerſis. Per Epi. Hi ſūt viri mīe. Gra. Exultabūt. Allā. v. Iuſti epulentur. Seq. Mūdi etate. vt i natali plurimorū cōfeſ. Euā. Deſcēdēs ieſꝰ de monte. Credo. offer. Exultabūt. Secreta.

Suſcipiat pietas tua q̄s dn̄e de manibꝰ nr̄is munꝰ oblatum: et p̄ p̄ſētiū ſctōꝝ oīones ab oībꝰ nos emūdet p̄ctis.p. Cō. Iuſtoꝝ. ale. pꝰc.

Diuina libantes miſteria que pro p̄ſētiū ſctōꝝ veneratiōe tue obtulimus maieſtati p̄ſta q̄s: vt per ea veniā mereamur pctōꝝ ⁊ celeſtis gr̄e donis reficiamur.p. ¶ Scē aſtroberte virgīs. Offm̄. Dilexiſti. Oro. Op̄s ſēpiterne deꝰ. Epl. Dn̄e deus meus. Gra. Diffuſa ē. Allā. v. Emulor. Euā. Sile ē re. ce. decē vg. offer. Filie regū. Cōio. Quīq̄ prudē. ¶ In feſto ſctārū vndeci miliū virginū. Offi. Vultū tuū depre. Oro.

Deus q̄ ſactā nobis huiꝰ diei ſolēnitatē p̄ btārū virginum martyrūq̄ tuarum gl'ioſa paſſione feciſti: adeſto familie tue precibus et da vt quarum hodie feſta celebramus eaꝝ meritis et interceſſionibꝰ adiuuemur.p. Epiſtola. De virginibus. Gradal. Exultabunt. in cōi plurimoꝝ martirū. Alleluya. v. Adducētur regi virgines poſt eam proxime eiꝰ offerent̄ tibi in leticia. Seq.

Scrupuloſa quorumdā ſētētia Mulierū ſubita fore vota merito reddit̄ euacuāda. Dū iſtātiā capiat regula. Haꝝ nāq̄ ꝯſtātia p̄bat̄ ex p̄ſeuerātia. Qd̄ declarāt preſentia virginū feſta ſolēnia. Hac itaq̄ die ſacratiſſima: multitudo p̄maxima paſſa eſt in colonia. Velut ebur ātiquū rubra extāt ſctāꝝ corpora p̄ futura quā expectāt vita. Nō vt ſpuria vitulamina: ſed velut cedrꝰ alta: p̄ eas eleuatur āglia. In his vero extitit fides vna ſic nec dilata ſūt earū p̄mia i patria. Gaudeant virgines perpēdētes talia. Gaudeat ⁊ vniuerſalis eccl'ia. In ſexu fragili milia vicerūt virginū vndena. Inſaniūt i has paganica p̄cepta p̄ īmania. Trucidat̄ cohors virginea quibꝰ datur aureola: q̄r ſequūtur quo itur in patria: agnum ſine macula. Haꝝ exēpla p̄lucida: ſoluāt p̄cti vincula. Et ducāt ad celeſtia ex huiꝰ vallis miſeria. Amē dicāt oīa. Euā. Simile eſt regnū celorū decem virginibus. Offerto. Offerētur. Secreta.

P Reſentia munera q̄s dn̄e ita ſerena pietate ſumere vt ſacri ſpūs ꝑfūdant bn̄dictione et ī cordibus nr̄is eā bn̄dictionē validius infundāt ꝑ quā ſctāꝝ virginū martirūq̄ tuarum mentes vīa corporis tormēta deuicerūt. Per dn̄z. eiuſdē. Cōio. Quinq̄ prudentes. Poſtcōio

S Umpſimus dn̄e ſctāꝝ virginū martyꝝq̄ tuarū ſolēnitate celeſtia ſacramēta quarū ſuffragiis q̄s largire: vt q̄ tēpaliť gerim⁹ eternis gaudiis ꝯſequamur. P. Eodē die ſcti hylarionis monac. Offi. Os iuſti. Or. Adeſto dn̄e. Epi. Iuſtus cor ſuū. Gr. Os iuſti. All. v. Iſte ſcā⁹. Euā. Videte vigilate. Offr. Veritas. Cō. Btūs ſeru⁹. ¶ Sci romani archiepi. offi. Statuit. or. Da q̄s. Epi. Ecce ſacerd. Gra. Ecce ſacer. All. v. Diſpo. Euā. Hō qdā p. Offr. Inueni dd. Cō. Fidelis ſer. ¶ In trāſl. ſcti iohis beuer. offi. Statuit. Or.

D Eus q̄ hūc diē ſctiſſimi iohis ꝯfeſſoris tui atq̄ pontificis trāſlatiōe decoraſti: fac nos ei⁹ meritis ī ſctoꝝ tuoꝝ ſocietate trāſferri. P. Me. de ſctis marti. criſpino ⁊ criſpiniano. Or. De⁹ q̄ nos ꝯcedis. Epi. Dedit dn̄s ꝯfeſſionē. Grad. Ecce ſacer. Allā. v. Iuſt⁹ ger. ſeq. Gaude mat. eccl. ātea ī depoſitiōe eiuſ. Euā. Hō qdā pegr. Offr. Veritas. Sec.

R Eſpice q̄s dn̄e ꝓpici⁹ ad humilitatis nr̄e ſupplicē ſeruitutē: ⁊ intercedēte btō iohāne ꝯfeſſore tuo atq̄ pōtifice cui⁹ trāſlationē celebram⁹ hoſtias quas ī honore ei⁹ ſacris altarib⁹ īmolam⁹: benign⁹ aſſume. P. Cōio. Btūs ſeruus. Poſtcō.

P Erfecta nobis dn̄e q̄s btī iohānis ꝯfeſſoris tui atq̄ pōtificis meritis ⁊ ꝑcib⁹ adiuuari: vt qd̄ ꝑſētib⁹ celebram⁹ officiis: ei⁹ ſuffragio ꝑpetue ſaluatiōis gaudiis aſſequamur. P. Eodē die ſctoꝝ mar. criſpini ⁊ criſpiniani. Offi. Sal⁹ aūt. Or. de cōi. Epi. Spectaculū. Gra. Vīdica. Allā. v. Sctī tui dn̄e florebūt. Euā. Ecce ego mitto vos. Itē ī cōi. vni⁹ apli. offr. Gaudebūt. Cō. Poſuerūt. In vig. apo. ſimōis. ⁊ iu. offi. Intret ī. or. Cōcede q̄s. Epi. Iuſtorū a. Gr. Vīdica. Itē ī cōi plu. mar. ſi vo. ſit All. v. Sctī tui dn̄e florebūt. Euā. Ego ſū vit; vos. offr. Exaltabūt. Cō. Iuſtoꝝ ale. ¶ In die aploꝝ ſimōis ⁊ iu. offi. Michi aūt. or.

D Eus q̄ nos ꝑ btōs aplos tuos ſymonē ⁊ iudā ad agnitionem tui nōis venire tribuiſti: da nobis eoꝝ gloriā ſēpiternā ⁊ ꝓficiēdo celebrare: ⁊ celebrādo ꝓficere. Per. Epi. Scimus qm̄ diligētib⁹ deum. Gra. Nimis ho. Allā. v. In oēm t. Seq. Clare ſctoꝝ. vt ī cōi. Euan. Hec mādo vo. offr. In oēm t. Sec.

G Loriam dn̄e ſctoꝝ apl'oꝝ ſymonis ⁊ iude perpetuā venerātes: q̄s vt eādem ſacris miſteriis expiati dignius celebremus. Per d. Cōio Vos q̄ ſecuti eſtis. Poſtcōio.

P Erceptis dn̄e ſacramētis ſupplices te rogamus vt intercedētib⁹ btīs aplis tuis ſymone ⁊ iuda q̄ ꝓ illoꝝ veneranda gerim⁹ paſſione nobiſ ꝓficiāt ad medelā. P. ¶ Sācti germani capuani epi. offi. Statuit. Or. Da q̄s. Epi. Ecce ſacerd. Gra. Dn̄e ꝓueniſti. All. v. Iuſt⁹ ger. Euā. Hō qdā pegre. Offr. Veritas. Cōio Btūs ſer. ¶ In vigil. oīm ſctoꝝ. Si hec vigi. die do. euene. fiat tn̄ me. de mar. ⁊ miſſa de vigi. ī capi. ⁊ fiat cū Gl'a ī excelſis. Allā. Credo. ⁊ pfatiōe cōi ſz ſine ſeqn. Et totū ſeruitiū diei fiat de do. Et ſiliter fiat ī oīb⁹ vigiliis dieb⁹ dn̄icis ꝯtigētib⁹ excepta vigi. nati. dn̄i ſi ī do. ꝯtingat. Officiū. Timete dn̄m. Oratio.

D Omine deus nr̄ multiplica ſup nos gratiā tuā: ⁊ quoꝝ ꝑuenimꝰ gl̃ioſa ſolēnia: tribue ſubſeq; ī ſctā pꝛofeſſiōe leticiā. ¶ Cōme. de ſctō quītino marti. Or. Preſta q̄s. Le. lib. apocali. btī iohānis apl̄i. v.

IN diebus illis. Ecce ego iohānes vidi in medio thꝛoni ⁊ quattuoꝛ aīaliū ⁊ ī medio ſenioꝝ agnū ſtātē tāq̄ occiſū habētē coꝛnua ſeptē q̄ ſūt ſeptē ſp̄us dei miſſi ī oēm trā. Et venit ⁊ accepit de dextera ſedētis ī thꝛono libꝛū. Et cū aperuiſſꝫ libꝛū: quattuoꝛ aīalia ⁊ vigīti quattuoꝛ ſenioꝛes ceciderūt coꝛā agno: habētes ſīguli cytharas ⁊ phialas aureas plenas odoꝛamētoꝝ: q̄ ſūt oꝛones ſctoꝝ. Et cātabāt cāticū nouū dicētes. Dignꝰ es dn̄e accipe libꝛū ⁊ apire ſignacula eiꝰ q̄m occiſꝰ es ⁊ redemiſti nos deo in ſāguie tuo: ex oī tribu ⁊ ligua et ppl'o ⁊ natiōe et feciſti nos deo nr̄o regnū ⁊ ſacerdotes ⁊ regnabūt ſup terrā. Et vidi et audiui vocē āgeloꝝ multoꝝ ī circuitu thꝛoni ⁊ aīaliū ⁊ ſenioꝝ ⁊ erat numerꝰ eoꝝ milia miliū: voce magna dicētiū. Dignꝰ ē agnꝰ q̄ occiſꝰ ē accipere virtutē ⁊ diuinitatē ⁊ ſapiētiā et foꝛtitudinē et honoꝛē ⁊ gloꝛiā ⁊ bn̄dictionē: ī ſcl'a ſcl'oꝝ amē. Gr. Exultabūt. ſi dn̄ica ſit. Alla. v. Iuſti ī ꝑpetuū. Euāg. Ego ſum vitis vera

Offerto. Letamini. Secreta

ALtare tuū dn̄e muneribꝰ cumulamꝰ oblatꝫ: da q̄s vt ad ſalutꝫ nr̄am oīm ſctoꝝ tuoꝝ ꝓcatiōe ꝓficiant quoꝝ ſolēnia ventura pꝛecurrimꝰ. P. Cō. Ego ſum vitis. Poſtcōio

SAcramētis domīe et gaudiis optata celebꝛitate expletꝫ: q̄s vt eoꝝ pꝛecibꝰ adiuuemur quoꝛum recoꝛdationibꝰ exhibentur. Per d.

¶ In die ad miſſam. Officium.

GAudeamus oēs in domino diem feſtū celebꝛantes: ſub honoꝛe omniū ſanctoꝛum de quoꝛum ſolēnitate gaudent angeli ⁊ collaudāt filium dei. v. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. Oꝛatio.

OMnip̄s ſempiterne deꝰ: qui nos omniū ſanctoꝛum merita ſub vna tribuis ſolēnitate venerari q̄ſumꝰ vt deſideratam nobis tue pꝛopiciationis abundātiā multiplicatis interceſſoꝛibus largiaris. Per.

¶ Le. lib. apoca. btī iohīs apl̄i. vii.

IN diebꝰ illis. Ecce ego iohannes vidi quattuoꝛ āgelos ſtātes ſup quattuoꝛ angulos terre tenentes quattuoꝛ vētos terre ne flarēt ſup terrā: neq; ſuper mare: neq; in vllam arboꝛē. Et vidi alterū angelū aſcendētē ab oꝛtu ſolis habētē ſignū dei viui. Et clamauit voce magna quattuoꝛ angelis: quibus datum eſt nocere terre ⁊ mari dicēs Nolite nocere trē neq; mari neq; arboꝛibus quoadusq; ſignemꝰ ſeruos dei noſtri in frontibꝰ eoꝛū. Et audiui numerū ſignatoꝛum centū quadꝛaginta quattuoꝛ milia ſignati. Ex tribu iuda duodecī milia ſignati. Ex tribu rubē duodecim milia ſignati. Ex tribu gad: duodecim milia ſignati. Ex tribu aſer: duodecim milia ſignati Ex tribu neptali: duodecī milia ſignati. Ex tribu manaſſe: duodecī milia ſignati. Ex tribu ſymeon: duodecī milia ſignati. Ex tribu leui: duodecim milia ſignati. Ex tribu yſachar: duodecī milia ſignati. Ex tribu zabulon: duodecim milia ſignati. Ex tribu ioſeph: duodecī milia ſignati. Ex tribu beniamī: duodecī milia ſignati. Poſt hec vidi turbā magnā quā dinumerare nemo poterat ex oībꝰ gētibꝰ ⁊ tribubꝰ ⁊ pplis ⁊ linguis: ſtātes ante thꝛonū ⁊ in cōſpectu agni amicti ſtolis albis: ⁊ palme ī manibꝰ eoꝝ. Et clamabāt voce magna dicētes. Salus deo noſtro q̄ ſedet ſup thꝛonū ⁊

agno. Et oēs āgeli ſtabāt in circuitu throni et ſeniorū ⁊ quattuor aīaliū. Et ceciderūt in conſpectu throni in facies ſuas: ⁊ adorauerūt deū dicētes amē. Bñdictio ⁊ claritas ⁊ ſapiētia et grāꝝ actio: et honor et virt⁹ ⁊ fortitudo deo nr̄o ī ſcl'a ſeculoꝝ amē. Grad. Timete dn̄m. ℣. Inquirētes. All'a. ℣. Iudicabūt. Seq.

Chriſto inclito cādida nr̄a canūt melodia agmīa. Laudes oīb⁹ dātia ſctīs p hec ſacra feſtalia. Mariā pmū vox ſonet nr̄a p quā nobis vite ſūt data pmia. Regia q̄ es mat ⁊ caſta: ſolue nr̄a p filiū peccamina. Angeloꝝ cōtio ſacra et archāgelorū turma īclita. Noſtra diluāt iā peccata poſcēdo ſupna celi gaudia. Tu propheta pco lucerna atq; pluſq̄ pphēta. In lucida nos pone via: emūdans nr̄a corpora. Apl'orū princeps atq; cūcta caterua. Iam corrobora vera ī doctrina plebꝫ pectora. Stephane glo'ſe rutilās ī corona ſctōrūq; martirū turma valida. Fortia date corda corpora atq; firma ſacra vt hoſtē vincāt rite ſpiritalis. Martine īclite/ ⁊ pāulū oīs caterua. Suſcipe nūc pia nr̄a clemēt precata. Regina virginū premaria tu mr̄ es īcorrupta vgo et grauida. Sacrata dn̄o ⁊ caſtitas nr̄as ſerua aīas mūdās corpa clericoꝝ venerāda ſuffragia. Omīq; ſctōꝝ cōtubernia. Per precata aſſidua nr̄a gubernēt tp̄a. Noſq; ducāt ad ſupna poloꝝ vera gaudia. Subiūgāt piūm agmīa. Amē redēpta. Euā. Videns turbas ieſ⁹. ¶ re. Offr. Mirabilis

Munera tibi dn̄e nr̄e (Secr. deuotiōis offerim⁹: q̄ ⁊ p cūctoꝝ tibi grata ſit honore iuſtoꝝ et nobis ſalutaria te miſerāte reddātur. p. Cōio. Gaudete iuſti. Poſtcō.

Da q̄s dn̄e fidelibus pp'lis viꝫ ſctōrū ſēp veneratione letari: ⁊ eoꝝ perpetua ſupplicatiōe muniri. Per. ¶ In die alaꝝ. offi. Requiem. Or. Fidelium. Ep'la. Nolum⁹ vos igno. Gra. Requiē. ℣. Abſolue. Tra. De pfū. Euāge. Cū ve. ſi. ho. q̄re ſex. ii. i. ebd. xi. Offr. Dn̄e ieſu xp̄e. ℣. Hoſtias ⁊ p̄ceꝯ. O pie. Sec. Hoſtias q̄s do. quas tibi. Cō. Lux eter. Poſtcō. Aīab⁹ q̄s d. ¶ Euſtachii ſocioꝝq;. Offm. Multe tri. Or.

Deus q̄ btm̄ euſtachiū in tēptatiōib⁹ pbaſti ⁊ pbatum coronaſti ip̄i⁹ ſocioꝝq; ei⁹ meritꝫ ī oīb⁹ tētatiōib⁹ tuū nobꝫ pſta auxiliū ⁊ ſempiternū gaudiū. p. Ep'i. Reddēs vn⁹. Gr. Glo'ſ⁹ de⁹. All'a. ℣. Mi. do. Euā. Cū audi. plia. Offr. Letamī. Secr.

Sit tibi oīps pater hoc olocauſtū ſicut qđ tibi obtulit q̄ peccata nr̄a ī cruce ꝓtulit: ⁊ ſctō euſtachio cū ſocijs ſuis īcedēte: ad tua ſacra ſumēda dignos nos prepara. Per. Cōio. Et ſi corā. Poſtcōio.

Sicut btūs euſtachi⁹ cū ſocijs ſuis q̄s dn̄e ī celeſti claritate pur⁹ rutilat: ſic ſctā q̄ ſūpſim⁹ illis īterceđētib⁹ puros nos tibi efficiāt. Per. ¶ Sancti leonardi abbatꝫ et confeſſoris. Offm. Os iuſti me. Or.

Maieſtati tue dn̄e q̄s ſctīſſimi confeſſoris tui leonardi nos pia iugiter cōmēdet oro vt quē deuoto veneramur officio: ipſius ſuffragio ſubleuemur optato. p. Ep'i. Iuſt⁹ cor ſuū. Gr. Dn̄e pueniſti. All'a. ℣. Iſte ſctūs. Seq. Organicis vt ī cōi. Euā. Nēo lucer. offr. Veritas. Sec.

Muneribus ſacris et precibus beati leonardi nobis dn̄e ſuccurre placatus: et preſta vt qđ fideliter petim⁹ efficaciter impetrem⁹. Per. Cōio. Btūs ſeru⁹. Poſtcōio.

Purificet ſemp et muniat tui nos dn̄e ſuſceptio ſacramēti: ⁊ īterceſſiōe ſctīſſimi cōfeſſoris tui leonardi perpetuis p eā mereamur gaudijs admiſceri. ꝑ. ¶ Sc̄ti vvillebrordi epi ⁊ ꝯfeſſoris. Offi. Statuit. Oro. Da q̄s. Epl̄a. Ecce ſacerdos. Gr. Iurauit dn̄s. All'a. ꝟ. Iuſtꝰ ger̄. Euā. Hō q̄dā ꝑegre. Offr. Inueni dd̄. Cō. Dn̄e q̄nqꝫ. Sctōꝝ. iiij. coronā marti. Offm̄. Intret i ꝯſpectu. Or.

PReſta q̄s oīps deus vt q̄ glioſos martires tuos claudium nichoſtratū ſimphorianū caſtorem atqꝫ ſimpliciū fortes i ſua ꝯfeſſione cognouimꝰ: pios apd̄ te i nr̄a īterceſſiōe ſētiamꝰ. ꝑ. Epl. Remēoramini ꝑſtinos dies. Gr. Vindica do. All'a. ꝟ. Mirabl. dn̄s. Euā. Deſcēdēs ieſꝰ de. Offr. Anima nr̄a. Secreta.

BEnedictio tua domīe larga deſcēdat q̄ et munera nr̄a deꝑcātibus ſanctis tuis tibi reddat accepta ⁊ nobis ſacramētū redēptionis efficiat. Per do. Cōio. Poſuerūt. Poſtcōio

CEleſtibus refecti ſacramētis et gaudiis ſupplices te dn̄e deprecamur vt quoꝝ gl'iamur triumphis ꝓtegamur auxilijs. ꝑ. Theodori marti. Offm̄. In virtute. Or.

DEꝰ q̄ nos beati theodori martiris tui ꝯfeſſiōe glioſa circūdas ⁊ ꝓtegis ꝓſta nobis eius imitatiōe ꝓficere ⁊ orōne fulciri. ꝑ. Epl. Btūs vir q̄ i ſapiētia. Gr. Iuſtꝰ vt pal. All'a. ꝟ. Letabit iuſtꝰ. Euā. Nichil optū. Offr. Glia ⁊ hono. Secr.

SUſcipe dn̄e fideliū ꝑces cū oblatiōibꝰ hoſtiaꝝ: vt itercedēte btō theodoro martire tuo ꝑ hec pie deuotiōis officia ad celeſtē gliaz trāſeamꝰ. ꝑ. Cō. Poſuiſti. Poſtcō.

PReſta nobis dn̄e q̄s itercedēte btō theodoro martire tuo: vt q̄ ore ꝯtigimꝰ pura mēte capiamꝰ. ꝑ. ¶ Scti martini [redacted] ꝯfeſ. Offm̄. Sacerdotes dei. Or. Da q̄s. Epl. Ois pōtifex. Gr. Ecce ſacerd. All'a. ꝟ. Poſui adiu. Euā. Vigilate qr neſcitis. Offert. Inueni dd̄. Cō. Dn̄e q̄nqꝫ. ¶ Sancti martini epi et cōfeſſoris. Offm̄. Statuit. Oratio.

DEus q̄ conſpicis q2 ex nulla nr̄a virtute ſubſiſtimꝰ concede propicius: vt iterceſſione beati martini cōfeſſoris tui atqꝫ pontificis contra oīa aduerſa muniamur. Per do. Mēo. de ſācto menna. Or.

PReſta q̄s oīps deus vt q̄ beati menne martiris tui natalicia colimꝰ: iterceſſiōe eiꝰ i tui nois amore roboremur. ꝑ. Epla. Ecce ſacerdos magnꝰ q̄ i vita ſua. Grads. Iurauit. All'a. ꝟ. Hic martinꝰ pauꝑ ⁊ modicꝰ celū diues igreditur hymnis celeſtibꝰ honorat. Sequentia.

SAcerdotē xp̄i martinum cuncta per orbem canat eccleſia pacis catholice. Atqꝫ illius nomen ois hereticus fugiat pallidꝰ. Pannonia letet genitrix talis filij. Italia exultet altrix tāti iuuenis. Et gallie trina diuiſio ſacro certet litigio cuius eſſe debeat ꝓſul. Et parit habere ſe patrē oēs gaudeāt turoni ſoli eiꝰ corpꝰ foueāt. Huic frācorū atqꝫ germanie plebs ois plaudat. Quibꝰ vidēdū īſperit dn̄m i ſuabeſte. Hic celebris eſt egipti pr̄ibꝰ grecie quoqꝫ cūctis ſapiētibꝰ. Qui ipares ſe martini meritis ſētiunt atqꝫ eiꝰ medicamini. Nā febres ſedat demoneſqꝫ fugat paralitica membra glutinat. Et mortuorū ſua ꝑce triū reddit corpa vite priſtine. Hic ritꝰ ſacrilegos deſtruxit ⁊ ad xp̄i gloriā dat ignibꝰ ydola. Hic nudis miſteria brachiis ꝯficiēs ꝑditꝰ eſt celeſti lumīe. Hic oculis ac manibꝰ i celū ⁊ totis viribꝰ ſuſpēſꝰ: terena cūcta reſpuit. Eiꝰ ori xp̄s vnq̄ abfuit ſiue iuſticia vel q̄cq̄d ad verā vitā pertinet. Igit te cūcti poſcimꝰ o martine vt q̄ multa mira hic oſtēdiſti. Etiā de celo gratiā xp̄i nobis ſupplicatu tuo ſemper infūdas. Euāg. Hō qui vā nobis. Offer. Veritas. Secreta.

DA miſericoꝛs deꝰ vt hec nos ſalutarꝫ oblatio: ⁊ a ꝓpriis i deſinēt reatibꝰ expediat: ⁊ ab oībꝰ tueatur aduerſis. Per. Aliud ſecre.

MVneribꝰ nr̄is ꝗs dñe ꝓcibus ꝗ ſuſceptis et celeſtibus nos mūda miſterijs ⁊ clemēter exaudi. Per. Cōio. Beatꝰ ſeruꝰ. Poſtcōio.

PReſta ꝗs dñe deus nr̄ vt quoꝝ feſtiuitate votiua ſunt ſacramēta eoꝝ ſalutaria nobis interceſſione reddātur. Per. Aliud poſtcōio.

DA ꝗs dñe deꝰ nr̄ vt ſicut tuoꝝ ꝯmemoratiōe ſctōꝝ tꝑali gratulamur officio ita ꝑpetuo letemur aſpectu. Per. ¶ Pꝛīo die īfra oct. qñ fit ſeruitiū de ſctō mar. Offi. Sacerdotes tui. Epi. Ecce ſacer. Gr. Inueni dd. Alla. v. Hic martinꝰ. Euā. Hō qdā ꝑegre. Offer. Deſideriū. Cō. Dñe qnq. ¶ Scdo die īfra oc. Offi. Sacerdotes dei. Epi. Dedit dñs cōfeſſionē. Gr. Ecce ſacerd. Alla. vꝰ. Hic martinꝰ. Euā. Miſit ieſꝰ duo vel diſcipulos. Offer. Veritas. Cō. Semel iura. ¶ Sctī bꝛicij epi ⁊ ꝯfeſſo. Offi. Statuit. Oro. Da ꝗs. Epi. Oīs pōtifex. Gr. Dñe ꝓueniſti. Alla. v. Poſui adiutoꝛiū. Euā. Vigilate qꝛ neſcitis. Offer. Inueni dd. Cō. Fidelis ſeruus. ¶ Sctī machuti epi ⁊ cōfeſ. Offi. Sacerdotes eiꝰ. Or. Da ꝗs. Epi. Ecce ſacerd magnꝰ ꝗ i diebꝰ ſuis pla. deo iſꝰ. Gr. Iura. Alla. v. Diſpoſui. Euange. Qui vos audit. Offer. Inueni dd. Cō. Dñe qnq. ¶ Sctī edmūdi archiepi et ꝯfeſſoꝛꝫ cātuarīēſis. Offi. Statuit. Or.

DEus qui largiflue bonitatis ꝯſilio eccleſiā tuā vti edmūdi ꝯfeſſoꝛis tui atq pōtificis ꝓclare vite meritis decoraſti: ⁊ glorioſis letificaſti miraculis: ꝯcede nobis famulis tuis: vt ⁊ ipſiꝰ i meliꝰ refoꝛmemur exemplis: ⁊ ab oībꝰ eiꝰ patrocinio ꝓtegamur aduerſis. Per. Epi. Ecce ſacerdos. Gr. Inueni dauid. Alla. v. Iuſtꝰ germi. Leccio. Adeſt no. vt in cōi. Euā. Homo quidam peregre. Offertoꝛiū. Veritas. Secre.

VOtiua domine miſteria deuota mente tractamus ſancti edmundi confeſſoꝛis tui atq pōtificis ſolennia celebrātes: ꝑ quem nobis ⁊ pꝛeſidiū creſcat ⁊ gaudiū. Per. Cōio. Beatꝰ ſeruꝰ. Poſtcōio.

VT nobis dñe tua ſacrificia dēt ſalutē: beatꝰ edmundus cōfeſſoꝛ tuꝰ atq pōtifex: dñe ꝗs p̄cator accedat. Per. ¶ Sctī aniani epi ⁊ ꝯfeſſoꝛis. Offm. Sacerdotes tui. Or. Da ꝗs. Epi. Optaui. Gra. Ecce ſacerd. Alla. v. Inueni dd. Euā. Vos eſtis ſal tre. Offer. Inueni dd. Cōio. Semel iura. ¶ In octa. ſctī martini. Offm. Statuit. ⁊c. ſicut i die. ¶ Sctī edmūdi regis ⁊ martyris. Offm. Letabitur iuſtus. Or.

DEus ineffabilis mīe qui vtīſſimū regē edmundū tribuiſti ꝓ tuo noīe: inimicū moꝛiēdo vincere ꝯcede ꝓpiciꝰ huic familie tue vt eo īteruenīēte mereatur i ſe āntiqui hoſtis icitamēta ſuperādo extinguere. Per. Epi. Btūs vir ꝗ i ſapia moꝛabit. Gr. Iuſtꝰ vt pal. Alla. v. Letabit iuſtus. Seq. Organicis. Euāg. Si quis vult poſt me venire. Offerto. Deſideriū. Secre.

HOc ſacrificiū deuotionis nr̄e ꝗs oīps deꝰ clemēter reſpice ⁊ intercedēte btō edmūdo rege ⁊ martire tuo: ꝑ hac familia tua placatꝰ aſſume. Per. Cō. Poſuiſti. Poſtcō.

SInt tibi oīps deus grata noſtre ſeruitutis obſequia ⁊ hec ſacra q̄ ſūpſimꝰ intercedente beato edmūdo rege et martire tuo ꝓſint nobis ad capienda pꝛemia vite perpetue. Per. ¶ Sācte cecilie vginis et marti. Offm. Loquebar. Oro.

Deus q̄ nos annua btē cecilie martiris tue ſolēnitate letificas: da vt quā veneramur officio etiā pie cōuerſatiōis ſequamur exemplo. P. Epla. De v̄ginibꝰ p̄ceptū. Gr. Audi filia All'. V. Cātātibꝰ organis cecilia v̄go ſoli dn̄o decantabat dicēs fiat cor meū ⁊ corpꝰ meū īmaculatū vt nō cōfūdar. Seq. Exultemꝰ vt i cōi. Euā. Simile ē reg. ce. decē v̄gi. Offr. Offerēt. Maior. Secr.

Hec hoſtia dn̄e placatiōis ⁊ laudis q̄s vt īteruenīēte btā cecilia martire tua nos tua ꝓpitiatione dignos ſēp efficiat. P. Cō. Cōfūd. Pꝰc.

Satiaſti dn̄e familiā tuā muneribꝰ ſacris: eiꝰ ſēp īterceſſione nos refoue cuiꝰ ſolēnia celebramꝰ. P. ¶ Sctī clemētis ~~pa.~~ ⁊ mar. Offi.

Dicit dominus ſermōes mei quos dedi in os tuum nō deficient de ore tuo adeſt ei nomē tuum: ⁊ munera tua accepta erūt ſup altare meū. Ps. Miſericordias dn̄i: ietnū cātabo. Or.

Deus q̄ nos ānua btī clementis martiris tui atq; pontificis ſolēnitate letificas cōcede ꝓpicius vt cuiꝰ natalicia colimꝰ: virtutē quoq; paſſionis imitemur. Per.

Mēo. de ſctā felicitate mar. Or.

Preſta q̄s oīps deꝰ: vt btē felicitatis martiris tue ſolēnia recēſētes meritis ipſiꝰ ꝓtegamur ⁊ p̄cibꝰ. Per. Epl. Doctrinis varijs. Gr. Iura. Alla. V. Iſte ſctūs. Seq. Organicis. i cōi. Euan. Nichil optū. Offerto Veritas. Secreta.

Munera dn̄e oblata ſctifica: ⁊ īteruenīēte btō clemente martire tuo: ꝑ hec nos a pctōꝝ nr̄oꝝ maculis emūda. Per. Aliud ſecretū.

Vota ppl'i tui dn̄e ꝓpiciatus ītēde: ⁊ quoꝝ nos tribuis ſolēnia celebrare: fac gaudere ſuffragijs. P. Cō. Btūs ſeruꝰ. Poſtcōio.

Corporis ſacri ⁊ p̄cioſi ſāguinis repleti libamīe q̄s dn̄e deꝰ nr̄: vt qđ pia deuotiōe gerimꝰ certa redemptiōe capiamꝰ. Per d.

Supplices te (Aliđ poſtcōio. rogamus oīps deus: intercedentibus ſanctis tuis: ⁊ tua ī nobꝭ dona multiplices ⁊ tempora nr̄a diſponas. P. ¶ Sācti griſogoni martiris. Officiū. Letabitur. Oratio.

Adeſto ſupplicationibꝰ nr̄is vt qui ex iniquitate noſtra reos nos eſſe cognouimꝰ btī griſogoni martiris tui īceſſiōe liberemur. Per. Epla. Beatꝰ vir q̄ īuentus ē. Gr. Iuſtꝰ nō cōturbabitur. Alla. V. Iuſtꝰ vt pal. Euā. Niſi granū frumēti. Offr. Gloria ⁊ honore. Secr.

Oblatis q̄s dn̄e placare muneribus ⁊ intercedēte beato griſogono martire tuo: a cunctis nos defende periculis. Per dn̄m noſtrū. Cōio. Poſuiſti. Poſtcommunio.

Tui dn̄e perceptiōe ſacramenti: a nr̄is mundemur occultis et ab hoſtium liberemur īſidijs. Per dn̄m. ¶ Sancte katherine virginis. Offm. Loquebar de te. Or.

Deus qui dediſti legem moyſi in ſummitate montꝭ ſynai: ⁊ ī eodem loco per angelos tuos corpꝰ beate katherine virginis ⁊ martirꝭ tue mirabilit̄ collocaſti: tribue q̄s vt eiꝰ meritis ⁊ interceſſione ad mōtē qui xp̄s ē valeamꝰ ꝑuenire. Qui tecū. Epla. Qui gloriat̄. Gr. Spē tua. Alla. Vꝰ. Emulor. Seq.

Odas ī hac die letas xp̄o canat oīs etas: corde voce fidibus. Oēm ſpectat ad etatē katherine virginitatē: cumulare laudibꝰ. Hec eſt illa coſti nata cuius ortu decorata gl'iat̄ grecia. Hec ē q̄ mnā ſibi datā: xp̄o reddit decuplatā: oris eloquentia Scolis vacās artes diſcēs altiora ꝯcupiſcēs ſtudet euāgelio. Duo legēs teſtamēta vite vidit alimēta xp̄m i p̄ſepio. Cibo dulci refouetur quo plꝰ guſtat plꝰ auget̄ ſctm̄ deſideriū. Cibo ꝯformat̄ iſti ſe ꝯfigēs cruci xp̄i currit ad martyriū. Rex hinc terret hic blādit̄: hec nō timet nec ſinit̄ p̄re mētis cōſtātia. Hic terrores vt fauille: hic res ſerui vel ācille ſpernūt̄ vt vilia. Sapiētes ſuperāt̄ credūt xp̄o flāmis dant̄ ſed nec perit fimbria. Carcerat̄ virgo ceſa: viſitat̄ fit illeſa ſuperū p̄ſentia. Quā regina dū ſolat̄ ad certamē inuitat̄ fauet ouās coronat̄ certat dietria. At colūba dū cibat̄ virgo rota fabricat̄ orat nexꝰ diſſipat̄ ſternit̄ plebs ipſa. Tot triūphās i tormētis ad ſupna cū ducētis p̄mittit porphiriū. Impetrato quicq̄d orat ferit lictor lac irrorat: ferientis gladiū. Corpus celitꝰ ſublatū eſt in ſyna tumulatū tūba manat oleū. Syna ſignis illuſtratur celū ſibi gloriatur addi ſidus aureū. Virgo ſydꝰ honeſtatis dux & decus probitatis chriſti reos maieſtatis chriſto reconcilia. Vas virtutū via morū flos odoris odor florum nos tuere nos celorū transfer ad palatia. Euā. Sile eſt regnū ce. theſau. Offm. Filie regū. Secre.

Munera dn̄e preſentis ſacrificii que tibi offerimus in honore ſācte katherine virginis fiant nobis eius precibꝰ vita perpetua et te donante ſalus infinita. Per dn̄z. Cōio. Simile eſt regnū ce. Poſtcō.

Sumptis domine ſalutis eterne myſteriis ſuppliciter deprecamur: vt beate katherine virginis & martiris tue oratio cūctas a nobis iniquitates expellat. Per. ¶ Sancti lini [illegible] Offm. Sacerdotes. Or. Preſta q̄s. Epi. Iuſtū deduxit dn̄s. Gra. Ecce ſacer. Allā. V. Poſui adiutorium. Euangel. Vigilate q̄ neſcitis. Offr. Inueni dauid. Co. Dn̄e q̄nq̄

¶ Modus finiendi collectas ſeu orationes.

¶ Per dominum dicas: ſi patrem preſbiter oras.
Si chriſtum memores: per eundem dicere debes.
Si loqueris chriſto: qui viuis ſcire memento.
Qui tecū ſi ſit: collecte finis in ipſo
Si memores flamē: eiuſdē dic prope finem.
Hic in qua viuis: cum mētio ſit trinitatis.
Expellens ſathanam: dicas in fine per ignem.
¶ Hoc eſt neſcire: ſine chriſto plurima ſcire.
Si chriſtum bene ſcis: ſatis eſt ſi cetera neſcis.

¶ In vigilia vniꝰ apoſtoli. Offm.

Ego autē ſicut oliua fructificaui in domo dn̄i ſpaui in mīa dei mei et expectabo nomē tuū qm̄ bonū eſt ante cōſpectū ſctōꝝ tuoꝝ. Ps. Quid gloriaris i malicia q̄ potēs es i iniq̄tate. Or.

Concede nobis q̄s oīp̄s deꝰ vt venturā btī apl̄i tui. N. ſolēnitatem cōgruo p̄uenire honore: & venientē digna celebrare deuotione. Per dn̄m. Lectio libri ſapiē. puerbio. iij.

Beatꝰ homo q̄ inuenit ſapiētiā: et q̄ affluit prudentia. Melior eſt acq̄ſitio eiꝰ negociatiōe argēti & auri p̄mi & puriſſimi fructꝰ eiꝰ. Precioſior eſt cūctis opibꝰ: & oīa q̄ deſiderāt̄ huic nō valēt ꝯparari. Longitudo dierū i dextera eiꝰ: & i ſiniſtra illius diuitie & gl̄ia. Vie eiꝰ vie pulchre & oēs ſemite eiꝰ pacifice. Lignū vite eſt his q̄ apprehēderit eā: & q̄ tenuerit eā beatꝰ. Dn̄s ſapientia fūdauit terrā: ſtabiliuit celos prudētia. Sapiētia illius eruperūt abyſſi: et nubes rore cōcreſcūt. Lec. lib. ſapiētie

Benedictio dñi ſuꝑ caput iuſti ideo dedit illi hereditatē ⁊ diuiſit ei partē ī tribubꝰ duodecī ⁊ iuenit grãz ī ꝯſpectu oīs carnis. Magnificauit eū ī timore īimicoꝝ: ⁊ ī ꝟbis ſuis mōſtra placauit. Glificauit eū ī ꝯſpectu regū: ⁊ oſ̄dit illi gl̄iaz ſuā. Jn fide ⁊ lenitate ipiꝰ ſctm̄ fecit illū: ⁊ elegit eū ex oī carne. Dedit illi p̄cepta ⁊ legē vite ⁊ diſciplīe: ⁊ excelſū fecit illū. Statuit ei teſtamētū etn̄ū circūcīxit eū zona iuſticie. Et īduit eū dñs coꝛona glīe. Gr. Juſtꝰ vt palma floꝛebit ſicut cedꝛꝰ libani multiplicabit ī domo dñi. V. Ad ānūciādū mane miaz tuā ⁊ v̄itatē tuā ꝑ noctē. Si do. eue. Allā. V. Juſtꝰ nō ꝯturbabit qꝛ dñs firmat manū eiꝰ. S. ioh.

In illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Hec mādo vobis: vt diligatis īuicē. Si mūdꝰ vos odit: ſcitote qꝛ me p̄oꝛē vobꝫ odio habuit. Si de mūdo fuiſſetis: mūdꝰ qđ ſuū erat diligeret. Qꝛ v̄o de mūdo nō eſtꝫ: ſꝫ ego elegi vos de mūdo ꝓpterea odit vos mūdꝰ. Memētote ſermōis mei quē ego dixi vobis: nō eſt ſeruꝰ maioꝛ dño ſuo Si me ꝑſecuti ſūt: ⁊ vos ꝑſequent̄. Si ſermonē meū ſeruauerūt: ⁊ vr̄m ſeruabūt. Sꝫ hec oīa faciēt vobꝫ ꝓpter nomē meū: qꝛ neſciunt eū q̄ miſit me. Si nō veniſſē ⁊ locutꝰ nō fuiſſē eis: pctm̄ nō haberēt. Nūc aūt excuſationē nō habent: de pctō ſuo. Qui me odit: ⁊ patrē meū odit. Si opa nō feciſſē ī eis q̄ nemo aliꝰ fecit: pctm̄ nō haberēt. Nūc āt et viderūt ⁊ oderūt: ⁊ me ⁊ patrē meum. Sꝫ vt ipleat ſermo q̄ ī lege eoꝝ ſcriptꝰ ē: qꝛ odio habuerūt me gratꝫ. Offm̄ Glia ⁊ honoꝛe coꝛonaſti eū ⁊ cōſtituiſti eū ſuꝑ opa manuū tuarū dñe. ¶ Jn tp̄e paſcha. Allā. Secre.

Accepta tibi ſit dñe nr̄e deuotionis oblatio: ⁊ ad ſcti apoſtoli tui. N. puriores faciat nos peruenire ſolēnitatē. Cō. Magna eſt glia eiꝰ ī ſalutari tuo gloꝛiā ⁊ magnū decoꝛem impones ſuper eum domine. Jn tp̄e paſchali. Alleluya. Poſtcō.

Preſta nobis et̄ne largitoꝛ eiꝰ vbiq̄ pia ꝓtegi oꝛōne cuius natalicia per hec ſācta q̄ ſumpſimꝰ votiuo pꝛeuenimꝰ obſequio. Per. ¶ Jn vigilia plurim̄. aploꝝ. Offm̄

Intret ī ꝯſpectu tuo dñe gemitꝰ ꝯpeditoꝝ: redde vicinis nr̄is ſeptuplū ī ſinu eorū vīdica ſāguinē ſāctoꝝ tuoꝝ q̄ effuſꝰ eſt. Jn tē. paſ. Allā al. P. Deꝰ venerūt gētes ī hereditatē tuam polluerūt tēplū ſctm̄ tuū poſuerūt hieruſalē in pomoꝛū cuſtodiā. Or.

Concede q̄s oīps deus: vt ſicut aploꝝ tuoꝝ. N. et. N. natalicia glioſa ꝑuenimꝰ: ſic ad tua bñficia ꝓmerēda maieſtatē tuā ꝓ nobis ipi ꝑueniāt Per d. Lec. lib ſapiē. iii

Iuſtoꝝ aīe ī manu dei ſūt: ⁊ nō tāget illos toꝛmētū moꝛtꝫ. Viſi ſūt oculꝫ īſipiētiū moꝛi: ⁊ eſtimata ē afflictio exitꝰ illoꝝ. Et qđ a nobis eſt iter exterminiū: illi aūt ſūt ī pace. Et ſi coꝛā hoībꝰ toꝛmēta paſſi ſūt ſpes illoꝝ īmoꝛtalitate plena ē. Jn paucis vexati / ī multis bñ diſponētur: qm̄ deꝰ tētauit illos ⁊ īuenit illos dignos ſe. Tāq̄ auꝝ ī foꝛnace ꝓbauit illos: et q̄ſi olocauſta hoſtie accepit illos ⁊ ī tp̄e erit reſpectꝰ illorū. Fulgebūt iuſti ⁊ tāq̄ ſcītille ī arūdineto diſcurrēt. Judicabūt natiōes: ⁊ dñabūt p̄plis. Et regnabit dñs illoꝝ: ī perpetuū. Gra. Vīdica dñe. q̄re ī te. plu. m. ſi do. ſue. Allā. V. Sācti tui bñdicent te gloꝛiā regni tui dicent. ¶ Secundū iohānē. xv.

In illa tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Ego ſū vitis: et vos palmites. Qui māet ī me ⁊ ego ī eo: hic fert fructū multū / qꝛ ſine me nichil poteſtꝫ facere. Si q̄s ī me nō mā ſerit: mittet᷑ foras ſicut palmes ⁊ areſcet: ⁊ colligēt eū ⁊ i ignē mittēt et ardet. Si mānſeritꝭ i me ⁊ v̄ba mea i vobis mānſerit: q̄dcūq; volueritis petetꝭ ⁊ fiet vobis. In hoc clarificatꝰ ē pr̄ meꝰ vt fructū plurimū afferatis: ⁊ efficiamī mei diſcipuli. Sicut dilexit me pr̄ et ego dilexi vos: manete in dilectione mea. Si precepta mea ſeruaueritꝭ manebitꝭ i dilectione mea: ſicut ⁊ ego pr̄is mei p̄cepta ſeruaui/ ⁊ māeo i eiꝰ dilectiōe. Hec locutus ſū vobis: vt gaudiū meum in vobis ſit: et gaudiū veſtrū ipleatur. Offer. Exultabūt ſcti. Req̄re in feſto plurimoꝝ martyrū. Secr.

Muneribꝰ nr̄is dn̄e apl̄oꝝ tuorum. N. et. N. feſta p̄cedimꝰ: vt q̄ ꝯſciētie nr̄e p̄pediūtur obſtaculis illoꝝ meritis grata reddāt᷑. P. Cōio. Iuſtorum anime. Poſtcōio.

Sumpto dn̄e ſacramento ſupplicit᷑ dep̄camur: vt intercedētibꝰ btīs aplīs tuis. N ⁊ N. qđ tp̄aliter gerimꝰ ad vitā capiamꝰ etnā. P.

¶ In natali vnius apl̄i. Officium.

Michi autem nimis honorati ſūt amici tui deꝰ nimis cōfortatꝰ eſt p̄ncipatꝰ eoꝝ. In t̄pe paſc. Alla. ꝟ. Dn̄e p̄baſti me et cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſiōez meā ⁊ reſurrectiōez meā. Or.

Queſumus oīs deꝰ: vt beatus apl̄s. N. tuū p nobis iploꝛet auxiliū: vt a nr̄is reatibꝰ abſoluti a cūctis etiam p̄iculis eruamur. Per dn̄m noſtrū. Plurimoꝝ apl̄orum.

Deus q̄ nos ānua apl̄oꝝ. N. ⁊ N. ſolēnitate letificas/ p̄ſta q̄s: vt quoꝝ gaudemꝰ meritꝭ: inſtruamur exemplis. P. Ad romanos. iiij.

Fratres. Iā nō eſtis hoſpites et aduene: ſꝫ eſtis ciues ſctōꝝ ⁊ domeſtici dei ſupedificati ſ̄r fūdamētū apl̄oꝝ ⁊ p̄phetarū ipſo ſūmo āgulari lapide xp̄o ieſu. In quo oīs edificatio ꝯſtructa: creſcit i t̄plū ſctū i dn̄o. In quo ⁊ vos edificamini i hītaculū dei i ſpū ſctō. Ad roma. v.

Fratres. Scimꝰ qm̄ diligentibus deū oīa cooperant᷑ in bonū: his q̄ ſcd̄m p̄poſitū vocati ſunt ſcti. Nā quos p̄ſciuit ⁊ p̄deſtinauit ꝯformes fieri ymaginis filii ſui vt ſit ipſe p̄mogenitꝰ i multis fratribꝰ. Quos aūt p̄deſtinauit: hos ⁊ vocauit. Et quos vocauit: hos ⁊ iuſtificauit. Quos āt iuſtificauit: illos ⁊ magnificauit. Quid ergo dicemus ad hec? Si deꝰ p nobis: q̄s cōtra nos? Qui etiā p̄prio filio ſuo nō pepcit: ſed p nobis oībꝰ tradidit illū. Quomodo nō etiā cū illo oīa nobis dōnauit? Quis accuſabit aduerſꝰ electos dei? Deꝰ q̄ iuſtificat. Quis eſt q̄ ꝯdēnet? Xp̄s ieſꝰ q̄ mortuꝰ eſt: imo q̄ et reſurrexit: q̄ eſt ad dexterā dei: q̄ etiā iterpellat p nobꝭ. Quis nos ſeparabit a caritate xp̄i? Tribulatio/ an āguſtia/ an p̄ſecutio/ an fames/ an nuditas/ an p̄iculū: an gladiꝰ? Sicut ſcriptū eſt. Qr̄ ppt̄ te mortificamur tota die: eſtimati ſumꝰ ſicut oues occiſiōis. Sꝫ i his oībꝰ ſupamꝰ ppt̄ eū q̄ dilexit nos. Certꝰ ſū eī qr̄ neq; mors neq; vita neq; āgeli neq; p̄ncipatꝰ neq; v̄tutes neq; īſtātia neq; futura neq; fortitudo neq; altitudo neq; p̄fūdū neq; creatura alia poterit nos ſepare a caritate dei. Que ē i xp̄o ieſu: dn̄o nr̄o. Lec. act. ap. v.

In diebꝰ illis. Per manꝰ apl̄orū fiebāt ſigna ⁊ p̄digia multa i plebe: ⁊ erāt vnanimit᷑ oēs i porticu ſalomonis. Ceteroꝝ aūt nemo audebat cōiūgere ſe illis: ſꝫ magnificabat eos populꝰ. Magis aūt augebat᷑ credētiū i dn̄o multitudo viroꝝ ac mulierꝝ ita vt i plateis eiicerēt īfirmos ⁊ ponerēt i lectulis ⁊ grabatꝭ vt veniēte petro ſaltē vmbra illiꝰ obūbraret quēq̄ illoꝝ ⁊ liberarēt᷑ ad īfirmitatibus ſuis. Cōcurrebat aūt ⁊ multitudo vicinarū ciuitatū in hierlm: afferētes egros ⁊ vexatos a ſpiritibꝰ imūdiſq; curabāt oēs. Gr. Cōſtitues eos pn̄cipes ſup oēm trā memores erūt noīs tui dn̄e. V. Pro prībꝰ tuis nati ſūt tibi filij ꝓptea ꝑpli ꝯfitebūt tibi. Gr. In oēz trā exiuit ſonꝰ eoꝝ ⁊ ī fines orbꝫ tre vba eoꝝ. V. Celi enarrāt gliaz dei ⁊ opa manuū eiꝰ annūciat firmamētū. Gra. Nimis hōrati ſūt amici tui deꝰ nimis ꝯfortatꝰ eſt pn̄cipatꝰ eoꝝ. V. Dinumerabo eos ⁊ ſr̄ arenā marꝫ multiplicabūt. Allā. V. In oēm trā exiuit ſonꝰ eoꝝ ⁊ ī fines orbis tre vba eoꝝ. Allā. V. Nimis honorati ſūt amici tui deꝰ nimis ꝯfortatꝰ eſt pn̄cipatꝰ eoꝝ. All. V. Nō me vos elegiſtꝫ ſꝫ ego elegi vos ⁊ poſui vos vt eatis ⁊ fructū afferatis ⁊ fructus vr̄ maneat. Allā. V. Per manꝰ autē apoſtoloꝝ fiebāt ſigna ⁊ ꝓdigia multa ī plebe

¶ In fe. vniꝰ ſiue plu. apl'oꝝ. Seq̄

Clare ſctoꝝ ſenatꝰ apl'oꝝ pn̄ceps orbis terrarū rectoreſq; regnoꝝ. Eccleſiaꝝ mores ⁊ vitā moderare Que ꝑ doctrinā tuā fideles ſūt vbiq;. Antiochꝰ ⁊ remꝰ ꝯcedūt tibi petre regni ſoliū. Tirānidē tu paule alexādrinā luaſiſti greciā. Ethiopes horridos mathee agni vellere Qui maculas neſciat albis veſtiſti cādido. Thōa bartholomee iohēs philippe ſymō iacobiq; pariles. Andrea thadee dei bellatores incliti. Et vos oriēs ⁊ occidēs īmo teres mūdi circulꝰ ſe pr̄es habere gaudēt ⁊ expectant iudices. Et idcirco mundꝰ oīs laudes vobꝫ ⁊ honores ſctis debitos ſupplex īpēdit. Si ſcra. lxx. tra. Qui ſemināt. req̄re ī feſ. iꝰ vgi. S. luc. v.

In illo tpe Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis Hoc eſt p̄ceptū meū vt diligatꝫ īuicē: ſicut dilexi vos. Maiorē hac dilectionē nemo habꝫ: vt animā ſuā ponat q̄s ꝓ amicꝫ ſuis. Vos amici mei eſtꝫ: ſi feceritꝫ q̄ ego p̄cipio vobꝫ. Iā nō dicā vos ſeruos: q2 ſeruꝰ neſcit q̄d faciat dn̄s eiꝰ. Vos aūt dixi amicos: q2 q̄cūq; audiui a pr̄e meo nota feci vobꝫ. Nō vos me elegiſtꝫ ſꝫ ego elegi vos ⁊ poſui vos vt eatis ⁊ fructū afferatis: ⁊ fructꝰ vr̄ maneat. Vt quodcūq; petieritis patrē meū in noīe meo: det vobis.

Sequētia ſcti euāgelij. S. lucā xij.

In illo tpe. Facta eſt ꝯtētio īter diſcipulos ieſu: q̄s eoꝝ videret eſſe maior. Dixit aūt eis. Reges gentiū dn̄ant eoꝝ/ ⁊ q̄ poteſtatem habent ſup eos: bn̄fici vocant. Vos aūt nō ſic Sed q̄ maior eſt ī vobis: fiat ſicut iunior. Et q̄ p̄ceſſor eſt: ſicut miniſtrator. Nā q̄s maior eſt q̄ recūbit an q̄ miniſtrat? Nōne q̄ recūbit? Ego aūt ī medio veſtrū ſū ſicut q̄ miniſtrat. Vos aūt eſtꝫ q̄ permāſiſtis mecū ī tētationibꝰ meis. Et ego diſpono vobꝫ ſicut diſpoſuit michi pr̄ meꝰ regnū: vt edatꝫ ⁊ bibatis ſr̄ mēſā meā in regno meo. Et ſedeatis ſr̄ thronos duodeci: iudicātes duodeci tribꝰ iſrael.

¶ Sequētia ſcti euāgelij. S. math. xviij.

In illo tpe: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Ecce ego mitto vos: ſicut oues ī medio lupoꝝ. Eſtote ergo prudētes ſicut ſerpētes: ⁊ ſimplices ſicut colūbe. Cauete aūt ab hoībus. Tradēt eī vos in cōcilijs: ⁊ ī ſinagogis ſuis flagellabūt vos. Et ante reges et p̄ſides ducemini ꝓpt me ī teſtimoniū illis et gētibꝰ. Cū aūt tradēt vos nolite cogitare quomodo aut q̄d loquamini. Dabit eī vobis ī illa hora q̄d loquamini Nō eī vos eſtis q̄ loq̄mini: ſed ſpūs patris veſtri q̄ loq̄t in vobis. Tradet aūt frater fratrē ī mortē: et pater filiū. Et īſurgēt filij ī parētes: ⁊ morte eos afficiēt. Et eritꝫ odio oībꝰ: ꝓ ꝑ nomē meū. Qui aūt ꝑſeuerauerit vſq; ī finē: hic ſalꝰ erit. Offer. Michi āt nimis hōꝛificati ſūt amici tui deꝰ nimis ꝯfoꝛtatꝰ eſt ꝑncipatꝰ eoꝝ In tpe paſch. allā. offer. Cōſtitues eos pꝛincipes ſup oēz trā mēoꝛes erūt nois tui ī oī ꝓgenie et generatiōe. Offer. In oēm trā exiuit ſonꝰ eoꝝ et ī fines oꝛbis tre vba eoꝝ. Secre.

Sacrādū tibi dñe munꝰ offerimus quo beati. N. apoſtoli ſolennia recolētes: purificationē quoq; nr̄is mētibus imploꝛamꝰ. Per

¶ Plurimoꝝ apoſtoloꝝ. Secre.

Munera dñe q̄ pro apłoꝝ tuorū. N. et N. ſolēnitate deferimꝰ ꝓpiciꝰ reſpice: ꝛ mala oīa q̄ meremur auerte. Per d. Pꝛefa. Et te dñe ſup. Cō. Uos q̄ ſecuti eſtis me ſedebitis ſup ſedes iudicātes duodecī tribꝰ iſrl̄ dicit dñs. In tpe paſch. Allā allā. Cōio. Ego vos elegi de mūdo vt eatis ꝛ fructū afferatis ꝛ fructꝰ veſter maneat. allā allā. Cōio. Amē dico vobis ꝙ vos q̄ reliquiſtis oīa ꝛ ſecuti eſtis me cētuplū accipietis ꝛ vitā eternā poſſidebitis. Poſt cōio

Perceptis dñe ſacramētis ſuppliciter exoꝛamus vt intercedēte beato. N. apoſtolo tuo q̄ pro illiꝰ venerāda gerimꝰ ſolēnitate nobis ꝓficiant ad medelā. Per dñm.

¶ Plurimoꝝ apoſtoloꝝ. Poſtcōio

Queſumꝰ dñe ſalutaribꝰ repleti miſterijs: vt quoꝝ ſolēnia celebꝛamꝰ: eoꝝ oꝛonibꝰ adiuuemur. Per.

¶ In natali vniꝰ euāg. Offi.

In medio eccleſie apuit os eiꝰ ꝛ īpleuit eū dñs ſpū ſapiētie ꝛ ītellectꝰ ſtolā glīe īduit eū. In tpe paſc. all. al pꝰ. Jocūditatē et exultationē theſaurizauit ſup eū. ov. pꝰa Ad ephe.

Fratres: Unicuiq; nr̄m data eſt grā ſcd̄m menſuram donationis xp̄i. Pꝛopter qđ dicit. Aſcēdēs ī altū captiuā duxit captiuitatē dedit dona hoībꝰ. Qđ aūt aſcēdit quid eſt niſi q2 ꝛ deſcēdit pꝛimū ī inferioꝛes partes tre? Qui deſcēdit ipſe eſt et q̄ aſcēdit ſup oēs celos: vt adīpleret oīa. Et ipſe dedit quoſdā quidē apoſtolos quoſdā autem ꝓphetas: alios vero euāgeliſtas / alios autē paſtoꝛes ꝛ doctoꝛes ad cōſūmationē ſctōꝝ ī opꝰ miniſterij ī edificationē coꝛpoꝛis xp̄i. Donec occurramꝰ oēs ī vnitatē fidei: ꝛ agnitiōis filij dei. In virum perfectum: in menſuram etatis/ plenitudinis chꝛiſti

¶ Lectio ezechielis prophete. Pꝛimo

Similitudo vultus quattuoꝛ alalium: facies hoīs et facies leonis a dextris ipoꝝ quattuoꝛ. Facies autē bouis: a ſiniſtris ipſoꝝ quattuoꝛ. Et facies aquile deſup ipſoꝝ quattuoꝛ. Et facies eoꝝ ꝛ penne eoꝝ extēte deſup. Due pēne ſinguloꝝ iūgebāt: et due tegebāt coꝛpora eoꝝ. Et vnūquodq; eoꝝ: coꝛā facie ſua ambulabat. Ubi erat īpetꝰ ſpūs illic gradiebāt: nec reuertebāt cū ābularēt. Et ſimilitudo vultus animaliū/ ꝛ aſpectꝰ eoꝝ quaſi carbonū ignis ardētiū ꝛ quaſi aſpectꝰ lāpadaꝝ. Hec erat viſio diſcurrēs ī medio aīaliū. Splēdoꝛ ignis: ꝛ de igne fulgur egrediēs Et aīalia ibāt et reuertebāt: ī ſimilitudinē fulguris coꝛuſcātis. Grad. Os iuſti meditabit ſapiētiā et līgua eiꝰ loqt iudiciū. V. Lex dei eiꝰ ī coꝛde ipſiꝰ: ꝛ nō ſupplātabūt greſſꝰ eiꝰ. Gra. Btūs vir q̄ timet dñz: ī mādatis eiꝰ cupit nimis. V. Potēs ī tra erit ſemē eiꝰ: generatio rectoꝝ bñdicet. Allā. V. Pꝛimꝰ ad ſyō dicet ecce adſū ꝛ hieruſalē euāgeliſtā dabo. ¶ Seq. Plauſu choꝛꝰ letabūdo hos attollat per quos mūdo ſonāt euangelia. Uoce quoꝝ ſalꝰ fulſit vox receſſit ꝛ illuxit ſol illuſtrās oīa. ꝛc. vt ſcdī Seq.

Iocūdare plebs fidelis cui⁹ pat eſt i celis recolēs ezechielis pphete ꝓconia Et iohānes teſtis xpi dicēs i apocalipſi vere vidi de ſcripſi vera teſtimonia. ⁊ cetera vt i cōi. ❡ Sequētia ſācti euāgelii Scdm lucam.

In illo tpe: Deſignauit dñs ieſ⁹ ⁊ alios ſeptuagita duos: ⁊ miſit illos binos āte faciē ſuā i omnē ciuitatē ⁊ locū: quo erat ipſe venturus. Et dicebat illis. Meſſis q̄dē multa: operarii aūt pauci. Rogate ergo dñz meſſis: vt mittat operarios i meſſē ſuā. Ite. Ecce ego mitto vos: ſicut agnos iter lupos. Nolite portare ſacculū neq̄ perā neq̄ calciamēta ⁊ nemině p viā ſalutaueritꝭ. In quācūq̄ domū itraueritꝭ primū dicite Pax huic domui Et ſi ibi fuerit fili⁹ pacis requieſcet ſup illum pax vr̄a. Sin autē: ad vos reuertet. In eadē aūt domo manete: edētes et bibētes q̄ apud illos ſunt. Dign⁹ eſt enim operarius: mercede ſua.

❡ Sequētia ſctī euāgelii. S. lucā. ix.

In illo tpe. Conuocatꝭ ieſ⁹ duodecī aplīs: dedit illis vtutē et poteſtatē ſup oīa demonia: ⁊ vt lāguores curarēt Et miſit illos pdicare regnū dei ⁊ ſanare ifirmos Et ait ad illos Nihil tuleritꝭ ivia neq̄ virgā neq̄ perā neq̄ panē neq̄ pecuniā neq̄ duas tunicas habeatꝭ Et iquācūq̄ domū itraueritis: ibi māete ⁊ inde ne exeatis. Et q̄cūq̄ nō receperit vos: exeūtes de ciuitate illa etiā puluerē pedū vroꝝ excutite i teſtioniū ſupra illos. Egreſſi aūt circuibāt p caſtella euāgelizātes: ⁊ curātes vbiq̄. Offꝝ. Poſuiſti dñe i capite ei⁹ coronā de lapide pcioſo vitā petiit a te ⁊ tribuiſti ei. i tē paſc. All. Offꝝ. Iuſt⁹ vt palma florebit ſicut cedr⁹ q̄ i libano ē mltiplicabit. i tpe paſ. All. Secret. pp̄ū. Vel ſa Et te d. ſup. Cō Magna ē glia ei⁹ i ſalutari tuo gliam ⁊ magnū decorē ipōes ſup eū dñe. Itē. paſ. All. al. Cō Poſuiſti dñe i capite ei⁹ coronā de lapide pcioſo. Itē. paſ. p⁹c. pp̄ū. All. al. In nat. i⁹ m. offm.

Letabit iuſtus in dño ⁊ ſpabit i eo ⁊ laudabunt oēs recti corde. In tpe paſc. Alla alla. Ps. Exaudi deus orationem meā cū deprecor: a timore inimici eripe animā meā. Aliud offm.

In virtute tua dñe letabit iuſtus et ſuper ſalutare tuum exultabit vehemēter deſideriū aīe ei⁹ tribuiſti ei. Ps. Et volūtate labioꝝ ei⁹ nō fraudaſti eū ❡ In natali vni⁹ m. aliud. offi.

Iuſt⁹ vt palma florebit ſicut cedr⁹ libani mltiplicabit plātat⁹ i domo dñi i atriiꝭ dom⁹ dei nr̄i In tē. paſ. all. al. Ps. Bonū eſt confiteri domino: ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. Aliud officiū

Iuſt⁹ nō cōturbabit q̄a dñs firmat manū eius tota die miſeret ⁊ cōmodat ſemē illi⁹ i bñdictiōe erit ieternū conſeruabitur. Ps. Noli emulari i malignantibus: neq̄ zelaueris facientes iniquitatem. Aliud offm.

Gloria et honore coronaſti eū et cōſtituiſti eū ſup opa manuū tuaꝝ. Ps. Dñe dñs nr̄ q̄ admirabile ē nomē tuū i vniuerſa tra. Et ſciēdū q̄ oīa officia offꝝ. ⁊ vbia tā de feſtis q̄ de ſeruitio paſcha. vſq̄z. ad feſt. ſācte tri. debent terminari cū Alla. Oratio.

Preſta q̄s oīps deus: vt q̄ beati N. martyris tui natalicia colim⁹: itercessiōe ei⁹ in tui nois amore roboremur. P. Lec. libr. ſapi. xiiii.

Beatus vir q̄ in ſapiētia morabit et q̄ in iuſticia meditabit: ⁊ i ſēſu cogitabit circūſpectionē dei Cibauit illū pane vite ⁊ itellect⁹: ⁊

aqua ſapiētie ſalutarꝭ potabit illū. Et firmabit ī illo ⁊ nō flectet/⁊ cōtinebit illū ⁊ nō cōfundetur: ⁊ exaltabit illū apud ꝓximos ſuos. Et nomine eterno hereditabit illū: dominus deus noſter. Lctō libri ſapiētie

Beatꝰ vir q̄ īuētꝰ eſt ſine macula: et q̄ poſt aurū nō abiit: nec ſꝑauit ī theſaurꝭ pecunie. Quis eſt hic ⁊ laudabimꝰ eū: fecit enī mirabilia ī vita ſua. Qui ꝓbatꝰ eſt ī illo: et ꝑfectꝰ īuentꝰ eſt: ⁊ erit illi glīa eterna. Qui potuit tranſgredi et nō eſt trāſgreſſꝰ: ⁊ facere mala ⁊ nō fecit. Ideo ſtabilita ſūt bona illiꝰ in dn̄o et elemoſinas illiꝰ enarrabit: oīs eccleſia ſanctoꝝ. Lctō libri ſapiētie

Iuſtus ſi morte preoccupatus fuerit: ī refrigerio erit. Senectus enī venerabilis eſt nō diuturna: neqꝫ numero annoꝝ computata. Cani ſūt autem ſenſus hoīs: et etas ſenectutis vita īmaculata. Placēs deo factꝰ dilectꝰ: ⁊ viuēs inter peccatores trāſlatus eſt. Raptꝰ eſt ne malicia mutaret intellectū illius: aut ne fictio deciperet animā illiꝰ. Cōſūmatus in breui expleuit tēpora multa: placita enī erat deo anima illiꝰ. Propter hoc ꝓperauit educere illū de medio iniquitatis: quoniā grā dei et miſericordia eſt in ſanctos eiꝰ: et reſpectus ī electos illius. Lctō libri ſapiētie. xviii

Iuſtum deduxit dn̄s per vias rectas: ⁊ oſtendit illi regnum dei: ⁊ dedit illi ſciētiā ſāctoꝝ. Honeſtauit illū ī laboribꝰ: ⁊ cōpleuit labores illiꝰ. In fraude circūuenientiū illū affuit: ⁊ honeſtū fecit illum Cuſtodiuit eū ab inimicis: et a ſeductoribꝰ tutauit illum. Et certamen forte dedit illi vt vinceret ⁊ ſciret: qm̄ oīm potētior eſt ſapiētia. Hec venditum iuſtū non dereliq̄t: ſed a peccatoribus liberauit eū. Deſcenditqꝫ cum illo in foueā: et in vinculis nō dereliq̄t eū. Donec afferret illi ſceptrum regni: et potētiam aduerſus eos qui eum deprimebant. Et mendaces oſtendit: qui maculauerūt illum. Et dedit illi claritatē eternā: dominus deus noſter. ¶ Lectio epiſtole btī pauli apo. Ad chorith. ii. v.

Fratres. Scimꝰ quoniam ſi terreſtris domus noſtra huiꝰ habitatiōis diſſoluat̄: ꝙ edificationē ex deo habemꝰ: domū nō manufactā etnā ī celis. Nā ⁊ ī hoc īgemiſcimꝰ habitationē noſtrā q̄ de celo eſt ſuꝑindui cupiētes: ſi tamen veſtiti ⁊ nō nudi īueniamur. Nā ⁊ q̄ ſumꝰ ī tabernaculo iſto īgemiſcimꝰ grauati: eo ꝙ nolumꝰ expoliari ſed ſuꝑueſtiri vt abſorbeat̄ qđ mortale ē a vita Qui aūt effecit nos ī hoc ipſū deꝰ eſt: q̄ dedit nobis pignꝰ ſpiritꝰ. Audētes igit̄ ſemꝑ ⁊ ſciētes: qm̄ dū ſumus in corpore ꝑegrinamur a dn̄o Per fidē eī ābulamꝰ: et nō per ſpē. Audemꝰ aūt ⁊ bonā voluntatē habemꝰ magis ꝑegrinari a corpore: ⁊ p̄ſētes eſſe ad deū. Et ideo cōtēdimꝰ ſiue abſētes ſiue p̄ſētes placere illi. Oēs eī nos manifeſtari oportet ante tribunal xp̄i vt referat vnuſq̄ſqꝫ ꝓpria corporis ꝓut geſſit: ſiue bonū ſiue malū. Sciētes igit̄ timorē dn̄i hoībꝰ ſuademus: deo autē manifeſti ſumus. Spero aūt ⁊ in conſcientiis veſtris manifeſtos nos eſſe: ꝑ ieſum xp̄m dn̄m noſtrū. ¶ Lectio epiſtole btī pauli apl̄i. Ad epheſios. i.

Fratres: Bn̄dictꝰ deus ⁊ pat̄ dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: qui bn̄dixit nos ī oī bn̄dictiōe ſpūali ī celeſtibꝰ ī xp̄o Sicut elegit nos ī ip̄o āte mūdi ꝯſtitutionē vt eſſemꝰ ſcti ⁊ īmaculati ī ꝯſpectu eiꝰ ī caritate. Qui p̄deſtinauit nos ī adoptionē filioꝝ ꝑ ieſū xp̄z ī ipſū ſcd̄m ꝓpoſitū voluntatis ſue ī laudē glīe ſue ī q̄ gratificauit nos ī dilecto filio ſuo. In quo habemꝰ redēptionē ꝑ ſāguinē eiꝰ: remiſſionē peccatorū ſcd̄m diuitias gr̄e ſue: q̄ ſuperabūdauit ī nobꝫ. Per ieſū xp̄ꝫ: dn̄m nr̄m. ¶ Ad timotheū.

Kariſſime: Nemo militās deo īplicat ſe negocijs ſecularibꝰ vt ei placeat cui ſe ꝓbauit. Nā et q̄ certat ī agone nō coronat̄: niſi legitime certauerit. Laborātē agricolā: oportet p̄mū de fructibꝰ accipe. Intellige q̄ dico. Dabit eī tibi dn̄s ī oībꝰ ītellectū. Memor eſto ieſū xp̄ꝫ reſurrexiſſe a mortuis ex ſemine dauid ſcd̄ꝫ euāgeliū meū ī quo laboro vſq̄ ad vicula quaſi male operans ſed v̄bū dei nō eſt alligatū. Ideo oīa ſuſtineo ꝓpt̄ electos: vt ⁊ ip̄i ſalutē ꝯſequāt̄ q̄ ē ī xp̄o ieſu cū glīa celeſti. Tu autē aſſecutꝰ es meā doctrinā: īſtitutionē/ propoſitū/ fidē/ lōganimitatē/ dilectionē/ patiētiā/ ꝑſecutiōes/ paſſiōes. Qualia facta ſūt michi āthiochie yconio ⁊ liſtrꝫ quales ꝑſecutiones ſuſtinui: ⁊ ex omnibus eripuit me dn̄s. Et oēs qui volunt pie viuere ī xp̄o ieſu: ꝑſecutionem patientur. ¶ Ad timotheum.

Kariſſime: Teſtificor corā deo et xp̄o ieſu q̄ iudicaturꝰ eſt viuos ⁊ mortuos: ⁊ aduētū ipſiꝰ ⁊ regnū eiꝰ. Predica verbū īſta oportune īportune. Argue obſecra īcrepa ī oī patientia ⁊ doctrina. Erit eñ tēpꝰ cum ſanā doctrinā nō ſuſtinebūt: ſed ad ſua deſideria coaceruabunt ſibi magiſtros pruriētes auribus. Et a veritate q̄dē auditū auertent: ad fabulas autē conuertētur. Tu vero vigila: ī omnibus labora opꝰ fac euāgeliſte: miniſteriū tuū īple/ ſobriꝰ eſto. Ego eñ iā delibor: et tēpus mee reſolutiōis inſtat. Bonum certamē certaui curſum cōſūmaui: fidē ſeruaui. De reliquo poſita eſt michi corona iuſticie quā reddet michi dn̄s ī illa die iuſtus iudex. Nō ſolū aūt michi: ſed et his q̄ diligūt aduētum eius. ¶ Lec. ep̄le beati pauli ap̄li. Ad thimotheū. ii. ij.

Kariſſime: Dn̄s michi aſtitit et ꝯfortauit me: vt ꝑ me p̄dicatio īpleat̄. Et audiāt oēs gētes: q̄a liberatꝰ ſū de ore leonis. Liberauit me dn̄s ab oī ope malo: ⁊ ſaluū faciet ī regnū ſuū celeſte. Cui glīa ī ſcl̄a ſeculoꝝ amē. Ad thimotheū. i.

Kariſſime. Memor eſto ieſum xp̄ꝫ reſurrexiſſe a mortuis ex ſemine dauid ſcd̄m euāgeliū meū: ī quo laboro vſq̄ ad vicula quaſi male operās ſed verbū dei nō eſt alligatū. Ideo oīa ſuſtineo ꝓpt̄ electos/ vt et ip̄i ſalutē ꝯſequant̄: q̄ eſt ī xp̄o ieſu: cū glīa celeſti. Ad hebreos. xiii.

Fratres: Doctrinis variis et ꝑegrinis: nolite abduci. Optimū eſt enim grā ſtabilire cor: nō eſcis q̄ nō ꝓfuerūt ābulātibꝰ ī eis. Habemꝰ altare de quo edere nō habēt poteſtatē q̄ tabernaculo deſeruiunt. Quoꝝ eī aīaliū īfertur ſāguis pro peccato ī ſācta ꝑ pōtificē: horū corpora cremāt̄ extra caſtra. Propter quod et ieſꝰ vt ſanctificaret ꝑ ſuum ſāguinē populū: extra portā paſſus eſt. Exeamꝰ igitur ad eū extra caſtra: īproperiū eiꝰ portantes. Non eī habemus hic manentē ciuitatē: ſed futuram īquirimus. Per ipſum ergo offeramꝰ hoſtiam laudis ſēp deo: id eſt fructū labioꝝ cōfitētiū nomini eiꝰ. Beneficētie autem ⁊ ꝯmunionis: nolite obliuiſci. Talibus eī hoſtiis: ꝓmeretur deꝰ.

Grad Poſuiſti dn̄e ſuper caput eiꝰ coronam de lapide precioſo. ℣ Deſiderium anime eius tribuiſti ei et volūtate labiorū eius nō fraudaſti eū. Gra Beatus vir q̄ timet dn̄ꝫ: in mādatꝫ eiꝰ cupit nimis. ℣ Potēs in terra erit ſemen eiꝰ gn̄atio recto rū bñdicet. Gra. Juſtꝰ nō cōturbabit qꝛ dñs firmat manū eiꝰ. ℣. Tota die miſeret & cōmodat: & ſemē eiꝰ in bñdictione erit. Gra. Juſtꝰ vt palma florebit ſicut cedrꝰ libani multiplicabit i domo dei. ℣. Ad ānūciādū mane miām tuā: & veritatē tuā p noctē. Allā. ℣. Letabit iuſtꝰ i dño & ſpabit i eo: & laudabunt oēs recti corde. Allā. ℣. Poſuiſti dñe ſup caput eiꝰ coronā de lapide p̄cioſo. Allā. ℣. Beatus vir q̄ timet dñm i mādatis eiꝰ cupit nimis. Allā. ℣. Glīa & honore coronaſti eū dñe. Allā. ℣. Juſtꝰ non cōturbabit qꝛ dñs firmat manū eiꝰ. Allā. ℣. Juſtus vt palma florebit et ſicut cedrus multiplicabitur. Seq̄. Organicis. Si infra. lxx. Tractus.

Deſideriū aīe eiꝰ tribuiſti ei: et voluntate labiorꝫ eiꝰ nō fraudaſti eū. ℣. Qm̄ p̄veniſti eū i bñdictione dulcedīs. ℣. Poſuiſti ſup caput eiꝰ coronā de lapide p̄cioſo. S. io. xii.

In illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Amē amē dico vobis niſi granū frumēti cadēs i trā mortuū fuerit: ipſū ſolū manet. Si aūt mortuū fuerit: multū fructū affert. Qui amat aīam ſuā: perdet eā. Et q̄ odit aīam ſuā in hoc mūdo: in vitā eternā cuſtodit eā. Si q̄s michi miniſtrat: me ſequat. Et vbi ſū ego: illic & miniſter meꝰ erit. Si q̄s michi miniſtrauerit/ honorificabit eū pater meꝰ q̄ eſt in celis. Scdm mathey.

In illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Nichil opertū q̄d nō reueletur: & occultū q̄d nō ſciat. Q̄d dico vobis i tenebris: dicite i lumine. Et q̄d i aure auditis p̄dicate ſup tecta. Et nolite timere eos q̄ occidūt corpꝰ: aīam aūt nō poſſūt occidere. Sꝫ potiꝰ eū timete: q̄ poteſt & aīaꝫ & corpꝰ p̄dere in gehennā. Nōne duo paſſeres aſſe veneūt: & vnꝰ ex illis nō cadet ſup trā ſine prē vr̄o? Veſtri aūt & capilli capitꝫ oēs numerati ſūt. Nolite ergo timere: multis paſſeribꝰ meliores eſtꝫ vos. Oīs ergo q̄ cōfitebit me corā hoībꝰ: cōfitebor & ego eū corā patre meo: q̄ eſt i celis. Se. math.

In illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis Nolite arbitrari qꝛ venerī mittere pacē: i terrā. Nō veni pacē mittere: ſꝫ gladiū. Veni enī ſeparare hoīem aduerſꝰ prēm ſuū & filiā aduerſꝰ matrē ſuā & nurū aduerſꝰ ſocrū ſuā/ & inimici hoīs domeſtici eiꝰ. Qui amat patrē aut matrē pluſq̄ me nō eſt me dignꝰ. Et q̄ amat filiū aut filiā ſup me: nō ē me dignꝰ. Et q̄ nō accipit crucē ſuā & ſeq̄t me: nō eſt me dignꝰ. Qui inuenit aīaꝫ ſuā: p̄det eā. Et q̄ p̄diderit aīaꝫ ſuā propt me: inueniet eā. Qui recipit vos me recipit. Et q̄ me recipit recipit eū q̄ me miſit. Qui recipit p̄phetā i noīe p̄phete: mercedē p̄phete accipiet. Et qui recipit iuſtū i noīe iuſti: mercedē iuſti accipiet. Et quicūqꝫ potū dederit vni ex minimis iſtis calicem aque frigide tātum i noīe diſcipuli: amē dico vobis: nō p̄det mercedē ſuam. ¶ In feſ. iii. lec. Scdm math.

In illo tp̄e Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si q̄s vult pꝰ me venire abneget ſemetipſū & tollat crucē ſuā et ſequat me. Qui enī voluerit aīam ſuā ſaluā facere: p̄det eā. Qui aūt p̄diderit aīaꝫ ſuā p̄pt me: inueniet eā. Quid eī p̄deſt hoī ſi mūdū vniuerſū lucret aīe vo ſue detrimētū patiat? Aut quā dabit hō cōmutationē p aīa ſua? Filiꝰ eī hoīs vēturus eſt i gloria prīs ſui cum āgelis ſuis: et tūc reddet vnicuiqꝫ ſcdm opera eiꝰ. Amē dico vobis ſunt q̄dā de hic ſtātibus q̄ nō guſtabūt mortē: donec videāt filium hoīs: venientē i regno ſuo. ¶ In fe. iv. lectio. Scdm luca. ix.

In illo tp̄e: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Si q̄s vult poſt me ve vire abneget ſemetipſū ⁊ tollat crucē ſuā ⁊ ſequat᷑ me. Qui eī voluerit aīaꝫ ſuā ſaluā facere: ꝑdet illā. Nā q̄ ꝑdiderit aīam ſuā ꝓpter me ſaluā faciet illā. Quid eī ꝓficiet hoī ſi lucret᷑ vniuerſū mūdū ſeipſū aūt ꝑdat ⁊ detrimētū ſui faciat? Nā q̄ me erubuerit et ſermones meos: hūc filiꝰ hoīs erubeſcet cū venerit ī maieſtate ſua ⁊ pr̄is ⁊ ſctōꝝ angeloꝝ. Dico aūt vobis: vere ſūt aliq̄ hic ſtantes qui nō guſtabunt mortē donec videant regnum dei. Scd̄m lucā. xiiij.

In illo tp̄e: Dixit ieſꝰ turbis. Si q̄s venit ad me: ⁊ nō odit patrē ſuū ⁊ matrē ⁊ vxorē ⁊ filios ⁊ fratres ⁊ ſorores: adhuc aūt ⁊ aīam ſuā: nō poteſt meꝰ eē diſcipulꝰ. Et q̄ nō baiulat crucē ſuā ⁊ venit poſt me: nō poteſt meꝰ eſſe diſcipulꝰ Quis eī ex vobis volēs turrī edificare nō ꝓ9us ſedens cōputat ſūptꝰ q̄ neceſſarij ſūt ſi habeat ad ꝑficiendū. Ne poſteaq̄ poſuerit fūdamentū ⁊ nō potuerit perficere oēs q̄ viderit īcipiant illudere eī dicētes. Qr̄ hic homo cepit edificare: ⁊ nō potuit cōſūmare Aut q̄s rex iturus ꝯmittere bellū aduerſus aliū regē: nō ſedēs priꝰ cogitat ſi poſſet cū decē milibꝰ occurrere ei: q̄ cū viginti milibꝰ venit ad ſe? Alioquī adhuc illo lōge agēte: legationē mittēs/rogat ea q̄ pacis ſūt Sic ergo oīs ex vobꝫ q̄ nō renūciat oībꝰ q̄ poſſidet: nō poteſt meꝰ eſſe diſcipulꝰ. Offer. Iuſtꝰ vt palma florebit: ſicut cedrꝰ q̄ ī libano ē mltiplicabit᷑. In tē. paſc. Alla. Offer. In virtute tua dn̄e letabit᷑ iuſtꝰ ⁊ ſuper ſalutare tuū exultabit vehemēter deſideriū aīe eiꝰ tribuiſti eī. In tē. paſ. All. Offer. Poſuiſti dn̄e ī capite eiꝰ coronā de lapide ꝓcioſo vitā petiit a te tribuiſti eī. In tē. paſc Alla. Offer. Deſideriū aīe eiꝰ tribuiſti eī dn̄e et volūtate labioꝝ eiꝰ nō fraudaſti eū poſuiſti ī capite eiꝰ coronā de lapide ꝓcioſo alla. Offer. Glia ⁊ honore coronaſti eum et conſtituiſti eū ſuper opera manuū tuarū domine. Sec.

Muneribꝰ nr̄is q̄s dn̄e precibuſq; ſuſceptis: ⁊ celeſtibus nos mūda miſterijs: ⁊ ītercedēte btō. N. martyre tuo clemēter exaudi. p. Cō. Magna ē glia eiꝰ ī ſalutari tuo gloriā ⁊ magnū decorē īpones ſup eum dn̄e. In tē. paſc. Allā all. Cō. Poſuiſti dn̄e ī capite eiꝰ coronā de lapide ꝓcioſo. In tē. paſc. Allā all. Cō. Qui vult poſt me venire abneget ſemetipſū ⁊ tollat crucē ſuā ⁊ ſequat᷑ me. In tp̄e paſc. All all. Cō. Qui michi miniſtrat me ſequat᷑: ⁊ vbi ego ſum illic et miniſter meus erit. Poſtcō.

Da q̄s dn̄e deus noſter: vt ſicut tuorū commemoratione ſanctoꝝ temporali gratulamur officio ita perpetuo letemur aſpectu. Per.

¶ In natali plurimoꝝ mart. Offi.

Clamauerūt iuſti ⁊ dominꝰ exaudiuit eos ex oībus tribulationibus eorū liberauit eos. In tp̄e paſch. allā. ℣. Bn̄dicā dn̄m ī oī tp̄e: ſemper laus eius in ore meo. ¶ Aliud officium.

Intret in cōſpectu tuo dn̄e gemitus cōpeditorū redde vicinis nr̄is ſeptuplū in ſinu eoꝝ vindica ſāguinē ſctōꝝ tuoꝝ q̄ effuſꝰ ē. ī tē. paſc. Allā all. ℣. Deꝰ venerūt gētes ī hereditatē tuā polluerūt tēplū ſāctum poſuerunt hierlm ī pomoꝝ cuſtodiā. Aliū offi.

Sapientiā ſāctoꝝ narrēt populi ⁊ laudē eorū nūciet eccleſia noīa autē eorū viuēt in ſeculū ſeculi. In tē. paſ. allā allā. ℣. Exultate iuſti ī dn̄o: rectos decet collaudatio. ¶ Aliū offi.

Salus aūt iuſtorum a dn̄o et protector eorum eſt in tēpore tribulatiōis. ℣. Noli emu

ſari ĩ malignãtibꝰ: neqꝫ zelauerꝭ fa
ciẽtes iniq̃tatẽ. ¶ Aliud officium.
Sancti tui domine benedi-
cent te gloriam regni tui di
cẽt In tẽ. paſ. allã alleluya.
ps. Exaltabo te deus meus
rex: et benedicã nomini tuo in ſecu
lũ ⁊ in ſeculũ ſeculi. ¶ Aliud offm̃.
Loquetur dñs pacem in ple
bem ſuam et ſuper ſanctos
ſuos et in eos q̃ cõuertũtur
cor ad ipſũ. ps. Benedixiſti
domine terram tuam: auertiſti ca-
ptiuitatem iacob. ¶ Aliud officiũ
Multe tribulationes iuſtorũ
et de his oĩbꝰ liberabit eos
dñs: dñs cuſtodit oĩa oſſa
eoꝝ vnũ ex his nõ conteret. In tẽ.
paſc. allã. ps. Bñdicã dñm in oĩ tpe:
ſẽp laus eiꝰ ĩ ore meo. ¶ Aliũ offm̃.
Timete dominũ oẽs ſcti eiꝰ
q̃m nichil deeſt timentibꝰ
eũ: diuites eguerunt ⁊ eſu
rierunt inq̃rẽtes autẽ dñm
nõ deficiẽt oĩ bono. In tẽ. paſc. all.
ps. Bñdicam dñm in oĩ tẽpore: ſẽp
laus eius ĩ ore meo. ¶ Aliud offm̃.
Iudicabunt ſancti gẽtes et
dñabunt ppl̃is et regnabit
dñs deus illoꝝ ĩ ppetuum.
ps. Exultate iuſti ĩ dño: rec
tos decet collaudatio. ¶ Aliũ offi.
Iuſti epulẽt et exultẽt ĩ cõ-
ſpectu dei et delectẽt in le-
ticia. ps. Exurgat deus et
diſſipẽt ĩimici eiꝰ ⁊ fugiãt
q̃ oderunt eum a facie eiꝰ. Oratio.
Deꝰ q̃ nos cõcedis ſctoꝝ mar-
tyꝝ tuoꝝ. Net. N natalicia
colere: da nobis ĩ eterna btĩtudĩe de
eoꝝ ſocietate gaudere. p. Ad heb. xi
Fratres: Scti p fidẽ vicerũt
regna: opati ſunt iuſticiam/
adepti ſũt repmiſſiões. Obturaue
rũt ora leonũ extĩxerũt ipetũ ignis
effugauerũt aciẽ gladij cõualuerũt
de ĩfirmitate fortes facti ſũt ĩ bello.
Caſtra v̄terũt exteroꝝ acceperunt mu
lieres de reſurrectiõe mortuos ſuos
Alij aũt diſtẽti ſũt nõ ſuſcipientes
redẽptionẽ: vt meliorẽ inuenirẽt re
ſurrectionẽ. Alij vero ludibria ⁊ ver
bera experti: inſup ⁊ vincula ⁊ carceres
Lapidati ſũt ſecti ſũt tẽtati ſũt ĩ oc
ciſiõe gladij mortui ſũt. Circuierũt
ĩ melotis ĩ pellibꝰ caprinis: egẽtes
anguſtiati afflicti q̃bus dignꝰ non
erat mũdꝰ. In ſolitudinibꝰ erran-
tes ⁊ ĩ mõtibꝰ ⁊ ĩ ſpeluncis ⁊ ĩ cauer
nis terre Et hi oẽs teſtimonio fidei
pbati inuenti ſũt. In xp̃o ieſu: dño
noſtro. ¶ Lectio libri ſapiẽtie.
Lingua ſapientiũ ornat ſciẽ-
tiã: os fatuoꝝ ebullit ſtulti-
ciã. In oĩ loco: ocl̃i dñi contẽplant̃
malos ⁊ bonos. Lĩgua placabilis li
gnũ vite: q̃ aũt ĩmoderata ẽ cõteret
ſpiritũ. Domꝰ iuſti plurima forti-
tudo ⁊ ĩ fructibꝰ ipii cõturbatio La
bia ſapiẽtiũ diſſeminabũt ſciẽtiã:
cor ſtultoꝝ diſſimile erit. Victime ĩ
pioꝝ abhomĩabiles dño: vota iu-
ſtoꝝ placabilia. Qui ſeq̃t iuſticiã:
diligẽt a dño. ¶ Lec. libri ſapiẽtie.
Hi ſũt viri mĩe: quoꝝ iuſticie
obliuionẽ nõ acceperũt. Cũ
ſemĩe eoꝝ pmanẽt bona: hereditas
ſctã nepotes eoꝝ. Et ĩ teſtamẽtꝭ ſte
tit ſemẽ eoꝝ: ⁊ filii eoꝝ ppt eos vſ-
q̃ ĩ etnũ manẽt. Generatio eorũ et
glia eoꝝ nõ derelinquẽt. Corpa eo-
rũ ĩ pace ſepulta ſũt: ⁊ nomẽ eoꝝ vi
uet ĩ ſecla. Sapiẽtiã eoꝝ narrabunt
oẽs ppl̃i ⁊ laudẽ eoꝝ pnũciet oĩs ec
cleſia ſctoꝝ. Epla. Iuſtorũ anime.
vt ſupra. ¶ In vigilia plurimorũ
apoſtolorum. Lectio libri ſapiẽtie.
Iuſti ĩ ppetuũ viuẽt et apud
dñm eſt merces eoꝝ: ⁊ cogita
tio illoꝝ apd altiſſimũ. Ideo accipi
ent regnũ decoꝛ: ⁊ diadema ſpeciei
de manu dñi. Quõ dextera ſua teget

ros: et brachio ſācto ſuo defendet illos. Accipiet armaturā zeli illius ⁊ armabit creaturā ad vltionē īimicorū. Induet pro thorace iuſticiā: et accipiet ꝓ galea iudiciū certum. Sumet ſcutū inexpugnabile equitatē: ibunt directe ꝑmiſſiones. Et ad certū locū deducet illos: dñs deꝰ noſter. ¶ Lectio libri ſapientie.

Reddet deus mercedem laboꝝ ſanctoꝝ ſuoꝝ: ⁊ deducet illos ī via mirabili. Et fuit illis ī velamēto diei: ⁊ ī luce ſtellaꝝ nocte. Tranſtulit illos ꝑ mare rubrū: ⁊ trāſuexit illos ꝑ aquam nimiā. Inimicos aūt illoꝝ demerſit ī mare: ⁊ ab altitudīe īferoꝝ eduxit illos. Ideo iuſti tulerūt ſpolia ipſoꝝ: ⁊ decātauerūt dñe nomē ſctm̄ tuū. Et victricē manū tuam laudauerūt parit̄: dñe deꝰ nr̄. ¶ Lctō epiſtole btī petri ap.

Fratres: Bñdictus deꝰ et pater dñi nr̄i ieſu xp̄i: qui ſcd̄m magnā miām ſuā regenerauit nos in ſpem viuā: ꝑ reſurrectionem ieſu xp̄i ex mortuis. In hereditatē incorruptibilē ⁊ īcōtaminatā ⁊ īmarceſſibilē conſeruatā in celis: ī vobis q̄ in virtute dei cuſtodimini per fidē: in ſalutem paratā reuelari ī tempore nouiſſimo ī quo exultabitis: modicū nunc ſi oportet contriſtari ī variis tribulatiōibꝰ: vt ꝓbatio fidei veſtre mlto precioſior ſit auro: qđ ꝑ ignē ꝓbat̄. Xp̄o igit̄ paſſo ī carne: ⁊ vos eadē cogitatiōe armamini. Qui q̄ paſſꝰ eſt ī cruce deſiit a pctīs vt nō iā hoīꝫ deſideriis ſeruiatꝫ: ſꝫ volūtate dei. Eſtote itaq; prudētes et vigilate ī orōibꝰ. Ante oīa aūt mutuā ī vobiſmetipſis caritatē ꝯtinuā habētes: ſicut boni diſpēſatores mltiformis grē dei. Si q̄s loq̄tur: quaſi ſermōes dei ſi q̄s miniſtrat: tāq̄ ex virtute quā adminiſtrat deꝰ: vt ī oībꝰ honorificet̄ deꝰ ꝑ ieſū xp̄m. Et cū apparuerit princeps paſtoꝝ: ꝑcipietis immarceſſibilē glīe coronā. Deꝰ aūtē oīs gratie q̄ vocauit nos ī eternā ſuā gloriā ī xp̄o ieſu modicū paſſos ipſe perficiet cōfirmabit ſolidabitq;. Ipſi gloria ⁊ imperiū: in ſecula ſeculorum amen. ¶ Ad corinthios

Fratres. Bñdictꝰ deus et pr̄ dñi nr̄i ieſu xp̄i: pat̄ miarū et deus totius ꝯſolatiōis q̄ ꝯſolatur nos ī oī tribulatiōe noſtra vt poſſimus et ipſi cōſolari eos qui ī omni preſſura ſūt ꝑ exhortationē qua exhortamur ⁊ ipſi a deo. Qm̄ ſicut abūdāt paſſiones xp̄i ī nobis: ita et per xp̄m abūdat ꝯſolatio nr̄a. Siue aūt tribulamur ꝓ veſtra exhortatiōe et ſalute: ſiue cōſolamur ꝓ veſtra ꝯſolatione que operat̄ tolerantiā earūdem paſſionū quas et nos patimur et ſpes nr̄a firma eſt ꝓ vobis. Sciētes qm̄ ſicut ſocij paſſionū eſtis: ſic eritis et cōſolationis. In chriſto ieſu: domiuo noſtro. ¶ Ad chorinth.

Fratres Spectaculū facti ſumus huic mūdo: ⁊ angelis et hoībꝰ. Nos ſtulti ꝓpt̄ xp̄m: vos aūt prudētes ī xp̄o. Nos īfirmi: vos āt fortes. Vos nobiles. Nos aūt ignobiles. Uſq; ī hāc horā ⁊ eſurimꝰ ⁊ ſitimꝰ ⁊ nudi ſumꝰ et colaphis cedimur ⁊ īſtabiles ſumꝰ: ⁊ laboramus opātes manibꝰ nr̄is. Maledicimur ⁊ bñdicimꝰ ꝑſecutiōeꝫ patimur ⁊ ſuſtinemꝰ. Blaſphemamur ⁊ obſecramꝰ. Tāq̄ purgamēta huiꝰ mūdi facti ſumꝰ: oīm peripſima vſq; adhuc Nō vt ꝯfūdā vos hec ſcribo vobiſ: ſꝫ vt filios meos cariſſimos moneo. In xp̄o ieſu: dño nr̄o. Ad hebreos.

Fratres. Rememoramini priſtinos dies: in q̄bꝰ illuminati magnū certamē ſuſtinuiſtis paſſionū. Et ī alio q̄dē opprobrijs ⁊ tribulatiōibꝰ ſpectaculū fcti ī alio aūt ſocij talit̄ ꝯuerſātiū effecti. Nā ⁊ vinctis ꝯpaſſi eſtis: ⁊ rapinā bonoꝝ vr̃oꝝ cū gaudio ſuſcepiſtis: cognoſcētes vos habere meliorē ⁊ manentē ſubſtātiā. Nolite itaq; amittere ꝯfidētiam vr̃am: q̄ magnā hꝫ remūerationē. Patiētia eī vobꝫ neceſſaria ē: vt volūtatē dei faciētes reportetis ꝓmiſſionē. Adhuc enī modicū aliquātulū q̄ vēturꝰ eſt vēiet: ⁊ nō tardabit. Juſtus aūt meꝰ: ex fide viuit. Lctō lib. apocalip. btī ioh. apli. vij.

In diebꝰ illis. Reſpōdens vnꝰ de ſeniboribꝰ: dixit mihi. Hi q̄ amicti ſūt ſtolis albis q̄ ſūt ⁊ vnde venerūt? Et dixi illi. Dn̄e mi tu ſcis. Et dixit michi. Hi ſūt q̄ venerūt de tribulatione magna: ⁊ lauerūt ſtolas ſuas / et dealbauerūt eas ī ſāguine agni. Jdeo ſūt ātē thronū dei ⁊ ſeruiūt ei: die ac nocte ī tēplo eiꝰ. Et q̄ ſedet ſup thronū: habitat ſup illos. Nō eſurient neq; ſitiēt āpliꝰ: neq; cadet ſup illos ſol neq; vllꝰ eſtꝰ. Qm̄ agnꝰ q̄ in medio thꝛōi ē reget illos: ⁊ deducet illos ad vite fōtes aquaꝝ. Et abſterget deꝰ oēm lachꝛimā: ab oclis eoꝝ. Gr. Glorioſus deꝰ ī ſctīs mirabilis ī maieſtate faciēs ꝓdigia. V. Dextera tua dn̄e glificata eſt ī virtute dextera manꝰ tua ꝯfregit inimicū. Gr. Clamauerūt iuſti ⁊ dn̄s exaudiuit eos et ex oībꝰ tribulatiōibꝰ eoꝝ liberauit eos. V. Juxta eſt dn̄s his q̄ tribulato ſūt corde ⁊ humiles ſpū ſaluabit. Gr. Exultabūt ſctī in glīa letabūt in cubilibus ſuis. V. Cātate dn̄o cāticū nouū laus eius ī eccl'ia ſanctoꝝ. Gr. Vindica dn̄e ſanguinē ſanctoꝝ tuoꝝ q̄ effuſꝰ eſt. V. Poſuerunt mortalia ſeruoꝝ tuoꝝ eſcas volatilibus celi carnes ſctōꝝ tuoꝝ beſtījs terre. Gr. Juſtoꝝ aīe in manu dei ſūt ⁊ nō tāget illos tormētū malicie. V. Viſi ſūt oculis inſipiētiū mori illi aūt ſūt ī pace. Gr. Ecce q̄ bonū et q̄ iocūdū habitare frēs in vnū. V. Sicut vnguentū ī capite q̄d deſcendit ī barbā barbam aaron. Gr. Anima nr̄a ſicut paſſer erepta eſt de laq̄o venantiū. V. Laq̄us ꝯtritꝰ eſt ⁊ nos liberati ſumꝰ adiutoriū noſtrū ī nomine dn̄i q̄ fecit celū ⁊ terrā. Gr. Timete dn̄m oēs ſctī eius qm̄ nichil deeſt timentibus eū. V. Jnq̄rētes aūt dn̄m nō deficiēt oī bono. Alleluya. V. Mirabilis dn̄s noſter ī ſctīs ſuis. Allā. V. Sctī tui dn̄e benedicent te gloriam regni tui dicēt. Allā. V. Exultabūt ſctī ī glīa letabunt ī cubilibus ſuis. Allā. V. Cōfitebūtur celi mirabilia tua dn̄e etenī veritatē tuā ī eccl'ia ſctōꝝ. All. V. Stabūt iuſti ī magna ꝯſtātia aduerſꝰ eos q̄ ſe āguſtiauerūt. Allā. V. Sctī tui dn̄e florebūt ſicut liliū ⁊ ſicut odor balſami erūt ātē te. All. V. Juſti epulēt ⁊ exultēt ī cōſpectu dei delectētur ī leticia. Allā. V. Tradiderūt corpora ſua ꝓpt̄ deū ad ſupplicia ideo meruerūt habere coronas ꝑpetuas. Al. V. Juſti ī ꝑpetuum viuēt ⁊ apd̄ dn̄m eſt merces eoꝝ. Al. V. Judicabūt ſctī natiōes ⁊ dn̄abūt ppl'is ⁊ regnabit illoꝝ rex ī eternum. Sequentia Ecce pulchra. vt in communi. Si infra. lxx. tūc. tra.

Qui ſeminant ī lachꝛimis ī gaudio metēt. V. Euntes ibant ⁊ flebāt mittentes ſemina ſua. V. Venientes aūt veniēt cū exultatiōe portantes manipulos ſuos. S. lucam.

In illo tp̄e: Deſcēdēs ieſus de mōte: ſtetit ī loco campeſtri: ⁊ turba diſcipuloꝝ eius ⁊ multitudo copioſa plebis: ab oī iudea ⁊ hieruſalē ⁊ maritima ⁊ tyri ⁊ ſydōis: q̄ venerāt vt audirēt eū: et ſanarētur a lāguoribꝰ ſuis. Et q̄ vexabant̄ a ſpiritibꝰ imūdis: curabātur. Et oīs turba q̄rebat eū tāgere: q2 virtꝰ de illo exibat ⁊ ſanabat oēs. Et ipſe eleuatis oclis: in diſcipulos ſuos dicebat. Beati paupes: q2 veſtrū eſt regnū dei.

Bti q̄ nūc eſuritis qꝛ ſaturabimini. Bti q̄ fletis nūc: qꝛ ridebitis. Bti eritꝫ cū vos oderit hoīes ⁊ ſeparauerit vos ⁊ exꝓbrauerit ⁊ eiecerit nomē vr̄m tāq̄ malū: ꝓpt filiū hoīs. Gaudete i illa die ⁊ exultate/ ecce ei merces vr̄a: multa eſt i celo. S. iohānē.

IN illo tp̄e: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Ego ſū vitis vera: et pr̄ meꝰ agricola eſt. Oēm palmitē i me nō ferētē fructū tollet eū: ⁊ oēm q̄ fert fructū purgabit eū: vt fructū plꝰ afferat. Iā vos mūdi eſtꝫ ꝓpter ſermonē quē locutꝰ ſū vobꝫ. Manete i me ⁊ ego i vobis. Sicut palmes non poteſt ferre fructū a ſemetipſo niſi māſerit in vite: ſic nec vos niſi i me manſeritis. Ego ſū vitis: vos palmites. Qui manet in me ⁊ ego i eo hic fert fructū mltū qꝛ ſine me nichil poteſtis facere. Si q̄s i me non māſerit mittet foras ſicut palmes ⁊ areſcet ⁊ colligēt eū ⁊ i ignē mittēt ⁊ ardet Si māſeritꝫ i me ⁊ v̄ba mea i vobis manſerint: q̄dcūq̄ volueritis petetꝫ: ⁊ fiet vobꝫ. S. matheū. v

IN illo tp̄e: Vidēs turbas ieſꝰ aſcēdit i motē. Et cū ſediſſet: acceſſerūt ad eū diſcipli eiꝰ. Et aperiēs os ſuū: docebat eos dicēs. Bti pauperes: q̄m ip̄oꝝ eſt regnū celoꝝ. Bti mites: q̄m ip̄i poſſidebūt terrā. Bti q̄ lugēt: q̄m ip̄i ꝯſolabūt. Bti q̄ eſuriūt ⁊ ſitiūt iuſticiā: q̄m ip̄i ſaturabūtur. Bti miſericordes: q̄m ip̄i mīaꝫ ꝯſequēt. Bti mūdo corde: q̄m ip̄i deū videbūt. Bti pacifici: q̄m filii dei vocabūt. Bti q̄ perſecutionē patiūtur ꝓpt iuſticiā: q̄m ip̄orū eſt regnū celoꝝ. Bti eritꝫ cū maledixerit vobis hoīes ⁊ perſecuti vos fuerit: ⁊ dixerint omne malū aduerſū vos mētiētes ꝓpt me. Gaudete ⁊ exultate/ q̄m merces vr̄a: copioſa ē i celis Scd̄z matheū. In illo tp̄e Dixit ieſus diſci. ſuis. Ecce ego mitto vos. vt i cōi aploꝝ. Scd̄z matheū.

IN illo tēpore: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Cū ꝑſequētur vos i ciuitate iſta: fugite i aliā. Amē dico vobꝫ: nō ꝯſūmabitis ciuitates iſrael: donec veniat filiꝰ hoīs Nō eſt diſcipulꝰ ſuꝑ magiſtrū: nec ſeruus ſuꝑ dn̄z ſuū. Sufficit diſcipulo vt ſit ſicut magiſter eiꝰ: ⁊ ſeruo ſicut dn̄s eius. Si patrēfamilias beelzebub vocauerūt: quantomagis domeſticos eiꝰ? Ne ergo timueritꝫ eos Nichil ei opertū q̄d nō reuelabitur et occultū q̄d nō ſciat. Q̄d dico vobis i tenebris: dicite i lumie. Et q̄d in aure auditis: ꝑdicate ſuꝑ tecta. Et nolite timere eos q̄ occidūt corpꝰ: animā aūt nō poſſunt occidere. Sed potiꝰ eū timete: q̄ poteſt ⁊ corpꝰ ⁊ aīaꝫ ꝑdere i gehēnā. Nōne duo paſſeres aſſe veneūt: ⁊ vnus ex illis nō cadit ſuꝑ terrā ſine patre veſtro? Veſtri aūt ⁊ capilli capitis: oēs numerati ſūt. Nolite ergo timere multis paſſeribꝰ meliores eſtꝫ vos. Omnis ergo qui ꝯfitebitur me corā hoībus: ꝯfitebor et ego eum corā patre meo/ qui eſt in celis. S. matheū.

IN illo tp̄e: Loquente ieſu ad turbas: ecce mr̄ eius ⁊ frēs ſtabant foris q̄rentes loq̄ ei. Dixit aūt ei q̄dā. Ecce mat̄ tua et fratres tui foris ſtāt: querētes te. At ipſe reſpōdēs: dicēti ſibi ait. Que eſt mr̄ mea: et qui ſūt fratres mei? Et extendēs manū i diſcipulos ſuos dixit. Ecce mater mea: ⁊ fratres mei. Quicūq̄ eni fecerit volūtatē patris mei q̄ in celis eſt: ip̄e meꝰ frater ⁊ ſoror ⁊ mater eſt. ¶ Scd̄m matheum. xxiiii.

IN illo tp̄e. Egreſſꝰ ieſus de tēplo ibat: ⁊ acceſſerūt diſcipuli eiꝰ vt oſtēderēt ei edificationē tēpli. Ip̄e aūt reſpōdēs dixit illis: videtis hec oīa. Amē dico vobis: nō relinq̄tē hic lapis ſuꝑ lapidē: qui nō deſtruatur. Sedēte autē eo ſup montē oliueti acceſſerūt ad eū diſcipuli ſecreto dicētes. Dic nobis quādo hec erūt: et quod ſignū aduentꝰ tui ⁊ cōſummationis ſeculi? Et reſpōdens ieſꝰ dixit eis. Videte: ne q̄s vos ſeducat. Multi eī venient ī noīe meo dicētes ego ſum xp̄s: ⁊ multos ſeducēt. Audituri enī eſtis prelia ⁊ opiniones preliorum videte ne turbemini Oportet enī hec fieri ſed nondū eſt finis. Cōſurget enim gens in gentem ⁊ regnū ī regnū: ⁊ erunt peſtilētie ⁊ fames: et terremotus per loca. Hec aūt oīa: initia ſūt dolorum Tūc tradent vos in tribulationē ⁊ occidēt vos: ⁊ eritis odio oībꝰ propter nomē meum. Et tūc ſcandalizabūtur multi et inuicem tradēt: ⁊ odio habebūt īuicē. Et multi pſeudo prophete ſurgēt: et ſeducēt multos. Et q̄m abūdauit iniq̄tas refrigeſcet caritas multorum. Qui aūt perſeuerauerit vſq; ī finem: hic ſaluus erit. ❡ Secundum marcū. xiij

In illo tp̄e: Egrediente ieſu de tēplo: ait illi vnꝰ ex diſcipulꝭ ſuis. Magiſter aſpice: quales lapides ⁊ quales ſtructure Et reſpōdēs ieſꝰ: ait illi. Vides has omnes magnas edificatiōes Nō relinq̄tur lapis ſuper lapidē: qui nō deſtruatur Et cū ſederet ī mōte oliuaꝝ ꝯtra tēplum: īterrogabāt eū ſeparatim petrus ⁊ iacobus ⁊ iohānes ⁊ ādreas Dic nobis quādo iſta fiēt ⁊ quod ſignū erit: quādo hec oīa incipiēt cōſummari? Et reſpōdēs ieſꝰ cepit dicere illis. Diuiſio. Videte ne q̄s vos ſeducat. Multi eī venient ī noīe meo dicētes q2 ego ſū: ⁊ multos ſeducēt Cū audieritꝭ aūt bella et opiniōes p̄lioꝝ: ne timueritꝭ. Oportet eī hec fieri: ſed nōdū finis. Exurget autē gēs ſup gentē ⁊ regnū ſup regnū et erūt terremotꝰ ꝑ loca ⁊ fames īitiū dolorꝝ hec. Videte aūt voſmetipſos. Tradēt enī vos ī cōſiliis et in ſinagogis vapulabitꝭ: ⁊ āte reges ⁊ p̄ſides ſtabitis ꝓpter me ī teſtimoniū illis. Et ī oēs gētes primū oportet p̄dicare euāgeliū Et cū duxerit vos tradētes: nolite p̄cogitare quid loquamini: ſed qđ datū fuerit vobis ī illa hora: id loquamini Nō eī eſtis vos loquētes: ſed ſpiritus ſanctus Tradet eī frater fratrē ī mortem: ⁊ pat filiū: ⁊ cōſurgēt filij in parētes ⁊ morti afficiēt eos. Et eritꝭ odio oībꝰ: ꝓpt nomē meū Qui aūt ſuſtinuerit vſq; in finem: hic ſaluꝰ erit. ❡ Scđz marcū In il. tē. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Videte ne q̄s vos ſe. vtē. ❡ Sequē. ſcti euāge. S. lucā.

In illo tp̄e. Dicebat ieſꝰ phariſeis. Ve vobꝭ q̄ edificatꝭ monumēta ꝓphetaꝝ: p̄res aūt vr̄i occiderūt illos. Profecto teſtificamini ꝙ ꝯſētitis opibꝰ patrū vr̄oꝝ. Qm̄ q̄dē ipſi eos occiderūt: vos aūt edificatꝭ eoꝝ ſepulchra Propterea ⁊ ſapiētia dei dixit Mittā ad illos ꝓphetas et apl̄os: ⁊ ex illis occidēt ⁊ ꝑſequētur: vt īquiratur ſanguis oīm ꝓphetaꝝ q̄ effuſus eſt a cōſtitutione mūdi: a generatione iſta. A ſanguine abel iuſti vſq; ad ſāguinē zacharie: qui periit īter altare et edē. Ita dico vobis: req̄rēt ab hac generatiōe. Ve vobis legiſperitis q2 tuliſtis clauem ſciētie. Ipſi non īntroiſtis: ⁊ eos qui introibant ꝓhibuiſtis. Cū hec ad illos diceret ceperūt phariſei ⁊ legiſperiti grauitē inſiſtere ⁊ os eius opprimere: de multis īſidiantes ei Et querebāt capere aliquid ex ore eius: vt accuſarent eū.

❡ Secundum lucam. xij.

In illo tp̄e: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Attendite a fermēto phariſeorū qđ eſt ypocriſis. Nichil opertū eſt qđ nō reueletur neq; abſcō dictũ quod nõ ſciatꝫ. Quõ q̄ ī tenebꝛiſ dixiſtiꝫ ī luīe dicẽt: ⁊ qđ ī aure locuti eſtis ī cubilibus: pꝛedicabitur in tectis Dico aũt vobꝫ amicis meis ne terreamini ab his q̄ occidũt coꝛpꝰ ⁊ poſt hec nõ habẽt ãpliꝰ q̄d faciant. Oſtẽdã aũt vobis: quẽ timeatiꝫ. Timete eũ q̄ poſtq̃ occiderit: habet poteſtatẽ mittere ī gehẽnã Ita dico vobis hũc timete. Nõne q̄nqꝫ paſſeres veneũt dipõdio: ⁊ vnus ex illis nõ eſt ī obliuione corã deo. Sed ⁊ capilli capitis veſtri: oẽs numerati ſũt. Nolite ergo timere: multis paſſeribꝰ pluris eſtis. Dico autem vobis Oĩs quicũqꝫ confeſſus fuerit me coram hoĩbꝰ ⁊ filius hoĩs ꝯfitebitur illũ: corã ãgelis dei. Scd̃m lucam.

IN illo tp̃e: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Cũ audieritis p̄lia et ſeditiões: nolite terreri. Opoꝛtet enĩ primũ hec fieri: ſꝫ nõdũ ſtatĩ finis. Tũc dicebat illis Surget gẽs ꝯtra gentẽ ⁊ regnũ aduerſꝰ regnũ: ⁊ teremotꝰ magni erũt ꝑ loca et peſtilentie ⁊ fames: terroreſqꝫ de celo ⁊ ſigna magna erũt. Sed ãte hec oĩa iniciẽt vobis manꝰ ſuas: ⁊ ꝑſequẽtur tradẽtes ī ſynagogas ⁊ cuſtodias trahẽtes ante reges ⁊ pꝛeſides: ꝓpt̃ nomẽ meũ. Continget aũt vobis ī teſtimoniũ. Ponite ergo ī coꝛdibus veſtris nõ p̄meditari: quẽadmodũ reſpõdeatis. Ego eĩ dabo vobis os ⁊ ſapiẽtiã: cui nõ poterũt reſiſtere et cõtradicere oẽs aduerſarij vr̃i. Trademini aũt a parẽtibꝰ ⁊ fratribus ⁊ cognatis ⁊ amicis: ⁊ moꝛte afficiẽt ex vobꝫ. Et eritis odio oĩbꝰ ꝓpt̃ nomẽ meũ: ⁊ capillus de capite vr̃o nõ ꝑibit. In patiẽtia vr̃a poſſidebitis aĩas vr̃as. Offer. Aĩa nr̃a ſicut paſſer erepta eſt de laq̃o venãtiũ laq̃us cõtritꝰ ē ⁊ nos liberati ſumꝰ. Offer Letamini in dño et exultate iuſti ⁊ gloriamini oẽs recti coꝛde. In tp̃e paſcha. allã. Offer. Mirabilis deꝰ ī ſãctis deꝰ iſrl̃ ipe dabit v̄tutẽ ⁊ foꝛtitudinẽ plebi ſue bñdictus deꝰ In tẽpoꝛe paſcha. allã. Offer. Gloꝛiabũtur ī te omnes q̄ diligũt nomẽ tuũ q̄m tu bñdices iuſto dñe vt ſcuto bone voluntatiꝫ tue coꝛonaſti nos. Offer Exultabũt ſcti in gloꝛia: letabũt̃ in cubilibꝰ ſuis exultatiões dei ī faucibꝰ eoꝝ. In tp̃e paſchali. all̃. Secre.

MUnera tibi dñe nr̃e deuotionis offerimꝰ: q̄ et pꝛo tuoꝛũ tibi grata ſũt honoꝛe iuſtoꝝ ⁊ nobis ſalutaria te miſerãte reddant. Per do. Cõio. Multitudo lãguẽtium ⁊ q̄ vexabãt a ſpiritibꝰ imũdis veniebãt ad eũ qꝛ virtꝰ de illo exibat ⁊ ſanabat oẽs. Cõ. Iuſtoꝝ aĩe in manu dei ſũt ⁊ nõ tãget illos toꝛmẽtũ malicie viſi ſũt oc̃lis īſipiẽtiũ moꝛi illi aũt ſũt ī pace. In tp̃e paſ. Allã allã. Cõ. Poſuerũt moꝛtalia ſeruoꝝ tuoꝝ dñe eſcas volatilibꝰ celi carnes ſctõꝝ tuoꝝ beſtijs t̃re ſcd̃m magnitudinẽ bꝛachij tui poſſide filios moꝛte punitoꝝ. In tẽ. paſ. All̃. Cõ. Amẽ dico vobis qđ vni ex minimis meis feciſtiꝫ michi feciſtiꝫ venite bñdicti p̃ris mei poſſidete paratũ vobꝫ regnũ ab initio ſcl̃i. Cõ. Et ſi corã hoĩbꝰ toꝛmẽta paſſi ſũt deꝰ tẽtauit eos tãq̃ aurũ ī foꝛnace ꝓbauit eos et q̄ſi olocauſta accepit illos. Cõ. Aĩa nr̃a ſicut paſſer erepta ē de laq̃o venãtiũ. Cõ. Ego ſũ vitꝫ v̄a ⁊ vos palmites q̄ manet ī me ⁊ ego ī eo hic fert fructũ mltũ. allla. Cõ. Quicũqꝫ fecerit voluntatẽ p̃ris mei q̄ ī celis ē ipe meꝰ frat̃ ⁊ ſoroꝛ ⁊ mr̃ ē dicit dñs. Cõ. Dico ãt vobꝫ amicꝫ meis ne t̃reamini ab his q̄ vos ꝑſequũt̃. Cõ. Nõ dico vobis in tenebꝛis dicite ī luīe dicit dñs ⁊ qđ ī aure auditis p̄dicate ſ͛ tecta. Cõ. Gaudete iuſti ī dño allã rectos decet collaudatio allã. Cõ. Signa eos q̄ ī me credẽt hec ſeq̄nt̃ demonia eiiciẽt.

ſup egros manꝰ iponēt ⁊ bene habebūt. Cō. Btī mūdo corde qm̄ ipſi deum videbūt btī pacifici qm̄ filii dei vocabūt btī q̄ ꝑſecutionē patiūt ꝓpt iuſticiā qm̄ ipoꝝ eſt regnū celoꝝ.

Preſta nobꝫ q̄s dn̄e (Poſtcō. ītcedētibꝰ ſctīs tuis: vt q̄ ore ꝯtigimꝰ: pura mēte capiamꝰ. Per.

¶ In natali vniꝰ cōfeſ. ⁊ pōt. offi.

Sacerdotes tui dn̄e īduātur iuſticiā et ſctī tui exultent ꝓpter dauid ſeruum tuum non auertas faciē xp̄i tui. ꝟ. Memento dn̄e dauid: ⁊ oīs manſuetudinis eius. ¶ Aliud officiū.

Statuit ei dn̄s teſtamētum pacis ⁊ pricipē fecit eū: vt ſit illi ſacerdotij dignitas ī eternū. In tē. paſ. allā allā. ps. Miās dn̄i ī eternū cātabo. Offm̄.

Os iuſti meditabit ſapiētiā: ⁊ ligua eiꝰ loq̄t iudiciū lex dei eiꝰ ī corde ipſiꝰ. ꝟ. Noli emulari ī malignātibꝰ: neq̄ zelauerꝫ faciētes iniq̄tatē. Ali. of.

In medio eccl̄ie apuit os eiꝰ ⁊ īpleuit eū dn̄s ſpū ſapiētie ⁊ itellectus ſtola glīe īduit eū. tp̄e paſ. allā allā. ps. Iocūditatem et exultationem: theſaurizauit ſuper eum. Officium.

Sacerdotes eiꝰ īduā ſalutari ⁊ ſctī eiꝰ exultatione exultabūt. ī tē. paſ. al. al. ꝟ. Memēto dn̄e dd̄ ⁊ oīs māſuetudīs eiꝰ. offi.

Sacerdotes dei bn̄dicite dn̄m ſctī ⁊ humiles corde laudate deum. In tp̄e paſchali. allā allā. ꝟ. Benedicite oīa opa dn̄i dn̄o: laudate et ſuperexaltate eum in ſecula. Oro.

Da q̄s oīps deꝰ: vt btī. N. confeſſoris tui atq̄ pōtificꝭ veneranda ſolēnitas: ⁊ deuotionē nobꝭ augeat ⁊ ſalutē. Per. Le. li. ſa. ec. xliiij.

Ecce ſacerdos magnus q̄ ī diebus ſuis placuit deo: ⁊ inuētꝰ eſt iuſtꝰ. Et ī tp̄e iracūdie: factꝰ ē recōciliatio. Nō ē inuētꝰ ſimilis illi: q̄ ꝯſeruaret legē excelſi. Ideo iureiurādo fecit illū dn̄s creſcere ī plebē ſuā. Bn̄dictionē oīm gētiū dedit illi: ⁊ teſtamentū ſuū cōfirmauit ſup caput eiꝰ. Cognouit eū ī bn̄dictionibꝰ ſuis: ꝯſeruauit illi mīaꝫ ſuā / ⁊ inuenit gratiā corā oculis dn̄i. Magnificauit eū ī ꝯſpectu regū: ⁊ dedit illi coronā glīe. Statuit illi teſtamētū ſempitnū ⁊ dedit illi ſacerdotiū magnū et btificauit illū ī glīa. Fungi ſacerdotio ⁊ habere laudē ī nōie ipſiꝰ. Et offerre illi incenſū dignū: ī odorem ſuauitatis. Lec. lib. ſap. eccl. xlvij.

Ecce ſacerdos magnꝰ q̄ in diebus ſuis placuit deo iſrl̄: ideo ſtatuit ad illū teſtamētū pacis: vt ſit illi ſacerdotij dignitas ī eternū. Inuocauit dn̄m oīpotētē: ⁊ dedit ī dextera eiꝰ tolerare hoīem fortē ī bello: et exaltare cornu gentis ſue. In die ſuo nō ꝯtimuit ꝓncipēs ī potētia nec mouicit illū: nec ſupauit illū verbū aliqd̄: et mortuū ꝓphetauit corpꝰ eiꝰ. In vita ſua fecit mōſtra: ⁊ ī morte opatꝰ ē mirabilia. In oī ore quaſi mel īdulcabit eiꝰ memoria ⁊ vt muſica ī ꝯuiuio vini: ip̄e eſt directꝰ diuinitꝰ ī penitētia gētis ⁊ tulit abominatiões īpietatis: ⁊ gubernauit ad dn̄m cor ipſiꝰ. Et in diebꝰ peccatoꝝ corroborauit pietatē hō ꝓnceps fratrū firmamentū gētis / ſtabilimētū ppl̄i: rector fratrū. Beatꝰ q̄ in iſtis verſabitur bonis: q̄ ponit illa ī corde ſuo ſapiens erit ſēper. Si enī hec fecerit ad oīa valebit: qꝛ lux dei veſtigiū eius eſt. Lctō libri ſap. xlviij.

Ecce ſacerdos magnus q̄ ī vita ſua curauit gentē ſuā: et liberauit illā a ꝑditiōe. Qui ſuſtulit domū: ⁊ ī diebꝰ ſuis corroborauit templū. Qui ꝓualuit āplificare ciuitatē: q̄ adeptꝰ ē glīam ī ꝯuerſatiōe gētis.

Quaſi ſtella matutīa ī medio nebule ⁊ quaſi luna plena ī diebꝰ ſuis lucet. Et q̄ſi ſol refulgēs: ſic ille effulſit ī tēplo dei. Quaſi arcꝰ refulgēs īter nebulas glīe ⁊ quaſi flos roſaꝝ ī diebꝰ veris Quaſi lilia q̄ ſūt ī tranſitu aq̄: ⁊ quaſi thꝰ redolēs ī diebꝰ eſtatꝫ. Quaſi ignis effulgēs ⁊ thꝰ ardēs ī igne: quaſi vas auri ſolidum ornatū oī lapide ꝓcioſo. Quaſi oliua pullulans ⁊ cypreſſꝰ in altitudinē ſe extollēs: ī accipiēdo illū ſtolā glorie: et veſtiri eū cōſummationē virtutis. In aſcēſu altaris ſcti gloriā dedit ſāctitatis amictū In accipiēdo aūt partes de manu ſacerdotum: ⁊ ip̄e ſtans iuxta aram porrexit manū ſuam ī libationem: ⁊ libauit odorē diuinum excelſo p̄ncipi. Et iterauit orationē ſuā volēs oſtēdere virtutē dei: qui fecit nobiſcū ſecūdū ſuam miſericordiam. Qui dedit nobꝫ iocūditatē cordis: et fieri pacem ī diebus noſtris ī iſrael: per dies ſempiternos. Ad hebreos. v.

Fratres: Oīs pōtifex ex hoībus aſſūptus: ꝓ hoībꝰ cōſtituitur: ī his q̄ ſunt ad deū vt offerat dona ⁊ ſacrificia ꝓ peccatꝫ. Qui cōdolere poſſit his q̄ ignorāt et errāt: qm̄ ⁊ ip̄e circūdatus eſt īfirmitate. Et ꝓpterea debet queādmodū ⁊ pro populo ita etiā ⁊ ꝓ ſemetip̄o offerre ꝓ peccatis. Nec q̄ſq̄ ſumit ſibi honorē ſed q̄ vocat' a deo tāq̄ aaron: queādmodum ſcriptum eſt. Tu es ſacerdos ineternū: ſecūdum ordinē melchiſedech. Lec. lib. ſapiētie. xlvij

Dedit dn̄s ꝯfeſſionē ſctō ſuo: excelſo ī vbo glorie. De oīni corde ſuo laudauit dn̄z: ⁊ dilexit eū q̄ fecit illū. Et dedit illi ꝯtra inimicos potētiā: ⁊ ſtare fecit cātores ꝯtra altare ⁊ ī ſono eorū dulces fecit modos. Et dedit ī celebratiōibꝰ decꝰ: ⁊ ornauit tēpora vſq3 ad cōſūmationē vite: xp̄s purgauit pctā ip̄iꝰ ⁊ exaltauit ī etnū cornu ip̄iꝰ. Sapiētia laudabit aīam ſuā: ī deo honorabit. ⁊ ī medio populi ſui gloriabit. Et ī eccleſiis altiſſimi aperiet os ſuū: ⁊ ī cōſpectu vtutis ip̄iꝰ gloriabit. In medio populi exaltabit: ⁊ ī plenitudīe ſācta āmirabit. In multitudīe electorū habebit laudē: et inter bn̄dictos benedicet. Lec. lib. ſapiētie.

Optaui ⁊ datꝰ eſt michi ſēſꝰ: ⁊ inuocaui ⁊ venit ī me ſpūs ſapiētie. Et p̄poſui illā regnis ⁊ ſedibꝰ: et diuitias nichil eſſe dixi ī ꝯparatiōe illiꝰ. Nec ꝯpaui illi lapidē p̄cioſū: qm̄ oē aurū ī comparatiōe illius arena exigua eſt: ⁊ tāq̄ lutū eſtimabitur argētū ī cōſpectu illiꝰ. Sup ſalutē ⁊ ſpeciē dilexi illā / ⁊ ꝓpoſui ꝓ luce habere illā qm̄ inextiguibile ē lumē eiꝰ. Venerūt michi oīa bona parit cū illa ⁊ innumerabilis honeſtas ꝑ manꝰ illiꝰ. Et letatꝰ ſū ī oībꝰ qm̄ āteceđebat me iſta ſapiētia: ⁊ ignorabā qm̄ oīz mr̄ ē. Quā ſine fictiōe didici: ⁊ ſine inuidia ꝯmunicaui: ⁊ honeſtatē illiꝰ nō abſcōdo. Infinitꝰ ē ei theſaurꝰ hoībꝰ quo q̄ vſi ſūt ꝑticipes facti ſūt amicicie dei. Le. l. ſ. ec. xlv.

Dilectꝰ a deo ⁊ hoībꝰ: cuiꝰ memoria in bn̄dictiōe eſt. Similē illū fecit ī gloria ſctōꝝ: ⁊ magnificauit eū ī timore inimicoꝝ: ⁊ ī vbis ſuis mōſtra placauit. Glificauit eū ī ꝯſpectu regū: ⁊ iuſſit illi coronā ꝑpli ſui: ⁊ oſtēdit illi gliaz ſuā. In fide ⁊ lenitate ip̄iꝰ ſctm̄ fecit illū: ⁊ elegit eū ex oī carne. Audiuit eī vocē ip̄iꝰ: et iduxit illū ī nube. Et dedit illi in cor p̄cepta et legē vite: et diſcipline. Lectio libri ſapiētie. eccle. xxxix.

Iuſtus cor ſuū tradet ad vigilandū diluculo ad dn̄m q̄ fecit illū: ⁊ ī ꝯſpectu altiſſimi dep̄cabit. Aperiet os ſuū ī oratiōe: ⁊ ꝓ delictis ſuis dep̄cabit. Si eni magnꝰ dn̄s voluerit ſpū ītelligētie replebit illum. Et ipſe tanq̄ ymbꝛes emittet eloq̄a ſapiētie ſue: ⁊ ī orōe ↄfitebit dn̄o. Et ipſe diriget ↄſiliū eiꝰ ⁊ diſciplinā: ⁊ ī abſcōditis ſuis ↄſiliabit. Et ipſe palā faciet diſciplinā doctrine ſue: ⁊ ī lege teſtamēti dn̄i gl'iabit. Collaudabūt multi ſapientiā eiꝰ: ⁊ vſq̄ ī ſeculū nō delebit. Nō recedet mēoꝛia eius: ⁊ nomē eiꝰ reqͥret a ḡnatione in generationē. Gr. Ecce ſacerdos magnꝰ q̄ in diebꝰ ſuis placuit deo. ℣ Nō eſt īuentꝰ ſimilis illi q̄ cōſeruaret legē excelſi. Gr. Iurauit dn̄s et nō penitebit eū tu es ſacerdos ieternū ſcd̄m oꝛdinē melchiſedech. ℣ Dixit dn̄s dn̄o meo ſede a dextris meis. Gr. Inueni dauid ſeruū meū oleo ſctō vnxi eū manꝰ ei mea auxiliabit ei: ⁊ bꝛachiū meū cōfirmabit eū. ℣. Nichil pficiet inimicꝰ ī eo ⁊ filiꝰ iniq̄tatis nō nocebit eū. Gr. Sacerdotes eiꝰ īduā ſalutari ⁊ ſctī eiꝰ exultatione exultabūt. ℣ Illuc pducā coꝛnu dauid paraui lucernā xp̄o meo. Gr. Dn̄e pueniſti eū ī bn̄dictōibꝰ dulcedinis poſuiſti ī capite eiꝰ coꝛonā de lapide pcioſo. ℣ Vitā petijt a te et tribuiſti ei lōgitudinē dieꝝ ī ſclm̄ ſclī. Gr. Os iuſti meditabit ſapientiā ⁊ līgua eiꝰ loq̄tur iudiciū. ℣ Lex dei eiꝰ ī coꝛde ipſiꝰ: ⁊ nō ſupplātabūtur greſſꝰ eiꝰ. Allā. ℣ Inueni dauid ſeruū meū oleo ſctō vnxi eū. Allā. ℣. Poſui adiutoꝛiū ſup potētē ⁊ exaltaui electū de plebe mea. All'. ℣ Iuſtꝰ germinabit ſicut liliū ⁊ floꝛebit ī eternū āte dn̄m. All'. ℣ Diſpoſui teſtamētū electis meis iuraui dauid ſeruo meo. Allā. ℣ Iſte ſctūs digne ī mēoꝛiā vulgat hoīm q̄ ad gaudiū trāſijt āgeloꝝ. All'. ℣ Fulgebūt iuſti et tanq̄ ſcītille ī arūdineto diſcurrēt ī eternū. ſeq̄ Adeſt no. ſi lr'a. lxx. tra.

Beatꝰ vir q̄ timet dn̄m ī mādatis eiꝰ cupit nimis. ℣ Potēs ī terra erit ſemē eiꝰ ḡnatio rectoꝝ bn̄dicet. ℣ Glia ⁊ diuitie ī domo eiꝰ ⁊ iuſticia eiꝰ manet ī ſclm̄ ſclī. S. math.

In illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis parabolā hāc. Homo q̄dā pegre pficiſcēs vocauit ſeruos ſuos: ⁊ tradidit illis bōa ſua. Et vni dedit q̄nq̄ talēta: alij aūt duo alij vo vnū. Vnicuiq̄ ſcd̄m ppꝛiā virtutē: et pfectꝰ ē ſtatī. Abijt aūt q̄ q̄nq̄ talēta accepat ⁊ opatꝰ eſt ī eis ⁊ lucratus eſt alia q̄nq̄. Similit̄ q̄ duo accepat lucratꝰ eſt alia duo. Qui autē vnū accepat abiēs fodit ī terrā ⁊ abſcōdit pecuniā dn̄i ſui. Poſt multū vero tēpoꝛis venit dn̄s ſeruoꝝ illoꝝ ⁊ poſuit rationē cū eis. Et accedēs q̄ q̄nq̄ talēta accepat: obtulit alia q̄nq̄ talēta dicēs. Dn̄e q̄nq̄ talēta michi tradidiſti: ecce alia q̄nq̄ ſuplucratꝰ ſū. Ait illi dn̄s eiꝰ. Euge ſerue bōe ⁊ fidelis: q2 ſup pauca fuiſti fidelis: ſupꝛa multa te cōſtituā. Intra ī gaudiū dn̄i tui. Acceſſit aūt ⁊ q̄ duo talēta acceperat: ⁊ ait. Dn̄e duo talēta tradidiſti michi: ecce alia duo ſuplucratꝰ ſū. Ait illi dn̄s eiꝰ Euge ſerue bone ⁊ fidelis: q2 ſr̄ pauca fuiſti fidelis ſupꝛa m̄lta te ↄſtituā. Intra ī gaudiū: dn̄i tui. Scd̄z lu. xix.

In illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Hō q̄dā nobilis abijt ī regiōnē longīquā: accipere ſibi regnū ⁊ reuerti. Vocatis aūt decē ſeruis ſuis dedit illis decē mnas: ⁊ ait ad illos. Negociamini: dū venio. Ciues aūt eiꝰ oderāt eū ⁊ miſerunt legationē poſt illū dicētes nolumꝰ hūc regnare ſup nos. Et fctm̄ ē vt rediret accepto regno: ⁊ iuſſit vocari ſeruos quibꝰ dedit pecuniā: vt ſciret quātū quiſq̄ negociatꝰ eſſet. Venit aūt pmꝰ ⁊ dixit. Dn̄e mna tua: decē mnas acquiſiuit ⁊ ait illi Euge ſerue bōe q2 ī modico fuiſti fidelis: eris poteſtatē habēs ſupꝛa decē ciuitates.

Et alter venit dicēs. Dñe mna tua fecit q̄nq̄ mnas. Et huic ait. Et tu eſto ſupra quīq̄ ciuitates. Et alter venit dicēs. Dñe ecce mna tua: quā habui repoſitā ī ſudario. Timui eī te qꝛ homo auſterꝰ es tollens q̄d nō poſuiſti ⁊ metēs q̄d non ſeminaſti. Dicit ei de ore tuo te iudico ſerue neq̄. Sciebas q̄d ego homo auſterꝰ ſū tollens q̄d nō poſui: ⁊ metens quod non ſeminaui. Et quare nō dediſti pecuniā meā ad mēſā vt ⁊ ego veniēs cū vſuris vtiq̄ exegiſſē illā? Et aſtantibꝰ dixit. Auferte ab illo mnā ⁊ date illi q̄ decē mnas habet. Et dixerūt ei. Dñe: habet decē mnas. Dico aūt vobis: qꝛ oī habēti dabitur: et habundabit. Ab eo aūt qui nō habet: ⁊ q̄d videt̄ habere auferet̄ ab eo. Verūtñ īimicos meos illos q̄ noluerūt me regnare ſuꝑ ſe: adducite huc et īterficite. Et his dictis p̄cedebat aſcēdēs hieroſolimā. Se. matheū.

IN illo t̄pe. Miſit ieſus duodecim diſcipulos ſuos p̄cipiens eis: ⁊ dicēs. In viā gentiū ne abieritis: ⁊ ī ciuitates ſamaritanoꝝ ne intraueritis ſꝫ potiꝰ ite ad oues q̄ ꝑierūt domꝰ iſrael. Eūtes aūt p̄dicate dicētes qꝛ appropīquabit regnū celoꝝ. Infirmos curate mortuos ſuſcitate leproſos mūdate: demones eiicite. Gratꝫ accepiſtis: gratꝫ date. Nolite poſſidere aurū neq̄ argētū neq̄ pecuniā ī zonis vr̄is. Neq̄ perā ī via: neq̄ duas tunicas neq̄ calciamēta neq̄ virgā. Dignꝰ ē eī operariꝰ cibo ſuo. Iſtd eua. Vos eſtis ſal t̄. legat̄ vſq̄ ī regno celoꝝ. S. matheū.

IN illo t̄pe. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Vos eſtis ſal t̄re. Nō ſi ſal euanuerit ī quo ſalietur? Ad nichilū valet vltra niſi vt mittat̄ foras: ⁊ ꝯculcetur ab hoībꝰ. Diuiſio. Vos eſtis lux mūdi. Nō poteſt ciuitas abſcōdi ſupra mōtē poſita: neq̄ accēdūt lucernā ⁊ ponūt eā ſub modio ſꝫ ſupra cādelabrū vt luceat omnibꝰ qui ī domo ſūt. Sic luceat lux veſtra corā hoībꝰ vt videant opera veſtra bona: ⁊ glorificēt patrē vr̄m q̄ ī celis eſt. Nolite putare q̄m veni ſoluere legē aut ꝓphetas. Non veni ſoluere: ſꝫ adīplere. Amē q̄ppe dico vobis: dōec trāſeat celū ⁊ t̄ra: iota vnū aut vnꝰ apex nō p̄teribit a lege dōec oīa fiāt. Qui ergo ſoluerit vnū de mādatꝫ iſtis minimis ⁊ docuerit ſic hoīes minimꝰ vocabit̄ ī regno celorum. Qui autē fecerit et docuerit hic magnꝰ vocabit̄ ī regno celorū.

¶ Iſtud euāgeliū p̄cedēs ſcꝫ. Vos eſtꝫ lux mū. legat̄ vſq̄ ī celis ꝫ. Iſtd euāgeliū ſeq̄ns. Nolite timere puſillus grex. legit̄ ī fe. ix. lctō. vſq̄. Cor veſtrum erit. in feſto triū lectionū.

Conſtituet eum. Secūdū lucā. xii.

IN illo t̄pe. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Nolite timere puſillꝰ grex: qꝛ cōplacuit patri veſtro dare vobis regnū. Vēdite ergo que poſſidetis: ⁊ date elemoſinā. Facite vobis ſacculos qui nō veteraſcūt: theſaurum nō deficientem in celis quo fur nō appropiat: neq̄ tinea corrūpit. Vbi enī theſaurꝰ veſter eſt: ibi et cor veſtrū erit. Diuiſio. Sint lūbi veſtri precīcti: ⁊ lucerne ardētes. Et vos ſimiles hominibꝰ expectantibus dominū ſuū quādo reuertatur a nuptiis: vt cū venerit ⁊ pulſauerit: cōfeſtim aperiāt ei. Beati ſerui illi quos cū venerit dominꝰ: inuenerit vigilātes. Amē dico vobis quod p̄cinget ſe ⁊ faciet illos diſcūbere: ⁊ trāſiēs miniſtrabit illis. Et ſi venerit in ſecūda vigilia: ⁊ ſi ī tercia vigilia venerit ⁊ ita īuenerit: beati ſūt ſerui illi. Hoc aūt ſcitote quoniā ſi ſciret paterfamilias: qua hora fur veniret: vigilaret vtiq̄ ⁊ nō ſineret perfodi domū ſuam. Et vos eſtote parati: quia qua hora nõ putatis filiꝰ hominis veniet. Ait aũt ei petrꝰ. Domine ad nos dicis hãc parabolã an ad omnes? dicit autẽ dominꝰ. Quis putas eſt fidelis diſpẽſator et prudens quem cõſtituit dominꝰ ſuper familiã ſuam: vt det illis in tẽpore tritici menſurã? Beatus ille ſeruus quẽ cum venerit dominus inuenerit ita facientem. Vere dico vobis quia ſup omnia q̃ poſſidet conſtituet eũ. Secũdũ lucã. x.

In illo tp̃e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Qui vos audit me audit. Et q̃ vos ſpernit me ſpnit. Qui aũt me ſpernit: ſpernit eũ q̃ me miſit. Reuerſi ſũt aũt ſeptuagitaduo: cũ gaudio dicẽtes Dñe etiã demõia ſubiiciunt nobis ĩ noĩe tuo. Et ait illis. Videbã ſathanã ſicut fulgur de celo cadẽtẽ. Ecce dedi vobis poteſtatẽ calcãdi ſup ſerpentes et ſcorpiones: ꝫ ſup omnẽ v̾tutẽ inimici: ꝫ nichil vos nocebit. Veruntamẽ ĩ hoc nolite gaudere q̃a ſpũs vobis ſubiiciũtur. Gaudete aũt: quia nomina veſtra ſcripta ſunt in celis.

Secundum matheum. xxiiii.

In illo tẽpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Vigilate q̃a neſcitis qua hora dñs veſter venturꝰ ſit. Illud aũt ſcitote quoniã ſi ſciret paterfamilias qua hora fur vẽturꝰ eſſet vigilaret vtiq: ꝫ nõ ſineret pfodi domũ ſuã. Ideoq: et vos eſtote parati: q2 neſcitis qua hora filiꝰ hoĩs venturꝰ eſt. Quis putas eſt fidelis ſeruus et prudẽs quem conſtituit dñs ſup familiam ſuã: vt det illis cibũ in tẽpore? Beatus ille ſeruus: quem cum venerit dñs eiꝰ inuenerit ſic facientem. Amen dico vobis: quia ſuper omnia bona ſua cõſtituet eũ. ¶ Secũdũ matheũ. xiij.

In illo tẽpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Videte vigilate et orate neſcitis enĩ quãdo tẽpꝰ ſit. Sicut homo qui peregre profectus reliquit domũ ſuam et dedit ſeruis ſuis poteſtatem cuiuſcũq: operis: et ianitori p̄cepit vt vigilet. Vigilate ergo neſcitis enim quando dominꝰ domꝰ veniat. Sero an media nocte an gallicãtu aut mane. Ne cũ venerit repẽte: inueniat vos dormientes. Qđ aũt vobis dico: oĩbꝰ dico vigilate. ¶ Secũdũ lucam. xi.

In illo tempore. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Nemo lucernã accẽdit ꝫ ĩ abſcõdito ponit neq: ſub modio ſed ſup cãdelabrũ: vt q̃ ĩgrediũt lumẽ videãt. Lucerna corporis tui eſt oculꝰ tuꝰ. Si oculꝰ tuus fuerit ſimplex: totũ corpꝰ tuũ lucidũ erit. Si aũt neq̃ fuerit: etiã corpꝰ tuũ tenebroſũ erit. Vide ergo ne lumẽ qđ in te eſt tenebre ſit. Si ergo corpꝰ tuũ totũ lucidũ fuerit: nõ habẽs aliquã partẽ tenebrarũ erit lucidũ totũ. Et ſicut lucerna fulgoris: illuĩabit te.

Off. Inueni dauid ſeruũ meũ et ĩ oleo ſctõ meo vnxi eũ: manꝰ eĩ mea auxiliabit̾ ei ꝫ brachiũ meũ ꝯfortabit eũ. In tẽ. paſc. All. Off. Veritas mea ꝫ miĩa mea cũ ipſo: ꝫ ĩ noĩe meo exaltabitur cornu eius. In tp̃e paſ. Allã. Off. Deſiderium aĩme eiꝰ tribuiſti ei dñe: ꝫ voluntate labiorũ eiꝰ nõ fraudaſti eũ poſuiſti ĩ capite eiꝰ coronã de lapide precioſo. Se.

Sancti tui dñe nos q̃s vbiq: letificẽt: vt dũ eorũ merita recolimꝰ patrocinia ſentiamꝰ. P. do. Co. Beatꝰ ſeruꝰ quẽ cũ venerit dñs inuenerit vigilãtẽ amẽ dico vobis ſuper oĩa ſua ꝯſtituet eũ. In tp̃e paſc. Allã. Co. Domine quiq: talẽta tradidiſti michi ecce alia quiq: ſuperlucratus ſum: euge ſerue bone ꝫ fidelis q2 ĩ pauca fuiſti fidelis ſupra multa te ꝯſtituã itra ĩ gaudiũ dñi tui. In tp̃e paſc. Allã allã. Co. Fidelis ſernus et prudēs quē ꝯſtituit dñs ſuꝑ familiā ſuā vt det illis ī tp̄e tritici menſurā. Jn tē. paſ. Allā. Cōio. Semel iuraui ī ſācto meo ſemē eiꝰ ī etnū manebit: ⁊ ſedes eiꝰ ſicut ſol in cōſpectu meo ⁊ ſicut luna ꝑfecta ī eternū: ⁊ teſtꝫ ī celo fidelis. Poſtcō.

Beati. N. confeſſoris tui atq; pontificis domine ſuffragiis exoratus: ꝑcepti ſacramēti nos virtute defēde. Per. ¶ Vnius cōfeſſoris nō pōtificis. Offm̄. Os iuſti. Orō.

Adeſto dñe precibus noſtris quas in ſancti. N. confeſſoris tui ſolēnitate deferimus vt qui noſtre iuſticie fiduciā nō habemꝰ: eiꝰ qui tibi placuit meritis ⁊ precibus adiuuemur. Per do. Epla. Dilectꝰ a deo. Alia epl. Juſtꝰ cor ſuū. Gr. Dñe preueniſti. Allā. ꝟ. Juſtꝰ germi. Allā. ꝟ. Jſte ſctꝰ. Seq̄. Organicis. vt ī cōi. Euā. Videte vigilate. Euāg. Nemo lucernā. Offert. Veritas. Offer. Deſideriū. Secre.

Propiciare dñe q̄s ſupplicationibꝰ nr̄is: vt interueniēte pro nobis ſctō. N. ꝯfeſſore tuo his ſacramētis celeſtibꝰ ſeruientes ab omni culpa liberos eſſe ꝯcede vt purificante nos gratia tua iiſdem quibus famulamur miſteriis emundemur. Per dñm. Cōio. Beatꝰ ſeruus. Cōio. Fidelis ſeruꝰ. Poſtcōmunio.

Vt nobis domine tua ſacrificia dent ſalutem: beatus. N. cōfeſſor tuus q̄ſumꝰ precator accedat. Per dñm. ¶ Jn natali vniꝰ abbatis. Officium. Os iuſti. Oratio

Interceſſio nos q̄s dñe beati. N. abbatis tui ꝯmēdet vt qđ noſtris meritis nō valemus eiꝰ patrocinio aſſequamur. Per. Secre.

Sacris altaribus dñe hoſtias ſuperpoſitas ſanctus. N. abbas queſumꝰ in ſalutem nobis prouenire depoſcat. ꝑ. Poſtcommunio.

Protegat nos q̄s dñe cū tui ꝑceptione ſacramenti beatus N. abbas pro nobis ītercedēdo: vt et cōuerſationis eius experiamur īſignia: ⁊ īterceſſionis eius ꝑcipiamus ſuffragia. Per dñm. ¶ Jn natali plurimorum cōfeſſorum. Officium. Sacerdotes dei. Oratio

Deus q̄ nos ſctōꝝ ꝯfeſſoꝝ tuorū. N. ⁊ N. ꝯfeſſionibꝰ glorioſis circūdas ⁊ ꝓtegis: da nobꝫ ⁊ eorū imitatione ꝓficere et interceſſione gaudere. Per do. ¶ Ad hebreos.

Fratres. Plures facti ſunt ſacerdotes ſcđm legem: idcirco ꝙ morte prohiberētur ꝑmanere. Jeſꝰ aūt eo ꝙ maneat in eternū: ſēpiternū habet ſacerdotiū. Vnde ⁊ ſaluare ī ꝑpetuū poteſt accedēs ꝑ ſemetipſū ad deū: ſēp viuēs ad īterpellādū pro nobꝫ. Talis enī decebat vt nobꝫ eſſet pōtifex ſctūs / inocēs / īpollutꝰ / ſegregatꝰ a pctōribꝰ: ⁊ excelſior celis factꝰ. Qui nō habet quotidie neceſſitatē: quēadmodū ſacerdotes priꝰ pro ſuis delictis hoſtias offerre deinde ꝓ populo. Hoc enī fecit ſemel offerēdo: dñs noſter ieſus xp̄s. Epla. Hi ſūt viri miſericordie. q̄re ī feſto plurimoꝝ martyꝝ. Lctō lib. ſapiē.

Qui timēt deū: nō erunt incredibiles verbo illius et qui diligūt illū: ꝯſeruabūt viā illiꝰ. Qui timēt dñz īquirēt q̄ bñplacita ſūt illi: ⁊ q̄ diligūt eū replebūt lege ipſiꝰ. Qui timent dñm preparabūt corda ſua: ⁊ ī cōſpectu illiꝰ ſanctificabūt aīas ſuas. Qui timēt dñz cuſtodiūt mādata eiꝰ: ⁊ patiētiā habebūt: vſꝗ ad īſpectionē illiꝰ. Gra. Sacerdotes eius. Alla. ꝟ. Diſpoſui teſtamētū. Alla. ꝟ. Fulgebūt iuſti. Seq̄. Mūdi etate. vt ī cōi. Scđm lucam.

In illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Sint lūbi veſtri p̄cincti: ⁊ lucerne ardētes. Et vos ſimiles hoībus expectātib⁹ dñm ſuū qñ reuertatur a nuptiis: vt cū venerit ⁊ pulſauerit cōfeſtī aperiāt ei. Beati ſerui illi: quos cū venerit dñs inuenerit vigilātes. Amē dico vobis qḋ ꝓcīget ſe ⁊ faciet illos diſcūbere et tranſiens miniſtrabit illis. Et ſi venerit ī ſecūda vigilia ⁊ ſi ī tertia vigilia venerit ⁊ ita īuenerit: btī ſūt ſerui illi. Hoc aūt ſcitote: qm̄ ſi ſciret paterfamilias qua hora fur veniret vigilaret vtiq̧ ⁊ nō ſineret ꝑfodi domū ſuā. Et vos eſtote parati quia qua hora nō putatis: filius hominis veniet. ¶ Scḋm matheū. v.

In illo tp̄e. Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Uos eſtis lux mundi. Nō poteſt ciuitas abſcōdi ſupra mōtē poſita: neq̧ accēdūt lucernā ⁊ ponūt eā ſub modio: ſ; ſup cādelabrū: vt luceat oīb⁹ q̄ ī domo ſūt. Sic luceat lux vr̄a corā hoīb⁹ vt videāt opa vr̄a bona: ⁊ glorificēt patrē vr̄m: q̄ in celis eſt. Offꝛ. Mirabilis. Offꝛ. Exultabūt. Offer. Letamini. Sec.

Suſcipe dñe preces et munera: q̄ vt tuo digna ſint cōſpectui ſctōꝝ ꝯfeſſoꝝ tuoꝝ. N. ⁊ N. precib⁹ adiuuemur. Per. Cō. Iuſtoꝝ aīe. Cō. in Gaudete iuſti. Poſtcōio.

Corporis ſacri et precioſi ſanguinis repleti libamīe: q̄s domīe de⁹ nr̄: vt qḋ pia deuotiōe gerim⁹ certa redēptiōe capiam⁹. Per dñ.

¶ In feſto vnius virginis. Offm̄.

Loquebar de teſtimonijs tuis ī cōſpectu regū et nō ꝯfūdebar: ⁊ meditabar ī mādatis tuis q̄ dilexi nimis. ꝟ. Btī īmaculati ī via q̄ ābulāt ī lege dñi. Offi.

Me expectauerūt pctōres vt perderēt me teſtimonia tua dñe intellexi: oīs cōſūmationis vidi finē latū mādatū tuū nimis. ꝟ. Beati īmaculati in via: q̄ ābulāt in lege dñi. Aliud offm̄.

Uultū tuū dñe deprecabuntur oēs diuites plebis: adducent̄ regi virgines poſt eam proxime eius adducentur tibi in leticia et exultatione. ꝟ. Eructauit cor meū verbū bonū: dico ego opera mea regi. Aliud offm̄.

Dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iniq̄tatem ꝓpterea vnxit te deus deus tu⁹ oleo leticie pre ꝯſortib⁹ tuis. In tp̄e paſc. Allā. allā. all. ꝟ. Eructauit cor meū vbū bonū: dico ego opa mea regi. Ali. of

Cognoui dñe q̄r eq̄tas iudicia tua et ī veritate tua hūiliaſti me: cōfige timore tuo carnes meas: a mādatis tuis nō me repellas. ꝟ. Beati īmaculati ī via: qui ābulant in lege dñi. Oro.

Deus q̄ nos vt̄. N. virginis martiriſq̧ tue ānua ſolēnitate letificas: ꝯcede propici⁹ vt ei⁹ adiuuemur meritis: cui⁹ caſtitatis irradiamur exēplis. P. Ad corint. vii.

Fratres. De virginib⁹ preceptū dñi nō habeo: ꝯſiliū autē do tāq̄ miam cōſecut⁹ a dño: vt ſim fidelis. Eſtimo ergo hoc bonū eſſe ꝓpt̄ iſtātē neceſſitatē: qm̄ bonū eſt hoī ſic eſſe. Alligat⁹ es vxori noli q̄rere ſolutionē. Solutus es ab vxore: noli q̄rere vxorē. Si aūt acceperis vxorē nō peccaſti: ⁊ ſi nupſerit virgo nō peccat. Tribulationē tñ carnis hēbūt huiuſmodi. Ego aūt vobis parco. Hoc itaq̧ dico frēs: tēp⁹ eſt breue ē. Reliquū ē vt etiā q̄ habēt vxores tāq̄ nō habētes ſit. Et q̄ flēt tāq̄ nō flētes/ ⁊ q̄ gaudēt: tāq̄ non gaudētes Et q̄ emūt tāq̄ nō poſſidētes. Et q̄ vtunt̄ hoc mūdo tāq̄ non vtant̄. Preterit eñ ī figura hui⁹ mūdi. Uolo autē vos ſine ſollicitudine eſſe. Qui ſine vxore eſt ſollicit⁹ eſt q̄ dñi ſūt: quomodo placeat deo. Qui aūt cum vxore eſt: ſollicitus eſt q̄ ſūt mundi quomodo placeat vxori. Et diuiſꝰ eſt. Et mulier que inupta eſt et virgo: cogitat que dn̄i ſūt: vt ſit ſctā corpore ⁊ ſpiritu. In chriſto ieſu: dn̄o noſtro. ¶ Lec. libri ſapiētie

Confitebor tibi dn̄e rex et collaudabo te deū ſaluatorē meum. Cōfitebor nōi tuo qm̄ adiutor et ꝓtector factꝰ es michi ⁊ liberaſti corpꝰ meū a ꝑditiōe. A laq̄o lingue iniq̄: ⁊ a labiis operātiū mēdaciū. Et ī ꝯſpectu aſtātiū factꝰ es michi adiutor: ⁊ liberaſti me ſcd̄ʒ mūtitudinē mīe nōis tui. A rugiētibꝰ ꝑparatis ad eſcā: de manibꝰ q̄rētiū animā meā ⁊ de portis tribulationū q̄ circūdederūt me: ⁊ a ꝑſſura flāme q̄ circūdedit me ⁊ ī medio ignis nō ſū eſtuata. De altitudīe vētris īferi: ⁊ a līgua coinq̄nata: ⁊ a v̄bo mēdacij A rege īiquo: ⁊ a līgua iīuſta. Laudabit vſq̄ ad mortē anima mea dominū: ⁊ vita mea appropīquās erat ī infernū deorſum. Circūdederunt me vndiq̄ ⁊ non erat qui adiuuaret Reſpiciēs erā ad adiutoriū meū: et nō erat. Memorata ſum miſericordie tue domine: ⁊ cooperatiōis tue que a ſeculo ſūt. Qm̄ eruis ſuſtinētes te: ⁊ liberas eos de manu odiētium: dn̄e deꝰ noſter. ¶ Le. li. ſapiētie

Domine deꝰ meꝰ exaltaſti ſup terrā habitationē meā: ⁊ pro morte defluēti deꝑcata ſū. Inuocaui dn̄m patrē dn̄i mei: vt nō derelinquat me ī die tribulatiōis mee: ⁊ in tp̄e ſupborū ſine adiutorio. Laudabo nomē tuū aſſidue: ⁊ collaudabo illud ī ꝯfeſſiōe ⁊ exaudita eſt oratio mea. Liberaſti me dn̄e de ꝑditiōe: ⁊ eripuiſti me de tp̄e iniquo. Propterea ꝯfitebor ⁊ laudē dicam nōi tuo: dn̄e deus meus. Ad corinthios. iij

Fratres. Qui gloriatur ī domino glorietur Non enī qui ſeipſum cōmēdat ille probatus eſt: ſed quē deus commēdat. Utinā ſuſtineretis modicū q̄d īſipientie mee ſed ⁊ ſupportate me. Emulor eī vos dei emulatione. Deſpondi enī vos vni viro virginem caſtā: exhibere chriſto. ¶ Lectio libri ſapiētie. viij

Sapiētia vincit maliciā. Attingit ergo a fine vſq̄ ad finē fortit: ⁊ diſponit oīa ſuauit. Hāc amaui ⁊ exq̄ſiui a iuuētute mea: ⁊ q̄ſiui ſpōſā michi aſſumere: ⁊ amator factꝰ ſū forme illiꝰ. Generoſitatē glorificat cōtuberniū habēs dei: ſed ⁊ oīm dn̄s dilexit illā. Doctrix eſt ei diſcipline dei ⁊ electrix operū illiꝰ. ¶ Lectio libri ſapientie. xxiiij.

Sapiētia laudabit aīam ſuā et in dn̄o honorabit: ⁊ in medio populi ſui gl'iabit. Et ī eccleſiis altiſſimi apiet os ſuū: ⁊ ī ꝯſpectu v̄tutis illiꝰ gl'iabit. In medio ppl'i exaltabit ⁊ ī plenitudīe ſctā admirabit In multitudīe electoꝝ habebit laudē ⁊ īt bn̄dictos bn̄dicet dicēs Ego ex ore altiſſimi ꝓdiui: ꝓmogenita āte oīm creaturā Ego quaſi libanꝰ nō iciſꝰ vaporaui habitationē meā ⁊ quaſi balſamū nō mixtū odor meꝰ Ego q̄ſi terebītꝰ extēdi ramos meos: ⁊ rami mei honoris ⁊ grē. Gra. Diffuſa ē grā ī labijs tuis ꝓpterea bn̄dixit te deꝰ ī etnū. ℣. Propt̄ v̄itatē ⁊ māſuetudinē ⁊ iuſticiā et deducet te mirabilit̄ dextra tua. Gr. Specie tua et pulchritudīe tua ītēde ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. ℣. Propt̄ v̄itatē v̄rs̄. Gr. Propt̄ v̄itatē ⁊ māſuetudinē ⁊ iuſticiā ⁊ deducet te mirabilit̄ dextra tua. ℣. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuā q2 cōcupiuit rex ſpeciē tuā. Gra. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurem tuā quia ꝯcupiuit rex ſpeciem tuam. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua ītende proſpere procede et regna. Grad. Adiuuabit eā deus vultu ſuo deꝰ ī medio eiꝰ nō cōmouebit. ℣ Fluminis īpetꝰ letificat ciuitatē dei ſctificauit tabernaculū ſuū altiſſimꝰ. Gra. Dilexiſti iuſticiam ⁊ odiſti iniq̄tatē. ℣ Propterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie. Allā. ℣ Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus ī etnū. Alla. ℣ Specie tua ⁊ pulchritudine tua: itende proſpere pcede ⁊ regna. Allā. ℣ Emulor eñi vos dei emulatiōe deſpōdi vos vni viro virginē caſtā exibere xp̄o. All. ℣ Veni electa mea ⁊ ponam ī te thronū meum q2 cōcupiuit rex ſpeciē tuam. Sequētia: Exultemꝰ. vel ī cōmuni. ſi ī ſrā. lxx. euenerit. Tractus.

Qui ſeminant in lachrimis in gaudio metent. ℣ Eūtes ibāt et flebant mittentes ſemina ſua. ℣ Venientes autem venient cū exultatione portātes manipulos ſuos.

¶ Seq. ſcti euā. ſcdʒ matheū. xxv.

In illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis: pabolā hāc. Simile eſt regnū celoꝝ decē ꝟginibus: q̄ accipiētes lāpades ſuas: exierunt obuiā ſpōſo et ſpōſe. Quinq; aūt ex eis erāt fatue: ⁊ quinq; prudētes. Sʒ q̄nq; fatue acceptis lāpadibus: nō ſūpſerūt oleū ſecū. Prudētes vero: acceperūt oleum in vaſis ſuis cū lampadibꝰ. Morā aūt facietē ſponſo: dormitauerūt oēs ⁊ dormierūt. Media aūt nocte clamor factꝰ eſt ecce ſpōſꝰ venit: exite obuiā ei. Tūc ſurrexerūt oēs virgines ille: ⁊ ornauerūt lampades ſuas. Fatue autē ſapiētibꝰ dixerunt. Date nobis de oleo veſtro: q2 lāpades nr̄e extinguntur. Reſpōderūt prudētes: dicētes Ne forte nō ſufficiat nobis et vobiʒ ite potiꝰ ad vendentes ⁊ emite vobis. Dū aūt irent emere: venit ſpōſus. Et que parate erāt: intrauerūt cū eo ad nuptias: ⁊ clauſa ē ianua. Nouiſſime vero venerūt et relique virgines: dicētes. Dn̄e dn̄e api nobis. At ille reſpōdēs: ait. Amē dico vobiʒ: neſcio vos. Vigilate itaq;: q2 neſcitis diē neq; horā. Sec. matheū.

In illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis parabolā hāc. Simile eſt regnū celoꝝ theſauro abſcōdito ī agro: quē q̄ īuenit homo abſcōdit ⁊ pre gaudio illiꝰ vadit ⁊ vēdit vniuerſa q̄ habet ⁊ emit agrū illū. Iterū ſimile ē regnū celoꝝ homini negociatori: q̄rēti bonas margaritas. Inuēta autē vna precioſa margarita abijt ⁊ vēdidit oīa que habuit ⁊ emit eā. Iterū ſimile ē regnū celoꝝ ſagene miſſe ī mare: ⁊ ex omni genere piſcium cōgregāti. Quā cum īpleta eſſet/ educētes ⁊ ſecꝰ litus ſedētes/ elegerūt bonos in vaſa ſua: malos autē foras miſerunt. Sic erit ī cōſūmatione ſeculi. Exibūt angeli: ⁊ ſeparabunt malos de medio iuſtoꝝ ⁊ mittēt eos in caminū ignis. Ibi erit fletꝰ: ⁊ ſtridor dētiū. Intellexiſtis hec oīa? Dicūt ei Etiā. Ait illis. Ideo oīs ſcriba doctꝰ ī regno celoꝝ: ſimilis eſt homini pꝛifamilias q̄ pfert de theſauro ſuo: noua ⁊ veta. Offer. Diffuſa eſt gr̄a ī labijs tuis pptere bn̄dixit te deꝰ ī etnū: ⁊ ī ſeculum ſeculi. Maior offer. Offerētur regi ꝟgines prime eius offerent tibi ī leticia ⁊ exultatione adducēt ī tēplū regi dn̄o. Minor offert. Offerēt regi ꝟgines poſt eā prime eiꝰ offerētur tibi. In tp̄e paſ. Allā. offer. Filie regū ī honore tuo aſtitit regia a dextrꝭ tuis ī veſtitu deaurato circūdata varietate. Secreta.

Hoſtias tibi dn̄e dīcē. ꝟ. virginis martyriſq; tue dicatas meritis benignꝰ aſſume: ⁊ ad perpetuum nobis tribue puenire ſubſidiū. Per dn̄m. Cō. Diffuſa eſt gr̄a ī labijs tuis pptere bn̄dixit te deꝰ ī eternū.

In tp̄e paſch. Alleluya allā. Cōio. Dilexiſti iuſticiā et odiſti iniquitatem. Cōio. Cōfundantur ſuperbi qꝛ iniuſte iniquitatem fecerunt in me ego autē in mādatis tuis exercebor in tuis iuſtificationibꝰ vt nō cōfundar. Cōio. Feci iudiciū ⁊ iuſticiam dn̄e nō calūniētꝰ michi ſup̄bi ad oīa mādata tua dirigebar: omnē viā iniquitatis odio habui. Cōio. Quīqꝫ prudētes v̓gines acceperūt oleū in vaſis ſuis cū lāpadibꝰ: media autē nocte clamor fctus ē ecce ſpōſꝰ venit exite obuiā xp̄o dn̄o. Cōio. Simile eſt regnū celorū hoī negociatori q̄renti bonas margaritas īuēta vna precioſa margarita dedit oīa ſua ⁊ comparauit eam. Cōio. Principes pſecuti ſūt me gratꝫ et a verbis tuis formidauit cor meū: letabor ego ſup eloq̄a tua ſicut q̄ īuenit ſpolia mlta ⁊ cōcupiuit aīa mea teſtionia tua dn̄e ⁊ dilexit ea vehement. Poſt.

Adiuuent nos q̄s dn̄e hec miſteria ſancta q̄ ſumpſimus: ⁊ btē. N. virginis martiriſqꝫ tue interceſſio veneranda. p. ¶ Unius v̓ginis nō mar. Offi. Dilexiſti iuſticiā. Or.

Omīps ſēpiterne deꝰ da nobis in feſtiuitate btē. N. v̓ginis tue cōgrua deuotiōe gaudere vt ⁊ potētiā tuā in eiꝰ trāſitu laudemꝰ ⁊ puiſū nobꝫ pcipiamꝰ auxilium. p. Epl. Qui gliat̄. Epl. Sapiētia vicit maliciā. Gr. Adiuuabit eā. All. v. Specie tua. Seq. Uirginis venerāde. vt in cōi. Euā. Simile eſt regnū celorū theſau. Cōio. Diffuſa eſt gr͞a. Secr.

Offerimꝰ tibi dn̄e p̄ces ⁊ munera in honore ſancte. N. gaudentes p̄ſta q̄s: vt cōuenienter hec agere ⁊ remediū ſempiternū valeamꝰ acquirere. Per. Cōio. Dilexiſti. Cōio. Simile ē regnū celoꝝ. Poſtc.

Satiaſti dn̄e familiā tuam muneribꝰ ſacris eiꝰ ſemp̄ interuētiōē nos refoue cuiꝰ ſolēnia celebramꝰ. Per. ¶ In feſto vniꝰ matrone. Offm. Dilexiſti. Or. Oīps ſēpitne deus. Epl. Mulierē fortē q̄re in feſto ſctē marie mag. Gra. Adiuuabit eā. All. v. Specie tua. Seq̄ntia. Mūdi etate. Euā. Simile ē reg. ce theſau. Offr. Diffuſa eſt gr͞a. Secre. Offerimꝰ. Cō. Dilexiſti. Poſtcōio. Satiaſti dn̄e. ¶ In feſto plurimarū martirum. Offm. Multū tuum. Oratio

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt ſicut de btārū virginū tuaꝝ. N. ⁊ N. feſtiuitate gaudemꝰ ita pie deuotiōis erudiamur affectu. Per. Epl. De v̓ginibꝰ. Gr. Dilexiſti. Allā. v. Adducentur regi virgines poſt eā proxime eiꝰ offerētur tibi in leticia. Seq. Mūdi etate. vt in cōi. Euā. Simile eſt reg. ce. decē virginibꝰ. Offr. Offerent̄. mīoꝛ. Secre.

Accipe dn̄e munera que in beatarū virginū tuarum. N. et N. ſolēnitate deferimus quaꝝ nos cōfidimꝰ patrocinio liberari. p d̄. Cōio. Quīqꝫ prudētes. Poſtcōio.

Accepta dn̄e ſacramenta viuificēt nos ſemper ⁊ muniāt: ⁊ ſctārū dep̄catio virginū tua nobis accumulēt bn̄ficia. p. ¶ In cōme. ſctē tri. Offi. Bn̄dicta ſit ſcā tri. In tp̄e paſch. Allā allā. Or. Oīps ſēpiterne deꝰ q̄ dediſti no. Ad roma. xi.

O altitudo diuitiarū ſapiētie et ſciētie dei: q̄ incōp̄hēſibilia ſūt iudicia eiꝰ ⁊ inueſtigabiles vie eius. Quis eni cognouit ſēſū dn̄i: aut q̄s cōſiliariꝰ eiꝰ fuit? Aut q̄s p̄or dedit illi: ⁊ retribuetur ei? Qm̄ ex ipſo et p ipſū ⁊ in ipſo ſūt oīa: ipſi glia: in ſecula ſeculoꝝ amen. ¶ Ad corinthios.

Fratres. Gr͞a dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ⁊ caritas dei: ⁊ cōmunicatio ſancti ſpūs ſit ſēp cū oībꝰ nobꝫ. In xp̄o ieſu dn̄o nr̄o. Gr. Bn̄dictꝰ es dn̄o. v. Bn̄dicite. Allā. Bn̄dictꝰ es dn̄e deꝰ.

Seq̄. Trinitatem. Scđz iohannẽ.

IN illo tp̃e. Dixit iesus discipulis suis. Cũ venerit paraclit⁹ quẽ ego mittã vobis a p̄re meo spm̃ veritatꝫ q̄ a p̄re ꝓcedit: ille testimoniũ ꝑhibebit de me. Et vos testimoniũ ꝑhibebitꝫ: q2 ab initio mecũ estꝫ. Hec locut⁹ sũ vobꝫ: vt nõ scãdalizemini. Absq3 synagogis faciẽt vos. Sz venit hora: vt oĩs q̄ interficit vos arbitret̃ obsequiũ se p̄stare deo. Et hec faciẽt vobꝫ: q2 nõ nouerũt patrẽ neq3 me. Sed hec locut⁹ sũ vobis: vt cũ venerit hora eoꝝ reminiscamini: q2 ego dixi vobis. Offr̃. Benedict⁹ sit deus. Secr̃. Sctifica q̄s dñe de⁹. Prefat. Qui cũ vnigenito. Cõ. Benedicim⁹ deũ. Postcõ. Proficiat nobꝫ dñe. Quere oĩa ĩ fe. sctẽ trini.

¶ In cõmẽo. de sctõ spiritu. Offm̃.

SPũs dñi repleuit orbẽ terrarũ allã: ⁊ hoc qđ ꝯtinet oĩa scientiam habet vocis: allã allã. all'. Ps. Exurgat de⁹ ⁊ dissipẽtur inimici ei⁹: ⁊ fugiãt q̄ oderũt eũ a facie ei⁹. Gl'a ĩ excelsis. Orõ.

DEus qui corda fideliũ sctĩ spiritus illustratiõe docuisti da nobꝫ ĩ eodẽ spiritu recta sapere: ⁊ de eius semꝑ ꝯsolatiõe gaudere. Per dñz. In vnitate. Le. act. aploꝝ. viii.

IN dieb⁹ illis Cũ audissent apli q̄ erãt hierosolimis q2 recepit samaria vbũ dei: miserũt ad eos petrũ ⁊ iohẽm. Qui cũ venissent: orauerũt ꝓ ip̄is vt acciperẽt spm̃ sctm̃. Nõdũ enĩ ĩ quẽq̃ illoꝝ venerat: sz baptizati tm̃ erant ĩ noĩe dñi iesu. Tũc ĩponebãt man⁹ sr̃ illos: ⁊ accipiebãt spm̃ sctm̃. Gra. Btã gẽs cui⁹ est dñs de⁹ eoꝝ ꝑpl's quẽ elegit dñs ĩ hereditatẽ sibi. v. Verbo dñi celi firmati sunt et spũ oris ei⁹ oĩs virt⁹ eoꝝ. Allã. v. Veni sctẽ spũs reple tuoꝝ corda fideliũ ⁊ tui amoris in eis ignẽ accende. Sequẽ. Veni sctẽ spũs. Q̃re ĩ vigil. trini. Euã. In illo tp̃e. Dixit iesu⁹ discipulis suis. Si q̄s diligit me: sermonẽ. Q̃re ĩ die pẽ. Offr̃. Confirma hoc de⁹. Secr̃. Munera q̄s dñe. Prefa. Qui ascẽdẽs. Cõ. Factus ẽ repẽte. Postcõ. Sctĩ spũs dñe.

¶ In ꝯmẽo. sctẽ crucis. Offm̃.

NOs autẽ gloriari oportet in cruce dñi nostri iesu christi in quo est salus vita ⁊ resurrectio nostra: ꝑ quẽ saluati ⁊ liberati sum⁹. In tẽpore pascha. Alleluya alleluya. Ps. De⁹ misereatur nr̃i ⁊ benedicat nos: illuminet vultũ suum sup̄ nos ⁊ misereat̃ nr̃i. Nõ dicit. Gl'a ĩ excelsis deo. Orõ.

DEus q̄ vnigeniti filii tui dñi nr̃i iesu xp̄i p̄cioso sãguine viuifice cruc3 vexillũ sctificare voluisti ꝯcede q̄s: eos q̄ eiusdẽ sctẽ crucis gaudẽt honore tua quoq3 vbiq3 ꝓtectiõe gaudere. Per eũ. Ad philippẽ. ii.

FRatres xp̄s fact⁹ est ꝓ nobis obediẽs vsq3 ad mortẽ: mortẽ aũt crucis. Propt̃ qđ ⁊ de⁹ exaltauit illũ ⁊ donauit illi nomẽ qđ ẽ sup̄ oẽ nomẽ: vt ĩ noĩe iesu oẽ genu flectat: celestiũ terrestriũ ⁊ infernoꝝ. Et oĩs lingua ꝯfiteat̃ q2 dñs iesu⁹ xp̄s: in gl'ia ẽ dei p̄ris. Gr. Xp̄s fact⁹ ẽ ꝓ nobis obediẽs vsq3 ad mortẽ: mortem aũt crucis. v. Propt̃ qđ ⁊ de⁹ exaltauit illũ: ⁊ dedit illi nomẽ qđ est sup̄ oẽ nomẽ. Allã. v. Dulce lignũ dulces clauos: dulcia ferens pondera q̄ sola fuisti digna sustinere regẽ celoꝝ ⁊ dñm. Seq̄. Laudes crucis. ⁊c. vt ĩ alio festo. Scđm matheum.

IN illo tp̃e. Ascẽdẽs iesu⁹ hierosolimã: assumpsit duodecim discipulos suos secreto: et ait illis. Ecce ascẽdim⁹ hierosolimã ⁊ fili⁹ hoĩs tradet̃ p̄ncipib⁹ sacerdotũ ⁊ scribꝫ: ⁊ ꝯdẽnabũt eũ morte. Et tradẽt eũ gẽtibus ad illudendum ⁊ flagellandum ⁊ crucifigẽdũ. Et tercia die re ſurget. ¶ Secundum iohannem.

IN illo tp̄e Dixit ieſus turbis Nūc iudiciū eſt mūdi: nūc prīceps mūdi huiꝰ eiiciet foras Et ego ſi exaltatꝰ fuero a terra: oīa trahā ad meipſū. Hoc autē dixit ſignificās q̄ morte eēt moriturꝰ. Rn̄dit ei turba Nos audiuimꝰ ex lege q̄ xp̄s manet ineternū. Et quomō tu dicis oportet exaltari filiū hoīs? Quis ē iſte filiꝰ hoīs? Rn̄dit eis ieſꝰ. Adhuc modicū lumē eſt ī vobis. Ambulate dum lucē habetis: vt tenebre nō vos cōprehendāt Et qui ābulat ī tenebris neſcit quo vadat. Dum lucē habetis credite ī lucem: vt filii lucis ſitis. Offer. Protege plebem tuā per ſignum ſancte crucis ab oībꝰ inſidiis inimicorū omniū vt tibi gratā exhibeamꝰ ſeruitutē: & acceptabile tibi fiat ſacrificiū nr̄m allā. Secre

Hec oblatio dn̄e q̄s ab oībꝰ nos purget offēſis: q̄ ī ara crucis īmolata: etiā totiꝰ mūdi tulit offēſā ꝑ eū. Pref. Qui ſalutē hu. Cō Per lignū ſerui fcti ſumꝰ & ꝑ ſctā crucē liberati ſumꝰ fructꝰ arboris ſeduxit nos filiꝰ dei redemit nos all'. Poſtc.

Adeſto nobis dn̄e deus nr̄: et quos ſācte crucis letari facis honore: eiꝰ quoq perpetuis defēde ſubſidiis. Per. ¶ Ebdn̄a ī aduētu. Offi. Rorate celi deſup. q̄re. fer. iiii poſt dn̄icam terciā aduentus. Oro

Deꝰ q̄ de btē marie vginis vtero vbū tuū āgelo nūciāte carnē ſuſcipere voluiſti p̄ſta ſupplicibus tuis vt q̄ vere eā genitricē dei credimꝰ: eiꝰ apd̄ te ītceſſiōibꝰ adiuuemur ꝑ eū. ¶ Le. yſaie ꝓphe In diebꝰ illis Locutus ē dn̄s ad achaz dicēs. q̄re vbi eſt offm̄. Gra Tollite portas v. Quis aſcē. All'. v. Aue maria. Seq. Mittit ad vir. Alia. Miſſꝰ ga. Alia Verbū bonū &c. vt ī cōi. Euā. Miſſꝰ āgelꝰ. req̄re. fer. iiii. pꝰ dn̄icā. iii aduētꝰ dn̄i. Offer. Aue maria gr̄a. Sec.

IN mētibꝰ nr̄is q̄s dn̄e vere fidei ſacramēta cōfirma: vt q̄ cōceptū de vgine deū verū & hoīez cōfitemur: ꝑ eiꝰ ſalutifere reſurrectiōis potētiā ad etnā mereamur ꝑuenire leticiā. Qui. Pref. Et te ī venerā. Cō

Gratiā tuā (Ecce virgo. Poſt q̄s dn̄e mētibꝰ nr̄is īfūde: vt q̄ āgelo nūciāte xp̄i filii tui īcarnatiōnē cognouimꝰ: ꝑ paſſionē eiꝰ & crucē ad reſurrectiōis gliaz ꝑducamur ꝑ eū. ¶ De oībꝰ ſctis ī aduētu. Or.

Conſciētias nr̄as q̄s dn̄e viſitādo purifica: vt veniens ieſus xp̄s filiꝰ tuus dn̄s noſter cū oībus ſanctis paratā ſibi ī nobis ſueniat mānſionē. Qui tecū. Secretā

Hoſtias tibi dn̄e ī aduētu dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ꝓ oīm ſctōꝝ tuoꝝ cōmemoratiōe offerimꝰ ſupplicitē deprecātes vt īdulgentiā nobis pariter cōferant & ſalutē. Per. Poſtcō.

Benedictiōis tue dn̄e plebs tibi deuota reportet gaudiū vt q̄d ī aduētu dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ſctis tuis oībꝰ exhibuit tp̄ali ſeruitio: perenni p̄ſidio cōſequat'. ꝑ. eū. De dn̄a ab oct. epiphanie vſq ad purificationē. Offm̄. Salue ſctā parēs. Or.

Deus q̄ ſalutis eterne btē marie virginitate fecūda hūano generi p̄mia p̄ſtitiſti tribue q̄s vt ipſā ꝓ nobꝫ ītcedere ſētiamꝰ ꝑ quam meruimꝰ auctorē vite ſuſcipere dn̄z nr̄z ieſū xp̄z filiū tuū Qui te. Ad gal

Fratres. Quāto tēpore heres puulꝰ ē. Require ī dn̄i. īfra oc. nati. dn̄i. Gra. Bn̄dicta & venerabilis es v. Virgo dei gēitrix All'. v. Per te dei genitrix nobꝫ ē vita ꝑdita data q̄ de celo ſuſcepiſti ꝓlē & mūdo genuiſti ſaluatorē. Seq. Letabūdꝰ. vt ī fra. na. alia. Poſt ptū. alia Alma dei. vt ī cōi. īfra. lxx. vl'. tra. Gaude ma. &c, vt ī cōme. btē ma. ī ꝑtēp. Se. luc

IN illo tp̄e. Erat ioſeph ⁊ maria mr̄ ieſu mirātes: ſup his q̄ dicebātur de illo. Et bñdixit illis ſymeō: ⁊ dixit ad mariā matrē eiꝰ. Ecce poſitꝰ ē hic ī ruinā ⁊ ī reſurrectionē multoꝝ ī iſrl̄: ⁊ ī ſignū cui ↄ̄tradicet. Et tuā ipiꝰ aīaʒ ptrāſibit gladiꝰ vt reuelēt ex multis cordibꝰ cogitatiōes. Offr̄. Felix nāq3 es ſa. Or.

MUneribꝰ nr̄is q̄s dn̄e p̄cibuſq3 ſuſceptiʒ ⁊ celeſtibꝰ nos mūda miſterijs: ⁊ ītercedēte btā dei genitrice maria clemēter exaudi. P e. Cō. Alma dei genitrix ſuccurre p̄cātibꝰ cūctis: nos quoq3 vna p̄camur ſupplices: vt tuis precibus adiuti laudemus trinitatem allā. Poſtcō.

HEc nos cōio dn̄e purget a crimine: ⁊ ītercedēte btā dei genitrice maria celeſtis remedii faciat eſſe ↄ̄ſortes. Per. ¶ De dn̄a ī tē. paſcha. Offm̄. Salue ſctā parēs. Or.

PRoſit nobis ſemꝑ oīps pater ⁊ precipue īter hec paſchalia filij tui ſolēnia ↄ̄tinuata dei genitricis marie memoria: q̄ ⁊ aſtitit vulnerata caritate ī cruce pēdēti: ⁊ aſtat a dextris regina ī celo regnāti. P eū. ¶ Lectio ezechielis prophete. Filij

IN diebꝰ illis. Conuerti me ad viā porte ſanctuarij exterioꝛ q̄ reſpiciebat ad oriētē: ⁊ erat clauſa. Et dixit dn̄s ad me. Porta hec clauſa erit ⁊ nō aperiet̄ ⁊ vir nō trāſibit ꝑ eā: qm̄ dn̄s deꝰ iſrael īgreſſꝰ eſt per eā: eritq3 clauſa p̄ncipi. Princeps ipſe ſedebit ī ea: vt comedat panē corā dn̄o. Per viā veſtibuli porte īgredietur: ⁊ per viā eius egredietur. Allā. v. Uirga ieſſe floruit ꝟgo deū ⁊ hoīeʒ genuit pacē deꝰ reddidit ī ſe recōcilians yma ſūmis. Allā. v. Surrexit dn̄s ⁊ occurrēs mulieribꝰ ait: auete: tunc acceſſerūt ⁊ tenuerūt pedes eiꝰ. Infra oct. aſcēſiōis. v. Allā. v. Aſcēdit deus ī iubilatiōe: ⁊ dn̄s ī voce tube. Infra oc. pēth. v. All. v. Emitte ſpiritū tuū ⁊ creabunt̄: ⁊ renouabis faciem terre. Sequē. Uirgini marie. Alia. Stabat iux. Alia. Laudes xp̄o vt ī cōi. ¶ Secundum iohannem.

IN illo tp̄e. Stabāt iuxta crucē ieſu mater eiꝰ ⁊ ſoroꝛ matris eiꝰ maria cleophe: ⁊ maria magdalene. Cū vidiſſet ergo ieſꝰ matrē / et diſcipulū ſtantē quē diligebat / dicit matri ſue. Mulier ecce filiꝰ tuꝰ. Deinde dicit diſcipulo. Ecce mr̄ tua. Et ex illa hoꝛa: accepit eā diſcipulꝰ in ſuā. Offr̄. Regina celi letare alleluya: quia quē meruiſti portare alleluya: reſurrexit ſicut dixit allā: ora pro nobis deum alleluya. Secr̄.

PRopiciare nobis dn̄e q̄s illiꝰ agni paſchalis oblatiōe acceptiſſima: cū btē dei genitricis marie pia īteruētiōe quē ipſa genuit ꝑpetua virginitate. Qui te. Pref. Et te ī veneratione. Cō. Uera fides geniti purgauit crimina mūdi: ⁊ tibi virginitas inuiolata manet allā. Poſtcō.

PEr hec ſacramenta paſchalia nos tibi clementiſſime deꝰ btē marie ſēꝑ virginis oratio cōciliet: que nobis panē angeloꝝ et celeſtē alimoniā generauit: dn̄m noſtrum ieſum chriſtū filium tuū. Qui tecū. ¶ De ſctā cruce ī tp̄e paſchali. Or.

DEus q̄ pro nobis filiuʒ tuum crucis patibulū ſubire voluiſti: vt inimici a nobiʒ expelleres poteſtatē ↄ̄cede nobis famulis tuis vt reſurrectiōis gr̄am ↄ̄ſequamur. P eū. Secr̄.

UIuifica nos oīps et miſericoꝛs deꝰ: vt eccleſie tue p̄ces que tibi grate ſūt pia munera deferentes: fiant expiatis mētibus gratiores. Per dominum. Poſtcōio.

LArgire ſenſibꝰ nr̄is oīps deus: vt ꝑ tp̄ale filij tui mortē quā miſteria venerāda teſtant̄: vitā nobis dediſſe ꝑpetuā cōfidamꝰ. Per e.

¶ Or oīb⁹ sāctis ī tp̄e paschali. Or.

Presta q̄s omp̄s & misericors deus vt ī resurrectiōe dn̄i nostri iesu xp̄i cū oīb⁹ sctis ꝑcipiam⁹ veraciter portionē. Qui te. Secre.

Suscipe dn̄e fideliū preces cum oblationibus hostiarū vt per hec pie deuotionis officia: cum omnibus sanctis ad celestem gloriam transeamus. Per dn̄m. Postcōio.

Ab omni nos q̄s dn̄e vetustate purgatos sacramēti tui venerāda ꝑceptio ītcedētib⁹ oīb⁹ sctis tuis ī nouā trāsferat creaturā. Per

¶ In ꝯme. btē marie a festo purifi. vsqꝫ ad caput ieiunij: & a festo sācte trinita. vsqꝫ ad aduētū dn̄i. Offiū.

Salue sācta parēs enixa puerpera regē q̄ celū terrāqꝫ regit ī scl'a scloꝝ. In tē. pasc. Allā. ℣. Que gaudiū matris habēs cū virginitatis honore: nec p̄mā similē visa ē nec habere seq̄ntē. Or.

Concede nos famulos tuos q̄sum⁹ dn̄e de⁹ ꝑpetua mētis et corporis sanitate gaudere: & gloriosa beate marie sēper virginis intercessione a presēti liberari tristicia & futura perfrui leticia. Per dn̄m no.

¶ Lectio libri sapiētie. eccle. xxiiij.

Ab initio & āte scl'a creata sū: et vsqꝫ ad futurū sclm nō desinā: & ī habitatiōe sctā corā ip̄o ministraui. Et sic ī syō firmata sū: & ī ciuitate sctificata similit̄ reqeui: & in hierlm ꝑtās mea. Et radicaui ī ꝑplo honorificato: & ī partes dei mei hereditas illi⁹ & ī plenitudīe sctōꝝ: detētio mea. Gr. Bn̄dicta & venerabilis es vgo maria q̄ sine tactu pudoris īuēta es mr̄ saluatoris. ℣. Virgo dei gēitrix quē tot⁹ nō capit orbis ī tua se clausit viscera fact⁹ hō. All'. ℣. Post partū vgo īuiolata ꝑmāsisti: dei gēitrix ītercede ꝓ nob. ¶ Iste seq̄ subscripte dicāt altna. ī ꝯme. b. ma. a festo puri. btē mar. vsqꝫ ad caput ieiu. & a fes. scē tri. vsqꝫ ad aduē. do. Seq̄. Aue maria. Alia. Aue mundi. Alia. Hac clara. Alia. Hodierne. Alia Benedicta es ce. Alia Gaude dei ge. Req̄re istas seq̄. īfra oc. assūp. Qn̄ fit cōme. btē ma. īt fest. tri. & aduē. dn̄i in vi. fer. tūc dicit̄ seq̄n. Stabat iuxta xp̄i crucē. Infra. lxx. vo iste. Tract⁹.

Gaude maria virgo cūctas hereses sola interemisti. ℣. Que gabrielis archāgeli dictis credidisti. ℣. Dum virgo deum & hoiem genuisti: et post partū virgo inuiolata ꝑmansisti. ℣. Dei genitrix intercede pro nobis. ¶ Secundum lucam.

In illo tp̄e. Loq̄nte iesu ad turbas: extollēs vocē quedā mulier de turba dixit illi. Beat⁹ vēter q̄ te portauit & vbera q̄ suxisti. At ille dixit. Quinimo: bti q̄ audiūt vbum dei & custodiūt illō. Qn̄ vo īt fes. tri. & aduē. dn̄i cātat̄ de dn̄a. fer. vi. dicat̄ Allā. ℣ Virga iesse. Seq̄ Stabat. Euā. Stabāt iuxta cru. Offer. Felix nāqꝫ es sacra virgo maria & oī laude dignissima: quia ex te ort⁹ est sol iusticie xp̄s deus nr̄ allā. Secre.

Tua dn̄e ꝑpiciatione et beate dei genitricis semper virginis marie ītercessione: ad perpetuā atqꝫ presentē hec oblatio nobis ꝓficiat prosperitatē & pacē. Per eūdē. Cō. Btā viscera marie virgīs q̄ portauerūt eterni patris filiū. Postcō.

Sumptis dn̄e salutis nr̄e subsidijs: da q̄s btē dei genitricis sēperqꝫ virginis marie nos patrocinijs vbiqꝫ ꝓtegi: ī cui⁹ veneratiōe: hec tue obtulim⁹ maiestati. Per eū.

¶ In cōme. scti vvillelmi. Offiū. Statuit ei do. cū Gl'ia ī excelsis. Or. Deus q̄ nos. Epi. Dedit dn̄s cōfessionē. Gr. Inueni dd̄. Alleluya. ℣. Iust⁹ germinabit. Seq̄. Hospitati mor. Alia. Voto voce. Alter natiu.

ſe. vt ſra ve. ſcī vvii. vel. Tra. Beatꝰ vir. Eu. Miſit ieſꝰ duodecī diſc. Off. Veritas. Secr. Munera dñe. Cō. Btūs ſeruꝰ. Poſtcō. Supplices te rogamꝰ. ¶ In ꝯmō. apoſto. petri ⁊ pauli. Offi. Michi aūt. cū Gloria ī excelſis. Or. Deus cuiꝰ dextera. Epl. Hi ſūt viri miſe. Require ī feſto plurimoꝝ mar. Ad galathas. ii.

Fratres. Deus perſonā hoīs nō accipit. Michi eī qui videbant eſſe aliqd: nihil cōtulerūt. Sed ꝯtra cū vidiſſēt qđ creditū eſt michi euāgeliū ꝓputij: ſicut ⁊ petro circūciſiōis. Qui enī operatꝰ eſt petro in apoſtolatū circūciſiōis: operatꝰ eſt ⁊ michi īter gētes. Et cū cognouiſſēt grām q̄ data ē michi iacobꝰ et cephas ⁊ iohānes q̄ videbātur colūne eſſe: dextras michi dederūt ⁊ barnabe ſocietatꝫ: vt noſter gētes: ipi aūt ī circūciſiōe tm̄ vt pauperū memores eſſemꝰ. Qđ etiā ſollicitꝰ fui hoc ipſū facere In xp̄o ieſu dño nr̄o ¶ Iſte due eplē dicūt altnatī. Gra. Cōſtitues eos. Allā. vꝰ Iſti ſūt due oliue et duo cādelabra lucētia ante dñm habēt poteſtatē claudere celū nubibꝰ ⁊ aperire portas eiꝰ: qꝛ lingue eoꝝ claues celi facte ſūt. In tē. paſ. Allā. vꝰ. Ite nūciate fratribꝰ meis vt eāt ī galileā ibi me videbūt. Silſra. lxx. Tra. Qui ſemināt. vt in cōi vnīꝰ virgīs Seq. Hac in die. Alla. In ſolēni me. Dicūt alternati Require ſra octa. apo. petri ⁊ pauli. ī cōi. Euāgel. Iuſſit ieſus. Require ſra oct. apo. petri ⁊ pauli. Offꝰ In omnē terrā. Secre. Offerimus. Preſta. Et te ſuppliciter. Cō. Vos q̄ ſecuti. Poſtcō. Protege dñe. ¶ In cōme. oīm ſct vꝝ. Offi. Timete dñm. Or. Cōcede q̄s oīs deꝰ vt īterceſ. Epla. Iuſtoꝝ anime. Gra. Exultabunt. Allā. v Iudicabūt ſācti nati. Eua. Videns turbas ieſus. Offꝰ. Exultabunt. Sec. Oblatis domine. Cōiꝰ. Iuſtorum. Poſtcōio. Sumpſimus dñe. ¶ Miſſa de angelis. Officium.

Benedicite dñm oēs angelī eius potētes virtute qui facitis verbū eiꝰ ad audiendam vocē ſermonum eius. In tp̄e paſc. Allā. v. Bñdic aīa mea dño: ⁊ oīa que intra me ſunt nomen ſāctum eius. Gloria patri. Oratio.

Perpetuū nobis dñe tue miſerationis preſta ſubſidiū: qbꝰ et āgelica preſtitiſti ſuffragia nō deeſſe. Per dñm noſtrū. ¶ Alia oratio

Deus qui miro ordine angeloꝝ miniſteria hoīm q̄ diſpenſas: ꝯcede propiciꝰ vt qbꝰ tibi miniſtrātibꝰ ī celo ſemꝑ aſſiſtitur ab his in terra vita noſtra muniat. Per d. ¶ Lec. lib. apoc. btī iohānis ap. ix.

In diebꝰ illis. Dixit michi angelꝰ. Scribe. Btī q̄ ad cenā nuptiaꝝ agni vocati ſūt. Et dixit michi. Hec vba dei vera ſūt. Et cecidi āte pedes eiꝰ vt adorarē eū. Et dixit michi. Vide ne feceris: cōſeruꝰ enī tuꝰ ſū: ⁊ fratrū tuoꝝ habētiū teſtimoniū ieſu: deū adora. Gra. Bñdicite dñz oēs āgeli eiꝰ: potētes virtute: q̄ facitꝫ vbū eiꝰ. All. v. Bñdic aīa mea dño ⁊ oīa īteriora mea nomē ſāctū eiꝰ. Allā. v In ꝯſpectu āgeloꝝ pſallā tibi dñe deus meꝰ. S. iohan.

In illo tp̄e. Erat dies feſtꝰ iudeoꝝ: et aſcēdit ieſus hieroſolimā. Eſt aūt hieroſolimis probatica piſcina q̄ cognominabat hebraice bethſaida quīq̄ porticꝰ habens. In his iacebat multitudo magna lāguentiū / cecoꝝ claudoꝝ / ⁊ aridoꝝ expectātiū aque motū. Angelꝰ autē dñi ſecūdū tēpꝰ deſcēdebat in piſcinā: ⁊ mouebat aqua. Et q̄cūq̄ prius deſcēdiſſet in piſcinam poſt motionem aque: ſanꝰ fiebat a quacūq̄ detinebatur īfirmitate. Offerto.

Stetit āgelꝰ iuxta arā tēpli hñs thuribulū aureū ī manu sua: ⁊ data sūt ei icēsa multa ⁊ ascēdit fumꝰ aromatum in cōspectu dei. Alleluya. Sec.

Hostias tibi dñe laudis offerimꝰ suppliciť deꝑcātes: vt eas vē āgelico ꝓ nobis īteruenīēte suffragio: ⁊ placatꝰ accipias ⁊ ad salutē nostrā ꝑuenire cōcedas. Per. Cōio. Bñdicite oēs āgeli dñi dño hymnū dicite ⁊ superexaltate eū ī scła. Postc.

Repleti dñe bñdictione celesti suppliciter imploramꝰ: vt qđ fragili celebramꝰ officio scōꝝ āgeloꝝ atq; archangeloꝝ nobis ꝓdesse sentiamꝰ auxilio. P. Missa ꝓ amico.

Iustus es dñe et rectū iudicium tuum: fac cum seruo tuo secundum miam tuam. Ps. Beati imaculati in via: qui ambulant in lege domini. Or.

Omñps sēpiterne deus miserere famulo tuo. N. et dirige eū secūdū tuā clemētiā ī viā salutis ęt̄ne vt te donāte tibi placita cupiat ⁊ tota virtute ꝑficiat. P. Ad romanos.

Fratres. Spūs adiuuat īfirmitatē nr̄am. Nā qđ oremus sicut oportet nescimꝰ: sꝫ ips̄ spūs postulat ꝓ nobis gemitibꝰ ienarrabilibꝰ. Qui autē scrutatur corda: scit qđ desideret spūs. Qui scđm deū: postulat pro nobis. Alia epl. Ad gal. vi.

Fratres. Si preoccupatꝰ fuerit hō ī aliquo delicto: vos q spūales estis īstruite hmōi ī spū lenitatis. Cōsiderās te ipsū ne ⁊ tu tēteris. Alt alteriꝰ onera portate: et sic adimplebitis legē xp̄i. Gr. Saluū fac seruū tuū deꝰ meꝰ sperātē ī te. V. Auribꝰ percipe dñe orationē meā. Allā. V. De pfūdis clamaui ad te dñe dñe exaudi vocem meam. Se. lucam. xi.

In illo tp̄e. Dixit iesꝰ discipulis suis. Petite et dabitᷣ vobis Querite ⁊ inuenietis. Pulsate ⁊ aperietur vobis. Oīs ei q petit accipit ⁊ q querit inuenit ⁊ pulsanti aperietur. Quis ex vobis patrē petit panē: nūqđ lapidē dabit illi? Aut piscem nūqđ ꝓ pisce serpētē dabit illi? Aut si petierit ouū: nūquid porriget illi scorpionē? Si ergo vos cū sitis mali nostis bona data dare filiis vr̄is: q̄to magis pať vester de celo dabit spm̄ bonū petētibꝰ se. Scđm marcū. xi.

In illo tp̄e. Dixit iesꝰ discipulis suis. Amē dico vobis q2 si quis dixerit huic mōti tollere ⁊ mittere in mare: ⁊ nō hesitauerit ī corde suo: sꝫ crediderit q2 q̄cūq; dixerit fiat fiet ei: ꝓptea dico vobis. Oīa q̄cūq; orātes petitis credite q2 accipietis et fiet vobis. Et cū stabitis ad orandū: dimittite si qđ habetis aduersꝰ aliquē: vt ⁊ pater vester q ī celis est dimittat vobis pctā vr̄a. Nō si vos nō dimiseritis: nec pať vester q ī celis est dimittet vobis delicta vestra. Offr. Sperēt ī te oēs qui nouerunt nomē tuū dñe: qm̄ nō derelinquis q̄rētes te psallite dño q habitat ī syon quoniā nō est oblitꝰ orationē pauperis. In tp̄e pasch. Alleluya. Sec.

Proficiat dñe q̄s hec oblatio quā tue supplices offerimꝰ maiestati: ad salutē famłi tui vt tua ꝓuidētia eiꝰ vita īter aduersa ⁊ ꝓspera vbiq; dirigatur. Per. Cō. Amē dico vobis q̄cquid orātes petitis credite q2 accipietis et fiet vobis. In tēpore pascha. Allā allā. Postcōio.

Sumētes domine perpetue sacramenta salutis tuam deprecamur clemētiam: vt ꝑ ea famulum tuū ab oī aduersitate custodias. P dñm. ¶ Missa ꝓ familiaribꝰ. Offi.

Salus ppl'i ego sum dicit dñs de quacūq; tribulatione clamauerint ad me exaudiam eos et ero illoꝝ dominꝰ imperpetuū. In tp̄e pasc. Allā allā. Ps.

Attēdite pp̄le meꝰ legē meā īclinate aurē vestrā in vba oris mei. Or.

DEus q̄ caritatis dona ꝑ grātiā sctī spūs tuoꝝ corda fideliū īfudisti da famulis ⁊ famulabꝰ tuis ꝓ qbꝰ tuā deꝑcamur clemētiā salutē mētꝫ ⁊ corporis: vt te tota vtute diligāt ⁊ q̄ tibi placita sūt tota dilectiōe perficiāt. Per dominū. In vni. eiusdē. ¶ Lectio libri sapiētie

MIserere nr̄i deꝰ oīm ⁊ respice nos ⁊ ostēde nobꝫ lucē miserationū tuaꝝ Et īmitte timorē tuū sr̄ gētes q̄ nō exquisierūt te: ⁊ cognoscāt q2 nō est deꝰ nisi tu vt enarrent magnalia tua. Alleua manū tuā sr̄ gētes alienas: vt vidēāt potētiā tuā Sicut enī ī ꝯspectu eoꝝ sctificatꝰ es ī nobꝫ sic ī ꝯspectu nr̄o magnificaberis ī illꝫ vt cognoscāt te sicut ⁊ nos cognouimꝰ q2 nō ē deꝰ ꝑt te dn̄e Innoua signa ⁊ īmuta mirabilia Glifica manū ⁊ brachiū dextrū. Excita furorē ⁊ effūde irā Extolle aduersariū ⁊ affige inimicū Festina tēpꝰ: ⁊ memēto finis Vt enarrēt vniuersa mirabilia tua dn̄e deꝰ nr̄. Gr. Propiciꝰ esto dn̄e pctīs nr̄is neq̄n dicāt gētes vbi ē deꝰ eoꝝ. V. Adiuua nos deꝰ salutaris nr̄ ⁊ ꝓpt honorē nōis tui dn̄e libera nos. Alla V. Ostēde nobis dn̄e mīaz tuā ⁊ salutare tuū da nobꝫ Alla V. Qui sanat cōtritos corde et alligat cōtritiones eoꝝ. Scdm marcū.

IN illo tp̄e. Sedēs iesꝰ ꝯtra gazophilaciū aspiciebat quomodo tꝛba iactaret es ī gazophilaciū. Et multi diuites iactabāt mlta. Cū āt venisset vna vidua paupcula misit duo minuta: qd̄ est quadrās. Et ꝯuocās discipulos suos ait illis. Amē dico vobꝫ qm̄ vidua hec paupcula plꝰ oībꝰ misit q̄ miserūt ī gazophilaciū. Oēs enī ex eo qd̄ abūdauit illis miserūt. Hec vo de penuria sua oia q̄ habuit misit totū victū suum

Offerto. Sperēt ī te. vts. Secreta.

MIserere q̄s dn̄e famulis ⁊ famulabꝰ tuis ꝓ qbꝰ hoc sacrificiū laudis tue offerimꝰ maiestati vt ꝑ hec scā supne bn̄dictiōis grām obtineāt: ⁊ gloriā eṫne btitudis acq̄rāt. p. Co. Amē dico. vts. Postcō.

DIuina libantes misteria q̄s domine vt hec salutaria sacramenta illis proficiant ad prosperitatē et pacem pro quorum quarūq3 dilectione hec tue obtulimus maiestati. Per do. ¶ Missa pro pace.

DA pacē dn̄e sustinentibus te vt ꝓphete tui fideles inueniant exaudi ꝑces serui tui: ⁊ plebis tue isrl̄. In tp̄e pasc. Alle. alla. Letatꝰ sū ī his q̄ dicta sūt michi ī domū dn̄i letātes ibimꝰ. Or.

DEꝰ a quo scā desideria recta ꝯsilia ⁊ iusta sūt opa da seruis tuꝫ illā quā mūdꝰ dare nō pōt pacē vt ⁊ corda nr̄a mādatꝫ tuis dedita ⁊ hostiū sublata formidīe tp̄a sīt tua ꝓtectiōe trāq̄lla. p. Le. ii. machabe.

IN diebus illis. Orationē faciebant sacerdotes dum offerrēt sacrificiū ꝓ pp̄lo israel ionatha inchoante ceteris aūt respōdētibꝰ ⁊ dicētibꝰ. Bn̄faciat vobꝫ deꝰ ⁊ meminerit testamēti sui: qd̄ ad abrahā ⁊ ysaac/ ⁊ iacob locutꝰ ē seruoꝝ suoꝝ fideliū. Et det vobis cor oībꝰ vt colatꝫ eū: ⁊ faciatis eiꝰ volūtatē. Adaperiat dn̄s cor vr̄m ī lege sua ⁊ ī ꝑceptis suis: ⁊ faciat pacē. Exaudiat orōnes vr̄as ⁊ recōcilietꝫ vobis nec vos deserat ī tp̄e malo: dn̄s deus nr̄. Grad. Letatus sū in his q̄ dicta sūt michi ī domū dn̄i ibimus. Vꝰ. Fiat pax ī virtute tua: et abūdātia ī turribus tuis. Alla V. Ostende nobis dn̄e mīam tuam: ⁊ salutare tuū da nobꝫ. Eua. Si quis diligit me. vts. de. ii. Offr. Deꝰ tu conuertens viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabit ī te: oſtēde nobis dn̄e mīaꝫ tuā ⁊ ſalutare tuū da nobis. In tp̄e. paſ. Secꝛ.

DEus qui credētes in te populos nullis ſinis concuti terroribꝰ: dignare preces ⁊ hoſtias dicate tibi plebis ſuſcipe vt pax tua pietate ꝯceſſa chriſtianorum fines ab omni hoſte faciat eſſe ſecuros. Per. Cō. Amē dico. vt̄s. Poſtcōmunio.

DEus auctor pacis et amator quē noſſe viuere cui ſeruire regnare eſt ꝓtege ab oībꝰ īpugnatiōibꝰ ſupplices tuos vt q̄ ī defēſiōe tua ꝯfidimꝰ nulliꝰ hoſtilitatis arma timeamꝰ. ꝑ. ¶ Miſſa ī tp̄e belli. offiū.

REminiſcere miſerationum tuarꝝ domine ⁊ miē tue que a ſeculo ſunt ne vnq̄ dn̄entur nobis inimici noſtri: libera nos deus iſrael ex oībus āguſtiis noſtris. In tp̄e paſch. Allā allā. p. Ad te dn̄e leuaui aīaꝫ meā deꝰ meꝰ ī te cōfido non erubeſcam. Oratio.

DEus regnorum oīꝫ regumq̄ dn̄ator q̄ nos ⁊ percutiēdo ſanas ⁊ ignoſcēdo cōſeruas ꝓtēde nobis mīaꝫ tuā: vt trāquillitate pacis tua pietate firmata ad remedia correctiōis vtamur. ꝑ. ¶ Lec. li. Heſter.

IN diebꝰ illis. Orauit heſter ad dn̄m dicēs. Dn̄e. ⁊c. Req̄re poſt dn̄icā quadrageſime in fer. iiij. Gra. Propicius eſto dn̄e pctīs nr̄is neq̄ñ dicant gētes vbi eſt deus eorū. vꝰ. Adiuua nos deus ſalutaris noſter ⁊ ꝓpter honorē noīs tui dn̄e libera nos. Allā. ꝟ. Oſtēde nobꝫ dn̄e mīaꝫ tuā: et ſalutare tuū da nobis. Euā. Amē dico vobꝫ qꝛ q̄cūq̄ dixerīt. vt̄s. Offr̄. Deus tu cōuer. Secreta

ADeſto q̄s domine ꝓpiciꝰ pplo tuo et quē miſteriis celeſtibꝰ ī ſacramētis ībuis ꝑ hec munera q̄ tibi offert deuotꝰ a furore cūctoꝝ hoſtiū tua miſeratiōe defēde. ꝑ. do. Cō. Inclina aurē tuā accelera vt eruas nos.. In tp̄e paſch. Allā. Poſtcōio.

COrporis ⁊ ſanguinis dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ſacroſctā refectiōe vegetati ſupplices te rogamꝰ oīps deꝰ vt hoc remedio ſingulari ab oī nos pctōꝝ ꝯtagiōe purifices: ⁊ a ꝑiculo rū munias īcurſiōe cūctoꝝ. ꝑ. Miſſa ꝓ pluuia poſtulā. offi. Salꝰ ppli.

DEus in quo viuimus (Or. mouemur ⁊ ſumꝰ: pluuiā nobis tribue cōgruētē vt preſentibus ſubſidiis ſufficiēt adiuti ſēpiterna fiducialiꝰ appetamꝰ. ꝑ. Lec. li. reg.

IN diebꝰ illis. Orauit ſalomō ad dn̄ꝫ dicēs dn̄e deꝰ iſrl̄ nō eſt ſimilis tui deꝰ ī celo deſr̄ ⁊ ī t̄ra deorſuꝫ. Si clauſū fuerit celū ⁊ nō plueret ꝓpt pctā ppli ⁊ orātes ī loco ſctō tuo penitētiā egerit noī tuo ⁊ a pctīs ſuis ꝯuerſi fuerit ꝓpt afflictionē ſuā: exaudi eos ī celo ⁊ dimitte pctā ſeruoꝝ tuoꝝ ⁊ ppli tui iſrl̄. Et oſtēde eis viā bonā ꝑ quā ābulēt ⁊ da pluuiā ſup t̄rā tuā: quā dediſti pplo ī poſſeſſionē dn̄s deꝰ nr̄. Gr. Propiciꝰ eſto Allā. ꝟ. Oſtēde no. Sec̄dm marcū.

IN illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Miſereor turbe: qꝛ iā triduo ꝑſeuerāt mecū et non habēt qd̄ manducēt Et dimittere eos ieiunos nolo/ ne deficiāt ī via Et dicūt ei diſcipli. Unde ergo nobis ī deſerto panes tāti vt ſaturemꝰ turbā tātā? Et ait illis ieſꝰ. Quot panes habetis? At illi dixerūt. Septē. Et paucos piſciculos. Et p̄cepit t̄be/ vt diſcūberet ſup t̄rā. Et accipiēs ſeptē panes ⁊ piſces grās agēs fregit ⁊ dedit diſcipulis ſuis. Et diſcipuli dederūt pplo. Et comederūt oēs ⁊ ſaturati ſūt Et qd̄ ſupfuit de fragmētis tulerūt ſeptē ſportas plenas. Erāt aūt q̄ māducauerūt quattuor milia hoīꝫ extra puulos ⁊ mulieres. Et dimiſſa t̄ba/ aſcēdit ī nauiculā ⁊ diſcipuli eiꝰ cū eo. Offr̄. Sederūt. Secreta.

OBlatis domine placare muneribꝰ/ et oportunum nobis tribue pluuie ſufficientis auxiliū. ꝑ dominū. Cōio. Amen dico. Poſtcōio.

DEus qui pluis ſup iuſtos et iniuſtos noſtris etiā offenſionibus ꝑ hec ſacramēta relaxatꝫ: expectata q̄s nubiū [illegible]era largiaris q̄bus ⁊ ſalus nobis ⁊ alimēta preſtētur. Per d. ¶ Miſſa ad ſerenitatem poſcendā. Offm Salus ppl̄i. Oro.

AD te nos dn̄e clamantes exaudi/ ⁊ aeris ſerenitatem nobis tribue ſupplicantibꝰ: vt q̄ iuſte ꝓ pctīs noſtris affligimur mīa tua preueniente clementiam ſentiamꝰ Per dn̄z no. ¶ Lectio libri geneſis

IN diebus illis. Dixit dn̄s ad noe/ ⁊ ad filios eiꝰ cū eo. Ecce ego ſtatuā pactū meū vobiſcū/ ⁊ cū ſemine veſtro poſt vos. Nequaq̄ vltra īterficietur oīs caro aquis diluuij: neq; erit deīceps diluuiū diſſipās terrā. Arcū meū ponā ī nubibꝰ ⁊ erit ſignū federis īter me/ ⁊ īt̄ terrā. Cūq; obduxero nubibus celū apparebit arcus meus in nubibus. Et recordabor federꝫ mei vobiſcū ⁊ non erit vltra aqua diluuij ad delēdam vniuerſā carnē. Dicit dn̄s omnipotēs. Gr. Propiciꝰ eſto. All. V. Oſtēde nobis. Secundum matheū

IN illo tēpore. Aſcendēte ieſu ī naviculā: ſecuti ſūt eū diſcipuli eiꝰ. Et ecce motꝰ magnꝰ factꝰ eſt ī mari: [illegible] navicula operiretur fluctib[illegible]rat autē illis ventꝰ ɔtrarius. Ipſe vero dormiebat. Et acceſſerūt: ⁊ ſuſcitauerunt eū: dicētes. Dn̄e ſalua nos: perimꝰ. Et dixit eis. Quid timidi eſtis modice fidei? Tūc ſurgēs īperauit ventis ⁊ mari ⁊ fctā eſt trāquillitas magna Porro homines mirati ſūt: dicentes. Qualis eſt hic? Qr̄ vēti ⁊ mare obediūt ei. Offm. Sperēt ī te. Secꝛ

EXaudi p̄ces ⁊ ſuſcipe vota ppl̄i tui ⁊ iube ymbres inūdātium ceſſare pluuiax flagelliſq; huiꝰ elemēti ad effectū tui ɔuerte miſterij/ vt q̄ ſe regenerātibꝰ aq̄s gaudēt renatos: gaudeāt his caſtigātibꝰ eſſe correctos. ꝑ. Cō Amē dico vo Poſtc

QUeſumus oīp̄s deus clementiam tuam: vt inundantiam coerceas ymbrium ⁊ hylaritatē tui vultꝰ nobis īpertiri digneris. Per dn̄m. ¶ Miſſa ꝓ mortalitate hoīm Officium Salus populi. Oratio.

PArce dn̄e/ parce pctīs nr̄is: ⁊ quāuis īceſſabiliter delinquētibus ɔtinua pena debeatur: p̄ſta q̄s: vt qd̄ preſēti meremur offenſione nobis ꝓueniat ad correctionem et plagam mortalitatis quam ſup nos ꝓ peccatis noſtris īminere cognoſcimus: te miſerante ſentiamꝰ ceſſare. Per do. ¶ Lctō libri regū.

IN diebꝰ illis. Dixit dauid ad dn̄m: cū vidiſſet angelū cedētē ppl̄m. Ego ſū q̄ peccaui: ego iniq̄ egi. Iſti q̄ oues ſūt: q̄d fecerūt? Vertat obſecro manꝰ tua ɔtra me: ⁊ cōtra domū pr̄is mei. Venit autē gad ad dauid ī die illa ⁊ dixit ei Aſcēde ⁊ cōſtitue dn̄o altare: ī area areuna iebuſei. Et aſcēdit dauid iuxta ſermonē gad: quē p̄cepat ei dn̄s. Cōſpiciēnſq; areuna: aīaduertit regē et ſeruos eiꝰ trāſire ad ſe. Et egreſſꝰ adorauit regē ꝓno vultu ī terrā: et ait. Quid cauſe eſt vt veniat dn̄s meus rex ad ſeruū ſuū? Cui dauid ait: vt emā a te areā ⁊ edificē altare dn̄o ⁊ ceſſet īterfectio q̄ graſſat̄ ī populo. Et ait areuna ad dd̄. Accipiat ⁊ offerat dn̄s meꝰ rex: ſicut ei placet. Habes boues ī olocauſtū ⁊ plauſtrū ⁊ iuga boum ī vſū lignoꝝ. Oīa dedit areuna regi/ dixitq; areuna ad regē dn̄s deꝰ tuꝰ ſuſcipiat votū tuū. Et reſpōdēs rex: ait. Nequaq̄ vt vis ſed emā a te precio ⁊ offerā dn̄o meo olocauſta gratuita. Emit ergo dauid areā ⁊ boues: argenti ſiclis quinquagīta. Et edificauit ibi altare dn̄o ⁊ obtulit olocauſta ⁊ pacifica. Et repropiciat⁹ ē dn̄s terre: ⁊ cohibita ē plaga ab iſrl̄. Gr. Propici⁹ eſto. Allā. v̄. Oſtēde nobis dn̄e. S. math.

IN illo tp̄e Circuibat ieſ⁹ totā galileā docēs ī ſynagogis eorū: ⁊ p̄dicās euāgeliū regni ⁊ ſanās oēm lāguorē ⁊ oēm īfirmitatē ī populo. Et abijt opinio ei⁹ ī totā ſyriā et obtulerūt oēs male habētes varíis lāguorib⁹ ⁊ tormētis cōp̄hēſos: et q̄ demonia habebāt: et lunaticos et paraliticos: et curauit eos. Et ſecute ſunt eum: turbe multe. Offert. Deus tu conuertēs. Secreta.

PRotege nos q̄s dn̄e gr̄a tua tibi ſancta ſacrificia īmolātes et plagā mortalitatis quā ſup̄ nos pro pc̄tis noſtris īminere pauem⁹: p̄ auxiliū mīe tue ſentiamus ceſſare. Per. Cō. Amen dico vobis. Poſtcō.

SVmptis dn̄e ſalutꝫ noſtre ſubſidiis tuā mīam ſuppliciter dep̄camur: vt ab īminēti nos plaga defēdas: ⁊ ab etna dānatione eripias. Per d̄. ❡ Miſſa p̄ quacūq̄ tribulatione. Offm̄. Salus populi. Oro.

INeffabilē mīam tuam nobis dn̄e clemēt oſtende: vt ſimul nos ⁊ a pc̄tis oīb⁹ exuas: ⁊ a penis quas p̄ his meremur benign⁹ eripias. Per. Epi. Miſerere nr̄i de⁹. vt ſ. in miſſa p̄ familiarib⁹. Gr. Propici⁹ eſto. All. v̄. Qui ſanat. Euā. ſcd̄m mar. Amē dico vobꝫ: q2 ſi q̄s dixerit huic mōti tollere. ⁊c. vt in feria. iiij poſt do. xxii. Offm̄. Sperēt ī te. Sec.

SAcrificia tibi dn̄e immolāda q̄s corda noſtra purificent: et indulgentie tue nobis dona conciliēt: ⁊ de aduerſis proſpera ſētire p̄ficiāt. Per. Cō. Amē di. vo. Poſtcō.

QVos celeſti dn̄e mūere reficis diuina tuere virtute: vt tuis myſteriis p̄fruētes: nullis ſubdātur aduerſis. Per. ❡ Miſſa p̄ īfirmis.

CIrcūdederunt me gemitus mortis dolores īferni circūdederūt me: ⁊ ī tribulatiōe mea īuocaui: ⁊ dn̄s exaudiuit de tēplo ſctō ſuo vocē meam. In tē. paſc. allā al. p̄s. Diligā te dn̄e fortitudo mea: dn̄s firmamētū meū et refugiū meū ⁊ liberator meus. Oro.

OMnip̄s ſēpiterne de⁹ ſal⁹ eterna credētiū exaudi nos p̄ famulo ſuo. N. p̄ quo mīe tue īploramus auxiliū: vt reddita ſibi ſanitate grārū tibi ī eccl̄ia tua referat actionem. Per d̄. Lectio epi. bti iaco. apoſtoli.

FRatres. Si triſtat aliq̄s veſtrū: oret equo aīo: et pſallat. Infirmat aliq̄s ex vobis īducat p̄ſbyteros eccl̄e: ⁊ orēt ſup̄ eū vngentes eū oleo ī noīe dn̄i: ⁊ orō fidei ſaluabit īfirmū. Et alleuiabit eū dn̄s: et ſi ī pc̄tis ſit dimittēt ei. Cōfitemini ergo alterutrū pc̄tā vr̄a: ⁊ orate p̄ īuicē: vt ſaluemī. Gr. Miſerere mihi dn̄e qm̄ īfirm⁹ ſū ſana me dn̄e. v̄. Conturbata ſūt oīa oſſa mea: ⁊ aīa mea turbata ē valde. All. v̄. Qui ſanat cōtritos corde: ⁊ alligat cōtritiōes eoꝝ. S. lucā.

IN illo tp̄e. Intrauit ieſ⁹ capharnaū. Cēturionis autē cuiuſdā ſeru⁹ male habens erat moritur⁹ q̄ erat ei p̄cioſ⁹. Et cū audiſſꝫ de ieſu: miſit ad eū ſeniores iudeoꝝ rogās eū vt veniret ⁊ ſanaret ſeruū ei⁹. At illi cū veniſſēt ad ieſū rogabāt eū ſollicite dicētes ei: q2 dign⁹ eſt vt hoc illi p̄ſtes. Diligit eñ gētē nr̄az ⁊ ſinagogā ip̄e edificauit nobꝫ. Ieſ⁹ autē ibat cū illis. Et cū iā nō lōge eēt a domo: miſit ad eū cēturio amicos dicēs. Dn̄e: noli vexari. Nō eī dign⁹ ſū vt ſub tectū meū intres: ſꝫ tm̄ dic vbo/ ⁊ ſanabit puer meꝰ. Nã ⁊ ego hõ sũ sub potestate cõstitutꝰ: habẽs sub me milites. Et dico huic vade: ⁊ vadit. Et alio veni: ⁊ venit. Et [illegible]o meo fac hoc: ⁊ facit. Quo audi[illegible]ꝰ miratꝰ est: ⁊ cõuersus sequẽtibꝰ se dixit. Amẽ dico vobis: nec in israel tantã fidem inueni. Et reuersi qui missi fuerãt domum: inuenerũt seruũ qui lãguerat sanũ. Offa. Miserere michi dñe secũdum magnã miam tuã dele dñe iniq̃tatem meam. In tpe pascha. Allã. Secre.

DEus cuiꝰ nutibꝰ vite nr̃e momẽta decurrũt: suscipe preces ⁊ hostias famuli tui. N. ꝓ quo egrotãte miam tuã imploramꝰ: vt de cuiꝰ ꝑiclo metuimꝰ de eiꝰ salute letemur. pCõ. Illũia faciẽ tuã sr̃ seruũ tuũ: ⁊ saluũ me faci tua mia dñe nõ cõfũdar qm̃ inuocaui te. I tẽ. p. al. al. Pꝰc.

DEus infirmitatis humane singulare presidiũ auxilii tui sup infirmũ nr̃m ostende virtutem: vt ope mie tue adiutꝰ ecclesie tue sancte incolumis representari mereat. Per dominum. ¶ ~~Pro domino~~ [redacted] Or.

DEus fideliũ oim pastor et rector famulũ tuũ. N. et pastorẽ quẽ ecclesie tue preesse voluisti ꝓpiciꝰ respice da ei q̃s verbo ⁊ exẽplo his q̃bus preest proficere vt ad vitã vna cũ [illegible] sibi credito perueniat sem[illegible]nã. Per dñm. Secreta.

O[illegible]atis dñe placare muneribꝰ et famulũ tuũ. N. quẽ pastorẽ populo tuo esse voluisti assidua protectione guberna. Per. Postcõio.

HEc nos q̃s dñe diuini sacramẽti pceptio ꝓtegat et famulum tuũ. N. quẽ pastorẽ ecclie tue p̃esse voluisti vna cũ cõmisso grege saluet sẽp ⁊ muniat. P. Pro antistite. Or.

COncede q̃s dñe famulo tuo antistiti nr̃o: vt p̃dicãdo ⁊ exercẽdo q̃ recta sũt exẽplo bonoꝝ operũ aĩas suoꝝ instruat subditoꝝ ⁊ eterne remũeratiõis mercedẽ a te piissimo pastore percipiat. P. do. Secreta

MUnera nostra q̃s dñe placatus admitte: et famulum tuum. N. semp et vbiq; hic misericorditer protege. Per dñm. Postcõio.

HEc nos cõmunio dñe purget a crimine: et famulum tuũ. N. antistitem nr̃m: tua semp benigna pietate custodi. P. ¶ Pro rege. Or.

QUesumꝰ ops deꝰ: vt famulus tuꝰ rex nr̃ q̃ tua miseratiõe suscepit regni gubernacula virtutum etiam oim pcipiat incremẽta q̃bꝰ decenter ornatus et vitiorum monstra euitare: et hostem superare et ad te qui via vita ⁊ veritas es gratiosus valeat peruenire. Per do. Secreta.

MUnera quesumus dñe oblata sanctifica: vt et nobis vnigeniti tui corpus et sanguis fiant: et famulo tuo regi nostro ad obtinendam anime corporisq; salutem ⁊ ad peragendũ iniunctũ officiũ te largiẽte vsquequaq; ꝓficiãt. Per. Postcõ.

HEc dñe oblatio salutaris famulum tuũ regẽ nostrũ ab oĩbus tueatur aduersis quatinꝰ ⁊ ecclesiastice pacis obtineat trãquillitatẽ ⁊ post istius tẽporis decursũ ad etnã perueniat hereditatem. Per dñm. ¶ Pro archiepiscopo ⁊ rege. Orõ.

REge q̃s dñe famulos tuos archiepm et regẽ nr̃m: ⁊ intercedẽtibus oĩbus sanctis tuis grẽ tue i eis dona multiplica: vt ab oĩbꝰ liberi offensis et tẽporalibus nõ destituãtur auxiliis: ⁊ sempiternis gaudeant institutis. Per dñm. Secreta.

SUscipe dñe munꝰ oblatũ tibi et intercedẽtibus oĩbus sctis tuis cõserua famulos tuos. N. ⁊ N. atq; ab oĩbꝰ quas merent aduersitatibus redde securos: vt trãquillitate pcepta: ab oĩbus visibiliũ ⁊ inuisibiliũ insidiis liberati: deuota tibi mẽ te deſeruiant. Per dñm. Poſtcõio.

SUbiectos tibi famulos tuos archiepm̄ et regem nr̃m q̄s dñe intercedẽtibꝰ oĩbus ſanctis tuis: ꝓpiciatio celeſtis amplificet: vt ⁊ preſentis vite ꝑiculis exuantur: et perpetuis donis firmentur. Per dñm.

¶ Pro prelatis et ſubditis. Oratio

OMnipotẽs ſempiterne deꝰ q̄ facis mirabilia magna ſolꝰ: p̄tẽde ſuꝑ famulũ tuũ archiepm̄ nr̃m ⁊ ſuꝑ cũctã ɔgregationẽ illi ɔmiſſã ſpiritũ grẽ ſalutaris: ⁊ vt ĩ veritate tibi cõplaceãt perpetuũ eis rorẽ tue bñdictionis infunde. Per do. Secreta.

HOſtias q̄s dñe famulorũ tuorum placatus ĩtende: et quas in honorem noĩs tui deuota mente pro eis celebramꝰ ꝓficere ſibi ſentiant ad medelam. Per. Poſtcõio.

QUos celeſti recreas munere perpetuo dñe comitare preſidio: et quos fouere non deſinis dignos fieri ſẽpiterna redẽptione cõcede. Per. ¶ Pro ſemetipſo. Oro.

DEus qui es fons bonitatis et pietatis origo: q̄ peccantẽ nõ ſtatim iudicas ſed ad penitẽtiã miſeratꝰ expectas: te queſo vt facinoꝝ meorum ſqualores abſtergas: ⁊ me ad peragẽdum iniunctũ officiũ dignũ efficias et qui altaris tui miniſterium ſuſcepi ĩdignus ago trepidus: ad id peragẽdum reddar ſtrenuus ⁊ inter eos qui tibi placuerũt inueniar iuſtificatꝰ. Per. Secreta.

SAcrificiũ p̄ſentis domine oblatio mea expurget facinora: ꝑ quod totius mũdi voluiſti relaxari peccata: illiuſqꝫ frequẽtatiõe efficiar dignus quod vt frequẽtarẽ ſuſcepi ĩdignus. Per dñm. Poſtcõio.

HUius dñe ꝑceptio ſacramẽti peccatorũ maculas tergat: et ad peragendũ iniunctũ officiuꝫ me ydoneũ reddat. P. Pro ſemetipſo.

DEus cui ꝓpriũ eſt parcere ſaluare ⁊ nõ ꝑdere: ꝓpicius eſto michi pctõri: et q̄cquid iniq̄tatis vel peccati ego miſer negligẽter cõmiſi: tu pius ſupplex obſecro clemẽter indulge. Per dñm. Secreta.

PEr huiꝰ q̄s dñe deus oblationis virtutẽ pctõꝝ meoꝝ vincula dirũpe: ⁊ q̄cq̄d penaꝝ merui ꝓpiciatus auerte. Per do. Poſtcõio.

SUmpto dñe corporis ⁊ ſãguinis tui ſacramẽto: p̄ſta q̄s vt hoc idẽ michi pctõri ꝓficiat ad veniam qđ etiã toti mũdo profuit ad ſalutem. Per. ¶ Pro ſemetipſo. Or.

SUppliciter te deꝰ pr̃ q̄ es creator oĩm rerũ dep̄cor vt dũ me famulũ tuũ. N. corã oĩpotẽtia maieſtatis tue grauiter deliquiſſe confiteor: manum michi mĩe porrigas quatinꝰ dũ ego hãc oblationem tue pietati ꝓ peccatiꝫ meis offero: quod nequit̃ admiſi clementiſſime digneris abſoluere. Per dñm. Secreta.

DEus mĩe deꝰ pietatis deus indulgẽtie: indulge queſo ⁊ miſerere mei ſerui tui: vt ſacrificiũ qđ pietati tue ꝓ pctĩs meis offero benigne ſuſcipere digneris: et pctã q̄ labentibꝰ viciis ꝑ ignorantiã ɔtraxi pius ac ꝓpicius ac miſericors ĩdulgeas: ⁊ locũ penitẽtie ac flumina lachrymaꝝ ɔcedas: vt veniã a te merear accipere delictoꝝ. Per. Poſtc.

DEus qui viuoruꝫ es ſaluator omniũ: qui nõ vis mortẽ peccatoꝝ: nec letaris in perditione morientiũ: te ſupplex dep̄cor vt ɔcedas michi veniã delictoꝝ meorum: ⁊ vt admiſſa defleã: et poſtmodũ non admittã: vt cũ michi extrema dies finiſqꝫ vite mee aduenerit: emũdatũ delictꝭ oĩbꝰ me ãgelꝰ ſctitatꝫ accipiat. P.

¶ Ad poſtulãdam gratiã. Oratio.

DEus cui oĩe cor patet ⁊ oĩs voluntas loq̄tur: ⁊ quẽ nullum [illegible]cretū purifica p īfuſionē ſcti ſpūs cogitatiōes cordis nřı vt pfecte te diligere et digne laudare mereamur. Per do. In vnitate. Secr.

Hec oblatio q̄ſumus dn̄e deus cordis noſtri maculas emundet: vt ſcti ſpiritus digna efficiatur habitatio. Per d. In vni. Poſtcōio

Sacrificiū ſalutis nře ſumētes cōcede nobis q̄s dn̄e deus per grām ſcti ſpūs purificatꝫ mētib⁹ ſepi⁹ tue pietatꝫ frequētare miſteriū. P. In vni. ¶ Cōtra tētatiōes carnis.

Ure igne ſancti ſpiritus renes noſtros et corda noſtra domine vt tibi caſto corpore ſeruiamus: et mūdo corde placeam⁹. P. Secre.

Dirumpe dn̄e vincula peccatorum noſtrorum: vt ſacrificare tibi hoſtiā laudis abſoluta libertate poſſimus: ⁊ ſalua nos per indulgentiam quos dignatus es ſaluare per gratiam. Per dn̄m. Poſtcōio.

Deus adiutor nř et protector adiuua nos per virtutē ſcti ſpiritus tua ſancta ſumētes vt refloreat [illegible] noſtra: vigore pudicitie ⁊ ſan[illegible]onie nouitate: ereptāq; de manu tartari: i reſurrectionis gaudio iubeas preſētari. Per do. In vnita.

¶ Contra cogitationes malas.

Omnipotēs mitiſſime de⁹ reſpice propici⁹ p̄ces nřas ⁊ libera corda nřa de malarū tētatione cogitationū: vt ſcti ſpūs dignū fieri habitaculū mereamur. Per. In vni. Sec.

Has tibi dn̄e de⁹ offerim⁹ oblationes pro ſalute nřa p̄cantes vt aīas noſtras ſpūs ſcti gratia illuminare digneris quatin⁹ a cogitationibus malis tua pietate liberemur. Per dn̄m. In vnitate. Secre.

Per hec q̄s dn̄e ſacrificium qđ tue obtulimus maieſtati: ab omnibus corda noſtra emunda tētationibus: vt gratia ſancti ſpūs digni efficiamur. Per dominū. In vnita.

¶ Pro lachrymis deuotionis.

Omnipotēs mitiſſime de⁹/ q̄ ſitienti populo fontē viuētis aque de petra produxiſti: educ de cordis nři duricia cōpunctionis lachrymas: vt peccata noſtra plāgere valeam⁹ remiſſionēq; te miſerante mereamur accipere. Per dominum. Secreta.

Hanc oblationē quā tue maieſtati dn̄e pro pctis nřis offerimus ppicius reſpice: ⁊ pduc de oculis noſtris copioſa lachrymaꝝ flumina: quib⁹ debita flāmaꝝ incēdia poſſint extingui. Per dn̄m. Poſtcō.

Corpore ⁊ ſāguine tuo dn̄e ſatiati q̄s vt pro pctis noſtris cōpunctionem cordis ⁊ luctum flumināq; lachrymaꝝ nobis ſemper largiaris quatinus celeſtem in futuro cōſolationem inuenire mereamur. Per dn̄m. ¶ Pro peccatis. Oratio.

Exaudi q̄s dn̄e ſupplicū p̄ces ⁊ cōfitentiū tibi parce pctis: vt pariter indulgentiā nobis tribuas benign⁹ ⁊ pacem. Per dn̄m. Secreta.

Hoſtias tibi domine placationis offerimus: vt ⁊ delicta noſtra miſeratus abſoluas: ⁊ nutātia corda tu dirigas. Per do. Poſtcō.

Preſta nobis eterne ſaluator vt percipiētes hoc munere veniam pctōꝝ deinceps pctā vitem⁹. Per do.

¶ Cōtra aduerſarios eccleſie. Or.

Eccleſie tue q̄s dn̄e p̄ces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatib⁹ et erroꝛib⁹ vniuerſis ſecura tibi ſeruiat libertate. P. Secr.

Protege nos domine q̄ſumus tuis miſterijs ſeruiētes: vt diuinis rebus ⁊ corpore famulemur ⁊ mente. Per dominum. Poſtcōio.

Queſum⁹ dn̄e deus nř vt quos diuina tribuis participatiōe gaudere: humanis nō ſinas ſubiacere periculis. P. ¶ Pro ꝯcordia fratrū. Or.

DEus largitor pacꝫ et amator caritatis: da ſeruis tuis verã cũ tua volũtate cõcordiã: vt ab oĩbꝰ que nos pulſant tentationibus liberemur. Per dominũ. Secreta.

HIs ſacrificiis dñe q̃s concedẽ placatꝰ: vt q̃ ꝓpriis oramus abſolui delictis non grauemur externis. Per dñm noſtrum. Poſtcõio.

LIbera nos dñe q̃ſumus ab oĩ malo propiciuſqꝫ cõcede: vt q̃ nobis poſcimꝰ relaxari: ipſi quoqꝫ proximis remittamꝰ. Per dominum nr̃m. ¶ Ad poſcẽdã caritatẽ.

DEus q̃ plenitudinẽ mãdatorum tuorꝝ ĩ tua primiqꝫ dilectione ſãxiſti: hãc nobis gratiã largire ꝓpiciꝰ: vt qꝛ ĩ multis offẽdimꝰ tua caritas abũdet ĩ nobꝫ ꝑ quã peccata mũdantur. Per dñz. Secreta

DEus qui nos ad ymaginẽ tuam ſacramẽtis ĩſtruis ⁊ p̃ceptis ꝑfice greſſꝰ nr̃os ĩ ſemitꝫ tuis: vt caritatꝫ donũ qđ feciſti a nobis ſperari per hec q̃ offerimꝰ ſacrificia facias apprehẽdi. Per d. Poſtcõio

DEus qui diligentibꝰ te facis cũcta ꝓdeſſe da cordibus noſtris ꝑ hec ſãcta q̃ ſũpſimꝰ ĩuiolabilẽ caritatꝫ affectum: vt nulla poſſit ĩ tẽtatione ĩmutari deſideria de tua ĩſpiratiõe ꝯcepta. ꝑ. Pro itinerãtibꝰ

ADeſto dñe ſupplicationibus nr̃is ⁊ viã ⁊ actꝰ famulorꝝ tuorũ ĩ ſalutꝫ tue ꝓſpitate diſpone vt ĩt oẽs huiꝰ vie ⁊ vite varietates tuo ſẽꝑ ꝓtegãt auxilio. Per. Secreta.

PRopiciare domine ſupplicationibus noſtris: et has oblationes quas tibi offerimus pro famulis tuis benignus aſſume: et viam illorum ⁊ actus precedente gratia tua dirigas et ſubſequẽte comitare digneris: vt de actu atqꝫ incolumitate eorum ſecũdũ mĩe tue preſidia gaudeamus. Per. Poſtcõio.

DEus q̃ diligẽtibꝰ te miſ̃am tuam ſemꝑ ĩpẽdis: ⁊ a te ſeruiẽtibꝰ tibi ĩ nulla es regiõe lõginquꝰ dirige viã ⁊ actꝰ famulorꝝ tuorꝝ ĩ volũtate tua vt te ꝓtectore ⁊ te p̃duce ꝑ iuſticie ſemitas ſine offẽſiõe gradiãt. ꝑ. ¶ Pro bñfactoribꝰ viuis.

INclina dñe aures tue pietatꝫ ⁊ exaudi p̃ces noſtras ãte oculos tue maieſtatis: ⁊ reſpice ꝓpiciꝰ ſuꝑ famulos tuos q̃ nobis largiti ſũt tẽporalia bona da eis dñe peccatorum ĩdulgentiã: ⁊ in operibꝰ bonis ꝑſeuerantiam: ⁊ in regno tuo magna pro paruis: celeſtia pro t̃renis: et ꝓ temporalibus premia ſempiterna. Per dominũ. Secreta.

SUſcipe q̃s dñe propicius ꝓ ſalute famulorum tuorũ munꝰ oblatum: et quos feciſti deuotos ꝑ elemoſinã fac vtõs eſſe ꝑ ſcti muneris cõſecrationẽ. Per do. Poſtcõio

SUmpſimꝰ dñe tua ſctã miſteria tibi grãs referẽtes petimꝰ ĩmẽſã clemẽtiã tuã: vt et nobis proficiant ad medelã: ⁊ famulis tuis q̃ nobis ſuas largiti ſũt elemoſinas ad ſalutẽ mentis ſimul ⁊ corporis. Per dñm. ¶ Pro viuis. Oratio.

PRetẽde dñe famulis ⁊ famulabꝰ tuis dexterã celeſtis auxiliũ vt te toto corde ꝑq̃rãt: et q̃ digne poſtulãt aſſequãt. Per. Secre.

PRopiciare dñe ſupplicationibus nr̃is: ⁊ has oblatiões famulorꝝ famularꝝqꝫ tuarꝝ quas tibi ꝓ ĩcolumitate eorũ offerimꝰ benignꝰ aſſume: ⁊ vt nulliꝰ ſit irritũ votum nulliꝰ vacua poſtulatio p̃ſta q̃ſumꝰ vt quod fideliter petimꝰ efficaciter cõſequamur. Per dñm. Poſtcõio.

DA famulis ⁊ famulabus tuis q̃s dñe ĩ tua fide et ſĩceritate ꝯſtãtiã vt ĩ caritate diuina firmati nullis tẽtationibꝰ ab eiꝰ ĩtegritate vellãt. Per. ¶ De oĩbꝰ ſctis. Orõ.

COncede q̄s om̄ps deus: vt interceſſio nos ſancte dei genitricis ſemperq̄ virgīs marie: ſanctaꝝq̄ oīm celeſtiū virtutū ⁊ ſctōꝝ patriarcharū ꝓphetarū / apl'oꝝ / euāgeliſtaꝝ martyꝝ confeſſoꝝ / atq̄ virginū: et oīm electoꝝ tuoꝝ vbiq̄ letificet: vt vbi eorū merita recolimus patrocinia ſentiamus. Per dominū. Secr.

OBlatis dn̄e placare muneribꝰ et intercedente beata dei genitrice ſemperq̄ virgine maria cū omnibus ſanctis tuis a cūctis nos defēde periculis. Per eundem. Poſtcō.

SUmpſimus dn̄e btē dei genitricis ſemꝑ virgīs marie ⁊ oīm ſctōꝝ tuoꝝ merita recolētes ſacramēta celeſtia: p̄ſta q̄s vt qđ tēpaliter gerimꝰ eoꝝ p̄cibꝰ adiuti: etnis gaudijs cōſequamur. Per d. Cōme. incarnatiōis reſurrectio. circūci. aſcēſionis ⁊ aduentus ſpūſſcti. Oratio

COrda nr̄a q̄s dn̄e ſanctus ſplēdor filii tui īcarnatiōis / natiuitatis / paſſiōis / reſurrectionis aſcēſionis / ⁊ aduētus ſpiritus ſcti clemēti reſpectu illuſtret: quo mundi huiꝰ tenebris carere valeamꝰ: et ip̄o ducēte perueniamus ad patriā claritatis eterne. Per eūdem d. In vnitate eiuſdem ſpiritus. Secreta

IN mētibus nr̄is q̄s dn̄e vere fidei ſacramēta cōfirma: vt q̄ ꝯceptū de virgine deū verū et hominē cōfitemur: per eiuſdē ſalutifere īcarnatiōis / natiuitatis / paſſiōis reſurrectiōis / aſcēſionis / et aduentus ſpiritus ſancti potētiā ad eternam mereamur peruenire leticiam Per eūdem. In vnitate. Poſtcōio.

PReſta q̄s om̄ps pr̄: vt q̄ filii tui dn̄i nr̄i ieſu xp̄i īcarnationis natiuitatꝫ / paſſiōis / reſurrectiōis aſcēſiōis / ⁊ aduētꝰ ſpūs ſcti memoriam debita veneratiōis laude colimus: ip̄i ꝑ eiuſdē ſpūs ſcti gratiā a morte aīe reſurgamꝰ: ⁊ in tua ſemꝑ ſctificatiōe viuamꝰ. Per e. In vni.

Pro viuis ⁊ defūctis gn̄alis. oꝝ.

OMn̄ps ſēpiterne deꝰ qui viuoꝝ dn̄aris ſimul ⁊ mortuoꝝ oīm q̄ miſereris: quos tuos fide ⁊ ope futuros eſſe p̄noſcis: te ſupplicit' exoramus: vt ꝓ q̄bus effūdere p̄ces decreuimꝰ: quoſq̄ vel preſens adhuc ſeculum in carne retinet vel futurū iā exutos corpore ſuſcepit: pietatis tue clemētia delictorum ſuorum veniam et gaudia conſequi mereātur eterna. Per dominum. Secreta.

DEus cui ſoli cognitus eſt numerus electoꝝ ī ſuꝑna felicitate locādꝰ tribue q̄s: vt vniuerſoꝝ quos ī orōne ꝯmēdatos ſuſcepimꝰ et oīm fideliū viuoꝝ atq̄ mortuorū noīa beate p̄deſtinatiōis liber aſcripta retineat. Per dn̄m. Poſtcōio.

PUrificēt nos q̄s om̄ps ⁊ miſericors deꝰ ſacramēta que ſumpſimꝰ et preſta: vt hoc tuū ſacramētum nō ſit nobis reatus ad penam ſed īterceſſio ſalutaris ad veniā ſit ablutio ſcelerū / ſit fortitudo fragiliū / ſit contra mundi pericula firmamētum: ſit viuoꝝ atq̄ mortuorum fidelium remiſſio oīm pctōꝝ. Per dominum. Oratio generalis.

SAncte dei genitricis marie ac beatarū oīm celeſtiū virtutū ſanctoꝝ quoq̄ patriarcharū ꝓphetarū / apoſtoloꝝ / martyꝝ / ꝯfeſſoꝝ / virginū / ſimulq̄ oīm ſanctoꝝ queſumus oīpotens deus meritis et p̄cibꝰ placatꝰ tribue nobis mīam tuam: ⁊ da regi noſtro atq̄ regine populoq̄ tuo īuiolabilē fidei firmitatē ⁊ pacē: repelle a nobꝫ hoſtē: famē et peſtē: da nobis ī tua virtute ꝯſtātiam et fortitudinē: īmitte hoſtibꝰ noſtris formidinē ⁊ inualitudinē tribue omnibꝰ nobis bona facientibꝰ vite eterne beatitudinē: da ini micis nostris et persequētibus nos recognitionē et indulgētiam: concede defūctis nostris ⁊ oībus ī christo quiescētibus remissionem omnium peccatorum et requiem sempiternam. Per eundem. Secreta.

IN ꝯspectu maiestatis tue q̄s oṗs deus ītercedente dei genitrice maria ⁊ oībus sctīs tuis oblationes nr̄e ⁊ p̄ces acceptabiles ascēdāt: ⁊ tua ꝓpiciatione veniā nobis ⁊ pacē tribue: hostē ac pestē et famē a nobis repelle: fidē spē et caritatē nobis largire: defēsione tua nos sēper ꝓtege: hostiū nostroꝝ sup̄biā ⁊ virtutē contere: oībus nobis bona faciētibus gratie tue abūdantiam retribue: discordantes ad pacis bonum converte: defunctis nostris requiem eternam concede: ⁊ omnibꝰ fidelibus tuis vitam eternam largire. Per eundem. Postcōmunio

PEr huius sacramenti misterium atꝙ virtutē q̄s dn̄e deus nr̄ oṗs btā maria sēꝑ virgīe et oībꝰ sctīs tuis ītercedētibꝰ vicioꝝ nr̄oꝝ macule deleāt: ⁊ p̄ces nr̄e ī ꝯspectu maiestatis tue acceptabiles īveniātur: rex nr̄ ⁊ regina populusꝙ tuus a peccatis et hostibꝰ liberētur: et fidei rectitudine roborent̄: hostiū nostroꝝ superbia ⁊ fortitudo ꝓterant̄: pestilētia ⁊ fames ꝓcul pellātur bona nobis faciētes gr̄e tue abūdātia repleāt̄: discordātes ad fraternā pacem revocent̄: et defuncti nostri requiem consequantur: ⁊ omnes fideles tui dn̄e vitā adipisci mereantur. Per dn̄m. ¶ Oratio generalis.

PIetate tua q̄s dn̄e deꝰ nr̄oꝝ solue vincula oīm delictoꝝ et btē dei genitricis et ꝑpetue virgīs marie: sctāꝝ quoꝙ oīm celestiū virtutū: ⁊ sctōꝝ patriarchaꝝ ꝓphetaꝝ aplōꝝ euāgelistaꝝ martyꝝ ꝯfessoꝝ atꝙ virginū: ⁊ oīm sāctoꝝ tuoꝝ intercessione regē nr̄m. N. et exercitū eiꝰ: necnō ⁊ archiep̄m nr̄z. N. seu cōgregationē illi ꝯmissā: ⁊ nos famulos tuos atꝙ locū nr̄m in oī sāctitate custodi: oēsꝙ affinitate ⁊ ꝯfessione vel familiaritate nobis iūctos seu oēs xp̄ianos a viciis oībus purga: virtutibꝰ illustra: pacē et salutē nobis tribue: hostes visibiles ⁊ īvisibiles remove: carnalia desideria extingue: famē ⁊ pestē repelle: amicꝫ ⁊ īmicꝫ nr̄is verā caritatē largire ⁊ oībus fidelibꝰ vivis ac defūctis in terra viventiū vitam ⁊ requiē eternaz concede. Per eundem. Secreta.

DEus q̄ per singularem vnici filii tui corporis hostiā totiꝰ mūdi soluisti delicta: hac oblatiōe btē eiusdē dei genitricis sempꝙ virginis marie oīmꝙ sctōꝝ ītercessione placatꝰ maculas sceleꝝ nostroꝝ absterge ⁊ oīm xp̄ianoꝝ fideliū seu familiariū nr̄oꝝ vivoꝝ atꝙ mortuorū pctā dimitte: eisꝙ premia eterna concede. Per eundem. Postcōio.

SUmpta sacramēta q̄s dn̄e celestia oīa crimina nostra detergāt oēmꝙ pravitatē ⁊ īfirmitatē: seu etiā hostilē īpugnatiōez visibilē ⁊ īvisibilē atz subitā mortē meritꝫ btē dei genitricis sēꝑꝙ virgīs marie: ⁊ oīm sanctoꝝ a nobis ꝓcul repellāt: et oībꝰ fidelibꝰ xp̄ianis seu etiā cūctis familiaribꝰ nr̄is vivis ac defūctis ꝓsint ad veniā ꝓ quoꝝ quarūꝙ tibi sūt oblata salute. Per eūdem dn̄m nr̄m iesū. Qui tecū vivit ⁊ re.

¶ Missa pro defunctis. Officium.

REquiem eternam dona eis dn̄e: et lux perpetua luceat eis. ṗ. Te decet hymnꝰ deus in syon: ⁊ tibi reddet̄ votuz in hierusalē: exaudi orationē meaz ad te omnis caro veniet. Oratio.

INclina dn̄e aurē tuā ad p̄ces nostras q̄bus mīam tuā sup plices dep̄camur vt aīaꝫ famuli tui quā de hoc ſcl'o migrare iuſſiſti: i pacis ac lucis regiōe ↄſtituas ⁊ ſcōꝝ tuoꝝ iubeas eſſe ↄſortem. Per dn̄m noſtrū. ¶ Pro corpore p̄ſenti dicit iſta epyſtola. Lec. lib. machabeorū

IN dieb⁹ illis: Uir fortiſſim⁹ iudas collatiōe fctā duodeci milia dragmas argēti miſit hieroſolimā offerri ea ibi ꝑ pctīs mortuorū: iuſte ⁊ religioſe de reſurrectiōe cogitās. Niſi eī eos q̄ ceciderāt reſurrecturos ſparet: ſuꝑfluū videref ⁊ vanū orare ꝑ mortuis. Et qꝛ ↄſiderabat ꝙ hi q̄ cū pietate dormitionē acceperāt optimā haberēt repoſitā gratiā. Scā ergo ⁊ ſalubris ē cogitatio ꝑ defūctis exorare: vt a peccatis ſoluanf. Gra. Requiem eternā dona eis dn̄e: ⁊ lux perpetua luceat eis. ℣. Abſolue dn̄e aīas eoꝝ ab omni vinculo delictorū. Tractus.

DE profūdis clamaui ad te domine: dn̄e exaudi vocē meam ℣. Fiant aures tue itēdētes: in orationē ſerui tui. ℣. Si īquitates obſeruaueris dn̄e: domine q̄s ſuſtinebit. ℣. Quia apud te ꝓpiciatio eſt ⁊ ꝓpter legē tuam ſuſtinui te domine ¶ Pro corpore p̄ſēti dicatur iſtud euāgelium. Secundum iohānem.

IN illo tp̄e: Dixit martha ad ieſū. Dn̄e ſi fuiſſes hic: frater me⁹ nō fuiſſet mort⁹. Sed et ⁊ nunc ſcio: qꝛ q̄cūq; popoſceris a deo dabit tibi de⁹. Dixit illi ieſ⁹ Reſurget frat̄ tu⁹. Dixit ei martha. Scio q̄a reſurget i reſurrectiōe: i nouiſſimo die. Dixit ei ieſ⁹ Ego ſū reſurrectio ⁊ vita Qui credit i me etiā ſi mortuus fuerit viuet. Et oīs q̄ viuit ⁊ credit i me nō morief ī eternū. Credis hoc? Ait illi. Utiq; dn̄e ego credidi qꝛ tu es xp̄s fili⁹ dei q̄ i hūc mūdū veniſti. Offer. Dn̄e ieſu xp̄e rex glīe libera aīas oīū fideliū defūctoꝝ de manu inferni ⁊ de ꝓfūdo lacu libera eas de ore leonis ne abſorbeat eas tartar⁹ ne cadāt i oſcura tenebraꝝ loca ſed ſignifer ſāct⁹ michael repreſētet eas i lucē ſctā quā olī abrahe ꝓmiſiſti ⁊ ſemini ei⁹. Sacerdos ad altare icipiat. ℣ Hoſtias ⁊ p̄ces tibi dn̄e offerimus. Tu ſuſcipe ꝓ aīab⁹ illis quaꝝ hodie memoriā agim⁹ fac eas dn̄e de morte trāſire ad vitā Quā olī abrahe. Nūq̄ cātat. O pie. ꝑ corpe p̄ſēti ſed āniuerſarii|o vit⁹ tātū cum regimīe chori O pie de⁹ q̄ p̄mum homē ad etnā gloriā reuocaſti: paſtor bōe q̄ ouē ꝑditā pio hūero ad ouile reportaſti iuſte iudex dū veneris iudicare libera de morte aīas eoꝝ quos redemiſti ne tradas beſtiis aīas ↄfitētes tibi ne derelīquas eas i finē. Sec

ABſolue q̄s dn̄e animā famuli tui ab oī vīculo delictorū: vt i reſurrectiōis gl'ia īt ſctōs ⁊ electos tuos reſuſcitat⁹ reſpiret. Per Cōio. Lux etna luceat eis dn̄e cū ſāctis tuis ī etnū qꝛ pi⁹ es. ℣. Requiē etnā dona eis dn̄e et lux ꝑpetua luceat eis. Cū ſāctis. Poſtcōmunio.

ANnue nobꝫ dn̄e vt aīa famuli tui remiſſionē quā ſemꝑ optauit mereatur ꝑcipere peccatorū. Per dn̄z. ¶ Iſta ep̄la dicat tantū i die animarū. Ad theſſalonicēſes.

FRatres: Nolum⁹ vos ignorare de dormientib⁹: vt non contriſtemini ſicut ⁊ ceteri qui ſpē nō habēt. Si enim credimus ꝙ ieſ⁹ mortu⁹ eſt ⁊ reſurrexit: ita ⁊ de⁹ eos q̄ dormierunt per ieſū adducet cum eo. Hoc enim vobis dicim⁹ in verbo dn̄i quia nos q̄ viuimus qui reſidui ſum⁹ i aduentū dn̄i non preueniem⁹ eos qui dormierunt. Qm̄ ipſe dn̄s i iuſſu ⁊ i voce archangeli et i tuba dei deſcēdet de celo: et mortui q̄ in chriſto ſunt reſurgent primi. Deinde nos qui viuim⁹ q̄ relin quimur ſimul rapiemur cum illis ī nubib⁹ obuiam chriſto ī aera: ⁊ ſic ſemper cum dño erimus. Itaq; conſolamini īuicem: ī verbis iſtis. In xp̄o ieſu: dño nr̄o. ¶ In re. paſcha. dicitur iſta ep̄la ī obi. Ad corīthios

Fratres: Chriſt⁹ reſurrexit a mortuis: primitie dormientium. Quoniā quidē ꝑ hoīem mors: et ꝑ hoīem reſurrectio mortuorū. Et ſicut ī adā oēs moriūt: ita et ī xp̄o oēs viuificabūtur Vnuſq̄ſq; autē ī ſuo ordine. Per ieſum xp̄m dn̄m noſtrum. ¶ In obitibus epiſtola. Lectio libri apoca. beati iohānis ap̄li

In dieb⁹ illis: Audiui vocē de celo dicētē michi Scribe. Beati mortui: q̄ ī dño moriūtur. Amodo iam dicit ſpirit⁹: vt requieſcāt a laboribus ſuis. Opera enim illorum: ſequunt̄ illos. ¶ Pro famulo vel famula dicitur hoc euangelium. Secundum iohannem.

In illo t̄pe: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Oē qd̄ dat michi pat̄ ad me veniet ⁊ eum qui venit ad me nō eiciam foras. Qr deſcēdi de celo nō vt faciā volūtatē meā/ ſed volūtatē ei⁹ q̄ miſit me. Hec eſt aūt volūtas ei⁹ q̄ miſit me patris: vt oē qd̄ dedit michi pat̄ nō ꝑdā ex eo: ſed reſuſcitem illud ī nouiſſimo die. Hec eſt voluntas patris mei q̄ miſit me: vt oīs qui videt filiū ⁊ credit ī eum habeat vitam eternam. Et ego reſuſcitabo eum: in nouiſſimo die.

¶ In commemoratiōe generali dicitur iſtud euāge. Scd̄m iohannē.

In illo t̄pe: Dixit ieſ⁹ turbis iudeoꝝ Amē amē dico vobis: q2 q̄ vbū meū audit ⁊ credit ei qui me miſit: habet vitā et̄nā. Et ī iudiciū nō venit: ſed trāſiet a morte in vitā. Amen amē dico vobis: q2 venit hora et nūc eſt: qñ mortui audiēt vocē filij dei: et q̄ audierit viuent. Sicut enī pater habet vitā ī ſemetipſo: ſic dedit et filio vitā habere ī ſemetipſo Et poteſtatē dedit ei iudiciū facere: q2 fili⁹ hoīs eſt. Nolite mirari hoc: q2 venit hora in qua oēs q̄ ī monumētis ſūt: audiēt vocē filij dei. Et ꝓcedēt q̄ bona fecerūt: ī reſurrectionē vite. Qui vō mala egerūt: ī reſurrectionē iudicij. ¶ In obitib⁹ pro ſacerdote. Secundum iohannem.

In illo t̄pe: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis: ⁊ turbiſ iudeoꝝ. Amē amē dico vobis/ niſi manducaueritis carnē filij hoīs ⁊ biberitiſ ei⁹ ſāguinē: nō habebitis vitā in vobis Qui māducat carnē meā ⁊ bibit meum ſāguinē: habet vitam eternam. Et ego reſuſcitabo eum: in nouiſſimo die. ¶ In ꝯmemorationib⁹ generalibus. Secundum iohannem.

In illo t̄pe: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis Sicut pr̄ ſuſcitat mortuos ⁊ viuificat: ſic ⁊ fili⁹ quos vult viuificat. Neq; eni pr̄ iudicat quēq̄ ſꝫ iudiciū oē dedit filio vt oēs hōrificēt filiū ſicut hōrificāt prēꝫ Qui nō hōrificat filiū non hōrificat prēꝫ q̄ miſit illū Amē amen dico vobꝫ q2 q̄ vbū meū audit ⁊ credit ei q̄ miſit me habet vitā et̄nā. Et in iudiciū non venit: ſed trāſiet a morte in vitam ¶ In obitib⁹ ꝑ ep̄o. Scd̄m iohānē.

In illo t̄pe. Dixit ieſ⁹ turbis iudeoꝝ. Ego ſū panis viuus q̄ de celo deſcēdi. Si q̄s māducauerit ex hoc pane: viuet ī et̄nū. Et panis quem ego dabo caro mea eſt/ ꝓ mūdi vita. Litigabāt ergo iudei ad īuicem: dicētes. Quō hic poteſt carnem ſuā nobis dare ad māducādū? Dixit ergo eis ieſus. Amē amen dico vobis/ niſi māducaueritꝫ carnē filij hoīs ⁊ biberitis eius ſanguinē non habebitis vitam ī vobis. Qui māducat meā carnem et bibit meū ſāguinem: habet vitam et̄nā. Et ego reſuſcitabo eū in nouiſſimo die

¶ Pro anniuerſario defunctoꝝ. Or.

Preſta q̄s domine vt aīa famuli tui cuiꝰ anniuerſariū depoſitionis diē recolimꝰ oīm purgata cōtagiis pctōꝝ indulgentiā pariter ⁊ requiē capiat ſempiternā. Per. Sec.

Propiciare ſupplicationibꝰ noſtris dn̄e p̄ aīa famuli tui cuius hodie annua dies agit̄ pro qua tibi offerimus laudis hoſtiā: vt euꝫ ſanctorum tuorum cōſortio ſociare digneris. Per dominū. Poſtcōio.

Suſcipe dn̄e p̄ces nr̄as pro aīa famuli tui cuiꝰ anniuerſariū depoſitionis diē celebramꝰ vt ſi que ei macule de terrenis cōtagiis adheſerunt: remiſſionis tue mīa deleātur. Per dn̄m. ¶ Pro epo defuncto. Or.

Deus q̄ inter apoſtolicos ſacerdotes famulū tuū pontificali dignitate cēſeri feciſti p̄ſta q̄s: vt quoꝝ vicē gerebat ī terris: eoꝝ ppetuo ꝯſortio letet̄ in celis. Per. Sec.

Suſcipe q̄s dn̄e pro aīa famuli tui epi quas offerimus hoſtias: vt cui pōtificale donaſti meritū dones ⁊ p̄miū. Per dn̄m. Poſtcōio.

Propiciare dn̄e ſupplicationibus noſtris: et aīam famuli tui epi ī regione viuoꝝ eternis gaudiis iubeas ſociari. P. ¶ Pro epiſcopis ⁊ ſacerdotibꝰ defunctis. Oratio.

Concede q̄s oīps deus aīabus famulorū et epiſcoporū et ſacerdotū tuoꝝ felicitatꝫ eterne ꝯſortiū: quibus donaſti ſacri altarꝫ tui cōſequi miniſteriū. Per dn̄m. Sec.

Munera tibi dn̄e dicanda ſanctifica: et aīas famuloꝝ epōrum ac ſacerdotū tuoꝝ: per hec ab omni labe humane conditionis abſolue: quibus totius mundi abluiſti peccata. Per dn̄m. Poſtcōio.

Queſumus oīps deus: vt aīe famuloꝝ epiſcoporū ac ſacerdotū tuoꝝ: celeſtis gratie p̄mia conſequant̄: quibꝰ ſpūalis glīe munera ꝯtuliſti. P. Pro ſacerdote defuncto. Or.

Omnipotens ſempiterne deꝰ cui nūq̄ ſine ſpe mīe ſupplicat̄: ppiciare aīme famuli tui ſacerdotis: vt q̄ de hac vita in tui nominis cōfeſſione deceſſit ſanctoꝝ tuoꝝ numero facias aggregari. Per dominū. Secr.

Propiciare dn̄e anime famuli tui ſacerdotis: pro qua tibi hoſtias placationis offerimꝰ: et q̄ in hac luce in fide mā ſit catholica: ī futura vita ei retributio ꝯdonetur eterna. Per dn̄m. Poſtcommunio.

Preſta q̄ſumus omnipotens deus: vt animā famuli tui ſacerdotis ab āgelis lucis ſuſceptam in preparata habitacula deduci facias beatoꝝ. Per dn̄m. Pro femina.

Queſumꝰ domine pro tua pietate miſerere aīe famule tue: ⁊ a cōtagiis mortalitatis exutam ī eterne ſaluationis partem reſtitue. Per dominum noſtrum. Secreta.

His ſacrificiis dn̄e aīa famule tue a peccatis omnibus exuatur: ſine quibꝰ a culpa nemo liber extitit: ⁊ p̄ hec pie placatiōis officia p̄ſta vt perpetuam miſericordiā conſequatur. Per dn̄m. Poſtcōmunio.

Inueniat q̄s dn̄e anima famule tue lucis et̄ne cōſortiū cuiꝰ ppetue mīe cōſecuta eſt ſacramētū. Per d. Pro patribꝰ ⁊ matribꝰ. Or.

Deus qui nos patrem et matrem honorare precepiſti miſerere clemēter aīabus patrū ⁊ matrū noſtroꝝ eoꝝq; oīa pctā dimitte: noſq; eos ī eterne claritatꝫ fac gaudio viuere. Per dominum. Secreta.

Suſcipe ſacrificiū dn̄e quod tibi pro aīabꝰ patrū ⁊ matrum nr̄oꝝ offertur eiſq; gaudiū ſempiternū ī regiōe viuētiū ꝯcede: noſq; felicitati eoꝝ cōiūge. Per dn̄z Poſt cō.

Celeſtis participatio dñe ſacramēti aīabus patrū et matrū nr̄oꝝ requiē obtineat ſēpitnaꝫ noſq; cū illis gr̄a tua coronet etn̄a. Per d̄. Pro fratribꝰ ⁊ ſororibꝰ. Oro.

Deus venie largitor ⁊ humane ſalutis amator q̄s imenſā clemētiā tuā vt nr̄e ꝯgregatiōis fratres et ſorores q̄ ex hoc ſeculo trāſierūt beata maria ſemꝑ virgine ⁊ beato petro apl̄o tuo itercedēte cū oībꝰ ſāctis tuis ad ꝑpetue beatitudīs cōſortiū ꝑuenire cōcedas. P. Secreta.

Deus cuiꝰ miſe nō eſt numerus ſuſcipe ꝓpiciꝰ ꝓces hūilitatꝫ nr̄e ⁊ aīabꝰ q̄bus tui nōis dediſti cōfeſſionē: ꝑ hec ſacramēta ſalutꝫ nr̄e cūctoꝝ tribue remiſſionē peccatoꝝ. Per dñm. Qui tecū. Poſtcōmunio.

Preſta q̄s miſericors deus: vt aīe ꝑ quibꝰ hoc ſacrificiū laudis tue obtulimꝰ maieſtati: ꝑ huius virtutē ſacramēti a peccatꝫ oībꝰ expiate: lucis ꝑpetue te miſerāte recipiāt beatitudinem. Per dominum.

Pro q̄eſcentibꝰ i cimiterio. Or.

Deus in cuiꝰ miſeratiōe aīe fideliū req̄eſcunt famulis ⁊ famulabus tuis oībꝰ hic ⁊ vbiq; i xp̄o quieſcentibꝰ da propiciꝰ ſuoꝝ veniā peccatorum: vt a cūctis reatibꝰ abſoluti tecū ſine fine letētur. Per eūdem dñm noſtrū ieſum. Secreta.

Pro aīabus famuloꝝ famularūq; tuaꝝ oīm catholicorum hic ⁊ vbiq; dormientiū hoſtiam domine ſuſcipe benignꝰ oblatam: vt hoc ſacrificio ſingulari vinculis horrēde mortꝫ exute: vitā habere mereātur eternam. Per dñm. Poſtcōio.

Deus fideliū lumē aīarū adeſto ſupplicatiōibꝰ nr̄is: et da famulis et famulabꝰ tuis quoꝝ corpora hic et vbiq; in chriſto req̄eſcūt refrigerii ſedē: quietis beatitudinē luminis claritatē. Per dñm nr̄m.

Pro bñfactoribꝰ defunctis. Or.

Miſerere q̄s dñe aīabꝰ oīm benefactoꝝ noſtroꝝ defunctorum: ⁊ ꝓ bñficiis que nobis largiti ſūt in terris premia eterna cōſequātur in celis. Per dominum. Secr.

Suſcipe dñe hec munera q̄ pro aīabꝰ oīm bñfactoꝝ noſtrorū requieſcentium immolamus: ⁊ pro beneficiis eorū quibus ſuſtētamur da eis retributionem in regno celorum. Per dominum. Poſtcōio.

Sumpta dñe ſacramenta nos a vinculis abſoluāt peccatoꝝ et aīabus oīm benefactoꝝ noſtroꝝ defunctorum cōſortia obtineāt ſpirituū beatorum. Per dominū no.

Pro oībꝰ fidelibꝰ defūctis. Oro.

Fideliū deꝰ oīm cōditor et redēptor aīabus famulorū famularūq; tuarū remiſſionē cunctorum tribue peccatorum: vt indulgētiam quam ſemper optauerunt: piis ſupplicationibus cōſequantur. Qui viuis et regnas. Secreta.

Hoſtias q̄s dñe quas tibi pro aīabus famulorū famularūq; tuarū offerimus propiciatꝰ intēde: vt quibꝰ fidei chriſtiane meritū cōtuliſti dones ⁊ premium. Per dominum noſtrum. Poſtcommunio.

Animabus q̄s dñe famulorū famularūq; tuaꝝ oratio ꝓficiat ſupplicantiū: vt eas ⁊ a peccatis oībꝰ exuas et tue redēptiōis facias eſſe participes. Qui viuis ⁊ regnas.

Pro his quibus tenetur defūctꝰ

Concede q̄s dñe deꝰ nr̄: vt aīe quoꝝ quarūq; cōmemorationem ſpeciali deuotiōe agimꝰ et pro q̄bus exorare iuſſi ⁊ debitores ſumꝰ atq; oīm cōſāguineoꝝ ac familiarium noſtroꝝ cūctorūq; fideliū i ſinibus ſanctoꝝ tuorū requieſcāt moxq; ex mortuis reſuſcitati tibi placeant in regione viuoꝝ. Per do. Sec.

Hec munera q̄ſumus dn̄e q̄ oculis tue maieſtatis offerimꝰ ꝓ aiabꝰ famuloꝝ famularūꝗ tuarum quoꝝ quaꝝꝗ cōmemorationē ſpeciali deuotione agimus ⁊ ꝓ quibus orare iuſſi ⁊ debitores ſumꝰ: atꝗ oīm cōſanguineoꝝ ac familiarium noſtrorum cunctorūꝗ fideliū ſalutaria eſſe cōcede: vt tua pietate vinculis horrende mortis exute eterne beatitudinis mereantur eſſe ꝑticipes. Per dominum. Poſtcōio.

Deus q̄ ineſtimabili mīa animas mortalium ab anguſtijs trāſferre ad requiē ꝓpiciare ſupplicātibꝰ nobis ꝓ aiabꝰ famuloꝝ famularūꝗ tuaꝝ quoꝝ quaꝝꝗ mēoriam ſpecialitatis affectu agimꝰ ⁊ pro q̄bꝰ exorare iuſſi et debitores ſumus atꝗ oīm cōſāguineoꝝ ac familiarium nr̄oꝝ cūctoꝝꝗ fideliū vt eos paradiſo reſtitutꝭ ī tuoꝝ cēſeas ſorte iuſtorū. Per d. ¶ Modꝰ celebrādi trētale ꝓ aīa alicuiꝰ videlicet. Tres miſſas de annūciatione btē marie virginis. Tres de natiuitate domini. Tres de apparitiōe. ſcꝫ de epiphania. Tres de purificatiōe btē marie vginis. tres de reſurrectiōe. tres de aſcēſiōe dn̄i: tres de pētheco. tres de ſācta trinitate: tres de aſſumptiōe beate marie vgīs. et tres de natiuitate eiuſdē. Ita vt miſſe celebrēt infra octa. dictoꝝ feſto. Et ſemꝑ officium erit ſicut in prima die cū ſeq̄ntibus orationibꝰ ſcilicet. Deꝰ qui es noſtra redēptio. Secreta. Omnipotens ſempiterne deꝰ. Poſtcōio. Deus cuius mīe. ⁊ oratiōes que ſequuntur ī fine narrationis huiꝰ dicātur quotidie per annū de celebrāte vel faciēte celebrari Papa vō hoc admiſit ſub ꝯditione vt anno reuoluto reuelaret ei ſtatum ſuū quod illa cōceſſit ⁊ ſtatim euanuit. poſt anni vero reuolutionē cū papa ad miſſam ſtaret circa eum lumen apparuit ineffabile. Quo viſo: ſtupefactꝰ vidit duos āgelos de celo deſcēdentes ⁊ īter eos pulcherrimā dn̄am ducētes quā credidit eē matrē miſericordie et genu flexo oſculari pedes eiꝰ cupiebat ⁊ dixit. Regina mīe miſerere aīe matris mee. Que reſpōdit. O fili cariſſime: ego ſum mat̄ tua precibꝰ tuis ſaluata. Bn̄dicta ſit illa hora qua te generaui. Et ſic ab oculis eius euanuit. Oratio.

Deus q̄ es nr̄a redemptio et in terra ꝓmiſſiōis ante oēs terras naſci elegiſti mortēꝗ ibidē ſuſtinuiſti: libera ꝓpiciꝰ aīaꝫ famuli tui .N. de manibꝰ demonū: et eādē trā de poteſtate paganoꝝ vt ppl's q̄ ī te nō credit ꝑ virtutē tuā habeat emēdationē et illis oībus q̄ in te ꝯfidūt ꝑ tua magna pietate ſuccurre Qui viuis ⁊ regnas cū deo pa. Secreta.

Om̄ps ſempiterne deus redemptor aīaꝝ ſaluandaꝝ et preciū redēptionis totiꝰ generis humani miſerere clemēt aīe famuli tui .N. ⁊ quicquid viciorū fallēte dyabolo ⁊ ꝓpria iniquitate ꝯtraxit: tu pius ⁊ miſericors abluas īdulgendo ⁊ terram quā ſāguine ꝓprio dedicaſti de manibꝰ inimicoꝝ ꝑ vtutem ſctē crucis eripias: vota filiorum iſrael ad eius liberationē inſtātiū: ī viā ſalutis eterne miſericorditer dirigēdo Qui viuis et regnas. Poſtcōio.

Deus cuiꝰ mīe nō eſt numerꝰ cui ſoli cōpetit medicinā preſtare poſt mortē q̄ es vita viuētium ſpes moriētiū: et ſalꝰ oīm in te ſperātiū: q̄ terrā hereditatis tue ꝑ peccata filioꝝ eſau pollutā ꝓcioſo ſanguine tuo ꝯſecrare dignatꝰ es tu animā famuli tui .N. ꝑ huiꝰ vtutē ſacramēti a pctīs oībꝰ exuas ⁊ a penis quas ꝑ his meret eripias: ⁊ ppl'm ī credulū ac rebellē ꝑ grāꝫ tuā facias tibi peculiarē illiſꝗ oībꝰ q̄ ī tua pietate et mīa confidunt manum auxilij tui piiſſime largiēdo. Qui viuis et regnas cū deo patre. ¶ Rubrica

Ordo ad faciēdū ſpōſalia. Statuātur vir ⁊ mulier ante oſtiū eccleſie corā deo ⁊ ſacerdote ⁊ ppło vir a dextrꝫ mulierꝫ ⁊ mulier a ſiniſtrꝫ viri. Tūc ſacerdos īterroget bāna ⁊ poſtea dicat. Admoneo vos oēs vt ſi qs ex vobꝫ ē q̄ aliū. ⁊c. vt ī alio libro. Finitis orationibꝰ predictꝫ īntroductiſꝗ illis ī clerum ⁊ altare ex pte eccleſie auſtrali ⁊ ſtatuta muliere ad dexterā viri īcipiatur miſſa ſolenniter de trinitate. Officiū.

Benedicta ſit ſancta trinitas atꝗ indiuiſa vnitas cōfitebimur ei qꝛ fecit nobiſcum mīam ſuam. Ps. Benedicamus patrem ⁊ filiū: cū ſancto ſpiritu. Glla in excelſis deo. Orō.

Omīps ſēpiterne deus q̄ dediſti famulis tuis in ꝯfeſſione vere fidei eterne trinitatꝫ gloriā agnoſcere et ī potētia maieſtatꝫ adorare vnitatē qs vt eiuſdē fidei firmitate ab omnibus ſemper muniamur aduerſis. Alia oratio ſub eadem concluſione

Exaudi nos oīps et miſericors deꝰ: vt qđ nřo miniſtratꝫ officio tua ſemꝑ benedictione potiꝰ impleatur. Per dnm. Ad romanos.

Fratres: Neſcitꝫ qm̄ corpora vřa mēbra ſunt xpī. Tollens ergo mēbra xpī: faciēs mēbra meretricis? Abſit. Aut neſcitꝫ qm̄ q̄ adheret meretrici vnū corpꝰ efficit? Erūt īquit duo: ī carne vna. Qui aūt adheret deo: vnꝰ ſpūs eſt. Fugite fornicationē Omne pctm̄ quodcūꝗ fecerit homo: extra corpꝰ eſt. Qui autem fornicatur: ī corpꝰ ſuū peccat. An neſcitꝫ qm̄ corpora veſtra tēplū ſūt ſpiritus ſancti q̄ ī vobis eſt quē habetis a deo: ⁊ nō eſtꝫ veſtri? Empti enim eſtis ꝑcio magno: glorificate et portate deū ī corpore veſtro. Građ. Benedictus es dne q̄ intueris abyſſos et ſedes ſuper cherubin. ℣. Bndicite deū celi qꝛ fecit nobiſcū mīam ſuam. Allā. ℣. Benedictus es domine deus patrum noſtrorum et laudabilis in ſecła. Sm̄ iohannem.

In illo tēpore: Reſpondēs iohannes dixit. Non poteſt hō accipere q̄cq̄: niſi datū fuerit ei de celo. Ipſi vos teſtimoniū ꝑhibetis qđ dixeri ego non ſū xp̄s: ſed qꝛ miſſus ſum āte illū. Qui habet ſponſā ſpōſus eſt. Amicꝰ aūt ſpōſi q̄ ſtat ⁊ audit eū gaudio gaudet propꝫ vocem ſpōſi Hoc ergo gaudiū meū impletum eſt vt et gaudiū veſtrum impleat. Credo. Offertoriū. Benedictꝰ ſit deꝰ pater vnigenituſꝗ dei filiꝰ ſctūs quoꝗ ſpiritus qꝛ fecit nobiſcū miſericordiam ſuā. Secreta.

Sanctifica q̄s dne deꝰ nř ꝑ tui ſcti nōis īuocationē et ꝑ vnigeniti tui ꝟtutē huiꝰ oblatiōis hoſtiā: ⁊ cooꝑāte ſpūſctō ꝑ eā noſmet ipſos tibi perfice munus eternum. Aliud ſecretū ſub eadē coclusione.

Suſcipe q̄s dne ꝓ ſacra connubij lege munꝰ oblatū: et cuiꝰ largitor es opis eſto diſpoſitor ſctitatꝫ. ꝑ dn. Prefa. Qui cū vnigeni. ⁊c. vſꝗ poſt. Da ꝓpiciꝰ pacē. Per eūdē Hic ſacerdos faciat fractionē eucariſtie more ſolito et dicat. Per oīa ſcła ſcłoꝝ. Poſtea dimitat fractiōes ſupra patenā ⁊ calice corporalibꝰ cooperto vertat ſe ſacerdos ad ſpōſū ⁊ ſpōſā ⁊ dicat ſuꝑ eos orationes ſeq̄ntes illis genu flectētibus ſub palio ſuꝑ eos extēto qđ teneant duo clerici ī ſuppellicijs. Notādū eſt ꝙ ſi vir aut mulier vna vice ſint bñdicti ñ debēt iterū a ſacerdote bñdici. eoꝝ bñdictio non debet īterari qꝛ caro bñdicta trahit ad ſe carne nō bñdictã. Et ĩ titulo de ſecūdis nuptiis inhibitū eſt et ꝑ decretū ne bñdictio detur ĩ ſecūdis nuptiis. Sed ſi forſan alter eorū vel ābo ad ſecūdas nuptias tranſeuntes in primis benedicti nō fuerint danda erit eis benedictio in ſecundis. Oratio.

Propiciare dñe ſupplicationibus noſtris: et inſtitutis tuis quibus propagationem humani generis ordinaſti benignus aſſiſte vt quod te auctore iungitur: te auxiliante ſeruetur. Per chriſtū dominum noſtrū. Amē. Oremus. Oro.

Deus qui poteſtate virtutis tue de nichilo cuncta feciſti q̃ diſpoſitis vniuerſitatis exordiis homini ad ymaginē dei facto ideo inſeparabile mulieris adiutoriū condidiſti: vt femineo corpori de virili dares carne principiū docēs qđ vno placuiſſet inſtitui nunq̃ liceret diſiungi. Deus q tam excellenti miſterio cõiugalē copulā cõſecraſti: vt xp̄i et eccleſie ſacramentū preſignares ĩ federe nuptiarū. Deus per quē mulier iūgitur viro et ſocietas principaliter ordinata ea benedictione donatur: q̃ ſola nec ꝑ originalis peccati penā: nec ꝑ diluuii eſt ablata ſentētiam: reſpice propicius ſuper hanc famulā tuam que maritali iūgenda eſt conſortio tua ſe expetit ꝓtectiōe muniri. Sit ĩ ea iugū dilectiōis et pacis: fidelis et caſta nubat ĩ chriſto: imitatrixq; ſanctarum permaneat feminarum. Sit amabilis vt rachel viro ſapiēs vt rebecca lōgeua et fidelis vt ſarra. Nihil ĩ ea ex actib⁹ ſuis ille auctor ꝑuaricatiōis vſurpet: nexa fidei q̃ mandatis ꝑmaneatq; vni thoro iūcta cōtactus illicitos fugiat: muniat īfirmitatem ſuā robore diſcipline. Sit verecūdia grauis/ pudore venerabilis celeſtib⁹ doctrinis erudita. Sit fecūda ĩ ſobole: ſit probata et innocēs et ad beatorū requiē atq; ad celeſtia regna ꝑueniat et videat filios filiorū ſuorū vſq; in terciam et quartā ꝓgeniē: et ad optatā perueniat ſenectutē. Per xp̄m dñz nr̄z Amē.

¶ Tunc ſacerdos cõuerſus ad altare ſumat fractiones eucariſtie ĩ manib⁹ et dicat. Pax domini ſit ſemper vobiſcū. et cetera. Agn⁹ dei. et cetera. Secūdum cõſuetudinē eccleſiarum parrochialiū ſtatim poſt Agn⁹ dei ſurgāt ab oratiōe ſponſus et ſpōſa et accipiat ſpōſus pacē a ſacerdote et ferat ſpōſe oſculās eā et neminem aliū: nec ip̄e nec ip̄a ſed clericus ſtati a p̄ſbytero pacē accipiat et ferat aliis ſicut ſolitū eſt. Cõio. Benedicim⁹ deū celi et corã oĩbus viuētib⁹ cõfitebimur ei qꝛ fecit nobiſcū miſericordiā ſuā. Poſtcommunio.

Proficiat nobis ad ſalutē aīe et corporis dñe deus hui⁹ ſacramēti ſuſceptio: et ſempiterne ſctē trinitatis eiuſdēq; indiuidue vnitatis cõfeſſio. Aliud ſub eadem cõcluſiōe.

Queſumus omnipotens deus inſtituta prouidentie tue pio amore comitare: vt quos legitima ſocietate connectis longeua pace cuſtodias. Per dominum noſtrum

¶ Propter ſolēnitatē hui⁹ ſacramēti dat ſacerdos bñdictionē cū calice ſi placet. Et depoſita caſula ante q̃ exeat dicat ſacer. ſup eos hāc orationē. Dñs vobiſcū. Orem⁹. Oro.

Domine ſancte pater oīps eterne de⁹: te ſupplices exoram⁹/ vt cõiunctionē famulorū tuorū tua bñdictione fouere digneris propicius ab eis q̃s oīps de⁹ inimici inſidie auertātur et ſanctitatem etiā in ipſo coniugio imitenē qui tua prouidētia cõiūgi meruerūt. Per chriſtum dñm noſtrum Amē. ¶ Benedictio thalami ĩ primis dicat ſacerdos. Dñs vobiſcū. Oremus. Oro.

Benedic domine thalamū hūc et omnes habitantes in eo vt in tua pace conſiſtant et in tua voluntate ꝑmaneant et in amore tuo viuāt et ſeneſcant: ⁊ multiplicētur in longitudinem dierum. Per chriſtum dn̄m noſtrum. Amen. Deinde aſpergatur thalamus aqua benedicta ⁊ dicatur. Aſperges me dn̄e. Ps. Miſerere mei deꝰ ſcd̄z. V. Et ſcd̄z multitudinē miſerationū tuaꝝ. V. Oſtēde nobꝫ dn̄e miſericordiā tuā. Or.

Exaudi nos domine ſancte pater omnipotens eterne deus. ⁊ cetera. Alia oratio. Bn̄dicat nos deꝰ pater ⁊ filius ⁊ ſpiritus ſc̄tus qui trinꝰ eſt in numero et vnus eſt in nomine amē. ¶ Benedictio ſalis ⁊ aque ī dominicis diebus fiat hoc modo. Adiutoriū noſtrū in noīe domini. Qui fecit celū ⁊ terrā. Sit nomē dn̄i bn̄dictū. Ex hoc nūc ⁊ vſqꝫ ī ſeculū. ſine. Oremus. Bn̄dictio ſalꝭ

Exorciſo te creatura ſalis per deum ✠ viuum: per deum ✠ verum: per deum ✠ ſanctum per deum qui te per heliſeum ꝓphetam in aquā mitti iuſſit vt ſanaretē ſterilitas aque vt efficiaris ſal exorcizatꝰ ī ſalutē credētiū: et ſis oībꝰ te ſumentibꝰ ſanitas aīe ⁊ corporis ⁊ effugiat atqꝫ diſcedat ab eo loco quo aſperſꝰ fueris oīs fātaſia ⁊ neq̄tia vel verſutia dyabolice fraudis omniſqꝫ ſpiritus īmundus adiuratus per eum qui venturꝰ eſt iudicare viuos et mortuos et ſeculū per ignē. Amen. Oremus. Oratio.

Immēſam clementiam tuam omnipotens eterne deus humiliter imploramus: vt hanc creaturam ſalis quam in vſum humano generi tribuiſti benedi ✠ cere ⁊ ſanctificare tua pietate digneris vt ſit omnibꝰ ſumentibus ſalus mentis et corporis ⁊ quicquid ex eo tactū vel reſperſum fuerit / careat omni īmūdicia: omniqꝫ impugnatione ſpiritualis nequitie. Per xp̄m do. nr̄z. ¶ Benedictio aq̄. ſine. Oremꝰ. Or.

Exorciſo te creatura aque ī nomine dei ✠ p̄tris oīpotētis: ⁊ ī noīe ieſu ✠ xp̄i filij eiꝰ dn̄i noſtri et ī virtute ſpiritꝰ ſancti ✠ vt fias aqua exorcizata ad effugādā omnē poteſtatē inimici et ipſum inimicū eradicare et explātare valeas cum angelis ſuis apoſtaticis: ꝑ virtutē eiuſdē dn̄i noſtri ieſu xp̄i: q̄ venturꝰ eſt iudicare viuos ⁊ mortuos ⁊ ſeculum per ignē. amē. Oremus. Oro.

Deus q̄ ad ſalutē humani generis maxima q̄qꝫ ſacramēta ī aquaꝝ ſubſtātia cōdidiſti: adeſto ꝓpiciꝰ īuocationibꝰ nr̄is: ⁊ elemēto huic multimodis purificatiōibꝰ preparato virtutē tue benedictionis ✠ infunde vt creatura tua miſteriis tuis tibi ſeruiēs: ad abijciendos demones morboſqꝫ pellēdos diuine gratie ſumat effectum: vt quicq̄d ī domibus vel in locis fideliū hec vnda reſperſerit careat oīni īmūdicia liberetē a noxa: nō illic reſideat ſpiritus peſtilēs non aura corrūpens. Diſcedant omnes inſidie latentis inimici: ⁊ ſi quid eſt quod aut īcolumitati habitātium inuidet aut quieti aſperſione huiꝰ aque effugiat: vt ſalubritas per īuocationem tui ſancti nominis expetita ab omnibꝰ ſit impugnationibꝰ defenſa. Per chriſtum dominum noſtrum. Amen. ¶ Deīde fiat ꝯmixtio ſalis et aque per manum ſacerdotis ī modū crucis dicēdo ſubmiſſa voce. Commix ✠ tio ſalis et aque pariter fiat. In nomine patris et filij et ſpiritus ſancti. Amen. Dn̄s vobiſcum. Et cum ſpiritu tuo. Oremus. Oratio.

Deus inuicte virtutis auctor et īſuperabilis imperij rex ac ſemper magnificus triūphator qui aduerſe dominationis vires reprimis: qui inimici rugiētis ſeuiciā ſuperas: qui hoſtiles nequitias potens expugnas: te domine trementes et ſupplices deprecamur ac petimus: vt hanc creaturā ſalis et aque di ✠ gnāter accipias: beni ✠ gnus illuſtres: pie ✠ tatis tue more ſanctifices: vt vbicūqꝫ fuerit aſꝑſa per inuocationē ſācti tui nominis omnis infeſtatio immūdi ſpiritꝰ abiciatur: terrorqꝫ venenoſi ſerpētis ꝓcul pellatur: et preſentia ſancti ſpiritus nobis miſericordiā tuam poſcentibꝰ vbiqꝫ adeſſe dignetur. Per dominū noſtrū ieſum chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit et regnat. In vnitate eiuſdem ſpiritus ſancti deus. Per omnia ſecula ſeculorum. ¶ Fiat aſperſio aque.

Aſperges me domine yſopo et mundabor lauabis me: et ſuper niuem dealbabor. Ps. Miſerere mei deus: ſecundum magnam miſericordiam tuā. Aſperges me. Vꝰ. Et ſecundum multitudinem miſerationum tuarum Dele iniquitatem meam. Aſperges me dñe. Gloria patri ⁊ fi. Aſperges me domine. Poſt aſperſioneꝫ aque verſus ſacerdotalis. Oſtende nobis domine miſericordiam tuam. Et ſalutare tuum da nobis. Deinde dicitur oratio ſine. Dominus vobiſcum. Sed tantum cum. Oremus.

Oratio.

Exaudi nos domine ſancte pater omnipotens eterne deus: et mittere dignare ſanctū angelum tuum de celis qui cuſtodiat foueat ꝓtegat/viſitet/et defendat omnes habitātes in hoc habitaculo. Per chriſtum dominū noſtrum. Amen.

¶ In tempore paſchali pro aſperſione aque benedicte.

Vidi aquam egredientem de templo a latere dextro alleluya: et oēs ad quos peruenit aqua iſta ſalui facti ſūt et dicunt alleluya alleluya. Ps. Confitemini domino quoniam bonus quoniā in ſeculū miſericordia eius Vꝰ. Oſtende nobis dñe. Oratio. Exaudi nos dñe ſancte pater oīpotēs. ec. vt ſ. ¶ Bñdictio generalis cū calice et corporalibus plicatis poſt miſſā dicet oībus feſtis duplicibus per annū hoc modo. Adiutoriū noſtrū in noīe dñi. Qui fecit celū ⁊ terrā. Sit nomē dñi benedictū Ex hoc nūc et vſqꝫ in ſeculum. Benedictio.

Benedicat vos diuina maieſtas et vna deitas: pater et filius ✠ et ſpiritus ſanctus.

¶ Benedictio panis in diebus dominicis hoc modo.

Benedicite: dominus. Benedic domine iſtam creaturam panis ſicut benedixiſti quinqꝫ panes in deſerto: vt omnes ex eo guſtātes tam corporis ꝙ anime recipiant ſanitatem. In nomine patris et filij et ſpiritus ſancti. Amem.

¶ In feſto vnius ſiue plurimorum apoſtolorum. ¶ Sequentia.

Clare ſanctoꝝ ſenatus aploꝝ princeps orbis terraꝝ rectorqꝫ regnoꝝ. Eccleſiarū mores ⁊ vitā moderare. Que ꝑ doctrinā tuā fideles ſūt vbiqꝫ. Anthiochꝰ ⁊ remꝰ concedūt tibi petre regni ſoliū. Tirānidem tu paule: alexādrinā inuaſiſti greciam. Etiopes horridos mathee agnelli vellere. Qui maculas neſciat aliquas veſtiuiſti cādido Thoma bartholomee iohannes philippe ſimō: iacobiqꝫ pariles Andrea thadee dei bellatores īcliti. En vos oriēs et occidēs immo teres mundi circulꝰ ſe patres habere gaudēt et expectāt iudices. Et idcirco mūdus oīs lan des vobis ⁊ honores ſanctis debitos ſupplex impendit. ¶ Item alia

Alleluya nūc decātet vniuerſalis eccl̄ia. Extollēdo laude celſa aploꝝ īſignia. Quoꝝ p̄nceps ꝑ crucē ſcādit petrꝰ alta poli ſydera Doctor orbis triūphat ſub nerone: vrbe ī romulea Crux ādree digna cōfert p̄mia. Iacobꝰ vtꝙ nitet laurea Herodes illū hūc iudaica gens trāſmittit ad ethera. Sūt iohāni ſc̄ matheo collata. Duo clara grāꝝ munera. Hirtacꝰ illū necat hūc ſuas ieſꝰ vocat ad epulas. Phillippꝰ xp̄i grā docēs p̄dicat ī ſythia. Thomas confoſſꝰ lācea curſū cōſūmat ī īdia. Symō ⁊ iudas dū ſacra perſis oſtēdūt monita. Fuſus ſāguis ambos ſtola pornauit purpurea. Bartholomeꝰ dat īndꝫ vite dogmata. Mathie culmīa dedit ſors apoſtolica. Plaudat ergo tellꝰ plaudat celorū machina: et hac die ſacra plaudat preſēs familia. Honorādo ſacroſancta apoſtolorū merita. Hi ſūt cādelabra āte deum lucētia. Iā prelati celſa ſūmi regis ī curia. Hi ſal terre hi lux mūdi hi clara celi luminaria. O quāta ꝙ p̄clara ꝙ iocūda celebrātur hac mēſa ꝯuiuia. Iā palma iā corona tam ꝓmiſſa olim mēſa illis eſt appoſita. His noſtra ſint ſolennia. Sint bona ſint preconia. Sint grata laudū carmina. ¶ Itē de apoſtolis. Seq̄.

IN ſolēni memoria aploꝝ p̄ncipis. Hic laudis armonia letis reſonet cāticꝫ Veneremur ſimul pari dignū laude venerari apoſtolū gētiū. Ut quos amor vna iūxit: nec mors ipſa poſt diiūxit iūgat ⁊ p̄conium. Hoꝝ laus ē qd̄ deſtructa romane potētie ydolatria. Iā fūdata et firmata ibidē orbē gubernat eccl̄ia Fide petri fūdamētū pauli tenet firmamētum dogmate eccl̄ia. Clauis huic potētis illi ceſſit ſciētie: iūcta ad officia. Petro nanꝙ ſub paſtore gratulaꝫ ⁊ rectore īter fluctꝰ ſeculi Pauli viget ex doctrina vite ſūpta medicina. grex fidelis ppl̄i. Iſte vbo īſtruxit ille celū aperuit verbo vite credulis. Et qd̄ vnꝰ p̄dicat alt̄ verū ꝯprobat crebrꝫ hoc miraculis. Hic iudeos ille gētes: viā vite neſciētes ad ſalutē cōuocat. Ambo preſūt cōuocatis ābo certāt deſolatis hoſtis ne p̄ualeat. Cōtra ſūme potētie conſurgūt ī periū. Vnꝰ crucis alt̄ enſis perpeſſꝰ ſuppliciū. Sicꝙ vna vrbe mortē vna die paſſi ſortem ad iuſtorū tranſmeant. Qui malorū nos exortes: ſua prece ⁊ conſortes beatoꝝ faciant. ¶ Itē de apoſtolis. Seq̄.

HAc in die recolaꝫ ſūma cū leticia. Sc̄ti petri atꝙ pauli celebris mēoria. Exultātes veneremur eoꝝ natalicia Quoꝝ curſꝰ vite huiꝰ finit ꝑ martiria. Petrꝰ crucē ſubeūdo paulꝰ enſis iugulo. Sub nerone ābo paſſi: regna ſcādūt celica. Hi lucerne mūdo lucēt duo ſūt cādelabra. Quibꝰ nē chorꝰ ouās libēs pſallat cātica. Cōuicerūt diſputādo: neꝙ magū ſymonē. Et orādo retraxerūt volantē ꝑ aerē. Ruit ergo ⁊ colliſꝰ adunauit ſilicē. Mrcꝰ morat atꝙ tenet magū execrabilē. Nero fremēs furibūdus ardet plusꝙ facula. Iubet petrū crucifigi: paulū dira framea ferit lictor ī momēto ſicꝙ ꝑ martyria. Scādūt celos gl̄ioſi: pes pari gl̄ia. Aſſiſtētes laudi hoꝝ dei iuuet grā. Et adiutos nos p̄ducat ad poloꝝ gaudia. Vbi ſc̄ti gl̄iant ī celeſti patria. Sit cūctoꝝ creatori laus decꝰ ⁊ grā. ¶ In natali vniꝰ euāge.

PLauſu chorus letabūdo hos attollat ꝑ quos mūdo ſonant euāgelia. Voce quoꝝ ſalꝰ fluxit nox receſſit ⁊ illuxit ſol illuſtrās ſola. Curā agens ſui gregis paſtor bonꝰ auctor legis quattuor īſtituit Quadri oꝛbis ad medelā foꝛmā iurꝫ ⁊ cautelā per quos ſcribi voluit. Circa thema generale habet q̄ſq ſpeciale ſili priuilegiū. Nō deſignat in ꝓpheta foꝛma pictus ſub diſcreta vult⁹ animaliū. Pellēs nubē noſtre molis: in intuet iubar ſolis iohannes in aquila. Supꝛa celos dum cōſcēdit: verbū patris deꝓhēdit natū anteſecula. Eſt leonis rugitꝰ marco vultus reſurgētis: quo claret potētia. Voce pr̄is excitatus ſurgit xp̄s laureat⁹ imoꝛtali gloꝛia Os humanū eſt mathei i humana foꝛma dei dictantis pꝛoſapia. Cui⁹ gen⁹ ſic cōtexit quo a ſtirpe dauid exit ꝑ carnꝫ materiam. Rictus bouis luce dat i qua foꝛma fugurat noua chꝛiſtus hoſtia. Ara crucis māſuet⁹ hic mactatur ſicq vet⁹ tranſit obſeruantia. Paradiſi hec flueta/noua pluunt ſacramēta quas irroꝛāt gētib⁹ His quadꝛigis depoꝛtat: mūdo deus ſublimatur iſtis archa vectib⁹. Nō eſt dom⁹ ruitura: hac ſubnixa quadꝛatura: hec eſt dom⁹ dn̄i. Gloriemur i hac domo qua vit viuit homo deo iunct⁹ hol. ¶ De euāg.

Iocundare plebs fidelis cui⁹ pat eſt i celis recolēs ezechielis ꝓphete ꝑconia. Eſt iohānes teſtis xp̄i dicēs in apocalipſi: ve vidi ve ſcripſi vera teſtionia. Ante thronū maieſtatꝫ cū ſpiritib⁹ vtis quattuoꝛ diuerſitatꝫ aſtāt alalia Foꝛmā primū aquilinā et ſecundū leoninā ſꝫ humanā ⁊ bouinā duo gerūt alia. Foꝛme foꝛmāt figurarum foꝛmas euangeliſtarum quibus ymber doctrinarꝫ ſtillat i eccleſia Hi ſūt marcus ⁊ mathe⁹ lucas ⁊ quē zebede⁹: pater miſit tibi de⁹: dū laxaret rhetia. Foꝛmā viri dāt matheo qi ſcripſit ſicut deo ſicut deſcēdit ab eo quē pſalmauit homie. Lucas bos eſt in figura quam pꝛetendit i ſcriptura veſtiarum tāgēs iura legis ſub velamine. Marcus leo per deſertum: clamans rugit i apertū iter fiat deo certū mūdum coꝛ a crimine Sed iohānes ala bina caritatis aqlina foꝛma fertur i diuina puriori lumine. Quattuoꝛ deſcribūt iſti quadꝛifoꝛmes act⁹ xp̄i ⁊ figurāt vt audiſti q̄ſq ſua foꝛmula. Nat⁹ hō declaratur vitul⁹ ſacrificat leo moꝛtē deꝑdatur ⁊ aſcēdit aquila Ecce foꝛma beſtialis quā ſcriptura ꝓphetalis notat ſed matialis hec ē ipoſitio. Currunt rotis volāt alis vil⁹ ſuꝑ eſt diſcretalis rota ſēſ⁹ litteralis ala cōtēplatio. Paradiſ⁹ his rigatur vir et floꝛet fecūdatur his abūdat his letatur quattuoꝛ fluminib⁹. Fons eſt chꝛiſt⁹ hi ſunt riui fōs eſt altus hi pꝛocliui: vt ſapoꝛē fōtis viui miniſtrent fidelib⁹. Hoꝛū riuo debꝛiatis: creſcat ſitis caritatis vt de fōte pietatis ſatiemur pleni⁹ Hoꝛū trahat nos doctrina: vicioꝛū de ſentina: ſicq ducat ad diuina ab ꝑmo ſuperi⁹. ¶ Iſta precedēs ſequētia tātum dr̄ in feſto ſācti luce euāgeliſte

¶ In natali vni⁹ martiris. Seq̄.

Organicis canamus modulis nūc. M. ſolēnia. Digenis dn̄o vocib⁹ reddētes odas debitas Qui i ſuis ſctis mirabilꝫ nimis multiplici vtutū floꝛe eoſdē decoꝛat ac mirifice adoꝛnat. Nā ⁊ i ip̄is q̄ſi q̄buſdā muſicis iſtrumētꝫ digito ꝓpꝛio fides agitat fides vtutū ſonoꝛa Has numeroſe ꝑcurrens ſingulas ꝑmiſcet ſigulis diateſſerō melliflua melodia. Quā generat virtutū mat illa q̄ aliis decēter compoſita reddit ſuauē ſimphoniā. Qua ſine cūcta ſiūt diſſona: necnon ⁊ friuola Qua cū oīa ſiūt ꝯſona necnō vtilia. Qua iuſti bene moꝛati rite petētes excelſa poli ſydera alacres decātāt noua cātica i cythara treicia Quoꝛū agē tes feſta cōſortia mereamur ī celeſti p̄ria. In natali pluri. mar. Seq̄.

Ecce pulchra canorum reſonat voce alla. Intimās requiē ſāctoꝝ ſcilitā. Felicia nimiū angeloꝝ rutilāt agmīa ſctē ſctē ſctē xp̄o ouāter ꝓclamātia. Sublimi ī cathedra apłoꝝ ſede fulgida lampada tribus et līguas iudicantia. Dn̄i veſtigia q̄ ſecuti ī terra ꝓpter hoc emicāt velut ſtella firmamēti clara. Stolꝫ cādidis martyriū adornant colla. Hi ſūt milites qui mundi preliarūt bella. Coronis albis coronantur ſācti Qui cōfitētes crediderūt iuſta. Ac fide certātes. Reſpuerūt vana. Modo habēt celeſtia regna In qua triūphāt gliſcētes optime Siue cāticāt pſallētes carmina. Arte laudiflua. Voce dulcimoda. Regi xp̄o ſubmittētes colla. Multū recitaris laude ſpirituū. Atq̧ iubilaris ī choro ṽginū: Allā. Dulcimode Te decātāt pudicū agmīa. Laus ſit tibi xp̄e ſēꝑ ꝑ oīa. Qui opitularis canētes talia. Voce pulchra All'. Et nos tibi ꝓclamem⁹ vna. Da nobis eterna regna florida. In qua tibi cātem⁹ omnes allā. ¶ In natali vni⁹ ꝯfeſ et pōti.

Adeſt nobis dies alma et magno gaudio plena. In qua ſctā deo grata ꝯgaudet eccl'ia Hodie celeſtis letetur turba q̄ gloriam cātat in excelſis voce dulciſſona cum ſimphonia. Hodie polorum ſancta agmina collaudāt regem deum noſtrū natū ex virgine ſancta maria Que inclite confeſſor N. flos pulcherrime. Tu veſtigia xp̄i ſecut⁹ es mēte deuota Eterni regis adeptus es regna. Nā gratularis ī domo ſuperna poſſidēs ſedes almas. Quē poſtulamus ⁊ poſcimus vna: Adiuuēt tua ſācta ſuffragia fragilē vitā noſtrā. O beate. o ſācte. N. iuua cateruā hanc. O beate O ſācte N. pro nobꝫ ſupplica Vt tua mereamur ſācta ꝑ ſuffragia. Celica poſſidere regna luciđiſſima gaudio q̄ ſunt plena Sit deo laus honor iubilatio clara. Qui regnat ꝑ omnia ſeculoꝝ ſecula Amē dicāt omnia. ¶ In nata. vni⁹ ꝯfeſſoris nō pōtificis ſiue abbatꝫ. Seq̄n. Organicis vt̄s. ¶ In natali plurimoꝝ cōfeſſo. Sequētia

Mundi etate octaua Florebūt duplici palma beatoꝝ agmina. Corpore glorificato cōregnātē aīa. Induūtur ſtolas binas: quicūq̧ pri⁹ meruerūt ſingulas. Fulgebūt iuſti tāq̄ ſol: et velut clara celi luminaria Oēs oia ſciēt verba ceſſabūt loquētur mutuo corda. Vna oīm allā: vox eſt quā ſignāt ſequentia pura voce dicēda. ¶ In natali vni⁹ ṽginis ⁊ martiris. Sequētia

Exultem⁹ in hac die feſtiua Recolētes dn̄i magnalia ī ſāctis q̄ operat̄ maxima. Qui intē ſue potētie mira ī ṽginū eſt maxim⁹ gloria Sua ei gr̄a mūdi viluit virginibus pōpa Atq̧ ꝯtra p̄cepta regū reſtitit ṽginalis pugna. Furit rabies veſana deuicta triſtat̄ malicia. Crudeſcit ī carne tenera: maiora exquirit tormēta. Sed tūc ſtat firmior fides virginea Dū multiplicantur noua ſupplicia. Pro eterna quā expectāt a deo gloria. Letantur mortalia affligi ſua corpora. Qr̄ ſunt tranſitoria et in motu ſubito labētia mundi gaudia. Vt flores decidua ex hac virginea ſorte laus erit. N. Cuius hodie celebramus ſolēnia ſplēdens īter alias: vt lucifer inter minores ſtellas Virgo beata fortiter ferens omnia nec mori recuſās pro gloria ꝑ nobis pie deū exora. Vt tecū ī aula iocūdemur etherea: pace ꝑpetua Et cū ſctīs voce letabūda collaudemus dn̄m ꝑ ſcl'a. ¶ In natali vni⁹ virginis nō martiris. Sequentia.

Virginis venerãde de numero ſapiẽtũ feſta celebremus ſocij. Filie mr̃is ſũmi regis ſacroſctẽ marie. Quã ſibi i ſororẽ dei adoptauit filiꝰ Hec corpꝰ ſuũ domuit ſtrenuo ieiunij Hec luxuriã ſecuit ẽſe agonie. Hec extra cũctos mortꝫ dimicauit ĩpetꝰ. Hec hoſtẽ cruẽtũ freta dei dextera ſtrauerat. Hec ſpõſũ ab aula celi ſeſe iuiſẽtẽ alacris. Corde iocundo ſecuta eius eſt igreſſa thalamum. Iam virgo dulcibus plena delicijs chriſto miſerias noſtras ſuggerito. Nobis conſolationem p̃cãdo. ¶ In natali plurimarꝫ virginu: et vnius matrone. Seq̃. Vũ vt ſtat vbi ſupra. ¶ In cõmemoratione beate marie per aduẽtũ dicãtur iſte ſequẽtie alternatim. Sequẽtia

Miſſꝰ gabriel de celis verbi baiulus fidelis ſacris diſſerit loquelis cũ btã virgine. Verbũ bonũ et ſuaue: pandit intus i ɔclaue ꝗ ex eua formãt aue eue vbo noĩe. Conſequẽt iuxta pactũ adeſt verbum caro factũ ſẽper tamẽ eſt intactũ puellare gremium. Parẽ pariens ignorat ꝗ quã vr̃ nõ deflorat nõ torquetur: nec laborat qñ parit filium. Signũ audis nouitatis: crede ſolũ et eſt ſatis nõ eſt tue facultatꝫ ſoluere corrigiã. Grãde ſignũ ꝗ iſigne eſt i rubo ꝗl igne nec appropiet ĩdigne calciatus quiſpiã. Virga ſicca ſine rore nouo ritu ꝛ duo more fructũ ꝓtulit cũ flore: ſic ꝗ virgo pepit. Benedictus talis fructꝰ: fructus gaudij / nõ luctus non erit adam ſeductꝰ ſi de hoc guſtauerit. Ieſꝰ noſter ieſus bonus pie matris: piũ onus: cuiꝰ eſt in celo thronus naſcitur in ſtabulo. Qui ſic eſt pro nobis natꝰ noſtros deleat reatus qr noſter ſcolatus hic eſt in periculo. Alia ſeq̃.

Mittit ad virginẽ non quẽuis angelũ: ſꝫ fortitudinẽ ſuũ archangelum amator hominis. Fortem expediat pro nobis nunciũ nature faciat vt preiudicium in partu virginis. Naturam ſuperet natus rex glorie: regnet et imperet ꝗ zima ſcorie tollat de medio. Superbientium terat faſtigia colla ſublimiũꝫ calcet vi propria potens in prelio. Foris eiciat mundanum principẽ ſecumqꝫ faciat matrem participem patris imperij. Exi qui mitterꝫ hec bona dicere reuela veteris velamen littere virtute nuncij. Accede nuncia dic aue quominus dic plena gratia dic tecum dominus et dic ne timeas. Virgo ſuſcipias dei depoſitum / in quo perficias caſta propoſitum / et votum teneas. Audit et ſuſcipit puella nuncium credit et concipit et parit filium: ſed admirabilem. Conſiliariũ humani generis / et deum fortium: ꝗ patrem poſteris in pace ſtabilem. Qui nobis tribuat peccati veniã reatus diluat ꝗ donet patriã in arce ſyderũ. Itẽ alia.

Verbũ bonũ ꝗ ſuaue perſonemus illud aue ꝑ qđ chriſti fit conclaue virgo mater filia. Per qđ aue ſalutata mox concepit fecundata virgo dauid ſtirpe nata inter ſpinas lilia. Aue veri ſalomonis mater vellus gedeonis cuius magi tribus donis laudant puerperiũ. Aue ſolem genuiſti. Aue ſolem ꝓtuliſti mundo lapſo cõtuliſti vitam et imperium. Aue mater verbi ſummi: maris portꝰ: ſignũ dumi aromatũ virga fumi ãgelorꝫ dña. Supplicamꝰ nos emẽda emẽdatos nos ɔmenda tuo nato ad habẽda ſẽpiterna gaudia Amẽ. ¶ In cõme. b. ma. ab oct. epy. vſqꝫ ad purificationẽ dicãt iſte due ſeq̃ntie altnati ſcꝫ Letabũdꝰ ꝗ iſta

Poſt partum virgo maria dei genitrix fecũda gratia tonantis plena. Aue terrarꝫ dña alma celo rū regina. Tibi ethera olſqꝫ ſanctorum turma depromat ſymphonia. Tellus flumina atqꝫ ſiluarum nemora reſultent voces ſua. Salue parēs inclita felix puerpa. Per te lux et veritas mundo eſt edita. Tu ieſū papilla lactaſti ſacra extans virgo feta mater intacta. Tū noſtris exafaue votis domina. Xp̄m interpellans pro ſalute humana. Per te mater aboleri filiorum flagitamus crimina. Noſqꝫ oēs ītroduci ſempiterna paradiſi gaudia. Quo pennis vite pfruamur gloria. ¶ Item alia.

Alma dei genitrix eterni luminis aula. Stirpis dauitice ſoboles ſacra florida virgo. Felix porta dei patrie reparatio ſancta. Digna coli regia poli miſeratio mūdi. Virgo parens ſemperqꝫ manens intacta beata. Sola columba venerabilis et verecunda. Sola dicata deo per ſecula concelebranda. Sol verus ſplēdens per quem micat orbe ſereno. Pacis eterne ſunt gaudia tradita mundo. Te petimus domina nobis ſuccurre benigna. Et famulis patriam clemens concede ſupnam. Celis vt āgelicam: mereamur habere coronam. ¶ In cōme. beate marie a feſto purific. vſqꝫ ad caput ieiunii. et a fe. ſancte trinitatis vſqꝫ ad adue. domini niſi ī ſextis feriis. Dicāt iſte ſequētie alternatī ſecūdū diſpōne ſuccētorꝫ ſicut ſubſtituant. Sequētie. Aue maria. Aue mundi ſpes. Hac clara die. Hodierna. Benedicta es celoꝝ. Gaude dei genitrix. Neqꝫ iſtas īfra oct. aſcē. bē marie. Quādo fit cōmēoratio de ſācta maria int feſtū tri. & aduentum in vi. feri. Tunc dicetur iſta ſequē.

Stabat iuxta xp̄i crucē videns pati verū lucē mater regis olim. Videns caput coronatū ſpinis latꝰ ꝑforatū vidit mori filiū. Vidit corpus flagellari: manus pedes perforari mitis a crudelibꝰ. Vidit caput inclinatum totum corpus cruētatum paſtoris pro ouibus. Vidit potum felle mixtum ſuum natū crucifixum: gubernātem omnia. Chriſtum pati hec flagella. Vidit mater et puella vidit opprobria Audit virgo et dicentem: natum ſuum innocentem: ecce mater filius. Pati virgo vidit natum dicentem eſt cōſummatum: et ſic trāſit gladius. In dolore tunc fuiſti virgo pia cum vidiſti mortuum filium. Dolor ingens dolor ille: vive lacrimarū ſtille precellēs martirium. Virgo mitis virgo pia: ſpes reorum vite via virgo plena gratia. Ora natum ac implora ſeruis tuis mortis hora vite dare gaudia. ¶ In commemoratiōe beate marie in tempore paſchali dicantur iſte due ſequē. alternatim.

Virgini marie laudes ītonēt chriſtiani. Eua triſtis abſtulit ſed maria protulit natū qui redemit peccatores. Ius et virtus modulo cōuenere mirando marie filiꝰ regnat deus. Dic nobis maria virgo clemens et pia. Quō facta es genitrix cum tu ſis plaſma ex te naſcentis Angelus eſt teſtis ad me miſſꝰ celeſtis. Natꝰ eſt ex me ſpes mea ſed īcredula manet iudea. Credēdū ē magis ſoli gabrieli forti ꝙ iudeorum praue cohorti. Scimꝰ xp̄m proceſſiſſe ex maria vere tu nobis nate rex miſerere. Alia ſequētia. Stabat iuxta chriſti. vt ſupra. Item alia.

Laudes xp̄o decātemus eius matris qui gaudemus ſpeciali gloria. Dulce melos pulſet celos nam benignam dulci dignā credimus melodia. Voci vita cōformetur vt ſincere celebretur marie memoria. Saluatoris matrem laudēt qui per eam ſibi gaudent vite dari munera. Dicant omnes qui dicũt ſinguli: aue ſalus totius populi virgo et puerpera. O quam felix: quam preclara: virgo mater deo cara: ſacro plena flamine. Agno ſine macula: lactis dedit pocula ſub carnis velamine. Hec eſt ſcala peccatorum per quam chriſtus rex celorum deſcendit ad infima. Forma cuius ſingularis per quam vocis ſalutaris dona dantur intima. Virga ſignũ ſpirituale mũdi vera ſalus vale inter ligna nullũ tale fronde flore germine. Medicina chriſtiana ſalua ſanos egros ſana: quod non valet vis humana. fit in tuo nomine. Aſſiſtentes matris laudi ieſu pie nos exaudiatqꝫ ſeruos tue matris poſt hanc vitam dei patris transfer ad palatia. Et quos matribus ſeruire. fac tormenta non ſentire. ſed cum dies erit ire nobis confer et largire ſempiterna gaudia.

¶ In cõmemoratione ſancti Willelmi. dicant iſte due ſequẽtie alternatim. Hoſpitati morbos. et Voto voce. require has ſequentias infra octa. eiuſdẽ. ¶ In cõmemo. apoſtolorum petri et pauli. dicant iſte due ſequẽ. alternati. In ſolempni me. Alia ſequ. Hac in die. require in ſequentiis apo. ¶ Sancti Iohannis ante portã latinam. Sequentia.

Virgo mater gratuletur ĩ orbe catholica. Regi regũ pangat melos noua promens cantica. Laus illi et gloria. Iohãnis euãgeliſte excelſa ſolẽnitas. Hodie per totũ mundũ laudes habet debitas ⁊ laudum preconia. Qui vocatus patrẽ ſpreuit et nauem et retia. Redẽptoris vocẽ ſequẽs et poſt vocẽ veſtigia. O quãta fiducia. In mõte trãſfiguratis vidit mirabilia. In cena ſecreta dei diſcit ſublimia. O quanta magnalia. In cruce dum pateretur rex mortis ſupplicia. Virginẽ virgo ſeruandam ſumpſit in cuſtodia. O quanta pudicicia. Poſt aſſumptionem eius ad ſupernã curiã. Beatus euãgeliſta mittitur ad altiſſima prouidentia. Hunc ante portã latinam ad rome ſpectacula. Oleum feruens non leſit. O quã pulchra miracula ⁊ clara victoria. Propter inſuperabilem eloqui conſtantiam. Domiciani ceſaris raptus per iracundiam dura ſubijt exilia. In pathmos apocalipſim ſcripſit de eccleſia. De ſtatu eius preſenti ſanctorum et gloria in celeſti curia. Epheſum poſt cum redijt ſuſcitauit viduam. Animã adoleſcentis reuocauit mortuam o quãta clementia. Cratonẽ philoſophũ traxit ab ydolatria. De ſtulto mundi contemptu ad virtutũ ſtudia. O quanta ſciẽtia. Saxa virgas. aurũ gemmas. varia per imperia. Mutauit ⁊ reformauit in natura propria. O mira potẽtia. Homines veneno mortis perpeſſos naufragia. Dicit illeſos reparauit ad vite ſubſidia ſuaqꝫ ſuffragia. Carnis liber a dolore ſicut a laſciuia. Ab illo quẽ diligebat trãſfertur in gloria. de vi ãguſtia. Cũ quo regnat coronatus triumphali laurea. A quo fulget decoratus virtute virginea. o felix amicicia. Ipſe nobis peccatorum conferat remedia. Per quem oẽs veniamus ad eterna gaudia. chriſti fauente gratia.

¶ Ad laudem et gloriã omnipotentis dei ⁊ virginis marie ac totius curie celeſtis exaratum ⁊ cõpletum ac etiã in priſtino ſtatu redactũ eſt hoc preſens miſſale ad vſum inſignis eccleſie Eboracẽſ. Opera honeſti viri. Magiſtri Petri oliuier impreſſoris. Rothomagi commorantis.

¶ In transfiguratione domini.

Benedictio vue.

BEne✠dic dn̄e ⁊ hos fructus noue vue quos tu dn̄e rore celi ⁊ inundatiōe pluuiaꝝ ⁊ tēpoꝝ serenitate atq; trāquillitate ad maturitatē ꝑducere dignatꝰ es: ⁊ dedisti eos ad vsꝰ nr̄os cū gratiaꝝ actiōe ꝑcipere. In noīe dn̄i nr̄i ✠ iesu xp̄i: per quē oīa dn̄e semper bona creas. Qui tecū. ¶ Ad missam introitus.

VEni et ostēde nobis faciem tuā dn̄e qui sedes super cherubin et salui erimus. Ps. Qui regis israel intende: qui deducis velut ouē ioseph. Or.

DEus q̄ hodierna die vnigenitū tuū mirabilit̄ trāsformatū celitꝰ vtriusq; testamēti patribꝰ reuelasti: da nobꝫ q̄s bn̄placitꝫ tibi actibꝰ ad eiꝰ semp ꝯtēplādā pertingere gloriā: i quo tue paternitati optime ꝯplacuisse testatꝰ es. Per eūd. d. ¶ Lectō epistole. b. petri apo. ii. i. c.

CArissimi. Nō enī indoctas fabulas secuti notā fecimꝰ vobis dn̄i nr̄i iesu xp̄i virtutē ⁊ p̄scientiā sꝫ speculatores facti illiꝰ magnitudis. Accipiēs ei a deo p̄re honorē et gl'iaꝫ voce ad eū delapsa huiuscemodi a magnifica gl'ia: Hic est filiꝰ meꝰ dilectꝰ i quo michi bn̄ ꝯplacui: ipsū audite. Et hāc vocē nos audiuimꝰ de celo allatā cū essemꝰ cū ipo i mōte scō. Et habemꝰ firmiorē ꝓpheticū sermonē cui bn̄facitis attēdētes quasi lucerne lucēti i caliginoso loco. Donec dies illucescat: ⁊ lucifer oriat̄ i cordibꝰ vr̄is. Gra. Tecū p̄ncipiū i die virtutis tue i splēdoribꝰ sanctoꝝ ex vtero ante luciferū genui te. V. Dixit dominꝰ domino meo sede a dextris meis: donec ponā inimicos tuos scabellū pedū tuoꝝ. Alleluia. V. Dies sctificatꝰ illuxit nobis venite gentes et adorate dominum quia hodie descēdit lux magna super terrā. Sequētia.

BEnedicta semper sit vt̄a trinitas deitas scilicet vnitas coequalis gl'ia. Pater filiꝰ sctūs spūs tria sūt noīa oīa eadēq; substantia. Deꝰ genitor deꝰ genitꝰ i vtroq; sacer spiritꝰ deitate socia. Nō tres tū dij sunt deus verꝰ vnꝰ est sic pater dn̄s filius spūsq; dn̄s. Ipse tū filiꝰ deꝰ verꝰ vnꝰ est preclarꝰ itaq; spūs ab vtroq; emanat. Proprietas in ꝑsonis vnitas est in essentia. Maiestas par ⁊ potestas verꝰ honorq; ꝑ oīa. Sidera maria cōtinēs arua simul ⁊ vniuersa condita. Quem tremūt ipsa tartara colit quoq; quē ⁊ abissus ima. Quē laudāt sol atq; luna dignitas adorat āgelica. Nūc omnis vox atq; ligua fateatur hūc laude debita. Et nos voce p̄celsa omnes modulemur organica cantica dulci melodia. Eya ⁊ eya nunc oēs iubilemꝰ alti throni dn̄o laudes in excelsis. O venerāda trinitas. O adorāda vnitas. Per te sumꝰ creati vera eternitas. Per te sumꝰ redēpti summa tu charitas. Plebem cūctā tu ꝓtege salua libera eripe ⁊ emunda. Te adoramꝰ oīp̄s tibi canimꝰ tibi laus ⁊ gl'ia. ¶ Secūdum matheū. xvij. c.

IN illo tp̄e. Assumpsit iesꝰ petrū ⁊ iacobū ⁊ iohānē fratrē eiꝰ: ⁊ duxit illos i mōtē excelsū seorsū: ⁊ trāsfiguratꝰ est āte eos. Et resplēduit facies eiꝰ sicut sol vestimēta aūt eiꝰ scā sūt alba sicut nix. Et ecce apparuerūt eis moyses ⁊ helyas cū eo loq̄ntes. Respōdēs aūt petrꝰ dixit ad iesū. Dn̄e bonū ē nos hic esse. Si vis faciamꝰ hic tria tabernacula: tibi vnū: moysi vnum: ⁊ helie vnū. Adhuc eo loquēte: ecce nubes lucida obūbrauit eos. Et ecce vox de nube dicēs. Hic est filiꝰ meꝰ dilectꝰ in quo michi bene cōplacui: ipsum audite. Et audientes diſcipuli ceciderunt in faciem ſuam: et timuerunt valde. Et acceſſit ieſus et tetigit eos et dixit illis. Surgite nolite timere. Leuantes autem oculos ſuos: neminē viderunt niſi ſolum ieſum Et deſcendentibꝰ illis de monte: precepit eis ieſus dicens. Nemini dixeritis viſionem: donec filius hominis a mortuis reſurgat. Credo. Off. Deꝰ ei firmauit orbē terre q̄ nō cōmouebitur parata ſedes tua deꝰ ex tunc a ſeculo tu es. Secreta.

Suſcipe queſumus dn̄e ſancte pater omnipotens munera q̄ pro glorioſa filij tui trāſfiguratione deferimꝰ: ⁊ cōcede ꝓpiciꝰ: vt p hec a tēpalibꝰ liberemur icōmodis ⁊ gaudijs connectamur eternis. Per eū. Pref. de natiuitate. Qui per incarnat. Cōio. In ſplendoribus ſctōꝝ ex vtero āte luciferū genui te. Poſtcō.

Deus q̄ hūc diē incarnati verbi tui transfiguratione tue q̄ ad eum miſſa paternitatis voce cōſecraſti: tribue q̄s vt diuinis paſti alimonijs i eius mereamur mēbra transferri q̄ hec i ſui memoriā fieri precepit: ieſꝰ xp̄s filiꝰ tuus dn̄s noſter. Qui tecū. ¶ In die viſitatiōis beate marie: ad miſſam. Officium.

Gaudeamus oēs in domino diem feſtum celebrantes ſub honore marie virginis de cuius viſitatione gaudent angeli et collaudant filium dei. ℣. Eructauit cor meum verbū bonū dico ego opa mea regi. Or.

Deus q̄ ſacratiſſimā virginem mariā vnigeniti tui matrem multis ꝯſolatiōibꝰ gr̄a beatam eliſabeth viſitare feciſti ꝯcede ꝓpiciꝰ nobis famulis tuis vt ex eiꝰ viſitatiōibꝰ aſſiduis ꝯſolemur ⁊ a cūctis aduerſitatibꝰ tuo munimine ꝓtegamur. P eū. Lec. li. ſapiētie Cāticoꝝ. ij. cap.

Ego flos cāpi: ⁊ liliū cōuallium. Sicut liliū iter ſpinas ſic amica mea īter filias ſicut malꝰ inter ligna ſiluarū ſic dilectꝰ meus īt filios. Sub vmbra illiꝰ quē deſiderabam ſedi: ⁊ fructus eiꝰ dulcis gutturi meo. Introduxit me rex i cellā vinariā ordinauit i me caritatē. En dilectꝰ meꝰ loq̄tur michi: ſurge ꝓpera amica mea columba mea formoſa mea et veni. Iam enī yems trāſijt imber abijt et receſſit. Flores apparuerūt i terra noſtra: tēpus putationis aduenit vox turturis audita eſt i terra n̄ra: ficꝰ ꝓtulit groſſos ſuos. Vinee florētes odorē ſuū dederūt. Surge ꝓpera amica mea columba mea i foraminibꝰ petre: i cauerna macerie. Oſtēde michi faciē tuā: ſonet vox tua in auribꝰ meis. Vox enī tua dulcis: ⁊ facies tua decora. Gra. Benedicta et venerabilis es virgo maria. ℣c. ℣ꝰ. Virgo dei genitrix. All'a. ℣. Mater mirifica ſumma per gratiā dona multiplica: ditās eccleſiā ſacris virtutibus tollens diſſidiū conferꝰ parātibꝰ tuum preſidiū. Sequētia.

Celebremus i hac die feſtū domus zacharie laudibꝰ leticie Cōtēplemur ibi geſtū: ⁊ de feſto fiat feſtū iā domꝰ eccl'ie. Thema iā ſolēnitatꝭ copioſe charitatꝭ gr̄a recolitꝰ Quā elizabeth vetā ſenectute fecundata ſuſcepiſſe ſcribitꝰ. Vobis totꝰ gratuletꝰ toto corde venereꝰ dulcis viſitatio Cōpaſſiui cordis benignitas: excellēti ſtatꝭ hūilitas ſacra cōſolatio. In introitu marie plē ꝓphetie ſpū ſalit infans Cōfortata genitū roborata debitū felix partꝰ terminat. Ergo feſti hūc auctricē laude dei genitricē ſpū ex ꝯcordijs. Quicqd dicas de benigna minꝰ ē a laude digna debitꝭ ꝓconijs Viſitatrix i mutantis viſitatrix in his plantis ſis matris eccl'ie. Medicina chriſtiana: q̄uo da let vis humana: fiat dono grē. Bn̄dicta mulierū ſpō⁹ mař lumē verū meſſū ꝯſolare clerū populū irradia Benedicto vētris tui fructu dona nob; frui ſicq; ſim⁹ ſēp ſut. in ꝑhēni gloria. Amen. ❡ Secū dū lucā. c. i.

IN illo tp̄e. Exurgens maria abijt i mōtana cū feſtinatiōe in ciuitatē iuda ꝛ itrauit i domū zacharie: ꝛ ſalutauit helizabeth. Et factū et vt audiuit ſalutationē marie helizabeth: exultauit infans in vtero eius. Et repleta eſt ſpiritu ſancto elizabeth ꝛ exclamauit voce magna ꝛ dixit. Benedicta tu inter mulieres: et benedictus fructus ventris tui. Et vnde hoc michi vt veniat mater domini mei ad me? Ecce enim vt facta eſt vox ſalutationis tue in aurib⁹ meis: exultauit i gaudio īfans in vtero meo. Et beata q̄ credidiſti: quoniā ꝑficientur i te ea q̄ dicta ſūt tibi a dn̄o. Et ait maria. Magnificat aīa mea dn̄z: ꝛ exultauit ſpirit⁹ meus i deo ſalutari meo Cre. Offert. Aue maria grā plena dn̄s tecū: bn̄dicta tu in mulierib⁹ ꝛ bn̄dict⁹ fruct⁹ ventris tui. Secre.

EXcelle tue q̄s dn̄e oblationē ꝓpici⁹ ītuere ꝛ īcedēte glioſa vgine dei genitrice maria vnitat; ac pacis ſemp eiſdē dona cōcede. P. eūdē. Prefa. Et te i viſitatiōe. Cōio Btā viſcera marie. Poſtcōmunio.

DEus q̄ mediante btā virgine maria mundo ſuccurriſti ꝓpitio: ipſi⁹ glorioſis merit; ꝛ ꝑcib⁹ īteruenītib⁹ ꝯcede placat⁹ vt ab eccl'ie tuo regno oīz ſcādaloꝝ ꝑturbatiōe ſemota i tua ſēp pace tibi debite famuletur. Qui viuis. Per oct. dicāt ſequētie ſicut īfra oct. aſſumptiōis eiuſdē. In oct. die dicat. Sequētia

VEni mater grē fons miſeris remedium. Veni lux eccleſie triſtib⁹ leticie tu ſplēde radiū Te reginā colim⁹: tibi laudes canim⁹ ex affectu cordiū. Que es in anguſtijs et in reb⁹ dubijs ſalus et ſolatium. O ſtella ꝑfulgida tu vira certamīa maris hui⁹ reprime. Simōis nauicula filij tunicula ne ſcindat̄ prohibe. Port⁹ nauigantiū ꝓces ſupplicātiū filioꝝ ſuſcipe. Cōſolare flebiles iuua puſillanimes ꝛ errātes corrige. Que deū hoīb⁹ ꝛ ima celeſtib⁹ iūgis o puerpa. Veteres les īterime ſciſmata tu deſtrue firma pacis federa. Amē.

❡ Miſſa de noīe ieſu. Offiñ.

IN noīe ieſu oē genu flectatur celeſtiū treſtriū ꝛ īfernorū ꝛ oīs lingua ꝯfiteat̄: q2 dn̄s ieſ⁹ xp̄s i glīa eſt dei pr̄is. ꝑ Laudate dn̄m q2 bon⁹ dn̄s: pſallite noī eius qm̄ ſuaue. Oratio

DEus q̄ glorioſiſſimū nomē ieſu xp̄i vnigēiti filij tui feciſti fidelib⁹ tuis ſūmo ſuauitat; affectu amabile ꝛ malignis ſpiritib⁹ tremēdū ac terribile: ꝯcede ꝓpici⁹ vt oēs qui hoc nomē deuote venerāt̄ i tris ſcīs ꝯſolatiōis dulcedinē i preſēti ꝑcipiant ꝛ i futuro gaudiū exultatiōis ꝛ iterminabilis iubilatiōis obtineāt Per eūdē. Lectio actuū aploꝝ. iiij.

IN dieb⁹ illis. Petr⁹ repletus ſpū ſctō: dixit. Principes ꝓpli ꝛ ſeniores audite. Si nos hodie iudicamur i bn̄ficio hoīs ifirmi quo iſte ſalu⁹ fact⁹ ē. Notū ſit oīb⁹ vob; et oī plebi iſrl': qm̄ i noīe dn̄i nr̄i ieſu xp̄i nazareni quem vos crucifixiſt; quē de⁹ ſuſcitauit a mortuis in hoc iſte aſtat corā vob; ſan⁹. Hic ē lapis q̄ reprobat⁹ ē a vob; edificātib⁹ hic fact⁹ eſt i caput anguli ꝛ non eſt in alio aliquo ſalus. Neq; enim eſt nomen aliud ſub celo: in quo oporteat nos ſaluos fieri. Gr. Conſtituit deus pater ad dexteram ſuam ieſum xp̄z i celeſtibus ſup oēm principatū poteſtatē ꝛ virtutē ꝛ dn̄ationē ꝛ oē nomē quod adoratur nō ſolū in hoc ſeclo ſed etiā ī futuro ⁊ oīa ſubiecit ſub pedibꝰ eiꝰ. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter ⁊ propter gloriam noīs tui dñe libera nos et ꝓpicius eſto pctīs nr̄is ꝓpt nomē tuū. Allā. ℣. Dulce nomē ieſu melos auri mel ieſu cor vtit ī iubilū ⁊ fugat mūdi ſibilū. In tē. paſ. Alla ℣. Surgēs ieſus dñs nr̄ ſtetit ī medio diſcipuloꝝ ſuorū et dixit pax vobis. Tractꝰ.

Dulce nomen ieſu chriſti felix nomen ferens triſti iocundās mētem iubilo. ℣. Tollit luctum affert fructum et obductum et ſeductum purgat cor a nubilo. ℣. Nominatū īuocatū honoratū ꝑdicatum ſemꝑ ſonat dulcit. ℣. Tā peccatū ꝙ reatum cōdonatū expurgatū reddit mulcēs leniter. ℣. Hoſtes ferit mores ſerit mala terit graues gerit plenum eſt preſidium. ℣ Nos defendit nos accendit nos intendit et extendit hoc nomē ī gaudiū. Sequentia.

Dulcis ieſꝰ nazarenus iudeoꝝ rex amenꝰ pius pulcher floribus. Pro ſalute ſue gētis ſubiit mortē cū tormētis factꝰ pallens liuidꝰ. Dulce nomē ⁊ cognomē hoc trāſcēdens eſt ꝑnomē oībus noībꝰ. Mulcet reos ſanat eos fouet reos munit eos ſeruat ab inſultibus. Duiꝰ regis ſub vexillo: ſtatu degis ī trāquillo hoſtes tui fugiūt. Nomē eiꝰ meditatū belli fugat apparatū hoſtes victi rugiūt. Hoc eſt nomē recolēdū qđ ſemper eſt tremēdū malignis ſpiritibꝰ. Hoc ē nomē ſalutare ⁊ ſolamē ſingulare: qđ ſuccurrit triſtibꝰ. Hoc nos decet honorare arca cordꝫ inſerare cogitare peramare amore ſed heroico. Ignaciꝰ hoc docuit illud paulꝰ inſonuit cor eiꝰ ſciſſū patuit īſcriptū ieſu celico. Ut qđ maiora cupimꝰ ꝙ q ieſꝰ ſit ītimꝰ ꝗ eſt ꝑamātiſſimꝰ: q̄rit nos amare. Amat feruētiſſime: amat ꝯſtātiſſime: amat fideliſſime: ⁊ ſuos vult iuuare. Nomē ſuū fecit tale: vt ſit cūctis cordiale capitale ꝑncipale dilectū ex intimis. Habent hoc nature iura vt amātem tota cura: redamemus placitura ꝑſtātes ex animis. Ieſu nomē oē bonū tenet dulcem facit ſonū ꝓmeretur regni thronum auditum letificat. In hoc lucet ſplendor patris: in hoc patet decor matrꝫ ī hoc fulget honor fratrꝫ: hoc fratres magnificat. Caput ieſu cor mens manus vulnus liuor ſāguis planꝰ pedes corpꝰ vigor ſanus parant hoībꝰ. Hec torquentur paſſa dura his leſura ⁊ natura reparant pia cura purgatis criminibꝰ. Ergo ſi qs velit ſcire quare ieſu nomē mire facit bonos ꝯcupire ſui inherētiā. Ieſꝰ pulcher ī decore ſūme bonꝰ ī valore mitis lenis cū dulcore pronꝰ ad clemētiam. Ieſꝰ eſt rex generoſꝰ: ieſus forma ſpecioſꝰ: ieſꝰ eſt delicioſꝰ ⁊ ſapit dulciſſime. Ieſꝰ fama glorioſꝰ ieſus cūctis fructuoſus ieſꝰ totus virtuoſus fouet ſuos optime. Summus potens in vigore: ſūmꝰ celſꝰ ī honore: ſūmus gratꝰ ī amore: oēm laudē obtinet. In ſciēdo ſūme ſapit ambiēdo cūcta capit diligēdo corda rapit ⁊ illata detinet. Eya nomē nobis gratū ieſus dulcꝫ appellatū ſit ī corde ſic firmatū vt nō poſſit erui. Hoc reatū peccatorū tollat preſtet iubilorū odas ſede beatorum donet nobis perfrui.

¶ Secundū matheum. i. capitulo.

In illo tempore. Angelus domini apparuit in ſomnis ioſeph dicens. Ioſeph fili dauid noli timere accipere mariam coniugē tuam. Quod enim in ea natum eſt: de ſpiritu ſancto eſt. Pariet autē filiū et vocabis nomē eius ieſū. Ipſe enim ſaluū faciet populū ſuū a peccatꝫ eorum. Hoc autē totū factum eſt vt ad impleretur quod dictum eſt a domino per prophetam dicentem. Ecce virgo cõcipiet in vtero et pariet filium: ⁊ vocabitur nomẽ eius emanuel. Quod interpretatᷣ: nobiſcum de⁹. Offe. In noĩe meo demonia eĳcient liguis loquẽtur nouis ſerpẽtes tollẽt: et ſi mortiferũ quid biberit nõ eis nocebit: ſup egros man⁹ ĩponẽt ⁊ bene habebũt. Allã. Secreta.

In veneratiõe noĩs dilecti filĳ tui dñi nŕi ieſu xp̃i tibi de⁹ pater miſericordiarũ deuotis mẽtibus hoſtias immolam⁹ ſuppliciter deprecantes vt earũ virtute cũctis egentib⁹ preſtẽt auxiliũ vt in eodẽ noĩe delectãtes ſalutarẽ ſui ꝓpoſiti conſequantur effectum. Per eũdẽ. Cõio. Vincenti dabo manna abſconditum et dabo illi calculum cãdidum ⁊ in calculo nomen nouum ſcriptũ quod nemo nouit niſi q̃ accipit. Antẽ. paſc. alla alla. Poſtcõ.

Sacroſctã myſteria que ſumpſimus dñe ad honorẽ cõplacentiſſimi dñi nŕi ieſu xp̃i deuotis ꝑcordĳs recolẽtes: q̃s vt icremẽta ſpiritualis exultatiõis nobꝫ accumulẽt ⁊ affectum noſtrum ad hoc ſalutiferum nomẽ iugiter imprimendũ aſcendãt: ⁊ ad iubilandũ ĩ ieſu ſaluatore noſtro dulciſſimo tota mẽtꝫ intẽtione promoueant. Per eundem.

¶ In feſto corone domini. Officiũ

Gaudeamus omnes in dño diem feſtum celebrãtes ſub honore corone domini de cuius ſolennitate gaudent angeli et collaudãt filiũ dei. pſalm⁹. Gaudent angeli et exultant archãgeli: letantur et congratulantur omnes ſancti. Oratio.

Preſta q̃s oĩps de⁹ vt q̃ in memoriã paſſionis dñi noſtri ieſu xp̃i coronã ei⁹ ſpineã veneramur ĩ terris: ab ipo gloria ⁊ honore coronari mereamur ĩ celis. Qui tecum.

¶ Lectio libri ſapiẽtie. Cãticoꝝ. iii

Lectulum ſalomonis ſexaginta fortes ambiunt ex fortiſſimis iſrael: omnes tenẽtes gladios ⁊ ad bella doctiſſimi. Vniuſcuiuſq; enſis ſuper femur ſuum propter timores nocturnos. Ferculum fecit ſibi rex ſalomõ de lignis libani. Columnas eius fecit argenteas reclinatorium aureum: aſcẽſum purpureum: media charitate ꝯſtrauit ꝓpter filias hierlm. Egredimini filie ſyõ ⁊ videte regẽ ſalomonẽ ĩ diademate: quo coronauit eũ mr̃ ſua ĩ die deſponſatiõis illi⁹: ⁊ ĩ die leticie cordis ei⁹. Quã pulchra es amica mea quã pulchra es. Oculi tui colũbarũ: abſq; eo quod intrinſecus latet. Veni de libano: veni coronaberis. Alleluya. V⁹. Tuã coronã adoram⁹ dñe: tuũ glorioſũ recolim⁹ triũphum. Allã. V⁹. Diadema ſpineum veneramur hodie: cui⁹ per aculeum ſertum datur glorie. Sequentia.

Si vis vere gloriari ⁊ a deo coronari honore ⁊ glĩa. Hãc coronã venerari ſtudeas atq; ſectari portãtꝫ veſtigia. Hãc celoꝝ rex portauit honorauit et ſacrauit ſacro ſuo capite. In hac galea pugnauit cũ ãtiquũ hoſtẽ ſtrauit triũphãs in ſtipite Hec pugnãtꝫ galea triũphãtꝫ laurea tyara põtificꝫ Primũ fuit ſpinea poſtmodum fit aurea tactu ſcti verticꝫ Spinaꝝ aculeos vt⁹ fecit aureos xp̃i paſſiõis Que p̃ctis ſpineos mortis eterne reos adĩpleuit bonis De malis colligitᷣ ⁊ de ſpinis plectitᷣ ſpinea peruerſis. Sed ĩ aurũ vertitᷣ quãdo culpa tollitᷣ eiſdẽ ꝯuerſis Iocũda myſteria ſũt hec ſed materia ꝑſẽtis leticie Nobis eſt hyſtoria qua patẽt frãcia coronatᷣ hodie Hui⁹ coronatio corone ſuſceptio cui⁹ feſtũ agim⁹ debito cũ gaudio ⁊ anniuer ſacrio honore recolimus. Theſauro tā nobili: tā deſiderabili diues es effecta. Terra carens ſimili caris ꝯparabili deo ꝓdilecta. Tria ꝑuilegia regna tibi alia ſubdūt ī honore. Fides ⁊ militia vnctioqꝫ regia quarū flores flore Tibi oībꝰ ſcita ol laude ꝓdita int ſtudioꝝ. Eſt corona credita ⁊ ī te repoſita vrbs pariſiorū. In dei preconiū totum cōfer ſtudium totū cor appone. Que chriſti paladiū ⁊ ſacre ſacrariū: facta es corone. Ieſu pie ieſu bone noſtro nobꝫ ī agōe largire victoriā. Mores noſ ſic cōpone vt ꝑpetue corone mereamur gl'iam. Amē. Se. iohānē. xix. c.

In illo tēpe: Apprehēdit pylatꝰ ieſū: ⁊ flagellauit. Et milites ꝑlectētes coronam de ſpinis: impoſuerunt capiti eius: et veſte purpurea circundederunt eum: et veniebant ad eum et dicebant. Aue rex iudeorum. Et dabant ei alapas. Exiuit iterum pylatus foras: et dixit eis. Ecce adduco vobis eum foras vt cognoſcatis: quia in eo nullam inuenio cauſam. Exiuit ergo ieſus portans ſpineam coronam: et purpureum veſtimētū. Credo. Offer. Gloria et honore coronaſti eum et conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum. Secreta.

Tuorum militum rex omnipotens virtutem corrobora: vt quos in huius mortalitatis ſtadio vnigeniti filij tui corona letificat. conſummato curſu certaminis immortalitatis brauium apprehēdāt. Per dominum. Prefatio de cruce. Cō. Poſuiſti dn̄e ī capite eiꝰ coronam de lapide precioſo. Poſtcōio.

Supplices te rogamꝰ oīps deꝰ vt hec ſacramēta q̄ ſūpſimus: ꝑ ſacroſctē filij tui corone cuiꝰ ſolēnia recolimꝰ virtutē: nobis ꝓficiāt ad medelam. Per eundem dominū.

¶ Sequūt īformatōes ⁊ cautele obſeruādi pſbito volēti miſſā celebrare.

¶ Prima cautela eſt vt ſacerdos miſſā celebraturꝰ conſcientiam ſuā per puram confeſſionem optime ꝑparet: ſacramentum vehemēter deſideret ⁊ conficere intēdat. notulā de modo agendi. officium memoriter bn̄ ſciat. geſtꝰ valde ꝯpoſitos ac deuotos habeat. Cū ei q̄libet teneat deum diligere ex toto corde ex tota aīa ⁊ totis viribꝰ ſuis. Hic deū diligere nō ꝓbat q̄ ī mēſa altaris vbi rex regū ⁊ dn̄s olim tractat ⁊ ſumit irreligioſꝰ ī deuotꝰ: ipudicꝰ diſtractꝰ vagus aut deſidioſꝰ apparuerit. Attēdat igit vnuſq̄ſqꝫ q̄ ad menſam magnā ſedeat. cogitet qualiter eū ꝑpaparari oporteat. ſit cautꝰ ⁊ circūſpectꝰ ſtet erectꝰ nō iacēs ī altari. cubitos iūgat lateribꝰ manꝰ exaltet. vt extremitates digitoꝝ modicū ſuphumeros videat. Intellectū ſignis ⁊ vbis coaptet. q̄m magna latēt ī ſignis maiora ī verbis. maxima ī intentiōe. Tres digitos iungat quibꝰ ſigna faciat: reliquos duos ī manu cōponat. ſigna faciat directe nō oblique: alte ſatis ne calicē tangat nō circulos pro crucibus. Cū vero īclinatū erit nō obliq̄ ſꝫ directe ante altare toto curuatꝰ corpe ſe īclinet.

¶ Secunda eſt vt nō putet ſed certo ſciat ſe debitas materias habere hoc eſt panem triticeū et vinum cū aqua modica. De vino ⁊ aqua poterit ſic certificari. Exigat a miniſtro vt guſtet tā vinū q̄ aquā. Ipſe aūt ꝑſbit guſtare nō debꝫ. Guttā fūdat ī manū. digito tāt ⁊ odore. ⁊ ſic erit certior nō credat āpule ſignate nō colori q̄m ſepꝰ fallūt. Videat calicē ne ſit fractus. Cōſideret vinū ſi eſt acetoſū nullo modo celebret. ſi eſt acetoſū diſſimulet. ſi nimis aquoſum abſtineat: niſi ſciat vinū aque preualere. Et in omni caſu ſi cõtingat dubitari. vel propter acedinem vel ꝓpter mixturã: vel inſipiditatẽ. vtrum poſſit cõfici conſulimus abſtinere: q2 in hoc ſacramento nihil ſub dubio eſt agendũ vbi certiſſime eſt dicendũ. Hoc eſt enĩ corpus meũ. et Hic eſt enim calix ſanguinis mei. Item oblatas conuenientes eligat ⁊ vinum competenter infundat. quia hoc ſacramentũ debet ſenſibus deſeruire. ad videndum. tangendum et guſtandũ vt ſenſus reficiatur ex ſpecie. et itellectus ex re cõtenta foueatur. aqua etiã in paruiſſima quantitate infundat vt a vino abſorbeat et ſaporẽ vini recipiat. Nõ eſt ei piculũ quãtũcũqꝫ modicũ apponat de aqua. eſt aũt piculũ ſi multũ. apponitur etiã ſolũ aqua ad ſignificandũ Sꝫ vna gutta tm̃ ſignificat quãtũ plures. ideo caueat ſacerd. ne cũ impetu infundat ne nimis cadat. ¶ Tertia eſt vt canonẽ moroſius legat q̃ cetera: ⁊ p̄cipue ab illo loco. Qui pridie q̃ pateretur. Tunc enĩ reſpirãs attẽdere debet ⁊ ſe totũ colligere ſi prius nõ potuit ſingulis ṽbis intẽdẽs. Et cũ dixerit. Accipite ⁊ mãducate ex hoc oẽs. reſpiret: et vno ſpũ tractĩ dicat. Hoc eſt enĩ corpꝰ meũ. ſic nõ immiſceret ſe alia cogitatio. Non enĩ videtur eſſe rationabile diſcontinuare formã tã breuẽ tã arduam tã efficacẽ cuiꝰ tota virtus depẽdet ab vltimo ṽbo ſcilicet: meũ. quod i perſona chriſti dicit̃ vnde nõ debet cuilibet verbo punctus imponi. cũ in nulla ratiõe valeat vt dicat̃. hoc eſt. enĩ corpus. meũ. ſed totũ ſimul proferat. Pari modo hoc idẽ in forma cõſecrationis ſãguinis obſeruetur. Item proferẽdo verba cõſecrationis circa quãlibet materiã ſacerdos ſemper intẽdat conficere id quod xp̃s inſtituit: ⁊ eccleſia facit. ¶ Quarta vt ſi plures hoſtias habꝫ ꝯſecrare debet tamẽ vnã eleuare quã ſibi deputauerat a p̄ncipio ad miſſam ⁊ teneat illã penes alias: ita q̃ viſũ ⁊ intentionem ad omnes ſimul dirigat et ſignãdo ⁊ dicẽdo. Hoc eſt enĩ corpus meũ. oẽs cogitet quas demonſtrat. Conſulimꝰ quoqꝫ vt canonem p̄ſbyter memoriter ſciat: q2 deuotiꝰ dicit̃: ſemꝑ tñ liber habeat vt ad ipſũ memoriter recurratur. ¶ Quinta vt vinũ ſumat nunq̃ vno hauſtu calicẽ ſumat ꝓpter ſpetũ tuſſis ne ſopinate occurrat: ſꝫ bis vl' ter caute ſumat vt impedimentum non habeat Si vero plures hoſtias debet ſumere: vt qñ hoſtia ẽ renouãda p̄mo ſumat eã quã confecit: ⁊ ſãguinẽ: poſt hec alias q̃ ſup ſũt ſuã p̄riꝰ ſumat q̃ alias q2 de ſuis credit ⁊ ſcit de aliis credit ⁊ neſcit Demũ de ſup oblationes ⁊ nõ p̄riꝰ. ¶ Sexta ẽ vt paucoꝝ noĩbꝰ ſe aſtrigat i canone nec ꝑpetuo ſed quãdiu velit faciat qñ velit omittat q2 canõ de multitudie noĩm ꝯplexat ⁊ p hoc cogitatio diſtrahit̃. Dignũ tñ eſt vt pater mat̃ frat̃ ſoror ibi nominet̃. Et ſi qui ipſi commendentur ⁊ ſpecialit̃ p quibꝰ miſſa celebrat̃. Nõ tamẽ ibi fiat vocalis expreſſio ſꝫ mẽtalis. ¶ Septima eſt vt ante miſſã nõ os vel dẽtes lauet ſed tãtũ labia exteriꝰ ore clauſo ſi indiget Ne forte aque guſtũ cũ ſaliua imittat. Poſt miſſã etiã caueat excreatiões quãtũ poteſt: donec comederit ⁊ biberit ne forte aliqd iter dentes remãſerit aut i faucibꝰ qđ extrahẽdo eiiceret. Quãuis aũt miſſa deuotiſſime ſit celebrãda cõtẽplatõis cauſa eſt tñ modꝰ habẽdus ne ꝓtractiõe nimia vel acceleratiõe fiat hõ notabilis. Nã acceleratio ſignũ eſt ĩcurie. Protractio eſt occaſio detractiõis. Sed medio tutiſſimus ibit. Eo aũt affectu eſt quãlibet miſſa havenda ꝛ discenda a quocūq; sacerdote q̄q̄ ꝑ̄ia dicat̄ ꝙ nūq̄ ampli⁹ sit dicenda: tñ magnū ei bonū sēper debet esse nouū. Habeant itaq; sacerdotes diligētiā ad ꝯficiendū. Reuerētiā ad tāgendū. Et deuotionē ad sumendū. Sic scīficādo ꝙ agēdo digne tractabit sacramētū rite pageret offm atq; pīculū ꝯscīdala euitabūt. ¶ Itē ī collectis dicendis sīc ipar nūer⁹ obseruet. Vna ꝑpt vnitatē deitatis. Tres ꝑpt trinit. ꝑsonarū. Quinq; ꝑpt quinq; ꝑtitā passionē xp̄i. Septē ꝑpt septiformē grāz spūs scī. Septenarium numerū excedere nō licet. Itē qñcū ꝙ oratio dirigit̄ solū ad patrē ī fine dicatur ꝑ dominū nostrū iesū christum. Si vero dirigitur ad patrem ꝙ mētio fit filii ī ipa in fine dicatur Per eūdem dn̄m nr̄m iesū christum. Si autē oratio dirigit̄ solū ad filiū ī fine dicat̄. Qui cū deo patre ꝛ spiritu scō. Et si mentio spiritus scī ī quacunq; oratiōe fiat ī fine dicatur ꝛ eiusdē spiritus sancti de⁹.

¶ Incipiunt cautele secūde quid agēdum sit circa defectus vel cas⁹ qui oriri possunt in missa ꝙ p̄sertī circa ꝯsecrationē eucharistie. Primo quid sit agēdum cū sacerdos deficiat. ¶ Si sacerdos deficiat siue moriat̄ ante canonē: nō est necesse vt ali⁹ missam compleat. Si tamē ali⁹ vult celebrare debet ab initio missam incipere et totā rite peragere. Si autē ī canone deficiat factis iā aliquib⁹ signis tamen ante transsubstantiationem ꝙ consecrationē sacramēti tūc alius sacerdos ab illo loco vbi ille dimisit debet incipere et tantum illud supplere quod omissum est. ¶ Si aūt sacerdos ī actu ꝯsecrationis deficiat verbis aliquibus nō tamē ī parte prolatis sed in toto nō cōpletis secūdū innocētiū alius sacerdos debet īcipere ab illo loco. Qui pridie. ¶ Si tamē sacerdos deficiat ꝯsecrato corpore sed nō sanguine alius sacerdos cōpleat consecrationē sanguinis incipiens ab illo loco. Simili modo. ¶ Si ꝯsecrato corpore ꝑcipiat vinū nō esse ī calice debet hostia mūdo reponi ī corporali ꝙ calice rite ꝑparato īcipiat ab illo loco. Simili mō. ¶ Si post ꝯsecrationē sanguinis ꝑcipiat aquā nō esse ī calice: debet statim apponere ꝙ ꝯficere. ¶ Si aūt post ꝯsecrationē sanguinis ꝑcipit ꝙ aqua desit ī calice debet nichilomin⁹ procedere nec debet miscere aquā cū sanguine qz ex parte sequeretur corruptio sacramēti debet tamē puniri sacerdos et dolere. ¶ Si post cōsecrationem sanguinis percipiat ꝙ vinū nō fuerit positū sed aqua tātum ī calice si quidē hoc ꝑcipit ante sūptionē corporis deb; aquā deponere et īponere vinū cū aqua ꝛ resumere ꝯsecrationē sanguinis ab illo loco Simili mō. ¶ Si ꝑcipiat hoc post sūptionem corporis deb; apponere de nouo aliā hostiā iterum cū sanguine cōsecrandā secūdū doctores in sacra pagina debet autē resumere verba cōsecrationis ab illo loco. Qui pridie. In fine aūt iterū debet resumere hostiā illā: vltimo cōsecratā: non obstante si prius sumpsit ꝙ etiā illū sanguinē. Innocēti⁹ tamē dicit qd̄ si ex prolongatione sacerdos timet scādalū ꝙ sufficiūt tantūmodo illa verba per q̄ consecrat̄ sanguis scilicet. Simili modo et sic sumere sanguinē. ¶ Quid aūt faciet cū aquā sūpto corpore iā habet ī ore ꝙ iā primo sentit quod sit aqua vtrū debeat eā deglutire vel emittere. Respōdet ī summa hostien. in. ti. de cele. missarū. Tuti⁹ tamē est eā deglutire q̄ emittere: et hoc ideo ne aliq̄ particula corporis cum aqua spuat̄. ¶ Itē si sacerdos post ꝯsecrationē recordetur ſe nō eſſe ieiunum ē excōmunicatū: debet nichilominꝰ ꝓcedere cū ꝓpoſito ſatiſfaciendi ⁊ abſolutionē īpetrandi. ¶ Si ante cōſecrationē recordet predictoꝝ tutius eſt miſſā īceptam deſerere ⁊ abſolutionē petere niſi īde graue ſcandalū oriat. ¶ Itē ſi muſca vel aranea vel aliq̄d taliū āte ꝯſecrationē ī calicē ceciderit: vel etiā venenū immiſſū fore deꝑhēderit vinū debet effūdi qđ ē ī calice ⁊ abluto calice aliud vinū cū aqua poni ꝯſecrādū. Sꝫ ſi aliq̄d hoꝝ poſt ꝯſecrationē acciderit vꝫ muſca vel aranea vel aliq̄d taliū caute capi ⁊ diligēt īter digitos pluries lauari: ⁊ vermis ꝯburi: et ablutio cū cineribꝰ ꝯbuſti ī ſacrario reponi. Venenū āt nullo mō debet ſumi ſꝫ cū reliq̄s debet ſāguis talis cui venenū ē īmiſſū ī vaſculo mūdo ꝯſeruare. Et ne ſacramētū maneat imperfectū debet calicē denuo vite p̄parare ⁊ reſumere ꝯſecrationē ſāguinis ab iſto loco. Simili modo. ¶ Et nota qđ ſcđm doctores nichil abhomīabile ſumi debet occaſione huiꝰ ſacramenti. ¶ Itē ſi ſacerdos nō recolit ſe dixiſſe aliq̄d hoꝝ q̄ debuit dicere nō debꝫ mente turbari nō eī qui multa dicit ſemꝑ oīm recolit que dixit. Etiā ſi ſibi ꝓ certo ꝯſtat qđ aliqua obmiſerit ſi talia nō ſūt de neceſſitate ſacramēti ſicut ſūt ſecrete vel aliqua v̄ba canonis vltra ꝓcedat nec aliq̄d reſumat. Si tñ ꝓbabilit̄ ſibi cōſtat ꝙ obmiſit aliq̄d qđ ſit de neceſſitate ſacramēti ſicut forma v̄boꝝ ꝑ quā cōſecrāt oīa v̄ba cōſecrationis ſuꝑ ſuā materiā reſumere debet quia ꝯſecratio facta nō eſſet qđ tñ nō oportet ſi pretermiſſa nō eſſet. Cōiūctio eī vel alia v̄ba q̄ precedūt vel ſequūtur formā nō ſūt de ipſiꝰ ſubſtātia. Si aūt ſacerdos dubitaret an aliquod verbū pertinēs ad ſubſtantiā forme omiſit vl̄ nō nullatenꝰ debet ſeruare formā ꝯditionalē ſꝫ ſine temeraria aſſertiōe formā totā ſꝫ ſuā ꝓpriā materiā debet reſumere cū hac ītētiōe qđ ſi ꝯſecratio eſt fctā nullo modo voluiſſet ſed ꝯſecraſſe ſed ſi ꝯſecratio nō eſt vellet corpꝰ ⁊ ſāguinē ꝯſecrare. ¶ Itē ſi q̄s tp̄e ꝯſecrationis ab actuali ītētiōe ⁊ deuotiōe diſtractꝰ fuerit nichilominꝰ ꝯſecrat dūmodo ītētio habitualis ī eo remāſit ſūmo ſacerdote ſcilicet xp̄o ſupplēte eius defectū. Si aūt per nimiam detractionē habitualis ītētio cū actuali tolleretur videtur ꝙ deberet v̄ba conſecrationis cū actuali intētione reſumere ſic tamē quod nollet cōſecrare ſi ꝯſecratio fctā eſſet. ¶ Itē ſi hoſtia cōſecrata propter frigꝰ vel alia de cauſa labitur ſacerdoti ī calicem ſiue ante diuiſionē hoſtie ſiue poſt nō debet eam de ſāguine extrahere nec aliquid ꝓpter hoc reiterare vel īmutare circa celebrationē ſacramenti: ſed procedat in ſignis ⁊ ī alijs ac ſi haberet eā in manibꝰ. Si euchariſtia ad terrā ceciderit locus vbi iacuit radatur ⁊ īcineretur per ignem ⁊ cinis iuxta altare ꝯdatur.

¶ Item ſi per negligētiam aliquid de ſāguine ſtillauerit ſuper tabulā que t̄re adheret ſtilla per ſacerdotē cum līgua lambatur et locus tabule radatur ⁊ raſura igni cōburatur et cinis iuxta altare cū reliquijs recondat̄ et quadraginta diebus peniteat: cui hoc accidit. Si vero ſuꝑ ſtillauerit calix ſorbeat̄ ſtilla tribꝰ diebꝰ peniteat. Si vō ſuꝑ lintheū et ad aliud ſtilla ꝑuenerit quattuor diebꝰ peniteat. Si vſq; ad tercium nouē diebꝰ peīteat. Si vſq; ad quartū ſtilla ſāguinis peruenerit viginti diebꝰ peniteat ⁊ lītheamina que ſtilla tetigerit tribꝰ diebꝰ lauet ſa.

ceruo vel alio aliquo mundo calice ſuppoſito et ablutio cum reliquiis recondatur. ¶ Item ſi quis aliquo caſu gule eucharistiam evomuerit: vomitus ille debet icinerari et cineres iuxta altare debet recondi. Et ſi fuerit clericus monachus presbyter vel diaconus .xl. diebus peniteat episcopus .lxx. laycus .xxx. Si vero ex infirmitate evomuerit quinque diebus peniteat. Qui vero non bene cuſtodit ſacramentum: ita quod mus vel aliud animal comedit .xl. diebus peniteat. Qui autem perdiderit illud vel pars eius ceciderit quod non fuerit inventa .xxx. diebus peniteat. Eadem penitentia videtur dignus ſacerdos per cuius negligentiam putreſcit hoſtie conſecrate. Dictus autem penitens debet ieiunare: et a communione et a celebratione abſtinere: penſatis tamen circumſtantiis delicti et perſone poteſt minui vel augeri penitentia predicta ſecundum arbitrium diſcreti confeſſoris. Hoc tamen tenendum eſt quod ubicumque inveniuntur ſpecies ſacramenti integre reverenter ſumende ſunt. Quod ſi ſine periculo fieri non poteſt ſunt tamen pro reliquiis reſeruande. ¶ Item ſi hoſtia vel pars hoſtie inventa fuerit ſub palla vel corporali et dubitatur ſi eſt conſecrata vel non debet eam poſt ſumptionem ſanguinis reverenter ſumere: ut in ti. de ce. miſ. plenius invenies. ¶ Item circa materiam ſanguinis: vide ne ſit agreſta vel vinum ita debile quod nullo modo habet ſpeciem vini ne ſit aqua rubea expreſſa de panno intincto in vino rubeo: ne ſit acetum vel vinum omnino corruptum ne ſit claretum vel vinum de moris aut malogranatis confectum: quia veram ſpeciem vini non retinent. ¶ Conficiens cum vino quod eſt in via corruptionis vel ad corruptionem graviſſime peccat ſi eſt conficiat: quoniam non retinet ſpeciem vini. ¶ Item cavendum eſt ne apponatur niſi modicum de aqua. quia ſi tantum poneretur quod ſpeciem vini tolleret: non conficeretur. ¶ Item ſi qua hic deſint requirantur in ſumma et lectura hoſtien. in. ti. de ce. miſ.